Confidential

Verified ~~files~~

File No. 12-41
Sl. No. 146

Subject: Reports received from the Deputy Commissioner Bangalore to the Inspector General of police regarding the fifth mysore Congress held at Pittamaranahalli.

App. F. IX-4

Previous References

194/ -42 (CS) CS File No. 12-41

Serial Nos. 146

Later References.

PRESERVED

GENERAL AND REVENUE SECRETARIAT.

Serial Nos. 146

Part B for

SUBJECT.

Report recd from Dy. Commr Bangalore & the I.G. of Police regarding the fifth Mysore Congress held at Kittamaranahalli in April 1942.

May be retained
12/11/56

CHS

3195

2

r. M. SESHADRI, M.A.,
District Magistrate.

DISTRICT MAGISTRATE'S OFFICE,
BANGALORE,

Dated 1st April 1942

CC.172/41-42
Enc: one

OFFICE OF
MINISTER ...
APR 2 1942
No 1012

Dear Mr. Mehkri,

THE FIFTH MYSORE STATE CONGRESS SESSIONS AT TITTAMARNAHALLI.

-o-

With reference to correspondence ending with my D.O. letter dated the 25th March 1942, on the above subject, I am sending herewith for favour of perusal, a copy of the report received to-day from the District Superintendent of Police, Bangalore District.

Yours sincerely,

M Seshadri

CA 12-41-146 3

Report No. S.B. 235/41-42 dated 1-2-1942 from the District Superintendent of Police, Bangalore District to the Deputy Commissioner & District Magistrate, Bangalore.

****

M

THE FIFTH ALL MYSORE CONGRESS SESSIONS AT THITTAMARNAHALLI.

--

D. O.

In continuation of my report dated 22-3-1942 on the above subject, I have the honour to further report that the construction of the Congress Camp "Nehru Nagar" is going on. The delegates quarters is nearing completion. The A.M.C.C. Pendal is underconstruction.

The Office of the Reception Committee has been shifted to "Nehru Nagar" from Chennapatna. Forty volunteers have arrived of whom 3 are from Tumkur District and the rest from Bangalore District. A volunteer camp has been started from 31-3-1942. Srimati Sunanda Devi who is in charge of the ladies section of the Volunteer Corps has not yet arrived at Nehru Nagar.

Messrs. Pattabhiram, General Secretary, Bornna Gowda, Hassan and Malavalli Veerappa visited "Nehru Nagar" on 29-3-42 and inspected the construction work.

The Congress Working Committee which met at Bangalore on 30th & 31st March 1942 has postponed the Sessions to 12th and 13th April 1942. The Exhibition will be opened on the 10th April and the President's Procession is to take place on the 11th April 1942.

Arrangements are made for demonstration of village products like Khadi and Wool Spinning and Weaving, mat weaving, paper making etc.

It

4

It is learnt that the Department of Industries and Commerce in Mysore has arranged for demonstration of Pottery, lacquire-ware toys, silk reeling, etc.

It is learnt that the present President and the President elect of the Mysore Congress are likely to go to see Mahatma Gandhi to discuss the present ppolitical situation in Mysore.

The anti-fascist Union Conference which was intended to be held during the Sessions has been cancelled.

Further developments will be duly reported.

****
"Copy"

[signature]
District Magistrate,
Bangalore District.

3279 5

Deputy Commissioner's Office.,
BANGALORE,

~~M. K. SESHADRI, M.A.,~~
~~District Magistrate.~~

Dated ....8th April.........1942.

D. O. ...CC. 172/41-42
Enc: one.

OFFICE OF THE
MINISTER ... LAW
APR 9 1942
No 1044

Dear Mr. Mehkri,

The Fifth Mysore State Congress Sessions at Tittamarnahalli.

-o-

In continuation of correspondence ending with this office D.O. letter of even number dated the 2nd instant, I am sending herewith for favour of perusal, a copy of the further report No. S.B. 235/41 received yesterday from the District Superintendent of Police, Bangalore District, on the above subject.

Yours sincerely,

S Narayanan

Sub: for perusal

Law Secretary

Report No,. S.B. 235/41-42 dated 7-4-1942 from the District Superintendent of Police, Bangalore District, to the Deputy Commissioner & District Magistrate, Bangalore District.

****

The fifth All Mysore Congress Sessions at Tittamarnahalli.

--

On continuation of my report No. S.B. 235/41-42 dated 1-4-42, on the above subject, I have the honour to further state that on the evening of 11-4-1942, the President-elect of the Mysore Congress would be taken in procession in a bullock cart drawn by 5 bullocks from Chennapatna town to Tittamaranahalli. The procession passes through Bazaar Street and Fort Street in Chennapatna.

The Congress Sessions will be held on 12th and 13th instants Women's Conference is to take place on the 13th instant. Mrs. Yesodamma V. Venkatappa is the President of the Reception Committee of Women's Conference. Bellary Siddamma has been invited to preside over the Conference. Uma Bai Kundapur is invited to declare the conference open.

As already reported, the Exhibition will be opened on the evening of 10-4-1942.

It is learnt that both Mysore State Flag and the tri-colour flag would be hoisted during the Sessions.

The construction of the Congress Camp "Nehru Nagar" is nearing completion. The District Board Authorities have arranged to repair the road leading to "Nehru Nagar".

Further developments will be duly reported.

****

"Copy"

S. Narayanan

Deputy Commissioner
&
District Magistrate, Bangalore Dist.

3324 7

S. Narayana Rao, M.A.(Hons). CB
~~XXXXSESHADRIXXXX~~
~~District Magistrate.~~

Deputy Commissioner's Office,
~~DISTRICT MAGISTRATE'S OFFICE~~,
BANGALORE,

Dated ...9th..April.........1942

D.O. ....CC 1/41-42
Enc: one.

Dear Mr. Mehkri,

STEN FOR LAW
APR 11 1942
10602

"NATIONAL WEEK" - observance of -

--

I am sending herewith for favour of perusal, a copy of the report of the proceedings of the Public Meeting held in Banappa Park on the 7th instant, under the auspices of the City Congress Committee.

2. It is reported that Messrs. V.S. Narayana Rao, the Chairman of the Meeting and N.C. Thimma Reddy addressed the gathering.

Yours sincerely,

S. Narayana Rao

Sells for perusal
[illegible] 11/4

11/4

12/4

Under the auspices of the City Congress Committee, a public meeting was held in Banappa Park on ~~the~~ 7th April 1942 at 6.20 p.m. when Mr. V.S. Narayana Rao presided. Messrs. Ramaswamy of Cubbonpet and N.C. Thimma Reddi delivered speeches in Kannada. There was a gathering of about 150.

~~Mr~~ Mr. Ramaswamy of Cubbonpet requested Mr. V.S. Narayana Rao to preside over the meeting and delivered a short speech~~x~~ which was to the following effect.

Friends,

We have assembled here to day to observe the "National Week" which is being held throughout India. This function is held ~~in~~ to express sympathy for the departed souls in the Jallianwallahbag incident. We have to observe the celebration of this "National week" ~~when~~ at a very critical time in the ~~xx~~ history of the world and particularly at a critical time in the history of India also. The war has come to the Indian shores. We have to face that problem. The Japanese people are carrying a war in India. Very recently you must have heard that Colombo was bombarded by the Japanese. We are slaves to the British and necessarily the responsibility of defending India is also their duty. Civil Defence measures are ~~an~~ important measures which must be taken. This is one of the big problem now. ~~facing~~ We have to organise ourselves in this important task as governments cannot pay attention to these. The time has come now when we have to be united and being united we have to work these Civil Defence measures. India is a slave country for the ~~xxxx~~ last 200 years to the Britishers. But slavery was not unknown in the pre-British days. Our slavery begins from the time of Jaichand. It was that man that brought slavery to India. Unless we have unity we cannot ~~in~~ live in the world. We must be like one family. You must have known how France fell an easy prey to Germany for the absence of this unity. India is a country which has a population of 40 crores of people. The time has come now when we should be organised and have unity. Freedom is coming to our doors. We will get freedom. So there is the greater need for us to show our unity and show to the world that we are all the sons of one mother. Various religions should not come in our way of unity. The Hindus may follow one religion. The Mussalmans may follow another and likewise the other religions. We have to ~~rember~~ remember that we are all Indians first and not think in terms of religion when our country is concerned.

Mr. V.S. Narayana Rao requested Mr. N.C. Thimma Reddi to deliver his speech.

Speech of Mr. Thimma Reddi:

Gentlemen,

Yesterday I was talking with a certain friend of mine. He acquainted me with a story and that is something like this. A certain man suffers from terrible stomach-ache at the dead of night on a certain day. He asks his wife to get a particular kind of grain from a ~~xxxxxxx~~ shop. She goes to a shop and finds the door closed. She ~~xxxxx~~ calls for the shop-keeper. The shop-keeper opens the shop and gives the grain. The woman goes away saying that she will give the money the next day. The shop-keeper lost his sleep, lost his grain, and lost the money. He cannot be sure of getting the money the next day as the man is suffering from ~~xx~~ severe pain in the stomach and may not survive. This story applies very aptly to the present-day conditions in India. The life of the Britisher is in peril but yet he does not say that he is going to give us freedom. If the Britishers are defeated, they cannot give us freedom and if they win, they do not give freedom. That is why discussions are going on in Delhi. Japan is scoring victory after victory. Either there will be trouble from the British or from the Japanese. The result is there that the country has to face such a trouble. Already America is saying that for the existence ~~xx~~ and safety of America, war must be conducted from the Indian shores against the Japanese. Such are the critical times facing us. There is fear of the Japanese aggression. On the other side, the British have not created an impression in the country that they would save India from this external aggression. If Sivasamudram is bombed, one cannot imagine the difficulties that would result. It will upset the economic equilibrium. There are ~~xxx~~1,30,000 labourers in K.G.F. They will have to starve. The Government will lose about 70 lakhs of revenue from electricity and some 60 lakhs in the shape of Royalty from the gold mines. The work in Iron works at Bhadravathi will have to be stopped. If we want to safeguard against these, we must have

spirit adequate to meet these dangers. The Congress does not care for money. We do not know where silver or gold will be tomorrow. We have to take certain precautionary measures. We must always have in stock sufficient grain and other foodstuffs in our houses. In Bombay, it is considered necessary that there should be in every house foodstuffs enough at least for a week. If tomorrow, some untoward happenings take place. it is likely that the shops may not be open. That is why the congress is saying that the people must organise themselves and must be under a certain amount of discipline. The public have exhibited a sort of apathy and carelessness so far. They have faith in the Congress. They love congress. They know that Congress is doing good to them. But yet the public have not considered Civil Defence as an important problem. Civil Defence Committees will have to be organised. I am told that already in Basavangudi and Visveswarapuram formation of such committees have taken place. Each man must be a member for such committees. It will be the duty of such committees to look after the welfare of the people in a certain locality - whether they have sufficient food or whether they have any other difficulties.. These committees must function till the duration of the war. We have said these things time and again. Yet the Government do not seem to pay any heed to them. The Government rest content by saying that there is no danger to Bangalore. Did they ever think, I ask, that there would be danger to Vizagapatam or to Cocanada ? We must be prepared for emergencies. It is high time that the Government understands the necessity for these things. They must look after the public welfare and safety. They should not merely sit in the Public Offices. The time is long past when they could afford to think that their duty consists in merely signing papers. The Government must arrange for these civil defence measures. The Government do not doubt Congress volunteers. If bombs fall tomorrow, the seat of Government will have to shift itself from place to place. Already we hear that the seat of administration in Orissa is shifted to Sambalpur - a remote village which is nearby a forest. The governments cannot look after public safety (Cheers). The governments have no support from the

V1

public. The people have no faith in ~~governments~~ the present governments. The people know that the governments are only sleeping over the Civil Defence measures and that proper arrangements are not made. Probably, the governments must be labouring under a ~~misapprehension~~ suspicion - that suspicion being that Congress may take the reigns of government, having the love and affection of the public. This is the fear on the part of government. But if such a change is ordained to take place by God, then nobody can prevent it also. Governments also must readjust in a changing world. The governments can function till the bombs fall and at serious emergencies; they cannot function in their original places. They (governments) must depend upon the support and co-operation of the public. There is the serious danger from Japan and yet governments have not taken proper measures. America which wants to drive out the Japanese from Indian shores, must depend upon the support of the Indians. The British also must seek the co-operation of the public, if only they want to drive the Japanese out. We know that the Britishers have not come here to give us freedom. They have to maintain their own freedom and to realise this end, they want to set up India against Japan just as they did in the case of Russia against Germany. The British people want to use India as their base of operations against Japanese. At this time America also is saying that the Japanese must be fought from Indian shores, even if the Indians are unwilling to fight Japan. Such are the serious conditions facing us. So there is the necessity for the public to organise Civil Defence measures. The people of the locality must meet at night times to consider the safety of their locality. Remember it is not money that will save us. We have to defend ourselves by our own strength. France which was a rich country, could not defend itself. America which is the richest country could not save Phillipines. In Ahmedabad 3 crores of Rupees were looted in day light ? Did the Governments prevent these catostraphies. It is time that merchants should realise this aspect. So listen to the Congress. ~~Obey its commands~~ and save yourself. There are cataclysmal changes taking place

and one is bewildered what to do next. It appears that Tokyo Radio is saying that Bangalore is included in their bombardments in India. Well, you need not be disheartened. Things that must take place, will take place whether you like it or not. Anyway, do not be disheartened. Pay attention to Civil Defence measures. The problem facing us will not be solved, if we go to the countryside.

Hereafter, we will not hold meetings. We will come to your doors and tell you how you have to defend your hearths and homes. By seeking your co-operation, we will try to do as much as is in our power to solve your difficulties. To-day we hear that ~~such~~ a civilised city as Madras presenting a deserted appearence. There is no more of that bustle - no more trade and commerce in that city. In course of some few days, the railways may be stopped. It will be difficult to send goods. In Ceylon, it appears, rationing of foodstuffs has already come into force. It will be helpful to the poor and the rich cannot amass much money. We have to do the same here. Well gentlemen, our speeches cannot do much. The necessity must be felt in your hearts. You have to form Street Vigilance Committees. Important men of the street must assemble and discuss the problems pertaining to their locality. This is my sincere request.

One word about our ladies and children. In England, the ladies and children were removed from danger zones to the safety ones when the bombs fell. We have to do the same thing here also in Bangalore. Some arrangement must be made so that our ladies and children may be safe. It is with this end in view, the Congress is doing propeganda. When difficulties come, we must face them like brave men. It is rather difficult to catalogue all the difficulties. There are so many things which a vigilance committee will have to do. You can expect our co-operation (Congressmen) at any time and we will always be at your service to give you succour. The Congressmen will not desert Bangalore. They will help you when you are in difficulties. As you know, our leaders have gone to Wardha to confer with Gandhiji and we will have to wait till their arrival for our future course of action.
(6.45 p.m.)

p.t.o.

13

Mr. V.S. Narayana Rao addressed the gathering to the following effect:-

Gentlemen,

Mr. Malavalli Veerappa ~~had~~ ought to have ~~given~~ delivered his speech as per the programme. But in view of the A.R.P. practices, I do not think it is advisible to request him to address you. You will have to go to your houses very soon. The national leaders have been conferring in Delhi. It appears the British War Cabinet has sent back the Congress memorandum with certain modifications for consulation with the congress leaders again. God willing, Congress may come to power. ~~and carry the administration~~ I need not tell you, what an arduous task it is and with what responsibility they will have to discharge the work (that of Defence) if only they ~~xxxxx~~ come to power at such critical times as these. It will be our bounden duty of all of us to give whole-hearted support to them.

At 6.50 p.m. the meeting terminated.

[signature]
Stenographer,
S.B., C.I.D., B'lore. (8-4-42.)

14

3389 Deputy Commissioner's Office,

~~DISTRICT MAGISTRATE'S OFFICE~~,

BANGALORE,

Mr.S.Narayana Rao.,

~~Mr.M.SESHADRI, M.A.,~~

~~District Magistrate.~~

CB

Dated 13th April 1942.

D. O. CC 172/41-42

Enc: one.

OFFICE OF THE
MINISTER FOR LAW
APR 14 1942
No 10699

Dear Mr. Mehkri,

THE FIFTH ALL MYSORE CONGRESS SESSIONS AT TITTAMARNAHALLI.

-o-

In continuation of my D.O. letter of even number of yesterday, on the above subject, I am sending herewith for favour of perusal, a copy of the report of the proceedings of the Public Meeting held in connection with the opening of Khadi and Village Industries Exhibition, held in the Nehru Nagar on the 10th instant.

Yours sincerely,

S. Narayana Rao

Confidential.

Proceedings of the Public Meeting held in connection with the opening of the Khadi and Village Industries Exhibition held in Nehru Nagar in connection with the fifth All Mysore Congress Sessions on 10th April 1942 at Tittamaranahalli.

Before the commencement of the meeting, lavani Ramaswami of Bangalore sang a few lavanis. About 500 people had gathered including many ladies and children. At about 6-30 P.M. Mr. R.R. Devakar was brought to the meeting place with band by the congress volunteers. Mr.K.Hanumanthiah and other congress leaders accompanied Mr.Devakar. Srimathi Sunandamma sang "Vande Matharam" and the proceedings started at about 7 P.M. All the speeches were made in Kannada

Mr.V.Venkatappa, President of the Reception Committee, then introducing Mr.Devakar to the audience spoke to the following effect.

Brothers and Sisters, in connection with the fifth all Mysore Congress Sessions, we have arranged a Khadi and Village industries exhibition and Mr.Devakar will tell you about the importance of home industries. We had arranged to bring Mr.Karamakar to perform this function and as he could not come on account of some inconveniences, Mr.Devakar has kindly accepted our invitation and come here to perform that function. He is a well-known man in Karnatak and has rendered great service to the country. He is one of the few admired disciples of Mahatma Gandhi and a member of the Mahatma Gandhi Seva Sangha. He has all the qualities necessary for the members of this Sangha and has undergone many difficulties for the cause of the country. Not only is he well versed in English, but he is a great scholar in Kannada also. Some of you, I am sure, will have read his books. When we say that he has undergone 11 years of imprisonment, you can understand the love he has for his country. There is nothing which he has not experienced. It is really our fortune that such a person has come here to open the exhibition. I offer a hearty welcome to him on your behalf and on behalf of the Reception Committee and request him to perform the ceremony.

Mr.C.Rajagopalachari, Proprietor, Indian Press, Bangalore, and Secretary of the Exhibition committee, then read his report, thanking Mr.Devakar for accepting to perform the opening ceremony and stressing the need for the exhibition of khadi and cottage industries and their upliftment and thanking all the parties including the Government Departments for their co-operation in the Exhibition.

Mr.R.R.Devakar, then spoke to the following effect.

My dear brothers and sisters of Mysore, I am standing to-day before you to perform a sacred ceremony. From to-morrow, the regular session of the Mysore Congress starts, with the procession of the president Mr.T.Subramanyam. Before that, the opening of the khadi and village industries exhibition has been arranged. Before telling you something about the village industries, I shall tell you something about myself. My friends have spoken highly of me and I am grateful to them for their good words. This may be the first time that I am addressing you. All of you are unknown to me. I have talked in Mysore and Bangalore and I am known to them. It is about 22 years since I have taken up the service of the country. When the non-co-operation movement was first started by Mahatma Gandhi, I was one of the few who took the service of the motherland and am working for it without much regard for my personal pleasures. I am one of your humble servants working for the good of the country. I am thankful for my friends for giving me an opportunity to get myself acquainted with you. I consider it my duty to do this work and nobody need thank me for doing my duty. My friend, Mr.Karamakar had to perform this pleasant function. I cannot say that I can do this work with the same zeal as Mr.Karamakar, because I am older than him and hope that you will excuse any shortcomings on my part.

If we look at the present situation in India, we can say that such a grave crisis had not occurred from the last 3000 years. There is a fear that there will be war in India. It is about 2½ years since the war was started and we were not afraid until Japan declared

war and when Singapore fell, this fear has increased and we feel that India may not live as a unit. The second one is due to our own people and they want that India should be divided and become independent units. The third one is due to our rulers who believe in violence and not non-violence. It was their duty as rulers to have made arrangements for protection. If we see what they have done to protect us, all the present and future historian will say that they are at great fault in this respect. India is a country with 400 million people and vast resources. Due to their short-sightedness, they have disarmed us and made us a weak nation and they are the greatest sinners in this respect (applause). Even now lot of discussions are going on about the defence of India and nothing has been decided. All matters regarding politics will be discussed here from to-morrow by the leaders of the Mysore Congress. Before that, this function of opening the Exhibition, has been arranged, because it forms part of the congress work. Political propoganda and constructive programme are knit together. Only by political propoganda, we cannot strengthen the country. If at all there is to be political consciousness, it is by the constructive programme and to-day's work forms part of the constructive programme.

There are two questions before India to-day. One is the establishment of an independent government and the other the constructive programme. The constructive programme was started with the object of establishing a great army in India which can stand up for itself and fight for India. If you travel all over India, you can hear that some part of the constructive programme is going on somewhere or other. We need not read much to do this work and know much about political economy. It forms part of our daily life. It includes removal of untouchability, communal harmony and encouragement of local industries and all these things. Thus, to-day's function forms part of the constructive programme. We cannot separate them. Just as Japan and Germany call it a

total war, i.e., all people including children and ladies must help the war, if India must become an independent nation and must show to the world that it is a great nation, this constructive programme should be a total programme. It should not be understood that the other parts of the constructive programme are not important. The question of removal of untouchability and communal harmony are also important. All of us should think that we belong to one community. God has not created communities. It is only man made. We can survive as a nation only if we take this point of view. Some people may ask that when there are so many mills in the country and when they can get cloth at a cheap rate, why should they purchase the raw, hand-made and costly cloth. My answer to them is, that mills do not require encouragement because they are already people to encourage them. It is only new things that require encouragement. It does not require any propoganda for asking people to marry because, without asking they will marry. Propoganda is only required if we want them to be bachelors. Thus only hand-made and new articles require encouragement. About 20 years back, we used to have khadi, which was like gunny-bag cloth, and that too in a limited quantity. To-day, we have all kinds of khadi, silk khadi, cotton khadi and woollen khadi, and we have qualities which the princes can wear if they wish to do so. It is being supplied in all parts of the country and is paying about 70 laks of rupees to our people. All these years, these 70 laks used to go to the mill-owners, the share-holders, the Lanchashire mills and those who prepare bombs and throw on us. Now, all this is remaining in the country and is helping the poor. If the mills really help the poor, then the mills should be encouraged. As mills go on increasing, unemployment increases and money will be concentrated at one place and people will have to act according to the wishes of the owners. With concentration of capital comes concentration of power leading to the inevitable result- war. With the object of seeing that there will be no concentration of capital and that

the poor may survive, Gandhiji started this khadi movement. So whatever may be defects in Khadi, at least for these principles, we must make up our minds and wear it. Similiar is the case in respect of these cottage industries. They instil in us the spirit that we must be able to prepare what we want. It is with this object this exhibition has been arranged and just as we have improved khadi, we must improve these industries. The lesson we have to learn from this is that if we help the cottage industries and khadi, we will strengthen our country. Therefore, I request you to pay your utmost attention to the exhibits in the exhibition and encourage khadi and the cottage industries. After thanking the audience for the patient hearing given to him, he closed his speech.

Mr.K.Subba Rao then thanked Mr.Devakar for having kindly accepted to open the exhibition and then detailed the programme of the Sessions and requested the people to give wide publicity to the programme. He also thanked the Press people for their support and requested them to give wide publicity to the conference without making much of their defects. He also thanked Mr.Sampathgiri Rao and Mr.Siddhanath Panth for having attended the function.

Mr.Devakar then declared the exhibition open and went round the stalls along with the other congressites. After his departure, people were admitted at a fee of six pies to the exhibition.

The meeting terminated at about 8-40 P.M.

XXXXXX

C.1166/41-42
11-4-42.

Submitted to the Asst.Superintendent of Police, Chennapatna.

K. A. Parthasarathy
Stenographer,
Bangalore D.P.O.

11th April 42.

Submitted
[signature]
Asst. Supt. of Police,
Chennapatna
11/4/42.

[signature]
Asst. Superintendent of Police,
Bangalore District.

Mr. S. Narayana Rao.,

3400 CR

Deputy Commissioner's Office,

BANGALORE,

Dated 14th April 1942.

D. O. CC 172/41-42

Enc: one with 4,

Dear Mr. Mehkri,

THE FIFTH MYSORE STATE CONGRESS SESSION AT TITTAMARNAHALLI.

--

In continuation of my D.O. letter of even number and date, I am sending herewith for favour of perusal, a copy of the report No. CC 1-189/41 dated 13-4-1942, received from the Superintendent of Police, Bangalore City, on the subject.

Yours sincerely,

S. Narayanarao

21

WD 06996—GPB—20,000—20-6-40

Form No. 24]

MYSORE POLICE DEPARTMENT.

In reply, please quote number, date and short title.*

Received...*Registered*...

From (Name) M. Wynne, Esquire.,

(Designation) Superintendent of Police,

Post Box..................., (STATION) ....Bangalore City.............

Telegraphic Address...............................

To

The Deputy Commissioner,

Bangalore District, Bangalore.

SECRET

C.G.*No*..1-189/41..*dated*........April..13,....*194* 2.

SIR,

ENCLOSURES..........

....

....

SPARE COPIES........

I have the honour to enclose herein a copy of the Exhibition Guide published by Mr.Rama Rao in - connection with the V Mysore Congress Convention, a copy of the Presidential Speech delivered by Mr.T. Subrahmanyam, a copy of the Speech delivered by by Mr.Siddiah, retiring President of the Mysore Congress and official resolutions of the Working Committee of the Mysore Congress for fagour of information.

A copy of the special number of Pouravani, edited by Mr.M.N.Seetharamiah is also enclosed herewith.

Two more resoltions bearing on Sir Stafford - Cripps mission to India and about the political situ-- tion in the State in the light of the talks, the - Congress leaders had with the Dewan is reported to have been drafted and given final touches at Chennapatna yesterday morning. Mr.Siddiah received a letter addressed to him by the Chief Secretary on the night of the 11th instant.

"Copy"

S. [signature] 14/4

Deputy Commissioner,
Bangalore District.

I have the honour to be,
Sir,
Your most obedient servant,

Sd. M. Wynne,
Superintendent of Police,
Bangalore City.

ಐದನೇ ಮೈಸೂರು
ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮಹಾ ಅಧಿವೇಶನ

ನೆಹರು ನಗರ

೧೧, ೧೨, ೧೩, ನೇ ಏಪ್ರಿಲ್ ೧೯೪೭

ಖಾಸಗೀ ನಿರ್ಣಯಗಳು

ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮನ್
ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ

ಮೈಸೂರು
ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮಹಾ ಅಧಿವೇಶನ

ನೆಹರು ನಗರ

ಖಾಸಗೀ ನಿರ್ಣಯಗಳು

ಸಂತಾಪ ಸೂಚನೆ

1. ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪ್ರಮುಖರೂ ಆಗರ್ಭ ಶ್ರೀಮಂತರೂ ಆದ ಜಮ್ನಾಲಾಲ್ ಬಜಾಜ್‌ರವರು ಅಕಾಲ ಮರಣಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾದುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಸಭೆಯು ತನ್ನ ಸಂತಾಪವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂತಾಪಸೂಚಕ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಅವರ ಕುಟುಂಬವರ್ಗದವರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಲು ಈ ಸಭೆ ತೀರ್ಮಾನಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ಎಂ. ಲಿಂಗೇಗೌಡ.

2. ಮಂಡ್ಯದ ಪ್ರಮುಖ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕೆಲಸಗಾರರಲ್ಲೊಬ್ಬರಾದ ಶ್ರೀ ರಾಮಯ್ಯನವರು ಅಕಾಲಮರಣಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾದುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಸಭೆಯು ತನ್ನ ಅಪಾರವಾದ ದುಃಖವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾ ಮೃತರ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ದೇವರು ಶಾಂತಿಯನ್ನೀಯಲೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ|| ಪಿ. ಎನ್. ಜವರಪ್ಪ ಗೌಡ.

ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ಪುಟ್ಟೇ ಗೌಡ.

ಅಭಿನಂದನೆಗಳು

3. ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಐದನೇ ಅಧಿವೇಶನದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಪೀಠಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಟಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯರವರು ಏಕವಾಕ್ಯತೆಯಿಂದ ಚುನಾಯಿತರಾದು

ದನ್ನೂ ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಪೀಠದಿಂದ ನಿವೃತ್ತರಾಗಿರುವ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಹೆಚ್. ಸಿದ್ದಯ್ಯನವರ ಸತತ ಸೇವಾಕಾರ್ಯವನ್ನೂ, ಎ. ಎಂ. ಸಿ. ಸಿ. ಸಭೆಯು ಪ್ರಶಂಸಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ವಿ. ನಾಗೇಶ ಶೆಟ್ಟಿ.

4. ತಮ್ಮ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು ಮತ್ತು ದಾಸ್ಯದಲ್ಲಿ ನರಳುತ್ತಿರುವ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನೀಡಲು ವೀರಾವೇಶದಿಂದಲೂ ಧೈರ್ಯೋತ್ಸಾಹ ತ್ಯಾಗಬುದ್ಧಿಯಿಂದಲೂ, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ರಾಜ್ಯಾಂಗ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ರಕ್ಷಕರಾಗಿ ಹೋರಾಡುತ್ತಿರುವ ರಷ್ಯಾ ಮತ್ತು ಚೀಣಾ ದೇಶಗಳವರು ರಾಕ್ಷಸೀ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾ, ಅನೇಕ ಸ್ವತಂತ್ರ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಘೋರ ನರಕವಾಗಿ ಮಾಡಿ ಅವರ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹರಣಮಾಡಿ, ಮಾನವೀ ಜನಾಂಗದ ದಿವ್ಯ ನಾಗರೀಕತೆಯನ್ನು ಧ್ವಂಸಮಾಡಿ ಅಮಾನುಷ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾ ಇರುವ ನಾಜಿಸಂ ತತ್ವ ಪರಿಪಾಲಕರಾದ ಜರ್ಮನೀ ಮತ್ತು ಜಪಾನೀಯರನ್ನು ನಾಶಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರರಕ್ಷಕರೂ ಶಾಂತಿಪ್ರಿಯರನ್ನು ಈ ಮಹಾಧಿವೇಶನವು ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತದೆ.

ಸಹಾನುಭೂತಿ ಸೂಚನೆ

5. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ದಿನಾಚರಣೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರದುರ್ಗದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಹರಿತಾಳವನ್ನು ಆಚರಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕೆಲವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಈ ಸಭೆಯು ಖಂಡಿಸುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಗಾದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ|| ಟಿ. ಎಸ್. ಸುಬ್ಬಣ್ಣ

೬. ಕ್ಯಾಲಿಕಟ್ಟಿನ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ಆರ್. ಗೋಪಾಲ ನಂಬಿಯಾರಾದ ಪ್ರಮುಖ ರೈತಮುಖಂಡರನ್ನು ಮೊರಜಹ್ ಕೇಸಿಗೆ ಗುರಿಪಡಿಸಿ ಮರಣ ದಂಡನೆಗೆ ಗುರಿಪಡಿಸಿರುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೇಳಿ ಈ ಮಹಾಧಿವೇಶವು ಬಹಳ ಕಳವಳಗೊಂಡಿದೆ. ಇಂತಹ ದೇಶಭಕ್ತರನ್ನು ಮರಣದಂಡನೆಗೆ ಗುರಿ

ಸಿರುವುದು ಅನ್ಯಾಯವೆಂದು ತಿಳಿದು ಈ ವಿಧದ ಕಠಿಣಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮದರಾಸ್ ಆಧಿಪತ್ಯದ ಗೌರ್ವನರ್‌ರವರನ್ನು ಒತ್ತಾಯ ಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

7. ಈ ಯುದ್ಧ ಬಡಬಾಗ್ನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಘೋರವಿಪತ್ತುಗಳಿಗೆ ತುತ್ತಾಗಿ ಪ್ರಾಣಾರ್ಪಣೆಮಾಡಿದ ಅನೇಕ ಭಾರತೀಯ ಮತ್ತು ಇತರ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪ್ರಿಯರ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಕೋರುತ್ತಾ ಯುದ್ಧ ವಿಪತ್ತುಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಅಪಾರವಾದ ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳನ್ನನುಭವಿಸಿ ಬಂಧುಮಿತ್ರರ ಬಾಂಧವರನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ನೊಂದು ತವಕಪಡುತ್ತಿರುವವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಈ ಮಹಾಧಿವೇಶವು ತಮ್ಮ ಅತ್ಯಂತ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ॥ ಎಂ. ದೊರಸ್ವಾಮಿ.

ರಚನಾಕ್ರಮ ತಿದ್ದುಪಡಿ

8. ಶಾಸನ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರಾಗಿರುವವರು ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಬಾರದೆಂದು ಈ ಅಧಿವೇಶನವು ನಿರ್ಣಯಿಸುತ್ತದೆ.

9. ಒಬ್ಬರೇ ಸದಸ್ಯರು ಮೂರು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರಕೂಡದೆಂದು ಈ ಅಧಿವೇಶನವು ತೀರ್ಮಾನಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ॥ ಟಿ. ಎಸ್. ಸುಬ್ಬಣ್ಣ.

10. (ಅ) ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ರಚನಾಕ್ರಮದ ನಿಯಮ '೭' ಉಪನಿಯಮ 'ಅ' ರ 'ಆ' ಕಲಮಿನಲ್ಲಿ "ಅಧಿಕಾರವರ್ಗನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಏಳು ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಮೀರದ" ಎನ್ನುವ ಭಾಗವನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕವದು.

(ಆ) ರಚನಾಕ್ರಮದ ನಿಯಮ '೭' ರ 'ಇ' ಕಲಮಿನಲ್ಲಿ "ಯೂ, ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಸಾವಿರ ಪ್ರಜಾ ಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಮೀರದಂತೆಯೂ" ಎಂಬ ಭಾಗವನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕುವುದು.

(2) ಕಟ್ಟು 8 ಕಲಮು (ಇ) ಯಲ್ಲಿ "ಅಖಿಲ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರ ಪೈಕಿ" ಎಂಬುದನ್ನು "ಅಧಿವೇಶನದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ಪೈಕಿ'' ಎಂದು ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕು.

(3) ಅಧೀನ ಸಮಿತಿಯ ನಡವಳಿಕೆಗಳು, ಅ. ಮೈ. ಕಾಂ ಸಮಿತಿಯ ನಡವಳಿಕೆಗಳು, ಕಾರ್ಯಕಾರೀ ಸಮಿತಿಯ ನಡವಳಿಕೆಗಳು, ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಚುನಾವಣೆಗಳು, ಉಪಚುನಾವಣೆಗಳು ಮತ್ತು ಚುನಾವಣೆ ತಕರಾರುಗಳು, ಮೊದಲಾದುವುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಉಪನಿಯಮಗಳನ್ನು ರಚಿಸಲು ಒಂದು ಉಪಸಮಿತಿಯನ್ನು ಈ ಅಧಿವೇಶನವು ನೇಮಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಈ ಸಮಿತಿಯ ಶಿಫಾರಸುಗಳನ್ನು ಅ. ಮೈ. ಕಾಂ. ಸ. ಯು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕಾರೀ ಸಮಿತಿಯು ಕೂಡಲೇ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು.

ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ವಾಸುದೇವರಾಯರು.

19. ಹರಿಜನಸಂಗಡಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರೊಬ್ಬರನ್ನೂ ಮುಸಲಿಮು ಸಂಗಡಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರೊಬ್ಬರನ್ನೂ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿರತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ಈ ಮಹಾಧಿವೇಶನವು ತೀರ್ಮಾನಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ಎನ್. ಜೋಯಿಸ್.

20. ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗೆ ಸದಸ್ಯರಾಗಲಿಚ್ಛಿಸುವವರು ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗೇ ಸದಸ್ಯರಾಗಿರಲೇಬೇಕೆಂಬ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಭೆಯು ತೀರ್ಮಾನಿಸುತ್ತದೆ.

21 ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮಹಾಧಿವೇಶನಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ಚುನಾಯಿತನಾದವನು ಯಾವ ಜಿಲ್ಲೆಯಿಂದಲಾದರೂ ಎ. ಎಂ. ಸಿ. ಸಿ

ಉಮೇದುವಾರನಾಗಿ ನಿಲ್ಲಬಹುದೆಂಬುದಾಗಿ ಈ ಸಭೆಯು ತೀರ್ಮಾನಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ|| ಪಿ. ಎಲ್. ಜವರಪ್ಪಗೌಡ

ನೀತಿ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ

22. ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರದ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಹಿಂಬದಿಗೊತ್ತಿರುವ ಹೊಳೆನರಸೀಪುರದ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಈ ಅಧಿವೇಶನವು ರದ್ದುಗೊಳಿಸಿ ಕೂಡಲೇ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾದ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ಈ ಅಧಿವೇಶನವು ತೀರ್ಮಾನಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ|| ಟಿ. ಎಸ್. ಸುಬ್ಬಣ್ಣ.

23. ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರದ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಹಿಂಬದಿಯಲ್ಲಿಡಬಹುದೆಂದು ಹೊಳೇನರಸೀಪುರದಲ್ಲಿ ಆದ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಈ ಮಹಾಧಿವೇಶನವು ಮನ್ನಾಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ಎನ್. ಜೋಯಿಸ್.

24. ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಏಕಮಾತ್ರ ಧ್ಯೇಯವೂ, ಮಹಾಜನಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುಭಾಗ ಪ್ರಜಾವರ್ಗದವರ ರಾಜಕೀಯ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯೂ ಆಗಿದ್ದ, ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರ ಸ್ಥಾಪನೆಯ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು "ಯುದ್ಧ ನಿಮಿತ್ತ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಹಿಂಬದಿಗಿಟ್ಟ" ಹೊಳೇನರಸೀಪುರದ ಎ. ಯಂ. ಸಿ. ಸಿ. ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಈ ಅಧಿವೇಶನವು ರದ್ದುಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.

25. ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕಿರುವ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಹಿ ಮನೋಭಾವನೆಯು ಇತ್ತೀಚಿನ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ರೀತಿನೀತಿಗಳ ಮೇಲಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ಮಹಾಜನಗಳ ರಾಜಕೀಯ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಮೂಲೆಗೊತ್ತುವ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಯನ್ನು ಈ ಅಧಿವೇಶನವು ಖಂಡಿಸುತ್ತದೆ. ಅತಿ ಜರೂರಾಗಿ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರ ಸ್ಥಾಪನೆಯು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದರ

ತನ್ನ ಧ್ಯೇಯವು ಪೂರ್ಣ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರದ ಸ್ಥಾಪನೆಯೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ ಯೆಂದು ಈ ಅಧಿವೇಶನವು ಘೋಷಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ|| ದೇವರಕೊಂಡಪ್ಪ.

31. ಹೊಳೇನರಸೀಪುರದಲ್ಲಾದ ಅಖಿಲ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಮಿತಿಯ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಅಂದರೆ "ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರದ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಹಿಂಬದಿಯಲ್ಲಿಡಬಹುದಾದರೂ "ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಸಭೆಯು ರದ್ದುಗೊಳಿಸುತ್ತಾ, ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರ ಕೃಪಾಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ವರೆಗೂ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಆಯಾಯ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಹೋರಾಟ ನಡಿಸುತ್ತಿರಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಭೆಯು ತೀರ್ಮಾನಿಸುತ್ತದೆ."

32. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ದೊರೆಯುವವರೆಗೆ ಶಾಸನ ಸಭೆಗಳ ಪ್ರವೇಶ ಕಾರ್ಯವು ಅಂದರೆ Parliamentary activities ಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ, ಅಮೂಲ್ಯ ದೇಶದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಗಳಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಮನದಟ್ಟಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹಾ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನತೆಯ ಬೆಂಬಲವನ್ನೂ, ಮತ್ತು ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಗುರಿಯನ್ನು ಪ್ರಚುರಪಡಿಸಲೂ, ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, Parliamentary activities ಕೈಗೊಂಡು ಸುಮಾರು 1½ ವರ್ಷಗಳ ಲಾಗಾಯ್ತು ಮಾಡಿರುವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನೋಡಿದಲ್ಲಿ, ಅದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲದೆಯೂ, ಮತ್ತು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಹೋರಾಟದ ಮನೋಭಾವನೆಯನ್ನೇ ಹಾಳುಮಾಡಿರುವಂತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆಯಾಗಿ, ಕೂಡಲೇ ಈ Parliamentary activities ನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸಿ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೂಡಲೇ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಲು ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಈ ಸಭೆಯು ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಕೊಡುತ್ತದೆ.

33 ಸರ್ಕಾರದವರು ದೇಶದ ಇಂದಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನರಿಯದ್ದೇ ಜನಾನುರಾಗಿಗಳಾಗಿರುವ ಮತ್ತು ಪ್ರಮುಖ ರಾಜಕೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಯ

ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳನ್ನು ದಸ್ತಗಿರಿಮಾಡಿ ಕಾರಾಗೃಹದಲ್ಲಿಟ್ಟಿರುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಸಭೆಯು ತನ್ನ ವಿಷಾದವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ, ಆ ಮುಖಂಡರ ತ್ಯಾಗಕ್ಕಾಗಿ ಸಂತೋಷವನ್ನೂ, ಅಭಿವಂದನೆಗಳನ್ನೂ ಈಮೂಲಕ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ॥ ಎಂ. ಆರ್. ಎನ್. ಶಾಸ್ತ್ರಿ.

34. ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ 1941ನೇ ಜುಲೈ 19–20ರಲ್ಲಿ ಹೊಳೇನರಸೀಪುರದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಅಖಿಳ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯವರ 2ನೇ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧದ ನಿಮಿತ್ತ ಸರ್ಕಾರದವರ ಮನಸ್ಸೆಲ್ಲ ಒತ್ತಟ್ಟಿಗೆ ಆಕರ್ಷಿತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರದ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಹಿಂಬದಿಯಲ್ಲಿಡುವ ನಿರ್ಣಯಮಾಡಿ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಅತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಕಿರುಕುಳಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಜನತೆಯ ಸಾಧಾರಣ ಮತ್ತು ಮೂಲಭೂತವಾದ ಹಕ್ಕುಗಳ ಚಲಾವಣೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒದಗಿರು ಪ್ರತಿಬಂಧಕಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೆಗೆಯಿಸಿ ಜನತೆಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕಾದ ಪರಿಹಾರ ಒದಗಿಸಲು ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಸಂಧಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಲು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಸಭೆಯ ಅನುಮತಿಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡಿ (ಭೇಟಿಯ ಫಲಿತಾಂಶ ದೇಶಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಾಗದೆಯೂ) ಭೇಟಿಯ ಫಲದಿಂದ ಇನ್ನೂ ಕಿರುಕಳು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಪ್ರತಿಬಂಧಕಾಜ್ಞೆಗಳೂ, ಗಡಿಪಾರ್ ಆಜ್ಞೆಗಳೂ, ಶಿಕ್ಷೆಗಳೂ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಜನತೆಯ ಆಜನ್ಮಸಿದ್ಧ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವುದಲ್ಲದೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅತೃಪ್ತಿಯುಂಟಾಗಿ ನೆಮ್ಮದಿಯಿಲ್ಲದೆಯಿರುವುದರಿಂದ, ಯುದ್ಧವು ಇಂಡಿಯಾದ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದೂ ಇಂಡಿಯಾದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದಲೂ, ಕೂಡ್ಲೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಡಬೇಕೆಂಬ ದೃಢ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಈ ಸಭೆ ತೀರ್ಮಾನಿಸುತ್ತದೆ.

35. ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರದೊಡನೆ ಸಹಕರಿಸಿ ಸ್ನೇಹ ಹಸ್ತವನ್ನು ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪಮಾಡಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಸ್ನೇಹ ಹಸ್ತವನ್ನು ನೀಡದೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗೆ ಕಿರುಕುಳಗಳನ್ನು

ಕೊಡುತ್ತಾ ದೇಶದ ಮೇಲ್ಮೆಗಾಗಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿರುವ ದೇಶದ ಮುಂದಾಳು ಗಳಾದ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮಾಜಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರುಗಳಾದ ಶ್ರೀ H. C. ದಾಸಪ್ಪ, T. ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯ ಇವರುಗಳನ್ನು ಇಂಡಿಯಾ ಶಾಸನದ ಪ್ರಕಾರ ಶಿಕ್ಷಿಸಿ ಬಂದಿಖಾನೆದಲ್ಲಿಟ್ಟಿರುವುದು. ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ರಂಗರಾಮಯ್ಯ, K. S. ಕುಮಾರ್ರ ಇವರುಗಳ ಮೇಲೆ ಅದೇ ಶಾಸನದ ಪ್ರಕಾರ ಶಿಕ್ಷಿಸಲು ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೇಸ್ ದಾಖಲ್ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಈ ಸಭೆಯು ಖಂಡಿಸುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಕೇಸು ಗಳನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂಧನದಲ್ಲಿರುವ ಮುಖಂಡರುಗಳನ್ನು ಕೂಡ್ಲೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಈ ಸಭೆಯು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ಯಂ. ಲಿಂಗೇಗೌಡ.

36. ಹೊಳೇ ನರಸೀಪುರದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಯಿಸಿದ "ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರದ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಹಿಂಬದಿಗೆಡಬೇಕು" ನಿರ್ಣಯವಾದ ಅಂದಿ ನಿಂದ ಇದುವರವಿಗೂ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಹಕಾರ ಹಸ್ತವನ್ನು ನೀಡಿ ದಾಗ್ಯೂ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ತಮ್ಮ ವಜ್ರಮುಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸಡಿಲಪಡಿಸಿಲ್ಲಾ ಮತ್ತು ಅವರ ಮನೋಭಿಪ್ರಾಯವು ದಿನೇ ದಿನೇ ಕಠಿಣವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸಿನ ಮುಖ್ಯ ಗುರಿಯಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಬೇಗನೆ ಗಳಿಸಲು ಸತತ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಬೇಕು."

ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ಪ್ರಶ್ನೆ

37. ದೇಶೀಯ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಏಕವೂ, ಅಭಿನ್ನವೂ ಆದ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಅಹಿಂಸೆಯ ಆಧಾರದಮೇಲೆ, ಭಾರತ ರಾಷ್ಟ್ರಮಹಾಸಭೆಯ ಮುಂದಾಳತ್ವದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಲ್ಪಡುತ್ತಲಿರುವ ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾದ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಬೆಂಬಲ ಮತ್ತು ಸಹಾನುಭೂತಿಗಳನ್ನು ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸಿನ ಈ ಅಧಿವೇಶನವು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಭಾರತ ಭೂಮಿಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಮಯವು ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿವೆಯೆಂದು ಈ ಅಧಿವೇಶನವು ಆಶಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಹಿಂದು

ಸ್ಥಾನದ ಏಕಮಾತ್ರ ರಾಜಕೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಯಾದ ಹಿಂದೀ ರಾಷ್ಟ್ರ ಮಹಾ ಸಭೆಯು, ಸ್ವಾತಂತ್ರ ಭಾರತದ ರಾಜ್ಯಾಂಗವನ್ನು ರೂಪಗೊಳಿಸು ವಾಗ ದೇಶೀಯ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ಪ್ರಜೆಗಳ ಧ್ಯೇಯವನ್ನೂ, ಆಶೋತ್ತರಗಳನ್ನೂ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಅವರ ಹಿತವನ್ನು ಕೂಡ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವುದಾಗಿ ಭರವಸೆಗಾಗಿ ಈ ಅಧಿವೇಶನವು ರಾಷ್ಟ್ರಮಹಾಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತನಗಿರುವ ಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

38. ಯುದ್ಧವು ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಆವರಿಸಿಕೊಂಡು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಲಿದೆ. ಪರರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಶತ್ರುಗಳ ಭೀತಿಯೂ ಒಳನಾಡಿನ ಪುಂಡು ಪೋಕರಿಗಳಿಂದ ತೊಂದರೆಯೂ, ಹಾನಿಯೂ ದೇಶಕ್ಕೆ ಉಂಟಾಗಬಹುದಾದ ಸಂಭವವಿದೆ. ದೇಶಕ್ಕೆ ಉಂಟಾಗಬಹುದಾದ ತೊಂದರೆಯನ್ನು, ಭೀತಿಯನ್ನು, ನಷ್ಟವನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವುದು ಇದರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿರುವ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸುವುದಾದರೂ, ಯಾವ ಸರ್ಕಾರವೇ ಆಗಲಿ ಆ ದೇಶದ ಪ್ರಜೆಗಳ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾದ, ದೇಶಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರೇರೇಪಿತವಾದ ಸಹಕಾರವಿಲ್ಲದೆ ಈ ಗುರುತರವಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ ಅಂಗೀಕೃತವಾಗಿರುವ ತತ್ವವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ರಕ್ಷಣೆಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿರುವ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರವು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಪ್ರಜೆಗಳಾಗಿ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುವಂತಹ ಯುದ್ಧ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡದೆಯೂ, ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಆಗತ್ಯವಾದ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುವದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡದೆಯೂ ಜನಾಂಗವನ್ನು ನಿರ್ವೀರ್ಯರವಾಗಿಯೂ, ನಿಸ್ಸಹಾಯಕವಾಗಿಯೂ ಮಾಡಿರುತ್ತದೆ. ಈ ನಿರುತ್ಸಾಹದ ಭಾವನೆಯೂ ಭೀತಿಯೂ ತೊಲಗಿ, ಉತ್ಸಾಹವೂ, ಧೈರ್ಯವೂ ಉಂಟಾಗಬೇಕಾದರೆ ಇಡೀ ರಾಷ್ಟ್ರವು ಸರ್ಕಾರವು ತನ್ನದೆಂದೂ, ದೇಶದ ರಕ್ಷಣೆ ಗೌರವ ಇವುಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದು ನಮಗೆ ಸೇರಿದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೆಂದೂ ಗ್ರಹಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಈಗಿನ ಸರ್ಕಾರದ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನೂ, ಹಾಗೂ ದೇಶೀಯ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಪೂರ್ಣ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಮಾತ್ರವೇ ಹೀಗೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನವೀನ ಚೈತನ್ಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡಲು ಸಾಧಕ

ವಾಗಿರುವ ಏಕಮಾತ್ರವಾದ ಸಾಧನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿ, ಇಂತಹ ವಿಷಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಜನಗಳ ಪೂರ್ಣ ಬೆಂಬಲ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರು ಕೂಡಲೇ ಪೂರ್ಣ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕರುಣಿಸಬೇಕಾಗಿ ಈ ಅಧಿವೇಶನವು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀಗಳಾದ ವಿ. ಯಸ್. ನಾರಾಯಣರಾವ್, ಎಂ. ಎನ್. ಶೀತಾರಾಮಯ್ಯ, ಡಿ. ಕೆ. ನಾಗಭೂಷಣ, ಶ್ರೀಧರಮೂರ್ತಿ, ಟಿ. ಯನ್. ಸುಬ್ಬರಾವ್, ರಾಮಲಾಲ್ ತಿವಾರಿ.

39. ಭಾರತದ ರಾಜಕೀಯ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಪರಿಹಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷರೊಡನೆ ನಡೆಸುವ ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಹಾರಗಳ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲೂ ದೇಶೀಯ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರ ಕೂಡಲೇ ಸ್ಥಾಪಿಸವಾಗಬೇಕೆಂಬ ತತ್ತ್ವದ ಅಂಗೀಕಾರದ ವಿಷಯವು ಒಪ್ಪಿಗೆಯ ನಿರ್ಣಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರಲು ಇಂಡಿಯನ್ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ನಾಯಕರುಗಳು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುತ್ತಾರೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಈ ಮಹಾಧಿವೇಶವಕ್ಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ|| ಯಂ. ಯನ್. ಶೀತಾರಾಮಯ್ಯ.

ಯುದ್ಧ ವಿಚಾರ

40. ಈಗಿನ ಸಂಗ್ರಾಮದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಧೋರಣೆ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ಖಚಿತವಾಗಿ ದೇಶವ ಮುಂದಿಡಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿ ಈ ಸಭೆಯು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ|| ಪಿ. ಯನ್. ಜವರಪ್ಪಗೌಡ.

41. ಈ ಘೋರ ಯುದ್ಧ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾ ಕೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ಸಮಾಧಾನಾದಿ ಧೈರ್ಯಗಳನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಲು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರು ದೇಶಾದ್ಯಾಂತವೂ ಬಹಳ ತೀವ್ರಾಸಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರಮ ಶ್ರದ್ಧೆಗಳಿಂದಲೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಕ್ಷಣಾ ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದಲ್ಲದೆ ಯುದ್ಧದ ಅಲೆಗಳು ಬಂದೊಡೆಯಬಹುದಾದ ಸಂಗ್ರಾಮ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ

ವಿಮಾನ ದಾಳಿ ಮುಂಜಾಗ್ರತೆ, ರಕ್ಷಣಾ ವಸತಿಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವುದಲ್ಲದೆ ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನವನ್ನು ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕಡೆಗೆ ಸೆಳೆಯಬೇಕು.

(1) ಕಾರ್ಮಿಕ ವರ್ಗದವರ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಬಹಳ ಹೀನವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಮುಂಗಡ ಬತ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂತಲೂ,

(2) ಅವರಿಗೆ ಪೂರ್ಣ ರಕ್ಷಣಾ ವಸತಿಗಳನ್ನು, ರಕ್ಷಣಾ ಶಿಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ತಕ್ಷಣ ಒದಗಿಸಲು ಏರ್ಪಡಿಸಬೇಕೆಂತಲೂ,

(3) ಈ ಯುದ್ಧ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಅಲ್ಲೋಲ ಕಲ್ಲೋಲ ಮುಗ್ಗಟ್ಟಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿರುವುದರಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಆಹಾರ ಸಾಮಗ್ರಿ, ಉಡಿಗೆ ತೊಡಗೆ ಬಟ್ಟೆ ಮತ್ತು ನಿರುದ್ಯೋಗ ನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸುವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳಿಸುವುದು, ಪರದೇಶಿಯರು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದು ನೆಲೆಯಾಗಿ ವಾಸಮಾಡುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವ ಕಾನೂನು, ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ವಗೈರೆ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಹೊರಗೆ ಹರಿದುಹೋಗದಂತೆ ಆಮದು ರಫ್ತುಗಳನ್ನು ಉಚಿತ ರೀತಿ ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿಡುವುದರಿಂದಲೂ,

(4) ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮಕೈಕಾರಿಕೋದ್ಯಮಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವುದು, ದವಸ ಧಾನ್ಯಗಳ ಪರಸ್ಪರ ಸಹಾಯಕ ಸಂಘಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು, ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಸುವ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಇದು ಸುಸಮಯವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ದೂರಾಲೋಚನೆಯಿಂದ ಈ ಯುದ್ಧ ಪರಿಣಾಮದಿಂದ ಬೆಂದುಬೇಗುತ್ತಿರುವ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಮುಗ್ಗಟ್ಟನ್ನು ಸರಿಗೊಳಿಸುವ

ಉದ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರು ಶಾಸನ ಮತ್ತು ಇತರೆ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸುವುದಲ್ಲದೆ ಇತರ ಸೂಕ್ತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ದೇಶೋದ್ಧಾರ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನೆರವಾಗಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ದೊರಸ್ವಾಮಿ

42. "ಭಾರತದ ವಿಶೇಷ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ನಿಮಿತ್ತ, ಎಂತಹ ಸಮಯ ವೊದಗಿದರೂ ಸಹ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಕೇಂದ್ರಗಳ ಮತ್ತು ಯಂತ್ರ ಸಾಮುಗ್ರಿಗಳ ನಾಶಪಡಿಸುವ ನೀತಿಯನ್ನು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಆದರಲ್ಲೂ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶ ದಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸಬಾರದೆಂದು ಈ ಸಭೆಯು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಇದೇ ಅರ್ಥ ಬರುವ ಪೂಜ್ಯ ಗಾಂಧೀಜೀಯವರ (೨೨—೩—೪೨ರ ಹರಿಜನ ಪತ್ರಿಕೆಯ) ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಈ ಸಭೆಯು ಬೆಂಬಲವೀಯುತ್ತದೆ."

ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ರಾಘವೇಂದ್ರರಾವ್.

ಇತರ ವಿಷಯಗಳು

43. ಸತ್ಕಾರ ಸಮಾರಂಭ ಕೂಟಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವ ಸಂದರ್ಭ ದಲ್ಲಿ ಆಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಾರ್ಟಿಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ದೇಶದಾಂತ್ಯವೂ ಒಂದೇ ಶಿಸ್ತನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವಂತೆ ಈ ಸಭೆಯು ತೀರ್ಮಾನಿಸುತ್ತದೆ.

44. ಫ್ಯಾಸಿಸ್ಟ್ ನಾಜಿಗಳ ಧಾಳಿಗಳನ್ನು ದೇಶಾಭಿಮಾನದಿಂದ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿ ಹೋರಾಡುತ್ತಿರುವ ರಷ್ಯಾವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯು ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ|| ಪಿ. ಎನ್. ಜವರಪ್ಪಗೌಡ.

45. ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಉಪಸಮಿತಿಯವರು ಚುನಾವಣೆಗಳಿಗೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಉಮೇದುವಾರರನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ ಉಮೇದುವಾರರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆಯಾ ಸ್ಥಳೀಯ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಮಿತಿಯ ಮಂಜೂರಾತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಭೆಯು ತೀರ್ಮಾನಿಸುತ್ತದೆ.

46. ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಉಪಸಮಿತಿಯವರು ಆದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ, ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ರಚನಾಕ್ರಮವನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಮುಂದಿನ ಅ. ಮೈ. ಕ. ಸಮಿತಿಯ ಅನುಮೋದನೆ ಪಡೆದು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಭೆಯು ತೀರ್ಮಾನಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ರಾಮಕೃಷ್ಣಯ್ಯ.

47. **ಶಿವಪುರ ನಿರ್ಣಯ.**— ಶಿವಪುರ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನ ೧೮ನೇ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಈ ಅಧಿವೇಶನವು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

"ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗಾಗಿ ಏರ್ಪಾಟಾಗಬಹುದಾದ ಅಥವಾ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಏರ್ಪಾಟಾಗಬಹುದಾದ ಸಂತೋಷ ಕೂಟಗಳಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಸಭಿಕರು ಭಾಗವಹಿಸಕೂಡದು. ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಸಂತೋಷ ಕೂಟವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿಕೂಡದು."

48. **ಬಿರುದಾಂಕಿತರ ಸನ್ಮಾನ.**—"ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಹಾರಾಜರವರಿಂದ ಬಿರುದು ದಯಪಾಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಖಾಸಗಿ ಮಹನೀಯರಿಗೆ ಸನ್ಮಾನಮಾಡಲು ಏರ್ಪಾಟಾದ ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸದಸ್ಯರು ಭಾಗವಹಿಸಬಹುದೆಂದು" ಈ ಅಧಿವೇಶನವು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ವಾಸುದೇವರಾವ್

49. ದೇಶದಲ್ಲಿನ ಅನೇಕ ಜಿಲ್ಲಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಸಮಿತಿಗಳು ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಸಮಿತಿಗಳು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಷ್ಟು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಕಂಡುಬಂದಿಲ್ಲವಾಗಿ, ಜಿಲ್ಲಾ ಸಮಿತಿಯವರು, ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಮಿತಿಗಳ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಗೆ, ಒಬ್ಬರು ಮೇಲ್ವಿಚಾರರನ್ನು ನೇಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಅಂದರೆ "Superviser & Origariser" ಈ ಸಭೆಯು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತವೆ.

50. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಕಡೇಪಕ್ಷ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಕಮ್ಮಿ ಇಲ್ಲದಂತೆ, ವೇತನದ ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನು ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ತಕ್ಕ

ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸಭೆಯು ಪ್ರತಿಜಿಲ್ಲಾ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ಆರ್. ಎನ್. ಶಾಸ್ತ್ರಿ.

51. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ದೇಶಸೇವೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂದಾಳುಗಳಾಗಿ ಕೆಲವರು ಸೇರಿಕೊಂಡು ಅಧಿಕಾರ ಬಂದಮೇಲೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಶಿಸ್ತುಮೀರಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆಯದೆ, ತಮಗೆ ತಾವೇ ಸ್ವಯಂವರ್ತಿಸಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಕಳಂಕ ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ವರ್ತಿಸುವವರು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಇರುವುದರಿಂದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕೂಡಲೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ಶಿಸ್ತಿನ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಂಥವರನ್ನು ಸಂಸ್ಥೆಯಿಂದ ವಜಾಮಾಡಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಶಿಸ್ತು, ಸತ್ಯ, ಅಹಿಂಸೆ ಈ ನಿಯಮಾವಳಿಗಳಿಗೆ ಯಾರು ಬದ್ಧರಾಗಿರುವರೊ ಅಂಥವರನ್ನು ಆರಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದೆಂದು ಈ ಸಭೆಯು ತೀರ್ಮಾನಿಸುತ್ತದೆ.

52. ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯಗಳು ಪ್ರತಿಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿಯೂ ನಡೆಯಬೇಕಾದ್ದು ಅಗತ್ಯ. ಆದಕಾರಣ ಪ್ರತಿ ತಾಲ್ಲೋಕಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಕೆಲಸಗಾರರಂತೆ ನೇಮಿಸಿಕೊಂಡು ತಾಲ್ಲೋಕಿನ ಪ್ರವಾಸ, ದಿನಚರಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಅವರು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಚಾರದ ಖರ್ಚಿನಂತೆ ವೇತನದ ಮೂಲಕ ಸರಿಯಾದವರನ್ನು ಆರಿಸಿ ಇತರ ಖರ್ಚಿಗಾಗಿ ಪ್ರತಿ ತಾಲ್ಲೋಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಚಂದಾ ವಸೂಲಿಯಿಂದ ಮೊಬಲಗು ಒದಗಿಸಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನು ನೇಮಿಸಿದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಧ್ಯೇಯವು, ಪ್ರತಿ ಹಳ್ಳಿಯ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಬೇರೂರಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ರಚನಾತ್ಮಕ ಕೆಲಸಗಳು ನಡೆಯುವಂತೆ ಪ್ರತಿ ತಾಲ್ಲೋಕಿಗೆ ಒಬ್ಬಿಬ್ಬರಂತೆ ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನು ನೇಮಿಸಿ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಸುವುದು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಈ ಸಭೆ ತೀರ್ಮಾನಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ಯಂ. ಲಿಂಗೇಗೌಡ.

53. ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಸಿಟಿ ಟೌನ್ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಮೈನರ್ ಪೌರಸಭೆಗಳಲ್ಲೂ ಒಂದು ಸ್ತ್ರೀ ಸದಸ್ಯ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಮೀಸಲಾಗಿಟ್ಟು

ಚುನಾವಣೆಯಿಂದ ಸದರಿ ಸ್ಥಾನವು ಭರ್ತಿಮಾಡಲು ನಿರ್ಣಯಿಸಿ ಸದರಿ ನಿರ್ಣಯವು ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಲು ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿ ಸಭೆಯಲ್ಲೂ, ನ್ಯಾಯ ವಿಧಾಯಕ ಸಭೆಯಲ್ಲೂ ಚರ್ಚೆಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸುತ್ತದೆ.

54. ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯವಾದ ತಾಲ್ಲೋಕು ಹೆಡ್‌ಕ್ವಾರ್ಟರುಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ರಚನಾತ್ಮಕ ಕಾರ್ಯವನ್ನೂ, ಗ್ರಾಮ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಸಲು ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನೂ ನಿಯಮಿಸಬೇಕಾಗಿ ನಿರ್ಣಯಮಾಡುತ್ತದೆ.

55. "ಕ್ಯುಮಲೇಟ್ಯೆವ್ ಓಟಿಂಗ್" ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡುವ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾದ ಸಕಲ ಪ್ರಯತ್ನ ವನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ವಿ. ನಾಗೇಶಶೆಟ್ಟಿ.

56. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಪಾತ್ರವಹಿಸುವ ಯಾವ ಸದಸ್ಯರೂ ಕೋಮುವಾರು ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರಾಗಿರಬಾರದೆಂದು ಈ ಅಧಿವೇಶನವು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

57. ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿಯ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸದಸ್ಯರ ಪೈಕಿ ಕೆಲವರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥಹವರ ಮೇಲೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಬೋರ್ಡಿನವರು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳ ಬೇಕೆಂದು ಈ ಅಧಿವೇಶನವು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ|| ಟಿ. ಯಸ್. ಸುಬ್ಬಣ್ಣ.

58. ನ್ಯಾಯವಿಧಾಯಕ ಸಭೆಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿ ಸಭೆಯ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಕನಿಷ್ಟಪಕ್ಷ ವರುಷಕ್ಕೆ ಎರಡುಸಲ ವಾದರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಚುನಾವಣಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸಮಾಡಿ ಜನಗಳ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಡುವುದಲ್ಲದೆ, ಹಾಗೆ ಕೈಕೊಂಡ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳ ವರದಿಯನ್ನು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಉಪಸಮಿತಿಯವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

ಸದರಿ ವರದಿಗಳ ಮೇಲೆ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಉಪಸಮಿತಿಯವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸಂಪೂರ್ಣ ವರದಿಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯ ಪ್ರತಿ ಅಖಿಲ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಮಿತಿಯ ಅಧಿವೇಶನದ ಮುಂದಿಡ ತಕ್ಕದೆಂದು ಈ ಅಧಿವೇಶನವು ತೀರ್ಮಾನಿಸುತ್ತದೆ.

59. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಾರ್ಟಿಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂಬ ಪುಕಾರುಗಳು ಈ ಅಧಿವೇಶನದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುತ್ತೆ. ಹಾಗೆ ಕೆಲಸ ಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಸದಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಮಹಾಜನರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದ ನಂಬುಗೆಯು ದೂರವಾಗಲು ಅವಕಾಶ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆಂಬ ಶಂಕೆಯು ಉದ್ಭವಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಹಾಗೆ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಹೊಂದಿದ ಪಕ್ಷಗಳನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಗೊಳಿಸಿ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸು ನಿಜವಾದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಜನ್ಮವೆತ್ತಿದ ಮಹಾ ಸಂಸ್ಥೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಕಾರ್ಯತಃ ತೋರಿಸುವಂತೆ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಉಪಸಮಿತಿಯವರು ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಮುಂದಿನ ಅಖಿಲ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಮಿತಿಯ ಅಧಿವೇಶನದ ಮುಂದೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ವರದಿಯನ್ನು ಇಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಅಧಿವೇಶನವು ತೀರ್ಮಾನಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ|| ಎ. ಶಿವಣ್ಣ.

60. ಭದ್ರಾವತೀ ನಗರದಲ್ಲಿ ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲಾ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರವರು ೩೯ನೇ ಸೆಕ್ಷ್ ಜಾರೀಮಾಡಿ ನಾಗರಿಕರ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಧಕ್ಕೆ ತಂದಿರುವದನ್ನು ಈ ಮಹಾ ಅಧಿವೇಶನವು ಖಂಡಿಸುವುದಲ್ಲದೇ ಸಾರ್ವ ಜನಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿರುವ ನಾಗರೀಕರ ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆ ಗಳಿಗೆ ಕಂಟಕಪ್ರಾಯವಾಗಿರುವ ಮತ್ತು ಭದ್ರಾವತೀ ನಗರದ ನಾಗರೀಕ ರಿಗೆ ಅವಮಾನಕರವಾಗಿರುವ ಈ ಬಾಣವೇದನೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸಬೇಕೆಂದು ಈ ಅಧಿವೇಶನವು ನಿಶ್ಚಯಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ|| ಯು. ವಿಶ್ವನಾಥಾರಾಧ್ಯ.

61. ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರು ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಈಗಿರುವ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲವನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸಿ ಪ್ರಜೆಗಳಿಂದ ಚುನಾಯಿತರಾಗಿರುವ

ಶಾಸನ ಸಭಾ ಸದಸ್ಯರನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲವನ್ನು ಈ ಕೂಡಲೇ ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಭೆಯು ಆಶಿಸುತ್ತದೆ.

62. ಸರ್ ಸ್ಟಾಫರ್ಡ್ ಕ್ರಿಪ್ಸ್ ರಾಯಭಾರದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಿತ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ಪ್ರಜಾವರ್ಗದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಪಡೆದು ಆರೀತಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಹೋದಲ್ಲಿ ಸುಭದ್ರವಾದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಈ ಸಭೆಯು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಕೌಲು ಕರಾರುಗಳೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಸಂಸ್ಥಾನಾಧೀಶರ ಹಕ್ಕುಗಳ ಕಡೆಗೆ ಗಮನವಿಟ್ಟು ಪ್ರಜೆಗಳ ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸದೆ ಹೋಗುವುದು ಈಗಿನ ಕಾಲಸ್ಥಿತಿಗೆ ಸರಿಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು, ಕೌಲು ಕರಾರುಗಳ ಕಾಲದಿಂದೀಚೆಗೆ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರದ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲೇ ಮಹತ್ತರವಾದ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಕೌಲು ಕರಾರುಗಳು ಮಾರ್ಪಾಡಾಗಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಭೆಯು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತದೆ.

63. ಕೋಲಾರದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ (K. G. F. ಬೆಂಗಳೂರು, ಮೈಸೂರು ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ತೊಟ್ಟಿರುವಂತೆ ನಗರ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ತೊಡಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯ ಒಂದು ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಮೀಸಲಾಗಿಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಮಹಾ ಅಧಿವೇಶನವು ತೀರ್ಮಾನಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ॥ ವಿ. ನಾರಾಯಣ ರೆಡ್ಡಿ.

ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮನ್
ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ

ಮುದ್ರಣಕಾರರು :
ಶ್ರೀ ನೀಲಕಂಠೇಶ್ವರ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ವರ್ಕ್ಸ್,
ಸುಲ್ತಾನಪೇಟೆ, ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ.

FIFTH MYSORE CONGRESS CONVENTION

NEHRU NAGAR

Page 21
Bny

(32 pages)

GENERAL SECRETARY'S REPORT

FOR 1941-42

★

PUBLISHED BY:
K. PATTABHIRAMAN, B. A., B. L.,
General Secretary

★

PRINTED AT:
SREE NEELAKANTESWARA PRINTING WORKS
SULTANPET, BANGALORE CITY.

MYSORE CONGRESS
FIFTH ANNUAL SESSION
NEHRU NAGAR

GENERAL SECRETARY'S REPORT

FOR 1941-42

FRIENDS,

I have great pleasure in presenting to you on behalf of the Working Committee the report of the working of the All Mysore Congress Committee and the Working Committee together with an audited statement of accounts of the Mysore Congress for the year 1941-42.

THE WORKING COMMITTEE AND ITS OFFICERS

Shri H. Siddaiya was the President during the year and the following constituted the Working Committee :

Sjts. S. Rangaramiah (Mysore District), K. T. Bhashyam, (Bangalore City,) S. Chenniah (Mysore City), K. Chengalaraya Reddy (Kolar District), T. Subaramanya (Tumkur District), K. R. Madhava Rao (Shimoga District), S. Nijalingappa (Chitaldrug District), B. N. Boranna Gowda (Hassan District), A. G. Bandi Gowda (Mandya District), ...amane Deve Gowda (Kadur District) and K. Hanu-...nthiya (Bangalore District).

Sjts. H. C. Dasappa, T. Siddalingiah & K. Pattabhi Raman were nominated by the President to the Working Committee at the commencement of the year.

Sjts. H. C. Dasappa was the Treasurer and Sjt. K. Pattabhi Raman was the General Secretary until 19th of July 1941 and on re-appointment on the same day for the rest of the year. Sjts. H. K. Veeranna Gowdh and K. Sampangi Ramaiya were appointed by the Working Committee as the Organising Secretary and Publicity Officer respectively for the year.

There were 16 meetings of the Working Committee in the year and the average attendance at such meetings was 12.

MEETINGS OF THE A. M. C. C.

In addition to meeting as the Subjects Committee at Vinoba Nagar on the occasion of the last Annual Session the All Mysore Congress Committee met twice again in the year - once at Chikballapur on the 19th and 20th of July 1941 and next at Hole Narasipur on the 22nd and 23rd of November 1941. The average attendance of members at these meetings was 73.

MEMBERSHIP

The membership of the Mysore Congress was 40,000 at the beginning of the year. The same at the end of the year is It will be noticed with some satisfaction that the direction issued by the General Secretary of the Indian National Congress to the effect that members for that Institution could be enrolled throughout the year

has been generally welcomed here. This has enabled our Committees to plan out the enrolment work in a systematic manner

STATE-WIDE OBSERVANCES

By the direction of the Working Committee the Responsible Government Day was observed throughout the State on the 1st of Sep. 1941. The All Mysore protest Day was observed on 28-8-1941 to protest against the arrest of Sjt. K. T. Bhashyam and on 10-2-1942 to protest against the arrest of Sjts. T. Siddalingiah, H. C. Dasappa, S. Rangaramiah and K. S. Komaran. The Gandhi Week was observed by Congressmen and Congress Committees from the 2nd October 1941 and the Enrolment Week from the 2nd of January 1942. On the 26th of January 1942 the Independence Pledge was taken by Congressmen throughout the State.

WORK OF THE SPECIAL COMMITTEES:

At the Chickballapur Session of the All Mysore Congress Committee two special Committees were constituted, one to study the conditions of the people in the Irwin Canal area and to suggest measures for their amelioration and the Committee consisted of Sjts. S. Rangaramiah, (Chairman), S. Chenniah, Dr. S. D. Pasupathy, A. G. Bandi Gowdah and H. K. Veeranna Gowda (Secretary); and another to study the conditions of labour in the state with a view to suggesting legislative and administrative measures for the welfare of the labourers, and the Committee consisted of Shris. K. T. Bhashyam, S. Nijalingappa, B. N. Boranna Gowda.

T. Subramanya and K. Pattabhi Raman (Convenor). The members of the Irwin Canal Sub-Committee have visited most of the affected areas and collected data to assess the measure of havoc caused by Malaria on the health and the economic conditions of the people there. It is gratifying to observe that the despatch and the throughness with which this Committee embarked on its work has already begun to agitate the minds of many over the appaling position in the area. Some measure of relief has been extended by the authorities, though, it may be stated, that the same has not gone in the way of relieving us of anxiety on this problem. I have every hope that the final report of this Committee will reveal the true state of affairs and the immediate need for capital relief. The Labour Sub-Committee was constituted for a limited purpose and just at a time when the labour legislation had to be enacted. Public attention was focussed on this important piece of legislation which was the first of its kind in Mysore and its passage through the R. A. with important amendments sponsored by the Congress Party with a view to making the Labour Act helpful to the cause of Labour has been an important endeavour of this Sub-Committee. This Sub-Committee was dissolved by a resolution of A. M. C. C. passed at Holenarasipur.

CONTACT WITH OTHER STATES & PROVINCES

The Mysore Congress maintained its contact with similar organisations of other Indian States. Sjt. T. Siddalingiah, Ex-President, was on the Executive of the All India States' People's Conference. He was also the

President of Jamakhandi State Praja Mandal during the year. Sjt. H. C. Dasappa, Ex-President, visited the Hyderabad State in the month of October in connection with the Annual celebrations of the Bala Karnataka Sangha and this gave him an opportunity to study the conditions in Hyderabad, form acquaintances and generally to popularise the objects of the Mysore Congress in so far as they concerned the people of the States in general.

Mention may also be made of the visit of Sjt. K. C. Reddy to Anantapur to preside over 13th Andhra Hindi Maha Sabha Conference and tour in the ceded districts and other parts in connection with the Hindi Pracharak's Camp at Anantapur. Shri. K. Pattabhi Raman, General Secretary, accompanied by Sjt. S. Nijalingappa visited Dharwar. They had consultations with the President of the Karnataka Provincial Congress Committee in the matter of overcoming the difficulty felt by the Mysore Congress to get the membership books of the Indian National Congress in time and as many as are needed to undertake an intensive drive at enrolment in the State. Various alternatives in this behalf were discussed and it is expected that very soon the Executive of the K. P. C. C. will come to a working understanding with the Mysore Congress in this matter. Another question that engaged the attention at the time of such consultations related to the refund to the Mysore Congress of a major share in the quota paid to the K. P. C. C. in respect of the membership fee in the State. No agreement has yet been reached.

DISTINGUISHED VISITORS TO THE CONGRESS OFFICE

Sjt. R. K. Sidhwa, Leader of the Opposition in the Sind Assembly and Shri. S. Satyamurthy, Deputy Leader of the Opposition in the Central Assembly, and Janab Sadik Ali, Office Secretary of the All India Congress Committee, Allahabad, accompanied by Dr. Karmarkar President of the K. P. C. C. paid visits to the Congress Office at Bangalore and addressed workers' meetings.

LABOUR SITUATION

The first few months of the year under review witnessed some major strikes in the Mills at Bangalore, the Iron Works, at Bhadravati and in the Mines at K. G. F. These strikes affected thousands of labourers. The arrest and detention of Sjts. K. T. Bhashyam, N. D. Shankar, M. S. Rama Rao and few others of Bangalore in connection with these strikes, the externment orders banning entry into particular districts on Sjts. K. S. Kumaran, Ramachendra Setty, N. D. Shankar, M. S. Rama Rao and Janab A. Z. Sheriff, Sjts. M. A. Parasuraman, Shanmugam, Lingiah, Ramalingam, Lakshmana Mudaliar and others, the promulgation of prohibitory orders under Section 39 of the Mysore Police Act at K. G. F. & Bhadravathi these have been some of the most outstanding events that have caused unrest in the labour ranks of the State. The strike in the Binny Mills ended immediately following the release of Shri. K. T. Bhashyam along with his co-workers and the promise of an enquiry into the grievances of

the labourers in those Mills. The enquiry was also undertaken by a Judge of the High Court of Mysore and his report has been published, which, it may be stated, does not seem to have satisfied the workers. The strike in the Iron and Steel Works at Bhadravathi where the workers demanded among other demands a dearness allowance has however terminated and as a result of the finding given by a Court of Arbitration an agreement between the workers and the Management has been registered. It is a matter for sincere gratification that the non-violent attitude and the general discipline maintained by the labourers, men and women, old and young, during these trying and sometimes protracted strikes have been admired throughout the State and outside.

It is on the verge of these strikes and disturbances that the first piece of labour legislation in the State has been enacted into the 'The Mysore Labour (Emergency) Act'. The A. M. C. C. at its meeting held at Holenarasipur welcomed generally this Labour Act and demurred with the Labour Sub Committee that some of the provisions of the Act and the Rules thereunder were detrimental to the growth of labour and deserved to be amended. It regretted that the amendments suggested in the interests of labour by the Congress Party in the R. A. were not accepted and incorporated into the law and which it urged upon the Government to do. It may be added that the Government have not done anything in this direction. In pursuance of the provisions of the Labour Act Associations of labourers came to be formed through

out the State and it is a matter for gratification that prominent Congressmen have been elected as Presidents of most of these Associations, very often by an unanimous vote.

The policy of the Mysore Congress towards labour in the State has had an even tenour during the year The appointment of the Labour Sub Committee to suggest legislative and administrative measures for the welfare of labourers in the State side-by-side with the progress of the Industries concerned and to study the conditions of labour has already been noticed. The Working Committee has always kept itself alive to the varying conditions of and the inroads upon the labour in the State and as and when occasion demanded it has voiced its feeling of protest against these. The next stage in the enunciation of its policy was reached by the Working Committee at its meeting on 27-9-41 when the following resolution was adopted "The Working Committee had expressed repeatedly its sympathy with the labour movement in the State. With the framing of the new legislation permitting the formation of Labour Unions the Working Committee considers it desirable that the Congress should get into closer touch with labour and its problems and with that end in view it places Sjt. K. T. Bhashyam to be in charge in order that he may watch and assist the movement as far as possible in the State" Another extract from a resolution passed by the A. M. C. C. at its meeting held at Holenarasipur might be helpful in appreciating the policy of the Mysore Congress better: "This Session is generally appraised

of the various grievances of the workers and while sympathising with them calls upon the Congress workers to secure the redress of such grievances in as large a measure as possible". It may also be observed that the policy of the Mysore Congress towards labour in the State came under the purview of Mahatma Gandhi sometime back and on his being appraised by Sjt. K. T. Bhashyam that the policy has conitnued to be one of evincing a watchful interest in the labourers and generally assisting them with a view to ensuring a cordial and contented relationship between the workers and the managements by means of such good offices that the Congress could render, Mahatma Gandhi agreed with the policy and expressed his satisfaction at the same.

ARRESTS AND CONVICTIONS

Sjts. H. C. Dasappa and T. Siddalingiah were convicted during the year under the Defence of India Rules for speeches made by them at a public meeting at Shimoga on the 22nd of January 1942 and sentenced each to suffer rigorous imprisonment for 15 months and to pay a fine of Rs. 100/-. Shri. M. A. Parasuraman who was externed from the State on the ground that he was an alien to Mysore and who entered the State in order to test the validity of such an order was tried and convicted and sentenced to undergo three months of rigorous imprisonment. He underwent the sentence and on his release he was again taken outside the limits of the State and left there. Shri. T. S. Subbanna of Mysore was proceeded against under the Security provisions of the

CR. P. C. and was bound over for a period of 6 months by the Magistrate at Mysore; he preferred an appeal against this order which was however quashed. Shris. N. D. Shankar and M. S. Rama Rao are under detention under the Defence of India Rules. Shri. S. Rangaramiah was convicted under the Defence of India Rules and sentenced to suffer two months R. I. and to pay a fine.

CONVENTION AND PARTIES OF THE CONGRESS LEGISLATORS

A convention of the Congress members of the R. A. and the L. C. was convened at Bangalore on the 4th of May 1941 immediately after the General Elections. The President of the Mysore Congress opened the Covention with a speech and guided its delibrations. On the occasion of this Convention seperate meetings of the members of the Assembly and the Council respectively were held under the Chairmanship of Sjt. H. C, Dasappa, the Chairman of the Parliamentary Sub-Committee; when the Congress Parties in these Houses were formed and the Office-bearers of the Parties concerned elected. Shris. T. Mariappa, T. Siddalingiah, A. C. Ramachendra Rao, A. Bheemappa Naik, D. S. Mallappa and A. K. Jaya Muthuraju were elected respectively Leader, Deputy Leader, Secretary, Chief Whip, Treasurer and Assistant Whip of the Congress Party in the Legislative Council. Shris. K. Chengalaraya Reddy, N. Chennappa, K. Hanumanthaiya, U. L. Ramachendrarao, M. N. Jois were elected respectively the Leader, Deputy Leader, Secretary, Treasurer and Whip of the Congress Party in the R. A. These Office bearers continue to function at the time of

this Report. They are assisted by Executive Committees elected from amongst the members of the Parties concerned. At this Convention a Sub-Committee consisting of Shris. H. C. Dasappa, K. T. Bhashyam, the Leaders of the two Parties and K. Pattabhi Raman (Convenor) was appointed to draft the Rules and the constitution for these Parties. It may be added that the draft rules have been placed before the Parties.

CONGRESS PARTIES IN THE LEGISLATURE

The work of the Congress parties in the Assembly and in the Council has earned universal appreciation. Notwithstanding the fact that each of them does not command a majority in the Houses concerned, they have been able to defeat the Government in important divisions on questions of both policy and programme. The Assembly Congress party has secured the passage of three resolutions urging upon the Government to introduce total prohibition, Hindi as an optional subject in the schools and a scheme of basic education in the State. Similarly the Congress Party in the Council has got resolutions relating to Temple Entry for Harijans and the introduction of total prohibition passed despite official opposition. These parties have by their team-work, discipline and industry, succeeded in enlisting the support of most of the independent members of the houses and together to defeat the Government and generally to consolidate its position and strength in the Houses. The Assembly Party consisted of 106 members at the beginning of the year and the Council Party 16. Bye elections held during the year have increased the

strength of the Assembly Party to 127, and the Council Party to 22.

I may also advert to a controversy that has now been concluded in favour of the Leader of the Congress Party in the Assembly despite the decision on the floor of the Assembly. Its significance lies in the fact that it has its bearing on the privileges of the members in a House which has not yet become a sovereign body like the British House of Commons. Sjt. K. C. Reddy issued a press statement commenting upon the ruling of the Dewan-President dis-allowing a motion for adjournment to discuss the creation of a new office and the appointment of Mr. Forbes thereto. It was held by the Dewan-President that such a press statement amounted to a breach of the privileges of the members of the house on the anology obtaining in the Indian Legislative Assembly and else-where. It is interesting to observe that the press in and outside Mysore have given their unqualified support to Mr. Reddy in his stand that he had neither committed any breach of privilege nor did the anology hold good. It may be pointed out that the position taken up by the Dewan-President is not in conformity with either the design or the letter of the Government of Mysore Act 1940. The controversy has been helpful in exposing the hollowness of the reforms granted under this Act and in emphasising upon the need for having an elected non-official speaker for the Mysore Representative Assembly.

On the occasion of the Joint Session of the members of the Assembly and the Council which was addressed by

His Highness the Maharaja on the 9th of June 1941 an event of some significance occured. There was a feeling amongst the members of the Assembly that there was no justification for insisting upon them to attend the Joint Session with Cummerband whereas the members of the Council had an exemption in this behalf and were permitted to come with Uttariyam. The obvious humiliation involved in this arrangement was brought to the notice of the President of the Assembly and it is a matter for satisfaction that the same received the gracious consideration of His Highness the Maharaja who was pleased to accord the privilege to the members of the Assembly as well. That the Leader of the Congress Party in the Assembly took up this matter which concerned all the members of that body whatever may have been their political complexion was appreciated by all the Parties concerned. All the Congress legislators attended the Joint Session.

In order to mark their sense of dissatisfaction at the manner in which the Government had implemented the reforms under the Government of Mysore Act 1940 and at the continued attitude of hostility towards the Mysore Congress the members of the Congress Party in the Assembly kept out of the House during the President's address on the opening day of the new Representative Assembly on 10-6-1941.

THE PARLIAMENTARY SUB-COMMITTEE

The Parliamentary activities of the Mysore Congress consisted in the work of the Local Bodies and the two Houses of Legislature in the State. These activities

were directed throughout the year by a Parliamentary Sub-Committee appointed by the Working Committee at its meeting held on 3-5-'41 and consisted of the following: Sjt. H. C. Dasappa, (Chairman), Shris. T. Subramanya and S. Nijalingappa (Members) and Sjt. K. Pattabhi Raman (Secretary). At a meeting of the Working Committee held on 16-2-'42 Sjt. T. Subramanya was appointed to act as Chairman and Sjt. S. Channiah as Member in place of Sri H. C. Dasappa in custody. The Parliamentary programme was supervised with the help of district Ad-Hoc and Standing Committees, constituted for each district.

The period under review opened with the prospect of a number of Municipal elections throughout the State. Immediately after the last Session at Vinoba Nagar the Sub-Committee had to take on hand these elections. It may be recorded with some satisfaction that the Congress has achieved signal success at these elections despite official interference and hostility in some respects. Last month the Sub-Committee had to run candidates in the bye-elections to the Assembly and the Council in about 5 districts, as a result of the decisions of the Court of the Election Commissioner and the High Court setting aside the orders of the Returning Officers who had rejected the notices of candidature of the Congress candidates on some ground or the other. The result of these bye-elections have justified the charge that during the last General Elections in February of last year there did not obtain free and fair election and that should th e same be guaranteed; as it ought to be, the Congress is bound to sweep the polls and win a majority of seats thrown open

for election. In the bye-elections to the 28 seats for the Assembly the Congress has secured 23 and for about three seats elections have yet to be held. In regard to the 6 Seats for the Council Congress are secured five seats after contest. These results have demonstrated the strength behind the Mysore Congress. Reference may also be made to the notable annexation of the Labour seat in the Legislative Council for the Bangalore City cum Kolar Gold Fields Labour constituency in the face of odds and official opposition. Prohibitory orders were passed preventing normal and legitimate propaganda in favour of the Congress candidates in the Gold fields area and it is a matter for no small satisfaction that the Congress candidate yet succeeded with a large Majority.

WORK IN THE LOCAL BODIES

The Congressman in the District Boards and the Municipalities have been organised into Parties and a definite and well-thought out programme of work has been placed before them. Adequate emphasis has been placed in this programme of work on the need to implement the constructive programme and the natural advantages that the Local Bodies have in this connection, to promote the same. Some headway has been made by these Parties to implement the same; but much more deserves to be done and there is every hope that in the year to come the Parties in the Local Bodies will be stir themselves in a greater measure to accelerate the pace and render themselves even more useful to their constituents. In three of the District Boards the Congress parties continue to have their own members as Presidents

and Vice-Presidents of the Board. So also in the City Municipality of Bangalore the offices of the Presidentship and the Vice-Presidentship and the office of Vice-Presidentship only in the City Municipality of Mysore have been held by Congress-men. The Congress Parties in the Municipalities of Tumkur and Shimoga have their own members elected to the, Offices of the Presidentship of the Municipalities. In the Municipalities of Chikkanayakanahalli, Tarikere, Konanur and other places Congressmen have been elected as Vice-Presidents and in some cases by the vote of co-operation of the independent members as well. Thus the Congress Parties have been instrumental in shaping the official policies and programmes in most of the Local Bodies of the State, either as opposition or as Parties in support of the Congressmen in Office.

THE INAUGURATION OF THE REFORMS

The general elections under the Coverment of Myrore Act 1940 were held in February of last year. But Chapter II of the Act which referred to the formation of the Council of Ministers was brought into force sometime later. The manner in which the reforms under the Government of Mysore Act 1940 has been implemented by the Government has evoked general dis-satisfaction and called for protest by the Working Committee on more than one occasion. That the reforms are utterly inadequate and in many respects retrograde in character has been declared time and again. But the way in which these reforme have been implemented by the Government and more especially the attitude of the

Government as reflected in the nominations to the new Legislatures, in the advice tendered to His Highness the Maharaja regarding the choice of the non-official Ministers and the President of the Legislative Council and generally in their utter disregard and open defiance of public opinion have only confirmed the view universally held that these reforms are hollow and illusory in character. In the statement issued by the Working Committee after the inauguration of the reforms in their entirety, the Working Committee observed that the Government have declined to read the signs of the times aright, to appreciate the volume and strength of support behind the demand of the Mysore Congress as revealed in the elections to the District Boards and Municipalities and even to the Houses of Legislatures under abnormal conditions, to wit, extreme official pressure and interference, in a variety of ways, and generally to meet popular aspirations as far as they were possible even within the limited sphere open to them and thus to adopt a policy of befriending the Congress which was the strongest and most dominant Political Party in the State. Alongside this Government continued to make inroads into the elementary rights of citizenship by way of prohibitory orders, deportations, externments and the like culminating in the one restraining the President of the Mysore Congress from entering the City limits of Mysore whither he was proceeding to take up his tour in the district of Mysore. He was subsequently arrested at the Belagola Railway Station, detrained and taken to Shimoga and left there. The situation in the country had thus become sufficiently grave

The A. M. C. C. met at Chickballapur and after reviewing the trend of events declared that it felt "constrained to observe that the people have no confidence in the present system of administration and that there can be no contentment or satisfaction in the country unless and until the present system of administration is changed and is replaced by a system of Responsible Government under the aegis of His Highness the Maharaja. ....that the struggle for establishment of the same on a wider and more intensive scale appears inevitable." The period between the Sessions of the A. M. C. C. at Chikballapur and Holenarasipur marks an important stage in the history of our struggle. On the one hand the association of congressmen with the labour in the State was looked upon with disfavour by the authorities and various impediments in the nature of prohibitory orders, externment and detentions, were placed against them in the different parts of the State, whereas those who were opposed to Congressmen received some measure of sympathy, if not of support. On the other hand prohibitory orders against the President and others preventing them from carrying on legitimate propaganda in favour of the congress candidates in the bye election at Hassan or the Municipal elections at Nanjangud and the like continued to pour in. Processions were banned. The upshot of all this was that the civil liberty in the State was increasingly in jeopardy and that the right of the Mysore Congress to pursue its legitimate activities was curtailed in a great measure. The various wrongs on the people, such as official interference in the elections, the victimisation of

persons for legitimate activites and others continued without redress whereas fresh ones began to be heaped. On the eve of the meeting of the A. M. C. C. at Holenarasipur the advice of Mahatma Gandhi was sought in these matters and finally the following resolution was passed at that meeting: "This Session of the A. M. C. C. has reviewed the political situation in the country. It recollects that various complaints have been made from time to time regarding official interference in the elections, the rejection of nomination papers, victimisation of persons for legitimate activities, and the many inroads into the elementary rights of citizenship by way of prohibitory orders, deportations, externments and the like. It has taken into consideration the latest developments culminating in the order prohibiting the President of the Mysore Congress from entering into Mysore City and his subsequent arrest under the Mysore Public Security Act. This Session is fully alive to the pre-occupations of the Government owing to the war; and whilst therefore the demand for the immediate establishment of full Responsible Government under the aegis of His Highness the Maharaja may remain in abeyance, the Congress cannot remain passive to the various wrongs on the people and to the many inroads into the elementary rights of citizenship which prevent it from carrying on its just and normal activities including that of giving political education to the people consistently with non-violence. This Session, therefore, authorises the President to approach the Government with a view to see that the wrongs on the people are remedied and that all such restrictions

as interfere with the exercise of ordinary civil rights are removed, so that the prevailing discontent in the country may as far as possible be allayed."

THE TALKS WITH THE DEWAN

In pursuance of the aforesaid resolution passed by the A. M. C. C. at Holenarasipur the President addressed the Dewan and sought an interview to discuss the several issues referred to in that resolution and in respect of which the possibilities of a friendly and honourable understanding could be explored. Accordingly the interview was granted and the President accompanied by Sjt. K. Pattabhi Raman, General Secretary had four interviews with the Dewan and at the last two of them Sjt. K. T. Bhashyam was also present with the president. It may also be noted that at the second and the third interview all the Ministers and the Chief Secretary to the Government were present. The interviews took place in the official residence of the Dewan at Bangalore and on 26-11-41, 22-12-41, 3-1-42 and 20-3-42. The Subject-matter of discussions could be gleaned from the last letter addressed to the Dewan on 27-1-42 to which a reply has been sent giving the views of the Government in respect of each point. The letter and the reply have already been published. The wrongs that had to be redressed related to the following: 1) The victimisation of patels and Shanbhogues, School-masters, Contractors and the like for alleged participation in Congress activities, and voting or securing of votes for the Congress condidates during the elections to the Local Bodies and the Ligislatures

2) The imposition of punitive tax in Turuvanoor Village on the male-adult members of the Vokkaligar and the Lingayat Communities; 3) The disqualification in respect of many Congressmen from standing as candidates to the Legislatures and the Local Bodies; 4) The Promulgation of various prohibitory and externment orders curtailing the civil liberties of the citizens and the normal activities of the Congress; 5) The need for the dissolution of the Legislatures on the ground that there has not been a fair and free election in most cases and the re-constitution of the Legislatures on a fresh, fair and free General Election thereto and 6) during the period of war the vesting of the administration in the hands of elected representatives of the people to the maximum extent permissible under the Government of Mysore Act 1940. It may be noted that the imposition and the collection of punitive tax in Turuvanoor village has not only been since cancelled but also refund of the amounts already collected ordered. In regard to the other points urged for consideration no satisfactory response has been made. If the answers of the Government could be placed on an intelligible canvass then it is abundantly clear that the Government do not have any urge or the willingness to understand the opposition and ensure its co-operation in the difficult times ahead. It looks as though that the Government feels so strong and alike secure, that it can well aford to ignore the Congress and disregard public opinion in its favour.

THE PRESENT POSITION

At present a number of prohibitory and externment orders still remain in force. The order under Sec. 17

of the Mysore Mining Act served upon Sjts. K. C. Reddy, H. C. Dasappa, K. T. Bhashyam, K. Pattabhi Ramaiah K. Sampangi Ramaiya, T. Ramachar, M. Govinda Reddy and K. Henjerappa on 14-8-1939 continues to this day except on Shri. K. Chengalaraya Reddy. Similar orders served upon Shri. Raghava Reddy, who was practicing as a Pleader in K. G. F., and others in connection with their labour activities have not yet been rescinded. Externment orders on Sjts. N. D. Shankar, K. S. Kumaran, M. S. Rama Rao, Lingiah and Janab A. Z. Shariff to leave the Bangalore district for one year and on Sjts. K. S. Ramachandra Setty, M. A. Murthy, K. S. Kumaran and others to leave the Shimoga district and not to re-enter it for a period of one year continue to be in operation. The deportation order against Shris. C. B. Monniah and M. A. Parasuraman and on the labour leaders of the Kloar Gold fields and Railway Workshop have not yet been vacated. Also prohibitory orders under the Penal provisions banning public meetings at Bhadravathi and round about it within a radius of 5 miles and in the compound of the Town Hall in Mysore City and in some other places are still in vogue.

CONSTRUCTIVE WORK

As was resolved upon at the Open Session at Vinoba Nagar last year the Working Committee constituted the following Constructive Work Sub-Committee for the year. Shri. K. T. Bhashyam (Chairman) Shris. Tagadur Ramachendra Rao, Mariswamy Hiremat, M. Govinda Reddy, the Leaders of the Congress Parties in the Assembly and the Council (Members), and Sjt. N. C. Thimma Reddy

(Secretary) with power to co-opt two more members. Sjt. K. T. Satya Narayana Setty was so corpted. This Sub-Committtee has been closely watching and generally guiding the progress of constructive work in the State. The Gandhi Jayanthi celebrations for a week from the 2nd October 1941 served to focus the attention of the entire country on this programme of work. The organisation of Charka Sanghas, Spinning Centres, Hindi Classes, Literacy Classes, Cottage Industries and the starting of Library and Reading Rooms in labour areas have been some of the outstanding features of constructive work undertaken in this year. Latterly this Sub-Committee has organised an All Mysore Spinners' Association and it is a matter for some satisfaction to observe that under the auspices of this Association spinning centres are being organised throughout the State. The Sub-Committee has found that the difficulty in getting charkas commensurate with the growing desire on the part of the spinners has had a slackening effect on its labours. Gifts of charkas will be valued assistance in its work.

Mention must be made of the efforts made in the direction of securing caste-Hindu Support for Temple entry for Harijans in the State. Shrimathi Yesodhara Dasappa was able to secure on overwhelming support for her resolution in this behalf on the floor of the Mysore Legislative Council. Following this success the All India Harijan Sevak Sangh of Delhi sought the co-operation of the Mysore Congress to undertake an intensive propaganda in favour of Temple entry in the State. Already an agreed formula has been arrived at and at a meeting

convened under the joint auspices the necessary agency for this work has come with existence. In this connection a reference ought to be made to the notable efforts of Sjt. T. Subramanya, our President-elect and his co-workers for the headway that has been made at Tumkur in this work. The Working Committee considered this question of Temple entry propaganda in all its bearings and at its meeting held on 26-9-1941 placed Sjt. T. Subramanya in charge of the entire work connected with the preparatory stage of this much needed reform.

Another item of the constructive programme that has attracted special attention in this year relates to Hindu-Muslim unity. The Presidential tours have enabled Congressmen to come into closer contact with the Muslims in some parts of the State. Mention may be made of the reception accorded to the President of the Mysore Congress by the Muslim population of Holenarasipur led by the Muslim Vice-President of the Municipality there, Janab Mahamed Ali Baig and the socials arranged by him in honour of the President, in November 1941 on the occasion of the meeting of the A. M. C. C.

RETROCESSION OF THE CIVIL AND MILITARY STATION

The retrocession of the Civil Area of the Bangalore Civil and Military station to the Mysore State is being heard of in a practical form from some months past. Though at the present moment this question has for some reason or other receeded into the back-ground yet forecasts of the possible adjustments appeared in the press which attracted wide attention. The Working

Committee examined this question at its meeting held on 11-12-'41 and passed the following resolution: "The Working Committee has perused some reports in the press regarding the proposed retrocession of the Civil area of the Bangalore C. & M. Station to the Mysore State and the conditions on which it is sought to be effected. It may be observed that the conditions of retrocession as gathered therein, if true, are not of a nature which Mysore can accept with self-respect and without detriment to her just and legitimate rights. The Committee also regrets to find that the Mysore Government have not deemed it necessary and desirable to consult the local and legislative bodies in this matter or to ascertain, generally, the public opinion in the State in this behalf. The Committee strongly urges upon the Government that they should take immediate steps to ascertain such public opinion in the State even as the various interests in the C. & M. Station have been consulted by the authorities there almost at every stage in respect of the various issues involved in this matter. The Committee desires to state that this is a matter in which the Government should take the public into their confidence in an effective manner". It may be added that the Government have not responded to this appeal in any manner.

MYSORE CONGRESS AND CIVIL DEFENCE MEASURES

With the approach of the war to the borders of India the problem of civil defence in Mysore assumed some importance. The Working Committee took stock of the situation and adopted a resolution at its meeting held at

Shimoga on 23-1-42 on the same lines as that of the Working Committee of the Indian National Congress. The Working Committee also directed the creation and maintenance of a volunteer organisation to carry out the intentions of that resolution and appointed Sjt. T. Siddalingiah to be in charge of that work. Sjt. Siddalingiah convened a number of meetings, both of the public and of the Congress workers, in Bangalore City to start a Volunteer organisation, and to disseminate information regarding the whole question of civil defence. Soon after he was arrested under the Defence of India Rules. Thereupon the Working Committee met at Mysore and on 17-2-'42 reviewed the whole question and placed Sjt. N: C. Thimma Reddy in charge of the organisation of the Civil Defence Committees in the State. Already a Central Committee in the City of Bangalore under the Chairmanship of Sjt. K. Hanumanthaiya, the President of the Bangalore City Municipality, has been set up and this Committee has taken up its work in right earnest. District Civil Defence Organizers have also been appointed and the preparatory work has thus been proceeding apace. It is gratifying to observe that congressmen throughout the State have been ready to render every co-operation in the matter of providing adequate civil defence for the country

CIVIC HONOUR AND ADDRESSES TO THE PRESIDENT OF THE MYSORE CONGRESS

A notably unique feature of this year has been the presentation of a number of addresses of welcome to the President of the Mysore Congress during his tours in

Gandhi with the growing feeling of dis-satisfaction at the turn of events and more especially at the absence of any reference to the interests of the States' People who could not be represented adequately by the Princes. Mahatma Gandhi has assured the President of the Mysore Congress that the interests of the States' people will not be forgotten during the talks at Delhi. Both Viceroy and Sir Stafford Cripps have been requested to provide an opportunity for the State's People's case to be placed before the latter. The Working Committee at its meeting on 30—3—42 reviewed the proposals that had been published as being those of the British War Cabinet in order to resolve the dead-lock in India and provide for the constitution making machinery immediately after the cessasion of hostilities. The reference there in to the part asigned to the States in this constitution making of the future India was examined at some length and the Working Committee finally resolved upon authorising the President to proceed to Delhi and interview Mahatma Gandhi and other Indian Leaders and, if need be, Sir Stafford Cripps, who had been wired to in this connection, and secure that the case of the States' people in general and that of Mysore in particular was properly elucidated.

FINANCES OF THE MYSORE CONGRESS

An audit Committee consisting of Shris. S. Vasudeva Rao, V. Bhadranna and H. C. Surya Narain Rao (Convenor) was constituted for the year.

The audited statement of accounts appended hereto discloses that donations have been the chief source of

income for the up-keep of the institution. The next big slice of income has been the purse collections during the Presidential tours in Mysore, Tumkur, Chitaldurg and Kadur districts. This item, particularly, emphasises that these tours have been very popular and have otherwise helped in spreading the message of the Congress to the corners of the State in addition to being sources of financial assistance. It may be observed that in the matter of organisation much headway has yet to be made and that it needs large funds to do so even as it has suffered from want of the same in the past. But there is no cause for despair. The response that is forthcoming latterly has raised hopes of more funds to flow in the near future as the sphere of service is widened. The Central Office is located in a fairly spacious building; but it remains a rented building. A well equipped library is a desideratum; this is particularly so in view of the parliamentary activities that the Mysore Congress has embarked upon. All these wants deserve to be remedied. This means more funds and there is every confidence that in the year to come these hopes will be amply fulfilled.

CO-OPERATION OF CONGRESSMEN IN DEVELOPMENT WORK

Appreciative and encouraging references were made to the work of the Mysore Congressmen by Sir M. Visveswaraya, an Ex-Dewan of Mysore, on the occasion of a public address that he delivered under the auspices of the Mysore Chamber of Commerce in Bangalore and he invited their co-operation in working out his development schemes. Following these references

the President accompanied by some of the members of the Working Committee and others met Sir M. Visveswaraya on appointment and had a consultation with him on questions relating to the several programmes that he has adumberated in his Scheme of nationa planning for India and which he held especially helpful in meeting the contingencies arising out of the abnorma war conditions in India.

GANDHIJI'S GUIDANCE

Mahatma Gandhi continued to guide the Mysore Congress during the year with his advice. The President and other members of the Working Committee visited Wardha now and then and sought his advice on important matters. It may be added that the important decisions taken by the Working Committee or at the Sessions of the All Mysore Congress Committee during the year have been generally endorsed by Mahatmaji.

CONCLUSION

I must refer with feelings of gratitude to the uniform support accorded to us by the Press in and outside Mysore. I would be failing in my duty if I did not express my grateful recognition of the co-operation extended to me by my colleagues Shris. H. K. Veeranna Gowdh, Organising Secretary and K. Sampangi Ramaiya, Publicity Officer and in the Office to Shris. A. V. Srinivasa Murthy, S. N. Gupta and T. N. Subba Rao.

K. PATTABHI RAMAN,

General Secretary.

those areas by the Municipalities of Tumkur, Koratagere and others, whether with or without the Congress majorities.- The first Municipal address, the first of its kind in the annals of the Mysore Congress, was presented by the Tumkur Town Municipal Council. In this connection pointed reference may also be made to the civic address presented by the Mysore City Municipal Council. The Councillors, majority of whom are Congressmen, had to wage a battle-royal with the official President of the Council at every stage before they presented the Council at every stage before they presented the address. First their right to present an address on behalf of the Council was questioned ; next their resolution to present the same was held ultra wires and therefore inoperative ; last by their attempt to present the address within the recognised premises (The Town Hall) of the Municipal for a while and very soon the hall was thrown open and the address was presented in the presence of a large and distinguished gathering. Only last month the attempt on the part of the Municipal Council of Chitaldrug town to present an Address of welcome was sought to be countermanded by the Deputy Commissioner but this was to no avail and the address was preaented. The last address to be presented during the year was by the City Municipal Council of Bangalore on the 30th March 1942. Reference must be made to the presentation of Addresses to the President of the Mysore Congress by the Chitaldrug District Board and during his several tours in the State by the Merchant Associations of Davangere, Tumkur and Chikballapur and to the socials arranged in his honour by the Law Association at Hassan.

THE FIRST CONGRESS HOUSE

On the 4th of Januaoy 1942 Sjt. H. Siddaiya, President of the Mysore Congress laid the foundation stone at Hassan for the first Congress House in the State. The building is to be constructed on an extensive site gifted to the Mysore Congress by Shrimathi Parvathamma Gopalaiya Athri, mother of Shri. A. C. Ramachendra Rao. The sponsors of the building scheme have an ambitious Programme to found a 'constructive settlement' in the premises. This was a suggestion of the President and the same has been enthusiastically taken up by them.

VISIT OF SIR STAFFORD CRIPPS

Sir Stafford Cripps visited India during the last month as an accredited representative of the British war Cabinet. His mission lay in resolving the political dead-lock in British India and in enlisting the support of the different political parties like the Congress, the Muslim Leage and others for the war efforts of Britain and especially with a view to avoid the immediate dangers that faced India. At about the time of his visit the Chamber of the Princes met and resolved upon presenting its case before him with a view to safe-guarding the privileges and prerogatives of the princely order in India. Some of the Princes began to give expression to their views on what they called 'the problem of the Princes' as contra-distinguished from those of the people in British India. The people of the Indian States did not come into the picture at all. It was therefore thought necessary to acquaint Mahatma

33/85

.S.Narayana Rao, M.A.(Hons).,

Deputy Commissioner's Office,
BANGALORE.

Dated ..12th..April...... 1942.

D. O. CC 172/41-42
Enc: four.

OFFICE OF THE MINISTER FOR LAW
APR 14 1942
No. 10694

Dear Mr. Mehkri

THE FIFTH MYSORE STATE CONGRESS SESSIONS AT TITTAMARNAHALLI.

--

In continuation of my D.O. letter No. CC 172/41-42 dated 8-4-1942, I am sending herewith for favour of perusal, a copy of the report No. CC 1-188/41 dated yesterday, received from the Superintendent of Police, Bangalore City on the above subject.

I am also sending printed copies of the (i) General Secretary's Report for 1941-42, (ii) non-official resolutions tabled for discussion and the (iii) statement of Accounts as on 31st March 1942, referred to therein.

Yours sincerely,

S. Narayanan

WD 02723—GPB—20,000—1-7-41

Form No. 24]

MYSORE POLICE DEPARTMENT.

In reply, please quote number, date and short title.*

Received..*Registered*...

From (Name) M. Wynne, Esquire,

(Designation) Superintendent of Police,

Post Box................., (STATION) Bangalore city.

Telegraphic Address Poleup

Sub

Law

SECRET

Shown

To

The Deputy Commissioner,

Bangalore district, Bangalore.

CC.*No.* 1-188/41 *dated* 11th April, *194*2

SIR,

ENCLOSURES.........

SPARE COPIES.......

Mysore congress.

I have the honour to enclose herein copies of printed pamphlets containing General Secretary's report for 1941-42 of the Mysore Congress and non-official resolutions tabled for discussion and the statement of accounts ~~fxx~~ ending with March 31, 1942, for kind information.

It is learnt in congress circles that sufficient details have not been given in the Statement of accounts so as to convince the A.M.C.C. members as to the necessity of various heads of expenditures shown and that Mr.K.Pattabhiraman has cleverly summarised the heads of expenditure to cover up the misappropriation of - funds, etc. The leading members of the congress circles seem to favour the candidature of Mr.Thimma Reddy for the post of the General Secretary and to terminate the services of Mr. Pattabhiraman.

The congress delegation which had been to Wardha to interview Mr. Gandhi ~~x~~ returned yesterday evening. The Working committee of the Congress sat last night and this morning and drafted the official resolutions embodying the result of the talks with Mr. the Dewan of Mysore, the present political situation,

situation, criticism of Cripp's proposals as applied to Native States and condolences ~~to~~ on the deaths of prominent political leaders, like Jamnalal Bajaj, etc.

As regards the talks which the delegation had with Mr. Gandhi, it is ascertained that there was an interview lasting only for 30 minutes during which Mr. Gandhi is reported to have advised the delegation to carry on constructive work, not to resort to Sathyagraha/or any direct action and to lend the hand of co-operation should Government indent on them. The retiring and president-designate of the Mysore congress were introduced to Mr. Gandhi during the interview. The resolutions of the Working Committee are expected to be released for the press this evening.

Copies of the Presidential speech at the Convention, as well as the speeches of the Chairman of the Reception committee will be secured and sent in due course.

I have the honour to be,
Sir,
Your most obedient servant,

sd. M. Wynne,
Superintendent of Police,
Bangalore city.

"Copy"

S. Narayanaswamy
Deputy Commissioner,
Bangalore District.
12/4

ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್

ಐದನೆಯ ಮಹಾಧಿವೇಶನ

ನೆಹರೂ ನಗರ

೧೯೪೨ನೆಯ ಮಾರ್ಚಿ ೩೧ಕ್ಕೆ ಆಖೈರಾದ ಸಾಲಿನ
ಪರಿಶೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಲೆಖ್ಖ ಪಟ್ಟಿಗಳು

ಮುದ್ರಣ ಕಾರರು :
ಶ್ರೀ ನೀಲಕಂಠೇಶ್ವರ ಮುದ್ರಣಾಲಯ, ಸುಲ್ತಾನ್ ಪೇಟೆ,
ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ.

ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ೧೯೪೨ನೇ ಸಾಲಿನ ಮಾರ್ಚಿ ೩೧ಕ್ಕೆ ಅಖೈರಾದ

ಜಮಾ-ಖರ್ಚು ಪಟ್ಟಿ.

ಜಮಾ				ಖರ್ಚು			
1-4-41 ರಲ್ಲಿ ಶಿಲ್ಕು	120	8	2	ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಖರ್ಚು	1680	5	0
ಕೋಶಾಧ್ಯಕ್ಷರ ಲೆಖ್ಖ	500	0	0	ಬಾಡಿಗೆ, ದೀಪ ಮತ್ತು ಫೋನ್	881	2	0
ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಲೆಖ್ಖ	815	8	0	ತಂತಿ ಮತ್ತು ಟಪ್ಪಾಲು	221	1	0
ಸಹಾಯ ಧನ	4255	10	0	ಊಟ, ಉಪಹಾರ ವಗೈರೆ	781	4	11
ಚಂದಾ ಮೊಬಲಗು	856	8	6	ಮುದ್ರಣ ಮತ್ತು ಸ್ಟೇಷನರಿ	1344	9	9
ಚುನಾವಣಾನಿಧಿ	1074	7	4	ಪ್ರಯಾಣ	1807	15	0
ಇತರೆ ಜಮಾ	13	0	0	ವೃತ್ತಪತ್ರಿಕೆಗಳು	152	6	3
ಮೋಟಾರ್ ಮಾರಾಟದಿಂದ	130	0	0	ಲೌಡ್‌ಸ್ಪೀಕರ್	500	0	0
ಚುನಾವಣಾ ದಾವಾಗಳ ಜಮಾ	174	8	0	ಮೋಟಾರ್ ಕಾರ್	700	0	0
ಅಡ್‌ಜಸ್ಟಾಗತಕ್ಕ ಅಡ್ವಾನ್ಸುಗಳು	967	6	0	ಆಫೀಸ್ ಸಾಮಾನು ವಗೈರೆ	41	0	0
ಬಾಡಿಗೆ ಅಡ್ವಾನ್ಸ್	50	0	0	ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಾಪಸ್ಸು	100	0	0
ಬಾಡಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದದ್ದು	90	0	0	ಪ್ರಚಾರ	383	3	6
ತೆರಾಜೆ	1238	2	0	ಚುನಾವಣಾ ದಾವಾಗಳ ಖರ್ಚು	39	15	3
				ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಮಿತಿಗೆ ಚಂದಾ	25	0	0
				ಕೋಲಾರ ಸಮಿತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟದ್ದು	53	0	0
				ಸೈಕಲ್ ಬಾಡಿಗೆ	12	13	9
				ಲೌಡ್‌ಸ್ಪೀಕರ್ ರಿಪೇರಿ ವಗೈರೆ	250	0	6
				1939 ರಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಸಾವ[illegible]	600	0	0
				ಖಜಾಂಚಿ ಲೆಖ್ಖ	500	0	0
				ಇತರ ಖರ್ಚುಗಳು	47	3	6
				ಬರಬೇಕಾದ ಬಾಡಿಗೆ	90	0	0
				ಖಾದಿ ನಿಧಿ	50	0	0
				ಅಸ್ಸಾಂ ಪರಿಹಾರ ನಿಧಿ	5	0	0
				31-3-42 ರಲ್ಲಿ ಶಿಲ್ಕು	19	9	9
	10285	10	2		1 285	10	2

೧೯೪೨ ನೇ ಮಾರ್ಚಿ ೩೧ಕ್ಕೆ ಅಖೈರಾದ ಆದಾಯ-ವ್ಯಯ ತಃಖ್ತೆ

ವ್ಯಯ				ಆದಾಯ			
ಸಿಬ್ಬಂದಿ	1680	5	0	ಸಹಾಯ ಧನ	4255	10	0
ದೀಪ, ಬಾಡಿಗೆ ಮತ್ತು ಫೋನ್	881	2	0	ಚಂದಾ ಮೊಬಲಗು	856	8	6
ತಂತಿ ಮತ್ತು ಟಪ್ಪಾಲು	221	1	0	ಚುನಾವಣಾ ನಿಧಿ	1074	7	3
ಊಟ ಮತ್ತು ಉಪಹಾರ	781	4	11	ಇತರೆ ಜಮಾ	13	0	0
ಮುದ್ರಣ ಮತ್ತು ಸ್ಟೇಷನರಿ	1344	9	9	ಚುನಾವಣಾ ದಾವಾ ಜಮಾ	174	8	0
ಪ್ರಯಾಣದ ಖರ್ಚು	1807	15	0	ಬಾಡಿಗೆ	90	0	0
ಸೈಕಲ್ ಬಾಡಿಗೆ	12	13	9				
ವೃತ್ತಪತ್ರಿಕೆಗಳು	152	6	3		6464	1	9
ಪ್ರಚಾರ	383	3	6	ಆದಾಯದ ಮೇಲೆ ವ್ಯಯ ವ್ಯತ್ಯಾಸ	1882	14	8
ಚುನಾವಣಾ ದಾವಾ ಖರ್ಚು	39	15	3				
ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಮಿತಿಗೆ ಚಂದಾ	25	0	0				
ಇತರ ಬಾಬುಗಳು	47	3	6				
1939 ರಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಪಾವತಿ	600	0	0				
ಲೌಡ್‌ಸ್ಪೀಕರ್ ರಿಪೇರಿ ವಗೈರೆ	250	0	6				
ನೋಟಾಂ ಮಾರಾಟದ ನಷ್ಟ	120	0	0				
	8347	0	5		8347	0	5

೧೯೪೩ ನೇ ಮಾರ್ಚಿ ೩೧ರಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್ ಶೀಟ್ ಲೇಣೆ-ದೇಣೆ ಪಟ್ಟಿ

ದೇಣೆ				ಲೇಣೆ			
ತೆರಾಜೆ	1238	2	3	ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯವರಲ್ಲಿ ಶಿಲ್ಕು	19	9	9
ಬಾಡಿಗೆ ಅಡ್ವಾನ್ಸ್	50	0	0	ಬರತಕ್ಕದ್ದು	53	0	0
ಕಳೆದ-ಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್ ಶೀಟಿನಂತೆ ಈಗ ಆದಾಯದಮೇಲೆ ವೆಚ್ಚ	1619	0	5	ಬರಬೇಕಾದ ಬಾಡಿಗೆ	90	0	0
				ಹಿಂದಿನ ಖಜಾಂಚಿ ಲೆಕ್ಕ	748	8	5
				ಲೌಡ್‌ಸ್ಪೀಕರ್‌ಗಳು	800	0	0
				ಮೋಟಾರ್	700	0	0
				ಆಫೀಸ್ ಸಾಮಾನುಗಳು	475	5	6
				ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರ	20	11	0
	2907	2	8		2907	2	8

ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮನ್
ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ

ನಾನು ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಲೇಣೆ-ದೇಣೆ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ೧೯೪೩ನೆಯ ಮಾರ್ಚಿ ೩೧ನೆಯ ತಾರೀಖಿನಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ತನಿಖೆಮಾಡಿರುತ್ತೇನೆ. ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ಕಂಡುಬಂದ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯ ವಿವರಣೆಗಳನ್ನೂ ಪಡೆದಿರುವೆನು. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಪಟ್ಟಿಯು ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಆ ತಾರೀಖಿನ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆಂದು ನನಗೆ ದೊರೆತ ವಿಷಯ ವಿವರಣೆಗಳಿಂದಲೂ ಲೆಕ್ಕಪುಸ್ತಕಗಳಿಂದಲೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ,
೬-೪-೧೯೪೩.

ಎಸ್. ವಿ. ಶ್ರೀರಾಮುಲು,
ರಿಜಿಸ್ಟರ್ಡ್ ಅಕೌಂಟೆಂಟ್.

Mr.S.Narayana Rao,M.A.(Hons).,
~~MR.M.X.SESHADRI,X.X.X.~~,
Deputy Commissioner.

3396/CB

DEPUTY COMMISSIONER'S OFFICE,
BANGALORE,

Dated 14th April 1942.

D. O. CC.172/41-42
Encs: 3 & one file.

OFFICE OF THE MINISTER FOR LAW
APR 15 1942
No. 10726

Dear Mr. Mehkri,

THE FIFTH MYSORE STATE CONGRESS SESSIONS AT TITTAMARNAHALLI.

In continuation of correspondence ending with my D.O. letter dated yesterday, on the above subject, I am sending herewith, for favour of perusal, copies of the three reports No. S.B. 287/41-42 dated 12-4-1942 and 13-4-1942 received from the District Superintendent of Police, Bangalore District, in the matter.

Yours sincerely,

S. Narayanan

WD 02723—GPB—20,000—1-7-41

Form No. 24]

MYSORE POLICE DEPARTMENT.

In reply, please quote number, date and short title.*

Received..*Registered*..

From (Name) R. Muthoji Rao Scindia, Esq., B.A.,

(Designation) District Superintendent of Police,

Post Box........................, (STATION) ......Bangalore.......................................

Telegraphic Address ......POLSUP......

S. Narayana Rao, Esq., M.A.(Hons),
Deputy Commissioner, & District Magistrate,
Bangalore District,
B a n g a l o r e.

S.B. *No*...287/41-42*dated*....13th April....*194* 2

SIR,

ENCLOSURES ....

....

....

SPARE COPIES........

Subject: 5th Mysore State Congress Sessions at Tittamaranahalli.

-:o:-

In continuation of my report S.B. No. 287/41-42 dated the 12th instant, reporting the details about the processions of the Congress President at Nehru Nagar on the 11th Evening etc., I have the honour to further report that the Congress Sessions commenced on 12-4-1942 in the morning with the Flag hoisting ceremony. After the Flag hoisting there was A.M.C.C. meeting at 10 A.M. in which the General Secretary read his report for 41-42 of the Congress activities in Mysore and Mr. H. Siddiah the retiring president delivered his farewell speech.

The Subjects Committee held its meeting at 3-30 P.M. and discussed various resolutions. The open Congress Sessions was held at 7-30 P.M. Mr. V. Venkatappa, President of the Reception Committee delivered his welcome speech. Mr. T. Subramanyam who is the President-elect for the current year then addressed the Assembly. Some other ladies and Gentlement also spoke in conclusion .

The Session came to a close for the day at 10 P.M.

There was a gathering of about 4,000 people in the open Sessions and admission was by tickets issued on payment for men, and ladies were admitted free.

The detailed report of these happenings is enclosed herewith along with the printed copies in Kannada of the speeches of the General Secretary of the Congress, Chairman of the Reception Committee and the Presidential address.

The verbatim reports of the speeches and discussions as recorded by the Stenographer will follow shortly.

I have the honour to be,
Sir,
Your most obedient servant,

Sd. R. Muthoji Rao Scindia,

Dt. Superintendent of Police,
Bangalore District.

" Copy"

S. Narayan... 14/4

Deputy Commissioner,
Bangalore District.

14/4

WD 02723—GPB—20,000—1-7-41

Form No. 24]

MYSORE POLICE DEPARTMENT.

In reply, please quote number, date and short title.*

Received...*Registered*..

From (Name) R. Muthoji Rao Scindia, Esq., B.A.,

(Designation) Dist. Superintendent of Police,

Post Box......................, (STATION) .....Bangalore...........................

Telegraphic Address ..POLSUP............

To

The Deputy Commissioner and District Magistrate,
Bangalore District,
B a n g a l o r e.

S.B. *No*...287/41-42 *dated*..14th..April.......*1942*

SIR,

ENCLOSURES ....

....

....

SPARE COPIES........

I have the honour to submit herewith for information two copies of proceedings of the Public meeting held in connection with the opening of Khadi and Village Industries Exhibition held in Nehru Nagar in connection with the Fifth All Mysore Congress Sessions on the 10th April 1942 at Tittamaranahalli.

Further proceedings in connection with the Sessions will be duly reported.

I have the honour to be,
Sir,
Your most obedient servant,

sd/- R.M. Scindia,
Dt. Superintendent of Police,
Bangalore District.

"Copy"

Deputy Commissioner,
Bangalore District.

WD 02723—GPB—20,000—1-7-41

Form No. 24]

MYSORE POLICE DEPARTMENT.

In reply, please quote number, date and short title.*

Received .... *Registered* ....

From (Name) R. Muthoji Rao Scindia, Esq., B.A.,

(Designation) Dist. Superintendent of Police,

Post Box......................., (STATION) ......Bangalore.................................

Telegraphic Address ...POLSUP...........

To

The Superintendent of Police,
Special Branch in Mysore,
Bangalore.

S. B. *No.* 287/41-42 *dated* 13th April *1942*

SIR,

ENCLOSURES ....

SPARE COPIES........

Subject: 5th Mysore State Congress Session at Tittamaranahalli.

In continuation of my report No. S.B. 287/41-42 dated 13th April 1942, I have the honour to state that on the morning of 11-4-1942 Messrs. R.R. Devakar and K. Hanumanthiah left for Bangalore by train.

Messrs. Chengalraya Reddy, Guruva Reddy, N.C. Thimma Reddy, K.T. Bashyam and H.K. Veerannagowda and others arrived at Chennapatna by Express Train, from Bangalore by 4-30 P.M. and were waiting near the Kunnerkatte circle from where the procession had to start, for the arrival of the President.

At about 6 P.M., the President elect, (Mr. T. Subrahmaniam) accompanied by Messrs. K. Hanumanthiah, K. Phattabhiraman, and H. Siddiah, arrived in car No. Mys/A. 1528 and was received by Mr. V. Vemkatappa and other members of the Reception Committee. After he was garlended by Mr. V. Venakatappa, the President took his seat in the Chariot amidst the usual Congress slogans and jais. The Chariot in question had been elaborately decorated with 2 congress flags one on

the

either side of the president's seat with a white umberlla in the centre. It was drawn by 6 pairs of bullocks which had also been decorated. Chekere Chinnappa was the driver.

The procession commenced at about 6-15 P.M. In addition to the people, who had lined in the street to see the procession, about 3,000 had gathered at the Kunnerakatte circle. The Congress volunteers including 10 lady volunteers marched in front to the accompaniment of a band and a volaga (   ) set. The Congress leaders mentioned above and the delegates from the various taluks and other congressites went behind the volunteers. A batch of about 15 volunteers had formed a cordon around the chariot.

The procession passed through the main bazaar street and the road in front of the Industrial School and the new Police Offices and turning to the right proceeded along the Kalamma Temple Street, crossed the level crossing and reached Nehru Nagar, proceeding along the tank bund.

The bazaar street had been decorated with about 10 pendals and buntings. There was one pendal in Kalamma Temple street and two on the tank bund. The route within the town limits was fully crowded and about 1,500 persons accompanied the procession till Nehru Nagar. The president was profusely garlended in the bazaar street by the town congressites and merchants.

The procession reached Nehru Nagar at about 9 P.M. There was a gathering of about 1,000 villagers at Nehru Nagar. The President was again garlended was given a guard of honour, on alighting from the chariot, and was taken to his camp; and the day's proceedings terminated.

The following are some of the important congress leaders, who have arrived at Nehru Nagar in connection with the Session.

Bangalore City: Messrs. (1) H.R. Gu[illegible] Reddi (2) K. T. Bashyam, (3) K. Hanumanthaiah (4) Gangadharaswamy (5) K. Ramaswamy.

Secretary of the City Congress Committee, (6) H.S. Suryanarayana Rao (7) K.R. Sridharamurthy (8) V.K. Govindarajulu, Advocate.

Bangalore District: Messrs. (1) T. Thimmarayappa of Magadi (2) S. Kariappa, Kankanhalli (3) Venkatachalapathi Setti, Kankanhalli (4) Narayanasetti of Magadi (5) K. Subba Rao of Closepet, (6) Krishnaswami Rao, Advocate.

Shimoga District: Messrs. (1) H. Siddiah, (2) K.R. Madhava Rao, (3) K.G. Waddiar, (4) K. Raghavendra Rao of Thirthahalli.

Chitaldroog District: Messrs. (1) S. Nijalingappa, (2) S. Vasudeva Rao (3) Dummi Murigappa (4) Vrishabendrappa (5) K.T Vasudeva Reddy.

Tumkur District: Messrs. (1) B.C. Nanjundiah, Secretary District Congress Committee, (2) K. Henjarappa (3) Mali Mariappa

Kolar District: Messrs. (1) K. Chengalaraya Reddy (2) T. Krishniah Setty, Robertsonpet, (3) N.C- Thimma Reddy, (4) K. Sampangi Ramiah (5) C.K. Balakrishnana (6) T. Ramachar (7) K. Phattabhiraman (8) T. Sampathkumaran.

Mysore District.: Messrs. (1) S. Channiah (2) M.N. Jois (3) Thagadur Ramachandra Rao, (4) Srimathi Yesodramma Dasappa and (5) Palahalli Sitharamiah.

Mandya District:-Messrs. (1) Karadahalli Krishnappagowda (2) T. Mariappa, French Rocks (3) A.G. Bandigowda. (4) H.K. Veerannagowda. (5) Subbegowda of Sindhaghatta.

Hassan: Messrs. (1) Borannagowda (2) A.G. Ramachandra Rao.

Kadur District: Mr. C.G. Dhruva.

I have the honour to be,
Sir,
Your most obedient servant,

Sd. R. M. Scindia,

Dt. Superintendent of Police,
Bangalore District.

"Copy"

S. Nanjun... 14/4
Deputy Commr.
Bangalore Dt.

Fifth Annual Session of the Mysore Congress

Presidential Address delivered by Sri T. Subrahmanya at the Fifth Annual Session of the Mysore Congress, at Nehru Nagar, Channapatna, on 12th April 1942.

Dear Comrade Venkatappa, Brothers and Sisters,

1. I am thankful to you for having elected me to preside over this, the Fifth Session of the Mysore Congress. This is a place to be filled only by one who has won the confidence and trust of the people of Mysore. I therefore doubt if I have merited this signal mark of honour. The country faces today new and grave problems which threaten to undermine the very foundations of civilised existence. Rare qualities of dynamic leadership are more than ever necessary to stand up to the stern tasks ahead of us. It is in a prayerful spirit that I shoulder this responsibility, in the hope that your unstinted support will lead us on to success in our efforts. I once again thank you.

2. The first duty I have to perform is to place on record our deep sense of the loss in the passing away of Poet Tagore, that outstanding champion of the Brotherhood of Man, whose giant personality was a synthesis of all that is great in the Orient as well as the Occident.

The Mysore Congress has lost in Sjt. Jamanlal Bajaj a great and valued friend. This prince among merchants enjoyed wealth by renouncing it. India is the poorer by his demise.

Sjt S. Srinivasaiengar, an ex-President of the Indian National Congress is no more. We can never forget his un-compromising stand on the question of political principle.

Nearer home Sjt. Krishnamurthi has been taken away from us. He cheerfully faced poverty and suffering in the service of the country.

Fate has indeed been cruel and has snatched away those whom we loved and honoured most.

3. Then our thoughts fly to our comrades who are behind the prison bars. Sjts. T. Siddalingaiah, H. C. Dasappa and S. Rangaramaiah have been sentenced to 15 months' R. I. under the Defence of India Act. Sjts. N. D. Shankar and Rama Rao have been confined without trial. Sjt. K. S. Kumaran too has been visited with the wrath of the law of the land. It is certainly not wise statesmanship to incarcerate the leaders of the people in times of crisis. Deep and widespread resentment has been roused in the public mind by these acts. I am sure I voice your demand when I earnestly call upon the authorities to release all these persons at once unconditionally.

4. I would here briefly review the work of the Mysore Congress during the past year. As you all know only too well, the Congress has been carrying on a struggle for the achievement of full responsible government under the aegis of His Highness the Maharaja of Mysore. For two years now, Congress has suspended Satyagraha and has been continuing the fight on other fronts. It has adopted the parliamentary programme of work and the constructive programme laid down by Mahatma Gandhi. In taking up the parliamentary programme, Congress was beset with innumerable difficulties during the Elections. I will not weary you by repeating them. In spite of all these difficulties Congress has achieved remarkable success in the Elections to the Legislature and the Local Bodies. Strangely enough, however, neither the un-mistakable verdict of the people indicated by the results of the Elections nor the suffering cheerfully undergone by Congressmen effected the slightest change of heart in the Government. The same old, undemocratic ways were still pursued by the authorities. When Ministers were appointed under the New Reforms, the chosen leaders of the people were studiously avoided. A rare opportunity for laying down correct constitutional conventions was deliberately missed. The Government of Mysore failed to act in the spirit of responsibility and deprived itself of the gratitude of posterity. Wrong advice was tendered to His Highness the Maharaja and men

were appointed Ministers who did not command the support of the people.

5. The retirement of Sir Mirza M. Ismail, that determined antagonist of the Mysore Congress, from the Dewanship of Mysore did not change the attitude of sullen hostility on the part of the Government to popular demands. The hand of friendship extended by the Congress was not grasped. An atmosphere of distrust and non-cooperation was created. But the Mysore Congress would not allow itself to be provoked into losing sight of its objective. Congress resolved to enter the Houses of Legislature, not indeed to signify their acceptance of the New Reforms, but to harness the organised membership of these bodies to efforts for the good of the people within the scope of the present constitution. And the Mysore Congress may well be proud of the record of work done by Congressmen in the Legislature and the Local Bodies.

6. I would here sound a note of warning. It must be clearly understood that Congressmen have entered the Legislature and the Local Bodies for the purpose of working the parliamentary programme laid down by the Mysore Congress. This is the very foundation of the existence of the Congress Party in these Bodies. It is therefore of the utmost importance that the Congress Party and individual Congressmen should function with a sense of discipline. Nothing would be more disastrous to the cause dear to the Congress than indiscipline among Congressmen. There can be no place for any one in the Congress who does not believe in disciplining himself for the service of the Nation. The sooner every Congressman realises this, the swifter will be our march towards our goal.

7. After all, parliamentary activity is only a part of the larger work undertaken by the Mysore Congress to achieve full responsible government under the aegis of H. H. the Maharaja of Mysore. Neither is it a very important part. The main work of the Congress lies in the interior of the country—in the scattered villages that go to make Mysore. The task is to awaken the soul of the slumbering Nation, to quicken the desire of the people to

govern themselves. Nothing is better calculated to achieve this end than a working of the constructive programme laid down by Mahatma Gandhi and adopted by the Mysore Congress. This year has witnessed the steadfast application of congressmen to these ends. Our ultimate objective of establishing full responsible government will soon be found to have fulfilled itself as the logical and inevitable culmination of the working of the Constructive programme. The work done during the year was inspired by this firm conviction. It must also be acknowledged that in this sphere there was not that Governmental obstruction which pervades other fields of Congress work.

8. But the Government policy continued to be one of frustration in every other matter. Legitimate propaganda was prohibited for no reason whatever, in the labour areas. Prohibitory and deportation orders and orders of externment and internment continued to be made indiscriminately. My good friend Sjt. H. Siddaiah, who was the President of the Mysore Congress during the year under review, was prohibited from entering the City of Mysore. This order, designed to lay the axe at the very root of the elementary rights of citizenship, aroused deep and widespread resentment in the popular mind against the Government. The atmosphere was surcharged with the spirit of civil disobedience. The demand for launching forth a campaign of Satyagraha for the vindication of civil liberties was loudly voiced everywhere. The Mysore Congress had to state and define its policy on this immediate and specific issue in clear and unequivocal terms. With the advice of Mahatma Gandhi, the Holenarsipur Resolution was tabled for the acceptance of the All Mysore Congress Committee. There has since been considerable criticism of this same Resolution. It would not be out of place therefore to explain its real significance in the context of circumstances as they existed at the time. The prohibitory order served on Sjt. H. Siddaiah undoubtedly created a desire for Satyagraha in vindication of civil liberties. While every campaign initiated by the Congress necessarily forms part of the main struggle for responsible government, it was imperative that the immediate objective should be stated in the form of a clear issue between the people and the Government. What the

A. M. C. C. did at Holenarsipur was to state this issue in the clearest terms possible. The Mysore Congress, while it was willing to keep the demand for immediate establishment of full responsible government in abeyance for the time being, would not sit with folded hands while the elementary rights of the subjects were being trampled upon by the irresponsible issue of prohibitory orders. To argue and imagine that this amounts to winding up the entire struggle for the achievement of responsible government is to make a grievous error. The struggle was narrowed down to a fight for civil liberties at the particular moment. The larger struggle has always remained the chief work of the Mysore Congress.

9. The whole background of the Holenarsipur Resolution has now changed. The menace of war was far removed from our land when this Resolution was carried. The Government of Mysore was engaged in assisting the war efforts of the British Government. The policy of not hampering the Government in this work which has been pursued by the Congress all along, is founded upon the principle of non-embarrassment propounded by the Apostle of Non-Violence, Mahatma Gandhi. The Holenarsipur Resolution is an act of magnanimous statesmanship on the part of the Congress. It is proof of the courage based on faith in absolute Ahimsa which scorns to take advantage of the opponent when he is preoccupied. But now the entire situation has changed. War has almost descended upon our land. The need for a really popular government was never more urgent. The present Government of Mysore is not founded upon the will of the people of Mysore and is incapable of understanding the working of the popular mind. At a time when the minds of the people are troubled with apprehensions of the coming war, only a government manned by the chosen leaders of the people can allay panic and preserve tranquility in the land.

10. In this connection, the policy adopted by the Indian National Congress is illuminating. Under the leadership of Mahatma Gandhi the Congress refused to participate in the war effort and inaugurated a programme of individual Satyagraha in vindication of the right to preach against all wars. The movement has since been called off

after it achieved success beyond all expectations. The entry of Japan into the war and the consequent menace to India has served to focus public attention on the difference of opinion in regard to the doctrine of Ahimsa as the basis of national defence. Mahatma Gandhi has maintained that Ahimsa is the very life-breath of the Indian National Movement and must prevail at all times and in all circumstances. Other leaders have been emphasising the impossibility of applying the doctrine of Ahimsa disregarding the needs of time and circumstance for effective resistance to the ruthless enemy. Conditional offer of co-operation in the organisation of Indian Defence of a Free India has been made to Britain. The situation to-day calls for a complete change in the outlook. This menace of war can no longer be met by mercenaries who fight for a mess of pottage. Sons of the soil must stand up to fight and to die like soldiers in defence of the Motherland. All fear of approaching war must be rooted out of the minds of the populace. Only the freedom of India can bring this about. If India were declared free today, four hundred millions of Indians would stand up like one man in defence of the hearths and homes of India. Nothing less than freedom could make Indians die on the battlefield. The indifference of the enslaved people in Malaya, in Singapore and in Burma to the issue involved in the war has proved to be the main cause of the catastrophe in the Far East. Military strategy demands the declaration of Indian Independence. This has been the clarion call of the Congress leaders.

11. Even the British Government has been compelled to recognise the validity and the inevitability of the Indian demand. Sir Stafford Cripps has come to India armed with the authority of Parliament to negotiate the terms upon which India will participate in her own defence. It would be premature to say anything about the outcome of his embassy. But one thing must be said so far as the Indian States are concerned. The Princes have no identity of interest with the people whom they rule over to-day. Consequently no arrangement entered into with the Princes without reckoning with the States People can be of any avail. The freedom of India is the freedom enjoyed by the people of the land all over the sub-continent. If the subjects of the Indian States are to

continue to live under the perpetual sway of the antiquated Princely Order, India cannot be called free in the real sense of the term. The Princes do not represent the people of the States nor can they any longer afford to suppress them. States people demand the same freedom that British Indian subjects demand. The fight for responsible government in the States is only a part of the fight for Indian Independence to-day. The spirit of the times has been changing and the face of the earth too. The institutions of yesterday have no place in the world of today. No longer will it do for the Princes to stand on their Treaty-rights derived from the alien authority of the British Government and to stifle the aspirations of the people. The ultimate and enduring sanction behind Princely Rule must be the will of the people of the States. Foreign legions will no longer maintain the authority of the Princes of India. It is time for the Princes to change their government of the States people in accordance with the will of the people. And it is high time for the States people to join together and act like one man for achieving responsible government.

12. Let us take up the case of Mysore. The people of Mysore have long enjoyed the benefits of an enlightened and progressive administration. For over fifty years now, the subjects of the State have associated themselves with the administrative machinery and have acquired the right and the fitness to take up the responsibility for government. It cannot be argued to-day that Mysore is not fit for responsible government. The leaders of the Mysore Congress and the patriotic sons of Mys ore have made out an irresistible case for responsible government in Mysore. And the avowed policy of the Government has always been to provide for the increasing association of the people in the Government of the State. Several political reforms have come up in the wake of this policy. But the people will not rest satisfied with concessions today. The time has come for a real transfer of power into the hands of the leaders of the people.

13. The India Government have declared that there is danger of Japanese invasion of this country and have undertaken measures for organising the defence of the land. But this is no

war for soldiers alone. The enemy has to be resisted by every man, woman and child all over the country. Only a popular government can harness a whole people into resolute war effort. Any schism between the government and the governed would spell the ruin of defensive strategy. It is for the people to stand up for their own government, for their own land. So long as the people look with fear upon the government and the government looks with suspicion upon the people, so long will the problem of national defence remain only a problem. It is extremely improbable that people will co-operate with a government whose measures for the defence of the country furnish additional evidence of the central idea of perpetuating alien power over this land. No government composed of bureaucrats can defend the nation. The chosen leaders of the people are the only men fitted to undertake this task. If the enemy is to be kept out of this land the government of the country must vest in the people themselves.

14. This was the view point of the leaders of the Mysore Congress who discussed the immediate problems facing the country with the Dewan of Mysore after the Holenarsipur Resolution. This has been likewise the foundation of the attempts made by the Mysore Congress to maintain an atmosphere of peace in the country. At a time when there is imminent danger of enemy action creating unrest and panic within the country and releasing the forces of barbarism, it would not do for the leaders of the people to succumb to the situation created by the indiscriminate issue of prohibitory orders. The Mysore Congress has courageously refused to be side-tracked into other activity with the one object of keeping itself in readiness to shoulder the responsibility for civil defence in the approaching crisis. To mistake this for a sign of weakness is to underrate the proved strength of the premier political organisation of the people.

15. The urgent need of the hour is to bridge the gulf that now separates the people from the Government. This is essential both from the point of view of organising the country's defence and of dealing with the situation in a statesmanlike manner. Why should not the Mysore Government satisfy the aspirations of the

people and establish responsible government in the country? It will no longer answer the purpose to plead that the British Government are in the way of conceding the popular wish for transfer of power. That is the meaning of the mission of Sir Stafford Cripps in India. When the British Government is negotiating with the political parties in India for transfer of power to the Indian people, it is strange that the Government of Mysore do not realise the need for establishing responsible government in the State. It is the country's misfortune that the meeting between the Dewan of Mysore and Sjt. H. Siddaiah, President of the Mysore Congress, produced no understanding between the Government and the people. Government must now at least wake up to a sense of the seriousness of the situation and act in a statesmanlike manner. Delay would involve too heavy a risk.

When I originally drafted my address the Cripps proposals had not been published. They have since seen the light of day and have been carefully considered and examined by all the political parties in the country. I do not intend to make any exhaustive commentary on them, much as I am tempted to do so. The draft declaration of the British War Cabinet purposes to grant full freedom to India. But it is only seemingly so. There are some dangerous parts in the scheme which deserve severe condemnation.

The clause inserted giving scope to secede from the contemplated Indian Union to certain dissentient elements in the country cannot be accepted. No efforts should be spared to keep firm to the ideal of an United Indian Nation. Secondly, the complete ignoring of the interest of the States People and not even the mention of them in the scheme is amazing. It looks as though the Princes are everything and the people nothing in the eyes of the fast crumbling Paramount Power here. The people in the States can never accept such a scheme and are determined to oppose it for what all they are worth. But the weakest point in the scheme is regarding the present arrangements for the conservance of India. Full transfer of Power to Indian hands is not contemplated. Power without responsibility for Defence is a mere illusion and a chimera. The National Government,

if it materialises, must have full control over Defence. As I am writing this the fate of such a Govt. hangs by a slender thread. The whole world is anxiously awaiting on the tip toe of expectation the final decision, which is fraught with such momentous consequences not only for us but for the whole world. And even if a National Government is agreed upon, I must ask pointedly "where are the States People in it?" and declare that a National Government cannot by any stretch of imagination be called "National" which ignores one-fourth of the people of the Indian Nation *viz*., the People of the Indian States.

16. The case for the immediate establisment of responsible government rests upon other grounds also. Karnataka has been torn into shreds by the British Govenment which very probably foresaw a serious challenge to its empire in the political unification of Karnataka which cannot be accomplished by mere dissertations in impeccable language. The renaissance must not be confined to the field of literature alone. There must be political fusion of the Kannadigas. This can be effected only by the introduction of responsibility into the administration of Mysore State. It therefore behoves everyone working for the unification to achieve responsible government in Mysore without which the object would remain an academic theme for the essay of savants in Kannada literature.

17. I would now explain the need for responsible government from a very general standpoint. The agriculturist inhabiting the sixteen thousand villages of Mysore is the life blood of the State. But his present plight is deplorable. The burden of land revenue imposed upon the holding which barely suffices to keep him alive ought to be shifted on to other shoulders. The crushing load of agricultural indebtedness must be removed by purposeful legislation. His appalling ignorance and illiteracy must be dispelled. His economic regeneration must be an accomplished fact. Rural unemployment must be solved. The exploitation of the agriculturist must cease. Spread of epidemic diseases must be effectively checked in the rural interior of the country. Village sanitation must be imprcved. These and a score of other problems need to

be tackled by the Government. It will not do to adopt half-hearted measures for their solution. The question demands planning, foresight and courage on the part of the administrators. The present system of government is unsuited to the task of solving these problems. There is an incapacity inherent in the scheme of the existing government. All the attempts of the Government of Mysore till now to improve the lot of agriculturist have merely resulted in creating a chequered pattern of artificiality upon the existing social structure. The task of reconstructing the economic life of the villager of Mysore can be shouldered only by a Government responsible to the half-starved masses living in the villages. This understanding must inspire the advice tendered by the present Government to His Highness the Maharaja. The results of the recent Bye-elections afford incontrovertible proof, if any were needed, of the verdict of the people. If the vote and election have any significance to the Governmental mind, the lesson ought not to be lost upon the authorities. Public opinion is solidly behind the Mysore Congress and its programme of political work.

18. Having said so much about the duty of Government, I shall now proceed to define our own position in the immediate present. It is inevitable that we should declare our convictions and stand by them to the very last. We do not make a secret of our firm convictions and we desire to throw off the foreign yoke. Nothing less than Independence will slake our thirst for freedom. We do not desire a change of masters who will rule over us and keep us in bondage. That being so, our duty is crystal clear before us. The people must stand up in a solid phalanx against the foreign hordes, whether white or yellow. There is no need to despair on the ground that we are a nation unarmed and untrained in the art of war from over a century under foreign domination. Of armaments we do not possess large quantities, no doubt; but there is nothing on earth or beyond it which Indians cannot achieve, with resolution and courage. No alien army, white or yellow, can occupy our vast country and usurp the government of the land unless, indeed, we ourselves surrender to the enemy. Therefore it is imperative that we should organise every village in the country for self-defence. Two modes of defend-

ing ourselves are open to us. One is the way of the wild beast of the jungle followed by the warring nations. The other is the way that Jesus Christ pointed out twenty centuries ago. Mahatma Gandhi has preached to us the gospel of Ahimsa of which he is the very embodiment. We have the tragic spectacle, to-day, before our very eyes, of Christian nations warring against each other for economic domination of the world, murdering innocent women and children and forgetting the gospel that Christ taught them. Let us not, then, do likewise and share their fate. Instead, let us live up to the gospel of Ahimsa that Mahatma Gandhi has taught us and show to the world, when the testing time comes, we shall not jettison the creed we have professed for over twenty years. Apart from the principle involved in remaining wholly non-violent, even expediency compels us to choose the non-violent way. It is very doubtful, whether we can put up an armed defence successfully with all the handicaps imposed by the foreign government upon us, when we see the fate of countries like France and even England to-day with all their military tradition and gigantic equipment. On the other hand we are bound to succeed if we adopt the non violent way. The crucifixion of one Jesus civilised half the nations of the world. It required a few, a very few heroes, who will gladly immolate themselves in order that Love may triumph over Hate. Death and destruction cannot hold any terrors for him who has nothing but love for all, including the enemy.

19. But whether we choose the way of violence or the way of non-violence, we must put up a determined resistance. Our worst enemy is fear. If we lack courage, it will spell our ruin. The need of the hour is to organise the people agaist unfounded fears, panic and demoralisation which are the vanguard of the crafty foe. The nearer the enemy approaches our land, the more unflinchingly should we gird up our loins to meet him. After all we have to protect and defend ourselves, our womenfolk, our hearths and homes. No enemy can afford to waste his bombs over the Indian villages. Air raids may be executed against cities and large towns. Bombs cannot be dropped over individuals—they are too costly for that—but can be used only for the destruction of things that have made our lives complex and unnatural. Hence it is that the urban

population spreads itself into villages when war menaces the towns. This is inevitable indeed. But the towns people who filter into the villages must take care that they do not destroy the simplicity of rural life and rear the monster of modern "civilisation" in the homesteads of the children of the soil.

20. This influx of the urban population into the villages creates new problems with which we have till now been unfamiliar. Acute shortage of foodstuffs will be the first dreadful consequence. Transport dislocation is extremely likely to leave the rural population to their own shifts in times of famine. No government can undertake to keep the villages well supplied with essential commodities in times of war, when the needs of the army claim the first place in the economy of supply. It is to these and such like questions that we have to address ourselves in all seriousness. Villagers must be warned not to get rid of their surplus stocks till the next harvest. Self-sufficiency must be the watchword in every village. Agriculturists must be persuaded to realise the necessity for growing more food crops. All available land must come under cultivation. The Government must now abandon the antiquated system of refusing to permit wet cultivation, even when water is available, unless double water rate is paid. Overcrowding of villages leads to deterioration in the sanitation of the hamlets. Village sanitation is sufficiently bad as it is. Government have failed to do anything until now to improve the sanitation of the villages which form the basic foundation for the structure of our civilisation. It is to be earnestly hoped that the townspeople, who find their way into the villages, will undertake these essential tasks which Government has neglected in the past. Every Congressman in particular should consider it his duty to devote himself enthusiastically to the uplift of the villager in matters of sanitation and social hygiene. The next consequence of overcrowding in villages will be the creation of widespread unemployment among the poorer classes. The work of providing employment for the able-bodied poor devolves upon the well-to-do classes who flock to the villages. The rich townspeople have a special responsibility in this matter and if they do not discharge their duty in all humility they

will have to thank themselves for being robbed of their possessions by force. Starvation leads to the prevalence of the law of the jungle. The most serious task devolving upon Congressmen will be to insure people against the attacks of dacoits and lawless goondas in times of stress. Congress Committees and wealthy individuals must re-organise and resuscitate village industries and handicrafts and revolutionise the rural economy into more intense productivity. Self-defence comes first. Next comes self-sufficiency.

21. While I am on this subject I should like to emphasise that rural reconstruction as formulated in the constructive programme of the Congress is the most important work for Congressmen and Committees. Mahatma Gandhi has conclusively proved to us that we lost our freedom when we gave up hand-spinning. With the disappearance of the wheel our nation-hood disappeared Our regeneration into nation-hood must needs coincide with the reappearance of the spinning-wheel in every village throughout the country. Free India cannot come into being except in the revival of the unit of our ancient polity, the economically self-sufficient village republic. This means that every home should have its spinning-wheel and every idle hour must be harnessed to productivity on the only machine of Indian civilisation. Verily, even as the vast universe is conceived in the all-pervading Omkara, so indeed must the conception of Independent India develop from the music of the spinning-wheel.

22. I have already referred to our duty of organising civil defence during the continuance of the War. Enemy action will possibly endanger the safety of the lives of men, jeopardise the possessions of the wealthy and expose our womenfolk to the bestiality of the soldiers. Congressmen, who have deservedly occupied the front rank as public workers of unimpeachable character and rectitude, must organise Civil Defence Committees in every village and in every ward of every town. There must be Peace Brigades manned by selfless workers, who must build up contact with every section of the life of the nation, urban as well as rural. The greatest task is to allay panic, to infuse courage and self-reliance into panicky minds. All such organisations must

work in co-operation with official A· R· P· organisations wherever possible· They must reach the remotest corners of the country with which a bureaucratic government cannot establish contact· The people must be awakened to a sense of real danger; must be roused from their apathy born of ignorance· The two fundamental problems of human existence must be put before every man—the problem of starvation and the problem of nakedness· We must grow our own food. So must we make our own cloth· Ancient beasts of burden must take the place of the railway and the motor vehicles·

23· I now come to the most urgent social problem that awaits solution: the removal of untouchability· As long as Hindusthan contains this curse of social cruelty, so long shall we deservedly remain the *pariahs* of an alien empire· The slavery of the American Negro and the social ostracism practised upon our own brethren differ only in the degree of cruelty practised—not in kind· All our progress in any other front of nationalistic activity is necessarily measured by this yardstick, the extent to which we have purified Hindu society and purged ourselves of the sin of untouchability· While there is no scriptural sanction for the practice of untouchability as it now exists, the evil originated in the Hindu temples of India—those centres of religious learning! The evil must be rooted out by destroying it at its very origin—in the temples themselves· Let the Harijan have access to the temple; let him know himself and his Maker and then the Harijan will be as one of ourselves· Caste Hindus must search their hearts and no longer stand between God and Man·

24· Mysore has a glorious record of Hindu Muslim unity and friendship· Muslims have attained to positions of wealth and respect quite easily in the midst of predominantly Hindu society· The Government of Mysore has grievously sinned in creating an artificial separation of the Hindus from the Muslims by constituting the latter into a separate electorate in the country· After all Muslims form a small percentage of the population of our State· But however small their number, they must derive assurance of absolute safety to their religion and culture at the hands of the Hindus, as a result

of the social conduct of the Hindus themselves. It is no use Hindus becoming more unreasonable than Muslims and making the problem more difficult of solution.

25. Eradication of the drink evil is the next topic I will touch upon. The work undertaken by the Mysore Congress for rooting out this evil from the land is a matter of history. Forest Satyagraha, picketing of liquor shops, and propaganda among the weakminded addicts—all these are features of Prohibition work which must needs awaken your memories to what the Mysore Congress has done in the years past. I would call upon the Government of Mysore in the name of humanity, not to rob the wage-earner of his money by opening toddy shops and condemning his women and children to the misery of nakedness and starvation.

26. The policy of the Mysore Congress towards labour is well known. The betterment of the living conditions of the labourer—whether in the factory house or on the farm yard—is the ambition which the Congress has set before itself. I earnestly appeal to the labouring classes to have faith and repose confidence in the Mysore Congress.

27. Now I come to our women. Just as the bird cannot fly on one wing, so cannot the country rise to the full stature of its nationhood without the support of our womenfolk. The women of Mysore have always displayed enthusiasm in the country's cause, second to none. They have borne in full their share of the brunt of the nation's work. Women have better opportunities for engaging in constructive activity, removed from the heat and dust of controversial politics. I am convinced that women will play their part in the attainment of the political and the economic independence of our country.

At this point I would like to refer to another vital matter which is agitating the minds of the people of Mysore. There are persistent rumours, which are getting more and more widespread, that the Government of Mysore are being urged to adopt the scorched earth policy in Mysore in the event of certain war deve-

lopments and that a decision has been reached in the matter. Though I am inclined to dismiss the rumour as absolutely baseless and fantastic, I am constrained to refer to it in view of the great panic it is causing amongst the people, specially in labour areas. It is the duty of the Government to issue a communique immediately and allay the public misgivings. The Government of India did so recently and a further statement by them is being awaited. On merits there is absolutely no warrant for our Government to warrant even the consideration of the adoption of such a catastrophic policy. Russia initiated the "scorching" programme; the British in Burma may have adopted it. But that is no reason why we in India and Mysore should follow suit. Mysore's economic well being and stability depend to a very large extent on her industries built up by the labours of generations. Nearly 2 crores of revenue out of 4 crores and odd annual revenue come from industrial sources including Electricity. In any event the implementing of such a momentous policy, if at all it becomes inevitable, must be considered and implemented cautiously, only by a fully popular government and not by the present one. Mahatma Gandhi's statement has recently raised his powerful voice against the adoption of the policy in clear and unequivocal terms.

Friends, a great task lies before us. We have to adopt mighty programme in order to accomplish this mighty task. The greatest asset and source of strength to us in this our task is purity —purity of mind and purity of conduct. The least departure from the knife-edge path of rectitude will spell disaster to our cause. I beseech you therefore to look before you and pursue the straight course. Mighty changes are happening all around us as a result of this world war. It would be futile to imagine that Mysore can escape this terrible cataclysm or remain unaffected by it. India's freedom is within our grasp. Awake and throw off the chains that hold you in bondage!

Vande Matharam.

Printed at Sri Vijaya Lakshmi Vilas Press
Sri Jayachamaraja Wadiyar Road, Bangalore City

S. B. Report of Chennapatna North Station, for 12-4-1942.

Secret.

Submitted,..

Beg to report that to-day's proceedings at Nehru Nagar commenced with the hoisting of flags. Two flag staffs each about 50 feet tall had been errected in the Zanda Midan, for the purpose, at a distance of about 10 feet from each other. The outgoing and the incoming Presidents were led to the Zanda Midan by a group of volunteers of Shimoga, who marched in front to the accompaniment of band. The volunteers lined in a semi-circle around the base on which the flag staffs had been errected

At about 8.45 A.M., the volunteers led by their leader Ganga Reddy sang "Wandematharam". After that the tri-colour and the Mysore Flags were both hoisted simultaneously by Messrs H. Siddiah and T. Subharamaniam, the old and the new Presidents respectively, amidst a gathereing of about 1,500. Then "Vijayi Viswathi Ranga Pyara" was sung in chors by the volunteers.

Mr. H. Siddiah then delivered a short speech about the inplications and significance of the tri-colour flag and casually referred to the present political situation in India. Mr. T Subrahamanyam next delivered a similar speech regarding the Mysore Flag.

Prior to the Flag Hoisting Messrs Vishakanta Rao and Ramaswamy sang (శివాజీ రమ త్రివర్ణ రాష్ట్ర ధ్వజ లావణీ Lavani.

<u>A.M.C.C. Meeting:</u> The meeting of the A.M.C.C. commenced at 10 A.M. in "Gnana Mantapa" with the singing of "Vandematharam" by Srimathi Sunandamma and her set. Mr. H. Siddiah presided over the meeting. The members of the old working Committee and Mr. R.R. Devakar were seated on the dias.

Mr. K. Pattabhiraman, General Secretary, then read

his report for the previous year. He dealt briefly with the activities of the Congress during the year ending with March 42, the arrests and convictions of Messrs. T. Siddalingiah, H.C. Dasappa and Rangaramiah, the externment and conviction of Mr. Parasuram, the internmentaf of Messrs N.D. Shankar and M.S. Rama Rao; the strikes and the promulgation of prohibitory orders at Bhadravathi and Kolar Gold Fields and the Government enquiry into the strikes. He also dealt with the elections to the houses of legislature, the amazing success of the Congress in the elections, the interviews of the Congress President with the Dewan and finally the mission of Sir Stafford Cripps. A copy of the printed report is enclosed. (Enclosure No.1).

He then read the Income and Expenditure Statement and the Balance Sheet of the Mysore Congress for the year ending with 31-3-1942 and placed it before the meeting for acceptance. A copy of the printed statement is enclosed. (Enclosure No.2).

The Secretary then referred to the correspondence that had taken place between the Congress President and the Dewan and read before the house the latest letter written by the Congress President to the Dewan and the reply received for the same from the Chief Secretary to Government on the 11th night, and stated that some of the replies were unsatisfactory and far from the truth. A discussion on the correspondence then followed and the Secretary answered questions on the above subject put by about half a dozen members.

Consideration of the Balance Sheet and the Income and Expenditure Statement was then taken up. It was very severly critised and was finally accepted.

Note: At this stage, the proceedings were found to be taking place in a disorderly manner and there was much confusion in the house.

(2) The gathering at the meeting of the A.M.C.C. was

about 2,000 and admission was by tickets. Separate seating accommodation had been arranged for the members of the A.M.C.C., delegates to the Session, and the visitors. Admission to ladies was free. Since the attendance of the visitors at the meeting was poor, the villagers who were standing outside were admitted freely to the meeting some time after the commencement of the meeting.

Mr. H. Siddiah then delivered his Presidential speech. Reviewing the work of the Congress for the past year, he stated that the activities of the Congress was many sided, that consequent on the re-elections to the houses of legislature, the strength of the congress in the legislative bodies had very much increased and the success of the congress in the election, including the municipal elections was worthy of recognition. Copy of the printed speech is enclosed. (Enclosure No.3). He then thanked Messrs. K. Pattabhiraman, H.K. Veerannagowda, K. Sampangiramiah and other members of the Working Committee, for their sincere and hearty co-operation. He then extended a warm welcome to Mr. T. Subhramanyam, the new President and stated that he had been elected President at a crucial time in the history of the country and wished him all the strength to lead them on the right path in the coming year, and handed over charge to the new President. Mr. H. Siddiah was then garlended and he in turn garlended Mr. T. Subrahmanyam.

Mr. T. Subrahmanyam then delivered a short speech, thanking all concerned for the great honour done to him in electing him President. The meeting of the A.M.C.C. then came to a close.

At 1 P.M., the new A.M.C.C. met as Subjects Committee under the Presidentship of Mr. T. Subrahamanyam and after a quarter of an hour it was adjourned to meet again in the afternoon.

The Subjects Committee met again at 3.30 P.M. under the

Presidentship of Mr. T. Subrahamanyam, who introduced to the house Mr. Narashima Reddy of Madanapalli, Treasurer of All India Kisan Sabha. The latter then delivered a speech in English, (translated into Kannada by Mr. K. Pattabhiraman) about the similarity that existed between the people of the Indian States and British India and stated that both were slaves. He then referred to the situation in the country caused by the War and explained the horrors of Fascism, and the danger to the world that would be caused by the domination of Japan and Germany and exhorted the people to fight both Imperiaslsm and Fascism alike.

Next, consideration of the official resolutions was taken up.

Mr. K.T. Bashyam moved the resolution expressing sorrow at the death of Dr. Rabhindranatha Tagore, Seith Jamnalalbajaj, and Mr. S. Srinivasa Iyengar and the irreparable loss sustained by the nation thereby. The motion was seconded and duly passed.

The second resolution expressing sorrow at the premature demise of Messrs. B.Krishnamoorty, Ramiah of Mandya, C.S.Dikshit of Mysore and Bangarappa of Sagar was also moved by Mr. K.T. Bashyam, was seconded, and duly passed.

The third resolution calling on the Government to withdraw the existing prohibitory orders, to release Messrs. N.D. Shankar, M.S. Rama Rao and to put a stop to the high handed manner with which the Government were dealing with the workers was also moved by Mr. K.T. Bashyam, seconded by Mr. Boranna-gowda, and was duly passed.

Mr. H.K. Veerannagowda then moved a resolution condemning the action of the Government in arresting and convicting Messrs. T. Siddalingiah, H.C. Dasappa and Rangaramiah and congratulating the said persons. The resolution was seconded by Mr. K.R. Madhava Rao and was duly passed unanimously.

The fifth resolution was moved by Mr. K. Hanumanthiah. It was to the effect that the house was proud of the unique sucess of the congress in the various elections and bye-elections to the legislature and the local bodies, and of the love and faith expressed by the people in the Congress, and that the success of the congress candidates was assured in any fair and free election etc. The resolution was seconded by Mr. A.G. Bandigowda and was duly passed. Copy of the printed phamplet containing the resolutions is herein enclosed. (Enclosure No.4)

The meeting of the Subjects' Committee closed for the day at 6.30 P.M.

Note: During the meeting there was a large gathering of villagers outside the pendal since admission was by tickets. In the middle the crowd rushed in pushing aside the volunteers at the gates and the volunteers were not able to control them.

After the close of the meeting Mr. V. Venkatappa criticised the act and advised them not to enter the meetings, in future, without tickets.

There was a magic performance by one Mr. Bhutaraj in the Exhibition enclsoure in the evening and admission was by tickets.

The Open Session commenced at about 7.30 P.M. The President and the members of the Working Committee were lead to the dias in procession by the volunteers.

After a welcome song sung by Srimathi Sunandamma and other lady volunteers, Mr. V. Venkatappa, President of the Reception Committee delivered his speech. He dealt therein with the history of the place in which the session was being held, the horrors and the effects of the war which had approached India, the mission of Sir Stafford Cripps and its failure, and stressed the greatest need for the immediate establishment of Responsible

Government, under the aegis of His Highness the Maharaja, and extended a hearty welcome to Mr. T. Subrahmanyam, the President and invited him to preside, and garlended him. The copy of the printed speech both in English and Kannada is herein enclosed. (Enclosure No. 5).

Messrs. H Siddiah and K. Changalaraya Reddy, then introduced Mr. T. Subrahamanyam to the audience as a veteran congressite and a staunch disciple of Mahatma Ghandi and spoke in glowing terms, about the difficulties undergone and the sacrifices made by Mr. T Subrahamanyam in the cause of the country.

Mr. T. Subrahamanyam then delivered his Presidential speech. He thanked all concerned for unanimously electing him as President, and dealt with the situation in the country arising out of the war, the unprepardness of the nation to resist agression, and the unwillingness of the British Government to grant freedom to the country even at this juncture. He also dealt with the relations of the States with the Central Government and how they should not be an impediment in the way of India getting freedom. He next referred to the fight of the congress in Mysore for the Establishment of Responsible Government, the various elections held in the country and the success of the congress therein and the need for constructive work and encouragement to cottage industries. In particular, he stressed the necessity for the formation of a volunteer corps for the protection of life and property during the duration of the war. He also dealt with the failure of the Cripps Mission, called on the Government not to adopt the Scortched Earth Policy in Mysore, and advised the people to act carefully and cautiously at this turning point in the History of the ~~Congress~~. Country

One Magadi Chennamma then garlended the President and presented one rupee to him for the congress fund. The

same was accepted.

Mr. K. Changalaraya Reddy then introduced Miss Annie XXXXXX Mascarine of Travancore to the auidence.

The latter then delivered a speech in English (translated into Kannada by Mr. K. Changalraya Reddy) to the effect that the resources of the world were being used for its very destruction, that the dangers to India from the war were very great, that this was not the time for agitating for any change of Government and that this was the time for striving for our own existence. She advised the people not to get panicky on account of the war, but to bear the same with courage and fortitude.

Mr. R.R. Devakar then addressed the audience about the necessity for the unification of the whole of Karnataka and the removal of the artificial and imaginary boundaries and barriers separating them; and stated that the Government of India was not X more democratic than the Government of Germany. He pleaded for the removal of castes and creeds and for the encouragement of a feeling of oneness and one brotherhood in the whole of India and hoped for an Independent and united Karnataka.

The resolutions already passed in the Subjects' Committee expressing sorrow at the demise of Dr. Rabhindranatha Tagore, Seith Jamnalal Bajaj and others was moved by the President, seconded by Mr. K. Changalaraya Reddy and ~~was~~ were unanimously passed.

Mr. H.K. Veerannagowda moved his resolution condemning the attitude of the Government in arresting and convicting Messrs. T. Siddalingiah, H.C. Dasappa and Rangaramiah, which had already been passed in the Subjects' Committee.

This resolution was also passed unaimously.

The Session then came X to a close at 10 P.M. with

"Vandematharam" sung by Volunteer Ganga Reddy. There was a gathering of about 4,000 in the open session and admission was by tickets, issued on payment. Admission to ladies was free. The entire proceedings of the day except the speeches of Mr. Narashima Reddy and Miss. Annie Mascarine, were in Kannada.

Note: (1) The verbatim reports of the speeches, recorded by the stenographers will follow.

XXX After this there was a free demonstration of sword display, XXXXXXXXX sword fencing etc., in the Zanda Maidan.

The Drama "Jayasri" has been arranged to be enacted by the United Artists' Association, Bangalore in the night.

The arrivals to and departures from Nehru Nagar are as follows :-

Bangalore City: XXXXXXXXXX Mr. Govindarajlu, Advocate, Bangalore, returned to Bangalore on 11-4-42 and came to Nehru Nagar again on the evening of 12-4-42. Mr. R.R. Devakar returned to Nehru Nagar on the morning of 12-4-42. Mr. W.H. Hanumanthiah-appa, Ex-president, Bangalore City Municipal Council, who is learnt to have come to Nehru Nagar on 11-4-42, left for Mysore by the evening train.

Bangalore District: Messrs. Mahadeva Sastri of Hosakote and Devarakondappa of Anekal arrived at Nehru Nagar on 11-4-42 and are camping there.

Kolar District: Mr. Thangavelu Moodaliar, Vice President, K.C.R. Youth League, Robertsonpet, has arrived at XX XXXXX Nehru Nagar.

Kadur District: Congressites Messrs. Govindasetty, T.C. Shantappa, L.V. Chandrasekariah have arrived at Nehru Nagar.

Shimoga District: Messrs. B.R. Puttananjappa, M.R.A. (2) S.R.

S.R. Nagappasetti, Secretary District Congress Committee, Shimoga, (3) Kadidal Nanjappa, M.L.A., (4) Viswanatha Aradhya, Member Dist. Congress Committee, (5) N.G. Rudrappa, M.R.A., have arrived and are camping at Nehru Nagari.

Chitaldroog District; Mr. Murigappa left for Bangalore by the evening train.

Mandya District: Dr. Pasupathi of Mandya ~~axxixl~~ arrived in the afternoon train.

Sub Inspector of Police,
Chennapatna North Station.
13/4/42.

Submitted,

(1) Dist. Superintendent of Police, Bangalore District.
(2) Asst. Superintendent of Police, Chennapatna.

Submitted
K. [illegible]
13.4.42.

[illegible]
Dist. Superintendent of Police
Bangalore District

ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್

ಐದನೆಯ ಮಹಾಧಿವೇಶನ

ನೆಹರೂ ನಗರ

೧೯೪೭ನೆಯ ಮಾರ್ಚಿ ೩೧ಕ್ಕೆ ಆಖೈರಾದ ಸಾಲಿನ
ಪರಿಶೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಲೆಖ್ಖ ಪಟ್ಟಿಗಳು

ಮುದ್ರಣ ಕಾರರು :
ಶ್ರೀ ನೀಲಕಂಠೇಶ್ವರ ಮುದ್ರಣಾಲಯ, ಸುಲ್ತಾನ್‌ಪೇಟೆ,
ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ.

ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ೧೯೪೨ನೇ ಸಾಲಿನ ಮಾರ್ಚಿ ೩೧ಕ್ಕೆ ಆಖೈರಾದ ಜಮಾ-ಖರ್ಚು ಪಟ್ಟಿ.

ಜಮಾ				ಖರ್ಚು			
1-4-41 ರಲ್ಲಿ ಶಿಲ್ಕು	120	8	2	ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಖರ್ಚು	1680	5	0
ಕೋಶಾಧ್ಯಕ್ಷರ ಲೆಖ್ಖ	500	0	0	ಬಾಡಿಗೆ, ದೀಪ ಮತ್ತು ಫೋನ್	881	2	0
ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಲೆಖ್ಖ	815	8	0	ತಂತಿ ಮತ್ತು ಟಪ್ಪಾಲು	221	1	0
ಸಹಾಯ ಧನ	4255	10	0	ಊಟ, ಉಪಹಾರ ವಗೈರೆ	781	4	11
ಚಂದಾ ಮೊಬಲಗು	856	8	6	ಮುದ್ರಣ ಮತ್ತು ಸ್ಟೇಷನರಿ	1344	9	9
ಚುನಾವಣಾನಿಧಿ	1074	7	4	ಪ್ರಯಾಣ	1807	15	0
ಇತರೆ ಜಮಾ	13	0	0	ವೃತ್ತಪತ್ರಿಕೆಗಳು	152	6	3
ಮೋಟಾರ್ ಮಾರಾಟದಿಂದ	130	0	0	ಲೌಡ್‌ಸ್ಪೀಕರ್	500	0	0
ಚುನಾವಣಾ ದಾವಾಗಳ ಜಮಾ	174	8	0	ಮೋಟಾರ್ ಕಾರ್	700	0	0
ಅಡ್‌ಜಸ್ಟಾಗತಕ್ಕ ಅಡ್ವಾನ್ಸುಗಳು	967	6	0	ಆಫೀಸ್ ಸಾಮಾನು ವಗೈರೆ	41	0	0
ಬಾಡಿಗೆ ಅಡ್ವಾನ್ಸ್	50	0	0	ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಾಪಸ್ಸು	100	0	0
ಬಾಡಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದದ್ದು	90	0	0	ಪ್ರಚಾರ	383	3	6
ತೆರಾಣೆ	1238	2	0	ಚುನಾವಣಾ ದಾವಾಗಳ ಖರ್ಚು	39	15	3
				ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಮಿತಿಗೆ ಚಂದಾ	25	0	0
				ಕೋಲಾರ ಸಮಿತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟದ್ದು	53	0	0
				ಸೈಕಲ್ ಬಾಡಿಗೆ	12	13	9
				ಲೌಡ್‌ಸ್ಪೀಕರ್ ರಿಪೇರಿ ವಗೈರೆ	250	0	6
				1939 ರಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಪಾವತಿ	600	0	0
				ಖಜಾಂಚಿ ಲೆಖ್ಖ	500	0	0
				ಇತರ ಖರ್ಚುಗಳು	47	3	6
				ಬರಬೇಕಾದ ಬಾಡಿಗೆ	90	0	0
				ಖಾದಿ ನಿಧಿ	50	0	0
				ಅಸ್ಸಾಂ ಪರಿಹಾರ ನಿಧಿ	5	0	0
				31-3-42 ರಲ್ಲಿ ಶಿಲ್ಕು	19	9	9
	10285	10	2		10285	10	2

೧೯೪೨ ನೇ ಮಾರ್ಚಿ ೩೧ಕ್ಕೆ ಅಖೈರಾದ ಆದಾಯ-ವ್ಯಯ ತಃಖ್ತೆ

ವ್ಯಯ				ಆದಾಯ			
ಸಿಬ್ಬಂದಿ	1680	5	0	ಸಹಾಯ ಧನ	4255	10	0
ದೀಪ, ಬಾಡಿಗೆ ಮತ್ತು ಫೋನ್	881	2	0	ಚಂದಾ ಮೊಬಲಗು	856	8	6
ತಂತಿ ಮತ್ತು ಟಪ್ಪಾಲು	221	1	0	ಚುನಾವಣಾ ನಿಧಿ	1074	7	3
ಊಟ ಮತ್ತು ಉಪಹಾರ	781	4	11	ಇತರೆ ಜಮಾ	13	0	0
ಮುದ್ರಣ ಮತ್ತು ಸ್ಟೇಷನರಿ	1344	9	9	ಚುನಾವಣಾ ದಾವಾ ಜಮಾ	174	8	0
ಪ್ರಯಾಣದ ಖರ್ಚು	1807	15	0	ಬಾಡಿಗೆ	90	0	0
ಸೈಕಲ್ ಬಾಡಿಗೆ	12	13	9		6464	1	9
ವೃತ್ತಪತ್ರಿಕೆಗಳು	152	6	3	ಆದಾಯದ ಮೇಲೆ ವ್ಯಯ ವ್ಯತ್ಯಾಸ	1882	14	8
ಪ್ರಚಾರ	383	3	6				
ಚುನಾವಣಾ ದಾವಾ ಖರ್ಚು	39	15	3				
ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಮಿತಿಗೆ ಚಂದಾ	25	0	0				
ಇತರ ಬಾಬುಗಳು	47	3	6				
1939 ರಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಪಾವತಿ	600	0	0				
ಲೌಡ್‌ಸ್ಪೀಕರ್ ರಿಪೇರಿ ವಗೈರೆ	250	0	6				
ಮೋಟಾರ್ ಮಾರಾಟದ ನಷ್ಟ	120	0	0				
	8347	0	5		8347	0	5

೧೯೪೨ ನೇ ಮಾರ್ಚಿ ೩೧ ರಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್ ಷೀಟ್ ಲೇಣೆ-ದೇಣೆ ಪಟ್ಟಿ

ದೇಣೆ				ಲೇಣೆ			
ಶಿರಾಣೆ	1238	2	3	ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯವರಲ್ಲಿ ಶಿಲ್ಕು	19	9	9
ಬಾಡಿಗೆ ಅಡ್ವಾನ್ಸ್	50	0	0	ಬರತಕ್ಕದ್ದು	53	0	0
ಕಳೆದ ಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್ ಷೀಟಿನಂತೆ				ಬರಬೇಕಾದ ಬಾಡಿಗೆ	90	0	0
ಈಗ ಆದಾಯದಮೇಲೆ ವೆಚ್ಚ	1619	0	5	ಹಿಂದಿನ ಖಜಾಂಚಿ ಲೆಖ್ಖ	748	8	5
				ಲೌಡ್‌ಸ್ಪೀಕರ್‌ಗಳು	800	0	0
				ಮೋಟಾರ್	700	0	0
				ಆಫೀಸ್ ಸಾಮಾನುಗಳು	475	5	6
				ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರ	20	11	0
	2907	2	8		2907	2	8

ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮನ್
ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ

ನಾನು ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಲೇಣೆ-ದೇಣೆ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ೧೯೪೨ನೆಯ ಮಾರ್ಚಿ ೩೧ನೆಯ ತಾರೀಖಿನಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ತನಿಖೆಮಾಡಿರುತ್ತೇನೆ. ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ಕಂಡುಬಂದ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯ ವಿವರಣೆಗಳನ್ನೂ ಪಡೆದಿರುವೆನು. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಪಟ್ಟಿಯು ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಆ ತಾರೀಖಿನ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆಂದು ನನಗೆ ದೊರೆತ ವಿಷಯ ವಿವರಣೆಗಳಿಂದಲೂ ಲೆಖ್ಖಪುಸ್ತಕಗಳಿಂದಲೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ,
೬-೪-೧೯೪೨.

ಎಸ್. ವಿ. ಶ್ರೀರಾಮುಲು,
ರಿಜಿಸ್ಟರ್ಡ್ ಅಕೌಂಟೆಂಟ್.

ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್
ಐದನೆಯ ಮಹಾಧಿವೇಶನ

ನೆಹರೂ ನಗರ, ಚನ್ನಪಟ್ಟಣ.

ಶ್ರೀ. ಟಿ. ಸುಬ್ರಮಣ್ಯ ಅವರ

ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಭಾಷಣ

12 ಏಪ್ರಿಲ್ 1942

ಶ್ರೀ॥ ಟಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ರವರು

|| ವಂದೇಮಾತರಂ ||

ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಐದನೆಯ ಮಹಾಧಿವೇಶನ

ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲ ಚನ್ನಪಟ್ಟಣದ ಬಳಿ "ನೆಹರುನಗರ" ದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಐದನೇ ಮಹಾಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ೧೨—೪—೪೨ನೇ ದಿನ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯರವರು ಮಾಡಿದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಭಾಷಣ :—

ಶ್ರೀ|| ವೆಂಕಟಪ್ಪನವರೇ, ಪ್ರಿಯ ಸೋದರಸೋದರಿಯರೇ, ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳೇ,

ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಈ ಐದನೇ ಅಧಿವೇಶನಕ್ಕೆ ತಾವು ನನ್ನನ್ನು ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾಗಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಿರುವುದಕ್ಕೆ ತಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ನನ್ನ ಅನಂತಾನಂತ ವಂದನೆಗಳು. ಮೈಸೂರುದೇಶದ ಮಹಾಜನಗಳ ಪ್ರೀತಿಗೌರವಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿದವನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಅಧ್ಯಕ್ಷಸ್ಥಾನವು ಇದುವರೆಗೂ ಮೀಸಲಾಗಿಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ಬಲ್ಲ ನಾನು ಈ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನೇ ಎಂಬ ಸಂಶಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇನೆ. ದೇಶದ ಇಂದಿನ ವಿಪ್ಲವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಮುಂದೆ ಅನೇಕ ತರಹ ಮಹತ್ವಪೂರಿತವಾದ ಮತ್ತು ತೊಡಕಿನ ರಾಜಕೀಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಎದ್ದು ನಿಂತಿರುವಾಗ ತಾವು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿರುವ ನಂಬಿಕೆ, ವಿಶ್ವಾಸಗಳಿಗೆ ನಾನು ತಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಚಿರಋಣಿಯಾಗಿರುತ್ತೇನೆ.

ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ತಮ್ಮ ಜೀವಮಾನವನ್ನೆಲ್ಲಾ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕಾಗಿ ಸವೆಸಿ, ಪರಲೋಕವನ್ನೈದಿದ ದೇಶಭಕ್ತರನ್ನು ನಾವು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡೋಣ. ಶ್ರೀ ಜಮನ್‌ಲಾಲ್ ಬಜಾಜರು, ಭೋಗಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಯೋಗಿಯಾಗಿದ್ದರು; ಮಹದೈಶ್ವರ್ಯವಂತರಾಗಿದ್ದರೂ, ತ್ಯಾಗಭೂಪರಾಗಿದ್ದರು. ದೀರ್ಘದೇಹಿಗಳಾಗಿದ್ದರೂ, ಅಮಾನಿತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿ

ಶ್ವರು. ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸಿನ ಪರಮ ಹಿತೈಷಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ನಿಧನದಿಂದ ನಮಗೆ ಬಹಳ ನೋವಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು ರಾಷ್ಟ್ರನಾಯಕರಾಗಿದ್ದರು. ನಿಯಮ ಪಾಲನೆಯಲ್ಲಿ ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ ಆಸಕ್ತಿ ಅವರಿಗಿತ್ತು. ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ, ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿನವರು. ನಮ್ಮನ್ನ ಅಗಲಿ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಅಡರಿದ್ದಾರೆ. ರಾಷ್ಟ್ರಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ಆನಂದ. ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಬಡತನದ ಬೇಗೆಯನನುಭವಿಸಿದವರು. ನಿಷ್ಕರುಣೆಯಾದ ವಿಧಿಯು ರತ್ನಗಳನ್ನೇ ಆರಿಸಿಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತದೆ. ವಿಧಿನಿಯಮವನ್ನು ಮೀರಲು ಯಾರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ನಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ರೀತಿನೀತಿಗಳನ್ನು ರೂಪುಗೊಳಿಸುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದ ನಮ್ಮ ಕೆಲವು ಪ್ರಿಯಸ್ನೇಹಿತರು ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ಆಕ್ರೋಶಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗಿ ಇಂದು ಸೆರೆಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ನರಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಡಿ. ಶಂಕರರವರ ಮೇಲೆ ತಪ್ಪು ಸಾಬೀತಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಬಂಧನದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಸಿ. ದಾಸಪ್ಪ, ಶ್ರೀ ಟಿ. ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯ, ಶ್ರೀ ಎಸ್. ರಂಗರಾಮಯ್ಯ, ಇವರು ದೇಶಪ್ರೇಮದ ಸಲುವಾಗಿ ಕಠಿಣ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ|| ಕುಮಾರನ್‌ರವರು ಕಾನೂನಿನ ಕ್ರೂರದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಮುಖರನ್ನು ಈಗಿನ ಕಾಲದಂತಹ ವಿಷಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರಾಗೃಹದಲ್ಲಿಡುವುದು ರಾಜನೀತಿಯಲ್ಲ. ಇವರುಗಳ ಬಂಧನಗಳು ಪ್ರಜಾವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ತೆರನಾದ ಅತೃಪ್ತಿಯನ್ನೂ ಅಶಾಂತಿಯನ್ನೂ ಉಂಟುಮಾಡಿದೆ. ಇದು ಒಳ್ಳೇ ಲಕ್ಷಣವಲ್ಲವಾಗಿ, ಅವರುಗಳನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ನಾನು ಈ ಮೂಲಕ ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮಿತ್ರರೇ, ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು, ಈಗ್ಯೆ ಒಂದು ವರ್ಷದಿಂದಲೂ ಅನುಸರಿಸಿಕ್ಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ಮಾರ್ಗಗಳೂ, ಕೈಕೊಂಡಿರುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳೂ ನಿಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದೇ ಇದೆ. ಈಗ್ಯೆ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರಾದ ನಾವು ಅಸಹಕಾರ ಮತ್ತು ಕಾನೂನು ಭಂಗ ಚಳವಳಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ನಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರದ ಹೋರಾಟವನ್ನು ಬೇರೆ ಕ್ಷೇತ್ರ (ರಂಗಗಳಲ್ಲಿ) ಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿಕ್ಕೊಂಡು ಬಂದಿರುತ್ತೇವೆ. ಶಾಸನ ಸಭೆಗಳ ಪ್ರವೇಶ, ವಿಧಾಯಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಹಾಕಿದ್ದೇವೆ.

ಶಾಸನ ಸಭೆಗಳನ್ನು ಪ್ರವೇಶಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ, ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮಗೆ ಅನೇಕ ತರಹ ಅಡಚಣೆಗಳನ್ನು ತಂದೊಡ್ಡಿದರು. ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿಶದೀಕರಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯಕವಿಲ್ಲ—ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಎದುರಿಸಿ, ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಪ್ರಶಂಸನೀಯವಾದ ಜಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆವು.

ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟ ಸಹಿಷ್ಣುತೆಯಾಗಲಿ, ನಾವು ಪಡೆದಿರುವ ಪ್ರಜಾಬೆಂಬಲವಾಗಲಿ, ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಪ್ರಜಾತಂತ್ರದ ವಿರೋಧಭಾವವನ್ನೇ ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಹೊಸ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಕೋಟಿಯ ಬಹುಮತವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದರು. ಮುಂದಿನವರು ಅನುಸರಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಡಲು ಇದ್ದ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡರು. ಕೀರ್ತಿಗಳಿಸಲು ಒದಗಿದ್ದ ಸಮಯವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರು. ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ದೋಷಬಾಹುಳ್ಯವಾದ ಸಲಹೆಕೊಟ್ಟು ಮಂತ್ರಿಮಂಡಳ ರಚನೆಮಾಡಿಕೊಂಡರು.

ಕಾಂಗ್ರೆಸನ್ನು ಸರ್ವವಿಧದಿಂದಲೂ ನಿರ್ಮೂಲಮಾಡಿದರೆ ಮಾತ್ರ ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಉಳಿಯುತ್ತೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದ ಸರ್ ಮಿರ್ಜಾರವರು ಅಧಿಕಾರದಿಂದ ನಿವೃತ್ತರಾದ ಮೇಲೂ ಸಹ ಸರ್ಕಾರದವರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶಾಂತ, ವಾತಾವರಣವಿರಲೆಂಬುದಾಗಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ನೀಡಿದ ಸ್ನೇಹ ಹಸ್ತವನ್ನೇ ತುಚ್ಛೀಕರಿಸಿದರು. ಹಿಂದಿನ ದಾರಿಯನ್ನೇ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ ಅಸಹಕಾರದ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸಿನವರು ತಮ್ಮ ಉದ್ದಿಶ್ಯಕ್ಕೆ ಭಂಗಬರುವಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ದೇಶದ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯವೊ ಅಷ್ಟು ಉಪಕಾರಮಾಡುವ ಗುರಿಯಿಂದಲೇ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸು ಶಾಸನ ಸಭಾ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದ್ದು ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದೆವು. ಈ ಉದ್ದೇಶ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡೇ ಶಾಸನ ಸಭೆಯ ನಮ್ಮ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದವರು ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಎರಡು ಶಾಸನ ಸಭೆಗಳಲ್ಲೂ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದವರು ಬಹಳ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ವರ್ತಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರಿಂದಲೇ ಆ ಸಭೆಗಳಿಗೆ ಕಳೆ ಇರತಕ್ಕದ್ದು.

ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಶಾಸನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ನಮ್ಮ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದವರೆಲ್ಲರೂ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸೇವಕರು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಲು ಮಾತ್ರ ಅವರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ನಿಯಮಬದ್ಧವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯ. ನಿಯಮ ಚ್ಯುತಿಯೇ ನಮ್ಮ ನಾಶಕ್ಕೆ ಹೇತುವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಕಟ್ಟಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ನಡೆಯುವವರಿಗಾರಿಗೂ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನವಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಬೇಗ ಅರಿತರೆ ಕ್ಷೇಮ.

ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮದ್ ಮಹಾರಾಜರವರ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರ ಸ್ಥಾಪನೆಗಾಗಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿರುವ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ, ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ

ಶಾಸನ ಸಭಾಪ್ರವೇಶವೂ ಒಂದು. ಆದರೆ ಇದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಗವಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾದ ಕೆಲಸವೆಂದರೆ, ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿದೆ. ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಆತ್ಮವನ್ನು ರಚಿಸುವುದೇ ಮುಖ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ. ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರದ ಸ್ಥಾಪನೆಗಾಗಿ ಬೇಕಾದ ರಾಷ್ಟ್ರ ಜಾಗೃತಿಯನ್ನು ಉತ್ಪನ್ನಮಾಡುವುದು, ನಮ್ಮ ಧ್ಯೇಯಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಾಧನಾಕ್ರಮದ ಪ್ರಚಾರ ಮತ್ತು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರಿಂದ ಅಂಗೀಕೃತವಾಗಿರುವ ವಿಧಾಯಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಪ್ರಚಾರ ಮತ್ತು ಅನುಷ್ಠಾನ—ಇವುಗಳೇ ನಮ್ಮ ಈ ವರ್ಷದ ಮುಖ್ಯ ಕೆಲಸವಾಗಿತ್ತು. ರಚನಾತ್ಮಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯೇ ನಮ್ಮನ್ನು ನಮ್ಮ ಗುರಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿಸಬಲ್ಲದೆಂಬ ಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ನಾವು ಈ ಕೆಲಸ ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುತ್ತೇವೆ.

ನಮ್ಮ ಈ ತೆರನಾದ ರಾಷ್ಟ್ರ ನಿಯಾಮಕ [ನಿರ್ಮಾಣ] ಉದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮಗೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಕೊಡದೆ ನಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನಮಗೆ ಆತಂಕಗಳನ್ನು ತಂದೊಡ್ಡಿದರು. ಶ್ರಮಜೀವಿಗಳು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನೊಳಕ್ಕೆ ಬಾರದಂತೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡಿದರು. ಪ್ರತಿಬಂಧಕಾಜ್ಞೆಗಳೂ, ಗಡೀಪಾರಾಜ್ಞೆಗಳೂ ಕೂಡಾ ಜಾರಿಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದುವು. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಸಾಲದೆಂದು ಪ್ರಸಕ್ತ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದ ನನ್ನ ಪರಮ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀಯುತ ಹೆಚ್. ಸಿದ್ದಯ್ಯನವರು ಮೈಸೂರು ಪಟ್ಟಣದೊಳಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಮಾಡಬಾರದೆಂಬ ಸರ್ಕಾರದ ಆಜ್ಞೆ ಹೊರಬಿದ್ದಿತು. ಈ ಆಜ್ಞೆಯು ದೇಶದ ಅಂತಃಕರಣವನ್ನು ಕಲಕಿತು. ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೇನೇ ಅಡ್ಡಿ ತಂದೊಡ್ಡುವಂತಹ ಸರಕಾರಿ ಆಜ್ಞೆಯು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಜ್ಞೋಲ್ಲಂಘನೆಗೆ ಬೇಕಾದ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿತು. ಸರ್ವೇಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ನಾಗರೀಕ ಹಕ್ಕಿಗೆ ಅಡಚಣೆ ತರತಕ್ಕಂತಹ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಬೇಕೆಂಬ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಕೂಗು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಕೇಳಿಬಂದಿತು. ಆಗ ನಮ್ಮ ನೀತಿಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರ ಸಲಹೆ ಪಡೆದು ದೇಶದ ಅಂಗೀಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಹೊಳೇನರಸೀಪುರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಇಟ್ಟೆವು. ಆ ತೀರ್ಮಾನದ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ನಾನಾತೆರನಾದ ಚರ್ಚೆಗಳಾಗಿವೆ. ಆದರೆ ಆಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ತೀರ್ಮಾನದ ಮಹತ್ವ ಅರಿವಾಗುವುದು. ನಮ್ಮ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮೇಲೆ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟ ಮೈಸೂರು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರ ಪ್ರತಿಬಂಧಕಾಜ್ಞೆಯಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹದ ವಾತಾವರಣ ಉಂಟಾಗಿತ್ತು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ಹೂಡಬಹುದಾದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೋರಾಟವೂ ಕೂಡಾ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರದ ಒಂದು

ಅಂಗವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದರೂ, ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಉದ್ದಿಶ್ಯವನ್ನು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ "ನಾವು ಜವಾಬ್ದಾರೀ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಈ ಕೂಡಲೇ ಸ್ಥಾಪಿಸಿರಿ, ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ನಡೆಸುತ್ತೇವೆಂಬ" ಒತ್ತಾಯವನ್ನು ಹಿಂಬದಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರ ಪ್ರಚಾರ ವಗೈರೆ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಆಜ್ಞೆಗಳು ವಿಘ್ನಕಾರಿಗಳಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದರೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ಸುಮ್ಮನೆ ಕೈಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಕೂತಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ನಮ್ಮ ಮನೋವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೂ ತಿಳಿಯಲೆಂದು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಿದೆವು. ಹೊಳೇನರಸೀಪುರದ ತೀರ್ಮಾನದಿಂದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರದ ಹೋರಾಟ ನಿಂತಿತೆಂದು ಯಾರೂ ತಿಳಿಯಬಾರದು. ಅದು ರೂಪಾಂತರವನ್ನು ಹೊಂದಿತು. ಹೋರಾಟದ ಕ್ಷೇತ್ರ ಬದಲಾವಣೆಯಾಯಿತು ಅಷ್ಟೆ.

ಮೇಲ್ಕಂಡ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ನಾವು ಹೊಳೇನರಸೀಪುರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದಾಗ ಯುದ್ಧವು ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಹಳ ದೂರದಲ್ಲಿತ್ತು. ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದರು. ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಿಬರಬಾರದೆಂಬ ನೀತಿಯನ್ನು ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದಲೂ ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಯಾವ ವಿಧದಲ್ಲಿಯೂ ಇಕ್ಕಟ್ಟಿಗೆ ಸಿಗಿಸಬಾರದೆಂಬ ಉದಾತ್ತವಾದ ಅಹಿಂಸಾ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ನಾವು ಹಿಡಿದು ಹೊಳೇನರಸೀಪುರದ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದೆವು.

ಆದರೆ, ಈಗ ದೇಶದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ವಿಪರೀತವಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿದೆ. ಯುದ್ಧ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಪರೀತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪ್ರಜಾಬೆಂಬಲವುಳ್ಳ ಸರ್ಕಾರದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ಬಹಳವಾಗಿದೆ. ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರಜೆಗಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅರಿಯಲಾರರು, ಯುದ್ಧ ದೆಸೆಯಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಳವಳ ಉಂಟಾಗಿರುವವರೆಗೆ ಪ್ರಜೆಗಳ ಬೆಂಬಲಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾದವರು ಮಾತ್ರ ಅಧಿಕಾರ ಸೂತ್ರವಹಿಸಿದರೇನೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕ್ಷೇಮಕರವೆಂಬುದನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದು ನನ್ನ ಉದ್ದಿಶ್ಯ.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ—(ಇಂಡಿಯನ್ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್) ಹಿಂದಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಭೆಯು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಯುದ್ಧೋದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಸಹಕರಿಸಲು ನಿರಾಕರಿಸಿ ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರ ನಾಯಕತ್ವದಲ್ಲಿ ವಾಕ್ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಸತ್ಯಾಗ್ರ

ಶವನ್ನು ನಡೆಸಿ, ನಿರೀಕ್ಷಣೆಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾದ ಫಲ ಮತ್ತು ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಗಳಿಸಿತು. ಜಪಾನೀಯರು ಜರ್ಮನಿ ಮತ್ತು ಇಟಲಿಯವರ ಜತೆಯಾಗಿ, ಇಂಗ್ಲೆಂಡು ಅಮೆರಿಕಾ ಮತ್ತು ಇತರ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಮೇಲೆ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದುದರ ನಿಮಿತ್ತ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮುಖಂಡರುಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಬೆಳೆದುಬಂದಿದ್ದ "ಅಹಿಂಸಾ" ಸಂಬಂಧವಾದ ವಿರೋಧ ಭಾವನೆಗಳು ರೂಪುಗೊಂಡು ಬಹಿರಂಗ ವಾದವು. ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರು "ಅಹಿಂಸಾ" ವ್ರತವು ಸಾರ್ವಭೌಮ ವಾದದ್ದೆಂತಲೂ ಎಲ್ಲಾ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಉಪಯೋ ಗಿಸಬಹುದೆಂತಲೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಪಂಥದವರು ದೇಶಕಾಲ, ಸನ್ನಿ ವೇಶದಿಂದ ಪರಿಚ್ಛಿನ್ನವಾದ ಅಹಿಂಸಾತತ್ವವನ್ನು ಮಾತ್ರ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋ ಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೆಂದರು. ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ಲಭಿಸಿದರೆ ದೇಶದ ರಕ್ಷ ಣೆಯ ಸಲುವಾಗಿ, ತಾವು ಬ್ರಿಟಿಷರೊಡನೆ ಸಹಕರಿಸಿ, ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸೇರಲು ಸಿದ್ಧ ರಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದರು. ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ಜನತೆಯಲ್ಲವೂ ಸಜ್ಜಿತರಾಗಿ, ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತರಾಗಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಧುಮುಕಬೇಕಾದರೆ, ಅವರ ಭಾವನಾ ಪ್ರಪಂಚ ದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಪರಿವರ್ತನೆಯುಂಟಾಗಬೇಕು; ಪ್ರಜಾಕೋಟಿಯಲ್ಲಿರ ತಕ್ಕ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾದ ಮನೋಭಾವ ಹೋಗಿ, ರಣರಂಗದಲ್ಲಿ ಮಡಿದು ವೀರಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಉತ್ಸಾಹಭರಿತರಾಗಬೇಕು. ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ಬಂದರೆ ಇದೆಲ್ಲಾ ಸಾಧ್ಯ; ಸ್ವತಂತ್ರ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ೪೦ ಕೋಟಿ ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಮಡಿಯಲು ಸಿದ್ಧರಿರುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವತಂತ್ರ ಹೊರತು ಮತ್ತಾವುದೂ ಜನಗಳನ್ನು ಹುರಿದುಂಬಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಸಾರಿದರು. ಚೈನಾದೇಶದ ಉದಾಹರಣೆ ಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ದಾಸ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಮಲಯಾ, ಸಿಂಗಪೂರ್, ಬರ್ಮಾದೇಶದ ಜನ ಗಳ ಉದಾಸೀನವೇ ಆ ರಾಜ್ಯಗಳ ಪತನಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂದು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ದೂರಪ್ರಾಚ್ಯದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಅನಾಹುತವನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನವನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದೇ ಸಾಂಗ್ರಾಮಿಕ ಕೌಶಲ್ಯವೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದರು.

ಇಷ್ಟಾದರೂ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕೊಡದೆ ಕಾಲವಿಳಂಬಮಾಡುತ್ತಬಂದು, ಈಗ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ಮುಖ್ಯ ರಾಜಕೀಯ ಪಂಗ ಡಗಳನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡಲ್ಲದೆ ಗತ್ಯಂತರವಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು; ಸರ್ ಸ್ಟಾಫರ್ಡ್ ಕ್ರಿಪ್ಸ್ ಇವರನ್ನು ರಾಯಭಾರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ರಾಯಭಾರ ಫಲಿತಾಂಶವೇನಾಗುವುದೆಂದು ಈಗಲೇ ಹೇಳುವುದು ಲೌಕಿಕವಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳದೇ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲ-ಅದು ದೇಶೀಯ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಪ್ರಜೆಗಳ ಪ್ರಶ್ನೆ. ದೇಶೀಯ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಪ್ರಜೆಗಳ ಹಿತವೂ ಮತ್ತು ರಾಜರುಗಳ ಹಿತವೂ ಒಂದೇ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ದೇಶೀಯ ರಾಜರುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿ

ಕ್ಕೊಂಡು ಏರ್ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಯಾವ ರಾಜ್ಯಾಂಗ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೂ ಕೂಡ, ಬಹಳ ಕಾಲ ನಿಲ್ಲಲಾರದು. ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ಸ್ವತಂತ್ರವೆಂದರೆ, ಆಸೇತು ಹಿಮಾಚಲ ಪರ್ಯಂತ ವಾಸಮಾಡತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ. ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ ದೇಶೀಯ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ದಾಸ್ಯದಲ್ಲೇ ಇಡುವಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸ್ವತಂತ್ರದ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ನಿಂತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ, ಸರ್ ಸ್ಟಾಫರ್ಡ್ ಕ್ರಿಪ್ಸ್‌ರವರು, ದೇಶೀಯ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಪ್ರಜೆಗಳ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕ್ಕೊಂಡು ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರುವುದು ಉತ್ತಮ; ದೇಶೀಯ ರಾಜರು ಪ್ರಜೆಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಲ್ಲ.

ದೇಶೀಯ ರಾಜರುಗಳು ಇನ್ನುಮುಂದೆ ತಮ್ಮ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಎದುರುಹಾಕಿಕ್ಕೊಂಡಿರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ದೇಶೀಯ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ಜನಗಳೆಲ್ಲರೂ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಹಾತೊರೆಯುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದ ಒಂದು ಅಂಗವಾಗಿದೆ, ದೇಶೀಯ ಸಂಸ್ಥಾನ ಪ್ರಜೆಗಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರದ ಹೋರಾಟ. ಪ್ರತಿನಿಮಿಷದಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಲಬದಲಾವಣೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇಂದು ಇದ್ದ ಸ್ಥಿತಿ ನಾಳೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರದ ಸಂಗಡ ಮಾಡಿಕ್ಕೊಂಡ ಕೌಲು ಕರಾರುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಪ್ರಜೆಗಳ ಆಶೋತ್ತರಗಳಿಗೆ ವಿಘ್ನವನ್ನು ಸಂಸ್ಥಾನಾಧೀಶರು ತಂದೊಡ್ಡಬಾರದು. ಪ್ರಜೆಗಳ ಪ್ರೇಮಾದರಗಳೇ ರಾಜರುಗಳಿಗೆ ಮುಂದೆ ವಜ್ರಕವಚ. ಪರಕೀಯರ ಸಜ್ಜಿತವಾದ ಸೈನ್ಯ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಅವರಿಗೆ ನೆರವಾಗುವ ಸಂಭವ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ರಾಜಮಹಾರಾಜರುಗಳು ಕಾಲಮಹಿಮೆಯನ್ನರಿತು ತಕ್ಕಂತೆ ತಮ್ಮ ದೇಶಗಳ ಆಡಳಿತಗಳನ್ನು ಪ್ರಜೆಗಳ ಇಚ್ಛಾನುಸಾರ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರೆಂದು ನಾನು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಬಾಕಿ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ವಿಷಯ ಇಷ್ಟಕ್ಕೇನೇ ಬಿಟ್ಟು ಮೈಸೂರಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡೋಣ. ಮೈಸೂರು ಪ್ರಗತಿದಾಯಕವಾದ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ಬಹಳ ದಿನಗಳಿಂದ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದೆ. ಪ್ರಜೆಗಳು ೫೦ ವರ್ಷಗಳು ಮೇಲ್ಪಟ್ಟ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ರಾಜ್ಯದ ಆಡಳಿತವನ್ನೆಲ್ಲ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ತಕ್ಕ ಚೈತನ್ಯ ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧತೆಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಪ್ರಜೆಗಳು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅನರ್ಹರು ಎಂದು ಯಾರೂ ಹೇಳುವಂತಿಲ್ಲ. ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮುಖಂಡರು ಮತ್ತು ಇತರ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಪ್ರೇಮಿಗಳು, ಯಾವತೆರನಾದ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗೂ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತೆ, ಮೈಸೂರು ಪ್ರಜೆಗಳು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರೆಂಬುದನ್ನು ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಂದ ತೋರಿಸಿ ಸಮರ್ಥನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಪುನಃ ಅವುಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾದ್ದು ಅನಾವಶ್ಯಕ. ಕಾಲ

ಕಳೆದಂತೆಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರ ಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ರಾಜನೀತಿಯನ್ನೇ ನಮ್ಮ ಪ್ರಭುತ್ವದವರು ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದಲೂ ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದರ ಫಲಿತಾಂಶವಾಗಿ ರಾಜ್ಯಾಂಗ ರಚನೆ ಯಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೆ ಅನೇಕ ಸುಧಾರಣೆಗಳಾಗಿವೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಸುಧಾರಣೆಗಳ ಕಾಲ ಈಗ ಮುಗಿಯಿತು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಪೂರ್ಣ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಪ್ರಜೆಗಳ ಕೈಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಈಗ ಕಾಲ ಒದಗಿದೆ.

ಜಪಾನೀ ಸೈನ್ಯಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಮುತ್ತುವ ಸಂಭವ ಉಂಟೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಹೇಳಿ ಅನೇಕ ರಕ್ಷಣಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಿನ ಕಾಲದ ಯುದ್ಧವೆಂದರೆ ಎರಡು ಸೈನ್ಯಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ಒಂದು ದೇಶವನ್ನು ಶತ್ರುಗಳ ವಶವಾಗದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಸರ್ವಪ್ರಯತ್ನಗಳಿಂದಲೂ ಆ ದೇಶದ ಜನರು ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡು ಆದಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಶತ್ರುವನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಲು ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲಬೇಕು. ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಈ ರೀತಿ ದೇಶರಕ್ಷಣಾ ಉದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ತೊಡಗು ವಂತೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರಜೆಗಳ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಸಾಧ್ಯವೇ ವಿನಃ ಈಗಿನ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಆಗಲಾರದು. ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೂ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಅಂತರವಿರಬಾರದು. ತಾವೇ ಸರ್ಕಾರ ವೆಂಬ ಮನೋವೃತ್ತಿ ಪ್ರಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಬೇಕು. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕಂಡರೆ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಭಯವಿರುತ್ತದೆಯೋ, ಎಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೆ ಪ್ರಜೆಗಳ ನ್ನು ಕಂಡರೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಂಶಯವಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ದೇಶ ರಕ್ಷಣಾ ಕಾರ್ಯ ಸುಲಲಿತವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ದೇಶದ ಸರ್ಕಾರ ದವರು ಕೈಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ರಕ್ಷಣಾ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಜೆಗಳು ಪರ ದೇಶೀಯರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಸ್ಥಿರತೆಯ ಚಿಹ್ನೆಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾರೋ, ಅಂಥಾ ದೇಶದ ಪ್ರಜೆಗಳು ಆ ಸರ್ಕಾರದೊಡನೆ ಸಹಕರಿಸಿ ಶತ್ರುವನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಎದುರಿಸುವುದು ಅಸಂಭವ. ರಾಜ್ಯದ ಜನಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸ ಬೇಕಾದರೆ ಯಾರಿಂದ ಸಾಧ್ಯ ತಾವೇ ಯೋಚಿಸಿರಿ? ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ನ್ನೊಳಗೊಂಡಿರುವ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದಿಂದ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಾರದು. ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾನುರಾಗಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾದ ಪ್ರಮುಖರಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಆ ಕೆಲಸ ಚನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಶತ್ರು ಬಾಧೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಲು ಸರ್ಕಾರಿ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಬೇಕು; ಪ್ರಜಾ ಸರ್ಕಾರ ಏರ್ಪಾಡಾಗಬೇಕೆಂಬುದು ಸಿದ್ಧವಾಯ್ತು.

ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ಹೊಳೇನರಸೀಪುರದ ತೀರ್ಮಾನವಾದ ಮೇಲೆ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ದಿವಾನರನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡಿ, ತಮಗೆ ಅಗತ್ಯವೆಂದು ತೋರಿದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಥನೆಮಾಡಿದ್ದು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ಮೈಸೂರು

ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ಇದುವರೆಗೂ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿವಾತಾವರಣವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿ ಕಾಪಾಡಲು ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯತ್ನ. ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಶತ್ರುಗಳ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಗಲಭೆ ಹುಟ್ಟಿ ಜನಗಳ ಪ್ರಾಣಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆಯುಂಟಾದರೆ ಅವುಗಳ ನಿವಾರಣಾ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊರಬೇಕೆಂಬ ಉದಾತ್ತವಾದ ಆಶೆಯಿಂದಲೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಆಜ್ಞೆಗಳು ಎಷ್ಟೆ ಚಕ್ಕಳುಗುಳಿ ಇಕ್ಕಿದರೂ, ನಾವು ಅವುಗಳಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗದೆ ಹೊರಗೆ ಇರುವುದು ನಮ್ಮ ಈ ಸಮಯವನ್ನು ನಿರ್ಬಲತೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯಬಾರದು.

ದೇಶರಕ್ಷಣಾ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೂ ಭಿನ್ನತೆ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನಿಪುಣತೆಯಲ್ಲವೇ ? ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಕೂಡಲೆ ಯಾತಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಜೆಗಳ ಆಶೋತ್ತರಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡಬಾರದು ? ಈ ತರಹ ಪ್ರಜಾ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಲು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರವು ಅಡ್ಡಿಬರುವುದಾಗಿ ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟರೆ ಅದು ಸಮಂಜಸವೂ ಅಲ್ಲ ; ಫಲಕಾರಿಯಾಗುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಈಗಾಗಲೇ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ, ದಾಸ್ಯದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನಗಳಿಗೆ ದೇಶರಕ್ಷಣಾ ಉತ್ಸಾಹ ಹುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಸರ್ ಸ್ಟಾಫರ್ಡ್ ಕ್ರಿಪ್ಸ್‌ರವರ ರಾಯಭಾರ. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ರಾಜಕೀಯ ಪಂಗಡಗಳನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ಪ್ರಜೆಗಳು ತಮ್ಮ ಗುರಿಯನ್ನು ಸಧ್ಯದಲ್ಲೆ ಮುಟ್ಟುವರೆಂಬ ನಿರೀಕ್ಷಣೆ ಇರುವಾಗ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರ ಪ್ರಜೆಗಳ ರಾಜಕೀಯ ಆಶೋತ್ತರಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸದೇ ಇರುವುದು ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಲ್ಲವೆ ? ದಿವಾನ್ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸಿದ್ದಯ್ಯನವರ ಭೇಟಿಯು ಫಲಕಾರಿಯಾಗದೇ ಇರುವುದು ದೇಶದ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯವಲ್ಲವೆ ? ಈಗಲಾದರೂ ಪ್ರಜಾಸರ್ಕಾರದ ಸ್ಥಾಪನೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರಬಾರದೆ ? ಕಾಲಕಳೆದಷ್ಟೂ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತೆ. ಮಿಂಚಿಹೋದ ಮೇಲೆ ಏನುಮಾಡಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೂಡಲೆ ಎಚ್ಚೆತ್ತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ನಾನು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ಸರ್ಕಾರದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತೆ. ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಅನೇಕ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಕರ್ನಾಟಕ ಏಕೀಕರಣಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ನಮ್ಮ ಹಿತಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಹರಿದು ಚೂರ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಪ್ರಾಯಶಃ ಬ್ರಿಟಿಷಿನವರು ಕನ್ನಡನಾಡಿನ ಚೈತನ್ಯವು ಸರ್ವತೋಮುಖವಾಗಿ ಬೆಳದರೆ ತಮಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ತೊಂದರೆಯಾಗಬಹುದೆಂದು

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಛಿದ್ರ ಛಿದ್ರಮಾಡಿದರೆಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹರಿದು ಹಂಚಿಹೋಗಿರುವ ಕನ್ನಡನಾಡನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರ ಬೆಂಬಲವೂ ಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ಬರೀ 'ಸಾಹಿತ್ಯದಿಂದಲೇ ಕರ್ಣಾಟಕ ಏಕೀಕರಣ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತೆಂಬುದು ಬರೀ ಭ್ರಾಂತಿ. ರಾಜಕೀಯ ಏಕೀಕರಣವಾದಲ್ಲದೆ ಬಾಕಿ ಪ್ರಯತ್ನಗಳೆಲ್ಲಾ ನಿರರ್ಥಕವಾದವುಗಳು. ಕರ್ಣಾಟಕವೆಲ್ಲಾ ಒಂದಾಗಬೇಕಾದರೆ ಒಂದೇ ರಾಜ್ಯಭಾರಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರಬೇಕು. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರ ಸ್ಥಾಪನೆ ವಿನಃ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಒಂದಾಗುವ ಸಂಭವವೇ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾರ್ಯಾರಿಗೆ ಕರ್ಣಾಟಕ ಏಕೀಕರಣವಾಗಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲವಿದೆಯೋ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರ ಸ್ಥಾಪನಾ ಚಳುವಳಿಗೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿರುತ್ತೆ.

ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರದ ಆವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಬಹಳ ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ೧೬ ಸಾವಿರ ಹಳ್ಳಿಗಳಿರತಕ್ಕ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರೇ ಮೈಸೂರಿನ ಜೀವಾಧಾರ. ಅವರ ಅವಸ್ಥೆಯು ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯವಾಗಿದೆ. ರೈತ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುವ ಜಮೀನಿನ ಮೇಲಿನ ಹಾಕಿರುವ ಕಂದಾಯದ ಕ್ರಮ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಬೇಕು. ಅವನ ಸಾಲದ ಹೊರೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಕಮ್ಮಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಪ್ರಚಾರವಾಗಬೇಕು. ಅವನ ಆರ್ಥಿಕಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅವನ ಸಂಪತ್ತು ವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕು. ದಿನ ದಿನಕ್ಕೂ ವೃದ್ಧಿಹೊಂದುತ್ತಿರುವ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಬೇಕು. ರೈತನು ಇದುವರೆಗೂ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿರುವ ಸುಲಿಗೆಯಿಂದ ಪಾರಾಗಬೇಕು. ವ್ಯಾಧಿಗಳು ದಿನೇ ದಿನೇ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕು. ಗ್ರಾಮನೈರ್ಮಲ್ಯವನ್ನು ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಇತ್ಯಾದಿ, ಇತ್ಯಾದಿ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಷ್ಟು ಇಲ್ಲಿಷ್ಟು ಎಂದು ಅರ್ಥಂಬರ್ಥ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ದೂರದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಧೈರ್ಯದಿಂದಲೂ ವರ್ತಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಕೆಲಸವೆಲ್ಲಾ ಸಾಧ್ಯ. ಈಗಿನ ಸರಕಾರದವರಿಂದ ಈ ಕೆಲಸ ನೆರವೇರಲಾರದು. ಅವರ ಕಲ್ಪನೆಯೇ ಬೇರೆ. ಅವರ ಮಾರ್ಗವೇ ಬೇರೆ. ಅವರ ಧ್ಯೇಯವೇ ಬೇರೆ: ಅವರು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ನೀತಿಯೇ ಬೇರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸ್ಥಿತಿ, ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಜನಗಳಿಗೆ ಹಿಡಿಯತಕ್ಕ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ಇದುವರೆಗೆ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದವರು ಈ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರಬಹುದಾದ ಕೆಲಸಗಳೆಲ್ಲವೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಬಣ್ಣದ ಛಾಪೆ ಹಾಕಿದಂತಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಫಲಕಾರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಗ್ರಾಮಪುನರುಜ್ಜೀವನ ಕೆಲಸವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಾಧಿಸಲಿಕ್ಕೂ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರಕಾರದ ಆವಶ್ಯಕತೆ ತುಂಬಾ ಇದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ

ಅರಿತು ಸರಕಾರದವರು ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟು ಕೂಡಲೇ ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕವಾದ ಸರಕಾರವನ್ನು ಏರ್ಪಾಟುಮಾಡುವುದು ಕ್ಷೇಮಕರವಾಗಿರುತ್ತೆ.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ನಡೆದ ಉಪಚುನಾವಣೆಗಳ ಫಲಿತಾಂಶ ವನ್ನು ಸರಕಾರದವರು ಗಮನಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಓಟಿನಲ್ಲಿಯೂ ಅರ್ಥವಿದ್ದರೆ ಮತದಾರರು ಕಾಂಗ್ರೆಸಿನ ಈಗಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಪೂರ್ಣಬೆಂಬಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಜಾಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಗೌರವ ಕೊಡುವುದೂ ಸರಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯ. ಈ ವೋಟಿನಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ಪ್ರಜಾಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸರ ಕಾರದವರು ಅರಿತು ಕೂಡಲೇ ಪ್ರಜಾ ಸರಕಾರವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುವುದು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಇದುವರೆವಿಗೂ ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಿದ್ದಾಯ್ತು. ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಮಾರ್ಗವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಬೇಕು. ಯುದ್ಧಕಾಲದ ನಮ್ಮ ಮನೋಭಾವನೆಯನ್ನು ಹೊರಗೆಡುಹಬೇಕಾದ್ದು ಉಚಿತ. ಈಗಿರತಕ್ಕ ದಾಸ್ಯ ದಿಂದ ನಾವು ಉದ್ಧಾರವಾಗಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇವೆಯೇ ಹೊರತು ಯಜಮಾನರನ್ನು ಬದ ಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಉದ್ದಿಶ್ಯ ನಮಗಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೋಸುಗ ಒಂದು ವೇಳೆ ಮುಂದೆ ಯಾರಾದರೂ ದಂಡೆತ್ತಿ ಬಂದರೆ ನಾವು ಅವರನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ನಿರಾಯುಧರೂ, ನಿಶ್ಯಸ್ತ್ರಪಾಣಿಗಳೂ ಆದ ನಾವೇನು ಮಾಡ ಬಹುದೆಂಬ ಸಂಶಯ ಯಾರಿಗೂ ಬರಬಾರದು. ಯುದ್ಧ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳಿಗೆ ನಮಗೆ ಅಭಾವವಿದ್ದರೂ ನಾವು ಏನುತಾನೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ? ನಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಾವೆ ತಲೆಬಾಗಿದರೆ ಹೊರತಾಗಿ, ಜಪಾನಿನವರಾಗಲಿ, ಮತ್ತಾರಾಗಲಿ, ನಮ್ಮ ದೇಶ ವನ್ನೆಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಸೈನ್ಯದಿಂದ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿ ದೇಶವನ್ನಾಳುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆತ್ಮರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ನಾವು ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗರನ್ನೆಲ್ಲ ಸಿದ್ಧರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡ ಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಎರಡು ಮಾರ್ಗಗಳಿವೆ. ಹಿಂಸಾಮಾರ್ಗವೊಂದು; ಅಹಿಂಸಾ ಮಾರ್ಗವೊಂದು. ಯುದ್ಧ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳಿಗೆ ಕೊರತೆ ಇರುವಾಗ, ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರಕಾರದವರೇ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಹಿಂಸಾ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಜಯ ಲಭಿಸುವುದು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಅಹಿಂಸೆಯಿಂದಲೆ ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಮತ. ಹಿಂಸಾಮಾರ್ಗವೇ ಆಗಲಿ ಅಹಿಂಸಾ ಮಾರ್ಗವೇ ಆಗಲಿ ನಾವು ನಿರ್ಭೀತರಾಗಿರಬೇಕು. ಭಯವೇ ಸರ್ವ ನಾಶಕ್ಕೂ ಕಾರಣವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಜನರನ್ನು ಧೈರ್ಯವಂತರ ನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲದವನು ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಪೂರೈಸ ಲಾರ. ನಾವು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೈಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನವ

ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿ, ಹೆದರಿಕೆಯನ್ನು ದೂರಮಾಡಬೇಕು. ಬಲವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದೇ ಧ್ಯೇಯವನ್ನು ಮುಟ್ಟುವ ಹಾದಿ.

ಯುದ್ಧದ ಸಾಮಿಪ್ಯ ಸಮಗೊಡುಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಜನಗಳು ಮಾತ್ರ ಭಯಗ್ರಸ್ತರಾಗಬಾರದು. ತಾವು ಆತ್ಮರಕ್ಷಣೆಯ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಕ್ರಮಬದ್ಧರಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಶತ್ರುಗಳ ವಿಮಾನಧಾಳಿ ಭಯ ಇರತಕ್ಕದ್ದು ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೇರಳವಾಗಿ ಜನಗಳು ಪಟ್ಟಣಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸೇರುವ ಸಂಭವವಿದೆ. ಹೀಗೆ ಪಟ್ಟಣಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗತಕ್ಕ ನಾಗರೀಕರು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಪಟ್ಟಣಗಳ ಡಾಂಭಿಕವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬಾರದು. ಹಳ್ಳಿಗಳ ಸರಳ ಜೀವನವನ್ನು ಅವಲಂಬನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಜನ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸೇರುವುದರಿಂದ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳಿಗೆ ಅಭಾವವುಂಟಾಗಬಹುದು. ಅ ದ ಕ್ಕಾ ಗಿ ಸೂಕ್ತವಾದ ನಡವಳಿಕೆಯನ್ನು ಈಗಿನಿಂದಲೇ ನಾವು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು. ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಉಳಿಯದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ದವಸಧಾನ್ಯಗಳು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವುದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕು. ರೈತರು ಆಹಾರಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಬೆಳೆಯನ್ನೇ ಇಡಲು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕು. ಇರತಕ್ಕ ಜಮೀನುಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ದವಸ ಬೆಳೆಯಲು ಸಾಕಾದ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ರೈತನಿಗೆ ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಕೆರೆಗಳ ಕೆಳಗಿರತಕ್ಕ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಫಸಲಾಗುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡಬೇಕು. ಬಗರ್ ಹುಕ್ಕುಂ ನೀರು ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆಂಬ ಆಪಾದನೆ ಮೇಲೆ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ರೈತರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಕಿರುಕುಳಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಇರುವವರೆಗೂ ಖುಷ್ಕೀ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಾದರೂ ತರಿ ಫಸಲಿಡಲು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಮಾಡಬೇಕು. ಖುಷ್ಕೀ ಜಮೀನಿಗೆ ಕೆರೆನೀರು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ತಕರಾರು ತಃಖ್ತೆ ಇಡುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಮನ್ನಾ ಮಾಡಬೇಕು.

ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಜನಸಂದಣಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುವುದರಿಂದ ಗ್ರಾಮಸ್ವೈರ್ಮಲ್ಯವು ಬಹಳ ಕೆಡಬಹುದಾದ ಸಂಭವವುಂಟು. ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮಗಳು ಈಗಲೇ (ಇರುವಂತೆಯೇ) ಚೊಕ್ಕಟವಾಗಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಹಳ್ಳಿಗಳು ಕೊಳೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಮುಳುಗಿವೆ. ಇದುವರೆಗೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದರ ಕಡೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಶ್ರದ್ಧೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೇ ಇರುವುದು ಅಕ್ಷಮ್ಯವಾದ ಅಪರಾಧ. ಹಳ್ಳಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಎಷ್ಟು ಬೇಗ ನಿರ್ಮಲವಾದರೆ ಅಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಿಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಹೋಗಿ

ಸೇರತಕ್ಕವರು ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಗ್ರಾಮನಿವಾಸಿಗಳ ಕೃತಜ್ಞತೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗುತ್ತಾರೆಂಬುದು ನನ್ನ ಬಯಕೆ. ಈ ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ಶುಭ್ರಮಾಡುವ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಉತ್ಸಾಹ ತೋರಿಸಬೇಕಾದ್ದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕೆಲಸಗಾರನ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಪಟ್ಟಣಗಳ ಜನಗಳು ಹೇರಳವಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸೇರುವುದರಿಂದ ಆ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿರುದ್ಯೋಗದ ಸಮಸ್ಯೆ ಉಗ್ರರೂಪವನ್ನು ತಾಳಬಹುದು. ಅದರ ನಿವಾರಣೋಪಾಯವನ್ನು ಈಗಿನಿಂದಲೆ ನಾವು ಆಚರಣೆಗೆ ತರುವುದು ಉತ್ತಮ. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಕೆಲ್ಸವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯು ಐಶ್ವರ್ಯವಂತರ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನಗಳು ಕೆಲಸಗಳಿಲ್ಲದೆ, ದಿಕ್ಕೆಟ್ಟು ಹೊಟ್ಟೆಗಾಗಿ ಹಾಹಾಕಾರ ಪಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಶಾಂತಿ ನೆಲಸುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತೆ. ದೊಂಬಿ ಲೂಟಿಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಉಪಸಮಿತಿಗಳೂ ಐಶ್ವರ್ಯವಂತರೂ ಗ್ರಾಮ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ, ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರಜೆಗಳ ನಿರ್ವಾಹ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಬಡವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲಾ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಬೇಕು.

ಈ ಗ್ರಾಮಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ವಿಷಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರ ರಚನಾತ್ಮಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಅತಿಮುಖ್ಯವಾದುವೆಂದು ನಾನು ಒತ್ತಿಹೇಳ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಕೈನಿಂದ ನೂಲುವುದುಯೆಂದು ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಿಂದ ಮಾಯವಾಯಿತೋ ಅಂದೇ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹರಣವಾಯಿತೆಂದು ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಸ್ವತಂತ್ರವನ್ನು ಅಹಿಂಸಾ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಗಳಿಸಬೇಕಾದರೂ, ಗಳಿಸಿಕ್ಕೊಂಡ ಸ್ವಾತಂತ್ರವನ್ನು ರಕ್ಷಣೆಮಾಡಿಕ್ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೂ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ನಮ್ಮ ಸಂಪತ್ತು ಬೆಳೆಯಬೇಕು; ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ನೂಲಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿಯೂ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ರಾಟೆತಿರುಗುತ್ತಾ ಇರಬೇಕು. ಯುದ್ಧಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಜನತೆಗೆ ಬಟ್ಟೆಗೆ ಅಭಾವ ಬಾರದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಈಗಿನಿಂದಲೇ ನಾವು ಎಲ್ಲರೂ ಖಾದೀ ತಯಾರುಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮುತವರ್ಜಿ ವಹಿಸಬೇಕಾಗಿರುತ್ತೆ. ಗ್ರಾಮ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳವಿದ್ದು ಮಾನವನ್ನು ಅರಿತು ಯಾವ ಯಾವ ಉಪಕಸುಬಿಗೆ ಸೌಲಭ್ಯವಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಶೋಧನೆಮಾಡಿ ಆಯಾಯಾ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕಾದ್ದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ.

ಯುದ್ಧಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರಾದ ನಾವು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಮತ್ತೊಂದು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾದ ಕೆಲಸವಿದೆ. ಶತ್ರುಗಳ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಗೆ ಭಂಗವುಂಟಾಗಿ ಪ್ರಜೆಗಳ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳಿಗೆ ಕುಂದುಂಟಾಗಬಹುದು, ಜನಗಳ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೇ ಭೀತಿಬರಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಸ್ತ್ರೀ ಸಮಾಜದ ಸತೀತ್ವಕ್ಕೆ ಹಾನಿಯುಂಟಾಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೊದಗಬಹುದು. ಅಂಥಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸೇವಕರೆಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ನಾವುಗಳು ಸಾರ್ಥಕಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದರ ಸಲುವಾಗಿ ಒಂದು ದಳವನ್ನು ಏರ್ಪಾಟುಮಾಡಬೇಕು.

ಈ ದಳಕ್ಕೆ ಸೇರುವವರು ನಿಸ್ವಾರ್ಥರಾಗಿರಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಾಣದ ಮೇಲಿನ ಅಭಿಮಾನವಿರಬಾರದು. ಜನರ ಪ್ರಾಣ ಹಾಗೂ ಮಾನರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಅವರು ಜೀವಧಾರಣೆ ಮಾಡಿರಬೇಕು. ಅವರಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣವಾದ ಅಹಿಂಸೆಯು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಾಗಿರಬೇಕು. ಎಂಥಾ ಕ್ಲಿಷ್ಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಒದಗಿದಾಗ್ಯೂ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹಿಂಸಾಭಾವನೆಯು ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಕೂಡದು. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ರಕ್ಷಣೆಗೋಸ್ಕರ ಇರತಕ್ಕ ಪೋಲೀಸ್ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರಿಂದ ಉಲ್ಬಣಗಳನ್ನು ಕಾಯುವುದು ಕೂಡಾ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಾರದು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಶಾಂತಿ ದಳದವರು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಉಲ್ಬಣದ ಪ್ರತಿ ಮೊಹಲ್ಲಾದಲ್ಲಿಯೂ ಜನಗಳಲ್ಲಿ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸಮಯ ಒದಗಿದಾಗ್ಗೆ ಜನಗಳ ರಕ್ಷಣೆಗೋಸ್ಕರ ಇರತಕ್ಕ ಸರ್ಕಾರಿ ಸಂಬಂಧವಾದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದಳಗಳು ಸಹಕರಿಸಬೇಕೇ ವಿನಹ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಈ ದಳಗಳು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಬಾರದು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಗೊಂದಲವೆದ್ದಾಗ್ಗೆ ಪ್ರಜಾವರ್ಗಕ್ಕೆ ಏನು ಸಹಾಯ ಬೇಕೆಂಬುವನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಏರ್ಪಡುವ ಸರ್ಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸುವುದು ಇವುಗಳ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಯುದ್ಧದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಮೋಟಾರು ಮತ್ತು ರೈಲುಬಂಡಿಗಳ ಓಡಾಟವು ನಿಂತು ಹೋಗಬಹುದು. ಅಂಥಾ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಸಾಗಿಸಲು ಎತ್ತಿನ ಬಂಡಿಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ವಿಮಾನಧಾಳಿ ನಡೆಯುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ನೇಮಕಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಎ. ಆರ್. ಪಿ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕೊಡತಕ್ಕ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ಮುಟ್ಟಿಸಬೇಕಾಗಿರುತ್ತೆ. ಮುಂದಿನ ಸುಗ್ಗಿಕಾಲದವರೆಗೂ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಕಮ್ಮಿ ಬರದಂತೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ದವಸ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಜನಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಯಹೇಳಿ ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ದಳದವರು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು.

15

ನಿತ್ಯಾನುಸಂಧಾನಗಳು

ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರಿಗೆ ನಿತ್ಯಕರ್ಮಗಳಾಗಿರುವ ರಚನಾತ್ಮಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ವನ್ನೂ ಬಹಳ ತೀವ್ರತೆಯಿಂದ ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಈ ಮೊದಲೇ ಖಾದಿಯ ವಿಷಯವನ್ನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತಾ ನಿವಾರಣೆ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೂ ಸಮಾನವಾದ ನಾಗರಿಕ ಹಕ್ಕಿಲ್ಲವೋ, ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಾವುಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಶಬಾಂಧವರ ಪೈಕಿ ಕೆಲವರನ್ನು ಅಸ್ಪೃಶ್ಯರೆಂಬ ತುಚ್ಛ ಭಾವನೆಯಿಂದ ನೋಡು ತ್ತೇವೆಯೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಈ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಇತರ ಜನಾಂಗಗಳಿಗೆ ಸರಿಸಮಾನವಾದ ಸ್ಥಾನವು ದೊರೆಯುವುದು ದುರ್ಲಭ. ಎಷ್ಟೇ ಅನೂಚಾನವಾಗಿ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಪದ್ಧತಿಯಾದರೂ ಅದು ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿತರು ವಂಥಾದ್ದಾದರೆ ಅದನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಲು ನಾವು ಸಿದ್ಧರಾಗಿರಬೇಕು. ಈಗ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟಿರುವ ಸ್ಪೃಶ್ಯ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆಗಳಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಆಧಾರವಿಲ್ಲವೆಂಬು ದನ್ನು ವಿದ್ವಾಂಸರೂ ದೃಷ್ಟಾಂತರಗಳಿಂದ ವಿಶದಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತಾ ನಿವಾರಣೆಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅದು ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯೇ ಕೊನೆಗಾಣಬೇಕು. ದೇವಸ್ಥಾನಗಳ ಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಿರುವುದೇ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿರುವ ಅಸ್ಪೃ ಶ್ಯತೆಗೆ ಮೂಲಕಾರಣ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಸ್ನೇಹಿತರೇ, ತಾವು ಇದೆಲ್ಲವನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ, ಈ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತಾ ನಿವಾರಣೆಯ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾದ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕಾಗಿ ಕೋರುತ್ತೇನೆ.

ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಗಳೂ, ಮುಸಲ್ಮಾನರೂ ಪೂರ್ವಕಾಲದಿಂದಲೂ ಸಹೋದರ ಭಾವದಿಂದ ವರ್ತಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದುಗಳ ಬಾಹುಳ್ಯ ವಿರತಕ್ಕ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ಹಿಂದುಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಾನವಾದ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯವಶಾತ್ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಡಕನ್ನು ತಂದೊಡ್ಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಚುನಾವಣಾ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿರುವುದು ಒಂದು ಮಹ ದಪರಾಧ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರವನ್ನೇ ನಾವು ದೂಷಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಚುನಾವಣಾ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಮಾರ್ಪಡಿಸಲು ನಾವುಗಳೆಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ದುಡಿಯ ಬೇಕು. ಮೈಸೂರು ಸೀಮೆಯಲ್ಲಿ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರು. ಅವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಗಳ ನಡವಳಿಕೆಯು ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಮನೋಭಾವದ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಧರವಾಗಕೂಡದು. ಮುಸಲ್ಮಾನರು ಹಿಂದುಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರೋಣದ

ರಿಂದ ಅವರ ನಾಗರಿಕ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಆಘಾತವೂ ಉಂಟಾಗಲಾರದೆಂಬ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಹಿಂದುಗಳು ತಮ್ಮ ನಡವಳಿಕೆಯಿಂದಲೇ ಅವರಿಗೆ ಉಂಟುಮಾಡಿಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಅಗತ್ಯ.

ಪಾನನಿರೋಧದ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದೇ ಇದೆ. ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತಾವು ,ಧರ್ಮಪ್ರಸಾರಕರ ತೀವ್ರ ಸಂವೇಗದಿಂದ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಯುದ್ಧ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರೈತರ ಸಂಪತ್ತು ಹೆಂಡದ ಮೂಲಕ ಸುಲಿಗೆಯಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು ಅವರ ಧರ್ಮ. ಈ ಧರ್ಮವನ್ನು ಕಾಪಾಡದೇ ಇರುವ ದೋಷಕ್ಕೆ ಅವರು ಪಾತ್ರರಾಗಬಾರದೆಂಬುದು ನನ್ನ ಆಶೆ.

ಶ್ರಮಜೀವಿಗಳಿಗಾಗಿಯೇ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ದುಡಿಯುತ್ತಿರುವುದು. ಶ್ರಮಜೀವಿಗಳು ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿರಬಹುದು. ಹೊಲ ಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿರಬಹುದು. ಇವರುಗಳ ಮೇಲ್ಮೆಯೇ ನಮ್ಮ ಗುರಿ. ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ಈ ಶ್ರಮಜೀವಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ನೀತಿಯೇನೆಂಬುದನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶ್ರಮಜೀವಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನಿಡಬೇಕಾಗಿ ವಿನಂತಿ.

ಹಕ್ಕಿಯು ಒಂದೇ ರೆಕ್ಕೆಯಿಂದ ಹಾರಲಾರದು. ಸ್ತ್ರೀ ಜಾತಿಯ ಒತ್ತಾಸೆ ಇಲ್ಲದೆ ದೇಶದ ಉದ್ಧಾರವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮಾತೃಭೂಮಿಯ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಭಗಿನಿಯರು ಇದುವರೆಗೂ ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶೋದ್ಧಾರ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಪುರುಷರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಾರ್ಧ ಭಾರವನು ಹೊತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ರಚನಾತ್ಮಕ ಕಾರ್ಯರಂಗದಲ್ಲಿ ಗಂಡಸರಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಸೌಲಭ್ಯವಿದೆ. ಅವರಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಾಧನೆಯಾಗುವುದೆಂಬ ಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸವು ನನಗುಂಟು.

ಕ್ರಿಪ್ ಸಲಹೆಗಳು

ಭಾರತದ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಪರಿಹಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಯುದ್ಧ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲ ಸಲಹೆಗಳೇನೆಂಬುದನ್ನು ಸರ್ ಸ್ಟಾಫರ್ಡ್ ಕ್ರಿಪ್‌ರವರು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವರು. ಈ ಸಲಹೆಗಳ ವಿಶದ ವಿಮರ್ಶೆಗಿದು ಸಮಯವಲ್ಲ. ಆದರೂ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಬಹುದು. ಆ ಸಲಹೆಗಳಿಂದ ಭಾರತದ ಐಕ್ಯಕ್ಕೆ ಭಂಗ ಬರುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದಿರುವ ಸಂಸ್ಥಾನ ಅಥವ ಪ್ರಾಂತಗಳು ಸಂಯುಕ್ತ ಭಾರತದಿಂದ ಹೊರಗಿರಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿರುವ ಮಾತನ್ನು ಯಾರು ತಾನೆ ಒಪ್ಪುವರು ? ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನತೆ ಯುಂಟಾಗದಂತೆ ಸರ್ವಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೂ ಮಾಡಲೇ ಬೇಕು. ಭಾರತದ ಸಂಯುಕ್ತ ಯೋಜನೆಯು ಫಲಕಾರಿಯಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸರ್ಕಾರವು ಅಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಆ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ದೇಶೀಯ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ಸ್ಥಾನವಾವುದು ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿರದಂತೆ ಆಗಬೇಕು. ಅದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದು ನಿಜವಾದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸರ್ಕಾರವಾಗಲಾರದು. ಭಾರತಕ್ಕೆ ರಕ್ಷಣಾ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯು ಇಲ್ಲದಿರುವ ಯೋಜನೆಯು ಫಲಕಾರಿಯಾಗಲಾರದೆಂದೇ ನನ್ನ ಭಾವನೆ.

"ದಗ್ಧಭೂತಲ"ದ ಯೋಜನೆ

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಪ್ರಜೆಗಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕಲಕಿರುವ ಮತ್ತೊಂದು ಮುಖ್ಯಾಂಶವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿ ಈ ಭಾಷಣ ಮುಗಿಸುವೆನು. ಯುದ್ಧ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ವಿಷಮಾವಸ್ಥೆಗೆ ಬಂದರೆ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲೂ ಸಹ 'ದಗ್ಧಭೂತಲ'(Scorched earth) ಏರ್ಪಾಡನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರವನ್ನೂ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡ ಬಹುದೆಂದು ಸುದ್ದಿಗಳು ಹೊರಟಿವೆ. ಇದರಿಂದ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗುಂಟಾಗಿರುವ ಕಳವಳ ಮತ್ತು ಕೈಗಾರಿಗೆ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಿರುವ ಭಯ ಇವುಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಬೇಕಾದುದು ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರು 'ದಗ್ಧಭೂತಲ'ದ ಏರ್ಪಾಡನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಯಾವ ಕಾರಣವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ರಷ್ಯಾದೇಶದವರು ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಬರ್ಮಾದಲ್ಲಿ ಅಂಥಾ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಭಿನ್ನವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಭಾರತದ ದೇಶದಲ್ಲಿಯಾಗಲಿ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿಯಾಗಲಿ ಇದನ್ನು ಯೋಚಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ.

ಸರ್ಕಾರದ ವಾರ್ಷಿಕ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಧವಷ್ಟು ಮೈಸೂರಿನ ಸಂಪದಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಹೇತುವಾದ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಉದ್ಯಮಗಳಿಂದ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯೂ ಸೇರಿದೆ. ಈ ಉದ್ಯಮಗಳ ವಿನಾಶ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಬೇಕಾದರೂ ಪ್ರಜಾ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಸಾಧ್ಯವೇ ಹೊರತು ಈಗಿನ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಆಗಲ್ಲಾರದು, ಆಗಬಾರದು.

ಬಂಧು ಭಗಿನಿಯರೇ

ನಾವುಗಳು ಒಂದು ಮಹತ್ತರವಾದ ಕಾರ್ಯಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಸಂಕಲ್ಪಮಾಡಿರುತ್ತೇವೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಮಹತ್ತರವಾದ ಸಾಧನಕ್ರಮವನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಮನೋನಿಶ್ಚಯದಲ್ಲಾಗಲಿ, ಹೋಗತಕ್ಕ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಾಗಲಿ, ದೋಷವಿದ್ದರೆ ಸರ್ವನಾಶವಾದೀತು. ಆದ್ದರಿಂದ ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ವರ್ತಿಸಬೇಕಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ. ಈಗ ವಿಶ್ವವನ್ನೇ ಆವರಿಸಿರುವ ಘೋರ ಯುದ್ಧದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾದ ಬದಲಾವಣೆಗಳಾಗುವುದು ಖಂಡಿತ. ಮೈಸೂರಿನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ನಾವು ಬೇಡವೆಂದರೂ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುವುದು ನಿಶ್ಚಯ. ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನವು ಇನ್ನು ಬಹಳ ದಿವಸ ದಾಸ್ಯಾಂಧಕಾರದಲ್ಲಿರಲಾರದು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸೂರ್ಯನು ಉದಯಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಏಳಿರಿ!

" ವಂದೇಮಾತರಂ "

Printed by C. Rajagopala Char at the Indian Press.
Balepet. Bangalore City.

ಐದನೇ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮಹಾಧಿವೇಶನ

ನೆಹರು ನಗರ

ನೆಹರೂ ನಗರದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದ ಅಖಿಲ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಮಿತಿಯ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ 12-4-1942ನೆಯ ದಿನ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ॥ ಎಚ್. ಸಿದ್ದಯ್ಯನವರು ಮಾಡಿದ ಮುಕ್ತಾಯ ಭಾಷಣ.

ಸ್ನೇಹಿತರೆ,

ಅಖಿಲ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಮಿತಿಯ ಈ ವರ್ಷದ ಕಡೆಯ ಅಧಿವೇಶನಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ವರ್ಷಾದ್ಯಂತವೂ ನೀವುಗಳು ನನಗೆ ನೀಡಿರುವ ನಿಮ್ಮ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಸಹಕಾರ, ಹಿರಿಮೆಯ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ನಾನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ನಾನಾ ಬಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಾಯವನ್ನೆಸಗಿದ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಅಭಿನಂದನೆಗಳನು, ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಸಂಸ್ಥಾನಾದ್ಯಂತ 3 ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಬೆಂಗಳೂರು ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ನಗರಗಳೇ ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ಪೌರಸಭೆಗಳಲ್ಲೂ ನಾವು ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿರುತ್ತೇವೆ. ವರ್ಷಾರಂಭದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸಂಖ್ಯಾಬಲವು 106 ರಿಂದ 127 ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ನ್ಯಾಯ

ವಿಧಾಯಕ ಸಭೆಯ ಸಂಖ್ಯೆಯು 16 ರಿಂದ 22ಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಶಾಸನಸಭೆಗಳಲ್ಲಿನ ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳು ಸರ್ವಜನಾದರಣೀಯ ವಾಗಿದ್ದುದನ್ನು ನಾವುಗಳು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ನಾವು ಹಲವಾರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡೆವು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಹಲ ಕೆಲವುಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡಿರುತ್ತೇವೆ; ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಈ ವರ್ಷ ದಲ್ಲಿನ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳು ನಾನಾಮುಖಗಳಾಗಿದ್ದುದಲ್ಲದೆ ಯಶಸ್ವಿ ಯಾಗಿಯೂ ನಿರ್ವಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಬಲವನ್ನೂ ಸಹ ಗಳಿಸಿರುತ್ತವೆ. ಲಾಭನಷ್ಟಗಳು ಸರಿತೂಗುವಂತಿವೆ. ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಮಟ್ಟವು ಉನ್ನತ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಾ ಅನೇಕ ಮಹಾಜನರ ಆದರ ವಿಶ್ವಾಸ ಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರಿಂದ ದ್ರವ್ಯ ಸಹಾಯವನ್ನು ಸಹ ಪಡೆದಿರು ತ್ತೇವೆ. ಈ ಉಪಕಾರವನ್ನು ನಾನು ವಿಶೇಷ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಂವತ್ಸರದಲ್ಲಿ ಹಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಚುನಾವಣೆಗಳೂ ಪ್ರಜಾ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಭೆ ಮತ್ತು ಶಾಸನಸಭೆಗಳ ಉಪಚುನಾವಣೆಗಳೂ ನಡೆದುವು. ಮತ್ತು ಅಂಥಾ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ನಮಗೆ ಲಭಿಸಿರುವ ಜಯವು ಶ್ಲಾಘ ನಾರ್ಹವಾದುದೂ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಸಂಗತಿಯೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಹೆಸರು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲಿ ಮನೆಮಾತಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವಷ್ಟು ಆದರ ವಿಶ್ವಾಸಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿರುತ್ತದೆ.

ನನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯ ಮಿತ್ರರೂ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳೂ ಆದ ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸಿರುವ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮರವರು ನೀಡಿರುವ ಸಹಕಾರ ಮತ್ತು ಸಹಾಯಗಳನ್ನು ನಾನು ವಂದನಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅಂತೆಯೇ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡರಿಗೂ, ಪ್ರಕಟನ ಶಾಖಾಧಿಕಾರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಸಂಪಂಗಿ ರಾಮಯ್ಯನವರಿಗೂ ಸಹ ಅವರ ಸಹಕಾರ ಸಹಾನುಭೂತಿಗಾಗಿ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳು. ಕೇಂದ್ರ ಕಾರ್ಯಾಲಯದ ಕಾರ್ಯಕರ್ತೃಗಳೂ ಸಹ ಅಭಿ ಅಭಿನಂದನಾರ್ಹರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ವರ್ಷಾದ್ಯಂತವೂ ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟ ಕಾರ್ಯ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿನ ನಾನಾ ಮಿತ್ರರಿಗೂ ನನ್ನ ಅಭಿನಂದನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ರಚನಾತ್ಮಕ

ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಮತ್ತು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರಲು ನಾನಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕಮಿಟಿಗಳವರೂ ಅನೇಕ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸದಸ್ಯರೂ ಇತರರೂ ದುಡಿದಿರುತ್ತಾರೆ; ಅವರಿಗೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳು. ನನ್ನ ಯಕ್ಕಿಂಚಿತ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಹತ್ತರ ಮಾಡಿ ಪ್ರಶಂಸಿಸಿ ನನಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಒಳಗಿನ ಮತ್ತು ಹೊರಗಿನ ವೃತ್ತಪತ್ರಿಕೆಗಳವರಿಗೆ ನಾನು ಚಿರಋಣಿಯಾಗಿರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಮಂಡಳಿಯ ನನ್ನ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳು ನನಗೆ ವಿಶೇಷ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡುತ್ತಾ ಉಪಯುಕ್ತ ಸಲಹೆಗಳನ್ನಿತ್ತು ನನಗೆ ಶಕ್ತಿ ಸ್ಫೂರ್ತಿಗಳನ್ನಿತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ; ಅವರಿಗೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು. ಈ ಪೈಕಿ ಶ್ರೀಗಳಾದ ಎಚ್. ಸಿ. ದಾಸಪ್ಪ, ಟಿ. ಸಿದ್ಧಲಿಂಗಯ್ಯ, ಎಸ್. ರಂಗರಾಮಯ್ಯ ಇವರುಗಳು ಈ ದಿನ ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಇರಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿರುವದು ವಿಷಾದಕರವಾದುದಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಸಕ್ತ ಸಂವತ್ಸರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆದಿವೆ; ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಜನರಿಂದ ಅಸಮಾನ ಬೆಂಬಲವು ದೊರೆತಿದೆ; ಅಲ್ಲದೆ ನಾನಾ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಾಜನರು ಸತ್ಕಾರ ಕೂಟಗಳನ್ನೇರ್ಪಡಿಸುವುದರ ಮೂಲಕವೂ ಬಿನ್ನವತ್ತಳೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವುದರ ಮೂಲಕವೂ ತಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸಿರುವುದು ಈ ಸಂವತ್ಸರದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯದ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಧ್ಯೇಯಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ಪಥದಲ್ಲಿ ನಾವು ಕ್ಲಿಷ್ಟವಾದ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಹಾದು ಬಂದು ಸಗಮ ಪಥಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸೇರಿರುತ್ತೇವೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿರುತ್ತೇನೆ.

ನನ್ನ ಮಿತ್ರರೂ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧರೂ ಆದ ಶ್ರೀ. ಕೆ. ಟಿ. ಬಾಷ್ಯಂರವರು ವಹಿಸಿದ್ದ ಈ ಕಾರ್ಯಭಾರವನ್ನು ನನ್ನ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ. ಟಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯರವರಿಗೆ ವಹಿಸಿ ಹರ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರು ಒಂದು ಪರ್ವಕಾಲದಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈ ಗದ್ದುಗೆಯನ್ನೇರುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಭಾರತದ ದೇಶದ ರಾಜಕೀಯ ಮೇಲ್ಮುಖವೇ ಮಾರ್ಪಾಡಾಗುವ ಇಂತ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಸುಗಮವಾದ ಪಥದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ಈ ನನ ಮಿತ್ರರನ್ನಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾರನ್ನು ಚುನಾಯಿಸುವುದು ?

ಈ ಮಹತ್ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ|| ಟಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯರವರಿಗೆ ನನ್ನ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾದ ಸಹಕಾರವನ್ನು ನೀಡಲು ಸದಾ ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದು ನನಗೆ ಸುಖಪ್ರವಾದ ಮತ್ತು ಉತ್ತೇಜನಕಾರಿಯಾದ ಈ ಸ್ಥಾನ ಗೌರವವನ್ನೂ ವಹಿಸಿದ ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ಟಿ. ಭಾಷ್ಯಂರವರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ ಈ ಮಹನೀಯರೂ ಮತ್ತು ಅವರ ಹಿಂದಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ|| ಎಚ್. ಸಿ. ದಾಸಪ್ಪ, ಟಿ. ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯ ಇವರುಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಕಾರ್ಯಭಾರಗಳನ್ನು ಶ್ರೀ|| ಟಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯರವರು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ಧೃಢವಾಗಿ ನಂಬಿರುತ್ತೇನೆ.. ಶ್ರೀ|| ಟಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯರವರು ಕಾರ್ಯಭಾರವನ್ನು ನಡೆಯಿಸಲು ದಕ್ಷತೆಯನ್ನೂ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆಂಬುದು ನಿರ್ವಿವಾದವಾಗ ಅಂಶವಾಗಿದೆ.

ಸ್ನೇಹಿತರೆ, ಗತಸಂವತ್ಸರ ಸವಿನೆನಪುಗಳು ನನಗೆ ಸದಾಕಾಲವೂ ಹಿತವನ್ನೂ ಹರ್ಷವನ್ನೂ ಉಂಟುಮಾಡುವಂತಾಗಿವೆ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ವಂದನೆಗಳು.

ವಂದೇ ಮಾತರಂ

ಶ್ರೀ ನೀಲಕಂಠೇಶ್ವರ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ವರ್ಕ್ಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ.

ಐದನೆಯ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮಹಾಧಿವೇಶನ

ನೆಹರು ನಗರ

ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಐದನೇ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಗಳು ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಮಂಡಳಿಯವರು ಮಂಡಿಸಿರುವ ನಿರ್ಣಯಗಳು:—

1 (a) ಭಾರತ ದೇಶದ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕವಿಪುಂಗವರೂ, ತತ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಶಾರದರೂ, ಅಪ್ರತಿಮ ದೇಶಭಕ್ತರೂ, ವಿಶ್ವದ ಕುಶಲಕಲೆಗಳಿಗಾಗರವಾಗಿದ್ದ 'ವಿಶ್ವಭಾರತಿ'ಯ ಸ್ಥಾಪನಾಚಾರ್ಯರೂ ಆಗಿದ್ದ ಡಾ|| ರವೀಂದ್ರನಾಥ ಠಾಕೂರ್‌ರವರು 1941ನೆ ಇಸ್ವಿ ಆಗಸ್ಟು 7ನೇ ದಿನ ವಿಧಿವಶರಾದುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಸಭೆಯು ತನ್ನ ಅಪಾರವಾದ ದುಃಖವನ್ನೂ ಸೂಚಿಸುತ್ತಲ್ಲದೆ, ಶೋಕಗ್ರಸ್ತರಾದ ಮೃತರ ಬಂಧುಮಿತ್ರರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಅನುತಾಪವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

(b) ಭಾರತದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಹಾಸಭೆಯ ಖಜಾಂಚಿಗಳು ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳು ದುಡಿದು ದೇಶೀಯ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳು ಪ್ರಜೆಗಳ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗಾಗಿ ಸತತವಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸೇಟ್ ಜಮ್ನಾಲಾಲ್ ಬಜಾಜ್‌ರವರು ಅಕಾಲಮೃತ್ಯುವಿಗೊಳಗಾದುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಸಭೆಯು ತನ್ನ ಗಾಢವಾದ ಸಂತಾಪವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಮೃತರು ಎಲ್ಲಾ ಬಗೆಯ ಪ್ರಗತಿದಾಯಕ ಮತ್ತು ಪ್ರಜಾ ಹಿತಚಿಂತನೆಯ ಉದ್ಯಮಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಅಪಾರವಾಗಿ ದ್ರವ್ಯ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಗಳಿಸಿದ್ದರು. ದುರ್ಭರವಾದ ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವ ಮೃತರ ಬಂಧುಮಿತ್ರರಿಗೆ ಈ ಸಭೆಯು ತನ್ನ ಅನುತಾಪವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

(c) ಭಾರತ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಹಾಸಭೆಯ ಮಾಜಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೂ ಪ್ರಚಂಡವಾಕ್ಚಾತುರ್ಯದಿಂದ ಜನತೆಯನ್ನು ಮುಗ್ಧಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅಸಮಾನ ದೇಶಭಕ್ತರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು ನಿಧನರಾದ ದನ್ನು ಕೇಳಿ ಈ ಸಭೆಯು ವಿಶೇಷ ಮರುಕಗೊಂಡಿದೆ; ಮೃತರ ಬಂಧು ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಈ ಸಭೆಯು ತನ್ನ ಅನುತಾಪವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

2 ಮೈಸೂರಿನ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ದೇಶಭಕ್ತರುಗಳೂ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕಾರ್ಯ ಕರ್ತೃಗಳೂ ಆಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಗಳಾದ ಬಿ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ, ಮಂಡ್ಯದ ರಾಮಯ್ಯ, ಮೈಸೂರಿನ ಸಿ. ಎಸ್. ದೀಕ್ಷಿತ್ ನಾಗರದ ಇವರ ಅಕಾಲ ಮರಣಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಸಭೆಯು ತನ್ನ ಶೋಕವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಮೃತರ ಬಂಧುವರ್ಗದವರಿಗೆ ತನ್ನ ಅನುತಾಪವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

3 ದೇಶದ ಹಲವಾರು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ವಾಪಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಉಳಿದಿರುವ ಪ್ರತಿಬಂಧಕಾಜ್ಞೆಗಳ ಮತ್ತು ವಿಚಾರಣೆಯೇ ಇಲ್ಲದೆ ಶ್ರೀಗಳಾದ ಎ. ಡಿ. ಶಂಕರ್ ಮತ್ತು ಎಂ. ಎಸ್. ರಾಮರಾಯರು ಭಾರತ ರಕ್ಷಣಾ ಕಾನೂನು ರೀತ್ಯಾ ಬಂಧನಕ್ಕೊಳಗಾಗಿರುವುದು. ಇವುಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯು ಕಳವಳದಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಭದ್ರಾವತಿಯಲ್ಲಿ ಪೋಲೀಸ್ ಆಕ್ಟ್ 39ನೇ ಸೆಕ್ಷ್ ರೀತ್ಯಾ ಜಾರಿಮಾಡಲಾಗಿದ್ದ ಪ್ರತಿಬಂಧಕಾಜ್ಞೆಯು ಇನ್ನೂ ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದಿರುವುದನ್ನೂ ಈ ಸಭೆಯು ಗಮನಿಸಿದೆ. ಈ ಆಜ್ಞೆಗಳು ಅನ್ಯಾಯ ವಾದವುಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಥಾನಾದ್ಯಂತ ಪ್ರಜೆಗಳ ಮೂಲಭೂತವಾದ ಹಕ್ಕು ಗಳಿಗೆ ಧಕ್ಕೆ ತರುವಂತಾದವುಗಳಾಗಿವೆ.

ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಹಿತಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ್ಗೆ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುತ್ತಾಗಿ ಈಗಲೂ ಸಹ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್, ತನ್ನ ಸದಸ್ಯರ ಮೇಲೆ ಹಾಕಬಹುದಾದ ಪ್ರತಿಬಂಧಕಗಳಿಂದ ತಾನು ಕರ್ತವ್ಯ ದಿಂದ ವಿಮುಖವಾಗದೆ ಸಂಸ್ಥಾನಾದ್ಯಂತವೂ ಇರತಕ್ಕ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಸ್ಥಿತಿ ಯನ್ನು ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸಲು ಶ್ರಮಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಕ್ಲಿಷ್ಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು ಬಂದೊದಗಿದಾಗ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೂ, ಮಾಲೀಕರಿಗೂ ಮಧುರ ಬಾಂಧವ್ಯಗಳು ಏರ್ಪಟ್ಟು ಸುಖಶಾಂತಿಗಳು ಏರ್ಪಡಲು ಸತತವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಪಡುತ್ತದೆ.

ಕಾರ್ಮಿಕರ ಕಾನೂನು ರೂಪಗೊಂಡ ಮೇಲೆ ಮೈಸೂರು ಜನರಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದ್ದ ನ್ಯಾಯ ಬದ್ಧವಾದ ಆಶಾ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳದೆ ಹೋದುದನ್ನೂ ಅದರಲ್ಲೂ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಶಾಸನದ 9ನೇ ವಿಧಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವ ವಿಚಾರ ದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರ ಉದಾಸೀನ ಮನೋಭಾವ ಇವುಗಳು ಈ ಸಭೆಯು ಜನತೆಯ ಮುಂದೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರ ಇಂಥಾ ಮನೋಭಾವ ಮತ್ತು ಇತರ ವಿಧವಾದ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯಿಂದ ಕಾರ್ಮಿಕ ವರ್ಗದವರಲ್ಲಿ ಸುಖ ಶಾಂತಿಗಳು ನೆಲೆಯಿಸಲು ಸಾಧಕವಾಗಲಾರದೆಂದು ಸೂಚಿಸಿ, ಸರ್ಕಾರ ದವರು ಈ ಕೂಡಲೇ ಬಂಧಿತರನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆಮಾಡಿ, ಕಾರ್ಮಿಕ ಮುಖಂಡರ ಮೇಲಿನ ಇತರ ನಿರ್ಬಂಧ ನಿಷೇಧಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ಮಧುರ ಬಾಂಧವ್ಯ ಗಳನ್ನು ಬೆಳಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಭೆಯು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಯ ದಿಂದ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ; ಹಾಗೆಯೇ ಕಾರ್ಮಿಕರೂ ಸಹ ಎಂದಿನಂತೆಯೇ ಶಾಂತಿವರ್ತನೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿ ಅ ಹಿ ಂ ಸಾ ಮಾರ್ಗಾವಲಂಬಿಗಳಾಗಿ, ಒಗ್ಗಟ್ಟನ್ನೂ, ಸಿಸ್ತನ್ನೂ ಪರಿಪಾಲಿಸುತ್ತಾ ಬಂದು, ದೇಶದೊಳಗಿನ ಮತ್ತು ಹೊರಗಿನವರ ಅಭಿಮಾನ ಅನುತಾಪಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆಂದು ಈ ಸಭೆಯು ಆಶಿಸುತ್ತದೆ.

4. ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಚುನಾವಣೆಗಳೂ, ಮತ್ತು ಇತ್ತೀಚಿಗೆ ನಡೆದ ಶಾಸನ ಸಭೆಗಳ ಉಪಚುನಾವಣೆಗಳೂ ಇವುಗಳ ಫಲಿತಾಂಶಗಳಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟ ವಾಗಿ ಕಾಣಬರುವ ಅಂದರೆ ದೇಶದ ಮಹಾಜನರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರಲ್ಲಿ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿ ವಿಶ್ವಾಸಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ಈ ಸಭೆಯು ಸಹಜವಾದ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತದೆ.

ಹಿಂದೆ ಮಹಾ ಚುನಾವಣೆಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಿಟರ್ನಿಂಗ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಉಮೇದುವಾರರ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದ್ದುದೂ, ತದನಂತರ ಕಮೀಷನರ್ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹಾರಗಳ ಫಲರೂಪವಾಗಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿ ಸಭೆಯ 28 ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೂ, ನ್ಯಾಯ

ವಿಧಾಯಕ ಸಭೆಯ ೬ ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೂ ಪುನಃ ಚುನಾವಣೆಗಳು ನಡೆಯಲು ಏರ್ಪಾಡಾದುದೂ ಜನವಿದಿತವಾದ ಅಂಶವಾಗಿವೆ. ಹೀಗೆ ನಡೆದ ಉಪ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿ ವರ್ಗದವರು ಅನಾವಶ್ಯಕವಾದ ಅಧಿಕೋತ್ಸಾಹಸದ ವೈಪರೀತ್ಯವನ್ನು ತೋರಿದಾಗ್ಯೂ ಸಹ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿದ ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿ ಸಭೆಯ 25 ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ 23 ಸ್ಥಾನಗಳು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗೆ ದೊರೆತಿವೆ: ನ್ಯಾಯವಿಧಾಯಕ ಸಭೆಯ 6 ಸ್ಥಾನಗಳ ಪೈಕಿ 5 ಸ್ಥಾನಗಳೂ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗೆ ಲಭಿಸಿವೆ. ನಿರ್ಬಂಧ ರಹಿತವಾದ ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಉಮೇದುವಾರರ ಜಯವು ಸ್ವತಃಸಿದ್ಧವೆಂಬುದನ್ನು ಈ ಉಪಚುನಾವಣೆಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿವೆ.

ಈ ಚುನಾವಣಾ ಫಲಿತಾಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿತವಾಗಿ ಕಾಣುವ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಅಂದರೆ ಇಂತಹ ಸಂಕಷ್ಟ ದಿನಗಳಲ್ಲೂ ಸಹ ಪ್ರಜಾವರ್ಗದವರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರಿಗೆ ತೋರಿರುವ ಅನಿಚಲವಾದ ವಿಶ್ವಾಸ ಮತ್ತು ಅಭಿಮಾನಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯು ಮಹತ್ತರವಾದುದನ್ನಾಗಿ ಗಣಿಸುತ್ತದೆ; ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚುಹೆಚ್ಚಿನ ಪರಿಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸಿನವರು ಪ್ರಜಾಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ ಪ್ರಜಾವರ್ಗದವರು ಅವರಲ್ಲಿ ವಿವರ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಶಾಶ್ವತಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ಈ ಸಭೆಯು ಆಶಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ನೀಲಕಂಠೇಶ್ವರ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ವರ್ಕ್ಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ.

ನೆಹರೂ ನಗರದಲ್ಲಿ ಸಮಾವೇಶವಾದ ೫ನೆಯ
ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮಹಾಧಿವೇಶನದ
ಸ್ವಾಗತಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ
ಶ್ರೀ|| ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪನವರು ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣ

ತಾರೀಖು, ೧೨-೪-೧೯೪೨, ಭಾನುವಾರ

ಸೋದರಿ ಸೋದರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳೆ, ಸ್ನೇಹಿತರೆ,

ಈ ಐತಿಹಾಸಿಕ ನಗರಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುವೆನು. ಈ "ನೆಹ್ರೂ ನಗರ"ವು ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಭಾರತ ಪುತ್ರರಲ್ಲೊಬ್ಬರಾದ ಪಂಡಿತ ಜವಹರಲಾಲ್ ನೆಹ್ರೂರವರ ನಾಮಧೇಯದ ಹೆಸರನ್ನು ಹೊತ್ತಿದೆ. ಈ ನಗರವು ಎರಡು ದಿನಗಳೊ ಅಥವಾ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ದಿನಗಳೊ ನಿಮ್ಮ ಬಿಡಾರವಾಗಿರುವುದು. ಈ ನಗರದಲ್ಲಿ ನೀವು, ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿನ ಸುಮಾರು ೭೩ ಲಕ್ಷ ಪ್ರಜೆಗಳದೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಈ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಉಪಖಂಡದಲ್ಲಿನ ಮೂರರಲ್ಲೊಂದು ಪಾಲು ಪ್ರಜೆಗಳ ಭವಿತವ್ಯವು, ಅಂದರೆ, ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಸಂಸ್ಥಾನ ಪ್ರಜೆಗಳ ಕ್ಷೇಮ ಚಿಂತನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಡುವ ಮಹತ್ತರ ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾವು ಏರ್ಪಡಿಸಿರುವ ಸ್ವಾಗತೋಪಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಲೋಪಗಳಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಈ ನಗರದ ಯಂತ್ರಸಿದ್ಧನಾಮಧೇಯದಿಂದ ನಿಮ್ಮಲ್ಲುತ್ಪನ್ನವಾಗುವ ಉನ್ನತ ಪ್ರೇರೇಪಣೆಗಳು ಆ ಲೋಪದೋಷಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಪರಿಹಾರ ರೂಪವಾಗಿರುವುದೆಂದು ನಾನೆಣಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳೇನೋ ಪೂರ್ಣವಾಗಿವೆ; ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಕೈಗಳು ಮಾತ್ರ ಬರಿಯವು. ಈ ಸ್ವಾಗತ ಸಿದ್ಧತೆಗಳು ಸಾಧ್ಯವಾದಮಟ್ಟಿಗೂ ಯಾವ ಲೋಪದೋಷಗಳಿಗೂ ಎಡೆಗೊಡಕೂಡದೆಂಬುದೇ ನಮ್ಮ ಅಭಿಮತ. ಆದರೆ, ನೀವು ಮಾತ್ರ ನಾವು ಮಾಡಿರುವ ಸಿದ್ಧತೆಗಳ ಕಡೆ ನೋಡಬೇಡಿ; ನಮ್ಮ ಮನಪನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ. ನಾವು ನಿಮಗೆ ತೊಂದರೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡು

ತ್ತಿದ್ದೇವೆಂಬುದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದರೂ ನಿಮ್ಮ ಈ ಪ್ರವಾಸವು ಸುಖಮಯ ವಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಸ್ವಾಗತ ಸಮಿತಿಯೇನೊ ಬಹುವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆ. ಈ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನನಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಸಹಾಯಮಾಡಿದ ನನ್ನ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳಿಗೂ ಸಾನುಭೂತಿ ತೋರಿದ ಇತರರಿಗೂ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅವರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಮುಂದೆ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಬಿನ್ನವಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೆನು.

ಬೆಂಗಳೂರು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನ ಪುರಾತನ ವೈಭವದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳದರೆ ಅಪ್ರಕೃತವೆನಿಸದು. ಇವೊತ್ತು ಭಾರತದ ಮುಖ್ಯ ನಗರಗಳಲ್ಲೊಂದಾಗಿರುವ ಸುಂದರವಾದ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಂತೂ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಸಹಜವಾದ ಹೆಮ್ಮೆ ಇದ್ದೇಯಿದೆ. ಈ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಅತ್ಯಂತ ಪುರಾತನ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ನೋಡಿದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನೈದಿದ್ದ ಎರಡು ಮುಖ್ಯ ಪ್ರದೇಶಗಳು—ಒಂದು ಹೊಸಕೋಟೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿರುವ ನಂದಗುಡಿ; ಇನ್ನೊಂದು ಚನ್ನಪಟ್ಟಣದ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಮಾಕುಂದ. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸಮೀಪವಾಗಿರುವ ಮಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಸಹ ಸೋಮವಂಶದ ವಿಜಯಗೋಪಾಲನೆಂಬ ಅರಸು ಆಳುತ್ತಿದ್ದು ಊರನ್ನು ಕಟ್ಟಿದನೆಂದೂ ಅದರ ಹೆಸರು ಆಗ ಮುಕುಂದ ಅಥವಾ ಮಗುಂದ ಎಂದಿತ್ತು. ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಿಜ್ಞಾನೇಶ್ವರನ ಜನ್ಮಸ್ಥಳವು ಸಹ ಈ ಮಳೂರೇ. ಈ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಪಿನಾಕಿನಿ ಮತ್ತು ಶಿಂಷಾ ನದಿಗಳು ಹರಿಯುತ್ತಿವೆಯಲ್ಲದೆ, ಅರ್ಕಾವತಿ ಕಣಿವೆಯು ಸಹ ಇದೆ. "ಸುಂದರ ಪಟ್ಟಣ"ವಾದ ಚನ್ನಪಟ್ಟಣವು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ರಾಜಮನೆತನದವರ ರಾಜಧಾನಿಯಾಗಿದ್ದಿತು. ಇವೊತ್ತು ಇದು ಅರಗಿನ ಬಣ್ಣದ ಆಟದ ಸಾಮಾನುಗಳಿಗೂ ಸೊಗಸಾದ ಉಕ್ಕಿನ ತಂತಿ, ಬಳೆಗಳು ಮತ್ತು ರೇಷ್ಮೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದೆ. ನಾವು ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸುತ್ತಲೂಪ್ರಸರಿಸಿದರೆ ಪುರಾತನ ವೈಭವದಿಂದ ಮೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ಥಳಗಳ್ ಗೋಚರಿಸುವವಲ್ಲದೆ, ಆ ಹಿಂದಣ ಮಹತ್ವಗಳ ನೆನಪೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವೀಗ ಅಂತಹ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಾವೇಶವಾಗಿದ್ದೇವೆ.

ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಮಹತ್ತರ ಗಂಡಾಂತರವೊದಗಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಸಮಾವೇಶವಾಗಿದ್ದೇವೆ ಯುದ್ಧಭೇರಿಗಳು ಮೊಳಗಲಾರಂಭವಾಗಿವೆ. ಯುದ್ಧ ವಿಪತ್ತಾದರೊ ಮಲಯಾ ಪ್ರಾಂತದಿಂದ ಬರ್ಮಾಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ನಮ್ಮ ಮಾತೃಭೂಮಿಯನ್ನೂ ಸೋಕಿದೆ. ಆದಕಾರಣ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಈ ಅಧಿವೇಶನದ ಮಹತ್ವವು ಎಷ್ಟೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಲಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈಗಾಗಲೆ ಧೂಳು ಮುಸುಕಿರುವ ಭಾರತೀಯ ದಿಗಂತದಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ಅಪಾಯಗಳನ್ನು ನಾವು ಯಾವ ರೀತಿ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಎದುರ್ಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಾವಿಲ್ಲಿ ಸಮಾಲೋಚಿಸಿ

ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ಭಾರತದ ಅನೇಕ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪಕ್ಷಗಳು ಮಾಡಿದ ತಕ್ಕ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ನಾನೀಗ ಸಾಲವೆಂದು ಅಲ್ಲೀಕರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಯುದ್ಧ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದ ಮೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾದ ಸರ್ ಸ್ಟಾಫರ್ಡ್ ಕ್ರಿಪ್ಸ್‌ರವರು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವ ವಿಚಾರವೂ, ಅವರು ಡೆಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿರತಕ್ಕ ಮಾತುಕತೆಗಳ ವಿಚಾರವೂ ಸರ್ವರ ಬಾಯಲ್ಲೂ ಇವೆ. ಅವರು ಬಂದಿರತಕ್ಕದ್ದು ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಿರತಕ್ಕ ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರತಿಷ್ಟಂಭನವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ. ಈ ಉದ್ದೇಶವು ಸಫಲವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಕೆಲವು ಪ್ರಧಾನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಪರಿಷ್ಕಾರವಾಗಬೇಕೆ ಹೊರತು, ಕೇವಲ ಸಮರ ಕೌಶಲ್ಯ ಪ್ರಸಂಶೆಯಿಂದಾಗದು. ಈ ಭಾರತೀಯ ರಾಜಕೀಯ ಒಗಟೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಭಾರತದಲ್ಲಿನ ಪ್ರಧಾನ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳು ಯಾವ ಹಿನ್ನೆಲೆಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೂಡಲೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಭಾರತ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸೆ ಆಗಲಿ, ಮುಸ್ಲಿಂಲೀಗೆ ಆಗಲಿ, ಹಿಂದೂ ಮಹಾಸಭೆಯೆ ಆಗಲಿ, ಅಥವಾ ಮತ್ತಾವ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷವೆ ಆಗಲಿ,—ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಏನು, ಆ ಪಕ್ಷವು ಯಾವ ಪಂಗಡದ್ದೆ ಆಗಲಿ, ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಾದರೂ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿರಲಿ, ಈ ಪಕ್ಷಗಳೆಲ್ಲವೂ ರಾಷ್ಟ್ರವು ಈಗಲೇ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು ಎಂಬ ಏಕೈಕ ಪ್ರಧಾನ ಧ್ಯೇಯವನ್ನುಳ್ಳವಾಗಿವೆ ಎಂಬ ವಿಷಯವಂತೂ ಈಗ ಬಹುಚೆನ್ನಾಗಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಈ ಧ್ಯೇಯವು ಪೂರ್ತಿಯಾಗದ ಅಥವಾ, ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದಲೋ ಆ ಧ್ಯೇಯಕ್ಕೆ ವಿಘ್ನವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಎಂತಹ ತೀರ್ಪೆ ಆದರೂ ಈ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳು ಅದನ್ನು ಪರಿಗ್ರಹಿಸವು. ಈ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆಯೆ ಕ್ರಿಪ್ಸ್‌ರ ರಾಯಭಾರವು ಭಗ್ನವಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದೂ ಅದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನವೇನೆಂದರೆ ರಕ್ಷಣಾ ಇಲಾಖೆಯ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಒಬ್ಬ ಭಾರತೀಯ ಮಂತ್ರಿಯ ಕೈಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವಿಕೆಯೇ ಎಂದೂ ನಾನಿಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಭಾರತೀಯರು ಕೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಕೇವಲ ನಿರ್ವಾಹವಾದುದೆಂದೂ ನ್ಯಾಯವಾದುದೆಂದೂ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಪ್ರಭುತ್ವ ವರ್ಗದವರು ಮನಗಾಣುತ್ತಾರೆಂದು ಭಾವಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಿತು. ಆದರೆ, ಅದರ ಸೂಚನೆಗಳು ಮಾತ್ರ ಯಾವುವೂ ಇನ್ನೂ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಇತ್ತೀಚಿನ ಆ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ಪ್ರಜೆಗಳ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಯಾವ ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ಸೂಚನೆಯೂ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಅಸಂತೃಪ್ತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದೆ. ಇದರಿಂದುಂಟಾಗಿರುವ ಕಳವಳವು ಸ್ವಲ್ಪವಲ್ಲ. ಈ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಉಪಖಂಡದಲ್ಲಿನ ಮೂರರಲ್ಲೊಂದು ಭಾಗದ ಪ್ರಜೆಗಳ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಯುದ್ಧ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ

ದವರು ಸೂಚಿಸಿರುವ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅವರು ಸಂಸ್ಥಾನಾಧೀಶರೊಂದಿಗೆ ಹಿಂದೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಸಂಬಂಧ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯೂ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಿರಲು ಇಚ್ಛಿಸಿರುವಂತಿದೆ. ಆ ಸಲಹೆಗಳು ಅನೇಕ ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಹಾನಿಕರವಾಗಿವೆ. ಭರತಖಂಡವು ಮೂರು ಯೂನಿಯನ್ನುಗಳಾಗಿ ವಿಭಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಸಂಸ್ಥಾನವು ಯಾವ ಯೂನಿಯನ್ನಿಗಾದರೂ ಸೇರಬಹುದು ಅಥವಾ ಸೇರದೆಯೆ ಇರಬಹುದು. ಅದು ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಸೇರದೆಯೆ ಇದ್ದರೆ ಅದರ ಸ್ವಾಮಿತ್ವವು ದೃಢೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಂತೆಯೆ ಸರಿ. ಈ ಯುದ್ಧವು ನಿಂತ ಮೇಲೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಡುವ ಶಾಸನ ನಿರ್ಮಾಣ ಸಭೆಗೆ (Constituent assenbly) ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳನ್ನು ಚುನಾಯಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಥಾನಾಧೀಶ್ವರರಿಗೇ ನಿರ್ವಿವಾದವಾದ ಅಧಿಕಾರ ಉಂಟು. ಯಾವ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಸನಸಭೆಗಳಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲಿ ಇವೆ. ಎಂಬುದನ್ನು ಬೆರಳುಗಳ ಮೇಲೆ ಎಣಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಭಾರತೀಯ ಭಾವೀಯೂನಿಯನ್ನುಗಳಲ್ಲಿ ಇರಬಹುದಾದ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿಕಳುಹಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ನರೇಂದ್ರರಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿನ ಪ್ರಜೆಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೂ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ಪ್ರಜೆಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೂ ಏನೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ. ಭಾರತ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪಕ್ಷಗಳು ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಭಾವಿಸುತ್ತಿರುವುದು ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಬಲವಾಗುತ್ತಿರುವ ನಿಮಿತ್ತ, ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ಮಾತೃದೇಶದ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾಗಿರುವವರ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ತಮಗೂ ಯುಕ್ತವಾದ ಸ್ಥಾನವು ದೊರಕಲಿವೆ ಎಂಬ ಭರವಸೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಇಲ್ಲಿನ ಹೋರಾಟವು ಭಾರತ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ದೊಡ್ಡ ಹೋರಾಟದ ಒಂದು ಅಂಶ ಮಾತ್ರ. ಆದರೆ ನಾನು ಇದನ್ನು ಹೇಳಲೇಬೇಕು. ಭಾರತದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ಪ್ರಜೆಗಳು ಸಹ ಮುಖ್ಯ ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಡಲು ಹಕ್ಕನ್ನುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಎಲ್ಲಾ ಪಕ್ಷಗಳವರೂ ಅರಿಯುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಆಲೋಚಿಸಿದರೆ, ಅದ ಏನೇನೂ ಸಂತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿಲ್ಲ. ಮೈತ್ರೀಭಾವದಿಂದ ಸರಕಾರದವರೊಡನೆ ಸಹಕರಿಸಿ ವ್ಯವಹರಿಸುವ ಮಾರ್ಗಾನ್ವೇಷಣಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಫಲಪ್ರದವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮುಂದಿನ ಕ್ಲಿಷ್ಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಸಹ ತಮ್ಮೊಡನೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇತರ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಟ್ಟಿರುವಂತೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಏರ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಎಂಬಂಶವು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇನ್ನೂ ಅರಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ನಾನು ವಿಷಾದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಪ್ರಭುತ್ವದವರು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿನ ರಾಜ

ಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳ ಕೋರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವುದರಲ್ಲಿ—ಅದು ಎಷ್ಟೆ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಹೇಗೆ ಆತುರರಾಗಿದ್ದಾರೆಂಬ ವಾಸ್ತವಾಂಶವು ಸಹ ಇಲ್ಲಿನ ನಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನೂ ಉಂಟುಮಾಡದಿರುವುದು ಸಹ ದುರಾದೃಷ್ಟವೇ ಸರಿ. ಈ ಯುದ್ಧ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಆಡಳಿತವು ಪ್ರಜೆಗಳ ಪ್ರೀತಿ ವಿಶ್ವಾಸ ನಂಬಿಕೆಗಳಿಗೆ ಪಾತ್ರವಾಗಿರುವ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಜವಾಬ್ದಾರರಾಗಿರುವ ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಿಗೆ ವಹಿಸಲ್ಪಡಬೇಕೆಂದು ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸು ಕೋರುತ್ತಿರುವುದು ಯುಕ್ತವೂ ನ್ಯಾಯವೂ ಆದುದಾಗಿದೆ. ಈ ಆಶಯದ ಅಗತ್ಯ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇತರರ ನೆರವು ಬೆಂಬಲಗಳಿಗಾಗಿ ಪರಿಶ್ರಮಿಸಬೇಕಾದ ಕಾಲವು ಕಳೆದುಹೋಗಿದೆಯೆಂದು ನಾನೆಣಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆ ಕೋರಿಕೆಯು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ಸಲ್ಲಿಸಲ್ಪಡಬೇಕು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಈಚೆಗೆ ನಡೆದ ಉಪಚುನಾವಣೆಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಅವಗಾಹನೆಗೆ ತರಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಉಮೇದುವಾರರು ಪ್ರಜೆಗಳ ಮತಗಳನ್ನು ಕೋರಿದುದು ಸಹಾ ಇದೇ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟೇ. ಈ ಉಪಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ, ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿ ಸಭೆಯ ಪರವಾಗಿ ೨೫ ಸದಸ್ಯಸ್ಥಾನಗಳ ಪೈಕಿ ೨೩ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನೂ ಶಾಸನಸಭೆಯ ಪರವಾಗಿ ಆರು ಸ್ಥಾನಗಳ ಪೈಕಿ ಐದನ್ನೂ ಪಡೆದರೆಂಬುದು ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯ. ಸಂಸ್ಥಾನದ ಈ ತೀರ್ಪು ಆಂಗ್ಲೆಯಲ್ಲಿನ ನೆಲ್ಲೀಕಾಯಿನಂತಿದ್ದರೂ ಸಹ ಮೈಸೂರಿನ ಅಧಿಕಾರಿವರ್ಗದವರು ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಸಲಹೆ ಕೊಡದೆ ಇರುವುದು ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ಗೌರವಗಳು ಇದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ತೋರ್ಪಡಿಸುತ್ತಾ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವುದೂ ಊಹಾತೀತವಾದ ವಿಷಯಗಳಾಗಿವೆ. ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವು ನೆಲೆಗೊಂಡಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ದೇಶಗಳಲ್ಲೂ ಉಪಚುನಾವಣೆಗಳಿಗೆ ಮಹಾ ಚುನಾವಣೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವವುಂಟು. ಆದುದರಿಂದ, ಇಲ್ಲಿನ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳದೆ ಇರುವುದನ್ನೂ ಇಷ್ಟೊಂದು ನಿಷ್ಕೃಷ್ಟವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸಿರುವ ಪ್ರಜಾಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸದೆ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸು ನೀಡಿದ ಸ್ನೇಹಹಸ್ತವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿರುವುದನ್ನೂ ನೋಡಿದರೆ ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ಸ್ನೇಹಿತರೆ! ನಾನೀಗ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮಹತ್ವಪೂರಿತವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ಇಲ್ಲಿ ಕೈಗೊಳ್ಳಲಿರುವ ತೀರ್ಪುಗಳು ಅನತಿಕಾಲದಲ್ಲಿಯೆ ಮಹತ್ವ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿಯೆಮಾಡುವುವು. ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸೆಂದರೆ ಸಂಸ್ಥಾನಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಪೈಕಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯವಾದ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆದಿದೆ. ಇದರ ನಿರ್ಣಯಗಳು ಮೈಸೂರೊಂದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲ ಸಂಸ್ಥಾನಗ

ಳಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸತಕ್ಕವುಗಳಾಗಿರುವುವು. ಇದು ಅಖಿಲ ಭಾರತ ರಾಜಕೀಯ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಹ ಪಾತ್ರವಹಿಸಬೇಕಾದ ಕಾಲವು ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ತಿರುವಾಂಕೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ನಮ್ಮ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ಕುರಿತು ಕ್ರಿಪ್ಸರ ರಾಯಭಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಸಮಷ್ಟಿಯಿಂದ ವ್ಯವಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ಕಾಗದ ಬರೆದಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಆಹ್ವಾನದ ಹಿಂಬಂದಿಯಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮುಖ್ಯವಾದ ಎಲ್ಲರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಅಡಗಿದೆಯೆಂದು ನಾನು ಎಣಿಸುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಸಮಷ್ಟಿಯಿಂದ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಾ, ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಗಳ ಫಲಾಫಲಗಳನ್ನು ಉಪಭೋಗಿಸುವ ಕಾಲವು ಬಂದಿದೆ. ಈ ಅಧಿವೇಶನದ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಇದೊಂದು ಮುಖ್ಯವಾದುದು.

ಮಿತ್ರರೆ, ಇನ್ನು ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷಪೀಠವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸುವಂತೆ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ|| ಟಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂರವರನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುವುದೀಗ ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ. ಅವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾವಿಟ್ಟಿರುವ ಗೌರವ ವಿಶ್ವಾಸಗಳ ಗುರುತಾಗಿ ನಾವು ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಏನನ್ನೂ ಕೊಡಲಾರೆವು. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಇತಿಹಾಸದ ಅತ್ಯಂತ ಮುಖ್ಯವಾದ ಪರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇವರು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಏಕಾಭಿಮತದಿಂದ ಅಧ್ಯಕ್ಷಪೀಠಕ್ಕೆ ಚುನಾಯಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದರೆ, ಅವರಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೊಂದು ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹತೆಯಿದೆಯೆಂದು ಅರ್ಥ. ಅಲ್ಲದೆ ಅವರು ಈ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರೂ ಹೌದು. ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಭಗವಂತನು ಅವರಿಗೆ ನೀಡಲಿ. ನಾವು ಇವರನ್ನು ನಮ್ಮ ಈ ವರ್ಷದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರನ್ನಾಗಿ ಆರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಶ್ರೀಯುತರಾದ ಟಿ. ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯ, ಎಚ್. ಸಿ. ದಾಸಪ್ಪ, ಕೆ. ಟಿ. ಭಾಷ್ಯಂ ಮತ್ತು ಎಚ್. ಸಿದ್ದಯ್ಯ—ಅವರುಗಳು ಇದುವರೆಗೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಿರತಕ್ಕ ಪರಂಪರಾನುಗತ ಘನತೆ ಪ್ರಭಾವಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಇವರೂ ಸಹ ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸಹಕರಿಸೋಣ. ಶ್ರೀ|| ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂರವರು ಇನ್ನು ಈ ಅಧಿವೇಶನದ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯನ್ನು ವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಗೆಳೆಯರೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತು, ನಮ್ಮ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಲ್ಲೊಬ್ಬರಾದ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯನವರು ಗೈರುಹಾಜರಾಗಿರುವುದನ್ನು ನಾನಿಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಕರ್ತವ್ಯ ಪರಾಙ್ಮುಖವಾದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರೀಗ ಕಾರಾಗಾರದ ಕಟಕಟಿಗಳ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ನಮ್ಮ ನಾಯಕರುಗಳಾದ ಶ್ರೀಯುತರಾದ ಎಚ್. ಸಿ. ದಾಸಪ್ಪ ಮತ್ತು ಎಸ್. ರಂಗರಾಮಯ್ಯನವರೂ

ಜೈಲಿನಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಭಾರತೀಯ ರಕ್ಷಣಾ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಶಿಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಕಠಿಣ ಶಿಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರುಗಳು ಇರಬೇಕಾದ ಸ್ಥಳವು ಕಾರಾಗಾರಗಳಲ್ಲವೆಂದೂ, ಅವರು ನಿಜವಾಗಿ ಇರಬೇಕಾದುದು ಅವರನ್ನು ತಮ್ಮ ನಾಯಕರೆಂದು ಒಪ್ಪಿ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಅವರ ಹಾದಿಯನ್ನೆ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಪ್ರಜೆಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಎಂದೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಗಮನಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ನನ್ನ ಅಭಿಲಾಷೆಯಾಗಿದೆ.

ವಂದೇ ಮಾತರಂ.

ಪ್ರಜಾಮತ ಪವರ್ ಪ್ರೆಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ

[illegible]ದನೇ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮಹಾಧಿವೇಶನ

ನೆಹರು ನಗರ

ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳವರ ವರದಿ

1941–42

★

ಪ್ರಕಾಶಕರು

ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮನ್, ಬಿ. ಎ. ಬಿ. ಎಲ್

ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ

★

ಮುದ್ರಣಕಾರರು :

ಶ್ರೀ ನೀಲಕಂಠೇಶ್ವರ ಮುದ್ರಣಾಲಯ, ಸುಲ್ತಾನ್‌ಪೇಟೆ,

ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ.

ಐದನೆಯ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮಹಾಧಿವೇಶನ

ನೆಹರು ನಗರ

ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳವರ ವರದಿ

1941-42.

ಮಿತ್ರರೆ,

1941–42 ನೆ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಅಖಿಲ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಮಿತಿ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಗಳ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳ ವರದಿಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿ ಪರವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಮುಂದಿಡಲು ಹರ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರಿ ವರ್ಗ

ಶ್ರೀ॥ ಎಚ್. ಸಿದ್ಧಯ್ಯನವರು ಈ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ಈ ಕೆಳಗೆ ಕಾಣಿಸಿರುವವರು ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರು:-

ಶ್ರೀಗಳಾದಂಥ ಎಸ್. ರಂಗರಾಮಯ್ಯ, (ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆ); ಕೆ. ಟಿ. ಭಾಷ್ಯಂ, (ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ); ಎಸ್. ಚನ್ನಯ್ಯ, (ಮೈಸೂರು ನಗರ); ಕೆ. ಚಂಗಲರಾಯ ರೆಡ್ಡಿ, (ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆ); ಟಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ, (ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆ); ಕೆ. ಆರ್. ಮಾಧವರಾವ್, (ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆ); ...ಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ, (ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆ); ಬಿ. ಎನ್. ಬೋರಣ್ಣ ಗೌಡ, ...ಸನ ಜಿಲ್ಲೆ); ಎ. ಜಿ. ಬಂದಿಗೌಡ, (ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆ); ಬಾಗಮನೆ

ದೇವೇಗೌಡ, (ಕಡೂರು ಜಿಲ್ಲೆ); ಮತ್ತು ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ, (ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆ).

ವರ್ಷದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಶ್ರೀ|| ಗಳಾದಂಥ ಎಚ್.ಸಿ. ದಾಸಪ್ಪ ಟಿ. ಸಿದ್ಧಲಿಂಗಯ್ಯ ಮತ್ತು ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮನ್ ಇವರನ್ನು ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಗೆ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿದರು. ಶ್ರೀ|| ಎಚ್. ಸಿ, ದಾಸಪ್ಪ ನವರು ಕೋಶಾಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದರು. ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮನ್‌ರವರು 1941 ನೇ ಜುಲೈ 19 ರ ವರೆಗೂ ಮತ್ತೆ ಆ ದಿನ ಪುನಃ ನೇಮಕವಾಗಿ ವರ್ಷಾದ್ಯಂತವೂ ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯವರಾಗಿದ್ದರು. ಶ್ರೀ|| ಗಳಾದಂಥ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ ಮತ್ತು ಕೆ. ಸಂಪಂಗಿರಾಮಯ್ಯ ಇವರನ್ನು ಈ ವರ್ಷ ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಟಣ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯವರನ್ನಾಗಿ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯವರು ನೇಮಕಮಾಡಿದ್ದರು.

ಈ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು 16 ಸಾರಿ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯ ಮೀಟಿಂಗ್ ಗಳು ನಡೆದುವು. ಸರಾಸರಿ ಹಾಜರಿ 12.

ಅ. ಮೈ. ಕಾಂ. ಸಮಿತಿ ಸಭೆಗಳು

ಕಳೆದ ವರ್ಷದ ಮಹಾಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ವಿನೋಬ ನಗರದಲ್ಲಿ ಅ. ಮೈ. ಕಾಂ. ಸಮಿತಿಯು ವಿಷಯ ನಿರ್ಧಾರಕ ಸಮಿತಿಯಾಗಿ ಸೇರಿದ್ದು ದಲ್ಲದೆ, 1941 ನೇ ಜೂಲೈ 19 ಮತ್ತು 20 ನೇ ತಾರೀಖುಗಳಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕಬಳ್ಳಾಪುರದಲ್ಲೂ 1941ನೇ ನವೆಂಬರ್ 22 ಮತ್ತು 23 ನೇ ತಾರೀಖು ಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಳೇನರಸೀಪುರದಲ್ಲೂ ಎರಡು ಅಧಿವೇಶನಗಳು ನಡೆದುವು. ಈ ಅಧಿವೇಶನಗಳು ಸರಾಸರಿ ಹಾಜರಿ 23.

ಸದಸ್ಯತನ

ವರ್ಷಾದ್ಯಂತವೂ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸದಸ್ಯರ ಸಂಖ್ಯೆಯು 40 ಸಾವಿರವಿತ್ತು. ಇಂಡಿಯನ್ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಮಹಾ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯುವರು ಆ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ವರ್ಷಕಾಲವೂ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಸೇರಿ

ಬಹುದೆಂದು ಹೊರಡಿಸಿರುವ ಪ್ರಕಟಣೆಯು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಸಮಿತಿಯು ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕ್ರಮವರಿತು ಕೆಲಸಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ.

ಸಂಸ್ಥಾನಾಮುಳಿ ಆಚರಣೆಗಳು

ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯು ತೀರ್ಮಾನದಂತೆ 1941 ನೆ ಇಸವಿ ಸೆಪ್ಟಂಬರ್ 1 ನೇ ತಾರೀಖಿನ ದಿನ ಸಂಸ್ಥಾನಾಮುಳಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರದಿನವನ್ನಾಗಿ ಆಚರಿಸಲಾಯಿತು. ಹಾಗೆಯೇ ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ಟಿ. ಭಾಷ್ಯಂರ ದಸ್ತಗಿರಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ 28-8-1941 ನೇ ತಾರೀಖಿನಲ್ಲೂ ಶ್ರೀ|| ಗಳಾದಂಥ ಎಚ್. ಸಿ. ದಾಸಪ್ಪ, ಟಿ. ಸಿದ್ಧಲಿಂಗಯ್ಯ, ಎಸ್. ರಂಗರಾಮಯ್ಯ ಮತ್ತು ಕೆ. ಎಸ್. ಕುಮಾರ್ರ ಇವರುಗಳ ದಸ್ತಗಿರಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ 10-2-42 ನೆ ತಾರೀಖಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಭಟನಾ ದಿನಾಚರಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಾಯಿತು. 1941 ನೆ ಅಕ್ಟೋಬರ್ 2 ನೆ ತಾರೀಖಿನಿಂದ ಒಂದು ವಾರ ಗಾಂಧಿ ಜಯಂತಿ ಸಂಬಂಧವಾಗಿಯೂ 1942 ನೆ ಜನವರಿ 2 ನೆ ತಾರೀಖಿನಿಂದ ಒಂದು ವಾರ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲಾಯಿತು. 1942 ನೆ ಇಸವಿ ಜನವರಿ 26 ನೆ ತಾರೀಖಿನ ದಿನ ಸಂಸ್ಥಾನಾಮುಳಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸದಸ್ಯರು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು.

ದಸ್ತಗಿರಿ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷೆಗಳು

1942 ನೆ ಇಸವಿ ಜನವರಿ 22 ನೆ ತಾರೀಖಿನ ದಿನ ಶ್ರೀ|| ಗಳಾದಂಥ ಎಚ್. ಸಿ. ದಾಸಪ್ಪ ಮತ್ತು ಟಿ. ಸಿದ್ಧಲಿಂಗಯ್ಯನವರು ಶಿವಮೊಗ್ಗದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣಗಳಿಗಾಗಿ ಭಾರತ ರಕ್ಷಣಾ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಅವರನ್ನು ದಸ್ತಗಿರಿಮಾಡಿ, ವಿಚಾರಗೊಳಪಡಿಸಿ ತಲಾ 15 ತಿಂಗಳ ಕಠಿನ ಸಜ ಮತ್ತು 100 ರೂಪಾಯಿ ಜುಲ್ಮಾನೆ ವಿಧಿಸಿದರು. ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ಎ. ಪರಶುರಾಂರವರು ಮೈಸೂರಿನವರಲ್ಲವೆಂದು ಗಡಿಪಾರು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅವರು ಈ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ನ್ಯಾಯಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ವಿಮರ್ಶಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಉಲ್ಲಂಘನೆ ಮಾಡಿ ಸಂಸ್ಥಾನದೊಳಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ

ಅವರನ್ನು ದಸ್ತಗಿರಿ ಮಾಡಿ, ವಿಚಾರಣೆಗೊಳಪಡಿಸಿ 3 ತಿಂಗಳು ಕಠಿಣ ಸಜ ವಿಧಿಸಿದರು. ಅವರು ಸಜ ಅನುಭವಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಅವರನ್ನು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಸರಹದ್ದಿನಿಂದಾಚೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರು. ಮೈಸೂರಿನ ಶ್ರೀ|| ಟಿ. ಎಸ್. ಸುಬ್ಬಣ್ಣನವರ ಮೇಲೆ ಒಳ್ಳೆ ನಡತೆ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಮೀನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮೊಕದ್ದಮೆ ಹೂಡಿ ಮೈಸೂರು ಸಿಟಿ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರು ಅವರು 6 ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ಒಳ್ಳೆ ನಡವಳಿಗೆ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಮೀನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದೂ ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಜೈಲಿನಲ್ಲಿರಬೇಕೆಂದೂ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದರು. ಈ ತೀರ್ಮಾನದಮೇಲೆ ಶ್ರೀ|| ಸುಬ್ಬಣ್ಣನವರು ಮಾಡಿದ್ದ ಅಪೀಲು ಮಂಜೂರು ಆಯಿತು. ಶ್ರೀ|| ಗಳಾದಂಥ ಎಚ್. ಡಿ. ಶಂಕರ್ ಮತ್ತು ಎಂ. ಎಸ್. ರಾಮರಾವ್ ಇವರು ಭಾರತರಕ್ಷಣ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಬಂಧನದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ರಂಗರಾಮಯ್ಯನವರಿಗೆ ಭಾರತರಕ್ಷಣ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ 2 ತಿಂಗಳು ಕಠಿನ ಸಜ ಮತ್ತು 400 ರೂಪಾಯಿ ಜುಲ್ಮಾನೆ ವಿಧಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ವಿಶೇಷ ಸಮಿತಿಗಳ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳು

ಚಿಕ್ಕಬಳ್ಳಾಪುರದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಅ. ಮೈ. ಕಾಂ. ಸಮಿತಿ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಶೇಷ ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಲಾಯಿತು. ಒಂದು ಸಮಿತಿ ಅರ್ವಿನ್ ನಾಲಾ ಪ್ರದೇಶದ ರೈತರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಅವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಬಗ್ಗೆ ಸಲಹೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೂ ಇನ್ನೊಂದು ಸಮಿತಿ, ಕೂಲಿಗಾರರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಅವರ ಏಳಿಗೆಗೆ ಸಾಧಕವಾಗುವಂತಹ ಕಾನೂನು ರಚನೆಗೆ ಸಲಹೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೂ ನೇಮಕವಾದುವು. ಅರ್ವಿನ್ ನಾಲಾ ಸಮಿತಿ ಸದಸ್ಯರು:—ಶ್ರೀ ಎಸ್. ರಂಗರಾಮಯ್ಯ (ಅಧ್ಯಕ್ಷರು), ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಚನ್ನಯ್ಯ, ಡಾಕ್ಟರ್ ಎಸ್. ಡಿ. ಪಶುಪತಿ, ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ಬಂದಿಗೌಡ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ (ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ), ಕೂಲಿಗಾರರ ಸಮಿತಿಗೆ ಸದಸ್ಯರು:—ಶ್ರೀಗಳಾದಂಥ ಕೆ. ಟಿ. ಭಾಷ್ಯಂ, ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ, ಬಿ. ಎಚ್. ಬೋರಣ್ಣಗೌಡ, ಟಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಮತ್ತು ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮ (ಕನ್ವೀನರ್). ಅರ್ವಿನ್ ನಾಲಾ ಸಮಿತಿ ಸದಸ್ಯರು ಆ ಪ್ರದೇಶದ ಅನೇಕ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿ ಕೊಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಮಲೇರಿಯಾ ರೋಗ

ದಿನಯಿಂದ ಜನರ ಆಯುರಾರೋಗ್ಯವು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಟ್ಟಿದೆಯೆಂಬುದಕ್ಕೂ ಅಲ್ಲಿನವರ ಸಾಂಪತ್ತಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಇಳಿದುಹೋಗಿದೆಯೆಂಬುದಕ್ಕೂ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಶೇಖರಿಸಿವರು. ಈ ಸಮಿತಿಯವರು ಒಳ್ಳೆ ಭರದಿಂದ ಕ್ರಮವರಿತು ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು ನೆರವೇರಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಸಂತೋಷದಾಯಕವಾಗಿದೆಯಲ್ಲದೆ ಅರ್ನಿನ್ ನಾಲಾ ಪ್ರಾಂತದ ವಿಷಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಯೋಚನಾಪರರಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಜನರ ಕಷ್ಟ ಪರಿಹಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೆಲವು ನಿವಾರಣೋಪಾಯಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದರೂ, ಆ ಪ್ರಾಂತದ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಚಿಂತೆಯನ್ನು ದೂರಮಾಡುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಆಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈ ಸಮಿತಿಯವರ ಆಖೈರು ವರದಿಯಿಂದ ನಿಜವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಹೊರಬಿದ್ದು ಅದರ ಪರಿಹಾರರಾರ್ಥವಾಗಿ ತುರ್ತಾಗಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವೂ ಸಹ ಮುಂದಟ್ಟಾಗುವುದೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಕೂಲಿಗಾರರ ಸಮಿತಿಯು ಒಂದು ಮಿತಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲಸಗಾರರ ಕಾನೂನು ರಚನೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೇಮಕವಾಗಿತ್ತು. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕೂಲಿಗಾರರ ಕಾನೂನು ರಚನೆಯಾಗುವುದು ಇದೇ ಮೊದಲನೆಯದಾದುದರಿಂದ ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ವಿಶೇಷಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿದರು. ಈ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ನಿಜವಾದ ಪ್ರಯೋಜನ ದೊರೆಯಲೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಕೂಲಿಗಾರರ ಸಮಿತಿಯವರು ಮಸೂದೆಗೆ ಅನೇಕ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನೂ ಸಲಹೆಗಳನ್ನೂ ಸೂಚಿಸಿದರು. ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಾರ್ಟಿಯವರು ಆ ಸಭೆಯ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಗೆ ತಂದು ಅವುಗಳಲ್ಲನೇಕ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳು ಅಂಗೀಕೃತವಾದುವು. ಈ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಹೊಳೆನರಸಿಪುರದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದ ಅ. ಮೈ. ಕಾಂ. ಸಮಿತಿ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಾದ ನಿರ್ಣಯದಂತೆ ಪರಿಸಮಾಪ್ತಿಗೊಳಿಸಲಾಯಿತು.

ಹೊರ ಪ್ರಾಂತಗಳ ಸಂಬಂಧ

ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಇತರ ದೇಶೀಯ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ರಾಜಕೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೊಡನಿರುವ ತನ್ನ ಸಂಬಂಧವನ್ನುಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ನಮ್ಮ

ಮಾಜಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಲ್ಲೊಬ್ಬರಾದ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯನವರು ಅಖಿಲಭಾರತ ಸಂಸ್ಥಾನ ಪ್ರಜಾ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದರು; ಮತ್ತು ಜಮಖಂಡಿ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಪ್ರಜಾಮಂಡಲದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದರು. ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಮಾಜಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ|| ಎಚ್. ಸಿ. ದಾಸಪ್ಪನವರು ಅಕ್ಟೋಬರ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಹೈದರಾಬಾದಿನ ಬಾಲಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘದ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಆ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿನ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳನ್ನು ಸ್ವತಃ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅನೇಕರ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ವಾಯಿತಲ್ಲದೆ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನ ಧ್ಯೇಯ ಮತ್ತು ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಪ್ರಚಾರಮಾಡಿ ದೇಶೀಯ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯಿಸುವಂತಹ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸಲು ಸಹಾಯವಾಯಿತು. ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ಚಂಗಲರಾಯ ರೆಡ್ಡಿಯವರು ಅನಂತಪುರದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಹಿಂದಿ ಪ್ರಚಾರಕ ಮಹಾಸಭೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಆಂಧ್ರದೇಶದ ಕೆಲವು ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿಕೊಟ್ಟು ಬಂದರು. ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯವರಾದ ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮರವರೂ ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರೂ ಧಾರವಾಡಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಕರ್ಣಾಟಕ ಪ್ರಾಂತ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕಮಿಟಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೊಡನೆ ಇಂಡಿಯನ್ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನ ಸದಸ್ಯತನದ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಪುಸ್ತಕಗಳು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿನವರಿಗೆ ದೊರೆಯದಿರುವುದರಿಂದಾಗುತ್ತಿರುವ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದರು. ಈ ಸಂಬಧವಾಗಿ ಏನುಮಾಡಬಹುದೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಿದರು. ಇದರ ಫಲಿತಾಂಶವಾಗಿ ಇನ್ನಿಷ್ಟರಲೇ ಕರ್ಣಾಟಕ ಪ್ರಾಂತ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕಾರ್ಯಾಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯವರು ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನೊಡನೆ ಆಚರಣೀಯವಾದ ಏರ್ಪಾಡು ನಡೆಸಬಹುದೆಂದು ನಂಬಲಾಗಿದೆ. ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಇನ್ನೊಂದು ವಿವರವೆಂದರೆ ಸಂಸ್ಥಾನ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಸದಸ್ಯತನದ ಚಂದಾ ಮೊಬಲಿಗಿನಲ್ಲಿ ಕರ್ಣಾಟಕ ಪ್ರಾಂತ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಮಿತಿಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತಿರುವ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಂಶವನ್ನು ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕೊಡಲೇಕೆಂಬುದು, ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಯಾವುದೊಂದೂ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿಲ್ಲ.

ಮಾನ್ಯ ಅತಿಥಿಗಳು

ಕರಾಚಿಯು ಮೇಯರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ|| ಆರ್.ಕೆ. ಸಿಧ್ವ ಮದರಾಸಿನ ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ಸತ್ಯಮೂರ್ತಿ ಅಖಿಲಭಾರತ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕಮಿಟಿಯ ಆಫೀಸ್ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಜನಾಬ್ ಸಾದಿಕ್ಆಲಿ, ಕರ್ಣಾಟಕ ಪ್ರಾಂತ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕಮಿಟಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಡಾಕ್ಟರ್ ಕರ್ಮರ್ ಕರ್ ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಆಫೀಸಿಗೆ ಭೇಟಿಕೊಟ್ಟು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕೆಲಸಗಾರರೊಡನೆ ಕುರಿತು ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು.

ಕೂಲಿಗಾರರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ

ವರದಿ ಸಾಲಿನ ಆದಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಗಿರಣಿಗಳಲ್ಲೂ ಭದ್ರಾವತಿ ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲೂ ಕೋಲಾರದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳಲ್ಲೂ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮುಷ್ಕರಗಳು ನಡೆದುವು. ಈ ಮುಷ್ಕರಗಳಿಂದ ಸಾವಿರಾರು ಮಂದಿ ಕೂಲಿಗಾರರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಯಿತು. ಶ್ರೀಗಳಾದಂಥ ಕೆ. ಟಿ. ಭಾಷ್ಯಂ, ಎನ್. ಡಿ. ಶಂಕರ್, ಎಂ. ಎಸ್. ರಾಮರಾವ್ ಮುಂತಾದವರನ್ನು ಈ ಮುಷ್ಕರಗಳ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಬಂಧನದಲ್ಲಿರಿಸಿದ್ದುದು, ಶ್ರೀಗಳಾದಂಥ ಕೆ.ಎಸ್. ಕುಮಾರ್ರ, ರಾಮಚಂದ್ರಶೆಟ್ಟಿ, ಎನ್. ಡಿ. ಶಂಕರ್, ಎಂ ಎಸ್ ರಾಮರಾವ್ ಮತ್ತು ಜನಾಬ್ ಎ. ಜಡ್. ಷರೀಫ್, ಎಂ.ಎ. ಪರಶುರಾಂ, ಷಣ್ಮುಗಂ, ಲಿಂಗಯ್ಯ, ರಾಮಲಿಂಗಂ, ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಮೊದಲಿಯಾರ್ ಮುಂತಾದವರು ಗೊತ್ತಾದ ಜಿಲ್ಲೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಕೂಡದೆಂದು ಪ್ರತಿಬಂಧಕಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದುದು, ಮೈಸೂರು ಪೋಲೀಸ್ ಆಕ್ಟ್ 39 ನೆಕ್ಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ಕೋಲಾರದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿ ಮತ್ತು ಭದ್ರಾವತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಬಂಧಕಾಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿದುದು, ಇವೇ ಮುಂತಾದ ಸರ್ಕಾರದ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಕೂಲಿಗಾರರ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಅಸಮಾಧಾನವುಂಟಾಯಿತು. ಶ್ರೀ ಕೆ.ಟಿ. ಭಾಷ್ಯಂ ಅವರನ್ನೂ ಅವರ ಸಹಪಾಟಿಗಳನ್ನೂ ಬಿಡುಗಡೆಮಾಡಿ, ಕೂಲಿಗಾರರ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸುವುದಾಗಿ ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟ ಕೂಡನೆ ಬಿನ್ನಿಮಿಲ್‌ನ ಮುಷ್ಕರವು ಕೊನೆಗಂಡಿತು. ಮೈಸೂರು ಹೈಕೋರ್ಟಿನ ಜಡ್ಜರೊಬ್ಬರು ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿ, ತಮ್ಮ ವರದಿಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವರು. ಈ ವರದಿಯು ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ.

ಭದ್ರಾವತಿ ಕಬ್ಬಿಣ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಕೆಲಸಗಾರರು ತಮಗೆ ತುಟ್ಟಿಭತ್ಯೆ ನೀಡಬೇಕೆಂದೂ ಇನ್ನು ಕೆಲವು ರಿಯಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಮುಷ್ಕರ ಹಿಡಿದಿದ್ದರು. ಈ ಮುಷ್ಕರವು ಸಹ ಕೊನೆಗಂಡಿತು. ಅಲ್ಲದೆ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನವಾದಂತೆ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಯಜಮಾನರಿಗೂ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೂ ಒಪ್ಪಂದವಾಗಿ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಆಗಿದೆ. ದೀರ್ಘ ಕಾಲ ನಡೆದ ಎಲ್ಲ ಮುಷ್ಕರಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಹೆಂಗಸರು, ಗಂಡಸರು, ಮುದುಕರು ಮಕ್ಕಳು ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಾರರು ತಮಗೆ ವಿಷಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಒದಗಿದರೂ ಶಾಂತಿಯಿಂದಲೂ ಶಿಸ್ತಿನಿಂದಲೂ ನಡೆದುಕೊಂಡುದು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲೂ ಹೊರಗಡೆಯೂ ಪ್ರಶಂಸಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಈ ಮುಷ್ಕರಗಳು ನಡೆಯುವ ತರುಣದಲ್ಲೇ ಕೂಲಿಗಾರರ ಮಸೂದೆಯು ವಿಶೇಷ ಕಾನೂನಾಗಿ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂತು. ಹೊಳೆನರಸೀಪುರದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಅ. ಮೈ. ಕಾಂ. ಸಮಿತಿ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಈ ಕಾನೂನು ಅನುಸಾರವಾಗಿ ರಚಿತವಾಗಿರುವ ನಿಯಮಗಳೂ ಕೂಲಿಗಾರರ ಏಳಿಗೆಗೆ ಅಡ್ಡಿ ತರುವಂತಹುಗಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ತರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಿದ್ದುಪಡಿಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಲೇಬರ್ ಸಬ್‌ಕಮಿಟಿಯವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸಲಾಯಿತು. ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿ ಸಭೆಯ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದ ಕೂಲಿಗಾರರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸೂಚಿಸಿದ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳು ಅಂಗೀಕಾರವಾಗದಿದ್ದುದಕ್ಕಾಗಿ ವಿಷಾದಿಸಿ, ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಸಿಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರವು ಅಂಗೀಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಲಾಯಿತು. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಏನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಕೂಲಿಗಾರರ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಸಂಸ್ಥಾನಾದ್ಯಂತ ಅನೇಕ ಕೂಲಿಗಾರರ ಸಂಘಗಳು ಸ್ಥಾಪಿತವಾದುವು. ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಚುನಾಯಿತರಾಗಿರುವುದೂ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಸ್ಪರ್ಧೆಯಿಲ್ಲದೆ ಚುನಾಯಿತರಾಗಿರುವುದೂ ಸಂತೋಷಕರವಾಗಿದೆ.

ಕೂಲಿಗಾರರ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಗ್ಗೆ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನ ನೀತಿಯು ವರದಿ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿತ್ತು. ಕೂಲಿಗಾರರ ಮಸೂದೆಗೆ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ, ಅವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಉದ್ದೇಶ

ದಿ ಉಪಸಮಿತಿಯೊಂದನ್ನು ನೇಮಿಸಿದ್ದ ವಿಚಾರವೇಲೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದೆ. ಸಂಸ್ಥಾನಾಮಳಿ ಕೂಲಿಗಾರರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗನ್ನು ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ಅವರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯುಂಟಾದಾಗ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯು ತನ್ನ ಪ್ರತಿಭಟನೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದೆ. ೨೭-೯-೪೧ ರಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಈ ಮುಂದೆ ಕಾಣಿಸಿರುವ ನಿರ್ಣಯವು ಅಂಗೀಕೃತವಾಗಿದೆ. "ಸಂಸ್ಥಾನದ ಕೂಲಿಗಾರರ ಚಳುವಳಿ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯು ತನ್ನ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ತೋರಿಸಿದೆ. ಈಚಿಗೆ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿರುವ ಕೂಲಿಕಾರರ ಕಾನೂನಿನಂತೆ ಕೂಲಿಗಾರರ ಸಂಘಗಳನ್ನು ಸ್ಥಿರಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವುಂಟಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಕೂಲಿಗಾರರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಆಗತ್ಯವೆಂದು ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಟಿ. ಭಾಷ್ಯಂರವರು ಕೂಲಿಗಾರರ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಮೂಲಕ ನೇಮಿಸಲಾಗಿದೆ." ಹೊಳೆನರಸಿಪುರದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದ ಅ. ಮೈ. ಕಾಂ. ಸಮಿತಿಯು ಅಧಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಕೂಲಿಗಾರರ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಗ್ಗೆ ಅಂಗೀಕೃತವಾಗಿರುವ ನಿರ್ಣಯದಿಂದ ಕೂಲಿಗಾರರ ಪ್ರಶ್ನೆ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನ ನೀತಿಯೇನೆಂಬುದು ಇನ್ನೂ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡುವುದು. ಆ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ "ಕೂಲಿಗಾರರ ಅನೇಕವಾದ ಕಷ್ಟ ನಿಷ್ಠೂರಗಳನ್ನು ಈ ಅಧೀವೇಶನವು ಮುಂದಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸತ್ತಲ್ಲದೆ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕೆಲಸಗಾರರು ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಗೆ ಅವರ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ." ಕೂಲಿಗಾರರ ಪ್ರಶ್ನೆ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನ ನೀತಿಯೇನೆಂಬುದು ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರ ವಿಮರ್ಶೆಗೆ ಹೋಗಿತ್ತು. ಕೂಲಿಗಾರರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಬಂಡವಾಳಗಾರರಿಗೂ ಕೂಲಿಗಾರರಿಗೂ ಮಧುರಬಾಂಧವ್ಯ ನೆಲೆಸುವಂತೆ ತನ್ನ ಕೈಲಾದ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದೇ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನ ನೀತಿಯೆಂದು ಶ್ರೀ ಕೆ. ಟಿ. ಭಾಷ್ಯಂರವರು ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಈ ನೀತಿಯನ್ನು ಮಹಾತ್ಮಜಿಯವರು ಒಪ್ಪಿ ಆ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಸಹ ವ್ಯಕ್ತ ಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶಾಸನಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಾರ್ಟಿಗಳು

ಮಹಾ ಚುನಾವಣೆಗಳಾದಮೇಲೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯ ವಿಧಾಯಕ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸದಸ್ಯರ ಸಮ್ಮೇಳನವೊಂದು ೧೯೪೧ನೇ ಮೇ ೪ನೆಯ ತಾರೀಖಿನಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ನೇರಿತ್ತು. ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಈ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಪ್ರಾರಂಭಭಾಷಣಮಾಡಿ ಕಾರ್ಯ ಕಲಾಪಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದರು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೇ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಬೋರ್ಡಿನ ಸಮಿತಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಶ್ರೀ|| ಎಚ್. ಸಿ. ದಾಸಪ್ಪನವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಸಭೆಯ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯವಿಧಾಯಕ ಸಭೆಯ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸದಸ್ಯರ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮೀಟಿಂಗುಗಳು ನಡೆದು ಆಯಾ ಸಭೆಯ ಪಾರ್ಟಿಗಳು ಸ್ಥಾಪಿತ ವಾಗಿ ಅಧಿಕಾರ ವರ್ಗದವರು ಚುನಾಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು. ನ್ಯಾಯವಿಧಾಯಕ ಸಭೆಯ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಾರ್ಟಿಗೆ ಶ್ರೀ|| ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ನಾಯಕ ರಾಗಿಯೂ, ಶ್ರೀ|| ಟಿ. ಸಿದ್ಧಲಿಂಗಯ್ಯನವರು ಉಪನಾಯಕರಾಗಿಯೂ, ಶ್ರೀ|| ವಿ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾಯರು ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯಾಗಿಯೂ, ಶ್ರೀ|| ಭೀಮಪ್ಪನಾಯ್ಕರು ಪ್ರಧಾನ ಚಾಲಕರಾಗಿಯೂ, ಶ್ರೀ|| ಡಿ. ಎಸ್. ಮಲ್ಲಪ್ಪ ನವರು ಖಜಾಂಚಿಯವರಾಗಿಯೂ, ಶ್ರೀ|| ಎ. ಕೆ. ಜಯಮುತ್ತುರಾಜು ಯವರು ಉಪಚಾಲಕರಾಗಿಯೂ ಚುನಾಯಿತರಾಗಿರುವರು. ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿ ನಿಧಿ ಸಭೆಯ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಾರ್ಟಿಗೆ ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ಚೆಂಗಲರಾಯರೆಡ್ಡಿಯವರು ನಾಯಕರಾಗಿಯೂ, ಶ್ರೀ|| ಎನ್. ಚನ್ನಪ್ಪನವರು ಉಪನಾಯಕರಾಗಿಯೂ, ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರು ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯಾಗಿಯೂ, ಶ್ರೀ|| ಯು. ಎಲ್. ರಾಮಚಂದ್ರರಾಯರು ಖಜಾಂಚಿಯಾಗಿಯೂ ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ಎನ್. ಜೋಯಿಸರು ಚಾಲಕರಾಗಿಯೂ ಚುನಾಯಿತರಾಗಿರುವರು. ಆಯಾ ಪಾರ್ಟಿಯವರು ಚುನಾಯಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಸಮಿತಿಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ಈ ಅಧಿಕಾರ ವರ್ಗದವರು ಕಾರ್ಯ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಸಮಯದಲ್ಲೇ ಶ್ರೀ||ಗಳಾದಂಥ ಎಚ್. ಸಿ. ದಾಸಪ್ಪ, ಕೆ. ಟಿ. ಭಾಷ್ಯಂ, ಎರಡು ಪಕ್ಷಗಳ ನಾಯಕರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿ ರಾಮನ್ ಇವರುಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಒಂದು ಉಪಸಮಿತಿಯು ನೇಮಕವಾಗಿ ಈ ಪಾರ್ಟಿಗಳ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹ ಬಗ್ಗೆ ವಿಧಿನಿಯಮಗಳನ್ನು ರಚಿಸಬೇಕೆಂದು

ತೀ‌ರ್ಮಾನವಾಯಿತು. ಈ ಸಮಿತಿಯವರು ರಚಿಸಿರುವ ವಿಧಿನಿಯಮಗಳನ್ನು ಆಯಾ ಪಾರ್ಟಿಯವರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದೆ.

ಶಾಸಕಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ

ನ್ಯಾಯವಿಧಾಯಕ ಮತ್ತು ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಾರ್ಟಿಗಳು ನಡೆಸಿರುವ ಕೆಲವು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಪ್ರಶಂಸೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿವೆ. ಯಾವ ಸಭೆಯಲ್ಲೂ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಾರ್ಟಿಯ ಸದಸ್ಯರ ಸಂಖ್ಯಾಬಲವು ಬಹುಮತವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಖ್ಯ ರೀತಿನೀತಿಗಳ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಬಹುಮತದ ಓಟುಗಳಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸೋಲುಂಟುಮಾಡಿವೆ. ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಾರ್ಟಿಯವರು ಸೂಚಿಸಿದ ಮದ್ಯಪಾನನಿರೋಧ, ಪಾಠಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿ ಐಚ್ಛಿಕ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ವಾರ್ಧಾ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿ (Basic Education) ಯನ್ನು ಆಚರಣೆಗೆ ತರುವುದು — ಈ ನಿರ್ಣಯಗಳು ಬಹುಮತದಿಂದ ಪಾಸ್ ಆಗಿವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ನ್ಯಾಯವಿಧಾಯಕ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರಿಗೆ ದೇವಾಲಯ ಪ್ರವೇಶ ಮತ್ತು ಮದ್ಯಪಾನನಿರೋಧ—ಈ ನಿರ್ಣಯಗಳು, ಸರ್ಕಾರದ ವಿರೋಧವಿದ್ದರೂ ಅಂಗೀಕೃತವಾಗಿವೆ. ಎರಡು ಸಭೆಗಳ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಾರ್ಟಿಗಳೂ ತಮ್ಮ ಒಗ್ಗಟ್ಟು, ಶಿಸ್ತು ಮತ್ತು ಅವಿಶ್ರಾಂತ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ಆಯಾ ಸಭೆಯಲ್ಲಿರುವ ಸ್ವತಂತ್ರ ಸದಸ್ಯರ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸೋಲುಂಟುಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ. ವರ್ಷದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಭೆಯ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಾರ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ೧೦೬ ಮಂದಿ ಸದಸ್ಯರೂ ನ್ಯಾಯವಿಧಾಯಕ ಸಭೆಯ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಾರ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ೧೬ ಮಂದಿ ಸದಸ್ಯರೂ ಇದ್ದರು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಡೆದ ಉಪಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿ ಈಗ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಸಭೆಯ ನಮ್ಮವರು ೧೨೭ ಮಂದಿಯೂ ನ್ಯಾಯವಿಧಾಯಕ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ೨೨ ಮಂದಿಯೂ ಇದ್ದಾರೆ.

ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಾರ್ಟಿ

ನಾಯಕರ ನಡತೆ ಬಗ್ಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ್ದ ವಾದ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಪಟ್ಟಿದ್ದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಈಚೆಗೆ ಈ ವಿಷಯವು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಾರ್ಟಿ ನಾಯಕರ ಪರವಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿದೆ. ಆ ವಿಷಯವು ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರ ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟುದಾದುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೊಸ ಹುದ್ದೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಆ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ॥ ಫೋರ್ಬ್ಸ್‌ರನ್ನು ನೇಮಿಸಿದ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಸೂಚಿತವಾಗಿದ್ದ ಸಿಲವಳಿ ಠರಾವನ್ನು ದಿವಾನ್–ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ತಳ್ಳಿಹಾಕಿದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಶ್ರೀ॥ ಕೆ. ಚೆಂಗಲರಾಯರೆಡ್ಡಿಯವರು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಈ ಹೇಳಿಕೆಯು ಸದಸ್ಯರ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳಿಗೆ ಲೋಪ ತರುವಂಥಾದೆಂದು ದಿವಾನ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಇಂಡಿಯಾ ಶಾಸನ ಸಭೆಗಳಲ್ಲೂ ಇತರ ಶಾಸನಸಭೆಗಳಲ್ಲೂ ಇರುವ ಪದ್ಧತಿಯ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟರು. ಸಂಸ್ಥಾನದ ಒಳಗೂ ಹೊರಗೂ ಇರುವ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಶ್ರೀ॥ ಚೆಂಗಲರಾಯರೆಡ್ಡಿಯವರ ಪರವಾಗಿಯೇ ವಾದಿಸಿ ಅವರು ಸದಸ್ಯರ ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಗಳಿಗೆ ಲೋಪಬರುವಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಬೇರೆ ಶಾಸನಸಭೆಗಳ ಹೋಲಿಕೆಯು ಇಲ್ಲಿನ ಸಭೆಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿರುವುದು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ದಿವಾನ್–ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ೧೯೪೦ನೆಯ ಇಸವಿ ಮೈಸೂರು ಆಕ್ಟಿನ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ವಾದವಿವಾದದಿಂದ ಸುಧಾರಣೆಗಳು ತಿರುಳಿಲ್ಲದವುಗಳೆಂಬುದನ್ನು ಹೊರಗೆಡುಹಿ, ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಿಗೆ ಖಾಸಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಇರಬೇಕಾದ ಆಗತ್ಯವನ್ನೂ ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಿದೆ.

೧೯೪೧ನೆಯ ಇಸವಿ ಜೂನ್ ೯ನೇ ತಾರೀಖಿನ ದಿನ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರು ಉಭಯ ಶಾಸನಸಭೆಗಳ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಕುರಿತು ಭಾಷಣಮಾಡಿದಾಗ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಸಂಗತಿ ಜರುಗಿತು. ಈ ಸಂಯುಕ್ತ ಅಧಿವೇಶನಕ್ಕೆ ನ್ಯಾಯವಿಧಾಯಕ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರು ಉತ್ತರೀಯವನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಬಹುದೆಂದು ವಿನಾಯಿತಿಕೊಟ್ಟು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತ್ರ ಕಮ್ಮರ್‌ಬಂದ್ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕೆಂದು ವಿಧಿಸಿದ್ದುದು ಸರಿ

ಯಲ್ಲಿ ಐದು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟರು. ಈ ಏರ್ಪಾಡಿನಿಂದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಉಂಟಾಗಿರುವ ಮನೋವ್ಯಥೆಯನ್ನು ದಿವಾನ್-ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲಾಯಿತು. ಈ ವಿಷಯವು ಶ್ರೀಮನ್ ಮಹಾರಾಜರವರ ಅವಗಾಹನೆಗೆ ಬಂದು ಆಳುವ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ವಿನಾಯಿತಿ ತೋರಿಸಿದುದು ಸಂತೋಷಕರವಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಸಭೆಯ ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಆ ಸಭೆಯ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಾರ್ಟಿ ನಾಯಕರು ದಿವಾನ್-ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದು ಕಾರ್ಯ ನಡೆಸಿದುದು, ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ ಪ್ರಶಂಸಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿ ಈ ಸಂಯುಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸದಸ್ಯರೂ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು.

ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಸಬ್ ಕಮಿಟಿ

ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳು ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮತ್ತು ಶಾಸನಸಭೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವುಗಳಾಗಿವೆ. ಈ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳು ವರ್ಷಾದ್ಯಂತವೂ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಉಪಸಮಿತಿ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ನಡೆದಿವೆ. ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಉಪಸಮಿತಿಯು 3-5-41ರಲ್ಲು ನಡೆದ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯ ನಿರ್ಣಯದಂತೆ ರಚಿತವಾಯಿತು. ಉಪಸಮಿತಿಗೆ ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿ. ದಾಸಪ್ಪನವರು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿಯೂ, ಶ್ರೀಗಳಾದಂಥ ಟಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಮತ್ತು ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಸದಸ್ಯರಾಗಿಯೂ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮರ್‌ರವರು ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯವರಾಗಿಯೂ ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು. ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿ. ದಾಸಪ್ಪನವರು ಜೈಲಿನಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಅವರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯರವರು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿಯೂ ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಚನ್ನಯ್ಯನವರು ಸದಸ್ಯರಾಗಿಯೂ 16-3-42ನೆ ತಾರೀಖಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟರು. ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ಆಯಾ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಆಡಹಾಕ್ ಅಥವ ಸ್ಥಾಯಿಸಮಿತಿಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಉಪಸಮಿತಿಯು ನೋಡಿಕೊಂಡಿತು.

ವರದಿ ಸಾಲಿನ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಥಾನಾದ್ಯಂತ ಅನೇಕ ಪೌರಸಭೆಗಳಿಗೆ ಚುನಾವಣೆಗಳು ನಡೆಯುವುದಿದ್ದವು. ವಿನೋಬನಗರದಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ಮಹಾಧಿ-

ವೇಶನವು ನಡೆದ ಒಡನೆ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಉಪಸಮಿತಿಯು ಈ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಹಾಕಿತು ಕೆಲವು ಕಡೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕೈವಾಡ ತೋರಿಸಿದರೂ ಈ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ಗೆ ಅಸಮಾನ ಜಯಲಭಿಸಿದುದು ಸಂತೋಷಕರವಾಗಿದೆ. ಕಳೆದ ಮಹಾ ಚುನಾವಣೆಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾರಣಾಂತರಗಳಿಂದ ಅನೇಕ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಉಮೇದುವಾರರ ಅರ್ಜಿಗಳು ತಿರಸ್ಕೃತವಾಗಿದ್ದು, ಅವರು ಚುನಾವಣ ಕಮಿಷನರ್ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅರ್ಜಿಹಾಕಿದ್ದುದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ 5 ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯವಿಧಾಯಕ ಮತ್ತು ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿ ಸಭೆಗಳ ಕೆಲವು ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಕಳೆದ ತಿಂಗಳು ಉಪಚುನಾವಣೆಗಳು ನಡೆದುವು. ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಉಪಸಮಿತಿಯು ಈ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಉಮೇದುವಾರರನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಏರ್ಪಡಿಸಿ ಚುನಾವಣೆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿತು. ಈ ಉಪಚುನಾವಣೆಗಳ ಫಲಿತಾಂಶದಿಂದ ಒಂದು ವಿಷಯವು ಪರಿಷ್ಕಾರವಾಗಿ ಹೊರಬಿತ್ತು. ಕಳೆದ ವರ್ಷದ ಫೆಬ್ರುವರಿ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಮಹಾ ಚುನಾವಣೆಗಳು ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತವಾಗಿಯೂ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿಯೂ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಆ ರೀತಿ ನಡೆದಿದ್ದರೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಉಮೇದುವಾರರಿಗೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಜಯ ಲಭಿಸುತ್ತಿದೆಂಬುದು ಹೊರಪಟ್ಟಿತು. ಉಪಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿ ಸಭೆಗಿದ್ದ 28 ಸ್ಥಾನಗಳ ಪೈಕಿ 23 ಸ್ಥಾನಗಳು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಉಮೇದುವಾರರಿಗೆ ದೊರೆತಿವೆ. ಇನ್ನೂ 3 ಸ್ಥಾನಗಳು ಚುನಾವಣೆಯಾಗದೆ ಉಳಿದಿವೆ. ನ್ಯಾಯವಿಧಾಯಕ ಸಭೆಗಿದ್ದ 6 ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ಗೆ 5 ಸ್ಥಾನಗಳು ದೊರೆತಿವೆ. ಈ ಫಲಿತಾಂಶಗಳಿಂದ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ಗಿರುವ ಬೆಂಬಲವು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ ಮತ್ತು ಕೋಲಾರದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳು ಸೇರಿ ಆಗಿರುವ ಕೆಲಸಗಾರರ ಚುನಾವಣೆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯವಿಧಾಯಕ ಸಭೆಯ ಸ್ಥಾನವು ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ವಿರೋಧವಿದ್ದರೂ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ಗೆ ದೊರೆತಿದೆ. ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಉಮೇದುವಾರರು ನಾನಾ ಪ್ರಚಾರ ನಡೆಸಕೂಡದೆಂದು ಪ್ರತಿಬಂಧಕಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದರೂ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಉಮೇದುವಾರರು ಬಹುಮತದಿಂದ ಚುನಾಯಿತರಾಗಿರುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಷಯವಲ್ಲ.

ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ

ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳು ಮತ್ತು ಪೌರಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಾರ್ಟಿಗಳು

ರಚಿಸ್ಸಾಗಿ ನಿದಿನಷ್ಟವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವು ಅವರಿಗೆ ವಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ರಚನಾತ್ಮಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು ನಡೆಸಲು ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅವಕಾಶವಿರುವುದರಿಂದ ಈ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಅವರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಕೊಡುವಂತೆ ಏರ್ಪಡಿಸಿದೆ. ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿನ ಕಾರ್ಯವೂ ನಡೆದಿದೆ. ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೆಲಸವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬರುವ ವರ್ಷ, ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷಗಳವರು ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಹೆಚ್ಚು ಗಮನಕೊಟ್ಟ ತನ್ಮೂಲಕ ತಮ್ಮನ್ನು ಚುನಾಯಿಸಿದ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಜನರಿಗೆ ಉಪಯೋಗಕರವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಲು ಸಮರ್ಥರಾಗುವರೆಂದು ಆಶಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮೂರು ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸದಸ್ಯರು ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಮತ್ತು ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಬೆಂಗಳೂರು ಪೌರಸಭೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಮತ್ತು ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷ ಸ್ಥಾನಗಳೂ ಮೈಸೂರು ಪೌರಸಭೆಯ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷ ಸ್ಥಾನವೂ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸದಸ್ಯರಿಗೇ ದೊರೆತಿವೆ. ತುಮಕೂರು ಮತ್ತು ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಪೌರಸಭೆಗಳಲ್ಲೂ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸದಸ್ಯರು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಚಿಕ್ಕನಾಯಕನ ಹಳ್ಳಿ, ತರಿಕೆರೆ, ಕೋಣನೂರು ಮುಂತಾದ ಪೌರಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸದಸ್ಯರು ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರುಗಳಾಗಿ ಆರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವತಂತ್ರ ಸದಸ್ಯರ ಓಟಿನ ಸಹಾಯದಿಂದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಅಥವ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷ ಸ್ಥಾನಗಳು ನಮ್ಮವರಿಗೆ ದೊರೆತಿವೆ. ಈ ರೀತಿ ಅನೇಕ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ರೀತಿ ನೀತಿಗಳನ್ನು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸದ್ಯಸರು ರೂಪಗೊಳಿಸಲು ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ.

ನೂತನ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತಂದುದು

ನೂತನ ಸುಧಾರಣೆಗಳ ರೀತ್ಯಾ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಮಹಾ ಚುನಾವಣೆಗಳು ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಫೆಬ್ರುವರಿ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದವು. ಆದರೆ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲವನ್ನು ರಚಿಸುವ ಕಾನೂನು ಭಾಗವು ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಕಾಲಾನಂತರ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿತು. ಈ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವ ವೇಳೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನುಸರಿಸಿದ ರೀತಿನೀತಿಗಳು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲಿ ಅಸಮಾಧಾನವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತು. ಇದರ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಮಂಡಲಿಯುವರು ಸಹ

ತಮ್ಮ ಖಂಡನೆಯನ್ನು ಹಲವಾರು ಬಾರಿ ವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸುಧಾರಣೆಗಳು ಅತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದೂ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿ ವಿರೋಧವಾಗಿರುತ್ತೆಂಬ ವಿಚಾರವನ್ನು ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಘೋಷಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವ ವೇಳೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನುಸರಿಸಿದ ರೀತಿನೀತಿಗಳೂ ಅದರಲ್ಲೂ ಶಾಸನ ಸಭೆಗಳಿಗೆ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತೋರಿದ ಮನೋಭಾವ, ಖಾಸಗಿ ಸಚಿವರ ಆಯ್ಕೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರಿಗಿತ್ತ ಸಲಹೆಗಳು, ಲೆಜಿಸ್ಲೇಟಿವ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಆಯ್ಕೆಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ ಸಲಹೆಗಳು, ಈ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾವರ್ಗದವರು ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಜನಾಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ವರ್ತಿಸಿರುವುದು ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದಲ್ಲಿ ಈ ಸುಧಾರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಳೇನೋ ಇರಲಾರದೆಂದು ಶಂಕಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮಹನೀಯರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಣೆಗಳು ಕೇವಲ ಬೂಟಾಟಿಕೆ ಮತ್ತು ತೋರ್ಗಾಣಿಕೆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಿರ್ಮಿತವಾದವೆಂಬುದು ನಿರ್ಧರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನೂ ಜಾರಿಗೆ ತರುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಮುಗಿದನಂತರ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯವರು ಹೊರಡಿಸಿದ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಾಲಗತಿಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಅತಿಯಾಗಿ ಕೈವಾಡ ನಡೆಯಿಸಿ ಓಟುದಾರರನ್ನು ಅನೇಕ ಬಗೆಯ ಹಿಂಸೆಗಳಿಗೆ ಈಡುಮಾಡಿದ್ದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಶಾಸನ ಸಭೆಗಳ ಚುನಾವಣೆಗಳು, ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಚುನಾವಣೆಗಳು, ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡು ಚುನಾವಣೆಗಳು ಇವುಗಳ ಫಲಿತಾಂಶಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸರಿಯಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸದೆ ಹೋಗಿದ್ದಲ್ಲದೆ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಯಾಗಿದ್ದು ಜನರ ಅನುರಾಗವನ್ನು ಗಳಿಸಿರುವ ಏಕಮಾತ್ರ ಸಂಸ್ಥೆಯಾದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಯು ನೀಡಿದ್ದ ಸಹಕಾರ ಹಸ್ತವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿ, ಯತ್ಕಿಂಚಿತ್ತಾದರೂ ಜನತೆಯ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸಲು ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಗೊಳಿಸಿದೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇದರ ಜತೆಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರಜೆಗಳ ನಾಗರಿಕ ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಗಳ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲೂ ಸಹ

ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಪ್ರತಿಬಂಧಕಾಜ್ಞೆಗಳು, ಗಡೀಪಾರು ಹುಕುಂಗಳು, ಕೆಲವು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಕೆಲವು ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ಹೊರಗಿರಬೇಕೆಂಬ ನಿಷೇದಗಳು—ಇವುಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾ ಬಂದು ಕೊನೆಗೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು ಹೊರಟಾಗ ಅವರು ಮೈಸೂರು ನಗರದ ಎಲ್ಲೆಯೊಳಕ್ಕೇ ಪ್ರವೇಶಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಆಜ್ಞೆಮಾಡುವ ಸಮಾವಧಿಯನ್ನು ಸಹ ಮುಟ್ಟುವಂತಾಯಿತು. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ಬೆಳಗೊಳದ ರೈಲ್ವೆ ನಿಲ್ದಾಣದ ಬಳಿಯೇ ದಸ್ತಗಿರಿಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ಶಿವಮೊಗ್ಗೆಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಅಲ್ಲಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕೆದಗೆಟ್ಟಿತು. ತತ್ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಚಿಕ್ಕಬಳ್ಳಾಪುರದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದ ಅಖಿಲ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಮಿತಿಯುವರು ವಿದ್ಯಮಾನಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಮಾಲೋಚನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು "ಈಗಿನ ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾವರ್ಗದವರಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ಈಗಿನ ಸರ್ಕಾರದ ಪದ್ಧತಿಯು ಬದಲಾಗಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರದ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾದಲ್ಲದೆ ಪ್ರಜಾವರ್ಗದವರಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿಯಾಗಲಿ, ಶಾಂತಿಯಾಗಲಿ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳಲಾರದೆಂದೂ........... ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರ ಸ್ಥಾಪನೆಗಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಉಗ್ರವಾದ ಮತ್ತು ತೀವ್ರವಾದ ಚಳುವಳಿ ಅವಶ್ಯಕವೆಂದೂ"ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಘೋಷಿಸಿದರು. ಚಿಕ್ಕಬಳ್ಳಾಪುರದಲ್ಲಿ ಅ.ಮೈ.ಕಾಂ. ಸಮಿತಿ ನೆರೆದಿದ್ದ ಕಾಲ ಮತ್ತು ಹೊಳೇನರಸೀಪುರದಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದ ಕಾಲ ಈ ಮಧ್ಯೆ ಕಾಲವು ನಮ್ಮ ಚಳುವಳಿಯ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯತೆಯನ್ನೊಳಗೊಂಡದ್ದಾಗಿರುತ್ತೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ಕಾರ್ಮಿಕರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಹಾಕುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೆಂಗಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದುದಲ್ಲದೆ ದೇಶದ ನಾನಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿಷೇದಾಜ್ಞೆಗಳು, ಗಡಿಪಾರು ಆಜ್ಞೆಗಳು ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರನ್ನು ಪ್ರತಿಬಂಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು; ಮತ್ತು ಇಂಥ ಉದ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ವಿರೋಧಿಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನೂ ಬೆಂಬಲವನ್ನೂ ನೀಡುತ್ತಾ ಬಂದರು. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರ ಮೇಲೆ ಪ್ರತಿಬಂಧಕಾಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿ ಹಾಸನದ ಉಪ

ಚುನಾವಣೆ ಮತ್ತು ನಂಜನಗೂಡು ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಚುನಾವಣೆಗಳು ಮುಂತಾದ ಚುನಾವಣಾ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಉಮೇದುವಾರರ ಪರ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸಿದರು. ಮೆರವಣಿಗೆಗಳನ್ನು ನಿಷೇದಿಸಿದರು. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಸಂಸ್ಥಾನಾಮುಳೆ ನಾಗರೀಕ ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಧಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ತಮ್ಮ ನ್ಯಾಯಬದ್ಧವಾದ ದಿನಚರಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲೂ ಸಹ ವಿಶೇಷ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತ ಬಂತು. ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿ ಕೈವಾಡ ನಡೆಸಿದುದೂ, ನ್ಯಾಯಬದ್ಧವಾದ ನಡವಳಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿದ್ದ ಮಹಾಜನರನ್ನು ಹಿಂಸೆಗೆ ಗುರಿಮಾಡಿದುದೇ ಮೊದಲಾದ ಅಪಘಾತಗಳಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಪರಿಹಾರವೂ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಕಿರುಕುಳಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯು ದಿನೆ ದಿನೇ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಬಂತು. ಹೊಳೇನರಸೀಪುರದಲ್ಲಿ ಅ. ಮೈ. ಕಾಂ. ಸಮಿತಿಯ ಸಭೆ ಸೇರುವ ಕಾಲ ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಸಂಸ್ಥಾನದ ನಾನಾ ಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸಿ ಈ ಕೆಳಗೆ ಕಂಡ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಾಡಲಾಯಿತು. 'ಅ. ಮೈ. ಕಾಂ. ಸಮಿತಿಯ ಸಭೆಯು ದೇಶದಲ್ಲಿನ ನಾನಾ ರಾಜಕೀಯ ಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸುತ್ತದೆ. ದೇಶದ ನಾನಾ ಮೂಲೆಗಳಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ದೂರುಗಳು ಅಂದರೆ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿ ವರ್ಗದವರ ಕೈವಾಡ, ಚುನಾವಣೆಗಳ ಅರ್ಜಿಗಳ ನಿರಾಕರಣೆ, ನ್ಯಾಯಬದ್ಧವಾದ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿದ್ದ ಜನರ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮಾಡಿದ ಗದಾ ಪ್ರಹಾರಗಳೂ ಮತ್ತು ನಾಗರಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಅವಕುಂಠಿತ ಮಾಡುವ ಪ್ರತಿಬಂಧಕಾಜ್ಞೆಗಳು, ನಿಷೇದಾಜ್ಞೆಗಳು, ಗಡೀಪಾರು ಆಜ್ಞೆಗಳು ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಗಮನಿಸಿದೆ. ಇದೇ ಸರಣಿಯಲ್ಲೇ ನಡೆದುಬಂದು ಕಟ್ಟ ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಮೈಸೂರು ಪಟ್ಟಣದೊಳಕ್ಕೇ ಕಾಲಿಡಲಾಗದೆಂಬ ಪ್ರತಿಬಂಧಕಾಜ್ಞೆ ಹೊರಟಿದ್ದನ್ನೂ ತದನಂತರ ಅವರನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕರಕ್ಷಣಾ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಬಂಧಿಸಿದ್ದನ್ನೂ ಈ ಸಭೆಯು ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಂಡಿದೆ. ಯುದ್ಧದ ದೆಸೆಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನವು ಬೇರೆಕಡೆ ಸೆಳೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತೆಂಬುವನ್ನೂ ಈ ಸಭೆಯುವರು ಮನಗಂಡಿದ್ದಾರೆ; ಆದುದ

ರಿಂದ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರ ಕೃಪಾಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಕೂಡಲೇ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕೆಂಬ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಹಿಂಬದಿಯಲ್ಲಿಡಬಹುದಾದರೂ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಅಹಿಂಸಾ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹರಡುವ ಇತ್ಯಾದಿ ತಮ್ಮ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದೊದಗಬಹುದಾದ ಪ್ರತಿಬಂಧಕಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿಯೂ, ಮತ್ತು ನಾಗರಿಕ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳಿಗೆ ಕುಂದಕವನ್ನು ತಂದಿರುವ ಅಂಶಗಳೇ ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಂದ ಜನತೆಗೆ ಉಂಟಾಗುವ ಅಪಘಾತಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೈಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಕೂಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಸಭೆಯು, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಸರ್ಕಾರದವರೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಯಿಸಿ ಜನತೆಗೆ ಉಂಟಾಗಿರುವ ಅಪಘಾತಗಳ ಪರಿಹಾರ ಮತ್ತು ಅವರ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಬಹುದಾದ ಅಡಚಣೆ ಇವುಗಳ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ದೂರಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅಶಾಂತಿಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕೆಂದು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಈ ಸಭೆಯು ಅಧಿಕಾರವಹಿಸುತ್ತದೆ."

ದಿವಾನ್ ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಭೇಟಿಗಳು

ಹೊಳೇನರಸೀಪುರದಲ್ಲಿ ಅಂಗೀಕೃತವಾದ ಮೇಲ್ಕಂಡ ನಿರ್ಣಯದ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ದಿವಾನರಿಗೆ ಒಂದು ಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆದು, ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರುವ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ನೇಹ ಸೌಹಾರ್ದಗಳಿಂದ ಒಂದು ಒಮ್ಮತಕ್ಕೆ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ದಿವಾನರೊಂದಿಗೆ ಭೇಟಿಯನ್ನು ಕೋರಿದರು. ಅದೇ ರೀತಿ ಭೇಟಿಯು ಏರ್ಪಾಟಾಯಿತು. ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ|| ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮರೊಂದಿಗೆ ಕಲೆತು ಹೋಗಿ ನಾಲ್ಕು ಸಲ ದಿವಾನರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದರು. ಕೊನೆ ಎರಡು ಭೇಟಿಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ಟಿ. ಭಾಷ್ಯಂರವರೂ ಸಹ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೊಂದಿಗೆ ಇದ್ದರು. ಈ ಭೇಟಿಗಳು ಕಾರ್ಲ್ಟನ್ ಭವನದಲ್ಲಿ ತಾ|| 26–11–41, 22–12–41, 2–1–42 ಮತ್ತು 20-3-42ನೇ ತಾರೀಕುಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು. ಈ ಭೇಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ವಿಚಾರಗಳು

ಚರ್ಚೆಗೆ ಬಂತೆಂಬುದು ತಾ|| 27-1-42ರಲ್ಲಿ ದಿವಾನರಿಗೆ ಬರೆದಿರುವ ಪತ್ರ ಮತ್ತು ಅವರಿಂದ ಬಂದ ಜವಾಬು ಇವುಗಳಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವೆರಡನ್ನೂ ಈಗಾಗಲೆ ಪ್ರಕಟಿಸಿದೆ. ಜನತೆಗೆ ಉಂಟಾಗಿದ್ದ ಅಪಘಾತಗಳು ಆರು ತೆರನಾಗಿದ್ದವು. (1) ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮತ್ತು ಶಾಸನ ಸಭೆಗಳ ಚುನಾವಣಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಟೇಲ್ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರು, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು, ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳು ಇತ್ಯಾದಿಯವರೂ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಉಮೇದುವಾರರಿಗೆ ಓಟು ಕೊಟ್ಟದಲ್ಲದೆ ಹಾಗೆ ಓಟು ಕೊಡಲು ಇತರರಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗೆ ಬೆಂಬಲಕೊಟ್ಟರೆಂಬ ನೆಪದ ಮೇಲೆ ಅವರುಗಳನ್ನು ನಾನಾ ಬಗೆಯ ಕಿರುಕುಳಗಳಿಗೆ ಈಡು ಮಾಡಿದುದೂ, (2) ತುರವನೂರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಪ್ತ ವಯಸ್ಕರಾದ್ದ ಸಮಸ್ತ ಒಕ್ಕಲಿಗ ಮತ್ತು ಲಿಂಗಾಯತ ಗ್ರಾಮವಾಸಿಗಳ ಮೇಲೆ ಹೇರಿದ ಪ್ಯೂನಿಟೀವ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್, (3) ಅನೇಕ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಶಾಸನ ಸಭೆಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೂ ಸದಸ್ಯರಾಗಲು ಉಮೇದುವಾರರಾಗಿ ನಿಲ್ಲಲು ಅನರ್ಹತೆಗಳು, (4) ಜನಗಳ ದಿನಚರಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳನ್ನು ನಿಷೇದಿಸಿ ಹೊರಡಿಸಿದ್ದ ಪ್ರತಿಬಂಧಕಾಜ್ಞೆಗಳು ಮತ್ತು ಗಡೀಪಾರು ಆಜ್ಞೆಗಳು, (5) ಶಾಸನ ಸಭೆಗಳ ಚುನಾವಣೆಗಳು ನಡೆದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದ ಲೋಪದೋಷಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವತಂತ್ರವೂ ಪರಿಶುದ್ಧವೂ ಆದ ಪ್ರಜಾಭಿಪ್ರಾಯವು ಶಾಸನ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವಾಗಲಿಲ್ಲವಾಗಿ ಈ ಸಭೆಗಳನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸಿ ಪುನಃ ಚುನಾವಣೆಗಳನ್ನು ನಡೆಯಿಸಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ. (6) ಯುದ್ಧ ಮುಗಿಯುವವರೆಗೂ, ಈಗಿರುವ ಶಾಸನರೀತ್ಯಾ ಆದರೂ ಜನರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಸರಕಾರದ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಇರತಕ್ಕ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ರೀತಿ ಜನಾದರಣೀಯವಾದ ಸರ್ಕಾರವೊಂದನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು - ಈ ಹಲವಾರುಗಳು ಅಂಶಗಳು ಭೇಟಿಯಲ್ಲಿ ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತು. ತುರುವನೂರಿನ ಪುಂಡು ಕಂದಾಯವು ಈಗಾಗಲೇ ರದ್ದಾಗಿ ವಸೂಲಾಗಿದ್ದ ಮೊಬಲಗುಗಳನ್ನು ಸಹ ವಾಪಸ್ ಮಾಡಲು ಆರ್ಡರಾಗಿದೆ. ಚರ್ಚೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಇತರ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಇದುವರೆಗೂ ಯಾವ ತೃಪ್ತಿಕರವಾದ ಉತ್ತರವೂ ದೊರೆತಿಲ್ಲ. ಸರಕಾರದ

ನಗ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟೋಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಪ್ರಜಾಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕಾಗಲಿ ಮುಂದು ಬರಲಿರುವ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಜನತೆಯ ಸಹಕಾರ ಸಹಾನುಭೂತಿಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಮನೋಭಾವವೇ ಕುಂಡುಬರಲಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ನೋಡಿದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ಬಲದ ಮೇಲೆಯೇ ವಿಶೇಷ ನಂಬುಗೆಯನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಜನಾಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಜನರ ಪ್ರೀತಿವಿಶ್ವಾಸ ಬೆಂಬಲಗಳಿಗೆ ಪಾತ್ರವಾಗಿರುವ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನ್ನೂ ದುರ್ಲಕ್ಷಿಸಬಹುದೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಭಾವಿಸಿರುವ ಹಾಗೆ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ.

ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ

ಈಗಲೂ ಸಹ ಅನೇಕ ಪ್ರತಿಬಂಧಕಾಜ್ಞೆಗಳೂ ಗಡಿಪಾರು ಆಜ್ಞೆಗಳೂ ಇನ್ನೂ ಜಾರಿಯಲ್ಲೇ ಇವೆ. ಶ್ರೀಗಳಾದ ಎಚ್. ಸಿ. ದಾಸಪ್ಪ, ಕೆ.ಟಿ. ಭಾಷ್ಯಂ, ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿರಾವ್, ಕೆ. ಸಂಪಂಗಿರಾಮಯ್ಯ, ಟಿ. ರಾಮಾಚಾರ್, ಎಂ. ಗೋವಿಂದರೆಡ್ಡಿ, ಕೆ. ಹೆಂಜೇರಪ್ಪ, ಕೆ. ಚಂಗಲರಾಯ ರೆಡ್ಡಿ ಇವರುಗಳ ಮೇಲೆ ತಾ||14–8–39ರಲ್ಲು ಗಣಿಗಳ ಕಾನೂನು 17ನೇ ಸೆಕ್ಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ಜಾರಿಮಾಡಿದ್ದ ಆಜ್ಞೆಯು ಶ್ರೀ. ಕೆ. ಚಂಗಲರಾಯ ರೆಡ್ಡಿಯವರ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ತೆಗೆಯಲ್ಪಟ್ಟು ಉಳಿದವರ ಮೇಲೆ ಹಾಗೆಯೇ ನಿಂತಿದೆ. ಕೋಲಾರದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಲಾಯರ್ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ರೀ ರಾಘವರೆಡ್ಡಿಯವರ ಮೇಲೆ ಜಾರಿಮಾಡಲಾಗಿದ್ದ ಇದೇ ರೀತಿಯ ಆರ್ಡರೂ, ಮತ್ತು ಕಾರ್ಮಿಕರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿರುವ ಪ್ರತಿ ಬಂಧಕಗಳೂ ಸಹ ಇನ್ನೂ ಪರಿಹಾರವಾಗದೆ ಉಳಿದಿರುತ್ತವೆ. ಶ್ರೀಗಳಾದ ಎ. ಡಿ. ಶಂಕರ್, ಕೆ. ಎಸ್. ಕುಮಾರ್, ಎಂ. ಎಸ್. ರಾಮರಾವ್, ಲಿಂಗಯ್ಯ, ಎಂ. ಜಡ್. ಷರೀಫ್ ಇವರುಗಳು ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ಬಿಡಬೇಕೆಂದೂ, ಪುನಃ ಪ್ರವೇಶಿಸಕೂಡದೆಂದೂ ಹೊರಡಿಸಿರುವ ಗಡಿಪಾರು ಆಜ್ಞೆಗಳು ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದಿವೆ; ಇವುಗಳ ಜತೆಗೆ ಶ್ರೀಗಳಾದ ಕೆ. ಎಸ್. ರಾಮಚಂದ್ರಶೆಟ್ಟಿ, ಎಂ. ಆನಂದಮೂರ್ತಿ, ಕೆ. ಎಸ್. ಕುಮಾರ್ ಇವರುಗಳು ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರಲಾಗದೆಂದೂ, ಒಂದು ವರ್ಷ

ಕಾಲ ಆ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರವೇಶಿಸಲಾಗದೆಂದೂ ಹೊರಡಿಸಿರುವ ಆಜ್ಞೆಗಳು ಹೊಸದಾಗಿ ಸೇರಿವೆ. ಶ್ರೀಗಳಾದ ಸಿ. ಬಿ. ಪೊಣ್ಣಯ್ಯ, ಎಂ. ಎ. ಪರಶುರಾಂ ಇವರಮೇಲೂ ಚಿನ್ನದಗಣಿ ಮತ್ತು ರೈಲ್ವೆ ವರ್ಕ್ ಷಾಪಿನ ಕಾರ್ಮಿಕ ಮುಖಂಡರ ಮೇಲೂ ಹಾಕಿರುವ ಗಡಿಪಾರು ಆಜ್ಞೆಗಳು ಇನ್ನೂ ತೆಗೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಭದ್ರಾವತಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಸುತ್ತ 5ಮೈಲಿ ಒಳಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರ್ ಟೌನ್‌ಹಾಲ್ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ಬಹಿರಂಗ ಸಭೆಗಳನ್ನುನಡೆಯಿಸ ಕೂಡದೆಂಬ ಪ್ರತಿಬಂಧಕಾಜ್ಞೆಯೂ ಶ್ರೀ. ಕೆ. ಆರ್. ಮಾಧವರಾಯರು ಭದ್ರಾವತಿ 6ಮೈಲಿ ಒಳಗಾಗಿ ಪ್ರವೇಶಿಸ ಬಾರದೆಂಬ ನಿಷೇದವೂ ಇನ್ನೂ ಜಾರಿಯಲ್ಲೇ ಇದೆ.

ರಚನಾತ್ಮಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ

ವಿನೋಬ ನಗರದ ರಾಷ್ಟ್ರಕೂಟದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಯವಾದಂತೆ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯವರು ಈ ಕೆಳಗೆ ಕಂಡಂತೆ ರಚನಾತ್ಮಕ ಕಾರ್ಯಗಳ ಉಪಸಮಿತಿಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದರು. ಈ ಉಪಸಮಿತಿಗೆ ಶ್ರೀ. ಕೆ. ಟಿ. ಭಾಷ್ಯಂರವರು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿಯೂ, ಶ್ರೀಗಳಾದ ತಗಡೂರು ರಾಮಚಂದ್ರರಾಯರು, ಮರಿಸ್ವಾಮಿ ಹಿರೇಮಠ, ಎಂ. ಗೋವಿಂದರೆಡ್ಡಿ, ಶಾಸನ ಸಭೆಗಳ ಉಭಯ ನಾಯಕರೂ ಇವರುಗಳು ಸದಸ್ಯರಾಗಿಯೂ ಶ್ರೀ. ಎಸ್. ಸಿ. ತಿಮ್ಮಾರೆಡ್ಡಿಯವರು ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯವರಾಗಿಯೂ, ನಿಯೋಜಿತರಾದರು. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಈ ಸಮಿತಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಲಾಯಿತು. ಶ್ರೀ. ಕೆ. ಟಿ. ಸತ್ಯನಾರಾಯಣಶೆಟ್ಟರನ್ನು ಹಾಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ಈ ಉಪಸಮಿತಿಯವರು ಸಂಸ್ಥಾನಾ ಮಳಿ ವಿಧಾಯಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಆವಲೋಕಿಸುತ್ತಾ ಅವುಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರೆಯಿಸಲು ತಕ್ಕ ಏರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. 2-10-41ರಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಗಾಂಧಿ ಜಯಂತಿ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳು ವಿಧಾಯಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಕಡೆಗೆ ಜನತೆಯ ಮನಸ್ಸನ್ನೆಳದು ದೇಶದ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಅತ್ತಕಡೆಗೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿತು. ಚರಕಾ ಸಂಘಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆ, ನೂಲುವ ಕೇಂದ್ರಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಹಿಂದಿ ತರಗತಿಗಳು ಮತ್ತು ವಯಸ್ಕರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ತರಗತಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದು, ಕಾರ್ಮಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲೂ ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡರ ಮತ್ತು ವಾಚನಾಲಯ

ಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು-ಇವೇ ಮುಂತಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಈ ಸಂವತ್ಸರದಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಬಂದವು. ವರ್ಷಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ಸಮಿತಿಯವರು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಅಖಿಲ ಮೈಸೂರು ನೂಲುವವರ ಸಂಘವು ರೂಪುಗೊಂಡು ಇದರ ಶಾಖೆಗಳು ದೇಶದ ನಾನಾ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗುತ್ತಿರುವದು ಒಂದು ಸಂತೋಷದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಜನರ ಉತ್ಸಾಹಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಪರಿಮಾಣದಲ್ಲಿ ಚರಕಗಳು ತಕ್ಲಿಗಳು ದೊರೆಯದೆ ಹೋಗಿರುವುದು, ಜನತೆಯ ಉತ್ಸಾಹವು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬರಲು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಅಡಚಣೆಯಾಗಿರುತ್ತೆ. ಇಂಥಾ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಮಹನೀಯರು ಚರಕಗಳನ್ನು ತಕ್ಲಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಲ್ಲಿ ಅವರ ಉಪಕಾರವು ಚಿರಸ್ಮರಣೀಯವಾಗುವುದು.

ಹರಿಜನರಿಗೆ ದೇವಾಲಯ ಪ್ರವೇಶ

ಹರಿಜನರಿಗೆ ದೇವಾಲಯ ಪ್ರವೇಶದ ಅನುಕೂಲತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿ ಕೊಡುವ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಂಚ ದೂರ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಡೆದಿರುತ್ತವೆ. ಮೈಸೂರು ನ್ಯಾಯವಿಧಾಯಕ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಯಶೋದರಮ್ಮ ದಾಸಪ್ಪನವರು ತಂದಿದ್ದ ಠರಾವಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾದ ಬಹುಮತವು ದೊರೆತು ನಿರ್ಣಯವು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಗೀಕೃತವಾಯಿತು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಅಖಿಲ ಭಾರತದ ಹರಿಜನ ಸಂಘದವರು, ದೇಶಾದ್ಯಂತವೂ ಈ ಬಗೆಯ ಚಳುವಳಿಯನ್ನು ನಡೆಯಿಸಲು ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಸಹಕಾರವನ್ನು ಕೋರಿದರು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹರಿಜನ ಸೇವಕ ಸಂಘ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಜಂಟಿ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವಸಮ್ಮತವಾದ ಏರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲು ಸಾಧಕವಾದ ಸಮಿತಿಯೊಂದು ಏರ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ನಿಯೋಜಿತ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ|| ಟಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಮತ್ತು ಅವರ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳೂ ಸಹ ತುಮಕೂರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿಸಿರುವ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿವೆ. ತಾ|| 26-9-41 ರಲ್ಲು ನಡೆದ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯದ ಏರ್ಪಾಡುಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶಿಸ್ಯಾಧಿ ಈ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ಸಾಧಕವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು

ಕೊಳ್ಳಲು ಶ್ರೀ|| ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯರವರಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಅವರನ್ನು ನಿಯೋಜಿಸಲಾಗಿತ್ತು.

ಕೋಮುವಾರು ಸೌಹಾರ್ದ

ಈ ಸಂವತ್ಸರದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿಸಿದ ವಿಧಾಯಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಗವೆಂದರೆ ಹಿಂದೂ ಮುಸ್ಲಿಂರವರ ಸೌಹಾರ್ದವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು. ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಹಲವಾರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಉಭಯ ಪಂಗಡಗಳವರಲ್ಲೂ ಮಿಳಿತವಾಗುವ ಅವಕಾಶ ಉಂಟಾಗಿದ್ದು ಅಂಥಾ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಪರಸ್ಪರ ಸೌಹಾರ್ದಗಳು ಬೆಳೆದುಕೊಂಡು ಬರಲು ಸೂಕ್ತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ಕಳೆದ ನವೆಂಬರ್ ಮಾಹೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಳೇನರಸಿಪುರದಲ್ಲಿ ಅ. ಮೈ. ಕಾಂ. ಸಮಿತಿ ಸಭೆಗಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೂ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿ ಸದಸ್ಯರೂ ದಯಮಾಡಿಸಿದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿನ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಜನಾಬ್ ಮಹಮದ್ ಅಲ್ಲಿ ಬೇಗ್‌ರವರು ಇವರನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು ಗೌರವಿಸಿದ್ದು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ.

ಬೆಂಗಳೂರು ದಂಡನ್ನು ಮೈಸೂರು ದರ್ಬಾರಿಗೆ ಕೊಡುವ ವಿಚಾರ

ಬೆಂಗಳೂರು ದಂಡನ್ನು ಮೈಸೂರು ದರ್ಬಾರಿಗೆ ವಾಪಸ್ ಕೊಡುವ ಅಂಶವು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಒಂದು ಸಾಧಕವಾಗುವ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳುವ ಸಂಭವಗಳು ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿವೆ. ಈಗಿನ ರಾಜಕೀಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಹಿಂಬದಿಗೆ ಎತ್ತಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೂ, ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿದ್ದ ಕ್ಲಿಷ್ಟ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಮಾತುಕತೆಗಳಿಂದ ಪರಿಹಾರವಾಗಬಹುದಾದ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೂಚಿತವಾಗಿತ್ತು. 11-12-41ರಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಈ ವಿಚಾರಗಳು ಪರಿಪ್ಲುತವಾಗಿ ಚರ್ಚಿತವಾಗಿ ಈ ರೀತಿ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಾಡಲಾಯಿತು. "ಬೆಂಗಳೂರು ದಂಡಿನ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಮೈಸೂರು ದರ್ಬಾರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೂ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರವಾಗಿರುವ ಷರತ್ತುಗಳನ್ನೂ ಈ ಸಭೆಯು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ

ನವಾಗಿರುವ ಷರತ್ತುಗಳು ನಿಜವಾದುವುಗಳಾಗಿದ್ದರೆ, ಸ್ವಾಭಿಮಾನ ವುಳ್ಳ ಮೈಸೂರು ಪ್ರಜೆಗಳು ಇವುಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವಂತಿಲ್ಲ; ಇವು ಗಳಿಂದ ಮೈಸೂರು ಜನರ ನ್ಯಾಯಬದ್ಧವಾದ ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಧಕ್ಕೆ ಬರುವಂತಿದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರು ಶಾಸನ ಸಭೆಗಳ ಸದಸ್ಯರ, ಸ್ಥಳೀಯ ಸಮಿತಿಗಳವರ ಅಥವಾ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡದಿರುವುದು ವಿಷಾದಕರವಾದುದಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಬಂದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ದಂಡಿನ ಅಧಿಕಾರಿ ವರ್ಗದವರು ಹಲವಾರು ಹಿತಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಘಟ್ಟದಲ್ಲೂ ಲಕ್ಷಿಸಿ ಸಂಬಂಧವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಂತೆ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಸಹಗಮನಿಸಿ ಜನಾಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಗಳಿಸಲು ಕೂಡಲೇ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸಮಿತಿಯು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸು ತ್ತದೆ” ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ಮಾಡಿದ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ದವರು ಯಾವ ರೀತಿಯ ಗಮನವನ್ನೂ ಕೊಡಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಅನಿವಾರ್ಯ ವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳು

ಯುದ್ಧವು ಭರತಖಂಡದ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬರುವ ಸನ್ನಿವೇಶವು ಪ್ರಾಪ್ತ ವಾದಂತೆಲ್ಲಾ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಣಾ ಕಾರ್ಯಗಳು ವಿಶೇಷ ಪ್ರಾಮು ಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾ ಬಂದವು. ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯವರು ಶಿವಮೊಗ್ಗಿಯಲ್ಲಿ 23-1-42ರಲ್ಲಿ ಸಭೆ ಸೇರಿದ್ದ ಮೇಲೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಿ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅಖಿಲ ಭಾರತದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅನುಸರಿಸು ತ್ತಿರುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯನೀತಿಯನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಲಾಯಿತು. ಈ ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಲು ವಾಲಂಟಿಯರ್ ಪಡೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆ ಯಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವ ಏರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯ ನವರು ವಾಲಂಟಿಯರ್ ಪಡೆಯನ್ನೇರ್ಪಡಿಸಲು ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಭೆಗಳನ್ನು ನಡೆಯಿಸಿ, ಪೌರರಕ್ಷಣೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿನ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು

ಪ್ರಕಟಗೊಳಿಸಿದರು. ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಅವರನ್ನು ಭಾರತದ ರಕ್ಷಣಾ ಕಾನೂನಿನ ರೀತ್ಯಾ ದಸ್ತಗಿರಿ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ತದನಂತರ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯವರು 17-2-42ರಲ್ಲಿ ಸಭೆ ಸೇರಿದ್ದ ವೇಳೆ ನಾನಾ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಣಾ ಸಮಿತಿಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪನೆಗಾಗಿ ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿ. ತಿಮ್ಮಾರೆಡ್ಡಿಯವರನ್ನು ನಿಯೋಜಿಸಲಾಯಿತು. ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಪೌರಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯು ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ತೀವ್ರತೆಯಿಂದ ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಪೌರರಕ್ಷಣಾ ಸಮಿತಿ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರನ್ನೂ ಸಹ ನೇಮಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಕಾರ್ಯಗಳು ಭರದಿಂದ ಸಾಗುತ್ತಿವೆ. ಸಾಕಷ್ಟು ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಲು ದೇಶದ ಮೂಲೆಮೂಲೆಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರೆಲ್ಲಾ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಶ್ರಮಿಸಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವುದು ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ.

ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದ ಬಿನ್ನವತ್ತಳೆಗಳೂ ಪೌರಗೌರವಗಳೂ ಇತ್ಯಾದಿ

ಈ ವರ್ಷದ ವಿಶೇಷ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲೊಂದೇನಂದರೆ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಪ್ರವಾಸ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ, ಪೌರಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಬಹುಮತ ವಿರಲಿ, ಇಲ್ಲದಿರಲಿ, ತುಮಕೂರು, ಕೊರಟಗೆರೆಯಂಥಾ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಪೌರ ಸಭೆಗಳವರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಸ್ವಾಗತವನ್ನೂ ನೀಡಿ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಿನ್ನವತ್ತಳೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿದುದು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಾಗಿ ಇಂತಹ ಸಂತೋಷ ಸನ್ನಿವೇಶವು ಒದಗಿಬಂದುದು ತುಮಕೂರು. ನಗರದಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಸ್ತಾಪವನ್ನು ಮಾಡುವ ವೇಳೆ ಮೈಸೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಮೈಸೂರು ನಗರದ ಪೌರಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸದಸ್ಯರಿದ್ದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಮಾನಪತ್ರವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ ವೇಳೆ, ಅಧಿಕಾರಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಘಟ್ಟದಲ್ಲೂ ದ್ವಂದ್ವ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಪೌರಸಭೆಯು ಪರವಾಗಿ ಮಾನ

ಪತ್ರವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವ ಹಕ್ಕನ್ನೇ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡತೊಡಗಿದರು. ಮುಂದಿನ ಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮಾನಪತ್ರವನ್ನರ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಸದಸ್ಯರು ಮಾಡಿದ ನಿರ್ಣಯವು ನಿಯಮ ಬಾಹಿರವಾದುದೆಂದೂ ಅದು ಜಾರಿಗೆ ಬರಕೂಡದೆಂದೂ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ತೀರ್ಪು ಮಾಡಿದರು. ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಪೌರಸಭೆಯ ಉಚಿತ ಸ್ಥಾನವಾದ ಪುರಭವನದಲ್ಲಿ ಮಾನಪತ್ರವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಲು ಅವಕಾಶವಾಗಬಾರದೆಂಬ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಂತೂ ಸಾಗದೆಹೋಗಿ ನಿಯೋಜಿತ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂಚೆ ಪುರಭವನವು ತೆರೆಯಲ್ಪಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಮಾನಪತ್ರವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಲಾಯಿತು. ಆ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಮಹನೀಯರು ನೆರೆದಿದ್ದು ತಂಡೋಪತಂಡವಾಗಿ ಪುರಜನರೂ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು. ಕಳೆದ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರದುರ್ಗದ ಪೌರಸಭೆಯವರು ಮಾನಪತ್ರವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕ ತರಲು ಆ ಜಿಲ್ಲಾ ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಕಮಿಷನರವರು ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಫಲಕಾರಿಯಾಗದೆ ಮಾನಪತ್ರವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಲಾಯಿತು. ಕೊನೆಯದಾಗಿ ತಾ|| 30–3–42 ರಲ್ಲು ಬೆಂಗಳೂರು ಪೌರಸಭೆಯವರು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಮಾನಪತ್ರವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿದರು.

ಇಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲದೆ, ಚಿತ್ರದುರ್ಗದ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡಿನ ಸದಸ್ಯರೂ ಮತ್ತು ದಾವಣಗೆರೆ, ತುಮಕೂರು, ಚಿಕ್ಕಬಳ್ಳಾಪುರ ಮುಂತಾದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ತಕ ಮಂಡಲಿಯವರೂ ಬಿನ್ನವತ್ತಳೆಯನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿದರು. ಮತ್ತು ಹಾಸನದ ವಕೀಲ್ ಸಂಘದ ಸದಸ್ಯರೂ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಗೌರವಾರ್ಥವಾಗಿ ಸತ್ಕಾರ ಕೂಟಗಳನ್ನೇರ್ಪಡಿಸಿದ್ದರು.

ಪ್ರಥಮ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಭವನ

ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಪ್ರಥಮ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಭವನದ ಅಸ್ತಿಭಾರ ಶಿಲೆಯನ್ನು ಹಾಸನದಲ್ಲಿ ತಾ|| 4-1-42 ರಲ್ಲು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ|| ಎಚ್. ಸಿದ್ದಯ್ಯನವರು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಶ್ರೀ|| ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರ ರಾಯರ ಮಾತೋಶ್ರೀಯವರಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ಪಾರ್ವತಮ್ಮ ಗೋಪಾಲಯ್ಯ ಅತ್ರೇಯವರು ದಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ವಿಶಾಲವಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಈ ಭವನ

ವನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಕಟ್ಟಡದ ನಿರ್ಮಾಣಕರ್ತರು ಭಾರಿ ಉದ್ದೇಶ್ಯಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲೇ ವಿಧಾಯಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ನೆಲೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸೂಚನೆಯು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಂದ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿಯವರಿಂದ ಉತ್ಸಾಹಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅಂಗೀಕೃತವಾಯಿತು.

ಸರ್ ಸ್ಟ್ಯಾಫರ್ಡ್ ಕ್ರಿಪ್ಸ್‌ರವರ ಭೇಟಿ

ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಯುದ್ಧ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದ ಅಧಿಕಾರ ಹೊಂದಿದ್ದ ಕಾರ್ಯಭಾರಿಯಾದ ಸರ್ ಸ್ಟ್ಯಾಫರ್ಡ್ ಕ್ರಿಪ್ಸ್‌ರವರು ಕಳೆದ ತಿಂಗಳ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಯುದ್ಧ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವ ವಿಪತ್ತನ್ನು ತೊಲಗಿಸಲು, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್, ಮುಸ್ಲಿಂ ಲೀಗ್ ಮುಂತಾದ ಭಾರತದ ಪ್ರಧಾನ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಸಹಕಾರ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ಗಳಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಕಾರ್ಯಕರ್ತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದೇ ಸರ್ ಕ್ರಿಪ್ಸ್‌ರವರ ಮುಖ್ಯೋದ್ದೇಶ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಇವರು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬರುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ 'ಛೇಂಬರ್ ಆಫ್ ಪ್ರಿನ್ಸಸ್' ಸಭೆಯು ಸೇರಿ ತಮ್ಮ, ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನೂ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಪೀಠಗೌರವಗಳನ್ನೂ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು ಕೆಲವು ರಾಜರುಗಳು ತಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಯೇ ಬೇರೆಯೆಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದೂ ತಮ್ಮ ದೇಶದ ಪ್ರಜೆಗಳ ಸಮಸ್ಯೆಯಿಂದ ಭಿನ್ನವಾದುದೆಂದೂ ವಾದ ಸರಣಿಯನ್ನು ಹೂಡಿ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡತೊಡಗಿದರು. ಸರ್ ಕ್ರಿಪ್ಸ್‌ರವರ ಸಂಧಾನ ವಿಧಾನಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಪ್ರಜೆಗಳ ಪ್ರಸ್ತಾಪವೇ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಹಾತ್ಮರ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆದು, ಸಂಸ್ಥಾನದ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗುಂಟಾಗಿರುವ ಕಳವಳವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿಯೂ, ಆಳರಸರು ಪ್ರಜೆಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಲ್ಲವಾಗಿ ಅವರಿಂದ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಪ್ರಜೆಗಳ ಹಿತರಕ್ಷಣೆಯಾಗುವುದೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗದೆಂದೂ, ರಾಜಕೀಯ ಮಾತುಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳ ವಿಚಾರವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳದೆ ಕೈಬಿಟ್ಟಿರುವುದು ಸಂಶಯಗಳಿಗೆ ಎಡೆಗೊಟ್ಟಿದೆಯೆಂದೂ ಮಹಾತ್ಮಾಜೀಯವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಲಾಯಿತು. ಮಹಾತ್ಮಾಜೀಯವರು ಮಾರುತ್ತರವನ್ನೀಯುತ್ತಾ, ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುಬಹುದಾದ

ಮಾತುಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಪ್ರಜೆಗಳ ಹಿತರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಮರೆಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಭರವಸೆಯನ್ನಿತ್ತರು. ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ಪ್ರಜೆಗಳ ವಾದವನ್ನು ಸರ್ ಕ್ರಿಪ್ಸ್‌ರವರ ಮುಂದಿಡಲು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ವೈಸರಾಯರಲ್ಲೂ, ಸರ್ ಕ್ರಿಪ್ಸ್‌ರಲ್ಲೂ ಮನವಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ತಾ॥ 30-3-42 ರಲ್ಲು ಸೇರಿದ್ದ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ರಾಜಕೀಯ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು ಮತ್ತು ಯುದ್ಧಾನಂತರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಾಂಗ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕಾಗಿ ನಡೆಯಿಸಬೇಕಾದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದವರ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಯಿತು. ಆ ಸಲಹೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಉಕ್ತವಾಗಿದ್ದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿಮರ್ಶಿಸಿ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ದೆಹಲಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಯಿಸಿ, ಗಾಂಧಿಜಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮುಖಂಡರನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ಅವಶ್ಯಬಿದ್ದಲ್ಲಿ ಸರ್ ಕ್ರಿಪ್ಸ್‌ರವರನ್ನೂ ಸಹ ಸಂದರ್ಶಿಸಿ, ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ಹಿತರಕ್ಷಣೆಯನ್ನೂ ಹಾಗೂ ಮೈಸೂರು ಜನತೆಯ ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಯನ್ನೂ ಕಾಪಾಡುವ ಏರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ವಹಿಸಲಾಯಿತು.

ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ

ಈ ಸಾಲಿಗೆ ಶ್ರೀಗಳಾದ ಎಸ್. ವಾಸುದೇವರಾವ್, ಭದ್ರಣ್ಣ, ಎಚ್. ಸಿ. ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣರಾವ್ (ಕನ್ವೀನರ್) ಇವರನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಆಡಿಟ್ ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮುಖ್ಯವಾದ ಆದಾಯವು ಕಾಣಿಕೆಯ ರೂಪದಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತೆಂಬುದು, ತಪಾಸ್ ಆದ ಲೆಕ್ಕ ಪತ್ರಗಳಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಜತೆಗೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಮೈಸೂರು, ತುಮಕೂರು, ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸ ನಡೆಯಿಸಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಹಾಜನರು ಅರ್ಪಿಸಿದ ನಿಧಿಗಳೂ ಸೇರಿ, ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯವರ ವರಮಾನದ ಭಾಗಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಪ್ರವಾಸಗಳಿಂದ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಹಾಯವು ದೊರೆಕಿರುವದಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲದೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗೂ ಹರಡುವದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗಿರುವ ಅಂಶವೂ ಮತ್ತು

ಈ ಪ್ರವಾಸಗಳು ಪ್ರಜೆಗಳ ಉತ್ಸಾಹವು ವ್ಯಕ್ತವಾಗಲೂ ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪನೆ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಇರುತ್ತೆಂದೂ ಎಂದಿನಂತೆ ಈಗಲೂ ಸಹ ಸಾಕಷ್ಟು ದ್ರವ್ಯ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಈ ಕಾರ್ಯವು ಹೆಚ್ಚುಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮುಂದುವರೆಯಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲವಾಗಿದೆ ಯೆಂದೂ ಸೂಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ನಿರಾಶರಾಗಬೇಕಾದ ಪ್ರಮೇಯ ವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಇತ್ತೀಚಿಗೆ ದೊರೆಕಿರುವ ಪ್ರಜೆಗಳ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವು ವಿಸ್ತಾರವಾದಂತೆಲ್ಲಾ ಸಾಕಷ್ಟು ದ್ರವ್ಯ ಸಹಾಯವೂ ದೊರೆಯುವುದೆಂಬ ಆಶೆಯು ಮೂಡಿ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಕಾರ್ಯಾಲಯವು ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿಶಾಲವಾದ ಕಟ್ಟಡವೇ ಇದ್ದ್ರೂ ಅದರೆ ಅದು ಇನ್ನೂ ಬಾಡಿಗೆ ಕಟ್ಟಡವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಸುಸಜ್ಜಿತವಾದ ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರವು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿರುತ್ತೆ; ಈಗ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ಕೈಗೊಂಡಿರುವ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕಂತೂ ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರದ ಆವಶ್ಯಕತೆಯು ಹೆಚ್ಚಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕಾದುದು ಆವಶ್ಯಕ ವಾಗಿರುತ್ತೆ. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಹಣಬೇಕು; ಮುಂದಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ದ್ರವ್ಯ ಸಹಾಯವು ಲಭಿಸಿ ಈ ನ್ಯೂನತೆಗಳು ಪರಿಹಾರವಾಗಲು ಅವಕಾಶ ವಾಗುವುದೆಂದು ನಂಬುತ್ತೇನೆ.

ಸಂಪದಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರ ಸಹಕಾರ

ಮೈಸೂರು ಛೇಂಬರ್ ಆಫ್ ಕಾಮರ್ಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಬಹಿರಂಗ ಸಭೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿನ ಮಾಜಿ ದಿವಾನರಾದ ಸರ್ ಎಂ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರ ಕಾರ್ಯಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನೂ ಕಾರ್ಯದಕ್ಷತೆಯನ್ನೂ ಪ್ರಶಂಸಿಸಿ, ದೇಶದ ಸಂಪದಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರ ಸಹಕಾರವನ್ನು ಕೋರಿದರು. ಇದಾದ ಕೆಲವು ಕಾಲಾನಂತರ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಕೆಲವು ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸದಸ್ಯರನ್ನೊಳಗೊಂಡು ಸರ್ ಎಂ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದರು. ಶ್ರೀಯುತರು ಭಾರತದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಯೋಜನೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವ ಸಲಹೆ

ಗಳನ್ನೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಭಾರತ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಉಂಟಾಗಬಹುದಾದ ಅವಕಾಶ ಮತ್ತು ಉತ್ತೇಜನಗಳ ವಿಚಾರವನ್ನೂ ಚರ್ಚಿಸಿದರು.

ಗಾಂಧಿಜಿಯವರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿತ್ವ

ಪ್ರಸಕ್ತ ಸಾಲಿನಲ್ಲೂ ಸಹ ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರು ತಮ್ಮ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನಿತ್ತು ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಅಧ್ಯಕ್ಷರೂ, ಹಲವು ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿ ಸದಸ್ಯರೂ ಸಹ ಮಹಾತ್ಮರನ್ನು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಸಂದರ್ಶಿಸುತ್ತಾ ಮುಖ್ಯವಾದ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯವರು ಮಾಡಿರುವ ಮುಖ್ಯವಾದ ನಿರ್ಣಯಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಮಹಾತ್ಮರ ಅನುಮತಿ ಇತ್ತೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಪರಿಸಮಾಪ್ತಿ

ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲೂ ಮತ್ತು ಹೊರಗಡೆಯೂ ಸಹ ಪತ್ರಿಕಾಕರ್ತರುಗಳಿಂದ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ದೊರೆತಿರುವ ಬೆಂಬಲಕ್ಕಾಗಿ ಅವರನ್ನು ನಾನು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳಾದ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರಾದ ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡರಿಗೂ, ಪ್ರಕಟಣಾಶಾಖಾಧಿಕಾರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಸಂಪಂಗಿರಾಮಯ್ಯ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರಮಿಸಿದ ಶ್ರೀಗಳಾದ ಎ. ವಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಮೂರ್ತಿ, ಎಸ್. ಎನ್. ಗುಪ್ತ ಮತ್ತು ಟಿ. ಎನ್. ಸುಬ್ಬರಾಯರಿಗೆ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ವಂದೇ ಮಾತರಂ

ಮೈಸೂರು

ನೆಹರು ನಗರ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್

೫ನೇ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮಹಾಧಿವೇಶನ

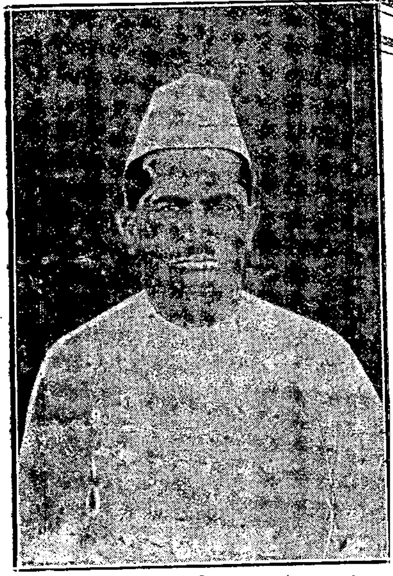

ನೆಹರು ನಗರ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ

ಶ್ರೀ|| ಟಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ, ಬಿ.ಎ.,ಬಿ.ಎಲ್.,

ಅವರು

1942

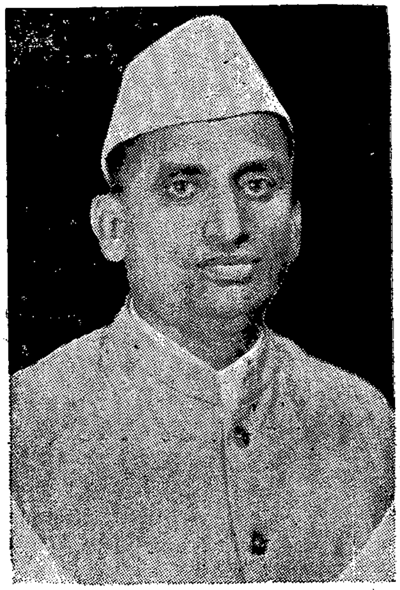

ವಿನೋಬ ನಗರದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ

ಶ್ರೀ|| ಹೆಚ್. ಸಿದ್ದಯ್ಯ, ಬಿ.ಎ.ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ.,

ಅವರು

1941

ಸಂಗ್ರಹಕಾರರು:

ಶ್ರೀ ನೀಲಕಂಠೇಶ್ವರ ಮುದ್ರಣಾಲಯ, ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ.

1942

WHY WORRY?

The "BOMBAY LIFE" Policies

give full risk cover against death from
Air Raids and any other enemy action on
Civil Population including A. R. P. Workers in India.
It is, therefore, your immediate duty to those
whom you love to take up Policies

—: IN :—

THE
BOMBAY LIFE ASSURANCE
COMPANY, LIMITED.

Applications for agencies from Influential
LADIES and GENTLEMEN are invited.

For Full particulars Apply to:

KOCHIKAR BROTHERS LTD.,

CHIEF AGENTS FOR
SOUTH INDIA INCLUDING INDIAN STATES,
VISWESWARAPURAM CIRCLE,
BANGALORE CITY.

(TELEPHONE No. 2182.)

Or any of their Offices at:

MANGALORE, UDIPI, CALICUT,
MADRAS, TRIVANDRUM & BOMBAY.

ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್

೫ನೇ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮಹಾಧಿವೇಶನ

★

ನೆಹರು ನಗರ

★

ವಿಶೇಷ ಸಂಚಿಕೆ

1942

ಸಂಪಾದಕರು

ಗುಡಿಬಂಡೆ ಎಸ್. ರಾಮರಾವ್

★

ಪ್ರಕಾಶಕರು:

ಹೆಚ್. ಎಸ್. ಶೇಷಗಿರಿರಾವ್

★

ಬೆಲೆ: 0—3—0

ನಮ್ಮ ಮಾತು

ಅಪ್ರತಿಮದೇಶಭಕ್ತರೂ ನಿಸ್ಸೀಮ ಸೇವಾನಿರತರೂ ಆದ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮುಂದಾಳುಗಳ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಜನತೆಗೆ ಹಲಕೆಲವು ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಸುಯೋಗವು ನಮಗೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಲಭಿಸುತ್ತಾ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ಸಲವೂ ಸಹ ರಾಷ್ಟ್ರಕೂಟವು ನಡೆಯುವ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ದೇಶದ ನಾನಾ ಮೂಲೆಗಳಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಸಹೋದರರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಮಂದಿ ದೇಶಭಕ್ತರ ಪರಿಚಯಮಾಡಿಕೊಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆ. ಕೆಲವು ಮಹನೀಯರ ಭಾವಚಿತ್ರಗಳೂ ಬ್ಲಾಕುಗಳೂ ದೊರೆಯದಿಲ್ಲವಾಗಿ ವಿಷಾದಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ದುಡಿಯುವವರ ಪರಿಚಯವು ದೇಶದ ಜನರಿಗೆಲ್ಲಾ ಆಗಬೇಕಾದದು ಆವಶ್ಯಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಪರಿಚಯ ಸಾಧಕಗಳನ್ನು ಜಾಹಿರಾತುಗಳೆಂದು ಯಾರೂ ಭಾವಿಸಬಾರದು. ಅಂತಹ ಭಾವನೆಗಳಿಂದ ಸಂಕೋಚಪಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮುಖಂಡರು ಇಂತಹ ಉದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಸಹ ಕರಿಸದೆ ಹೋದಲ್ಲಿ ಅನೇಕರಿಗೆ ಆಶಾಭಂಗ ಉಂಟಾಗುವ ಸಂಭವಗಳುಂಟಾಗುವುವು.

ಈ ಸಲ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪರಿಚಯದ ಭಾಗವನ್ನು ಸೇರಿಸಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಲೇಖನಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದೆ. ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆ ಭಾವಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕಾಗದದ ಕೊರತೆಯೂ ಮುದ್ರಣ ಕಾರ್ಯದ ತೊಂದರೆಗಳೂ ನಮ್ಮನ್ನು ವಿಮುಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಯತ್ಕಿಂಚ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಹಾ ಜನರು ಆದರಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡುತ್ತೇವೆ.

ನಮ್ಮ ಈ ಉದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಸಹಕರಿಸಿದ ಮಿತ್ರರಿಗೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಅನಂತಾನಂತ ವಂದನೆಗಳು.

೭-೪-೪೩,
ಬೆಂಗಳೂರು.

ಸಂಪಾದಕ :
ಗುಡಿಬಂಡೆ ಎಸ್. ರಾಮರಾವ್.

ನಮ್ಮನ್ನಾಳುವ

ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರು

ಅರ್ಥಸ್ಯ ಮೂಲಂ ರಾಜ್ಯಂ; ☆ ☆

☆ ☆ ರಾಜ್ಯಮೂಲ ಮಿಂದ್ರಿಯ ಜಯಃ

(ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ)

☆

ಆರ್ಥಿಕ ನೆಮ್ಮದಿಗೆ ರಾಜಕೀಯ ನೆಮ್ಮದಿಯೇ ಮೂಲ; ರಾಜಕೀಯ ನೆಮ್ಮದಿಗೆ ನಿಯಮಬದ್ಧವಾದ ಜೀವನವೇ ಮೂಲ.

☆

ಈ ಜಾಗೃತಿಯನ್ನೂ, ವಿಧಾನವನ್ನೂ ಜನರ ನಿತ್ಯವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿ ತರಲು ಧರ್ಮಸಮಾಜವು ಕಂಕಣಕಟ್ಟಿದೆ.

☆

ಆದುದರಿಂದ ಧರ್ಮಸಮಾಜದ ವ್ಯಾಪಾರ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಸರ್ವರೂ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಬೇಕಾಗಿ ಕೋರಿದೆ.

ಧರ್ಮಸಮಾಜ

ಕೋಟಿನ ಬಟ್ಟೆಗಳು, ಶರಟಿನ ಬಟ್ಟೆಗಳು, ಜಾಕೆಟ್ಟಿನ ಬಟ್ಟೆಗಳು, ಪಂಚೆಗಳು ಮುಂತಾದುವುಗಳು ಬೇಕಾದವರಿಗೆ:-

ಸತ್ಯಪಾಲನ ಸ್ಟೋರ್ಸ್

ಧರ್ಮಸಮಾಜದ

ಚೀಣಾ ಜವಳಿ ಅಂಗಡಿ

(PIECE GOODS SHOP)

290, ಚಿಕ್ಕಪೇಟೆ, : ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ.

ರೇಷ್ಮೆ ಕಲಾಬತ್ತಿನ ಶೀರೆಗಳು, ಪಂಚೆಗಳು ಮುಂತಾದುವುಗಳು ಬೇಕಾದವರಿಗೆ:-

ಶ್ರೀ ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ ಹಾಲ್

ಧರ್ಮಸಮಾಜದ ಜವಳಿ ಅಂಗಡಿ

ಧರ್ಮಪಾಲನಾ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್,

ಚಿಕ್ಕಪೇಟೆ, ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ.

ಪಂಡಿತ್ ಜವಹರಲಾಲ್ ನೆಹರುರವರು

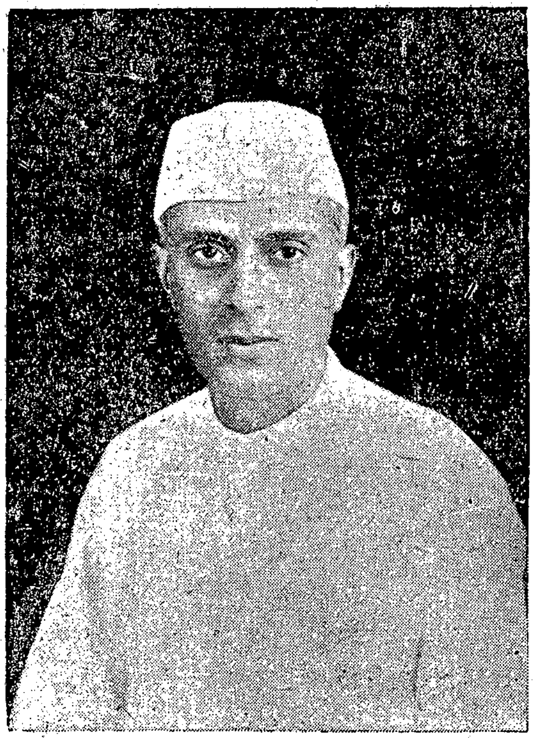

ಈ ಮಹನೀಯರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲೇ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ನಗರವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತೆ.

Enjoy Music at its Best

Buy a GE Radio

B E S T

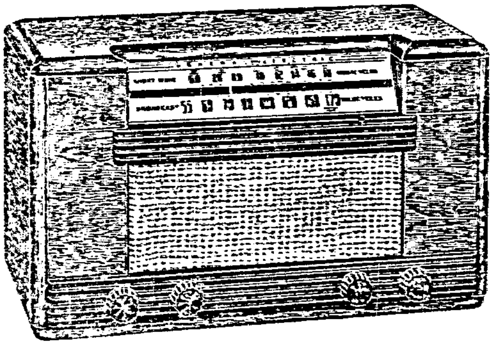

R E L I A B L E

MODEL X 105 C A RADIO

For use on 25-60 Cycles mains

Rs. 285/-. F. O. R. PORT

PHONE NO. 2245.

I. A. E. C. (Mysore) Ltd.

SRI NARASIMHARAJA ROAD BANGALORE CITY.

ನೆಹರು ನಗರ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್

ಸ್ವಾಗತ ಸಮಿತಿ

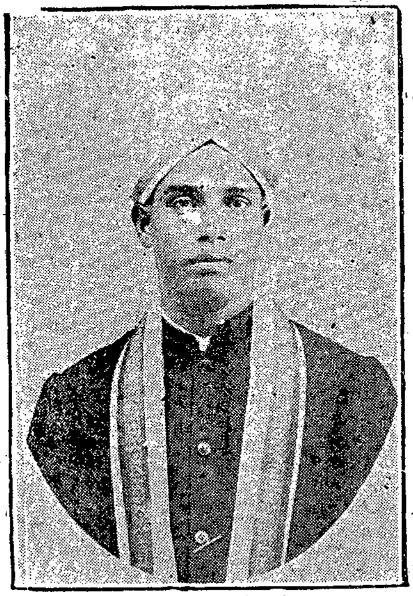

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪನವರು
ಅಧ್ಯಕ್ಷರು

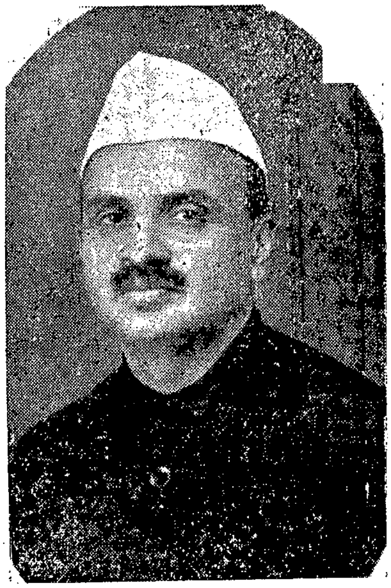

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮಾದೇಗೌಡರು
ಬಿ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ., ಎಂ.ಎಲ್.ಸಿ.,
ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು

ವೈಸ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್ಸ್

ಟಿ. ಸಿದ್ಧಲಿಂಗಯ್ಯ, ಬಿ.ಎ ಬಿ.ಎಲ್., ಎಂ.ಎಲ್.ಸಿ. (ಜೈಲಿನಲ್ಲಿರುವರು).
ಹೆಚ್. ಆರ್. ಗುರುವಾರೆಡ್ಡಿ, ಬಿ.ಎ. ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ.,
ಅಡ್ವೋಕೇಟ್ ಮತ್ತು ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಕೌನ್ಸಿಲರ್

ಟ್ರೆಜರರ್

ಕೆ. ಸುಬ್ಬರಾವ್, ಬಿ.ಎ., ಎಲ್ಎಲ್.ಬಿ., ಆಡ್ವೋಕೇಟ್.

ಜಿ. ಓ. ಸಿ.

ಆರ್. ವಿ. ಬದ್ರಣ್ಣ.

ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ

1) ಪ್ರಪಂಚದ ಪುನರ್ವ್ಯವಸ್ಥೆ .... ಶ್ರೀ ಕೆ. ಟಿ. ಭಾಷ್ಯಂ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್‌ರವರು

2) ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕೆಲವು ಪ್ರಮುಖ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರ ಭಾವಚಿತ್ರಗಳು.

3) ಅರ್ಬಿನ್ ನಾಲಾ ರೈತರ ಸಮಸ್ಯೆ .... ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ

4) Place of the Screen in Indian Society by : Mr. S. Nijalingappa

5) Local Bodies in Mysore State by: Shri. L. S. Raju

6) ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು .... ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎ. ಗೋಪಾಲಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್

7) ಗ್ರಾಮಕೈಗಾರಿಕೆ .... ಶ್ರೀ ಜೆ. ಸಿ. ಕುಮಾರಪ್ಪ

8) Cripps Mission Shipwrecked on the Rock of Defence—
by : Mr. A. G. K. Suhael.

9) ಭಾಷಾ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಕೆಲವು ವಿವರಣೆಗಳು .... ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮನ್

10) ವಿನೋಬಾ ನಗರದ ನೆನಪುಗಳು .... ಶ್ರೀ ಕೆ. ಸಂಪಂಗಿರಾಮಯ್ಯ

ಪ್ರಪಂಚದ ಪುನರ್ವ್ಯವಸ್ಥೆ

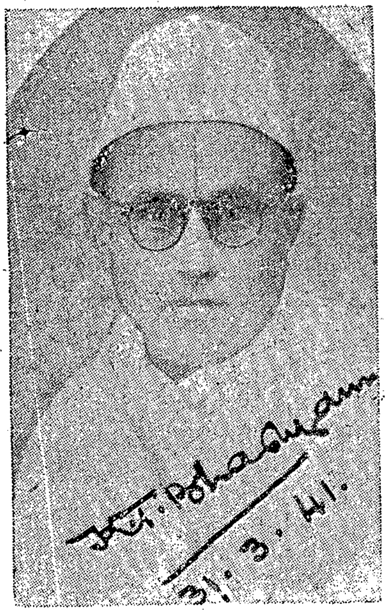

ಲೇಖಕರು

ಕೆ. ಟಿ. ಭಾಷ್ಯಂ, ಬಿ. ಎ., ಬಿ. ಎಲ್., ಅವರು

ಈ ಭಯಾನಕ ಯುದ್ಧದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಏನೇ ಸಾಧಿತವಾಗಲಿ ಅಥವ ಇಲ್ಲದಿರಲಿ ಒಂದು ಪರಿಣಾಮ ಮಾತ್ರ ಖಂಡಿತ. ಅದೇನೆಂದರೆ ಈಗಿನ ಪ್ರಪಂಚದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಬದಲಾಗಿ ಹೊಸ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೊಂದು ಏರ್ಪಾಡಾಗುವುದು.

ವಿಜ್ಞಾನ ಶಾಸ್ತ್ರವು ನೀಡಿದ ಶಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ಮಾನವನು ಪಾಂಚಭೌತಿಕ ವಿಶ್ವವನ್ನು ಗೆದ್ದು, ತಂಡೋಪತಂಡವಾಗಿ, ಸರಕುಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುವ ಯಂತ್ರಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದಲೂ, ಭೂಮಿ ಜಲ ಆಕಾಶ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಲಭಿಸಿದ ಗತಿವೇಗದಿಂದಲೂ, ಅವನು ಭೂಲೋಕವನ್ನು ಸ್ವರ್ಗವನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿದನೆಂದು ಹಿಗ್ಗಿದನು. ಯತೇಷ್ಟವಾದ ಜೀವನ ಸಂಪತ್ತು, ಶ್ರಮವಿಲ್ಲದ ಸಂಪಾದನೆ, ಇವುಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಜಗತ್ತಿನ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಾನವನೂ, ಗಂಡಸಾಗಲಿ, ಹೆಂಗಸಾಗಲಿ, ಮಗುವಾಗಲಿ, ಮುದುಕನಾಗಲಿ ಸುಖವಾಗಿರೆಂದು ತೇಗಿ ಜನ್ಮ ಸಾಫಲ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಅವಕಾಶವಿದೆ! ಇದೇ ಮಾನವನ ಹೆಮ್ಮೆ!

ಹೀಗೆ ಗಣನೆ ಮಾಡುವಾಗ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಇಲ್ಲದೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಂತಾಯಿತು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಾನವನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲೂ ನೀತಿಯುತನೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾಯಿತು. ಮಾನವ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ನತುಚ್ಛ ನೀಚಗಳನ್ನು ಗಣನೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದೇಶದಲ್ಲೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜನಾಂಗದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ನೆರೆಯವರನ್ನು ಹೀರಿ ಹಿಪ್ಪೆಮಾಡಿ ತಾವು ಸೌಖ್ಯ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಯಿಸಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲಿನ ಜನರಿದ್ದರು. ಇಂಥವರು ಯಂತ್ರ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಸ್ವಾಧೀನ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಉಳಿದವರನ್ನು ತಮ್ಮ ಊಳಿಗದವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಕೈಗಾರಿಕೆ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಕ್ರಾಂತಿಯು ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನು ಅಪಾರವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಿತು; ಅಂತೆಯೇ ಅಂಥಾ ಉತ್ಪನ್ನಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಕೆಲವರೇ ಮಾಲಿಕರು ಎನ್ನುವಂತೆ ಮಾಡಿತು ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ಜನರಿಗೆ ಕಸಬಿಲ್ಲದಂತಾಗಿ ಕೂಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳಲು ಕಾಸಿಲ್ಲವಾಯಿತು. ಬಂಡವಾಳಗಾರರು ಪ್ರಗತಿ ಶೂನ್ಯಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮಾಲುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ದು ತಮ್ಮದೇ ವಸಾಹತುಗಳೆಂದು ಕಟ್ಟಿಕರೆದರು; ತಮ್ಮ ದೇಶದ ನಿರುದ್ಯೋಗಿ ಜನರಸಹಾಯದಿಂದ ಅಂಥಾ ವಸಾಹತುಗಳಲ್ಲಿ ಭೂಸೇನೆ. ಜಲಸೇನೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಬಂಧನಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದರು. ಇದು ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ ಕುಹಕಲಂಬೋದರರ-ಮಾನವ ಭಕ್ಷಣೆಯ ವಿಧಾನ.

ಇಂಥಾ ಮಾನವ ಭಕ್ಷಣೆಯು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಜರುಗುತ್ತಾ ಬಂತು; ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ವಸಾಹತುಗಳು ಸಹ ರೇಗಿಬಿದವು.

ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಸ್ಥಾಪಕರಿಗೆ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರಿಗೆ ಘರ್ಷಣೆಯುಂಟಾಯಿತು. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಇವರುಗಳು ಶಕ್ತಿ ಶೂನ್ಯರಾದ ಮಾನವ ವರ್ಗದವರನ್ನು ಕೊಳ್ಳೆಹೊಡೆದು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮಲ್ಲೇ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂತಹ ದುರ್ವ್ಯಾಪಾರದ ಮಿತಿಯು ಮುಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಮಾನವ ಭಕ್ಷಣೆಯು ನಿಲ್ಲುವ ಕಾಲವು ಬಂದೊದಗಿದೆ.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದೇಶದ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲೂ ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ಸಾಂಘಿಕ ಅನ್ಯಾಯಗಳು ತುಂಬಿ ತುಳುಕಾಡುತ್ತಿವೆ. ಈಗಿನ ಪ್ರಪಂಚವು ಬಂಡವಾಳಗಾರಿಕೆಯು ಉನ್ಮತ್ತತೆಯ ಪರಾಕಾಷ್ಠತೆ. ಶ್ರೀಮಂತರ ನೆರೆ ಹೊರೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಚ್ಚೆನ ಕೂಪದಲ್ಲಿ ಬಾಳುವರ ತಂಡ, ಎದೆಯುಬ್ಬಿಸಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ತೋರುವರ ಎಡೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಬಗ್ಗಿದ ಬೆನ್ನುಮೂಳೆಯ ಗುಲಾಮರ ಗುಂಪು! ಇದನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಲು ಒಂದೇ ಮಾರ್ಗ, ಪ್ರಪಂಚದ ಸಂಪತ್ತು ಪ್ರಪಂಚದ ಜನರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಸೇರುವಂತಾಗಬೇಕು. ಮನುಷ್ಯನು ಮನುಷ್ಯನನ್ನಾಗಲಿ, ರಾಷ್ಟ್ರವು ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನಾಗಲಿ ಹಿಂಡಿ ತಿನ್ನುವುದು ಮಾಯವಾಗಬೇಕು.

ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಸಮಾನತೆಯು ಒದಗಿಬಂದರೆ, ರಾಜಕೀಯ ಸಮಾನತೆಯು ತಾನಾಗಿಯೇ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುದು. ಮಿತಿಮೀರಿದ ಐಶ್ವರ್ಯ ಅಥವಾ ಬಡತನಗಳು ಮಾಯವಾದರೆ ಮಾನವನು ನೀತಿವಂತನಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗಿನಂತೆ ಬಲ್ಲಿದರು ಬಡವರಿಗೆ ದಾನಮಾಡುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಂತಲ್ಲವೆ ಸರಿಯಾದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಜೀವನವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದು. ಆಗ ಶ್ರಮಜೀವಿಗಳಿಗೆ ತಾವು ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ವಸ್ತುರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಭಾಗವು ದೊರೆಯುವುದು. ಅವರು ಗುಲಾಮರಂತೆ ಶ್ರಮಿಸಬೇಕಾದ ಪ್ರಸಂಗ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ವೇದಗಳ ಕಾಲದ ಕುಲವಧುಗಳಂತೆ ನಮ್ಮ ಸಹೋದರಿಯರು ಗೌರವ-ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗಳಿಗೆ ಭಾಗಿಗಳಾಗುವರು; ಅಂಥಾ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ವೃದ್ಧರಿಗೂ ಬಾಲಕರಿಗೂ ಸರಿಯಾದ ಮನ್ನಣೆ ದೊರೆಯುವುದು. ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆಯು ನಿರ್ನಾಮವಾಗಿ, ಜಾತಿಮತ ಭೇದಗಳಗೊಂದಲ ವಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಸರಿಸಮಾನತೆಯಿಂದ ಬಾಳುವರು. ಕೆಟ್ಟ ಪದ್ಧತಿಗಳೂ ಮೂಢಾಚಾರಗಳೂ ನಾಶವಾಗಿ ಭಗವದೇಚ್ಛೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂಸೆ ಎಂಬುದೇ ನಾಶವಾಗಿ ಮಾನವ ವರ್ಗವೆಲ್ಲವೂ ಒಂದೇ ಕುಟುಂಬದವರಂತೆ ಸುಖಶಾಂತಿಗಳಿಂದ ಬಾಳುವರು.

ಅಹಿಂಸೆಯ ಅಸ್ತಿಭಾರದಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಲಾಗುವ ಈ ವಿಶ್ವದ ಪುನರ್ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾರತವು ನಿರ್ಮಿಸುವುದು. ಇದೊಂದು ಕನಸು; ಆದರೂ ಸಹ ನಾವು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಈ ಕನಸು ಶೀಘ್ರದಲ್ಲೇ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗುವುದು.

FOR EVERYTHING
IN
INSURANCE

Please Consult:
H. S. MURTHI, B.A.,
21, Bull Temple Street,
BASAVANGUDI P.O. : BANGALORE.

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಎಲ್ಲಾ ತರಹದ ಪೇಪರ್, ಇಂಕು, ಎಕ್ಸರ್‌ಸೈಜ್ ಬುಕ್ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಎಲ್ಲಾ ಆಟದ ಸಾಮಾನುಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತೆ.
— ಒಮ್ಮೆ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿರಿ —
ಹೆಚ್ಚು ವಿವರಗಳಿಗೆ:—
ಗುರುರಾಜ ಸ್ಟೋರ್ಸ್,
ಸುಲ್ತಾನ್‌ಪೇಟೆ, :: ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ.

ನಿಮಗೆ ಸದಾಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಕಿತ್ತಲೆ ಹಣ್ಣು, ಸೇಬು ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲಾ ಹಣ್ಣುಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಒಮ್ಮೆ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿರಿ.

Proprietor,
ಜಿ. ಗೋಪಾಲಪ್ಪ. **NATIONAL FRUIT STALL,**
BASAVANGUDI P.O.

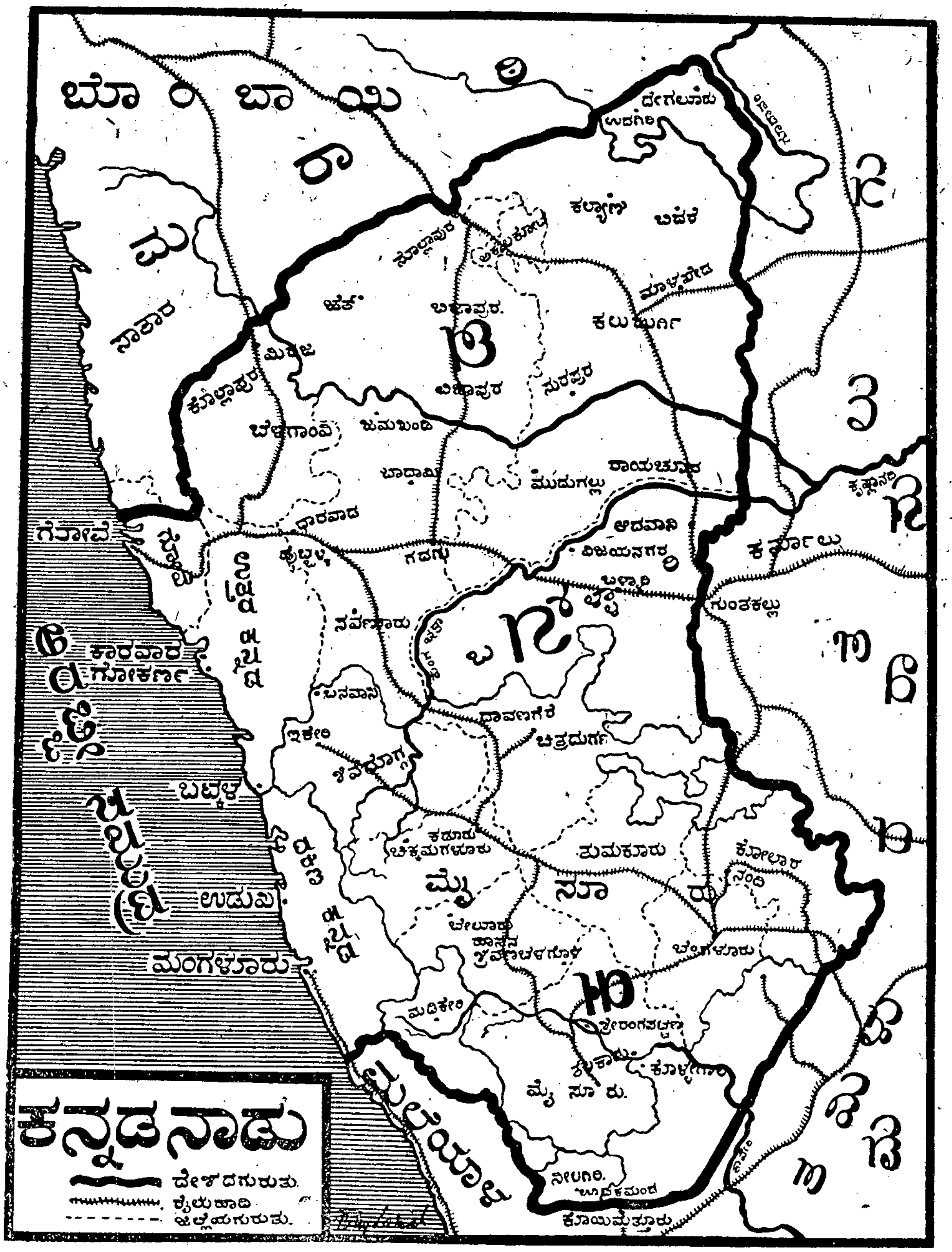

ಕನ್ನಡನಾಡು
ದೇಶದಗುರುತು
ರೈಲುಹಾದಿ
ಜಿಲ್ಲೆಯಗುರುತು
ದೇಗಲೂರು
ಉದಗಿರಿ
ಕಲ್ಯಾಣ
ಬಿದರೆ
ಸೊಲ್ಲಾಪುರ
ಮಾಳಖೇಡ
ಕಲುಬುರ್ಗಿ
ಸಾತಾರ
ಕೊಲ್ಲಾಪುರ
ಸುರಪುರ
ಬೆಳಗಾಂವಿ
ಜಮಖಂಡಿ
ಬಾದಾಮಿ
ರಾಯಚೂರ
ಮುದುಗಲ್ಲು
ಧಾರವಾಡ
ಆದವಾನಿ
ಗೋವೆ
ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ
ಗದಗು
ವಿಜಯನಗರ
ಬಳ್ಳಾರಿ
ಕರ್ನೂಲು
ಗುಂತಕಲ್ಲು
ಕಾರವಾರ
ಗೋಕರ್ಣ
ಸವಣೂರು
ಬನವಾಸಿ
ದಾವಣಗೆರೆ
ಚಿತ್ರದುರ್ಗ
ಇಕ್ಕೇರಿ
ಭಟ್ಕಳ
ಕಡೂರು
ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು
ತುಮಕೂರು
ಕೋಲಾರ
ನಂದಿ
ಉಡುಪಿ
ಬೇಲೂರು
ಹಾಸನ
ಬೆಂಗಳೂರು
ಮಂಗಳೂರು
ಮಡಿಕೇರಿ
ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣ
ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲ
ಮೈ ಸೂ ರು
ನೀಲಗಿರಿ
ಊಟಕಮಂಡ
ಕೊಯಮುತ್ತೂರು
ಮೈ ಸೂ ರು

ಮಾಜಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಈಗ ಕಾರಾಗೃಹದಲ್ಲಿರುವ
ಶ್ರೀ|| ಹೆಚ್. ಸಿ. ದಾಸಪ್ಪನವರು

ಮಾಜಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಈಗ ಕಾರಾಗೃಹದಲ್ಲಿರುವ
ಶ್ರೀ|| ಟಿ. ಸಿದ್ಧಲಿಂಗಪ್ಪನವರು

ಈಗಿನ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ
ಶ್ರೀ|| ಹೆಚ್. ಸಿದ್ಧಯ್ಯನವರು

ಮಾಜಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ
ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ಟಿ. ಭಾಷ್ಯಂ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್‌ರವರು

ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿ ಸದಸ್ಯರೂ
ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳೂ ಆದ
ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮನ್‌ರವರು

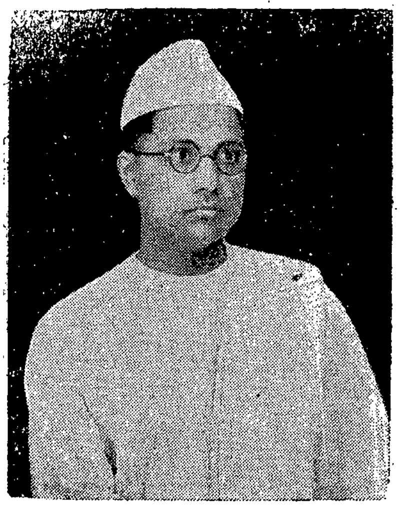

ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿ ಸದಸ್ಯರೂ
ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದ
ನಾಯಕರೂ ಆದ
ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ಚಂಗಲರಾಯರೆಡ್ಡಿರವರು

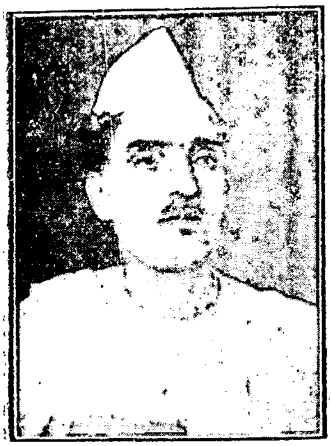

ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪ್ರಮುಖರಾದ
ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಸುಬ್ಬಯ್ಯಶೆಟ್ಟರವರು

ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪ್ರಮುಖರಾದ
ಶ್ರೀ|| ಜಯರಾಜಾಚಾರ್‌ರವರು

Tel : "BALAKRISHNA" Phone : 2134

ESTD. 1922

Sri Balakrishna Flour Mills,

OLD TARAGUPET, : : BANGALORE CITY.

Proprietor : K. GANGA SETTY, M.R.A. & M.C.

BEST HOUSE FOR

SOJIES OF ALL GRADES FOR PHENI, CHIROTI, VUPPUMAVU, KESARIBATH

—— AND ——

WHEAT FLOUR, BEST SOAPNUT POWDER.

All commodities sold at Govt. list prices.

ಟೆಲಿಗ್ರಾಂ : "ಬಾಲಕೃಷ್ಣ" ಟೆಲಿಫೋನ್ ನಂ. ೨೧೩೪

೧೯೨೨ ರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿತವಾದದ್ದು

ಶ್ರೀ ಬಾಲಕೃಷ್ಣ ಫ್ಲೋರ್ ಮಿಲ್ಸ್

ಹಳೇ ತರಗುಪೇಟೆ, : : ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ.

ಪ್ರೊಪ್ರೈಟರ್ : **ಕೆ. ಗಂಗಶೆಟ್ಟಿ**, ಎಂ.ಆರ್.ಎ., ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಕೌನ್ಸಿಲರ್.

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಫೇಣಿ, ಚಿರೋಟಿ, ಉಪ್ಪುಮಾವು,
ಕೇಸರೀಭಾತ್ ರವೆಗಳೂ, ಸೀಗೇಕಾಯಿ ಪುಡಿಯೂ
ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಫಾಯಿಷ್ ಆಗುವ
ಬೆಲೆಗಳಿಗೆ ಮಾರಲ್ಪಡುತ್ತವೆ.

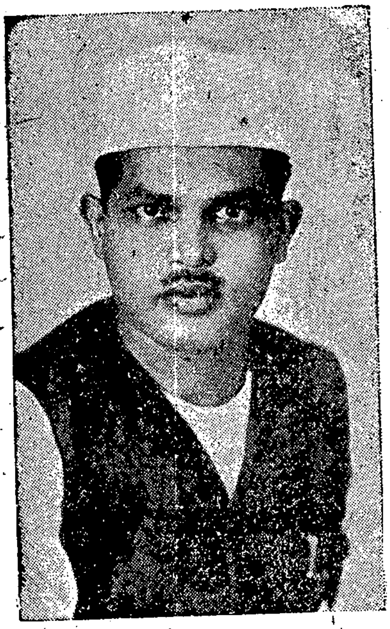

ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿ
ಸದಸ್ಯರಾದ

ಶ್ರೀ|| ಎ. ಜಿ. ಬಂಡಿಗೌಡರವರು

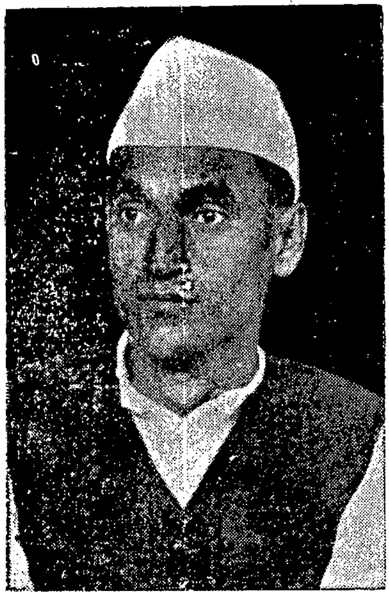

ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿ
ಸದಸ್ಯರಾದ

ಶ್ರೀ|| ಕೆ.ಆರ್. ಮಾಧವರಾಯರವರು

ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿ ಸದಸ್ಯರಾದ

ಶ್ರೀಮತಿ ಯಶೋದರಮ್ಮ ದಾಸಪ್ಪನವರು

ಸೋಲ್ ಏಜೆಂಟರು : ಗುರು ರಾಜಾ ಸ್ಟೋರ್ಸ್ ಸುಲ್ತಾನ್‌ಪೇಟೆ ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ

ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪ್ರಮುಖರೂ,
ಬೆಂಗಳೂರು ಪೌರಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೂ ಆದ
ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ,
ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್., ಎಂ.ಆರ್.ಎ. ಅವರು

ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪ್ರಮುಖರೂ
ಬೆಂಗಳೂರು ಪೌರಸಭಾ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರೂ ಆದ
ಶ್ರೀ|| ವಿ. ವೆಂಕಟಸ್ವಾಮಿಶೆಟ್ಟರು

ಬೆಂಗಳೂರು ಪೌರಸಭಾ ಸದಸ್ಯರಾದ
ಶ್ರೀ|| ಗಂಗಶೆಟ್ಟರವರು
ಎಂ.ಆರ್.ಎ. ಅವರು

ಬೆಂಗಳೂರು ಪೌರಸಭಾ ಸದಸ್ಯರಾದ
ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ಎನ್. ಆರ್. ಸ್ವಾಮಿ,
ಬಿ.ಎ. ಅವರು

ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪ್ರಮುಖರಾದ
ಹಾಲಿ ಕಾರಗೃಹದಲ್ಲಿರುವ
ಶ್ರೀ|| ರಂಗರಾಮಯ್ಯನವರು

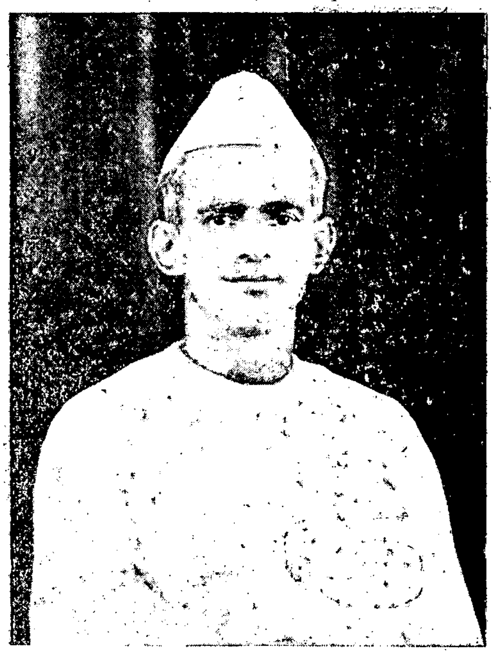

ಶಿವಮೊಗ್ಗಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪ್ರಮುಖರಾದ
ಶ್ರೀ|| ವಡೆಯರವರು

ಬೆಂಗಳೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪ್ರಮುಖರಾದ
ಶ್ರೀ|| ವಿ.ಎಸ್. ನಾರಾಯಣರಾಯರು
ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ಎನ್. ಗುಪ್ತರವರು

ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪ್ರಮುಖರೂ,
ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ವ್ಯವಸಾಪಕ
ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳೂ ಆದ
ಶ್ರೀ|| ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡರವರು

ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪ್ರಮುಖರಾದ
ಶ್ರೀಮತಿ ತಾಯಮ್ಮ ವೀರಣ್ಣಗೌಡರವರು

ಸ್ವದೇಶಿ ಕೈಗಾರಿಕೆ

ಖೋಡೇ

●

ಮೈಸೂರು ಸೂಪರ್‌ಫೈನ್ ಟೈಪ್‌ರೈಟರ್ ರಿಬ್ಬನ್ನುಗಳು,
ಕಾರ್ಬನ್ ಪೇಪರ್ಸ್, ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಇಂಕುಗಳು,
ಸ್ಟಾಂಪ್ಯಾಡುಗಳು, ಮತ್ತು ಸಿಲ್ಕ್ ರಿಬ್ಬನ್
ಗಳು, ಭಾರತದ ವಿವಿಧ ಸರ್ಕಾರ
ಗಳಿಗೆ ಸಪ್ಲೈ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಈ ಅಚ್ಚ ಸ್ವದೇಶಿ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡಿ.

●

ವಿವರಗಳಿಗೆ:—

ಖೋಡೆ ರಿಬ್ಬನ್ ಕಾರ್ಬನ್ & ಅಲೈಡ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್
ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ.

ಸ್ವತಂತ್ರಕರ್ನಾಟಕ ಮತ್ತು ಶರಣಸಾಹಿತ್ಯಗಳನ್ನು ಓದಲು ತಪ್ಪಬೇಡಿ.

★

ಕೀರ್ತನಕೇಸರಿ, ಹರಿಕಥೆ ವಿದ್ವಾನ್

ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಶಿವಮೂರ್ತಿಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು

ಇವರು

ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು
ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದರು.
ಈಗಲೂ ಹರಿಜನೋದ್ಧಾರ ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕ
ಏಕೀಕರಣದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಶ್ರದ್ಧೆ ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ.

★

ಸರ್ವರೂ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ
ಚಂದಾರಾಗಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿ.

ಅರ್ವಿನ್ ನಾಲಾ ರೈತರ ಸಮಸ್ಯೆ

ಲೇಖಕ: ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.

" ರಾಮಾಯಣವೇನು ಸಾಮಾನ್ಯವೆ ? " ಯೆಂಬುದೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯ ಗಾದೆ. ಅಸಮಾನವಾದ ರಾಮಾಯಣದ ಕಥೆಯನ್ನು ಬುದ್ಧಿವಂತರೊಬ್ಬರು ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ "ವಚ್ಚಿ, ಕೊಟ್ಟಿ, ತೆಚ್ಚಿ" ಯೆಂಬ ಮೂರೇ ಮೂರು ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸಿರುವರು. (ರಾಮ) ಬಂದು, (ರಾವಣನನ್ನು) ಕೊಂದು, (ಸೀತೆಯನ್ನು) ತಂದ ಯೆಂದು ಅದರರ್ಥ. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ಅನೇಕ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ವಿನ್ ನಾಲಾ ರೈತರ ಸಮಸ್ಯೆಯು ಅಸಮಾನವಾದುದು. ಅದನ್ನು ಮೂರೇ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸುವುದಾದರೆ—ಅರ್ವಿನ್ ನಾಲಾ ರೈತರ ಕಷ್ಟಪರಂಪರೆಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ 10–12 ವರ್ಷಗಳಾದುವು ; ಕಷ್ಟ ನಷ್ಟಗಳನ್ನನುಭವಿಸಲಾರದ ಆ ರೈತರ ಗೋಳು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲಾಗಿ 8-10 ವರ್ಷಗಳಾದುವು ; ಈಗಲಾದರೂ ಅಗತ್ಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಅವರ ಸದ್ದಡಗುವುದಕ್ಕೆ ಇನ್ನು ನಾಲ್ಕಾರು ವರ್ಷಗಳು ಮಾತ್ರ ಸಾಕು ಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇದೇನೂ ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷೆಯಲ್ಲ. ಕಳೆದ 10–12 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಆ ಪ್ರಾಂತದ ರೈತರಿಗೆ ನನ್ನ ಕೈಲಾದ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವ ನನ್ನ ಅನುಭವಪೂರ್ವಕವಾದ ಮಾತು.

'ಅರ್ವಿನ್ ನಾಲಾ ರೈತರ ಸುಖಸಂಪತ್ತುಗಳಿಗೆ ಎಣೆಯಿಲ್ಲ. ಅವರೇ ಭಾಗ್ಯವಂತರು. ಸಂಸ್ಥಾನಾಮಳೆ ಬಡರೈತರಿಂದ ವಸೂಲಾದ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ವೆಚ್ಚಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಂಡ್ಯದ ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನೇ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಿದರು !' ಯೆಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಅನೇಕರು ಅನ್ನುತ್ತಿರುವರು. ಆದರೆ ಅರ್ವಿನ್ ನಾಲಾ ಪ್ರದೇಶದ ಜನರು ಇಂದು ಎಂತಹ ಸಂಕಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಿದರೆ, ನೋಡಿರುವವರಿಂದ ಕೇಳಿದರೆ ಯಾರ ಬಾಯಿಂದಾದರೂ ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿರುವಂತೆ ಅಸೂಯಪೂರಿತವಾದ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ, 'ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪ !' ಯೆನ್ನುವ ಸಹಾನುಭೂತಿಪೂರ್ವಕವಾದ ಮಾತುಗಳು ಬರದೆ ಇರಲಾರವು.

ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಸಾಗರವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ, ಅರ್ವಿನ್ ನಾಲೆಯನ್ನು ತೋಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದ ಬೊಕ್ಕಸದಿಂದ ಸುಮಾರು 6–7 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ವೆಚ್ಚವಾಗಿರುವುದು ನಿಜ. ಬೆಂಗಾಡಾಗಿದ್ದ ಮಂಡ್ಯ ಪ್ರಾಂತದ ಕಾಡುಮೇಡುಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ನೀರು ಹರಿಯುತ್ತಿರುವುದೂ ನಿಜ. ಬಂಜರು ಭೂಮಿಗಳು ಪೈರುಪಚ್ಚೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಓಲಾಡುತ್ತಿರುವುದೂ ನಿಜ. ಕೇವಲ 3 ಸಾವಿರ ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆಯಿಂದ ದೊಡ್ಡ ಊರಾಗಿದ್ದ ಮಂಡ್ಯವು ಇಂದು 15 ಸಾವಿರ ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನುಳ್ಳ ಸುಂದರ ಪಟ್ಟಣವಾಗಿ, ಹೊಸ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮುಖ್ಯ ಸ್ಥಳವಾಗಿ, ದಕ್ಷಿಣ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ದೊಡ್ಡದಾದ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಗೆ ಬಂದಿರುವುದೂ ನಿಜ. ಈ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳೂ ನಿಜವಾದುವೇ ಸರಿ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಸರ್ ಮಿರ್ಜಾ ಎಂ. ಇಸ್ಮೈಲ್ ರವರು ತಾವು ದಿವಾನರಾಗಿದ್ದು ಮಾಡಿದ ಒಂದು ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ತಾವು ಕಾರ್‌ನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಮಂಡ್ಯದ ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತಿರ ಹೋದ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಕಂಡು ತಮ್ಮ ಶರೀರವು ಪುಳಕಿತವಾಗುವುದೆಂದೂ ತಮಗೊಂದು ಬಗೆಯ ಹೆಮ್ಮೆಯುಂಟಾಗುವುದೆಂದೂ ಹೇಳಿದರು. ಕನ್ನಂಬಾಡಿ ಕಟ್ಟೆಯ ನಿರ್ಮಾಣ ಮತ್ತು ತತ್ಸಂಬಂಧವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳು ಸರ್ ಎಂ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರ ದೂರದೃಷ್ಟಿಯ ಫಲವಾಗಿವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು (ನಾಲೆ ನೀರಿನಿಂದ ಸಾಗುವಳಿ, ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮತ್ತು ಪಟ್ಟಣಾಭಿವೃದ್ಧಿ) ಸರ್ ಮಿರ್ಜಾರವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ- ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬಂದುವು. ಸರ್ ಮಿರ್ಜಾರವರು ಹೆಮ್ಮೆಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅದೇ ಕಾರಣ.

ಅರ್ವಿನ್ ನಾಲೆಯಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರಾಂತವು ಸುಭಿಕ್ಷದ ನೆಲೆವೀಡಾಗುವುದೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗಿದ್ದಿತೋ ಆ ಪ್ರಾಂತವು ಈಗ ಮಲೇರಿಯಾ ರೋಗದ ತವರ್ಮನೆಯಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಜನರು ನಿಶ್ಶಕ್ತರೂ ಸತ್ವಹೀನರೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ರೋಗಪೀಡಿತರಾದ ಜನರು ತಂತಮ್ಮ ಹೊಲಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಚೈತನ್ಯವಿಲ್ಲ. ವ್ಯವಸಾಯ ಕಾರ್ಯದ ಕೂಲಿ ದರಗಳು ಒಂದಕ್ಕೆ ಎರಡರಷ್ಟಾಗಿವೆ. ಆದರೂ ಕೂಲಿಗಳು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಹೊಟ್ಟೆಪಾಡಿನ ಆಸೆಗೆ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕೂಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದವರನೇಕರು ರೋಗಪೀಡಿತರಾಗಿ ತಂತಮ್ಮ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ತಾವು ಕೂಲಿಯಿಂದ ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದುದಕ್ಕೆ ಎರಡು ಮೂರರಷ್ಟು ವೆಚ್ಚಮಾಡುವಂತಾಯಿತು. ಕೆಲವರಂತೂ ಸತ್ತೇ ಹೋದರು. ಅದುದರಿಂದ ಈಗ ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ಕೂಲಿ ಆಳುಗಳು ಬರುವುದೇ ಅಪರೂಪವಾಗಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಅನೇಕ ಜಮೀನುಗಳು ಪಾಳುಬೀಳುತ್ತಿವೆ.

ಒಂದೊಂದು ಊರಲ್ಲೂ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ನೂರಾರು ಮಂದಿ—ಪ್ಲೇಗ್ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಲಿಗಳು ಸಾಯುವಂತೆ—ಮಲೇರಿಯದಿಂದ ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ 3-4 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಗರ್ಭಿಣಿಯರನ್ನು ನೋಡುವುದೇ ದುರ್ಲಭವಾಗಿದೆ. ಗರ್ಭವತಿಯರನೇಕರಿಗೆ ಗರ್ಭಸ್ರಾವವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹೆರಿಗೆಯಾದ ಬಾಣಂತಿಯರಲ್ಲಿ ಬಹುಮಂದಿ ಬದುಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ತೊಟ್ಟಿಲು ಮಕ್ಕಳ ಅಳುವನ್ನು ಕೇಳಿ ವರ್ಷಗಳೇ ಆಗಿಹೋದುವು. ಒಂದೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲೂ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಗಡ್ಡೆ ಬೆಳೆದುಕೊಂಡು ಕೈಕಾಲು ಸಣ್ಣವಾಗಿ ಜೀವಶ್ರವಗಳಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ಮಕ್ಕಳು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತಿವೆ. ವಾಸದ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ಕಾರುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಆ ಪ್ರದೇಶವು ಜಲವಸತಿಯಾಗಿದೆ. ಬಾವಿಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ಭೂಮಿಯ ಮಟ್ಟಕ್ಕಿರುವುದು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ, ಬಾವಿ ಸುತ್ತಲೂ ಕಟ್ಟಿರುವ ಅಡ್ಡ ಗೋಡೆಯವರೆಗೂ ನೀರು ತುಂಬಿರುತ್ತದೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಜೊಂಡು ಬೆಳೆದುಕೊಂಡು ನೀರು ತುಂಬಿರುವ ಹಳ್ಳ ಕೊಳ್ಳಗಳು ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟಿವೆ. ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಗಡೆ ಕಾಲಿಟ್ಟರೆ ಜನರು ನೀರು ತುಳಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸೊಳ್ಳೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಿ, ಮಲೇರಿಯ ಬಂದಿರುವುದೇನು ಆಶ್ಚರ್ಯ? ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಇದು ಆ ಪ್ರಾಂತದ ಜನರ ಆಯುರಾರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯ. ಅಲ್ಲಿನವರ ಸಾಂಪತ್ತಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯಾದರೂ ಹೇಗಿದೆ ನೋಡಿ.

ಮೊದಲು ಜೋಳ, ರಾಗಿ, ಕಾಳುಕಡ್ಡಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಕಡೆ ಈಗ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಬ್ಬು, ಬತ್ತ, ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೊಗೆ ಸೊಪ್ಪು, ಹತ್ತಿ ಬೆಳೆಗಳು ಆಗುತ್ತಿವೆ. ಇವುಗಳ ಮಾರಾಟದಿಂದ ಜನರ ಕೈಲಿ ಹಣ ಓಡಾಡುತ್ತಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಕೂಲಿ ಕೆಲಸದಿಂದ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದವರು ಈಗ ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಕೂಲಿಗೆ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಬ್ಬ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅನ್ನದೂಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವರು ಈಗ ನಿತ್ಯವೂ ಅನ್ನ ಉಣ್ಣುತ್ತಿರುವವರು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ 'ಕಾಫಿ ತಿಂಡಿ'ಗಳೂ ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಾಗುತ್ತಿವೆ! ಎಷ್ಟೋ ಮುರುಕು ಮನೆಗಳು ಮಾಯವಾಗಿ ಮಂಗಳೂರು ಹೆಂಚಿನ ಮನೆಗಳು ಎದ್ದಿವೆ. ಹೀಗೆ ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ನೋಡುವವರಿಗೆ ಅರ್ವಿನ್ ನಾಲಾ ಪ್ರಾಂತದ ಜನರು ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗಿ ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ, ತುಂಬ ಅನುಕೂಲಸ್ಥರಾಗಿದ್ದಾರೆಂಬ ಭಾವನೆಯೇ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ವಾಸ್ತವಾಂಶವು ಬೇರೆಯಾಗಿದೆ.

ಸಾಮಾನ್ಯ ರೈತನಿಗೂ ಮೊದಲು ಹತ್ತಾರು ಎಕರೆ ಜಮೀನಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಂದಾಯವಾದರೂ ಹತ್ತಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳ ಒಳಗೆ. ದೇವರು ಮಳೆ ನಡೆಸಿದರೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಖುಷ್ಕಿ ಪೈರುಗಳನ್ನು ಬೆಳೆದುಕೊಂಡು, ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಅಲ್ಪ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ, ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗಿ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಸರಿಯಾಗಿ ಮಳೆಯಾಗದಿದ್ದರೂ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ತೆರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದ ಕಾರಣ ಅವನಿಗೆ ಅಷ್ಟೇನೂ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆ ದನಗಳು, ಕುರಿಗಳು ಇವುಗಳನ್ನು ಸಾಕಿ, ಮಾರಿ ಕಾಸುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಮುಂಡ್ಯದ ಬೆಣ್ಣೆ, ದನ, ಕುರಿಗಳೆಂದರೆ ದೂರ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲೂ ಹೆಸರಿತ್ತು.

ನಾಲೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಎಕರೆಯೊಂದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ನಾನಾ ವಿಧವಾದ ತೆರಿಗೆಗಳು (ಕಂದಾಯ, ಕಂಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್, ನೀರು ಸರದಿ, ಸೆಸ್‌ಗಳು) ಎಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ೨೫ ರೂಪಾಯಿಗಳೇನೂ ಕಡಿಮೆಯಿಲ್ಲ. ಈಗ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದೀಚೆಗೆ ಪ್ರತಿ ರೈತನೂ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿ ಬಾಕಿದಾರರಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅರ್ವಿನ್ ನಾಲಾ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ೫೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಾಕಿ ನಿಂತಿದೆ. ಜಮೀನನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಮಾರಿದರೂ ಅದರಮೇಲೆ ಹೊತ್ತಿರುವ ಸರ್ಕಾರದ ಬಾಕಿ ಇನ್ನೂ ಉಳಿಯುತ್ತೆ. ಅನೇಕರು ಸರ್ಕಾರದ ಬಾಕಿಗಾಗಿಯೇ ಪೂರ್ತಿ ಜಮೀನು ಮಾರಿದ್ದಾರೆ; ಮಾರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸದಾ

ನೀರು ಹರಿಯುತ್ತಿರುವ ಕಡೆ, ಕಬ್ಬು, ಬತ್ತ, ಹೊಗೆಸೊಪ್ಪು, ಹತ್ತಿಯಂತಹ ಮಾರಾಟದ ಬೆಳೆಗಳಾಗುತ್ತಿರುವ ಕಡೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ತೆರಿಗೆಗಳೂ ಹುಟ್ಟುವಳಿಯಾಗುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ನಂಬುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುವುದು. ಆದರೂ ಅರ್ವಿನ್ ನಾಲಾ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯದಿಂದ ಬಹು ಜನರು ಮೊದಲಿದ್ದುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಬಡವರಾಗಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೊರತು, ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸಿರುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಕೇವಲ ಕಡಿಮೆ. ನಾಲಾ ಬಯಲಿನಲ್ಲಿ ಜಮೀನಿದ್ದರೆ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಹಣವಿದ್ದಂತೆಯೇ ಎಂದು ಭ್ರಮಿಸಿದ್ದ ಕೆಲವು ಉನ್ನತಾಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಪಟ್ಟಣಗಳ ಭಾರಿ ವರ್ತಕರೂ ಶ್ರೀಮಂತರೂ ಅರ್ವಿನ್ ನಾಲೆ ಕೆಳಗೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು, ನೂರಾರು ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡು, ಇದುವರೆಗೆ ಹತ್ತಾರು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ನಷ್ಟಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅವರಲ್ಲನೇಕರು ಅರ್ವಿನ್ ನಾಲೆ ಕೆಳಗಿದ್ದ ತಮ್ಮ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಮಾರಿ ಇನ್ನೂ ಉಳಿದ ಬಾಕಿಗಾಗಿ ಕೈನಿಂದ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಅರ್ವಿನ್ ನಾಲೆ ಕೆಳಗೆ ವ್ಯವಸಾಯದಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಹುಟ್ಟುವಳಿಯಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ಸಕ್ಕರೆ ಕಂಪೆನಿಯವರೊಡನೆ ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕಬ್ಬಿನ ಬೆಳೆಯಿಡುವ ರೈತರು ೨ ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಮೊದಲು ಅದೇ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೆಳೆಯಿಡಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ಕಂಪೆನಿಯವರು ಕಬ್ಬು ಕಟಾವು ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ೧೮ರಿಂದ ೨೦ ತಿಂಗಳು ಕಾಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ೨ ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದುಹೋಗಿ, ಕಬ್ಬಿನ ರಸವೆಲ್ಲಾ ಆರಿಹೋಗಿ, ಬೆಳೆಯು ಬೆಂಡಾಗಿಹೋಗಿರುವುದೂ ಉಂಟು. ಅಂತಹ ಜಮೀನನ್ನು ಬೇರೆ ಬೆಳೆಗಾದರೂ ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಕಬ್ಬಿನ ಬೆಳೆಗೆ ಬೆಂಕಿಯಿಟ್ಟು ಸುಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಪ್ರಾಂತದ ಯಾವ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೂ ಒಲೆಗಳಿಗೆ ಈ ಸುಟ್ಟ ಕಬ್ಬನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಒಂದು/ ಸಾರಿ ಕಬ್ಬು ಹಾಕಿದ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ೨ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಬೇರೆ ಬೆಳೆಯಿಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಗೂ ಸರಿಯಾದ ಕಂದಾಯ, ಕಂಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್, ನೀರು ಸರದಿ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟೇ ತೀರಬೇಕು. ಮೂರನೆ ವರ್ಷದ ಬೆಳೆ ಕುಷ್ಕಿ. ಅದರಿಂದ ಬರುವ ಉತ್ಪತ್ತಿ ವ್ಯವಸಾಯದ ವೆಚ್ಚಕ್ಕೇ ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲ. ಕಬ್ಬಿನ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೂ ವೆಚ್ಚ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಯೇ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಕಟಾವುಮಾಡಿ ಕಂಪೆನಿಯವರಿಗೆ ಸಾಗಿಸುವಾಗ ಆಗುವ ಕಷ್ಟ ಮತ್ತು ವೆಚ್ಚವು ಮಿತಿ ಇಲ್ಲದ್ದಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಒಂದು ಕಬ್ಬಿನ ಬೆಳೆಯಿಂದ ಸರಾಸರಿ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಕಂದಾಯ ಕೌಳಿಗೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ, ಜೀವನ ಸಾಗಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ರೈತರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟು ಬಾಕಿದಾರರಾಗಿರುವುದು ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿನ ಜನರ ಆರೋಗ್ಯವು ಹಾಳಾಗಿ, ಅವರು ತಮ್ಮ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಸಾಲಗಾರಿರುವುದು. ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ, ಅವರು ಇಂದು ತಮ್ಮ ಆತ್ಮ ಸಾಕ್ಷಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಗುಲಾಮಗಿರಿಯ ಅಧಃಪತನಕ್ಕಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ.

ಅರ್ವಿನ್ ನಾಲಾ ಪ್ರದೇಶದ ರೈತರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಾಕಿದಾರರಾಗಿರುವುದೂ, ಸಕ್ಕರೆ ಕಂಪೆನಿಯವರ ದಯದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿರುವುದೂ ಅವರ ರಾಜಕೀಯ ಆಶೋತ್ತರಗಳ, ಹಾಗೂ ತಮ್ಮ ಆಜನ್ಮ ಸಿದ್ಧವಾದ ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಾಯಿಬಿಚ್ಚದಂತೆ ಮಾಡಿದೆ. ಸರ್ಕಾರ ಅಥವ ಸಕ್ಕರೆ ಕಂಪೆನಿಯ ನೌಕರರೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿನ ರೈತರು ಗಡಗಡನೆ ನಡುಗಿಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಯಾವ ರೈತರು ತಮಗೆ ಮುಂದೆ ಒದಗಬಹುದಾದ ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ೨ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮುಚ್ಚಳಿಕೆ ಬರೆದು ಕೊಡದೆ ಕೆಚ್ಚೆದೆಯಿಂದ ಚಳುವಳಿ ನಡೆಸಿದರೊ, ಯಾವ ಪ್ರಾಂತದ ೪ ಸಾವಿರ ಮಂದಿ ರೈತರು ೭೦ ಮೈಲಿ ಕಾಲು ನಡೆಯಲ್ಲೇ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಯಾತ್ರೆ ಹೋಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕಷ್ಟನಿಷ್ಠೂರಗಳಲ್ಲಿ ನಿವೇದಿಸಿಕೊಂಡು ಕೀರ್ತಿ ಪಡೆದರೋ ಯಾವ ರೈತರು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೂಡಿದ್ದ ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳು, ಕೊಟ್ಟ ಕಿರುಕುಳಗಳಿಗೆ ಜಗ್ಗದಿದ್ದರೋ ಆ ರೈತರು ಈಗ ರಾಜಕೀಯ ಹಾಗೂ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮೂಕ ಪ್ರಾಣಿಗಳಂತಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ಗೆ ಯಾವ ವಿಧದಲ್ಲೇ ಆಗಲಿ ಸಹಾನುಭೂತಿ ತೋರಿದವನು "ಬೀದಿ ಮಾರಿಯನ್ನು ಮನೆ ಹೊಗಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ"ಯೇ ಸರಿ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಉಮೇದುವಾರರಿಗೆ ಓಟು ಕೊಟ್ಟವನು ಕೆಟ್ಟಂತೆಯೇ ಸರಿ. ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರದ ಮಾತೆತ್ತಿದವನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಸಂಸಾರದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ನಡೆದುಕೊಂಡಂತೆಯೇ ಸರಿ. ಅಲ್ಲಿನ ರೈತರು ಎಷ್ಟು ಬಗೆಯ ಸಣ್ಣ ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡ ಕಿರುಕುಳಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಕೇವಲ ಪಟ್ಟಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರೂ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಪುಸ್ತಕವಾಗು

ವುದು. ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಭಾವನೆ ತೋರಿದರೆ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಉದಾಸೀನನಾಗಿದ್ದರೆ ಅವನ ಬಾಕಿಗಾಗಿ ಚರಸ್ಥಿರ ಆಸ್ತಿಗಳ ಜಪ್ತಿ. ಅಂತಹವರ ಕಬ್ಬು 18 ತಿಂಗಳ ಬೆಳೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ಕಟಾವಿಗೆ ಅನುಮತಿಯಿಲ್ಲ. ತೂಕದ ಮನೆ ಹತ್ತಿರ ಕಬ್ಬು ತುಂಬಿದ ಗಾಡಿಗಳು ನಾಲ್ಕಾರು ದಿನಗಳು ಕಾದಿದ್ದರೂ ತೂಕಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದ ನೂರಾರು ರೂಪಾಯಿ ಬಾಕಿಗೆ ಕಂಪೆನಿಯವರಿಂದ ಕಬ್ಬಿಗಾಗಿ ಬರಬೇಕಾದ ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಲೆಕ್ಕ ಫೈಸಲ್ ಮಾಡುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ—ಹೀಗೆ ನೂರಾರು ವಿಧಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಕಿರುಕುಳವನ್ನನುಭವಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. 25 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳದ ಸಕ್ಕರೆ ಕಂಪೆನಿ ಫೀಲ್ಡ್‌ಮ್ಯಾನ್ ಅಥವ ಕಬ್ಬು ತೂಕ ಮಾಡುವ ಗುಮಾಸ್ತರು 250 ರೂಪಾಯಿ ಕಂದಾಯ ಕಟ್ಟುವ ರೈತರನ್ನು ಮಂಡಿಯಿಂದ ಬೇಕಾದರೆ ನಡೆಸಬಲ್ಲ! ಆ ಪ್ರಾಂತದ ರೈತರು, ಸುಲಲಿತವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಎರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಒಂದನೆಯದು ಎಲ್ಲಾ ವಿಧದಲ್ಲೂ ಸಕ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ತಗ್ಗಿ ಬಗ್ಗಿ, "ಅಹುದು ಬುದ್ಧಿ" ಯೆಂದು ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು. ಎರಡನೆಯದು ಫೀಲ್ಡ್ ಮ್ಯಾನಿಂದ ಹಿಡಿದು ದೊಡ್ಡವರವರೆಗೂ ಕೈಬೆಚ್ಚಗೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಮರೆಯದಿರುವುದು. ಅಲ್ಲಿ 'ಕಾಸಿಲ್ಲ' ದಿದ್ದರೆ ಕೆಲಸವೇ ನಡೆಯುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ತಿಂಗಳಿಗೆ 25 ರೂ. ಸಂಬಳ ಬರುವ ಕಂಪೆನಿ ನೌಕರರನೇಕರು ಈಗ ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿನ ಆಸ್ತಿ ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ; ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅರ್ವಿನ್ ನಾಲಾ ರೈತರ ಪಾಡು ನಮ್ಮ ಹಗೆಗಳಿಗೂ ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಕಾಗಿದೆ.

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ವಿವರಣೆಯು ಮಾತ್ರ ಅಗತ್ಯ. ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿರುವ ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಅಸತ್ಯವಿಲ್ಲ; ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದು ಬಹು ಮಂದಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವ ಮಾತೇ ಹೊರತು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿ ಅನ್ವಯಿಸುವ ಮಾತಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಡುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಏಕೆಂದರೆ, ಆ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಸರ್ಕಾರದ ಹಾಗೂ ಸಕ್ಕರೆ ಕಂಪೆನಿಯವರ ದಯೆದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಗಳಿಂದ ಹಣಗಾರರಾಗಿದ್ದಾರೆ; ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ರೈತನ ಪಾಡು—ಆರೋಗ್ಯ, ಹಣ, ನೀತಿ, ಧೈರ್ಯ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಭಾವನೆ ಮೊದಲಾದ ದೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದ ಅನುತಾಪಕರವಾಗಿದೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಆ ಪ್ರಾಂತದವರಿಗೆ ಉಳಿಗಾಲವಿಲ್ಲವೆ? ಇದೆ. ಯಾರ ರಕ್ತ ಬಸಿಯುವಿಕೆಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರವೂ ಸಕ್ಕರೆ ಕಂಪೆನಿಯೂ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಗಳಿಸುತ್ತಿರುವರೋ ಅಂತಹ ರೈತರ ಏಳಿಗೆಗಾಗಿ, ಅವರ ಆರೋಗ್ಯ ಲಾಭಕ್ಕಾಗಿ, ಅವರ ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ, ಅವರ ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆಗಾಗಿ ಅವರ ರಾಜಕೀಯ ಆಶೋತ್ತರಗಳ ಪೂರೈಕೆಗಾಗಿ ವಿಶಾಲದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಉದಾರ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ, ಕೃತಜ್ಞತಾ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಜನರೇ ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೂ ತಮ್ಮ ಸರ್ವವಿಧ ಉದ್ಧಾರವನ್ನೂ ತಾವೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಜನರಲ್ಲಿ ನವಚೈತನ್ಯ ಉಂಟಾಗಬೇಕು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಮಾಲತೀ ಗ್ರಂಥಮಾಲಾ
ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು
ಓದಿರಿ

PLACE OF THE SCREEN
IN
INDIAN SOCIETY

By
SHSI
S. NIJALINGAPPA,
B.A., LL.B.,

MANY rightly think that the screen is a blessing and a welcome relief. Not a few think it is not an unmixed evil and it is to few that it seemed wholly evil. But it must at once be admitted that the cinema has come to stay. There are still a few who fondly think of the silent films; but the days of the silent films are over. It is the talkie house that provides the best entertainment to-day, and in the future. It can safely be said that the film industry is one of the biggest industries of our times. Though the average Indian film cannot just now be said to have the excellence of the foreign film in certain technical matters, they are rapidly coming up and ere long may even excel foreign films in every respect. Even now there are some films that can favourably compare with any foreign film. There are certain draw-backs which prevent the film industry in India from reaching its full stature.

India is a sub-continent of many languages. And it is gratifying to observe that films are being produced in all the important languages. It is no doubt a fact that the largest number of films are in Hindi, and it is in a way very welcome that it is so, since Hindi is fast becoming the national language of India. But care should be taken that films are produced in all important languages with technical perfection. Of the south Indian languages Kanada films are not being produced in as good a number as it ought to be. It is high time that Kannadigas have at least one upto-date and efficiently managed studio. A very large number of films that are produced, especially, in South India, draw their inspiration from the Hindu Mythology. Most of them are very long films. Precious time is often taken up by monotonous songs. There is great need for the manufacture of films with Social, National, and Educational emphasis. A few historical films that are produced to-day are really very good, and the of latest of them "Sikandar" deserves special mention. Every part of India is replete with historical interest and every effort should therefore be made to show on the screen the glorious past of Hindustan, which must be made to live again through the Indian films and bring home to the peoples of India the memories of a great heritage that they can well be proud of.

Evils of Society are subjects of absorbing and educative interest for the films. In fact films can be used to re-fashion and re-form society. Many of the stories written for the social films lack a central theme and I sincerely wish that the Indian talent will meet this demand. Films can also be made to play a very important part in the Education of our children as well as our adults.

It is a lidd with great possibilities and I am sure in the very near future educationists will devote their energies to explore this field. Considering that the cinema is primarily an entertainer it is regretable that there are comparatively very few films with humour as their basic factor. In many films physical imperfections and monstrocities are supposed to be subjects for laugher. Life is full of humour if only we have a will to see it. I am sure that very soon we will have better type of humour in our films humour that will not only bring a smile on our lips but also give us real mental relief. Another regrettable want in our film industry is Cartoon pictures of the like produced by Walt Disney. I am sure there is no human being of any age who is not genuinely pleased and who does not get considerable relief at the entertainment he has through cartoon films. They provide great fun for children. It is gratifying to see that ladies are taking part in the films. The Indian films deserve our congratulations, for the part they have played in doing away with the deplorable in-congrunity of men acting the women's roles.

I would unhesitatingly declare the Indian actresses to be the winners in film acting if Indian films are well judged. But I have seen films where ladies have to take men's roles. These have to be avoided; I am conscious that I have touched only the fringe of this vast subject. I am convinced that the films are going to play a great part in our national life. I wish the industry to grow from success to success from the stone to the mile post ever widening its scope of service to the *Mother Land*.

ALWAYS INSIST ON
TOILET AND WASHING
SOAPS
MANUFACTURED BY:
THE KERALA SOAP INSTITUTE
CALICUT.
(AVAILABLE AT ALL DEALERS)
Sole Agents for Mysore State:
THE CONTINENTAL AGENCIES,
NO. 1, CENTRAL STREET, BANGALORE CANTT.
PLEASE VISIT OUR STALL AT:
Fifth Khadi Village Industries & Swadeshi
EXHIBITION
NEHRU NAGAR, CHANNAPATNA RY. STN.

ಶುದ್ಧ ಸ್ವದೇಶೀ

Bengal

ಇಡಿಯಾ ಸರಕಾರವೂ

ಮತ್ತು

ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳೂ

★ ಈ ಬಲ್ಬ್‌ಗಳನ್ನೇ ★

ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು

★

ಪ್ರಥಮ — ಉತ್ತಮ

ಶೃಂಖಲಾಬದ್ಧ ಭಾರತ

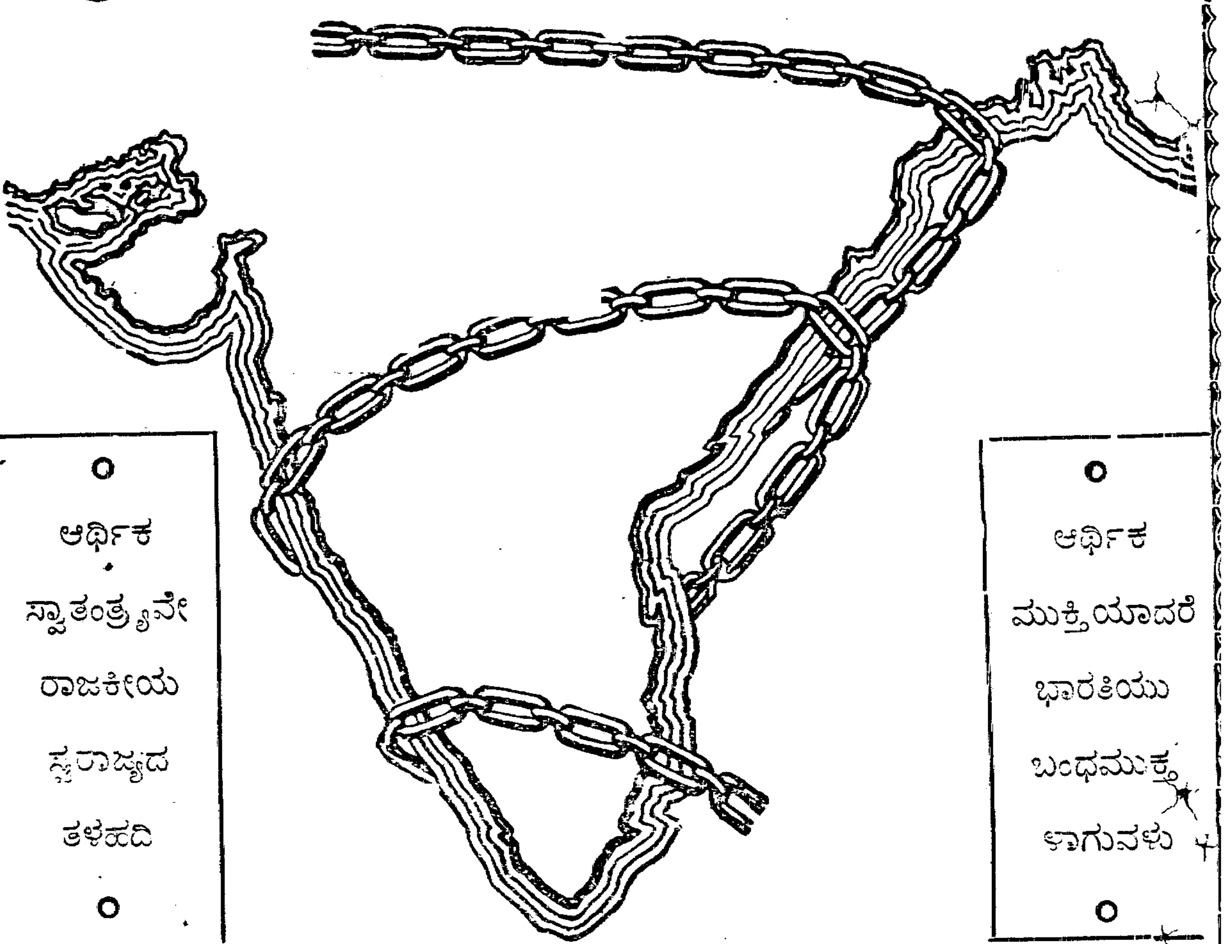

ಆರ್ಥಿಕ
ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೇ
ರಾಜಕೀಯ
ಸ್ವರಾಜ್ಯದ
ತಳಹದಿ

ಆರ್ಥಿಕ
ಮುಕ್ತಿಯಾದರೆ
ಭಾರತೀಯು
ಬಂಧಮುಕ್ತ
ಳಾಗುವಳು

ವಿಮಾ ಪಾಲಿಸಿಯೆಂದರೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪತ್ರ

ಆರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸ್ವದೇಶಿ ವಿಮಾ ಉದ್ಯಮದ ಬೆಳೆವಳಿಗೆ ಅಗತ್ಯ. ಆದುದರಿಂದ ಆಯಾ ನಾಡಿನ ವಿಮಾ ಉದ್ಯಮವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದು ಆಯಾ ನಾಡಾಡಿಗರೆಲ್ಲರ ಆದ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ.

ವಿಶೇಷ ವಿವರಗಳಿಗೆ :—

ಮೈಸೂರು ಇನ್ಷ್ಯೂರೆನ್ಸ್ ಕಂಪೆನಿ, ಲಿಮಿಟೆಡ್ ಮತ್ತು
ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾವಿಡೆಂಟ್ ಇನ್ಷ್ಯೂರೆನ್ಸ್ ಕಂಪೆನಿ, ಲಿಮಿಟೆಡ್.

ಪ್ರಧಾನ ಕಛೇರಿ :
ಲಕ್ಷ್ಮಿಸ್ಥಾನಂ, ಲಾಲ್‌ಬಾಗ್ ಫೋರ್ಟ್ ರಸ್ತೆ, ಬೆಂಗಳೂರು.

ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಇಂಡಿಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ಕಛೇರಿ :
ಕರವೀರಶೆಟ್ಟಿ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್, ಜವಳಿಚೌಕ, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ.

ಉಪಕಛೇರಿಗಳು : ಕೊಯಮುತ್ತೂರು ಮತ್ತು ಹೈದರಾಬಾದು.

ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಸನ್ನದನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರುವ
ವಕೀಲರ ಪೈಕಿ ಒಬ್ಬರು
ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲಾ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್
ಮುಖಂಡರೂ, ಮಾಜಿನ್ಯಾಯವಿಧಾಯಕ
ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರೂ ಆದ
ಶ್ರೀ॥ ಟಿ. ರಾಮಚಾರ್,
ಬಿ.ಎ.ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ. ರವರು

ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಎ. ಆರ್. ಪಿ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು
ಮತ್ತು ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲಾ ಪ್ರಮುಖರೂ ಆದ
ಶ್ರೀ॥ ಎನ್. ಸಿ. ತಿಮ್ಮಾರಡ್ಡಿ,
ಬಿ.ಎ.ಬಿ.ಎಲ್. ರವರು

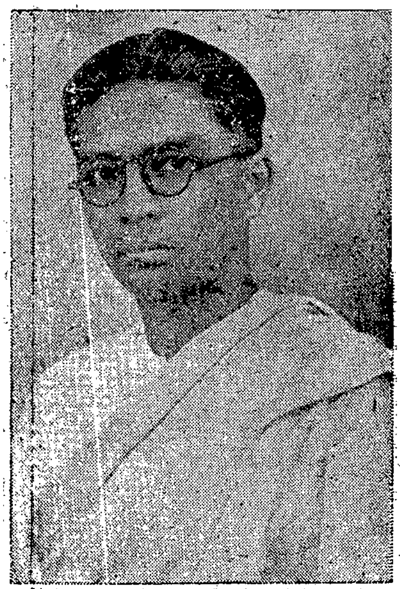

ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳೂ,
ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಯುವಕ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪ್ರಮುಖರೂ ಆದ
ಶ್ರೀ॥ ದೊರೆಸ್ವಾಮಿಯವರು.

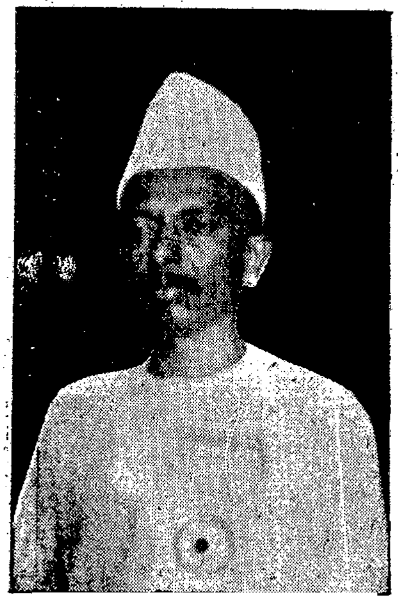

ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪ್ರಮುಖರಾದ
ಶ್ರೀ॥ ರಾಜ ಆದಿನಾರಾಯಣಶೆಟ್ಟರವರು.

ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡು ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರೂ,
ನ್ಯಾಯವಿಧಾಯಕ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರೂ ಆದ
ಶ್ರೀ|| ಟಿ. ತಾರೇಗೌಡ,
ಬಿ.ಎ.(ಆನರ್ಸ್)ಬಿ.ಎಲ್. ರವರು

ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪ್ರಮುಖರಾದ
ಶ್ರೀ|| ಹೆಂಜಾರಪ್ಪ,
ಬಿ.ಎ.,ಬಿ.ಎಲ್., ರವರು

ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪ್ರಮುಖರಾದ
ಶ್ರೀ|| ನೀಲಕಂಠರಾಯರು.

ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪ್ರಮುಖರೂ,
ಶಾಸನ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರೂ ಆದ
ಶ್ರೀ|| ಡಿ. ಎಸ್. ಮಲ್ಲಪ್ಪನವರು.

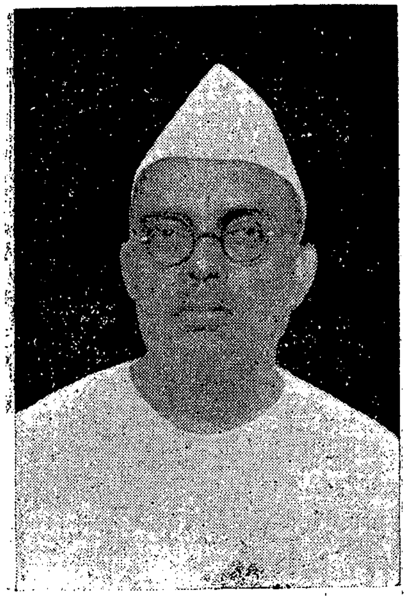

ಮೈಸೂರು ಪೌರಸಭಾ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರೂ,
ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪ್ರಮುಖರೂ ಆದ
ಶ್ರೀ|| ಪಾಲಹಳ್ಳಿ ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯ,
ಬಿ.ಎ.ಬಿ.ಎಲ್. ರವರು

ಬೆಂಗಳೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪ್ರಮುಖರಾದ
ಶ್ರೀ|| ಟಿ. ಡಿ. ಮಾರಣ್ಣನವರು.

ತುಮಕೂರಿನ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪ್ರಮುಖರಾದ
ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಸಿ. ನಂಜುಂಡಯ್ಯ,
ಎಂ.ಆರ್.ಎ. ಯವರು

ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪ್ರಮುಖರಾದ
ಶ್ರೀ|| ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪನವರು

ಕಡೂರು ಜಿಲ್ಲಾ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪ್ರಮುಖರಾದ
ಬೀರೂರಿನ
ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ಟಿ. ಸತ್ಯನಾರಾಯಣಶೆಟ್ಟರವರು

ಕಡೂರು ಜಿಲ್ಲಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪ್ರಮುಖರಾದ
ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಪಿ. ಬಸಪ್ಪಶೆಟ್ಟರವರು.

ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪ್ರಮುಖರಾದ
ಶ್ರೀ|| ಡಿ. ವಿ. ರಾಮಸ್ವಾಮಿಯವರು.

ಹೊಳೇನರಸೀಪುರದ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್
ಪ್ರಮುಖರೂ, ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿ ಸಭೆ ಸದಸ್ಯರೂ ಆದ
ಶ್ರೀ|| ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣಶೆಟ್ಟರವರು.

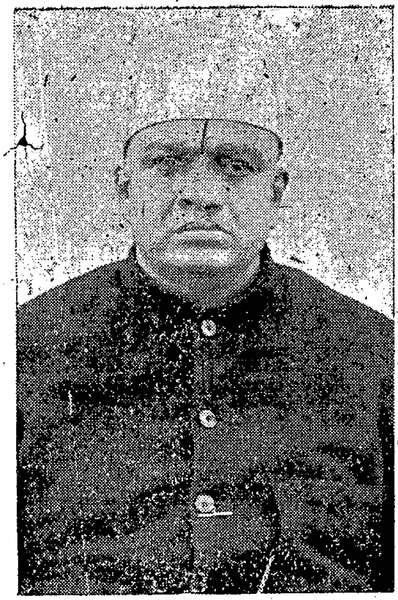

LOCAL BODIES IN MYSORE STATE

By

Shri L. S. RAJU, M.A. (Hons.), B.L.,

Municipal Councillor & Member, Mysore Legislative Council,

BANGALORE CITY

> The bureaucracy is not slow or slack or inefficient when a political opponent has to be struck or curbed; but it has been remarkably slow and inefficient in sanctioning and putting through important reforms in matters of sanitation, village improvements, cottage industries, hygiene and moral uplift.

The Local Bodies in Mysore consist of City Municipalities, Town Municipalities, Minor Municipalities, District Bords, and Village Panchayats. All these are supposed to function under constitutions framed by various Act & of the Lagislation, viz , the District Boards Act, the Municipal Act, the Village Phanchayat Act, etc. The Acts are so framed that very little scope is given for democratising these bodies or autonomising them. The result is that the problems connected with the administration of local bodies are not easy of solution, and, in practice are beset with great difficulties. On the one side, there is the Government machine and, on the other, there is apathy of several members of these local bodies as well as the public. The whole steel frame of the administration of local bodies under the present Acts prevent any radical growth or innovation. The financial policy is such that these bodies are always dependent on Goyenment for incurring even small sums for the good of the public, Radical schemes of taxation, social development, etc., are hardly possible under the exisiting laws. Every scheme has to be sanctioned by Government and,

so long as the governmet remain as at present manned by an executive not responsible to the legislature, it cannot move fastly and quickly in matters of nation-building and social contsruction and no important reforms can be carried out. The bureaucracy is not slow or slack or inefficient when a political opponent has to be struck or curbed; but it has been remarkably slow and inefficient in sanctioning and putting through important reforms in matters of sanitation, village improve ments, cottage industries hygiene, and moral uplift.

Another very discomforting feature of these local bodies is that Government is the largest creditor of these bodies and it is well known that next to the Police view it is the creditor's view that the Government has been taking of these local bodies. The working of these bodies in the State and the administration reports will show that from the point of view of Government the important questions are: Whether the debt instalments are paid regularly by these bodies? Whether these bodies are solvent? Whether they have got a substantial balance in hand? And whether they have a Sinking Fund sufficient to repay their debt, etc.? No doubt, these are important and necessary questions. But it is clear that these bodies have got certain positive and important functions to perform, and it is only a responsible government that can be expected not to lose sight of such questions. An impersonal authoritarian government machine accustomed to go on in beaten ways can hardly be expected to democratise the local bodies and make these bodies subserve the best interests of the people of the State.

In most of these local bodies the system of nomination is another evil and, if one has regard to truth, one must confess that even elected members, some of them professing to be of the Congress persuation, have not kept themselves quite pure and have not vision and passion for change and betterment. It is not infrequently that the Congress creed is adopted as a guise for personal profit and gain. All this is indeed very sad.

Again, another difficulty which has been noticed in the working of these local bodies is that there are people who have got habits handed to them from generation to generation, and local bodies can hardly be able to overcome or override such habits. This can only be done by the formation of Civic Associations and Social Service Leagues.

On the whole, while the local bodies have been formed on the pretext of confering local self-government on the people in matters affecting their civic interests, in reality owing to the rigidity of the laws under which they have been formed and the existence of a nonresponsible government, there is hardly any self-government worth noticing, and the local bodies have hardly been useful. The panacea seems to be to democratise first at the Centre; in other words, to introduce first responsible governmet and a Parliamentary Legislature.

ಇಂಗ್ಲಂಡ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು

ಪ್ರಧಾನ ಸರ್ಕಾರವು ಅನವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಸ್ಥಳೀಯ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ಥಳೀಯ ಸರಕಾರವು ಅದರ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮಾಡದೆ ಪ್ರಜೆಗಳ ಕ್ಷೇಮಕ್ಕೆ ಬಾಧೆಯುಂಟುಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಧಾನ ಸರಕಾರವು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತದೆ. ಉಭಯ ಸರಕಾರಗಳೂ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ತತ್ವದ ಮೇಲೆ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದರಿಂದ ಪರಸ್ಪರ ವಿರೋಧವೂ ವಿರಸವೂ ಹುಟ್ಟಲು ಹೆಚ್ಚು ಅವಕಾಶವು ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ.

ಲೇಖಕರು :
ಶ್ರೀ. ಎಂ. ಎ. ಗೋಪಾಲಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್
ಎಂ.ಎ, ಬಿ.ಎಲ್.,
ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ.

ಇಂಗ್ಲಂಡ ದೇಶವು ಅನೇಕ ಜಿಲ್ಲೆ, ನಗರ, ಪಟ್ಟಣ, ಗ್ರಾಮಗಳಾಗಿ ವಿಭಾಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇಂತಹ ಪ್ರತಿಭಾಗದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ಸ್ಥಳೀಯ ಸರಕಾರವಿದೆ. ಪ್ರತಿ ಜಿಲ್ಲೆ, ನಗರ, ಪಟ್ಟಣ ಅಥವಾ ಗ್ರಾಮಗಳ ಸ್ಥಳೀಯ ಕಾರಭಾರವನ್ನು ನಡೆಯಿಸುವುದು ಸ್ಥಳೀಯ ಸರಕಾರ (ಸ್ಥಾನಿಕ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆ) ದ ಕಡೆಗಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಸರಕಾರವು ಆಯಾ ಸ್ಥಳದ ತೆರಿಗೆದಾರರಿಂದ ಆರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರವು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಆಡಳಿತಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸಾಗಿಸುತ್ತದೆ.

ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಆಡಳಿತದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿರುತ್ತದೆ. ಸ್ಥಳೀಯ ಸರಕಾರವು ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯಗಳ ಕೊನೆಯ ಹೊಣೆಯು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನ ಕಡೆಗೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಸ್ಥಳೀಯ ಸರಕಾರವು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಿಂದ ಕಲ್ಪಿತವಾದ ಶಾಸನಗಳ ಮೇರೆಗೆ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಆರಿಸುವ ಹಕ್ಕು ಕೂಡ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಜೆಗಳು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಆಯ್ಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕುತೂಹಲವುಳ್ಳವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ಸ್ಥಳೀಯ ಸರಕಾರವು ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ವಿಷಯಗಳು ಎಲ್ಲೆಡೆಗೆ ಒಂದೇ ಬಗೆಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆಯಾ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿರುವ ಪ್ರಜೆಗಳು ಇವುಗಳನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ತಾಗಿ ತಿಳಿದು ಕೆಲಸಮಾಡಬಲ್ಲರು. ಆದುದರಿಂದ ಸ್ಥಳೀಯ ಸರಕಾರವನ್ನು ಅವರ ವಶಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸುವುದೇ ಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಸ್ಥಳೀಯ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳೀಯ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕೈ ಹಾಕಲು ಅಧಿಕಾರವುಂಟು. ಜಿಲ್ಲೆ, ನಗರ, ಪಟ್ಟಣ ಅಥವಾ ಗ್ರಾಮದ ಕ್ಷೇಮವೇ ಅದರ ಮುಖ್ಯ ಧ್ಯೇಯ. ಪ್ರತಿ ಸ್ಥಳಕ್ಕೂ ನಿರ್ಮಲವಾದ ನೀರು, ದೀಪಗಳು, ರಸ್ತೆಗಳು ಚರಂಡಿಗಳು ಅತ್ಯವಶ್ಯಕ.

ಸ್ಥಳೀಯ ಸರಕಾರವನ್ನು ನಡೆಸುವ ಹಕ್ಕು ಪ್ರಜೆಗಳ ಆಜನ್ಮಸಿದ್ಧವಾದ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಫಲ. ಈ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಅವರು ಸ್ಥಳೀಯ ಸರಕಾರದ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ತಾಗಿ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾದರೆ, ಪ್ರತಿ ಪ್ರಜೆಯೂ ಅವನ ಸ್ಥಳದ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯನಾಗುವುದೂ ಅದರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದೂ ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರ ಹೊಣೆಯು ದ್ವಿಮುಖವಾಗಿದೆ. ಅವರು ಒಂದೆಡೆ ಸ್ಥಳೀಯ ನಿವಾಸಿಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು. ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟು ಒಪ್ಪಿಸಿರುವ ಅಧಿಕಾರದಂತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರು. ಆದರೆ

ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ತಾಗಿ ಅಧಿಕಾರ ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶವು ಸ್ಥಳೀಯ ಸರಕಾರ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದು.

ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಂಡ ದೇಶವು ಅನೇಕ ಕೌಂಟಿ ಅಥವಾ ಶಹರಗಳಾಗಿ ವಿಭಾಗವಾಗಿದ್ದಿತು. ಪ್ರತಿ ಕೌಂಟಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಮೂರುಬಗೆಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿದ್ದುವು. ಪ್ಯಾರಿಷ್ ಎಂಬುದು ಮೊದಲನೆಯದು. ಇದು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಗ್ರಾಮದಂತಹ ಸಣ್ಣ ಭೂಪ್ರದೇಶ. ಪ್ರತಿ ಪ್ಯಾರಿಷ್‌ದಲ್ಲಿಯೂ ಒಬ್ಬ ಪಾದ್ರಿಯು ಇರುತ್ತಿದ್ದನು. ಪ್ರತಿ ಪ್ಯಾರಿಷ್‌ದಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ನ್ಯಾಯಸ್ಥಾನ (Parish Moot) ವು ಇದ್ದಿತು. ಗ್ರಾಮದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥನೂ ಪಾದ್ರಿಯೂ ಆರು ಮಂದಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರೂ ಈ ನ್ಯಾಯಾಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಪ್ರತಿ ಪ್ಯಾರಿಷ್‌ದಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಕ್ರಿಸ್ತ ದೇವಾಲಯವೂ ಆದಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ನ್ಯಾಯಾಸ್ಥಾನ (Vestry) ವೂ ಇದ್ದುವು. ಈ ನ್ಯಾಯಾಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಪ್ಯಾರಿಷ್‌ದ ಪಾದ್ರಿಯು ಅಧ್ಯಕ್ಷ. ಇಲ್ಲಿ ಮತ ಸಂಬಂಧವಾದ ವಿಚಾರಗಳು ತೀರ್ಮಾನವಾಗುತ್ತಿದ್ದುವು. ಪ್ಯಾರಿಷ್ ನ್ಯಾಯಸ್ಥಾನವು ಕ್ರಮೇಣ ಶ್ರೀಮಂತರ ವಶವಾಗಿ ಶಿಥಿಲಗೊಂಡಮೇಲೆ ಈ ಮತೀಯ ನ್ಯಾಯಾಸ್ಥಾನವು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪ್ರಬಲವಾಗಿದ್ದಿತು.

ಹಂಡ್ರೆಡ್ (ಶತ) ಎಂಬುದು ಎರಡನೆಯ ಬಗೆಯ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆ. ಇದು ಕೆಲವು ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ನ್ಯಾಯಸ್ಥಾನ (ಹಂಡ್ರೆಡ್ ಮೂಟ) ವು ಇದ್ದಿತು. ರಾಜನ ಪ್ರತಿನಿಧಿ (Sheriff's Bailiff) ಯಾಗಲಿ ಶ್ರೀಮಂತನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಲಿ (Steward of the Baron) ಇಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯ ವಿಚಾರಣೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಪ್ಯಾರಿಷ್ ನ್ಯಾಯಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಇದು ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಕೌಂಟಿ ಅಥವಾ ಪಟ್ಟಣವು ಮೂರನೆಯ ತರಹದ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆ. ಇದು ಒಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದು ಇದರ ಆಡಳಿತಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ನ್ಯಾಯ ಸಭೆ (County or Shire Moot) ಯೂ ಇದ್ದಿತು. ರಾಜನ ಪ್ರತಿನಿಧಿ (Sheriff) ಯೂ ಪಾದ್ರಿ (Bishop) ಯೂ ಶ್ರೀಮಂತ (Eldorman) ನೂ ಅದರ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳು.

ಆಧುನಿಕ ವಿಭಾಗಗಳು

೧೮೮೮ರಲ್ಲಿ ಕೌಂಟಿ ಸಮಿತಿಗಳ ಶಾಸನ (ಕಾಯಿದೆ) ವು ಹುಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಶಾಸನದ ಮೇರೆಗೆ ಅರವತ್ತೆರಡು ಕೌಂಟಿಗಳು ಕಲ್ಪಿತವಾಗಿರುವುವು. ಐವತ್ತು ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಜನಸಂಖ್ಯೆಯುಳ್ಳ ಪಟ್ಟಣಗಳು ಬರೋಗಳೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಪ್ರತಿ ಕೌಂಟಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೌಂಟಿ ಬರೋದಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೊಂದು ಸಮಿತಿಯು ಇರುತ್ತದೆ. ಇದರ ಕಾಲಾವಧಿಯು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳು. ಈ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಬಗೆಯ ಸದಸ್ಯರಿರುತ್ತಾರೆ. (೧) ತೆರಿಗೆಕೊಡುವವರಿಂದ ಆರಿಸಲ್ಪಡುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮತ್ತು (೨) ಆರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸದಸ್ಯರಿಂದ ಆರಿಸಲ್ಪಡುವ ಅಲ್ಡರಮನ್ನರು (Alder men). ಅಲ್ಡರಮನ್ನ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಚುನಾಯಿತ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಮೂರನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರಕೂಡದು. ಈ ಸಮಿತಿಯ ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯಗಳಾವುವೆಂದರೆ:– ಅನಾಥರಾದ ಹುಚ್ಚರ ಆಸ್ಪತ್ರೆ, ಸೆರೆಯಾಳುಗಳ ಪಾಠಶಾಲೆ, ಕೈಗಾರಿಕೆ ಪಾಠಶಾಲೆ ಸ್ಥಳೀಯ ಹಣಕಾಸಿನ ವಿಚಾರಗಳು, ಬೀದಿಗಳು ಮತ್ತು ಸೇತುವೆಗಳು, ಕೆಲವು ಸ್ಥಳೀಯ ನೌಕರರ ನಾಮಕರಣ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ, ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಮತ್ತು ಪ್ರೌಢ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಪೋಲೀಸು ದಳ. ಪೋಲೀಸು ದಳದ ಆಡಳಿತವು ಕೌಂಟಿ ಸಮಿತಿ ಸದಸ್ಯರ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯ ರಕ್ಷಕರ (Justices of the Peace) ಸಂಯುಕ್ತ ಸಮಿತಿಯ ವಶದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ.

೧೮೯೪ನೆಯ ಇಸ್ವಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿರುವ ಜಿಲ್ಲೆ ಮತ್ತು ಪ್ಯಾರಿಷ್ ಸಮಿತಿಗಳ ಶಾಸನದ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಪ್ರತಿ ಕೌಂಟಿಯೂ ನಗರ ಪ್ರದೇಶದ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಾಗಿಯೂ ಗ್ರಾಮ ಪ್ರದೇಶದ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಾಗಿಯೂ ವಿಭಾಗವಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿ ಜಿಲ್ಲೆಯೂ ಪ್ಯಾರಿಷ್‌ಗಳಾಗಿ ವಿಭಾಗಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಪ್ರತಿ ಪ್ಯಾರಿಷ್‌ದಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೊಂದು ಆರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸಮಿತಿಯು ಇರುತ್ತದೆ.

ಈಗಿನ ಪುರ ಸರ್ಕಾರ ಕ್ರಮವು ೧೮೩೫ನೆಯ ಇಸ್ವಿ ಮ್ಯುನಿಸಿಪಲ್ ಕಾರ್ಪೋರೇಶನ್ ಶಾಸನದ ಮೇರೆಗೆ ಹುಟ್ಟಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಪುರ ನಿವಾಸಿಗಳು ರಾಜನಿಗೂ ಶ್ರೀಮಂತ (Barons) ರಿಗೂ ವರ್ಷ ವರ್ಷವೂ ಗೊತ್ತಾದ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಒಪ್ಪಿ ಅವರ ಪುರದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದರಿಂದ ಕ್ರಮೇಣ

ಇಂಗ್ಲೆಂಡು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸ್ವತಂತ್ರ ಪುರಸಂಘಗಳು ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಡಲು ಅವಕಾಶವುಂಟಾಯಿತು. ಇಂತಹ ಪುರಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಿಗೆ ಮೇಯರ್ (Mayor) ಎಂದು ಹೆಸರು. ಕೌಂಟಿ ಬರೋ ಸಮಿತಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಹಾಗೆಯೇ ಪ್ರತಿ ಪುರಸಂಘದಲ್ಲಿಯೂ ಆಲ್ಡರ್ಮನ್ನರುಗಳೆಂದೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪುರಮಂತ್ರಿಗಳೆಂದೂ ಎರಡು ಬಗೆಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿರುತ್ತಾರೆ.

ಪ್ರತಿ ಪುರಸಂಘದ ಸದಸ್ಯನೂ ಪುರದಲ್ಲಿ ವಾಸದ ಮನೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿರಬೇಕು; ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರಬೇಕು. ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವವರು ಮಾತ್ರ ಪುರ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಆರಿಸಲು ಅಧಿಕಾರ ಪಡೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಆ ವೇಳೆಯು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಗೊಂದಾವರ್ತಿ ಸಾಮಾನ್ಯನಾಗಿ ನವೆಂಬರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಆಲ್ಡರಮನ್ನರು ಪುರ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಂದ ಆರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರ ಅಧಿಕಾರದ ಅವಧಿ ಆರು ವರ್ಷಗಳು. ಆಲ್ಡರಮನ್ನರುಗಳು ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬನನ್ನು ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಅಧ್ಯಕ್ಷನನ್ನಾಗಿ ಆರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಲಂಡರ್ ನಗರವು ಬಹು ವಿಶಾಲವಾದುದರಿಂದ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಕೌಂಟಿಯಾಗಿ ಭಾವಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಲಂಡರ್ ಕೌಂಟಿಯು ಅರವತ್ತು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಭಾಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಪ್ರತಿಭಾಗವು ಎರಡೆರಡು ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಆರಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಲಂಡರ್ ನಗರವು ನಾಲ್ಕು ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಚುನಾಯಿಸುವ ಅಧಿಕಾರ ಪಡೆದಿದೆ. ಲಂಡರ್ ಕೌಂಟಿಸಭೆಯು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಗೊಂದಾವರ್ತಿ ಆರಿಸಲ್ಪಡುವುದು. ಆಯ್ಕೆಯು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಮಾರ್ಚಿ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ.

ಈ ಗುಂಪಿನ ಸದಸ್ಯರು ಇಪ್ಪತ್ತು ಆಲ್ಡರಮನ್ನರುಗಳನ್ನು ಆರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇವರ ಅಧಿಕಾರದ ಅವಧಿ ಆರು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಅರ್ಧಮಂದಿ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಗೊಂದಾವರ್ತಿ ನಿವೃತ್ತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಕೌಂಟಿ ಸಭೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷನು ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯನಾಗಿರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಸದಸ್ಯರಲ್ಲೊರ್ವನನ್ನೋ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲದವರಲ್ಲೊಬ್ಬನನ್ನೋ ಅಧ್ಯಕ್ಷನನ್ನಾಗಿ ಆರಿಸಬಹುದು.

ಲಂಡರ್ ಕೌಂಟಿಯಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟು ಬರೋಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಇವು ಕೌಂಟಿಸಭೆಯ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೊಳಪಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತವೆ.

ಆದರೆ ಲಂಡರ್ ನಗರವು ಮಾತ್ರ ಸರ್ವ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿದೆ. ಅದು ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ ಪೌರಸಂಘವನ್ನು ಪಡೆದಿರುತ್ತದೆ.

ಲಂಡರ್ ನಗರವು ಇಪ್ಪತ್ತಾರು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಭಾಗವಾಗಿದೆ. ನಗರಸಭೆಯಲ್ಲಿ ೨೦೬ ಸದಸ್ಯರು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ವರ್ಷವರ್ಷವೂ ಆರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಭೆಗೆ "ಕೋರ್ಟ್ ಆಫ್ ಕಾಮನ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್" (Court of Common Council) ಎಂದು ಹೆಸರು. ಈ ಸಭೆಗೆ ನಾಗರಿಕರು ಇಪ್ಪತ್ತಾರು ಆಲ್ಡರಮನ್ನರನ್ನು ಆರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಆಜೀವ ಸದಸ್ಯರು. ಆಲ್ಡರಮನ್ನರುಗಳೂ ಸಭೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷ (Lord Mayor) ನೂ ಸೇರಿ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯು ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ಸಮಿತಿಗೆ ಕೋರ್ಟ ಆಫ್ ಆಲ್ಡರಮೆನ್ನ (Court of Aldermen) ಎಂದು ಹೆಸರು. ಮೇಯರರು ಆಲ್ಡರಮನ್ನರು ನಗರ ವ್ಯಾಪಾರ ಸಂಘಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿ (Livery men of the city Companies) ಗಳೂ ಇರುವ ಒಂದು ಸಮಿತಿ ಇದೆ. ಈ ಸಮಿತಿಗೆ ಕೋರ್ಟ ಆಫ್ ಕಾಮನ್ ಹಾಲ್ (Court of Common Hall) ಎಂದು ಹೆಸರು. ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಈ ಸಮಿತಿಯು ಒಬ್ಬ ರಾಜಪ್ರತಿನಿಧಿ (Sheriff) ಯನ್ನೂ ಮೇಯರ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಆಲ್ಡರಮನ್ನರಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಆರಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನನ್ನು ಆಲ್ಡರಮನ್ನರ ಸಮಿತಿಯು ಮೇಯರನನ್ನಾಗಿ ಆರಿಸುತ್ತದೆ. ಸ್ಥಳೀಯ ಸರಕಾರದ ಸೂತ್ರವು ನಗರಸಭೆ (Court of Common Council) ಯ ಕೈಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಲಂಡರ್ ನಗರವು ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ ಪೋಲೀಸು ದಳವನ್ನೂ ಸಿವಿಲ್ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ನ್ಯಾಯಸ್ಥಾನಗಳನ್ನೂ ಪಡೆದಿರುತ್ತದೆ. ಮೇಯರರೂ ಆಲ್ಡರಮನ್ನರೂ ಅವರ ಅಧಿಕಾರ ಪ್ರಯುಕ್ತ ನ್ಯಾಯರಕ್ಷಕ (Justices of the Peace) ರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ಪ್ರತಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಭೆಯು ಆಯಾ ಸ್ಥಳದ ಪ್ರಜೆಗಳಿಂದ ಆರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ತನ್ನ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೊಳಪಟ್ಟ ಪ್ರದೇಶದ ಪ್ರಜೆಗಳ ಕ್ಷೇಮಕ್ಕಾಗಿ ದುಡಿಯುತ್ತದೆ. ಅದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತಿಂಗಳಿಗೊಂದಾವರ್ತಿಯಾದರೂ ಸೇರುತ್ತದೆ.

ಸಭೆಯು ತೀರ್ಮಾನಿಸುವ ಕಾರ್ಯಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಅದೊಂದೆ ನಡೆಸುವದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಉದ್ಯೋಗಸ್ಥರ ಕಚೇರಿಯೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಪುರ ಗುಮಾಸ್ತ (ಅಥವಾ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ನಿಪುಣ) ವೈದ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ, ಅಳತೆಗಾರ (Surveyor) ವಾಸ್ತುಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ (Engineer) ಶಿಕ್ಷಣ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ ಮುಂತಾದವರು ಈ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳು.

ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಭಾಗವಹಿಸಲು ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸಭೆಗೆ ಕರೆಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಬಂದು ಇವರು ತಮ್ಮ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು.

ಪ್ರತಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಭೆಯೂ ಅನೇಕ ಉಪಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅವುಗಳ ಮೂಲಕ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿ ಕಾರ್ಯಶಾಖೆಯ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದೊಂದು ಉಪಸಮಿತಿಯು ಇರುತ್ತದೆ. ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರೇ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಈ ಉಪಸಮಿತಿಗಳ ಸದಸ್ಯರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವು ವೇಳೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿಪುಣರನ್ನು ಸದಸ್ಯರನ್ನಾಗಿ ನಿಯಮಿಸುವುದುಂಟು. ಪ್ರತಿ ಉಪಸಮಿತಿಗೂ ಒಬ್ಬ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಿರುತ್ತಾನೆ. ಇವನು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಶ್ರೀಮಂತ ಸದಸ್ಯ (Aldermen) ರಲ್ಲೊಬ್ಬನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಎಲ್ಲ ಉಪಸಮಿತಿಗಳೂ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಭೆಗೆ ಹೊಣೆಯಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಸ್ಥಳೀಯ ಸರಕಾರವು ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ಧನವನ್ನು ತೆರಿಗೆಗಳ ಮೂಲಕ ಎತ್ತಿ ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಮನೆತೆರಿಗೆಯೇ ಸ್ಥಳೀಯ ತೆರಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದುದು ಈ ತೆರಿಗೆಯ ನಿರ್ಣಯ ಕ್ರಮವು ಹೇಗೆಂದರೆ:-ಅಳತೆ (ಮೋಜಣೀ)ದಾರನು ಪ್ರತಿ ಮನೆಗೂ ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದಾದ ಬಾಡಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾನೆ. ಈ ಲೆಕ್ಕಮಾಡಿದ ಬಾಡಿಗೆಯ ಹಣದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ತೆರಿಗೆಗಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸರಕಾರವು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತದೆ. ತೆರಿಗೆಯ ಪ್ರಮಾಣವು ಆಯಾ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ವೆಚ್ಚದ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಸರಕಾರವು ಈ ಮುಂಗಡ ಬಾಡಿಗೆ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಪ್ರಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ ಆ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಲು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನವಾಗಿ ಪ್ರತಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಸರಕಾರವೂ ಆರು ತಿಂಗಳುಗಳಿಗೊಂದಾವರ್ತಿ ತೆರಿಗೆಯ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿ, ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಎತ್ತುತ್ತದೆ. ನೀರು ಮತ್ತು ದೀಪಗಳ ಪೂರೈಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ತೆರಿಗೆಗಳು ಇರುತ್ತವೆ.

ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ

ಸ್ಥಳೀಯ ಸರಕಾರಗಳು ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಗಳನು, ನಿಯಮಾನುಸಾರವಾಗಿಯೂ ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿಯೂ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವುವೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಧಾನ ಸರಕಾರವು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪ್ರಧಾನ ಸರಕಾರವು ಮೂರು ಬಗೆಯ ಕಾರ್ಯಶಾಖೆಗಳ ಮೂಲಕ ಸ್ಥಳೀಯ ಸರಕಾರಗಳ ಆಡಳಿತಗಳ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

೧. ಸ್ಥಳೀಯ ಸರಕಾರ ಸಮಿತಿ
(The Local Government Board)

ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ದಾರಿದ್ರ್ಯ ನಿವಾರಣೆ. ಇವುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಇದು ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

೨. ಶಿಕ್ಷಣ ಸಮಿತಿ
(Boad of Education)

ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈ ಸಮಿತಿಯು ಸರ್ವಾಧಿಕಾರವನ್ನು ಪಡೆದಿರುತ್ತದೆ. ಸರಕಾರದ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳೆಲ್ಲ ಇದರ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿವೆ.

೩. ಒಳದೇಶದ ಕಾರ್ಯಶಾಖೆ
(The Home Office)

ಇದು ಪೋಲೀಸ್ ಮತ್ತು ಕಾರಾಗೃಹ ಇಲಾಖೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಚಾರಗಳ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಧಾನ ಸರಕಾರವು ಅನವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಸ್ಥಳೀಯ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಸ್ಥಳೀಯ ಸರಕಾರವು ಅದರ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮಾಡದೆ ಪ್ರಜೆಗಳ ಕ್ಷೇಮಕ್ಕೆ ಬಾಧೆಯುಂಟುಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಧಾನ ಸರಕಾರವು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಧಾನ ಸರಕಾರದ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯಿಂದ ಸ್ಥಳೀಯ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ಥಳೀಯ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿದಾಯಕವಾದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು. ಉಭಯ ಸರಕಾರಗಳೂ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ತತ್ವದ ಮೇಲೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಪರಸ್ಪರ ವಿರೋಧವೂ ವಿರಸವೂ ಹುಟ್ಟಲು ಹೆಚ್ಚು ಅವಕಾಶವು ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ.

ಗ್ರಾಮಕೈಗಾರಿಕೆ

ನಮ್ಮ ನಾಗರಿಕತೆಯೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೂ ನಮ್ಮ ಉದ್ಯೋಗದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಡಬೇಕು. ಅಂದರೆ ನಮ್ಮ ಮಾನಸಿಕ ಕಲ್ಪನೆಗಳೂ, ಭಾವಗಳೂ ನಾವು ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಉದ್ಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ರೂಪಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಉದ್ಯೋಗವೂ ಮಾನವನ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪ್ರಧಾನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸುತ್ತದೆ. ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಲಿತ ವಿದ್ಯೆಯು ಜೀವನದ ಅಂತ್ಯದವರೆವಿಗೂ ತಾನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಕಾರ್ಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಶಾರೀರಕ, ಮಾನಸಿಕ ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಉದ್ಯೋಗವು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಲಿತ ವಿದ್ಯೆಯ ಮುಂದಿನ ಅಂತಸ್ತು ಅಥವಾ ವಯಸ್ಕರ ಶಾಲೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ನೋಡಿದುದೇ ಆದರೆ, ಉದ್ಯೋಗ ಅಥವಾ ಕೆಲಸವು ಮಾನವನ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಕೊಡುವ ಸಾಧನವಾಗಬೇಕೇ ವಿನಹ, ಕೇವಲ ಅವನ ಶಾರೀರಕ ಪೋಷಣೆಯ ಅವಸ್ಥೆಯಾಗಬಾರದು. ದೊಡ್ಡ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಕೆಲಸಗಾರನ ಶಾರೀರಕ ಪೋಷಣೆಗೂ ಮತ್ತು ಸರಕುಗಳು ಬೇಗಬೇಗನೆ ತಯಾರ್ಮಾಡುವ ಕಡೆಗೂ ಮಾತ್ರವೇ ವಿಶೇಷ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತವೆಯೇ ವಿನಹ, ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಕಡೆ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಪದ್ಧತಿಯು ಇದೇ ರೀತಿ ಬಹಳ ಕಾಲ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಬಂದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಜನಗಳ ಶಾರೀರಕ, ಮಾನಸಿಕ ಮತ್ತು ನೈತಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ದುಷ್ಟ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರದೆಯಿರಲಾರದು. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಹಳ್ಳಿಯವರಿಂದಲೂ ಮಾಡಲ್ಪಡುವ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಸಾಮಾನುಗಳ ಸೌಂದರ್ಯ, ಕೈ ಕೆಲಸದ ಚಲಾಕು ಅವುಗಳ ಅಂದ ಚೆಂದಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಮುಗ್ಧಗೊಳಿಸಿ, ಒಂದೇ ಸಮನಾದ ಅಚ್ಚುಗಳಂತೆ ಯಂತ್ರದಿಂದ ತಯಾರಾಗುವ ಸರಕುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಜಿಗುಪ್ಸೆಯೂ, ದುಃಖವೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಜನಾಂಗದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಹಾಗೂ ದೇಶದ ಅಭ್ಯುದಯವನ್ನು ಹಾರೈಸುವವರು ಗ್ರಾಮೋದ್ಯೋಗಗಳಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡಬೇಕಾದುದರ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ಇದರಿಂದಲೇ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇಂತಹ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವು ದೊರೆಯುವುದರಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನೂ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನೂ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಾಯವಾದೀತು.

ಈ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಿಂದ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುವ ಐಶ್ವರ್ಯವು ಧರ್ಮವಾಗಿ ವಿಭಜನೆಯಾಗಲು ಇದು, ಕೇಂದ್ರೀಕೃತ ಪದ್ಧತಿಗಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮವಾದುದು. ಕೇಂದ್ರೀಕೃತ ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಐಶ್ವರ್ಯವು ಒಂದೇ ಕಡೆ ಸೇರಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಐಶ್ವರ್ಯವು ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗುವುದು ದೇಶದ ಮಾನವೈಶ್ವರ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹಿತಕರವಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪುವುದೇ ಆದರೆ, ಗ್ರಾಮೋದ್ಯೋಗಗಳು ಜೀವನಾವಶ್ಯಕತೆಗಾಗಿ ಹಾತೊರೆಯುತ್ತಲಿರುವ ಜನರಿಗೆ ಅನ್ನವನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕೃತ ಪದ್ಧತಿಗಿಂತಲೂ ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿಯೂ ನೇರವಾಗಿಯೂ ನೀಡಿ ದೇಶದ ಮಾನವೈಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಮಾನವರಿಗೆ ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವಾದ ಅನ್ನ, ವಸ್ತ್ರ, ವಸತಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುವ ನಮ್ಮ ಅನೇಕ ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯಮಗಳು, ಹೊರದೇಶದ ಮತ್ತು ಒಳದೇಶದ ಯಾಂತ್ರೀ

ಲೇಖಕರು :

ಶ್ರೀ|| ಜೆ. ಸಿ. ಕುಮಾರಪ್ಪ,

ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ,

ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಗ್ರಾಮಕೈಗಾರಿಕೆ ಸಂಘ.

ಕರಣದ ಪೈಪೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ನಶಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿವೆ. ನಮಗೆ ದಿನವಹಿ ಬೇಕಾಗುವ ವಸ್ತ್ರ, ಸಾಬೂನು, ಚರ್ಮದ ಸಾಮಾನು ಇವುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೂ ಸಹ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಪರದೇಶಗಳಿಂದ ಆಮದಾಗುತ್ತಲಿರುವ ಸರಕುಗಳ ಮೌಲ್ಯವು ನಮ್ಮನ್ನು ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಳಿಸದೆ ಇರಲಾರದು. ಹೊರಗಿನಿಂದ ಆಮದಾಗತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸರಕೂ ಸಹ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದಾದಂತಹ ಉದ್ಯೋಗ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ನಾವು ಹೊರಕ್ಕೆ ರವಾನಿಸಿದಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ನಾವು ಆ ಸಾಮಾನನ್ನು ನೋಡಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ನೆನಪಿಗೆ ಬರಬೇಕು. ಆದುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಶ್ರಮದಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಲ್ಲಿ ನಾವು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಲ್ಪರೂಪದಲ್ಲಿಯಾದರೂ ನಿರುದ್ಯೋಗವನ್ನು ನಿವಾರಣೆಮಾಡಬಹುದು. ಈ ನಿರುದ್ಯೋಗವನ್ನು ನಿವಾರಣೆಮಾಡಲು ದೊಡ್ಡ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದರಿಂದ—ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಯಾರು ಧನವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವರೋ—ಅವರಿಗೇನೇ ಮತ್ತಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯರಿಂದ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಬಂದು ಜೊತೆಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ ವಿನಹ, ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲದೆ ಸಾಯುತ್ತಲಿರುವವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಗ್ರಾಮೋದ್ಯೋಗಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಪ ಬಂಡವಾಳವು ಸಾಕಾಗುವುದರಿಂದ, ಅಲ್ಪ ಸಹಾಯದಿಂದಲೇ ಬಹು ಜನ ದರಿದ್ರರಿಗೆ ಸಹಾಯವೆಸಗಲು ಸಾಧನವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಕಾರಣಗಳು ಮಾತ್ರವೇ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ದಾರಿದ್ರ್ಯವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಗ್ರಾಮ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಲು ಸಾಕಾಗಿವೆ. ಆದುದರಿಂದ ದೇಶದ ಹಿತವನ್ನು ಬಯಸುವ ಮಹಾಜನರು, ತಮ್ಮ ಬಯಕೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಗೊಳಿಸಬೇಕಾದರೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ, ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮೋದ್ಯೋಗಗಳಿಂದಲೇ ತಯಾರಾಗುವ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ಸಾಧಿಸಬಹುದೆಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಸಂತೋಷ ಸಮಾಚಾರ!!

MYSORE MOULDINGS

ಮೈಸೂರು ಕಂಬಿಗಳು

ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ವದೇಶಿ

★ಭಾರತಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಕೈಗಾರಿಕೆ

★ಕನ್ನಡನಾಡಿನ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು

★ಕನ್ನಡಿಗರ ಸಾಹಸ

ಪಟಗಳಿಗೆ ಚೌಕಟ್ಟು ಹಾಕಲು ಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲ ಅಳತೆಯ ವಿವಿಧ ಬಣ್ಣದ, ನಾನಾ ನಮೂನೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಜಾತ್ರ ಮತ್ತು ವರ್ಣಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿದ ಕಂಬಿಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ತಯಾರಾಗಿ ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿವೆ

ಬೆಲೆ ಸುಲಭ

ಮೈಸೂರು ಆರ್ಟ್ಸ್ ಫ್ರೇಂ ಅಂಡ್ ಉಡ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಲಿ.

ಹಲಸೂರು ಗೇಟ್, ಕಲಾಮಂದಿರ, ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ.

CRIPPS MISSION SHIPWRECKED ON THE ROCK OF DEFENCE

By Mr. A. G. K. SUHAEL, M.A.,

THE all-important document containing the proposals of the war cabinet regarding the present and the future status of India which kept the world guessing has been released to the press and Sir Stafford has taken special care to elucidate it in the course of the press conferences and his broadcast to the peoples of India. Whether one is satisfied at the proposals or still harbours doubts and misgivings as to the intentions of the British Govt. one is certainly relieved at the release of the document for if nothing else; the release has loosened the tention of the nerves and now one can examine the proposals with a cool head without being forced to guess what they might be and then getting doubtfully jubilant or unwarrantedly acrimonious about them.

THE PREAMBLE

There is that inevitable preamble. One wishes it had been done away with, for paper is dear in these days of war. The preamble records the intentions of the war cabinet and the fact that a journalist whispered his doubts about them in a press conference shows that there is a tendency to challenge them. Sir Stafford lost his temper on the poor journalist. Perhaps it was common courtesy that the journalist should have given the devil its due. But had Sir Stafford psycho-analysed the man he would have found out that he could no more help expressing his doubts than Sir Stafford could believe that the Russo-German alliance would continue for long. It was not so much the lack of courtesy on the part of the journalist as the suspicion ingrained in the minds of Indians regarding all the pro... made by England in the past that she would supervise the growth of India from a helpless dependency to a country enjoing self-government and freedom that was responsible for the ostensibly discourteous remark. And even Sir Stafford cannot contend that what he has brought to India is more than a promise. Courtesy and culture! fine English virtues, but you cannot associate them with short temper.

Then the document which is, if I may use the expression, preamble-heavy continues to lay down the proposals about the future status of India. Sir Staffordwas particularly careful to dispell all doubts about the delay and pointed out the difference between the terms "cessation of hostilities" and "the end of war".

THE FUTURE STATUS

When boiled down the proposals reduces themselves to this: The provinces will be considered as many independent soveriegn units which will be declared free. If they wish to come together and from a federation or a Union, as sure they will, a union will be set up of such states with a central Govt. which will look after the defence etc. Which the provinces individually cannot manage. The accession will be decided ultimately by a bare majority by the provincial plebicite. Once a province joins the Union it cannot break away later.

If there are certain provinces that do not wish to join the Union they can stay out as soveriegn units. If some of the non-acceding provinces wish to from a Union of

their own they may do so provided they are contiguous.

THE CONSTITUENT ASSEMBLY

To frame the constitution of the Indian Union the provinces send representatives elected by the provincial assemblies. The number of such representatives will be one out of every ten members of the respective provincial assemblies. This will be considered as the constituent assembly.

SWARAJ UNDOUBTEDLY

The states also send representatives to the constitution-making body, and in the case of the states the princes nominate the representatives. The number of the states representatives on the constituent assembly will be in proportion to the population of the states them selves. But it is not incumbent on the part of the states to join the Union. If they accede their relation with the paramount power terminates.

These are the important provisions of the document as regards the future status of India. The contention that it is not "poorna swaraj" does not hold good to use the Indian Union if it deems fit may elect bescecede from the commonwealth. Economic independence is assured by the fact that Sir Stafford has made it clear beyond doubt that in the Indian Union the English vested interests will not be guarded. It is swaraj in substance but the term "self govt" is used so as to enable the English to understand what as meant by the proposals. It is swaraj undoubtedly.

THE PAKISTAN?

But the provisions regarding the constitution of India are what many people cannot enthuse about. According to the proposals there will be Pakistan, Princestan and Hindustan, all incomplete and unworkable. It is obvious the war cabinet set out to please every one, but, as it happens with all please-every-body attempts, it has succeeded in pleasing none. There is room for Pakistan, but Sir Stafford's reference to the contiguity of such privinces which elect to form a different Union keeps Bengal out of the Union 2. i.e., Pakistan will consist of N. W. F. P. Sindh ; and the Punjab. Being left alone on the eastern wing Bengal may have to join the Indian Union. The western part of India that may be called as Pakistan may find it to its advantage to join the Indian Federation for the N. W. F. P. and Sindh are not self- supporting provinces, and in the Punjab it is doubtful whether the plebicite will agree to form a different Union from the Indian Union with N. W. F. P. and Sindh as partners that will drain the finances of the Punjab. Moreover it is to the advantage of the Punjab to be a member of the Indian Union for that Union may be a great market for what is produced in the province and there will be a guarantee of payment. As things stand Sindh and N. W. F. P. will join the Indian Union for these two provinces have not much talked of Pakistan. Trade and defence will then necessitate the accession of Punjab and Bengal to the Indian Union. The plebicite may decide not to form a different Union at all, and if the Union is formed there will be a financial disaster and then the Pakistan will be obliged to merge itself into the Indian Union.

THE PRINCESTAN

As for the Princestan :— the major states will find it easier to subject themselves to the controll of the Indian Union than to continue to be subbordinate to a foreign power whose paramountcy was insolently defined by Lord Reading as just being paramount. Moreover their existence will

be always in danger, surrounded as they will be by the Indian Union which will surely sympathise with the efforts of the people of the states to attain freedom. The Indian Union may also bring economic force to bear on these states and thus indirectly compell them to join it. As for the minor states, as Sir Stafford himself said, their annexation by the Indian Union is a possibility which cannot be overlooked.

In short the proposals of the war cabinet regarding Indias future constitution and political status satisfy the demand of the nationalist India though obviously there seems to be every provision for Princestan and Pakistan.

THE ACHILLES HEEL

But the Achilles heel is the last paragraph which deals with the present status of India. All the parties, at east those representing a overwhelming majority of the people of India, were unanimous in their demand, for a substantial share in the Government of the country with important portfolios as defence and finance in Indian hands. But the war cabinet has ignored it and would continue to have the Viceroy as the supreme authority for the duration of the war though the Viceroy himself will consult the leaders of Indian opinion as to how best the resources of India can be made available for conducting the war.

This reduces the whole thing to a mere promise, and it was no wonder that unfortunate journalist whispered his doubt about the promise. Had the substance of power been given to India Sir Stafford might have saved his temper and not given a short lecture on courtesy. Also the political parties would have had no excuse if they had decided not to accept the proposals. It is this paragraph that is seriously threatening to wreck the mission of Sir Stafford.

THE LAST HOPE SHATTERED

Untill recently there was some hope that there may be after all a chance that Sir Stafford availing himself of the complete freedom given him by the war cabinet to make changes in the document if found necessary, would realise the folly of keeping the substance of power fromthe Indians and re-write the last paragraph making it acceptable to them. But his definite "NO" to the querry of a pressman whether the responsibility of the defence would not be transfered to Indians has sealed the fate of the mission.

A POST-DATED CHEQUE

An effective and substantial share in the government and the defence was considered a proof that England really meant what she said and at all-important proof has been wanting. What that poor journalist said in whisper the whole nation is shouting and Sir Stafford cannot snub the nation as he did the poor journalist. With no present indication of parting with power any promise would be no more than a post-dated cheque, and The National Herald was not very rude when it suggested to Sir Stafford to put the document in his pipe and smoke.

The final decision of the League and the Congress and the Maha Sabha are still awaited but there is no doubt about what they will be. If Sir Stafford does not make a last attempt to set matters right one is forced to conclude that his visit has been a glorious failure and that will cause such disappointment and engender antagonism that it will be a great blow to the cause of Freedom for which England is fighting. Let Sir Stafford realise that the real victory will have been won for England for America and for China and Russia if India is won over or else it is a hard future that is in wait for the United Nations.

ಭಾಷಾ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಕೆಲವು ವಿವರಣೆಗಳು

★

ಲೇಖಕರು :

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮನ್, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್.,

★

ಭಾಷೆಯು ಒಂದು ಜನಾಂಗದ ಹುಟ್ಟುಹುರುವುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಜನಾಂಗದ ಸೌಜನ್ಯ, ಚೈತನ್ಯ, ಆಶೆ ನಿರಾಶೆಗಳು, ಹಾಗುಹೋಗುಗಳು, ಇವುಗಳನ್ನು ಭಾಷಾ ಪರಿಚಯದಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಹಾಗೆಯೇ ಜನಾಂಗದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಭಾಷೆಯಿಂದ ಕಾಣಬಹುದು. ಅಂದಮೇಲೆ ಭಾಷೆಯಲ್ಲೂ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಉಂಟು. ಭಾಷೆಯ ತಳಹದಿಯು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದೆ. ಅದರ ಮೇಲ್ಭಾಗವು ಸಂಸ್ಕೃತರಾದ ಹಲಕೆಲವರ ಪ್ರೌಢಿಮೆಯನ್ನು ಹೊರಸೂಸುವುದಾದರೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಭಾಷೆಯು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಮಟ್ಟದಿಂದಲೇ ಹೊರಹೊರಟಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇದರಿಂದ ಒಂದಂಶವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಇಷ್ಟ ಬಂದಂತೆ ಒಂದು ಜನತೆಯ ಭಾಷೆಯನ್ನು ರೂಪುಗೊಳಿಸಲಿಕ್ಕೂ ಮಾರ್ಪಡಿಸಲಿಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಾರದು. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಈಗ್ಗೆ ಒಂದು ನೂರು ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಇಂಗ್ಲೀಷು ಭಾಷಾ ಪ್ರಚಾರವನ್ನು ಆಳರಸರು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರೂ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ಜನರು ಈಗಲೂ ಈ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲತಿಲ್ಲ: ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ನಿತ್ಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬೆರತಿಲ್ಲ: ಪ್ರಾಂತಿಕ ಭಾಷೆಗಳು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕರಿದಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವಿದೆ. ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತಿಕ ಭಾಷೆಗಳು ಹಲವಾರು ಜನರು ಮಾತಾಡುವ ಬಿಡಿ ನುಡಿಗಳಲ್ಲ. ಒಂದೊಂದು ಭಾಷೆಯೂ ಒಂದು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಭಾಂಡಾರದಂತಿದೆ. ಒಂದು ಜನತೆಯ ಅಂತರ್ಯ ಜೀವನವನ್ನು ಕಳಕಳಿಸುವ ಹೃದಯನಾದದಂತಿದೆ. ಒಂದೇ ಮೂಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಬಂದಂತಿದೆ. ಇವುಗಳು ಪ್ರಾಚೀನವಾದವುಗಳೂ ಹೌದು. ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನರು ಆಡುವ ಮಾತೂ ಹೌದು. ಈ ಭಾಷೆಗಳು ಆಯಾ ಪ್ರಾಂತದ ತಾಯಿನುಡಿಗಳಾಗಿವೆ. ಮತ್ತು ಜನತೆಯ ಪ್ರಾಚೀನ ನಾಗರೀಕತೆ, ಸೌಭಾಗ್ಯ ಸಾಹಸಗಳು ಇವುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಹಾಗಿದೆ. ಆಯಾ ಕಾಲದ ಜನರು ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ? ಏನು ಯೋಚಿಸಿರುವರು? ಇವುಗಳನ್ನು ಅವರ ಭಾಷೆಯಿಂದ ತಿಳಿಯಬೇಕಲ್ಲವೇ? ಆದುದರಿಂದಲೇ ಭಾಷೆಗಳು ಜನಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಭಾಷೆಗಳು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿವೆ. ಇಂತಹ ಭಾಷೆಗಳು ಎಷ್ಟಿವೆ?

ಹಿಂದಿ ಮತ್ತು ಉರ್ದು— ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ದ್ವಂದ್ವಮುಖವಾಗಿರುವ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಿ; ಬಂಗಾಳಿ, ಮರಾಠಿ ಮತ್ತು ಗುಜರಾತಿ; ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿ ತಮಿಳು, ತೆಲುಗು, ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಮಲೆಯಾಳ; ಉತ್ತರ ಕಡೆ ಅಸ್ಸಾಮಿ, ಸಿಂಧಿ ಪಂಜಾಬಿ ಮತ್ತು ಪುಷ್ಟು ಭಾಷೆಗಳೂ, ನಡುವೆ ಒರಿಯ ಭಾಷೆಯೂ ಇವೆ. ಹೀಗೆ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಭಾಷೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿಬಿಡಬಹುದು. (ಸಹಸ್ರಾರು ನುಡಿಗಳಿರುವ ಭಾರತ ಭೂಮಿ ಎಂದು ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುವವರು ಅನೇಕರಿರಬಹುದು. ಇದು ತಿಳಿಗೇಡಿತನದ ಒಂದು ಪ್ರಯೋಗವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ.)

ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರ ಭಾಷೆಯುಂಟೆ? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವುದು ಸುಲಭವೇ ಸರಿ. ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲೂ ಅಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿದ್ದುದು ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆ. ಈ ಭಾಷೆಯ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಂತದ ವಿದ್ವಾಂಸರೂ ತಮ್ಮ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಕಾಲದವರೆವಿಗೂ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಮಾತಾಡುವ ಭಾಷೆಯಾಗಿದ್ದಿತೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಂತೀಯ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಮೊಟಕು ಮಾಡದೆ ರಾಷ್ಟ್ರಭಾಷೆಯೊಂದನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವು ಬಹುಕಾಲದಿಂದದ್ದಿತೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಮುಸಲ್ಮಾನರು ಆಡಳಿತ ಭಾರವನ್ನು ವಹಿಸಿದಮೇಲೆ ಪರ್ಷಿಯನ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು ರಾಜಭಾಷೆಯಾಗಿ ಮಾಡಲೆತ್ನಿಸಿದರೇ ವಿನಹ ಭಾಷೆಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತಾವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನನ್ನು ಮಾಡಲು ಉದ್ಯುಕ್ತರಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮೊಗಲರ ಕಾಲವಲ್ಲೂ ಇನ್ನೂ ಈಚಿನವರೆಗೂ ವಿಂಧ್ಯಪರ್ವತದ ಉತ್ತರ ಭಾಗದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹಿಂದುಗಳಾಗಲಿ ಮಹಮ್ಮದೀಯರಾಗಲಿ ಒಂದೇ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಉರ್ದು ಮತ್ತು ಹಿಂದಿ, ಈ ಪದಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ಭಾಷೆಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಹೇಳಲು ಅವಕಾಶವುಂಟು. ಹತ್ತೊಂಭತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ ಕಡೆಯ ಭಾಗದವರೆಗೂ ಹಿಂದೀ ಎಂಬುವ ಪದವನ್ನು ಹಿಂದಿ–ಉರ್ದು ಎಂಬ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಕಾಣರಿಯದೆ ಒಂದೇ ಭಾಷೆಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾ ಅದನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ವರದಿಯಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಾಂತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಭಾಷೆಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯ. ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಿ ಭಾಷೆಯು ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ಬಹುಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿದೆ. ಪರಭಾಷೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ ನಮ್ಮ ದೇಶೀಯ ಭಾಷೆಯಾದ ಇದನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಿಸಲು ಸುಲಭಸಾಧ್ಯ. ಇತರ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲೂ ಈ ಭಾಷೆಯಲ್ಲೂ ಇರುವ ಅನೇಕ ಪದಗಳು ಒಂದೇ ಆಗಿವೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮೇಲಾಗಿ ಈ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ತಳಹದಿಪ್ರಾಯವಾದ ಒಂದೇ ಕಲ್ಪನೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ ಇವೆ. ಹಿಂದಿ ಅಥವಾ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಿಯು ಉತ್ತರ ಮತ್ತು ಮಧ್ಯ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ಮಾತೃ ಭಾಷೆ

ರಾಷ್ಟ್ರ ಮಹಾಸಭೆಯು ಭಾಷೆಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ನೀತಿಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸು ಈ ನೀತಿಯನ್ನೇ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅಭಿಮತವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದೆ. ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ ಮತ್ತು ಆಯಾ ಭಾಷಾಪ್ರಾಂತಗಳ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಲಿಪಿ ಇವುಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲಾಗುವುದೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೀ ರಾಷ್ಟ್ರ ಮಹಾಸಭೆಯು ತನ್ನ ವ್ಯವಹಾರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಪ್ರಾಂತಗಳನ್ನೇ ರಚಿಸಿಕೊಂಡು ಆಯಾಯಾ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಂತ ಭಾಷೆಯೇ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಿ ಸಮಗ್ರ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ರಾಷ್ಟ್ರ ಭಾಷೆಯು ಸಹಕಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿದೆ. ಸದ್ಯದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ರಾಷ್ಟ್ರ ಭಾಷೆಯೊಂದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಹಿಂದೀ ಭಾಷೆಯು ರಾಷ್ಟ್ರ ಭಾಷೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೇ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಭಾಷೆಗೆ ಚ್ಯುತಿತಂದಂತಾಯಿತೆಂದು ಶಂಕೆ ಪಡುವುದು ಕೇವಲ ಭ್ರಾಂತಿ. ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಸತ್ಯಾಗ್ರಹವೇ ಆರಂಭವಾಯಿತೆಂದು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿರಬಹುದು. ಹಾಗೆಯೇ ಮುಸಲ್ಮಾನ ಸೋದರರು ಉರ್ದು ತಮ್ಮ ಭಾಷೆಯೆಂದೂ ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಹಿಂದುಗಳು ಹಿಂದಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಭಾಷೆಯೆಂದೂ ಕರೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದುದನ್ನು ನೋಡಿ ರಾಷ್ಟ್ರ ಮಹಾ ಸಭೆಯವರು ಈ ವಿವಾದವನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಲು ಸತತ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಹೂಡಿದ್ದಾರೆ. ದೇವನಾಗರಿ ಮತ್ತು ಉರ್ದು ಈ ಎರಡು ಲಿಪಿಗಳನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದೆಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿರುವುದಲ್ಲದೆ ಈ ರಾಷ್ಟ್ರ ಭಾಷೆಯನ್ನು "ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಿ" ಎಂದು ಅನೇಕರು ಕರೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ನವೀನ ಭಾರತ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತರಾದ ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರು ತಮ್ಮ ತ್ರಯೋದಶ ರಚನಾತ್ಮಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನೀ ಭಾಷಾ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರಧಾನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವರು. ಹಿಂದೀ ಭಾಷಾ ಪ್ರಚಾರವು ತೀವ್ರವಾಗಿಯೂ ಸರ್ವ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿಯೂ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರು ಈ ಚಳುವಳಿಯ ಭಾರವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡಂದಿನಿಂದಲೂ ಈ ಕಾರ್ಯವು ಇಮ್ಮಡಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಕೆಲವು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದೀ ಪ್ರಚಾರವು ಖಾಸಗಿಯವರನ್ನು ಮುಗ್ಧರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿರುವುದಲ್ಲದೆ ಪ್ರಭುತ್ವದವರನ್ನೂ ಸಹ ಆಕರ್ಷಿಸಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಭುತ್ವವೂ ತನ್ನ ನೀತಿಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುವ ಕಾಲವು ಒದಗಿದೆ. ನ್ಯಾಯ

ಸ್ಥಾನಗಳು, ಕಛೇರಿಗಳು, ವಿದ್ಯಾಶಾಲೆ ಮತ್ತು ಪೀಠಗಳು, ಇವುಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹಿಂದೀಭಾಷೆಯ ಸ್ಥಾನವೇನೆಂಬುದು ದೃಢಪಡಬೇಕು. ಪ್ರತಿ ಪ್ರಾಂತದ ಮುಖ್ಯ ಭಾಷೆಯು ಪ್ರಾಂತೀಯ ಭಾಷೆಯೇ ಆದರೂ ರಾಷ್ಟ್ರಭಾಷೆಯೂ ಸಹ ಅಂಗೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಅದರ ಭದ್ರತೆಯು ಕಾದಿಡಲ್ಪಡಬೇಕು. ರಾಷ್ಟ್ರಭಾಷಾ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ದಕ್ಷಿಣ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ." ಈ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೀ ಪ್ರಚಾರವು ಯಾವ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಬರುವುದೋ ಹಾಗೆಯೇ ರಾಷ್ಟ್ರ ನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಯವು ಮುಂದುವರೆಯುವುದೆಂಬುದನ್ನು ಯಾರೂ ಮರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೀ ಪ್ರಚಾರವು ಬಹಳ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಆಶಾಜನಿಕವಾಗಿದೆ ಸಂಯುಕ್ತ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕವು ತನ್ನ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರಿ ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೂ, ತನ್ನ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೂ ಹಿಂದೀಭಾಷಾ ಪರಿಚಯವು ಅತ್ಯವಶ್ಯಕ. ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಮೈಸೂರು ಕಣ್ಣಿನಂತಿದೆ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲೂ ಇದೇ ಹುರುಪು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಹುದಲ್ಲವೇ ?

ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ ಪೇಪರ್ ಮಾರ್ಟ್

☆

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಎಲ್ಲಾ ತರಹೆಯ
ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಕಾಗದಗಳು, ಇಂಕು, ಕ್ಯಾಲಿಕೋ
ಮತ್ತು ಸ್ಟೇಷನರಿ ಮತ್ತು ಉತ್ತಮವಾದ
ರೋಲರ್ ಕಾಂಪೋಜಿಷನ್ ದೊರೆಯುತ್ತೆ
ಒಮ್ಮೆ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿರಿ.

☆

ಸುಲ್ತಾನ್ ಪೇಟೆ—ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ

ವಿನೋಬಾ ನಗರದ ನೆನಪುಗಳು

★

ಲೇಖಕರು :
ಶ್ರೀ ಕೆ. ಸಂಪಂಗಿರಾಮಯ್ಯ, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್.,

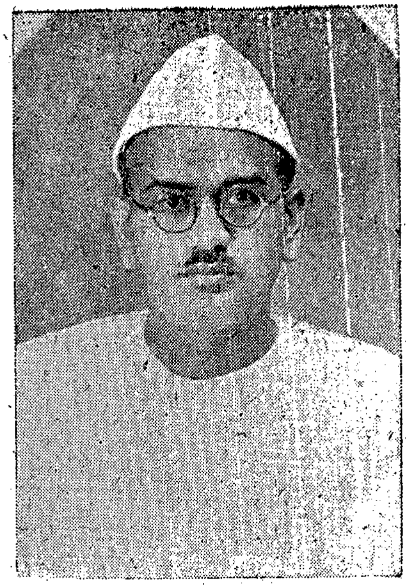

ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಕೊನೆಯ ಸ್ಟೇಷನ್ ಆಗಿರುವ ಹರಿಹರಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು ೧॥ ಮೈಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಹರಳಾಪುರವೆಂಬ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ತುಂಗಾನದಿಯ ಪೂರ್ವದ ದಡದಲ್ಲಿ ವಿನೋಬ ನಗರವು ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿತ್ತು. ಸುಮಾರು ೩೦ ಎಕರೆ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಅಂದವಾಗಿ ನಿಯೋಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಸರ್ವಾನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡು ಬಿದಿರಿನಿಂದ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ತುಂಗಾ ನದಿಯಿಂದ ಯಂತ್ರಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ನೀರನ್ನು ತಂದು ಜನರ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸಿದ್ದುದಲ್ಲದೆ ನೆಲದಮೇಲಿನ ಧೂಳನ್ನಡಗಿಸಲು ಮತ್ತು ತಂಪನ್ನುಂಟುಮಾಡಲು ಏರ್ಪಾಟುಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಡೈನಮೋ ಸಹಾಯದಿಂದ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ಅದರಿಂದ ನಗರದ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಬೆಳಗಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಬಾಕಿ ಬಾಗಗಳಿಗೆ ಪೆಟ್ರೋಮ್ಯಾಕ್ಸ್ ದೀಪಗಳನ್ನು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಒದಗಿದಲಾಗಿತ್ತು. ವಿಶಾಲವಾದ ಸಭಾಮಂಟಪಗಳು, ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸಿದ ಬೋಜನಶಾಲೆ ಮತ್ತು ಪಾಕಶಾಲೆಗಳು, ಸುವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ಬಿಡಾರಗಳು, ಸಿಸ್ತು ಸೌಜನ್ಯತೆ ಗಾಂಭೀರ್ಯದ ಸ್ವಯಂ ಸೇವಕರ ದಳಗಳು, ಸೇವಾತತ್ಪರತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಉತ್ಸಾಹಶಾಲಿಗಳಾದ ಸ್ವಾಗತಸಮಿತಿಯ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕರು, ಈ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ವಿನೋಬ ನಗರವು ಅತಿಥಿ-ಅಭ್ಯಾಗತರೆಲ್ಲರೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದವು.

ಹೆಚ್ಚಾದ ಆಳವಿಲ್ಲದೆ ಸ್ವಚ್ಛವಾದ ನೀರಿನಿಂದ ಕೂಡಿ ಗಂಭೀರವಾಗಿಯೂ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲಗೂ ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ತುಂಗಾ ನದಿಯು, ಅದರ ದಡದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯಾದ ಬೆಳದಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಹೂ ಹಾಸಿಗೆಯಂತೆ ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನುಣ್ಮರಳಿನ ಆನಂದದ ದೃಶ್ಯವೂ ಅದರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಚಿಗುರೆಲೆಗಳಿಂದಲೂ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಕಾಯಿಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿ ಬೇಸಗೆ ಬಿಸಲಿನಲ್ಲಿ ಬಳಲುತ್ತಿರುವ ಜನಸಮೂಹವನ್ನು ತನ್ನೆಡೆಗೆ ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಿಹಿಮಾವಿನ ಮರಗಳೂ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಪ್ರಕೃತಿದೇವಿಯ ಕಾಣಿಕೆಗಳು.

ಮಿತವಾಗಿ ಅಲಂಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಉನ್ನತವಾಗಿ ಮೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಧ್ವಜಸ್ಥಂಬಗಳಮೇಲೆ ಮೈಸೂರರಸರ ಗಂಡಬೇರುಂಡ ಪತಾಕೆಯೂ ಮತ್ತು ಭಾರತ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಕುರುಹಾದ ತ್ರಿವರ್ಣ ಧ್ವಜವೂ ಹಾರಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ನಾಗಸ್ವರದ ಸುಶ್ರಾವ್ಯವಾದ ತಾಳಮೇಳಗಳು ಜನರಿಗೆ ಆಹ್ಲಾದವನ್ನು ಬೀರುತ್ತಿತ್ತು. ಸ್ವಯಂ ಸೇವಕರ 'ಬ್ಯಾಂಡ್' ಸೆಟ್ಟಿನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಘೋಷಣೆಯು ಉಲಪು ಜನರ ಹೃದಯಗಳನ್ನು ಮಿಡಿಯುತ್ತಿತ್ತು.

ವಿನೋಬಾ ನಗರದ ವೈಭವದ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳು ಮೂರು ದಿನಗಳು ಮಾತ್ರ! ಆದರೆ ಅದರ ಸವಿನೆನಪುಗಳು ಅಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳ ಪ್ರಭಾವಯುತ ಫಲಗಳೂ ಮೈಸೂರು ಜನತೆಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿರುವ ಘನತೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗಳು ಚಿರಕಾಲ ಉಳಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.

ಸಾಮ್ಯಸ್ವರೂಪರೂ, ಅಗಾಧವಾದ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಪ್ರಭೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದವರೂ ಹಸುಗೂಸಿನಂತೆ ಸರಳಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳವರೂ, ಅಪ್ರತಿಮರಾಜಕಾರಣ ನಿಪುಣರೂ, ಮಾನವಕೋಟಿಯ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸುವರೂ, ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚಿನ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳೂ ಆದ ಡಾ|| ರಾಜೇಂದ್ರ ಪ್ರಸಾದರೂ ಮೈಸೂರು ಜನರ ಮೇಲೆ ಕೃಪೆಯಿಟ್ಟು ದಯಮಾಡಿಸಿದ್ದು ಇಲ್ಲಿನ

ಮುಖ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು. ಅವರ ದಿವ್ಯವಾದ ವಾಣಿಯು, ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಬಿರಿಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ದಣಿದು ಸಂತಪ್ತರಾಗಿದ್ದವರ ಮೇಲೆ ಅಮೃತಸೇಚನದಂತೆ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಮಾನವ ಹೃದಯದ ವೈಶಾಲ್ಯತೆಯನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ನಿಷ್ಕಲ್ಮಷವಾಗಿ, ನಿರರ್ಗಳವಾಗಿ ನಿರಾಡಂಬರವಾಗಿ, ನಿಶ್ಚಯ ಗುರಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಅವರ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಪಾವನ ಹೃದಯರಾದ ಜನರು ಆನಂದದಿಂದ ನಲಿಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ಬಾಬು ರಾಜೇಂದ್ರ ಪ್ರಸಾದರಿಗೆ ಮೈಸೂರಿನವರ ಮೇಲೆ ಮಮತೆ. ಪರಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನೂ, ಮಾನವ ಶ್ರೇಣಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮನೂ, ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಆದರ್ಶ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹದಲ್ಲಿ, ಪ್ರಥಮ ಆದರ್ಶ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹಿಯೂ ಆದ ವಿನೋಬಾ ಭಾವೆಯ ಹೆಸರನ್ನು ಈ ನಗರಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು, ಬಾಬುಯವರು ನಲಿದಾಡಿದರು. ಆ ನಗರದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚಿನ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಬೆರಗಾದರು. ಮೈಸೂರಿನ ಜನರ ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನೂ, ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ ನಿಪುಣತೆಯನ್ನು ಬಾಯಿತುಂಬ ಹೊಗಳಿದರು. ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಸೂಕ್ತವಾದ ಮತ್ತು ದೂರದರ್ಶಿತ್ವದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನಿತ್ತರು.

ಕರ್ನಾಟಕದ ಕಣ್ಮಣಿಯಾದ ವಿಶೇಷ ಪ್ರಾಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ವಾಗ್ಮಿಗಳೂ, ಚತುರರೂ ಆದ ಶ್ರೀ ಮುಮ್ಮಡಿ ಕೃಷ್ಣರಾಯರು ತಮ್ಮ ವೀರವಾಣಿಯಿಂದ ಕರ್ನಾಟಕ ಏಕೀಕರಣದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಸಾರಿದರು. ವಿನೋಬ ನಗರವು ಮೈಸೂರು, ಮುಂಬೈ, ಮದರಾಸ್ ಪ್ರಾಂತಗಳ ಗಡಿಗಳ ಸಂಗಮ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿತವಾಗಿದ್ದುದೂ, ಅಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನವರ ಕಾರ್ಯದಕ್ಷತೆಯೂ, ಬುದ್ಧಿಕುಶಲತೆಯೂ ಕಾಣಬರುತ್ತಿದ್ದುದೂ ಅಖಿಲ ಭಾರತದ ಪ್ರಮುಖ ನಾಯಕರ ಆಶೀರ್ವಾದ ಸಹಕಾರಗಳು ದೊರೆತುದೂ ಇವೆಲ್ಲವೂ, ಕರ್ನಾಟಕದ ಏಕೀಕರಣದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಮುದವೀಡಕರ್‌ಯವರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಆಶಾ ಜ್ಯೋತಿಯನ್ನು ಜಾಜ್ವಲ್ಯಮಾನಮಾಡಿತು. ಸಾಂಗ್ಲಿ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಮಾಜಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ|| ಅಶ್ವತ್ಥರಾವ್ ಮಹಿಷಿಯವರೂ, ಮಂಗಳೂರಿನ ಮತ್ತು ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಮುಖ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮುಂದಾಳುಗಳು ಇಲ್ಲಿಗೆ ದಯಮಾಡಿಸಿದ್ದುದು ಮತ್ತಷ್ಟು ಕಳೆಕಟ್ಟಿತು.

ಇಲ್ಲಿನ ರಾಜಕೀಯವೂ ಸಹ ಇಲ್ಲಿ ಹರಿಯುವ ತುಂಗಾ ಪ್ರವಾಹದಂತೆಯೇ ಇತ್ತು. ಹುಚ್ಚು ಹೊಳೆಯಿಲ್ಲ; ಆರ್ಭಟವಿಲ್ಲ; ಅಲ್ಲಕಲ್ಲೋಲವಿಲ್ಲ. ಪ್ರಶಾಂತವೂ ಗಂಭೀರವೂ ಆಗಿದ್ದು ಆಳಕಾಣದಂತೆ ಹರಿಯುವ ಹೊಳೆ. ತಳದ ಮರಳಿನ ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣದಂತೆ ಆಡಂಬರ ತೋರದಂತೆ ಹರಿದು ಹೋಗಿ ನಾಡನ್ನು ಫಲವತ್ತಾಗಿ ಮಾಡಿ ಸೊಬಗು ಸೌಭಾಗ್ಯಗಳನ್ನು ನೀಡುವ ಪ್ರವಾಹ. ಮೇಲೆ ನೋಡಿದರೆ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ನೀರು; ಮರಳನ್ನು ತೋಡಿದಷ್ಟೂ ಪ್ರವಾಹ, ಅಂದರೆ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಪ್ರವಾಹವಲ್ಲ; ನಿರರ್ಥಕವಾದ ಪ್ರವಾಹವಲ್ಲ; ಜೀವದಾನದ ಪ್ರವಾಹ. ಇಲ್ಲಿನ ರಾಜಕೀಯವೂ ಅಂತೆಯೇ! ಇಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಲಾಗಿರುವ ಮುಖ್ಯವಾದ ರಾಜಕೀಯ ತೀರ್ಮಾನವೂ ಹಾಗೆಯೇ ಇದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದಷ್ಟೂ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಆಟಾಟೋಪವಿಲ್ಲ, ಆರ್ಭಟವಿಲ್ಲ, ವೃಥಾ ಪೌರುಷವಿಲ್ಲ. ಜನತೆಗೆ ಮೇಲ್ಮೆಯನ್ನೀಯುವ ರಚನಾತ್ಮಕ ಕಾರ್ಯದ ಅಡಿಪಾಯದ ಮೇಲೆ ರಾಜಕೀಯದ ಗುರಿಯನ್ನಿಡಲಾಗಿದೆ. ಸತ್ಯ, ಅಹಿಂಸೆ ಎಂಬ ದಡಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯವು ಪ್ರಶಾಂತವಾಗಿಯೂ, ಗಂಭೀರವಾಗಿಯೂ ಹರಿದು ಹೋಗತಕ್ಕದ್ದಿದೆ. ಹಾಗೆ ಹರಿಯಲು ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳು ಬಂದರೆ ಪ್ರವಾಹವು ಮಾತ್ರ ನಿಲ್ಲತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ಕೊಳೆಯ ಕೂಪಗಳನ್ನು ತೋಡಿದು ಹಾಕದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ.

ಆಗಿನ ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಅಧಿಕಾರ ಸ್ವೀಕಾರದ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಪದೇಪದೇ ಅನೇಕ ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ತಲೆ ಹಾಕುತ್ತಿತ್ತು. ಅದು ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಸಜೀವ ಸಮಸ್ಯೆ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಒಂದು ಪಂಗಡದವರ ವಾದ. ಮತ್ತೊಂದು ಪಂಗಡದವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಇದಕ್ಕೆ ತೀರ ಭಿನ್ನವಾಗಿತ್ತು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಎದುರಾಳಿಗಳಿಗಂತೂ ಇದು ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಬಹಳ ಜಟಿಲವಾದುದು ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಕೊಡಬಹುದಾದ ಯಾವದೊಂದು ಉತ್ತರವು ಸದಾ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಸಿದ್ಧಾಂತವಾಗಲಾರದು. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲೇ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ತಾನಾಗಿಯೇ ಬಗೆಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿತ್ತು. ಕೊಂಚ ತಾಳಿದರೆ ನಷ್ಟವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ವಿನೋಬ ನಗರದಲ್ಲಿ ಆದ ನಿರ್ಣಯವೂ ಸಹ ಇದಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿತ್ತು.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ವಿನೋಬಾ ನಗರದ ಅಧಿವೇಶನವು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಿತು. ನಮ್ಮ ರಾಜಕೀಯವು ಪ್ರಗತಿ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮತ್ತಷ್ಟು ಮುಂದುವರಿದಿದೆ. ನಮ್ಮ ಸಂಘಟನಾ ಶಕ್ತಿ, ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ ಶಕ್ತಿ ಮೇಲ್ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಜನತೆಯ ವಿವಿಧ ಪಂಗಡಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ನೇಹ ಸೌಹಾರ್ದಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿವೆ. ನಮ್ಮ ಗುರಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಲು ನಮಗೆ ದೊರೆಯ ಬೇಕಾದುದು ಭಗವಂತನ ದಯೆ, ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರ ಕೃಪೆ.

ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪ್ರಮುಖರಾದ
ಶ್ರೀ|| ಸಿ. ಕೆ. ಬಾಲಕೃಷ್ಣನ್‌ರವರು

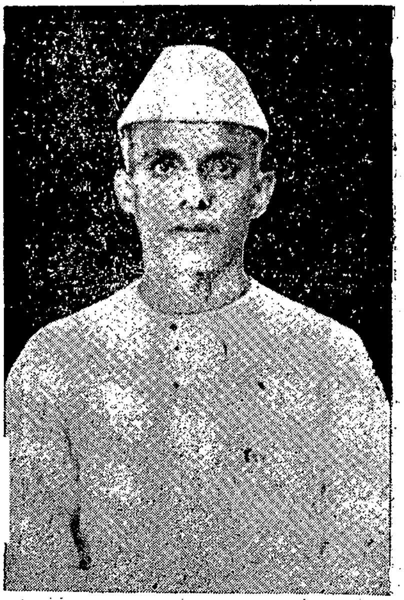

ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪ್ರಮುಖರಾದ
ಶ್ರೀ ಎನ್. ಸಿ. ನಾಗಯ್ಯರೆಡ್ಡಿ, ಬಿ.ಎ., ರವರು

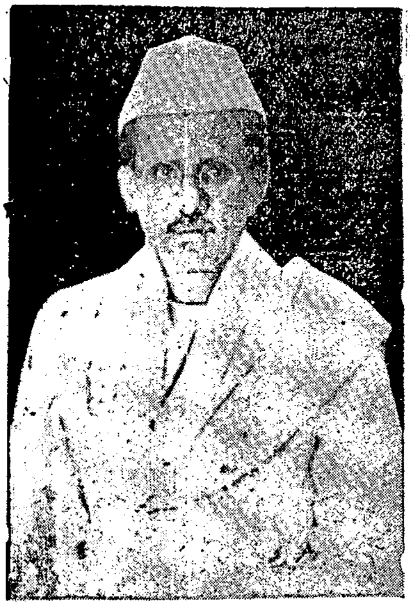

ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪ್ರಮುಖರಾದ
ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ವೆಂಕಟಸಾಮಿರೆಡ್ಡಿ ರವರು

ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪ್ರ[illegible]
ಶ್ರೀ|| ನಾರಾಯಣಗೌಡ

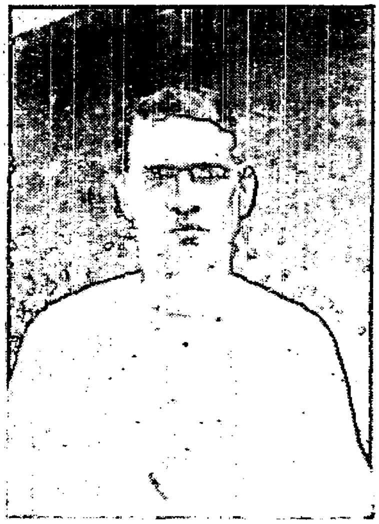

ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪ್ರಮುಖರೂ, ಹಾಲಿ
ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸೇವೆಯನ್ನು
ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿರುವ

ಶ್ರೀ॥ ಎ. ಷಡ್. ಷರೀಪ್

ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ., ಅವರು

ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪ್ರಮುಖರೂ, ಹಾಲಿ
ದೇಶದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ

ಶ್ರೀ॥ ಪರಶುರಾಂರವರು

ಕೋಲಾರದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪ್ರಮುಖರಾದ

ಶ್ರೀ॥ ಸರ್ವಜ್ಞಮೂರ್ತಿಯವರು

ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಮಿತಿ
ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾದ

ಶ್ರೀ॥ ಮಾಗಡಿ ಕೆ. ನಾರಾಯಣಶೆಟ್ಟರವರು

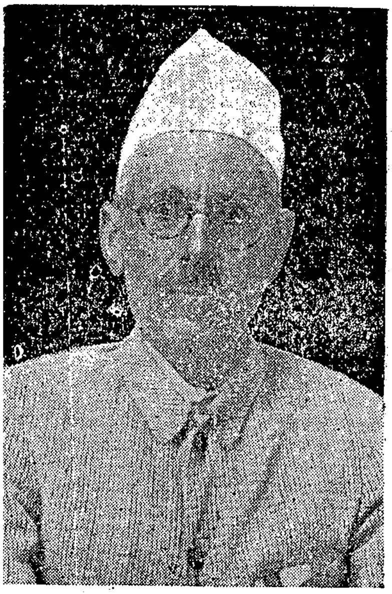

ಬೆಂಗಳೂರು ಪೌರಸಭಾ ಸದಸ್ಯರಾದ
ಶ್ರೀ ರಾಮುಲಾಲ್ ತಿವಾರಿ,
ಎಂ. ಆರ್. ಎ. ರವರು

ಬೆಂಗಳೂರು ಪೌರಸಭಾ ಸದಸ್ಯರಾದ
ಶ್ರೀ|| ಗಂಗಾಧರಸ್ವಾಮಿಯವರು

ಬೆಂಗಳೂರು ಪೌರಸಭಾ ಸದಸ್ಯರಾದ
ಶ್ರೀ|| ಹೆಚ್. ಸಿ.
ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣರಾಯರವರು

ನಂಜನಗೂಡಿನ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪ್ರಮುಖರಾದ
ಶ್ರೀ|| ಎಮ್. ಸಿ. ಗುರು,
ಬಿ.ಎ. ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ. ಯವರು.

ಚಿತ್ರದುರ್ಗದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪ್ರಮುಖರಾದ
ಶ್ರೀ|| ಗೋವಿಂದರಡ್ಡಿ
ಎಂ.ಎ.,ಬಿ.ಟಿ.ಬಿ.ಎಲ್: ರವರು
ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಸನ್ನದನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರುವ
ವಕೀಲರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು

ಚಿತ್ರದುರ್ಗದ ಜಿಲ್ಲಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪ್ರಮುಖರಾದ
ಶ್ರೀ|| ಜಿ. ವೀರಪ್ಪ
ಬಿ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ., ರವರು

ಶಿವಮೊಗ್ಗಾ ಜಿಲ್ಲಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪ್ರಮುಖರೂ
ನ್ಯಾಯವಿಧಾಯಕ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರೂ ಆದ
ಶ್ರೀ|| ಹೆಚ್. ಎನ್. ರುದ್ರಪ್ಪನವರು

ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪ್ರಮುಖರಾದ
ಶ್ರೀ|| ಮಳವಳ್ಳಿ ಜಿ. ವೀರಪ್ಪನವರು

ನಮ್ಮ ಪುಸ್ತಕ

ಶ್ರೀ ದೇವುಡು ಅವರ ಸಂಪಾದಕತ್ವದಲ್ಲಿ ಹೊರಡುವ ಕುಟುಂಬ
ಮಾಸ ಪತ್ರಿಕೆ

★

ಇದರಲ್ಲಿ

ವೇದ, ವೇದಾಂತ, ವಿಜ್ಞಾನ, ಶಾಸ್ತ್ರ, ಚರಿತ್ರೆ ಮೊದಲಾದ ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲೆ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾದ ಲೇಖನಗಳು ಬರುವುವು.	ಹಿರಿಯರಿಗೆ, ಕಿರಿಯರಿಗೆ, ಹೆಂಗಸರಿಗೆ, ಗಂಡಸರಿಗೆ, ಬಾಲಕರಿಗೆ ವೃದ್ಧರಿಗೆ ತರುಣಿ ತರುಣರಿಗೆ ಸರ್ವರಿಗೂ ರುಚಿಸುವ ಲೇಖನಗಳು.

ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ ೩ ರೂಪಾಯಿ ೬ ಆಣೆ ಅಂಚೆ ವೆಚ್ಚ ಸೇರಿ

★

★ ನಮ್ಮ ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರ, ★

ಬಸವನಗುಡಿ ಪಿ. ಒ. : : ಬೆಂಗಳೂರು

★ ದೇವುಡು ಅಕ್ಷರ ಪ್ರಚಾರ ಪದ್ಧತಿ

★ ಪ್ರಯೋಗಸಿದ್ಧವಾದುದು. ೪–೬ ವಾರಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಓದಿಬರೆಯಲು ಸುಲಭವಾಗಿ ಕಲಿಯಬಹುದು. ನಿಮ್ಮೂರಿನಲ್ಲಿಯೂ ಕಲಿಸಿ ಅನಕ್ಷರರನ್ನು ಅಕ್ಷರಸ್ತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ. ದೇಶಸೇವೆ ಮಾಡಿ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ಗಳಿಸಿ.

★

ಓದುವ ಪುಸ್ತಕ	....	....	೦—೪—೦
ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಕೈಪಿಡಿ	....	....	೦—೮—೦
ಕಲಿತ ಮೇಲೆ ಓದುವ ಪುಸ್ತಕಗಳು ೨೫	....	....	೧—೦—೦

ಅಂಚೆ ವೆಚ್ಚ ಬೇರೆ

NEW ASIATIC

Complete Business
of Rs. 62,04,250 in 1941
Premium Income
OVER 8 LAKHS IN 1941

Total Business
Completed In First
8 Years Exceeds
Rs. 3,20,00,000

It is the Company

YOU SHOULD REPRESENT OR INSURE

WITH

Managing Agents:

BIRLA BROTHERS LIMITED.

OUR POLICIES COVER RISKS DUE TO AIR RAIDS, AIR BOMBINGS, OR ENEMY ACTION ON CIVILIAN LIVES AT THE SAME OLD RATES AS USUAL

Apply To:

THE NEW ASIATIC LIFE INSURANCE COMPANY, LIMITED.

Head Office:
NEW DELHI

Madras Branch:
289, Lingha Chetty Street, G. T.
A. Subbiah, Branch Manager

Mysore State Office:
SULTANPET, BANGALORE CITY,

Printed & Published by H. S. Seshagiri Rao at Sree Neelakanteswara Press, B. City.

ಐದನೆಯ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮಹಾಧಿವೇಶನ

ನೆಹರು ನಗರ

ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಐದನೇ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಗಳು ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಮಂಡಳಿಯವರು ಮಂಡಿಸಿರುವ ನಿರ್ಣಯಂಗಳು:—

1 (a) ಭಾರತ ದೇಶದ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕವಿಪುಂಗವರೂ, ತತ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಶಾರದರೂ, ಅಪ್ರತಿಮ ದೇಶಭಕ್ತರೂ, ವಿಶ್ವದ ಕುಶಲಕಲೆಗಳಿಗಾಗರವಾಗಿದ್ದ 'ವಿಶ್ವಭಾರತಿ'ಯ ಸ್ಥಾಪನಾಚಾರ್ಯರೂ ಆಗಿದ್ದ ಡಾ|| ರವೀಂದ್ರನಾಥ ಠಾಕೂರ್ರವರು 1941ನೆ ಇಸ್ವಿ ಆಗಸ್ಟು 7ನೇ ದಿನ ವಿಧಿವಶರಾದುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಸಭೆಯು ತನ್ನ ಅಪಾರವಾದ ದುಃಖವನ್ನೂ ಸೂಚಿಸುತ್ತಲ್ಲದೆ, ಶೋಕಗ್ರಸ್ತರಾದ ಮೃತರ ಬಂಧುಮಿತ್ರರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಅನುತಾಪವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

(b) ಭಾರತದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಹಾಸಭೆಯ ಖಜಾಂಚಿಗಳು ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳು ದುಡಿದು ದೇಶೀಯ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳು ಪ್ರಜೆಗಳ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗಾಗಿ ಸತತವಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸೇಟ್ ಜಮ್ನಾಲಾಲ್ ಬಜಾಜ್‌ರವರು ಅಕಾಲಮೃತ್ಯುವಿಗೊಳಗಾದುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಸಭೆಯು ತನ್ನ ಗಾಢವಾದ ಸಂತಾಪವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಮೃತರು ಎಲ್ಲಾ ಬಗೆಯ ಪ್ರಗತಿದಾಯಕ ಮತ್ತು ಪ್ರಜಾ ಹಿತಚಿಂತನೆಯ ಉದ್ಯಮಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಅಪಾರವಾಗಿ ದ್ರವ್ಯ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ ಯಶಸ್ಸಿನ್ನು ಗಳಿಸಿದ್ದರು. ದುರ್ಭರವಾದ ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವ ಮೃತರ ಬಂಧುಮಿತ್ರರಿಗೆ ಈ ಸಭೆಯು ತನ್ನ ಅನುತಾಪವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

(c) ಭಾರತ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಹಾಸಭೆಯ ಮಾಜಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೂ ಪ್ರಚಂಡವಾಕ್ಚಾತುರ್ಯದಿಂದ ಜನತೆಯನ್ನು ಮುಗ್ಧಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅಸಮಾನ ದೇಶಭಕ್ತರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು ನಿಧನರಾದ ದನ್ನು ಕೇಳಿ ಈ ಸಭೆಯು ವಿಶೇಷ ಮರುಕಗೊಂಡಿದೆ; ಮೃತರ ಬಂಧು ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಈ ಸಭೆಯು ತನ್ನ ಅನುತಾಪವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

2 ಮೈಸೂರಿನ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ದೇಶಭಕ್ತರುಗಳೂ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕಾರ್ಯ ಕರ್ತೃಗಳೂ ಆಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಗಳಾದ ಬಿ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ, ಮಂಡ್ಯದ ರಾಮಯ್ಯ, ಮೈಸೂರಿನ ಸಿ. ಎಸ್. ದೀಕ್ಷಿತ್ ಸಾಗರದ ಇವರ ಅಕಾಲ ಮರಣಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಸಭೆಯು ತನ್ನ ಶೋಕವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಮೃತರ ಬಂಧುವರ್ಗದವರಿಗೆ ತನ್ನ ಅನುತಾಪವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

3 ದೇಶದ ಹಲವಾರು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ವಾಪಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಉಳಿದಿರುವ ಪ್ರತಿಬಂಧಕಾಜ್ಞೆಗಳ ಮತ್ತು ವಿಚಾರಣೆಯೇ ಇಲ್ಲದೆ ಶ್ರೀಗಳಾದ ಎನ್. ಡಿ. ಶಂಕರ್ ಮತ್ತು ಎಂ. ಎಸ್. ರಾಮರಾಯರು ಭಾರತ ರಕ್ಷಣಾ ಕಾನೂನು ರೀತ್ಯಾ ಬಂಧನಕ್ಕೊಳಗಾಗಿರುವುದು. ಇವುಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯು ಕಳವಳದಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಭದ್ರಾವತಿಯಲ್ಲಿ ಪೋಲೀಸ್ ಆಕ್ಟ್ 39ನೇ ಸೆಕ್ಷನ್ ರೀತ್ಯಾ ಜಾರಿಮಾಡಲಾಗಿದ್ದ ಪ್ರತಿಬಂಧಕಾಜ್ಞೆಯು ಇನ್ನೂ ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದಿರುವುದನ್ನೂ ಈ ಸಭೆಯು ಗಮನಿಸಿದೆ. ಈ ಆಜ್ಞೆಗಳು ಅನ್ಯಾಯ ವಾದವುಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಥಾನಾಮಳೆ ಪ್ರಜೆಗಳ ಮೂಲಭೂತವಾದ ಹಕ್ಕು ಗಳಿಗೆ ಧಕ್ಕೆ ತರುವಂತಾದವುಗಳಾಗಿವೆ.

ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಹಿತಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ್ಗೆ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುತ್ತಾಗಿ ಈಗಲೂ ಸಹ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್, ತನ್ನ ಸದಸ್ಯರ ಮೇಲೆ ಹಾಕಬಹುದಾದ ಪ್ರತಿಬಂಧಕಗಳಿಂದ ತಾನು ಕರ್ತವ್ಯ ದಿಂದ ವಿಮುಖವಾಗದೆ ಸಂಸ್ಥಾನಾದ್ಯಂತವೂ ಇರತಕ್ಕ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಸ್ಥಿತಿ ಯನ್ನು ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸಲು ಶ್ರಮಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಕ್ಲಿಷ್ಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು ಬಂದೊದಗಿದಾಗ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೂ, ಮಾಲೀಕರಿಗೂ ಮಧುರ ಬಾಂಧವ್ಯಗಳು ಏರ್ಪಟ್ಟು ಸುಖಶಾಂತಿಗಳು ಏರ್ಪಡಲು ಸತತವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಪಡುತ್ತದೆ.

ಮಿರ್ಕರ ಕಾನೂನು ರೂಪಗೊಂಡ ಮೇಲೆ ಮೈಸೂರು ಜನರಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದ್ದ ನ್ಯಾಯ ಬದ್ಧವಾದ ಆಶಾ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳದೆ ಹೋದುದನ್ನೂ ಅದರಲ್ಲೂ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಶಾಸನದ 9ನೇ ವಿಧಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವ ವಿಚಾರ ದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರ ಉದಾಸೀನ ಮನೋಭಾವ ಇವುಗಳು ಈ ಸಭೆಯು ಜನತೆಯ ಮುಂದೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರ ಇಂಥಾ ಮನೋಭಾವ ಮತ್ತು ಇತರ ವಿಧವಾದ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯಿಂದ ಕಾರ್ಮಿಕ ವರ್ಗದವರಲ್ಲಿ ಸುಖ ಶಾಂತಿಗಳು ನೆಲೆಯಿಸಲು ಸಾಧಕವಾಗಲಾರದೆಂದು ಸೂಚಿಸಿ, ಸರ್ಕಾರ ದವರು ಈ ಕೂಡಲೇ ಬಂಧಿತರನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆಮಾಡಿ, ಕಾರ್ಮಿಕ ಮುಖಂಡರ ಮೇಲಿನ ಇತರ ನಿರ್ಬಂಧ ನಿಷೇಧಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ಮಧುರ ಬಾಂಧವ್ಯ ಗಳನ್ನು ಬೆಳಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಭೆಯು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಯ ದಿಂದ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ; ಹಾಗೆಯೇ ಕಾರ್ಮಿಕರೂ ಸಹ ಎಂದಿನಂತೆಯೇ ಶಾಂತಿವರ್ತನೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿ ಅ ಹಿಂ ಸಾ ಮಾರ್ಗಾವಲಂಬಿಗಳಾಗಿ, ಒಗ್ಗಟ್ಟನ್ನೂ, ಶಿಸ್ತನ್ನೂ ಪರಿಪಾಲಿಸುತ್ತಾ ಬಂದು, ದೇಶದೊಳಗಿನ ಮತ್ತು ಹೊರಗಿನವರ ಅಭಿಮಾನ ಅನುತಾಪಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆಂದು ಈ ಸಭೆಯು ಆಶಿಸುತ್ತದೆ.

4. ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಚುನಾವಣೆಗಳೂ, ಮತ್ತು ಇತ್ತೀಚಿಗೆ ನಡೆದ ಶಾಸನ ಸಭೆಗಳ ಉಪಚುನಾವಣೆಗಳೂ ಇವುಗಳ ಫಲಿತಾಂಶಗಳಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟ ವಾಗಿ ಕಾಣಬರುವ ಅಂದರೆ ದೇಶದ ಮಹಾಜನರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರಲ್ಲಿ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿ ವಿಶ್ವಾಸಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ಈ ಸಭೆಯು ಸಹಜವಾದ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತದೆ.

ಹಿಂದೆ ಮಹಾ ಚುನಾವಣೆಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಿಟರ್ನಿಂಗ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಉಮೇದುವಾರರ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದ್ದುದೂ, ತದನಂತರ ಕಮೀಷನರ್ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹಾರಗಳ ಫಲರೂಪವಾಗಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿ ಸಭೆಯ 28 ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೂ, ನ್ಯಾಯ

ವಿಧಾಯಕ ಸಭೆಯ ೬ ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೂ ಪುನಃ ಚುನಾವಣೆಗಳು ನಡೆಯಲು ಏರ್ಪಾಡಾದುದೂ ಜನವಿದಿತವಾದ ಅಂಶವಾಗಿವೆ. ಹೀಗೆ ನಡೆದ ಉಪ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿ ವರ್ಗದವರು ಅನಾವಶ್ಯಕ ವಾದ ಅಧಿಕೋತ್ಸಾಹಸದ ವೈಪರೀತ್ಯವನ್ನು ತೋರಿದಾಗ್ಯೂ ಸಹ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿ ನವರು ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿದ ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿ ಸಭೆಯ 25 ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ 23 ಸ್ಥಾನ ಗಳು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗೆ ದೊರೆತಿವೆ: ನ್ಯಾಯವಿಧಾಯಕ ಸಭೆಯ 6 ಸ್ಥಾನಗಳ ಪೈಕಿ 5 ಸ್ಥಾನಗಳೂ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗೆ ಲಭಿಸಿದೆ. ನಿರ್ಬಂಧ ರಹಿತವಾದ ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಉಮೇದುವಾರರ ಜಯವು ಸ್ವತಃಸಿದ್ಧವೆಂಬುದನ್ನು ಈ ಉಪಚುನಾವಣೆಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿವೆ.

ಈ ಚುನಾವಣಾ ಫಲಿತಾಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿತವಾಗಿ ಕಾಣುವ ಅಂಶ ಗಳನ್ನು ಅಂದರೆ ಇಂತಹ ಸಂಕಷ್ಟ ದಿನಗಳಲ್ಲೂ ಸಹ ಪ್ರಜಾವರ್ಗದವರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರಿಗೆ ತೋರಿರುವ ಅವಿಚಲವಾದ ವಿಶ್ವಾಸ ಮತ್ತು ಅಭಿಮಾನ ಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯು ಮಹತ್ತರವಾದುದನ್ನಾಗಿ ಗಣಿಸುತ್ತದೆ; ಸಾಧ್ಯ ವಾದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚುಹೆಚ್ಚಿನ ಪರಿಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸಿನವರು ಪ್ರಜಾಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ ಪ್ರಜಾವರ್ಗದವರು ಅವರಲ್ಲಿ ಇವರ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಶಾಶ್ವತಗೊಳಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ಈ ಸಭೆಯು ಆಶಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ನೀಲಕಂಠೇಶ್ವರ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ವರ್ಕ್ಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ.

ಐದನೇ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮಹಾಧಿವೇಶನ

ನೆಹರು ನಗರ

ನೆಹರೂ ನಗರದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದ ಅಖಿಲ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಮಿತಿಯ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ 12-4-1942ನೆಯ ದಿನ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ|| ಎಚ್. ಸಿದ್ದಯ್ಯನವರು ಮಾಡಿದ ಮುಕ್ತಾಯ ಭಾಷಣ.

ಸ್ನೇಹಿತರೆ,

ಅಖಿಲ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಮಿತಿಯ ಈ ವರ್ಷದ ಕಡೆಯ ಅಧಿವೇಶನಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ವರ್ಷಾದ್ಯಂತವೂ ನೀವುಗಳು ನನಗೆ ನೀಡಿರುವ ನಿಮ್ಮ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಸಹಕಾರ, ಹಿರಿಮೆಯ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ನಾನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ನಾನಾ ಬಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಾಯವನ್ನೆಸಗಿದ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಅಭಿನಂದನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಸಂಸ್ಥಾನಾಮಳೆ 3 ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಬೆಂಗಳೂರು ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ನಗರಗಳೇ ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ಪೌರಸಭೆಗಳಲ್ಲೂ ನಾವು ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿರುತ್ತೇವೆ. ವರ್ಷಾರಂಭದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸಂಖ್ಯಾಬಲವು 106 ರಿಂದ 127 ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ನ್ಯಾಯ

ವಿಧಾಯಕ ಸಭೆಯ ಸಂಖ್ಯೆಯು 16 ರಿಂದ 22ಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಶಾಸನಸಭೆಗಳಲ್ಲಿನ ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳು ಸರ್ವಜನಾದರಣೀಯು ವಾಗಿದ್ದುದನ್ನು ನಾವುಗಳು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ನಾವು ಹಲವಾರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡೆವು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಹಲ ಕೆಲವುಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡಿರುತ್ತೇವೆ; ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಈ ವರ್ಷ ದಲ್ಲಿನ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳು ನಾನಾಮುಖಗಳಾಗಿದ್ದುದಲ್ಲದೆ ಯಶಸ್ವಿ ಯಾಗಿಯೂ ನಿರ್ವಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಬಲವನ್ನೂ ಸಹ ಗಳಿಸಿರುತ್ತವೆ. ಲಾಭನಷ್ಟಗಳು ಸರಿತೂಗುವಂತಿದೆ. ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಮಟ್ಟವು ಉನ್ನತ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಾ ಅನೇಕ ಮಹಾಜನರ ಆದರ ವಿಶ್ವಾಸ ಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರಿಂದ ದ್ರವ್ಯ ಸಹಾಯವನ್ನು ಸಹ ಪಡೆದಿದು ತ್ತೇವೆ. ಈ ಉಪಕಾರವನ್ನು ನಾನು ವಿಶೇಷ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಂವತ್ಸರದಲ್ಲಿ ಹಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಚುನಾವಣೆಗಳೂ ಪ್ರಜಾ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಭೆ ಮತ್ತು ಶಾಸನಸಭೆಗಳ ಉಪಚುನಾವಣೆಗಳೂ ನಡೆದುವು. ಮತ್ತು ಅಂಥಾ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ನಮಗೆ ಲಭಿಸಿರುವ ಜಯವು ಗನು ನಾರ್ಹವಾದುದೂ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಸಂಗತಿಯೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಹೆಸರು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲಿ ಮನೆಮಾತಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವಷ್ಟು ಆದರ ವಿಶ್ವಾಸಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿರುತ್ತದೆ.

ನನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯ ಮಿತ್ರರೂ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳೂ ಆದ ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸಿರುವ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮರವರು ನೀಡಿರುವ ಸಹಕಾರ ಮತ್ತು ಸಹಾಯುಗಳನ್ನು ನಾನು ವಂದನಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅಂತೆಯೇ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡರಿಗೂ, ಪ್ರಕಟನ ಶಾಖಾಧಿಕಾರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಸಂಪಂಗಿ ರಾಮಯ್ಯನವರಿಗೂ ಸಹ ಅವರ ಸಹಕಾರ ಸಹಾನುಭೂತಿಗಾಗಿ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳು. ಕೇಂದ್ರ ಕಾರ್ಯಾಲಯದ ಕಾರ್ಯಕರ್ತೃಗಳೂ ಸಹ ಅಭಿ ಅಭಿನಂದನಾರ್ಹರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ವರ್ಷಾದ್ಯಂತವೂ ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟ ಕಾರ್ಯ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿನ ನಾನಾ ಮಿತ್ರರಿಗೂ ನನ್ನ ಅಭಿನಂದನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ರಚನಾತ್ಮಕ

ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಮತ್ತು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರಲು ನಾನಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕಮಿಟಿಗಳವರೂ ಅನೇಕ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸದಸ್ಯರೂ ಇತರರೂ ದುಡಿದಿರುತ್ತಾರೆ; ಅವರಿಗೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳು. ನನ್ನ ಯತ್ಕಿಂಚಕ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಹತ್ತರ ಮಾಡಿ ಪ್ರಶಂಸಿಸಿ ನನಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಒಳಗಿನ ಮತ್ತು ಹೊರಗಿನ ವೃತ್ತಪತ್ರಿಕೆಗಳವರಿಗೆ ನಾನು ಚಿರಋಣಿಯಾಗಿರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಮಂಡಳಿಯ ನನ್ನ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳು ನನಗೆ ವಿಶೇಷ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡುತ್ತಾ ಉಪಯುಕ್ತ ಸಲಹೆಗಳನ್ನಿತ್ತು ನನಗೆ ಶಕ್ತಿ ಸ್ಫೂರ್ತಿಗಳನ್ನಿತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ; ಅವರಿಗೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು. ಈ ಪೈಕಿ ಶ್ರೀಗಳಾದ ಎಚ್. ಸಿ. ದಾಸಪ್ಪ, ಟಿ. ಸಿದ್ಧಲಿಂಗಯ್ಯ, ಎಸ್. ರಂಗರಾಮಯ್ಯ ಇವರುಗಳು ಈ ದಿನ ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಇರಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿರುವದು ವಿಷಾದಕರವಾದುದಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಸಕ್ತ ಸಂವತ್ಸರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆದಿವೆ; ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಜನರಿಂದ ಅಸಮಾನ ಬೆಂಬಲವು ದೊರೆತಿದೆ; ಅಲ್ಲದೆ ನಾನಾ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಾಜನರು ಸತ್ಕಾರ ಕೂಟಗಳನ್ನೇರ್ಪಡಿಸುವುದರ ಮೂಲಕವೂ ಬಿನ್ನವತ್ತಳೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವುದರ ಮೂಲಕವೂ ತಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸಿರುವುದು ಈ ಸಂವತ್ಸರದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯದ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಧ್ಯೇಯಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ಪಥದಲ್ಲಿ ನಾವು ಕ್ಲಿಷ್ಟವಾದ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಹಾದು ಬಂದು ಸಗಮ ಪಥಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸೇರಿರುತ್ತೇವೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿರುತ್ತೇನೆ.

ನನ್ನ ಮಿತ್ರರೂ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧರೂ ಆದ ಶ್ರೀ. ಕೆ. ಟಿ. ಬಾಷ್ಯಂರವರು ವಹಿಸಿದ್ದ ಈ ಕಾರ್ಯಭಾರವನ್ನು ನನ್ನ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ. ಟಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯರವರಿಗೆ ವಹಿಸಿ ಹರ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರು ಒಂದು ಪರ್ವಕಾಲದಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈ ಗದ್ದುಗೆಯನ್ನೇರುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಭಾರತದ ದೇಶದ ರಾಜಕೀಯ ಮೋಲ್ಮುಖವೇ ಮಾರ್ಪಾಡಾಗುವ ಇಂತ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಸುಗಮವಾದ ಪಥದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ಈ ನನ ಮಿತ್ರರನ್ನಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾರನ್ನು ಚುನಾಯಿಸುವುದು ?

ಈ ಮಹತ್ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ|| ಟಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯರವರಿಗೆ ನನ್ನ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾದ ಸಹಕಾರವನ್ನು ನೀಡಲು ಸದಾ ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದು ನನಗೆ ಸುಭದ್ರವಾದ ಮತ್ತು ಉತ್ತೇಜನಕಾರಿಯಾದ ಈ ಸ್ಥಾನ ಗೌರವವನ್ನೂ ವಹಿಸಿದ ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ಟಿ. ಭಾಷ್ಯಂರವರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ ಈ ಮಹನೀಯರೂ ಮತ್ತು ಅವರ ಹಿಂದಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ|| ಎಚ್. ಸಿ. ದಾಸಪ್ಪ, ಟಿ. ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯ ಇವರುಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಕಾರ್ಯಭಾರಗಳನ್ನು ಶ್ರೀ|| ಟಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯರವರು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ಧೃಢವಾಗಿ ನಂಬಿರುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀ|| ಟಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯರವರು ಕಾರ್ಯಭಾರವನ್ನು ನಡೆಯಿಸಲು ದಕ್ಷತೆಯನ್ನೂ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆಂಬುದು ನಿರ್ವಿವಾದವಾದ ಅಂಶವಾಗಿದೆ.

ಸ್ನೇಹಿತರೆ, ಗತಸಂವತ್ಸರ ಸವಿನೆನವುಗಳು ನನಗೆ ಸದಾಕಾಲವೂ ಹಿತವನ್ನೂ ಹರ್ಷವನ್ನೂ ಉಂಟುಮಾಡುವಂತಾಗಿವೆ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ವಂದನೆಗಳು.

ವಂದೇಮಾತರಂ

ಶ್ರೀ ನೀಲಕಂಠೇಶ್ವರ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ವರ್ಕ್ಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ.

ನೆಹರೂ ನಗರದಲ್ಲಿ ಸಮಾವೇಶವಾದ ೫ನೆಯ

ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮಹಾಧಿವೇಶನದ

ಸ್ವಾಗತಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ

ಶ್ರೀ॥ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪನವರು ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣ

ತಾರೀಖು, ೧೨–೪–೧೯೪೨, ಭಾನುವಾರ

ಸೋದರಿ ಸೋದರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳೆ, ಸ್ನೇಹಿತರೆ,

ಈ ಐತಿಹಾಸಿಕ ನಗರಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುವೆನು. ಈ "ನೆಹ್ರೂ ನಗರ"ವು ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಭಾರತ ಪುತ್ರರಲ್ಲೊಬ್ಬರಾದ ಪಂಡಿತ ಜವಹರಲಾಲ್ ನೆಹ್ರೂರವರ ನಾಮಧೇಯದ ಹೆಸರನ್ನು ಹೊತ್ತಿದೆ. ಈ ನಗರವು ಎರಡು ದಿನಗಳೊ ಅಥವಾ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ದಿನಗಳೊ ನಿಮ್ಮ ಬಿಡಾರವಾಗಿರುವುದು. ಈ ನಗರದಲ್ಲಿ ನೀವು, ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿನ ಸುಮಾರು ೭೩ ಲಕ್ಷ ಪ್ರಜೆಗಳದೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಈ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಉಪಖಂಡದಲ್ಲಿನ ಮೂರರಲ್ಲೊಂದು ಪಾಲು ಪ್ರಜೆಗಳ ಭವಿತವ್ಯವು, ಅಂದರೆ, ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಸಂಸ್ಥಾನ ಪ್ರಜೆಗಳ ಕ್ಷೇಮ ಚಿಂತನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಡುವ ಮಹತ್ತರ ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾವು ಏರ್ಪಡಿಸಿರುವ ಸ್ವಾಗತೋಪಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಲೋಪಗಳಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಈ ನಗರದ ಯಂತ್ರಸಿದ್ಧ ನಾಮಧೇಯದಿಂದ ನಿಮ್ಮಲ್ಲುತ್ಪನ್ನವಾಗುವ ಉನ್ನತ ಪ್ರೇರೇಪಣೆಗಳು ಆ ಲೋಪದೋಷಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಪರಿಹಾರ ರೂಪವಾಗಿರುವುದೆಂದು ನಾನೆಣಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳೇನೋ ಪೂರ್ಣವಾಗಿವೆ; ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಕೈಗಳು ಮಾತ್ರ ಬರಿಯವು. ಈ ಸ್ವಾಗತ ಸಿದ್ಧತೆಗಳು ಸಾಧ್ಯವಾದಮಟ್ಟಿಗೂ ಯಾವ ಲೋಪದೋಷಗಳಿಗೂ ಎಡೆಗೊಡಕೂಡದೆಂಬುದೇ ನಮ್ಮ ಅಭಿಮತ. ಆದರೆ, ನೀವು ಮಾತ್ರ ನಾವು ಮಾಡಿರುವ ಸಿದ್ಧತೆಗಳ ಕಡೆ ನೋಡಬೇಡಿ; ನಮ್ಮ ಮನವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ. ನಾವು ನಿಮಗೆ ತೊಂದರೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡು

ತ್ತಿದ್ದೇವೆಂಬುದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದರೂ ನಿಮ್ಮ ಈ ಪ್ರವಾಸವು ಸುಖಮ
ಯವಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಸ್ವಾಗತ ಸಮಿತಿಯೇನೊ ಬಹುವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆ. ಈ ಕಾರ್ಯ
ಗಳಲ್ಲಿ ನನಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಸಹಾಯಮಾಡಿದ ನನ್ನ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳಿಗೂ ಸಾನು
ಭೂತಿ ತೋರಿದ ಇತರರಿಗೂ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅವರ ವಿಷ
ಯವಾಗಿ ಮುಂದೆ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಬಿನ್ನವಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೆನು.

ಬೆಂಗಳೂರು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನ ಪುರಾತನ ವೈಭವದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಒಂದೆರಡು
ಮಾತುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರೆ ಅಪ್ರಕೃತವೆನಿಸದು. ಇವೊತ್ತು ಭಾರತದ ಮುಖ್ಯ
ನಗರಗಳಲ್ಲೊಂದಾಗಿರುವ ಸುಂದರವಾದ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಂತೂ
ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಸಹಜವಾದ ಹೆಮ್ಮೆ ಇದ್ದೇಯಿದೆ. ಈ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಅತ್ಯಂತ ಪುರಾತನ
ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ನೋಡಿದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ
ನ್ನೈದಿದ್ದ ಎರಡು ಮುಖ್ಯ ಪ್ರದೇಶಗಳು—ಒಂದು ಹೊಸಕೋಟೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿರುವ
ನಂದಗುಡಿ; ಇನ್ನೊಂದು ಚನ್ನಪಟ್ಟಣದ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಮಾಕುಂದ. ಇಲ್ಲಿಗೆ
ಸಮೀಪವಾಗಿರುವ ಮಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಸಹ ಸೋಮವಂಶದ ವಿಜಯಗೋಪಾಲನೆಂಬ
ಅರಸು ಆಳುತ್ತಿದ್ದು ಊರನ್ನು ಕಟ್ಟಿದನೆಂದೂ ಅದರ ಹೆಸರು ಆಗ ಮುಕುಂದ
ಅಥವಾ ಮಗುಂದ ಎಂದಿತ್ತು. ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಿಜ್ಞಾನೇಶ್ವರನ ಜನ್ಮಸ್ಥಳವು ಸಹ
ಈ ಮಳೂರೇ. ಈ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಪಿನಾಕಿನಿ ಮತ್ತು ಶಿಂಷಾ ನದಿಗಳು ಹರಿಯುತ್ತಿ
ವೆಯಲ್ಲದೆ, ಅರ್ಕಾವತಿ ಕಣಿವೆಯು ಸಹ ಇದೆ. "ಸುಂದರ ಪಟ್ಟಣ"ವಾದ ಚನ್ನ
ಪಟ್ಟಣವು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ರಾಜಮನೆತನದವರ ರಾಜಧಾನಿಯಾಗಿದ್ದಿತು. ಇವೊತ್ತು
ಇದು ಅರಗಿನ ಬಣ್ಣದ ಆಟದ ಸಾಮಾನುಗಳಿಗೂ ಸೊಗಸಾದ ಉಕ್ಕಿನ ತಂತಿ,
ಬಳೆಗಳು ಮತ್ತು ರೇಷ್ಮೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಹೊಂದಿದೆ. ನಾವು ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿ
ಯನ್ನು ಸುತ್ತಲೂಪ್ರಸರಿಸಿದರೆ ಪುರಾತನ ವೈಭವದಿಂದ ಮೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ಥಳಗಳ
ಗೋಚರಿಸುವವಲ್ಲದೆ. ಆ ಹಿಂದಣ ಮಹತ್ವಗಳ ನೆನಪೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವೀಗ
ಅಂತಹ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಾವೇಶವಾಗಿದ್ದೇವೆ.

ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಮಹತ್ತರ ಗಂಡಾಂತರವೊದಗಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾವು
ಸಮಾವೇಶವಾಗಿದ್ದೇವೆ ಯುದ್ಧಭೇರಿಗಳು ಮೊಳಗಲಾರಂಭವಾಗಿವೆ. ಯುದ್ಧ
ವಿಪತ್ತಾದರೊ ಮಲಯಾ ಪ್ರಾಂತದಿಂದ ಬರ್ಮಾಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ನಮ್ಮ ಮಾತೃಭೂಮಿ
ಯನ್ನೂ ಸೋಕಿದೆ. ಆದಕಾರಣ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗೆಸ್ಸಿನ ಈ ಅಧಿವೇಶನದ
ಮಹತ್ವವು ಎಷ್ಟೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಲಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈಗಾಗಲೆ ಧೂಳು ಮುಸು
ಕಿರುವ ಭಾರತೀಯ ದಿಗಂತದಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ಅಪಾಯಗಳನ್ನು ನಾವು ಯಾವ
ರೀತಿ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಎದುರ್ಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಾವಿಲ್ಲಿ ಸಮಾಲೋಚಿಸಿ

ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ಭಾರತದ ಅನೇಕ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪಕ್ಷಗಳು ಮಾಡಿದ ತಕ್ಕ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ನಾನೀಗ ಸಾಲವೆಂದು ಅಲ್ಲೀಕರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಯುದ್ಧ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದ ನೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾದ ಸರ್ ಸ್ಟಾಫರ್ ಕ್ರಿಪ್ಸ್‌ರವರು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವ ವಿಚಾರವೂ, ಅವರು ಡೆಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿರತಕ್ಕ ಮಾತುಕತೆಗಳ ವಿಚಾರವೂ ಸರ್ವರ ಬಾಯಲ್ಲೂ ಇವೆ. ಅವರು ಬಂದಿರತಕ್ಕದ್ದು ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಿರತಕ್ಕ ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರತಿಷ್ಟಂಭನವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ. ಈ ಉದ್ದೇಶವು ಸಫಲವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಕೆಲವು ಪ್ರಧಾನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಪರಿಷ್ಕಾರವಾಗಬೇಕೆ ಹೊರತು, ಕೇವಲ ಸಮರ ಕೌಶಲ್ಯ ಪ್ರಸಂಶೆಯಿಂದಾಗದು. ಈ ಭಾರತೀಯ ರಾಜಕೀಯ ಒಗಟಿಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಭಾರತದಲ್ಲಿನ ಪ್ರಧಾನ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳು ಯಾವ ಹಿನ್ನೆಲೆಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೂಡಲೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಭಾರತ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸೆ ಆಗಲಿ, ಮುಸ್ಲಿಂಲೀಗೆ ಆಗಲಿ, ಹಿಂದೂ ಮಹಾಸಭೆಯೆ ಆಗಲಿ, ಅಥವಾ ಮತ್ತಾವ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷವೆ ಆಗಲಿ,—ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಏನು, ಆ ಪಕ್ಷವು ಯಾವ ಸಂಗಡದ್ದೆ ಆಗಲಿ, ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಾದರೂ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿರಲಿ, ಈ ಪಕ್ಷಗಳೆಲ್ಲವೂ ರಾಷ್ಟ್ರವು ಈಗಲೇ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು ಎಂಬ ಏಕೈಕ ಪ್ರಧಾನ ಧ್ಯೇಯವನ್ನುಳ್ಳವಾಗಿವೆ ಎಂಬ ವಿಷಯವಂತೂ ಈಗ ಬಹುಚೆನ್ನಾಗಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಈ ಧ್ಯೇಯವು ಪೂರ್ತಿಯಾಗದ ಅಥವಾ, ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದಲೋ ಆ ಧ್ಯೇಯಕ್ಕೆ ವಿಘ್ನವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಎಂತಹ ತೀರ್ಪೇ ಆದರೂ ಈ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳು ಅದನ್ನು ಪರಿಗ್ರಹಿಸವು. ಈ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆಯೆ ಕ್ರಿಪ್ಸ್‌ರ ರಾಯಭಾರವು ಭಗ್ನವಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದೂ ಅದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನವೇನೆಂದರೆ ರಕ್ಷಣಾ ಇಲಾಖೆಯ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಒಬ್ಬ ಭಾರತೀಯ ಮಂತ್ರಿಯ ಕೈಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವಿಕೆಯೇ ಎಂದೂ ನಾನಿಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಭಾರತೀಯರು ಕೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಕೇವಲ ನಿರ್ವಾಹವಾದುದೆಂದೂ ನ್ಯಾಯವಾದುದೆಂದೂ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಪ್ರಭುತ್ವ ವರ್ಗದವರು ಮನಗಾಣುತ್ತಾರೆಂದು ಭಾವಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಿತು. ಆದರೆ, ಅದರ ಸೂಚನೆಗಳು ಮಾತ್ರ ಯಾವುವೂ ಇನ್ನೂ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಇತ್ತೀಚಿನ ಆ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ಪ್ರಜೆಗಳ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಯಾವ ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ಸೂಚನೆಯೂ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಅಸಂತೃಪ್ತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದೆ ಇದರಿಂದುಂಟಾಗಿರುವ ಕಳವಳವು ಸ್ವಲ್ಪವಲ್ಲ. ಈ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಉಪಖಂಡದಲ್ಲಿನ ಮೂರರಲ್ಲೊಂದು ಭಾಗದ ಪ್ರಜೆಗಳ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಯುದ್ಧ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ

ದವರು ಸೂಚಿಸಿರುವ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅವರು ಸಂಸ್ಥಾನಾಧೀಶರೊಂದಿಗೆ ಹಿಂದೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಸಂಬಂಧ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನೇ ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯೂ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಲು ಇಚ್ಛಿಸಿರುವಂತಿದೆ. ಆ ಸಲಹೆಗಳು ಅನೇಕ ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಹಾನಿಕರವಾಗಿವೆ. ಭರತಖಂಡವು ಮೂರು ಯೂನಿಯನ್ನುಗಳಾಗಿ ವಿಭಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಸಂಸ್ಥಾನವು ಯಾವ ಯೂನಿಯನ್ನಿಗಾದರೂ ಸೇರಬಹುದು ಅಥವಾ ಸೇರದೆಯೇ ಇರಬಹುದು. ಅದು ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಸೇರದೆಯೇ ಇದ್ದರೆ ಅದರ ಸ್ವಾಮಿತ್ವವು ದೃಢೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟೀತೆಯೇ ಸರಿ. ಈ ಯುದ್ಧವು ನಿಂತ ಮೇಲೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಡುವ ಶಾಸನ ನಿರ್ಮಾಣ ಸಭೆಗೆ (Constituent assenbly) ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳನ್ನು ಚುನಾಯಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಥಾನಾಧೀಶ್ವರರಿಗೇ ನಿರ್ವಿವಾದವಾದ ಅಧಿಕಾರ ಉಂಟು, ಯಾವ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಸನಸಭೆಗಳಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲಿ ಇವೆ, ಎಂಬುದನ್ನು ಬೆರಳುಗಳ ಮೇಲೆ ಎಣಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಭಾರತೀಯ ಭಾವೀ ಯೂನಿಯನ್ನುಗಳಲ್ಲಿ ಇರಬಹುದಾದ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿ ಕಳುಹಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ನರೇಂದ್ರರಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿನ ಪ್ರಜೆಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೂ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ಪ್ರಜೆಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೂ ಏನೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ. ಭಾರತ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪಕ್ಷಗಳು ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಭಾವಿಸುತ್ತಿರುವುದು ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಬಲವಾಗುತ್ತಿರುವ ನಿಮಿತ್ತ, ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ಮಾತೃದೇಶದ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾಗಿರುವವರ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ತಮಗೂ ಯುಕ್ತವಾದ ಸ್ಥಾನವು ದೊರಕಲಿದೆ ಎಂಬ ಭರವಸೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಇಲ್ಲಿನ ಹೋರಾಟವು ಭಾರತ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ದೊಡ್ಡ ಹೋರಾಟದ ಒಂದು ಅಂಶ ಮಾತ್ರ. ಆದರೆ ನಾನು ಇದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು. ಭಾರತದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ಪ್ರಜೆಗಳು ಸಹ ಮುಖ್ಯ ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಡಲು ಹಕ್ಕನ್ನುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಎಲ್ಲಾ ಪಕ್ಷಗಳವರೂ ಅರಿಯುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಆಲೋಚಿಸಿದರೆ, ಅದು ಏನೇನೂ ಸಂತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿಲ್ಲ. ಮೈತ್ರೀಭಾವದಿಂದ ಸರಕಾರದವರೊಡನೆ ಸಹಕರಿಸಿ ವ್ಯವಹರಿಸುವ ಮಾರ್ಗಾನ್ವೇಷಣಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಫಲಪ್ರದವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮುಂದಿನ ಕ್ಲಿಷ್ಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಸಹ ತಮ್ಮೊಡನೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಇತರ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಟ್ಟಿರುವಂತೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಏರ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಎಂಬಂಶವು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇನ್ನೂ ಅರಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ನಾನು ವಿಷಾದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಪ್ರಭುತ್ವದವರು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿನ ರಾಜ

ಕೇ೭ ಪಕ್ಷಗಳ ಕೋರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವುದರಲ್ಲಿ—ಅದು ಎಷ್ಟೆ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಇತ್ತೀಚಿಗೆ ಹೇಗೆ ಆತುರರಾಗಿದ್ದಾರೆಂಬ ವಾಸ್ತವಾಂಶವು ಸಹ ಇಲ್ಲಿನ ನಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನೂ ಉಂಟುಮಾಡದಿರುವುದು ಸಹ ದುರಾದೃಷ್ಟವೇ ಸರಿ. ಈ ಯುದ್ಧ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಆಡಳಿತವು ಪ್ರಜೆಗಳ ಪ್ರೀತಿ ವಿಶ್ವಾಸ ನಂಬಿಕೆಗಳಿಗೆ ಪಾತ್ರವಾಗಿರುವ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಜವಾಬ್ದಾರರಾಗಿರುವ ಪ್ರಜಾ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಿಗೆ ವಹಿಸಲ್ಪಡಬೇಕೆಂದು ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸು ಕೋರತ್ತಿರುವುದು ಯುಕ್ತವೂ ನ್ಯಾಯವೂ ಆದುದಾಗಿದೆ. ಈ ಆಶಯದ ಅಗತ್ಯ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇತರರ ನೆರವು ಬೆಂಬಲಗಳಿಗಾಗಿ ಪರಿಶ್ರಮಿಸಬೇಕಾದ ಕಾಲವು ಕಳೆದುಹೋಗಿದೆಯೆಂದು ನಾನೆಣಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆ ಕೋರಿಕೆಯು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ಸಲ್ಲಿಸಲ್ಪಡಬೇಕು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಈಚಿಗೆ ನಡೆದ ಉಪಚುನಾವಣೆಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಅವಗಾಹನೆಗೆ ತರಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಉಮೇದುವಾರರು ಪ್ರಜೆಗಳ ಮತಗಳನ್ನು ಕೋರಿದುದು ಸಹಾ ಇದೇ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟೇ. ಈ ಉಪಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ; ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿ ಸಭೆಯ ಪರವಾಗಿ ೨೫ ಸದಸ್ಯಸ್ಥಾನಗಳ ಪೈಕಿ ೨೩ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನೂ ಶಾಸನಸಭೆಯ ಪರವಾಗಿ ಆರು ಸ್ಥಾನಗಳ ಪೈಕಿ ಐದನ್ನೂ ಪಡೆದರೆಂಬುದು ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯ. ಸಂಸ್ಥಾನದ ಈ ತೀರ್ಪು ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿನ ನೆಲ್ಲೀಕಾಯಿನಂತಿದ್ದರೂ ಸಹ ಮೈಸೂರಿನ ಅಧಿಕಾರಿವರ್ಗದವರು ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಸಲಹೆ ಕೊಡದೆ ಇರುವುದು ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ಗೌರವಗಳು ಇದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪವೂ 'ಕಡಿಮೆಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ತೋರ್ಪಡಿಸುತ್ತಾ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವುದೂ ಊಹಾತೀತವಾದ ವಿಷಯಗಳಾಗಿವೆ. ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವು ನೆಲೆಗೊಂಡಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ದೇಶಗಳಲ್ಲೂ ಉಪಚುನಾವಣೆಗಳಿಗೆ ಮಹಾ ಚುನಾವಣೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವವುಂಟು. ಆದುದರಿಂದ, ಇಲ್ಲಿನ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳದೆ ಇರುವುದನ್ನೂ ಇಷ್ಟೊಂದು ನಿಷ್ಕೃಷ್ಟವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸಿರುವ ಪ್ರಜಾಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸದೆ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸು ನೀಡಿದ ಸ್ನೇಹಹಸ್ತವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿರುವುದನ್ನೂ ನೋಡಿದರೆ ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ಸ್ನೇಹಿತರೆ! ನಾನೀಗ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮಹತ್ವಪೂರಿತವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ಇಲ್ಲಿ ಕೈಗೊಳ್ಳಲಿರುವ ತೀರ್ಪುಗಳು ಅನತಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೆ ಮಹತ್ವ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿಯೆಮಾಡುವುವು. ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸೆಂದರೆ ಸಂಸ್ಥಾನಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಪೈಕಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯವಾದ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆದಿದೆ. ಇದರ ನಿರ್ಣಯಗಳು ಮೈಸೂರೊಂದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲ ಸಂಸ್ಥಾನಗ

ಳಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸತಕ್ಕವುಗಳಾಗಿರುವುವು. ಇದು ಅಖಿಲ ಭಾರತ ರಾಜಕೀಯ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಹ ಪಾತ್ರವಹಿಸಬೇಕಾದ ಕಾಲವು ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ತಿರುವಾಂಕೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ನಮ್ಮ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ಕುರಿತು ಕ್ರಿಪ್ಸರ ರಾಯಭಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಸಮಷ್ಟಿಯಿಂದ ವ್ಯವಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ಕಾಗದ ಬರೆದಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಆಹ್ವಾನದ ಹಿಂಬಂದಿಯಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮುಖ್ಯವಾದ ಎಲ್ಲರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಅಡಗಿದೆಯೆಂದು ನಾನು ಎಣಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಲ್ಲ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಸಮಷ್ಟಿಯಿಂದ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಾ, ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಗಳ ಫಲಾಫಲಗಳನ್ನು ಉಪಭೋಗಿಸುವ ಕಾಲವು ಬಂದಿದೆ. ಈ ಅಧಿವೇಶನದ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಇದೊಂದು ಮುಖ್ಯವಾದುದು.

ಮಿತ್ರರೆ, ಇನ್ನು ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷಪೀಠವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸುವಂತೆ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ|| ಟಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂರವರನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುವುದೀಗ ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ. ಅವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾವಿಟ್ಟಿರುವ ಗೌರವ ವಿಶ್ವಾಸಗಳ ಗುರುತಾಗಿ ನಾವು ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಏನನ್ನೂ ಕೊಡಲಾರೆವು. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಇತಿಹಾಸದ ಅತ್ಯಂತ ಮುಖ್ಯವಾದ ಪರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇವರು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಏಕಾಭಿಮತದಿಂದ ಅಧ್ಯಕ್ಷಪೀಠಕ್ಕೆ ಚುನಾಯಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದರೆ, ಅವರಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೊಂದು ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹತೆಯಿದೆಯೆಂದು ಅರ್ಥ. ಅಲ್ಲದೆ ಅವರು ಈ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರೂ ಹೌದು. ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಭಗವಂತನು ಅವರಿಗೆ ನೀಡಲಿ. ನಾವು ಇವರನ್ನು ನಮ್ಮ ಈ ವರ್ಷದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರನ್ನಾಗಿ ಆರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಶ್ರೀಯುತರಾದ ಟಿ. ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯ, ಎಚ್. ಸಿ. ದಾಸಪ್ಪ, ಕೆ. ಟಿ. ಭಾಷ್ಯಂ ಮತ್ತು ಎಚ್. ಸಿದ್ದಯ್ಯ—ಅವರುಗಳು ಇದುವರೆಗೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಿರತಕ್ಕ ಪರಂಪರಾನುಗತ ಘನತೆ ಪ್ರಭಾವಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಇವರೂ ಸಹ ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸಹಕರಿಸೋಣ. ಶ್ರೀ|| ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂರವರು ಇನ್ನು ಈ ಅಧಿವೇಶನದ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯನ್ನು ವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಗೆಳೆಯರೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತು, ನಮ್ಮ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಲ್ಲೊಬ್ಬರಾದ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯನವರು ಗೈರುಹಾಜರಾಗಿರುವುದನ್ನು ನಾನಿಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಕರ್ತವ್ಯ ಪರಾಙ್ಮುಖವಾದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರೀಗ ಕಾರಾಗಾರದ ಕಟಕಟೆಗಳ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ನಮ್ಮ ನಾಯಕರುಗಳಾದ ಶ್ರೀಯುತರಾದ ಎಚ್. ಸಿ. ದಾಸಪ್ಪ ಮತ್ತು ಎಸ್. ರಂಗರಾಮಯ್ಯನವರೂ

ಶ್ಯಾನಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಭಾರತೀಯ ರಕ್ಷಣಾ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಶಿಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಕಠಿಣ ಶಿಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರುಗಳು ಇರಬೇಕಾದ ಸ್ಥಳವು ಕಾರಾಗಾರಗಳಲ್ಲವೆಂದೂ, ಅವರು ನಿಜವಾಗಿ ಇರಬೇಕಾದುದು ಅವರನ್ನು ತಮ್ಮ ನಾಯಕರೆಂದು ಒಪ್ಪಿ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಅವರ ಹಾದಿಯನ್ನೆ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಪ್ರಜೆಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಎಂದೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಗಮನಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ನನ್ನ ಅಭಿಲಾಷೆಯಾಗಿದೆ.

ವಂದೇ ಮಾತರಂ.

ಪ್ರಜಾಮತ ಪವರ್ ಪ್ರೆಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ

ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್
ಐದನೆಯ ಮಹಾಧಿವೇಶನ

ನೆಹರೂ ನಗರ, ಚನ್ನಪಟ್ಟಣ.

ಶ್ರೀ. ಟಿ. ಸುಬ್ರಮಣ್ಯ ಅವರ
ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಭಾಷಣ

12 ಏಪ್ರಿಲ್ 1942

ಶ್ರೀ॥ ಟಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ರವರು

|| ವಂದೇಮಾತರಂ ||

ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಐದನೆಯ ಮಹಾಧಿವೇಶನ

ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲ ಚನ್ನಪಟ್ಟಣದ ಬಳಿ "ನೆಹರು ನಗರ" ದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಐದನೇ ಮಹಾಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ೧೨—೪—೪೨ನೇ ದಿನ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯರವರು ಮಾಡಿದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಭಾಷಣ :—

ಶ್ರೀ|| ವೆಂಕಟಪ್ಪನವರೇ, ಪ್ರಿಯ ಸೋದರಸೋದರಿಯರೇ, ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳೇ,

ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಈ ಐದನೇ ಅಧಿವೇಶನಕ್ಕೆ ತಾವು ನನ್ನನ್ನು ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾಗಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಿರುವುದಕ್ಕೆ ತಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ನನ್ನ ಅನಂತಾನಂತ ವಂದನೆಗಳು. ಮೈಸೂರುದೇಶದ ಮಹಾಜನಗಳ ಪ್ರೀತಿಗೌರವಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿದವನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಅಧ್ಯಕ್ಷಸ್ಥಾನವು ಇದುವರೆಗೂ ಮೀಸಲಾಗಿಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ಬಲ್ಲ ನಾನು ಈ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನೇ ಎಂಬ ಸಂಶಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇನೆ. ದೇಶದ ಇಂದಿನ ವಿಪ್ಲವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಮುಂದೆ ಅನೇಕ ತರಹ ಮಹತ್ವಪೂರಿತವಾದ ಮತ್ತು ತೊಡಕಿನ ರಾಜಕೀಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಎದ್ದು ನಿಂತಿರುವಾಗ ತಾವು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿರುವ ನಂಬಿಕೆ, ವಿಶ್ವಾಸಗಳಿಗೆ ನಾನು ತಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಚಿರಋಣಿಯಾಗಿರುತ್ತೇನೆ.

ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ತಮ್ಮ ಜೀವಮಾನವನ್ನೆಲ್ಲಾ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕಾಗಿ ಸವೆಸಿ, ಪರಲೋಕವನ್ನೈದಿದ ದೇಶಭಕ್ತರನ್ನು ನಾವು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡೋಣ. ಶ್ರೀ ಜಮನ್‌ಲಾಲ್ ಬಜಾಜರು, ಭೋಗಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಯೋಗಿಯಾಗಿದ್ದರು; ಮಹದೈಶ್ವರ್ಯವಂತರಾಗಿದ್ದರೂ, ತ್ಯಾಗಸ್ವರೂಪರಾಗಿದ್ದರು. ದೀರ್ಘದೇಹಿಗಳಾಗಿದ್ದರೂ, ಅಮಾನಿತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿ

ದ್ದರು. ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸಿನ ಪರಮ ಹಿತೈಷಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ನಿಧನದಿಂದ ನಮಗೆ ಬಹಳ ನೋವಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು ರಾಷ್ಟ್ರನಾಯಕರಾಗಿದ್ದರು. ನಿಯಮ ಪಾಲನೆಯಲ್ಲಿ ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ ಆಸಕ್ತಿ ಅವರಿಗಿತ್ತು. ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ, ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿನವರು. ನಮ್ಮನ್ನು ಅಗಲಿ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಅಡರಿದ್ದಾರೆ. ರಾಷ್ಟ್ರಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ಆನಂದ. ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಬಡತನದ ಬೇಗೆಯನನುಭವಿಸಿದವರು. ನಿಷ್ಕರುಣೆಯಾದ ವಿಧಿಯು ರತ್ನಗಳನ್ನೇ ಅರಿಸಿಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತದೆ. ವಿಧಿನಿಯಮವನ್ನು ಮೀರಲು ಯಾರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ನಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ರೀತಿನೀತಿಗಳನ್ನು ರೂಪುಗೊಳಿಸುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದ ನಮ್ಮ ಕೆಲವು ಪ್ರಿಯಸ್ನೇಹಿತರು ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ಆಕ್ರೋಶಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗಿ ಇಂದು ಸೆರೆಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ನರಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಡಿ. ಶಂಕರರವರ ಮೇಲೆ ತಪ್ಪು ಸಾಬೀತಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಬಂಧನದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಸಿ. ದಾಸಪ್ಪ, ಶ್ರೀ ಟಿ. ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯ, ಶ್ರೀ ಎಸ್. ರಂಗರಾಮಯ್ಯ, ಇವರು ದೇಶಪ್ರೇಮದ ಸಲುವಾಗಿ ಕಠಿಣ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ॥ ಕುಮಾರನ್‌ರವರು ಕಾನೂನಿನ ಕ್ರೂರದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಮುಖರನ್ನು ಈಗಿನ ಕಾಲದಂತಹ ವಿಷಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರಾಗೃಹದಲ್ಲಿಡುವುದು ರಾಜನೀತಿಯಲ್ಲ. ಇವರುಗಳ ಬಂಧನಗಳು ಪ್ರಜಾವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ತೆರನಾದ ಅತೃಪ್ತಿಯನ್ನೂ ಅಶಾಂತಿಯನ್ನೂ ಉಂಟುಮಾಡಿವೆ. ಇದು ಒಳ್ಳೇ ಲಕ್ಷಣವಲ್ಲವಾಗಿ, ಅವರುಗಳನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ನಾನು ಈ ಮೂಲಕ ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮಿತ್ರರೇ, ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು, ಈಗ್ಗೆ ಒಂದು ವರ್ಷದಿಂದಲೂ ಅನುಸರಿಸಿಕ್ಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ಮಾರ್ಗಗಳೂ, ಕೈಕೊಂಡಿರುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳೂ ನಿಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದೇ ಇದೆ. ಈಗ್ಗೆ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರಾದ ನಾವು ಅಸಹಕಾರ ಮತ್ತು ಕಾನೂನು ಭಂಗ ಚಳವಳಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ನಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರದ ಹೋರಾಟವನ್ನು ಬೇರೆ ಕ್ಷೇತ್ರ (ರಂಗಗಳಲ್ಲಿ) ಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿಕ್ಕೊಂಡು ಬಂದಿರುತ್ತೇವೆ. ಶಾಸನ ಸಭೆಗಳ ಪ್ರವೇಶ, ವಿಧಾಯಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಹಾಕಿದ್ದೇವೆ.

ಶಾಸನ ಸಭೆಗಳನ್ನು ಪ್ರವೇಶಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ, ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮಗೆ ಅನೇಕ ತರಹ ಅಡಚಣೆಗಳನ್ನು ತಂದೊಡ್ಡಿದರು. ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿಶದೀಕರಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯಕವಿಲ್ಲ—ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಎದುರಿಸಿ, ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಪ್ರಶಂಸನೀಯವಾದ ಜಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆವು.

ಸಲ್ಮ ಕಷ್ಟ ಸಹಿಷ್ಣುತೆಯಾಗಲಿ, ನಾವು ಪಡೆದಿರುವ ಪ್ರಜಾಬೆಂಬಲವಾಗಲಿ, ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಪ್ರಜಾತಂತ್ರದ ವಿರೋಧಭಾವವನ್ನೇ ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಹೊಸ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಕೋಟಿಯ ಬಹುಮತವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದರು. ಮುಂದಿನವರು ಅನುಸರಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಡಲು ಇದ್ದ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡರು. ಕೀರ್ತಿಗಳಿಸಲು ಒದಗಿದ್ದ ಸಮಯವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರು. ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ದೋಷಬಾಹುಳ್ಯವಾದ ಸಲಹೆಕೊಟ್ಟು ಮಂತ್ರಿಮಂಡಳ ರಚನೆಮಾಡಿಕೊಂಡರು.

ಕಾಂಗ್ರೆಸನ್ನು ಸರ್ವವಿಧದಿಂದಲೂ ನಿರ್ಮೂಲನಮಾಡಿದರೆ ಮಾತ್ರ ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಉಳಿಯುತ್ತೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದ ಸರ್ ಮಿರ್ಜಾರವರು ಅಧಿಕಾರದಿಂದ ನಿವೃತ್ತರಾದ ಮೇಲೂ ಸಹ ಸರ್ಕಾರದವರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶಾಂತ, ವಾತಾವರಣವಿರಲೆಂಬುದಾಗಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ನೀಡಿದ ಸ್ನೇಹ ಹಸ್ತವನ್ನೇ ತುಚ್ಛೀಕರಿಸಿದರು. ಹಿಂದಿನ ದಾರಿಯನ್ನೇ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ ಅಸಹಕಾರದ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸಿನವರು ತಮ್ಮ ಉದ್ದಿಶ್ಯಕ್ಕೆ ಭಂಗಬರುವಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ದೇಶದ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯವೊ ಅಷ್ಟು ಉಪಕಾರಮಾಡುವ ಗುರಿಯಿಂದಲೇ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸು ಶಾಸನ ಸಭಾ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದ್ದು ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದೆವು. ಈ ಉದ್ದೇಶ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡೇ ಶಾಸನ ಸಭೆಯ ನಮ್ಮ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದವರು ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಎರಡು ಶಾಸನ ಸಭೆಗಳಲ್ಲೂ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದವರು ಬಹಳ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ವರ್ತಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರಿಂದಲೇ ಆ ಸಭೆಗಳಿಗೆ ಕಳೆ ಇರತಕ್ಕದ್ದು.

ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಶಾಸನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ನಮ್ಮ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದವರೆಲ್ಲರೂ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸೇವಕರು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಲು ಮಾತ್ರ ಅವರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ನಿಯಮಬದ್ಧವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯ. ನಿಯಮ ಚ್ಯುತಿಯೇ ನಮ್ಮ ನಾಶಕ್ಕೆ ಹೇತುವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಕಟ್ಟಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ನಡೆಯುವವರಿಗಾರಿಗೂ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನವಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಬೇಗ ಅರಿತರೆ ಕ್ಷೇಮ.

ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮನ್ ಮಹಾರಾಜರವರ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರ ಸ್ಥಾಪನೆಗಾಗಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿರುವ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ, ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ

ಶಾಸನ ಸಭಾಪ್ರವೇಶವೂ ಒಂದು. ಆದರೆ ಇದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಗವಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾದ ಕೆಲಸವೆಂದರೆ, ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿದೆ. ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಆತ್ಮವನ್ನು ರಚಿಸುವುದೇ ಮುಖ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ. ದೇಶವಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರದ ಸ್ಥಾಪನೆಗಾಗಿ ಬೇಕಾದ ರಾಷ್ಟ್ರ ಜಾಗೃತಿಯನ್ನು ಉತ್ಪನ್ನಮಾಡುವುದು, ನಮ್ಮ ಧ್ಯೇಯಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಾಧನಾಕ್ರಮದ ಪ್ರಚಾರ ಮತ್ತು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರಿಂದ ಅಂಗೀಕೃತವಾಗಿರುವ ವಿಧಾಯಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಪ್ರಚಾರ ಮತ್ತು ಅನುಷ್ಠಾನ—ಇವುಗಳೇ ನಮ್ಮ ಈ ವರ್ಷದ ಮುಖ್ಯ ಕೆಲಸವಾಗಿತ್ತು. ರಚನಾತ್ಮಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯೇ ನಮ್ಮನ್ನು ನಮ್ಮ ಗುರಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿಸಬಲ್ಲದೆಂಬ ಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ನಾವು ಈ ಕೆಲಸ ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುತ್ತೇವೆ.

ನಮ್ಮ ಈ ತೆರನಾದ ರಾಷ್ಟ್ರ ನಿಯಾಮಕ [ನಿರ್ಮಾಣ] ಉದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮಗೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಕೊಡದೆ ನಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನಮಗೆ ಆತಂಕಗಳನ್ನು ತಂದೊಡ್ಡಿದರು. ಶ್ರಮಜೀವಿಗಳು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನೊಳಕ್ಕೆ ಬಾರದಂತೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡಿದರು. ಪ್ರತಿಬಂಧಕಾಜ್ಞೆಗಳೂ, ಗಡೀಫಾರಾಜ್ಞೆಗಳೂ ಕೂಡಾ ಜಾರಿಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದುವು. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಸಾಲದೆಂದು ಪ್ರಸಕ್ತ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದ ನನ್ನ ಪರಮ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀಯುತ ಹೆಚ್. ಸಿದ್ದಯ್ಯನವರು ಮೈಸೂರು ಪಟ್ಟಣದೊಳಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಮಾಡಬಾರದೆಂಬ ಸರ್ಕಾರದ ಆಜ್ಞೆ ಹೊರಬಿದ್ದಿತು. ಈ ಆಜ್ಞೆಯು ದೇಶದ ಅಂತಃಕರಣವನ್ನು ಕಲಕಿತು. ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೇನೇ ಅಡ್ಡಿ ತಂದೊಡ್ಡುವಂತಹ ಸದರಿ ಆಜ್ಞೆಯು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಜ್ಞೋಲ್ಲಂಘನೆಗೆ ಬೇಕಾದ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿತು. ಸರ್ವೇಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ನಾಗರೀಕ ಹಕ್ಕಿಗೆ ಅಡಚಣೆ ತರತಕ್ಕಂತಹ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಬೇಕೆಂಬ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಕೂಗು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಕೇಳಿಬಂದಿತು. ಆಗ ನಮ್ಮ ನೀತಿಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರ ಸಲಹೆ ಪಡೆದು ದೇಶದ ಅಂಗೀಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಹೊಳೇನರಸೀಪುರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಇಟ್ಟೆವು. ಆ ತೀರ್ಮಾನದ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ನಾನಾತೆರನಾದ ಚರ್ಚೆಗಳಾಗಿವೆ. ಆದರೆ ಆಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಆ ತೀರ್ಮಾನದ ಮಹತ್ವ ಅರಿವಾಗುವುದು. ನಮ್ಮ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮೇಲೆ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟ ಮೈಸೂರು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರ ಪ್ರತಿಬಂಧಕಾಜ್ಞೆಯಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹದ ವಾತಾವರಣ ಉಂಟಾಗಿತ್ತು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ಹೂಡಬಹುದಾದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವೊಂದು ಹೋರಾಟವೂ ಕೂಡಾ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರದ ಒಂದು

ಥ...ವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದರೂ, ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಉದ್ದಿಶ್ಯವನ್ನು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ "ನಾವು ಜವಾಬ್ದಾರೀ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಈ ಕೂಡಲೇ ಸ್ಥಾಪಿಸಿರಿ, ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ನಡೆಸುತ್ತೇವೆಂಬ" ಒತ್ತಾಯವನ್ನು ಹಿಂಬದಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರ ಪ್ರಚಾರ ವಗ್ಯೆರೆ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಆಜ್ಞೆಗಳು ವಿಘ್ನಕಾರಿಗಳಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದರೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ಸುಮ್ಮನೆ ಕೈಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಕೂತಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ನಮ್ಮ ಮನೋವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೂ ತಿಳಿಯಲೆಂದು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಿದೆವು. ಹೊಳೇನರಸೀಪುರದ ತೀರ್ಮಾನದಿಂದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರದ ಹೋರಾಟ ನಿಂತಿತೆಂದು ಯಾರೂ ತಿಳಿಯಬಾರದು. ಅದು ರೂಪಾಂತರವನು ಹೊಂದಿತು. ಹೋರಾಟದ ಕ್ಷೇತ್ರ ಬದಲಾವಣೆಯಾಯಿತು ಅಷ್ಟೆ.

ಮೇಲ್ಕಂಡ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ನಾವು ಹೊಳೇನರಸೀಪುರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದಾಗ ಯುದ್ಧವು ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಹಳ ದೂರದಲ್ಲಿತ್ತು. ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದರು. ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಿಬರಬಾರದೆಂಬ ನೀತಿಯನ್ನು ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದಲೂ ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಯಾವ ವಿಧದಲ್ಲಿಯೂ ಇಕ್ಕಟ್ಟಿಗೆ ಸಿಗಿಸಬಾರದೆಂಬ ಉದಾತ್ತವಾದ ಅಹಿಂಸಾ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ನಾವು ಹಿಡಿದು ಹೊಳೇನರಸೀಪುರದ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದೆವು.

ಆದರೆ, ಈಗ ದೇಶದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ವಿಪರೀತವಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿದೆ. ಯುದ್ಧ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಪರೀತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪ್ರಜಾಬೆಂಬಲವುಳ್ಳ ಸರ್ಕಾರದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ಬಹಳವಾಗಿದೆ. ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರಜೆಗಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅರಿಯಲಾರರು, ಯುದ್ಧ ದೆಶೆಯಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಳವಳ ಉಂಟಾಗಿರುವವರೆಗೆ ಪ್ರಜೆಗಳ ಬೆಂಬಲಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾದವರು ಮಾತ್ರ ಅಧಿಕಾರ ಸೂತ್ರವಹಿಸಿದರೇನೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕ್ಷೇಮಕರನೆಂಬುದನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದು ನನ್ನ ಉದ್ದಿಶ್ಯ.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ—(ಇಂಡಿಯನ್ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್) ಹಿಂದಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಭೆಯು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಯುದ್ಧೋದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಸಹಕರಿಸಲು ನಿರಾಕರಿಸಿ ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರ ನಾಯಕತ್ವದಲ್ಲಿ ವಾಕ್ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಸತ್ಯಾಗ್ರ

ಹವನ್ನು ನಡೆಸಿ, ನಿರೀಕ್ಷಣೆಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾದ ಫಲ ಮತ್ತು ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಗಳಿಸಿತು. ಜಪಾನೀಯರು ಜರ್ಮನಿ ಮತ್ತು ಇಟಲಿಯವರ ಜತೆಯಾಗಿ, ಇಂಗ್ಲೆಂಡು ಅಮೆರಿಕಾ ಮತ್ತು ಇತರ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಮೇಲೆ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದುದರ ನಿಮಿತ್ತ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ಮುಖಂಡರುಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಬೆಳೆಯುಬಂದಿದ್ದ "ಅಹಿಂಸಾ" ಸಂಬಂಧವಾದ ವಿರೋಧ ಭಾವನೆಗಳು ರೂಪುಗೊಂಡು ಬಹಿರಂಗ ವಾದವು. ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರು "ಅಹಿಂಸಾ" ವ್ರತವು ಸಾರ್ವಭೌಮ ವಾದದ್ದೆಂತಲೂ ಎಲ್ಲಾ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಉಪಯೋ ಗಿಸಬಹುದೆಂತಲೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಪಂಥದವರು ದೇಶಕಾಲ, ಸನ್ನಿ ವೇಶದಿಂದ ಪರಿಚ್ಛಿನ್ನವಾದ ಅಹಿಂಸಾತತ್ವವನ್ನು ಮಾತ್ರ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋ ಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೆಂದರು. ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ಲಭಿಸಿದರೆ ದೇಶದ ರಕ್ಷ ಣೆಯ ಸಲುವಾಗಿ, ತಾವು ಬ್ರಿಟಿಷರೊಡನೆ ಸಹಕರಿಸಿ, ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸೇರಲು ಸಿದ್ಧ ರಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದರು. ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ಜನತೆಯಲ್ಲವೂ ಸಜ್ಜಿತರಾಗಿ, ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತರಾಗಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಧುಮುಕಬೇಕಾದರೆ, ಅವರ ಭಾವನಾ ಪ್ರಪಂಚ ದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಪರಿವರ್ತನೆಯುಂಟಾಗಬೇಕು; ಪ್ರಜಾಕೋಟಿಯಲ್ಲಿರ ತಕ್ಕ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾದ ಮನೋಭಾವ ಹೋಗಿ, ರಣರಂಗದಲ್ಲಿ ಮಡಿದು ವೀರಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಉತ್ಸಾಹಭರಿತರಾಗಬೇಕು. ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ಬಂದರೆ ಇದೆಲ್ಲಾ ಸಾಧ್ಯ; ಸ್ವತಂತ್ರ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ೪೦ ಕೋಟಿ ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಮಡಿಯಲು ಸಿದ್ಧರಿರುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವತಂತ್ರ ಹೊರತು ಮತ್ತಾವುದೂ ಜನಗಳನ್ನು ಹುರಿದುಂಬಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಸಾರಿದರು. ಚೈನಾದೇಶದ ಉದಾಹರಣೆ ಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ದಾಸ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಮಲಯಾ, ಸಿಂಗಪೂರ್, ಬರ್ಮಾದೇಶದ ಜನ ಗಳ ಉದಾಶೀನವೇ ಆ ರಾಜ್ಯಗಳ ಪತನಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂದು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ದೂರಪ್ರಾಚ್ಯದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಅನಾಹುತವನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನವನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದೇ ಸಾಂಗ್ರಾಮಿಕ ಕೌಶಲ್ಯವೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದರು.

ಇಷ್ಟಾದರೂ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕೊಡದೆ ಕಾಲವಿಳಂಬಮಾಡುತ್ತ ಬಂದು, ಈಗ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ಮುಖ್ಯ ರಾಜಕೀಯ ಪಂಗ ಡಗಳನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡಲ್ಲದೆ ಗತ್ಯಂತರವಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು, ಸರ್ ಸ್ಟಾಫರ್ಡ್ ಕ್ರಿಪ್ಸ್ ಇವರನ್ನು ರಾಯಭಾರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ರಾಯಭಾರದ ಫಲಿತಾಂಶವೇನಾಗುವುದೆಂದು ಈಗಲೇ ಹೇಳುವುದು ಲೌಕಿಕವಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳದೇ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲ-ಅದು ದೇಶೀಯ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಪ್ರಜೆಗಳ ಪ್ರಶ್ನೆ ದೇಶೀಯ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಪ್ರಜೆಗಳ ಹಿತವೂ ಮತ್ತು ರಾಜರುಗಳ ಹಿತವೂ ಒಂದೇ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ದೇಶೀಯ ರಾಜರುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿ

ಕೊಂಡು ಏರ್ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಯಾವ ರಾಜ್ಯಾಂಗ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೂ ಕೂಡ, ಬಹಳ ಕಾಲ ನಿಲ್ಲಲಾರದು. ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ಸ್ವತಂತ್ರವೆಂದರೆ, ಆಸೇತು ಹಿಮಾಚಲ ಪರ್ಯಂತ ವಾಸಮಾಡತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ. ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ ದೇಶೀಯ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ದಾಸ್ಯದಲ್ಲೇ ಇಡುವಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸ್ವತಂತ್ರದ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ನಿಂತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ, ಸರ್ ಸ್ಟಾಫರ್ಡ್ ಕ್ರಿಪ್ಸ್‌ರವರು, ದೇಶೀಯ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಪ್ರಜೆಗಳ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರುವುದು ಉತ್ತಮ; ದೇಶೀಯ ರಾಜರು ಪ್ರಜೆಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಲ್ಲ.

ದೇಶೀಯ ರಾಜರುಗಳು ಇನ್ನುಮುಂದೆ ತಮ್ಮ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಎದುರುಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ದೇಶೀಯ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ಜನಗಳೆಲ್ಲರೂ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಹಾತೊರೆಯುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದ ಒಂದು ಅಂಗವಾಗಿದೆ, ದೇಶೀಯ ಸಂಸ್ಥಾನ ಪ್ರಜೆಗಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರದ ಹೋರಾಟ. ಪ್ರತಿನಿಮಿಷದಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಲಬದಲಾವಣೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇಂದು ಇದ್ದ ಸ್ಥಿತಿ ನಾಳೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರದ ಸಂಗಡ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಕೌಲು ಕರಾರುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಪ್ರಜೆಗಳ ಆಶೋತ್ತರಗಳಿಗೆ ವಿಘ್ನವನ್ನು ಸಂಸ್ಥಾನಾಧೀಶರು ತಂದೊಡ್ಡಬಾರದು. ಪ್ರಜೆಗಳ ಪ್ರೇಮಾದರಗಳೇ ರಾಜರುಗಳಿಗೆ ಮುಂದೆ ವಜ್ರಕವಚ. ಪರಕೀಯರ ಸಜ್ಜಿತವಾದ ಸೈನ್ಯ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಅವರಿಗೆ ನೆರವಾಗುವ ಸಂಭವ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ರಾಜಮಹಾರಾಜರುಗಳು ಕಾಲಮಹಿಮೆಯನ್ನರಿತು ತಕ್ಕಂತೆ ತಮ್ಮ ದೇಶಗಳ ಆಡಳಿತಗಳನ್ನು ಪ್ರಜೆಗಳ ಇಚ್ಛಾನುಸಾರ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರೆಂದು ನಾನು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಬಾಕಿ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ವಿಷಯ ಇಷ್ಟಕ್ಕೇನೇ ಬಿಟ್ಟು ಮೈಸೂರಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡೋಣ. ಮೈಸೂರು ಪ್ರಗತಿದಾಯಕವಾದ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ಬಹಳ ದಿನಗಳಿಂದ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದೆ. ಪ್ರಜೆಗಳು ೫೦ ವರ್ಷಗಳು ಮೇಲ್ಪಟ್ಟ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ರಾಜ್ಯದ ಆಡಳಿತವನ್ನೆಲ್ಲ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ತಕ್ಕ ಚೈತನ್ಯ ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧತೆಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಪ್ರಜೆಗಳು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅನರ್ಹರು ಎಂದು ಯಾರೂ ಹೇಳುವಂತಿಲ್ಲ. ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮುಖಂಡರು ಮತ್ತು ಇತರ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಪ್ರೇಮಿಗಳು, ಯಾವತೆರನಾದ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗೂ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತೆ, ಮೈಸೂರು ಪ್ರಜೆಗಳು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರೆಂಬುದನ್ನು ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಂದ ತೋರಿಸಿ ಸಮರ್ಥನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಪುನಃ ಅವುಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾದ್ದು ಅನಾವಶ್ಯಕ. ಕಾಲ

ಕಳೆದಂತೆಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರ ಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ರಾಜನೀತಿಯನ್ನೇ ನಮ್ಮ ಪ್ರಭುತ್ವದವರು ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದಲೂ ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದರ ಫಲಿತಾಂಶವಾಗಿ ರಾಜ್ಯಾಂಗ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೆ ಅನೇಕ ಸುಧಾರಣೆಗಳಾಗಿವೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಸುಧಾರಣೆಗಳ ಕಾಲ ಈಗ ಮುಗಿಯಿತು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಪೂರ್ಣ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಪ್ರಜೆಗಳ ಕೈಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಈಗ ಕಾಲ ಒದಗಿದೆ.

ಜಪಾನೀ ಸೈನ್ಯಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಮುತ್ತುವ ಸಂಭವ ಉಂಟೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಹೇಳಿ ಅನೇಕ ರಕ್ಷಣಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಿನ ಕಾಲದ ಯುದ್ಧವೆಂದರೆ ಎರಡು ಸೈನ್ಯಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ಒಂದು ದೇಶವನ್ನು ಶತ್ರುಗಳ ವಶವಾಗದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಸರ್ವಪ್ರಯತ್ನಗಳಿಂದಲೂ ಆ ದೇಶದ ಜನರು ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡು ಆದಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಶತ್ರುವನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಲು ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲಬೇಕು. ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಈ ರೀತಿ ದೇಶರಕ್ಷಣಾ ಉದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರಜೆಗಳ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಸಾಧ್ಯವೇ ವಿನಃ ಈಗಿನ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಆಗಲಾರದು. ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೂ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಅಂತರವಿರಬಾರದು. ತಾವೇ ಸರ್ಕಾರವೆಂಬ ಮನೋವೃತ್ತಿ ಪ್ರಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಬೇಕು. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕಂಡರೆ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಭಯವಿರುತ್ತದೆಯೋ, ಎಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೆ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಕಂಡರೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಂಶಯವಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ದೇಶರಕ್ಷಣಾ ಕಾರ್ಯ ಸುಲಲಿತವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ದೇಶದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೈಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ರಕ್ಷಣಾ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಜೆಗಳು ಪರದೇಶೀಯರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಸ್ಥಿರತೆಯ ಚಿಹ್ನೆಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾರೋ, ಅಂಥಾ ದೇಶದ ಪ್ರಜೆಗಳು ಆ ಸರ್ಕಾರದೊಡನೆ ಸಹಕರಿಸಿ ಶತ್ರುವನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಎದುರಿಸುವುದು ಅಸಂಭವ. ರಾಜ್ಯದ ಜನಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಬೇಕಾದರೆ ಯಾರಿಂದ ಸಾಧ್ಯ ತಾವೇ ಯೋಚಿಸಿರಿ? ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಿರುವ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದಿಂದ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಾರದು. ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾನುರಾಗಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾದ ಪ್ರಮುಖರಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಆ ಕೆಲಸ ಚನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಶತ್ರುಬಾಧೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಲು ಸರ್ಕಾರಿ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಬೇಕು ಪ್ರಜಾ ಸರ್ಕಾರ ಏರ್ಪಾಡಾಗಬೇಕೆಂಬುದು ಸಿದ್ಧವಾಯ್ತು.

ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ಹೊಳೇನರಸೀಪುರದ ತೀರ್ಮಾನವಾದ ಮೇಲೆ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ದಿವಾನರನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡಿ, ತಮಗೆ ಅಗತ್ಯವೆಂದು ತೋರಿದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಥನೆಮಾಡಿದ್ದು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ಮೈಸೂರು

ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ಇದುವರೆಗೂ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿವಾತಾವರಣವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿ ಕಾಪಾಡಲು ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯತ್ನ. ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಶತ್ರುಗಳ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಗಲಭೆ ಹುಟ್ಟಿ ಜನಗಳ ಪ್ರಾಣಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆಯುಂಟಾದರೆ ಅವುಗಳ ನಿವಾರಣಾ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊರಬೇಕೆಂಬ ಉದಾತ್ತವಾದ ಆಶೆಯಿಂದಲೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಆಜ್ಞೆಗಳು ಎಷ್ಟೆ ಚಕ್ಕಳುಗುಳಿ ಇಕ್ಕಿದರೂ, ನಾವು ಅವುಗಳಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗದೆ ಹೊರಗೆ ಇರುವುದು ನಮ್ಮ ಈ ಸಮಯವನ್ನು ನಿರ್ಬಲತೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯಬಾರದು.

ದೇಶರಕ್ಷಣಾ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೂ ಭಿನ್ನತೆ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನಿಪುಣತೆಯಲ್ಲವೇ ? ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಕೂಡಲೆ ಯಾತಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಜೆಗಳ ಆಶೋತ್ತರಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡಬಾರದು ? ಈ ತರಹ ಪ್ರಜಾ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಲು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರವು ಅಡ್ಡಿಬರುವುದಾಗಿ ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟರೆ ಅದು ಸಮಂಜಸವೂ ಅಲ್ಲ ; ಫಲಕಾರಿಯಾಗುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಈಗಾಗಲೇ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ, ದಾಸ್ಯದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನಗಳಿಗೆ ದೇಶರಕ್ಷಣಾ ಉತ್ಸಾಹ ಹುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಸರ್ ಸ್ಟ್ಯಾಫರ್ಡ್ ಕ್ರಿಪ್ಸ್‌ರವರ ರಾಯಭಾರ. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ರಾಜಕೀಯ ಪಂಗಡಗಳನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ಪ್ರಜೆಗಳು ತಮ್ಮ ಗುರಿಯನ್ನು ಸಧ್ಯದಲ್ಲೆ ಮುಟ್ಟುವರೆಂಬ ನಿರೀಕ್ಷಣೆ ಇರುವಾಗ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರ ಪ್ರಜೆಗಳ ರಾಜಕೀಯ ಆಶೋತ್ತರಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸದೇ ಇರುವುದು ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಲ್ಲವೆ ? ದಿವಾನ್ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸಿದ್ದಯ್ಯನವರ ಭೇಟಿಯು ಫಲಕಾರಿಯಾಗದೇ ಇರುವುದು ದೇಶದ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯವಲ್ಲವೆ ? ಈಗಲಾದರೂ ಪ್ರಜಾಸರ್ಕಾರದ ಸ್ಥಾಪನೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರಬಾರದೆ ? ಕಾಲಕಳೆದಷ್ಟೂ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತೆ. ಮಿಂಚಿಹೋದ ಮೇಲೆ ಏನುಮಾಡಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೂಡಲೆ ಎಚ್ಚೆತ್ತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ನಾನು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ಸರ್ಕಾರದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತೆ. ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಅನೇಕ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಕರ್ಣಾಟಕ ಏಕೀಕರಣಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಕರ್ಣಾಟಕ ನಮ್ಮ ಹಿತಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಹರಿದು ಚೂರು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಪ್ರಾಯಶಃ ಬ್ರಿಟಿಷಿನವರು ಕನ್ನಡನಾಡಿನ ಚೈತನ್ಯವು ಸರ್ವತೋಮುಖವಾಗಿ ಬೆಳದರೆ ತಮಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ತೊಂದರೆಯಾಗಬಹುದೆಂದು

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಛಿದ್ರ ಛಿದ್ರಮಾಡಿವರೆಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹರಿದು ಹಂಚಿಹೋಗಿರುವ ಕನ್ನಡನಾಡನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರ ಬೆಂಬಲವೂ ಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ಬರೀ ಸಾಹಿತ್ಯದಿಂದಲೆ ಕರ್ಣಾಟಕ ಏಕೀಕರಣ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತೆಂಬುದು ಬರೀ ಭ್ರಾಂತಿ. ರಾಜಕೀಯ ಏಕೀಕರಣವಾದಲ್ಲದೆ ಬಾಕಿ ಪ್ರಯತ್ನಗಳೆಲ್ಲಾ ನಿರರ್ಥಕವಾದವುಗಳು. ಕರ್ಣಾಟಕವೆಲ್ಲಾ ಒಂದಾಗಬೇಕಾದರೆ ಒಂದೇ ರಾಜ್ಯಭಾರಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರಬೇಕು. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರ ಸ್ಥಾಪನೆ ವಿನಃ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಒಂದಾಗುವ ಸಂಭವನವೇ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾರ್ಯಾರಿಗೆ ಕರ್ಣಾಟಕ ಏಕೀಕರಣವಾಗಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲವಿದೆಯೋ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರ ಸ್ಥಾಪನಾ ಚಳುವಳಿಗೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿರುತ್ತೆ.

ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರದ ಆವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಬಹಳ ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ೧೭ ಸಾವಿರ ಹಳ್ಳಿಗಳಿರತಕ್ಕ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರೇ ಮೈಸೂರಿನ ಜೀವಾಧಾರ. ಅವರ ಅವಸ್ಥೆಯು ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯವಾಗಿದೆ. ರೈತ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುವ ಜಮೀನಿನ ಮೇಲಿನ ಹಾಕಿರುವ ಕಂದಾಯದ ಕ್ರಮ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಬೇಕು. ಅವನ ಸಾಲದ ಹೊರೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಕಮ್ಮಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಪ್ರಚಾರವಾಗಬೇಕು. ಅವನ ಆರ್ಥಿಕಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅವನ ಸಂಪತ್ತು ವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕು. ದಿನ ದಿನಕ್ಕೂ ವೃದ್ಧಿಹೊಂದುತ್ತಿರುವ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಬೇಕು. ರೈತನು ಇದುವರೆಗೂ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿರುವ ಸುಲಿಗೆಯಿಂದ ಪಾರಾಗಬೇಕು. ವ್ಯಾಧಿಗಳು ದಿನೇ ದಿನೇ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕು. ಗ್ರಾಮ ನೈರ್ಮಲ್ಯವನ್ನು ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಇತ್ಯಾದಿ, ಇತ್ಯಾದಿ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಷ್ಟು ಇಲ್ಲಿಷ್ಟು ಎಂದು ಆರ್ಥಂಬರ್ಥ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ದೂರದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಧೈರ್ಯದಿಂದಲೂ ವರ್ತಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಕೆಲಸವೆಲ್ಲಾ ಸಾಧ್ಯ. ಈಗಿನ ಸರಕಾರದವರಿಂದ ಈ ಕೆಲಸ ನೆರವೇರಲಾರದು. ಅವರ ಕಲ್ಪನೆಯೇ ಬೇರೆ. ಅವರ ಮಾರ್ಗವೇ ಬೇರೆ. ಅವರ ಧ್ಯೇಯವೇ ಬೇರೆ. ಅವರು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ನೀತಿಯೇ ಬೇರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸ್ಥಿತಿ, ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಜನಗಳಿಗೆ ಹಿಡಿಯತಕ್ಕ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ಇದುವರೆಗೆ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದವರು ಈ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರಬಹುದಾದ ಕೆಲಸಗಳೆಲ್ಲವೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಬಣ್ಣದ ತ್ಯಾಪೆ ಹಾಕಿದಂತಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಫಲಕಾರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಗ್ರಾಮಪುನರುಜ್ಜೀವನ ಕೆಲಸವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಾಧಿಸಲಿಕ್ಕೂ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರಕಾರದ ಆವಶ್ಯಕತೆ ತುಂಬಾ ಇದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ

ಅ... ಸರಕಾರದವರು ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟು ಕೂಡಲೇ ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕವಾದ ಸರಕಾರವನ್ನು ಏರ್ಪಾಟುಮಾಡುವುದು ಕ್ಷೇಮಕರವಾಗಿರುತ್ತೆ.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ನಡೆದ ಉಪಚುನಾವಣೆಗಳ ಫಲಿತಾಂಶ ವನ್ನು ಸರಕಾರದವರು ಗಮನಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಓಟಿನಲ್ಲಿಯೂ ಅರ್ಥವಿದ್ದರೆ ಮತದಾರರು ಕಾಂಗ್ರೆಸಿನ ಈಗಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಪೂರ್ಣಬೆಂಬಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಜಾಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಗೌರವ ಕೊಡುವುದೂ ಸರಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯ. ಈ ವೋಟಿನಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ಪ್ರಜಾಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸರ ಕಾರದವರು ಅರಿತು ಕೂಡಲೇ ಪ್ರಜಾ ಸರಕಾರವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುವುದು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಇದುವರೆವಿಗೂ ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಿದ್ದಾಯ್ತು. ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಮಂದಿನ ಮಾರ್ಗವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಬೇಕು. ಯುದ್ಧಕಾಲದ ನಮ್ಮ ಮನೋಭಾವನೆಯನ್ನು ಹೊರಗೆಡುಹಬೇಕಾದ್ದು ಉಚಿತ. ಈಗಿರತಕ್ಕ ದಾಸ್ಯ ದಿಂದ ನಾವು ಉದ್ಧಾರವಾಗಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇವೆಯೇ ಹೊರತು ಯಜಮಾನರನ್ನು ಬದ ಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಉದ್ದಿಶ್ಯ ನಮಗಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೋಸುಗ ಒಂದು ವೇಳೆ ಮುಂದೆ ಯಾರಾದರೂ ದಂಡೆತ್ತಿ ಬಂದರೆ ನಾವು ಅವರನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ನಿರಾಯುಧರೂ, ನಿಶ್ಶಸ್ತ್ರಪಾಣಿಗಳೂ ಆದ ನಾವೇನು ಮಾಡ ಬಹುದೆಂಬ ಸಂಶಯ ಯಾರಿಗೂ ಬರಬಾರದು. ಯುದ್ಧ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳಿಗೆ ನಮಗೆ ಅಭಾವವಿದ್ದರೂ ನಾವು ಏನುತಾನೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ? ನಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಾವೆ ತಲೆಬಾಗಿದರೆ ಹೊರತಾಗಿ, ಜಪಾನಿನವರಾಗಲಿ, ಮತ್ತಾರಾಗಲಿ, ನಮ್ಮ ದೇಶ ವನ್ನೆಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಸೈನ್ಯದಿಂದ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿ ದೇಶವನ್ನಾಳುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆತ್ಮರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ನಾವು ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗರನ್ನೆಲ್ಲ ಸಿದ್ಧರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡ ಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಎರಡು ಮಾರ್ಗಗಳಿವೆ. ಹಿಂಸಾಮಾರ್ಗವೊಂದು; ಅಹಿಂಸಾ ಮಾರ್ಗವೊಂದು. ಯುದ್ಧ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳಿಗೆ ಕೊರತೆ ಇರುವಾಗ, ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರಕಾರದವರೇ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಹಿಂಸಾ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಜಯ ಲಭಿಸುವುದು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಅಹಿಂಸೆಯಿಂದಲೆ ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಮತ. ಹಿಂಸಾಮಾರ್ಗವೇ ಆಗಲಿ ಅಹಿಂಸಾ ಮಾರ್ಗವೇ ಆಗಲಿ ನಾವು ನಿರ್ಭೀತರಾಗಿರಬೇಕು. ಭಯವೇ ಸರ್ವ ನಾಶಕ್ಕೂ ಕಾರಣವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಜನರನ್ನು ಧೈರ್ಯವಂತರ ನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲದವನು ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಪೂರೈಸ ಲಾರ. ನಾವು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೈಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನವ

ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿ, ಹೆದರಿಕೆಯನ್ನು ದೂರಮಾಡಬೇಕು. ಬಲವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದೇ ಧ್ಯೇಯವನ್ನು ಮುಟ್ಟುವ ಹಾದಿ.

ಯುದ್ಧದ ಸಾಮೀಪ್ಯ ನಮಗೊದುಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಜನಗಳು ಮಾತ್ರ ಭಯಗ್ರಸ್ತರಾಗಬಾರದು. ತಾವು ಆತ್ಮರಕ್ಷಣೆಯ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಕ್ರಮಬದ್ಧರಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಶತ್ರುಗಳ ವಿಮಾನಧಾಳಿ ಭಯ ಇರತಕ್ಕಷ್ಟು ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೇರಳವಾಗಿ ಜನಗಳು ಪಟ್ಟಣಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸೇರುವ ಸಂಭವವಿದೆ. ಹೀಗೆ ಪಟ್ಟಣಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗತಕ್ಕ ನಾಗರೀಕರು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಪಟ್ಟಣಗಳ ಡಾಂಭಿಕವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬಾರದು. ಹಳ್ಳಿಗಳ ಸರಳ ಜೀವನವನ್ನು ಅವಲಂಬನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಜನ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸೇರುವುದರಿಂದ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳಿಗೆ ಅಭಾವವುಂಟಾಗಬಹುದು. ಆದಕ್ಕಾಗಿ ಸೂಕ್ತವಾದ ನಡವಳಿಕೆಯನ್ನು ಈಗಿನಿಂದಲೇ ನಾವು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು. ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಉಳಿಯದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ದವಸಧಾನ್ಯಗಳು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವುದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕು. ರೈತರು ಆಹಾರಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಬೆಳೆಯನ್ನೇ ಇಡಲು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕು. ಇರತಕ್ಕ ಜಮೀನುಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ದವಸ ಬೆಳೆಯಲು ಸಾಕಾದ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ರೈತನಿಗೆ ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಕೆರೆಗಳ ಕೆಳಗಿರತಕ್ಕ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಫಸಲಾಗುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡಬೇಕು. ಬಗರ್ ಹುಕ್ಕುಂ ನೀರು ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆಂಬ ಆಪಾದನೆ ಮೇಲೆ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ರೈತರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಕಿರುಕುಳಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಇರುವವರೆಗೂ ಖುಷ್ಕೀ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಾದರೂ ತರಿ ಫಸಲಿಡಲು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಮಾಡಬೇಕು. ಖುಷ್ಕೀ ಜಮೀನಿಗೆ ಕೆರೆನೀರು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ತಕರಾರು ತೆಗೆದು ಇಡುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಮನ್ನಾ ಮಾಡಬೇಕು.

ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಜನಸಂದಣಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುವುದರಿಂದ ಗ್ರಾಮಸ್ವಚ್ಛತೆಯು ಬಹಳ ಕೆಡಬಹುದಾದ ಸಂಭವವುಂಟು. ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮಗಳು ಈಗಲೇ (ಇರುವಂತೆಯೇ) ಚೊಕ್ಕಟವಾಗಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಹಳ್ಳಿಗಳು ಕೊಳೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಮುಳುಗಿವೆ. ಇದುವರೆಗೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದರ ಕಡೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಶ್ರದ್ಧೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೇ ಇರುವುದು ಅಕ್ಷಮ್ಯವಾದ ಅಪರಾಧ. ಹಳ್ಳಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಎಷ್ಟು ಬೇಗ ನಿರ್ಮಲವಾದರೆ ಅಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಿಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಹೋಗಿ

ಸ್ಥೆ ತಕ್ಕವರು ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಗ್ರಾಮನಿವಾಸಿಗಳ ಕೃತಜ್ಞತೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗುತ್ತಾರೆಂಬುದು ನನ್ನ ಬಯಕೆ. ಈ ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ಶುಭ್ರಮಾಡುವ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಉತ್ಸಾಹ ತೋರಿಸಬೇಕಾದ್ದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕೆಲಸಗಾರನ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಪಟ್ಟಣಗಳ ಜನಗಳು ಹೇರಳವಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸೇರುವುದರಿಂದ ಆ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿರುದ್ಯೋಗದ ಸಮಸ್ಯೆ ಉಗ್ರರೂಪವನ್ನು ತಾಳಬಹುದು. ಅದರ ನಿವಾರಣೋಪಾಯವನ್ನು ಈಗಿನಿಂದಲೆ ನಾವು ಆಚರಣೆಗೆ ತರುವುದು ಉತ್ತಮ. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಕೆಲ್ಸವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯು ಐಶ್ವರ್ಯವಂತರ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನಗಳು ಕೆಲಸಗಳಿಲ್ಲದೆ, ದಿಕ್ಕೆಟ್ಟು ಹೊಟ್ಟೆಗಾಗಿ ಹಾಹಾಕಾರ ಪಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಶಾಂತಿ ನೆಲಸುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತೆ. ದೊಂಬಿ ಲೂಟಿಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಉಪಸಮಿತಿಗಳೂ ಐಶ್ವರ್ಯವಂತರೂ ಗ್ರಾಮ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರಜೆಗಳ ನಿರ್ವಾಹ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಬಡವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲಾ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಬೇಕು.

ಈ ಗ್ರಾಮಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ವಿಷಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರ ರಚನಾತ್ಮಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಅತಿಮುಖ್ಯವಾದುವೆಂದು ನಾನು ಒತ್ತಿಹೇಳ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಕೈನಿಂದ ನೂಲುವುದುಯೆಂದು ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಿಂದ ಮಾಯವಾಯಿತ್ತೋ ಅಂದೇ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹರಣವಾಯಿತೆಂದು ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಸ್ವತಂತ್ರವನ್ನು ಅಹಿಂಸಾಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಗಳಿಸಬೇಕಾದರೂ, ಗಳಿಸಿಕೊಂಡ ಸ್ವಾತಂತ್ರವನ್ನು ರಕ್ಷಣೆಮಾಡಿಕ್ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೂ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ನಮ್ಮ ಸಂಪತ್ತು ಬೆಳೆಯಬೇಕು; ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ನೂಲಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿಯೂ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ರಾಟೆತಿರುಗುತ್ತಾ ಇರಬೇಕು. ಯುದ್ಧಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಜನತೆಗೆ ಬಟ್ಟೆಗೆ ಅಭಾವ ಬಾರದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಈಗಿನಿಂದಲೇ ನಾವು ಎಲ್ಲರೂ ಖಾದೀ ತಯಾರುಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮುತವರ್ಜಿ ವಹಿಸಬೇಕಾಗಿರುತ್ತೆ. ಗ್ರಾಮ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳವಿದ್ದು ಮಾನವನ್ನು ಅರಿತು ಯಾವ ಯಾವ ಉಪಕಸುಬಿಗೆ ಸೌಲಭ್ಯವಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಶೋಧನೆಮಾಡಿ ಆಯಾಯಾ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕಾದ್ದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ

ಯುದ್ಧಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರಾದ ನಾವು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಮತ್ತೊಂದು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾದ ಕೆಲಸವಿದೆ. ಶತ್ರುಗಳ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಗೆ ಭಂಗವುಂಟಾಗಿ ಪ್ರಜೆಗಳ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳಿಗೆ ಕುಂದುಂಟಾಗಬಹುದು, ಜನಗಳ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೇ ಛೇತಿಬರಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಸ್ತ್ರೀ ಸಮಾಜದ ಸತೀತ್ವಕ್ಕೆ ಹಾನಿಯುಂಟಾಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೊದಗಬಹುದು. ಅಂಥಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸೇವಕರೆಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ನಾವುಗಳು ಸಾರ್ಥಕಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದರ ಸಲುವಾಗಿ ಒಂದು ದಳವನ್ನು ಏರ್ಪಾಟುಮಾಡಬೇಕು.

ಈ ದಳಕ್ಕೆ ಸೇರುವವರು ನಿಸ್ವಾರ್ಥರಾಗಿರಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಾಣದ ಮೇಲಿನ ಅಭಿಮಾನವಿರಬಾರದು. ಜನತೆಯ ಪ್ರಾಣ ಹಾಗೂ ಮಾನರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಅವರು ಜೀವಧಾರಣೆ ಮಾಡಿರಬೇಕು. ಅವರಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣವಾದ ಅಹಿಂಸೆಯು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಾಗಿರಬೇಕು. ಎಂಥಾ ಕ್ಲಿಷ್ಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಒದಗಿದಾಗ್ಯೂ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹಿಂಸಾಭಾವನೆಯು ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಕೂಡದು. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ರಕ್ಷಣೆಗೋಸ್ಕರ ಇರತಕ್ಕ ಪೋಲೀಸ್ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರಿಂದ ಬಲ್ಲಣಗಳನ್ನು ಕಾಯುವುದು ಕೂಡಾ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಾರದು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಶಾಂತಿ ದಳದವರು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಬಲ್ಲಣದ ಪ್ರತಿ ಮೊಹಲ್ಲಾ ವಲ್ಲಿಯೂ ಜನಗಳಲ್ಲಿ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸಮಯ ಒದಗಿದಾಗ್ಗೆ ಜನಗಳ ರಕ್ಷಣೆಗೋಸ್ಕರ ಇರತಕ್ಕ ಸರ್ಕಾರಿ ಸಂಬಂಧವಾದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದಳಗಳು ಸಹಕರಿಸಬೇಕೇ ವಿನಹ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಈ ದಳಗಳು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಬಾರದು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಗೊಂದಲವೆದ್ದಾಗ್ಗೆ ಪ್ರಜಾವರ್ಗಕ್ಕೆ ಏನು ಸಹಾಯ ಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಏರ್ಪಡುವ ಸರ್ಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸುವುದು ಇವುಗಳ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಯುದ್ಧದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಮೋಟಾರು ಮತ್ತು ರೈಲುಬಂಡಿಗಳ ಓಡಾಟವು ನಿಂತು ಹೋಗಬಹುದು. ಅಂಥಾ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಸಾಗಿಸಲು ಎತ್ತಿನ ಬಂಡಿಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ವಿಮಾನಧಾಳಿ ನಡೆಯುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ನೇಮಕಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಎ. ಆರ್. ಪಿ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕೊಡತಕ್ಕ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ಮುಟ್ಟಿಸಬೇಕಾಗಿರುತ್ತೆ. ಮುಂದಿನ ಸುಗ್ಗಿಕಾಲದವರೆಗೂ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಕಮ್ಮಿಬರದಂತೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ದವಸ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಜನಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಯಹೇಳಿ ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ದಳದವರು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು

15

ನಿತ್ಯಾನುಸಂಧಾನಗಳು

ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರಿಗೆ ನಿತ್ಯಕರ್ಮಗಳಾಗಿರುವ ರಚನಾತ್ಮಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಹಳ ತೀವ್ರತೆಯಿಂದ ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಈ ಮೊದಲೇ ಖಾದಿಯ ವಿಷಯವನ್ನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತಾ ನಿವಾರಣೆ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೂ 'ಸಮಾನವಾದ ನಾಗರಿಕ ಹಕ್ಕಿಲ್ಲವೋ', ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಾವುಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಶಬಾಂಧವರ ಪೈಕಿ ಕೆಲವರನ್ನು ಅಸ್ಪೃಶ್ಯರೆಂಬ ತುಚ್ಛ ಭಾವನೆಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತೇವೆಯೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಈ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಇತರ ಜನಾಂಗಗಳಿಗೆ ಸರಿಸಮಾನವಾದ ಸ್ಥಾನವು ದೊರೆಯುವುದು ದುರ್ಲಭ. ಎಷ್ಟೇ ಅನೂಚಾನವಾಗಿ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಪದ್ಧತಿಯಾದರೂ ಅದು ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿತರುವಂಥಾದ್ದಾದರೆ ಅದನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಲು ನಾವು ಸಿದ್ಧರಾಗಿರಬೇಕು. ಈಗ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟಿರುವ ಸ್ಪೃಶ್ಯ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆಗಳಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಆಧಾರವಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ವಿದ್ವಾಂಸರೂ ದೃಷ್ಟಾಂತರಗಳಿಂದ ವಿಶದಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತಾ ನಿವಾರಣೆಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅದು ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯೇ ಕೊನೆಗಾಣಬೇಕು. ದೇವಸ್ಥಾನಗಳ ಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಿರುವುದೇ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿರುವ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆಗೆ ಮೂಲಕಾರಣ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಸ್ನೇಹಿತರೇ, ತಾವು ಇದೆಲ್ಲವನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ, ಈ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತಾ ನಿವಾರಣೆಯ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾದ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕಾಗಿ ಕೋರುತ್ತೇನೆ.

ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಗಳೂ, ಮುಸಲ್ಮಾನರೂ ಪೂರ್ವಕಾಲದಿಂದಲೂ ಸಹೋದರ ಭಾವದಿಂದ ವರ್ತಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದುಗಳ ಬಾಹುಳ್ಯವಿರತಕ್ಕ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ಹಿಂದುಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಾನವಾದ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯವಶಾತ್ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಡಕನ್ನು ತಂದೊಡ್ಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಚುನಾವಣಾ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿರುವುದು ಒಂದು ಮಹದಪರಾಧ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರವನ್ನೇ ನಾವು ದೂಷಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಚುನಾವಣಾ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಮಾರ್ಪಡಿಸಲು ನಾವುಗಳೆಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ದುಡಿಯಬೇಕು. ಮೈಸೂರು ಸೀಮೆಯಲ್ಲಿ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರು. ಅವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಗಳ ನಡವಳಿಕೆಯು ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಮನೋಭಾವದ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಭರವಾಗಕೂಡದು. ಮುಸಲ್ಮಾನರು ಹಿಂದುಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರೋಣದ

ರಿಂದ ಅವರ ನಾಗರಿಕ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಆಘಾತವೂ ಉಂಟಾಗಲಾರದೆಂಬ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಹಿಂದುಗಳು ತಮ್ಮ ನಡವಳಿಕೆಯಿಂದಲೇ ಅವರಿಗೆ ಉಂಟುಮಾಡಿಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಅಗತ್ಯ.

ಪಾನನಿರೋಧದ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದೇ ಇದೆ. ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತಾವು ಧರ್ಮಪ್ರಸಾರಕರ ತೀವ್ರ ಸಂವೇಗದಿಂದ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭ ದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಯುದ್ಧ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರೈತರ ಸಂಪತ್ತು ಹೆಂಡದ ಮೂಲಕ ಸುಲಿಗೆಯಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳ ತಕ್ಕದ್ದು ಅವರ ಧರ್ಮ. ಈ ಧರ್ಮವನ್ನು ಕಾಪಾಡದೇ ಇರುವ ದೋಷಕ್ಕೆ ಅವರು ಪಾತ್ರರಾಗಬಾರದೆಂಬುದು ನನ್ನ ಆಶೆ.

ಶ್ರಮಜೀವಿಗಳಿಗಾಗಿಯೇ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ದುಡಿಯುತ್ತಿರುವುದು. ಶ್ರಮಜೀವಿಗಳು ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿರಬಹುದು. ಹೊಲ ಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿರಬಹುದು. ಇವರುಗಳ ಮೇಲ್ಮೆಯೇ ನಮ್ಮ ಗುರಿ. ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ಈ ಶ್ರಮಜೀವಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ನೀತಿಯೇನೆಂಬುದನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶ್ರಮಜೀವಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನಿಡಬೇಕಾಗಿ ವಿನಂತಿ.

ಹಕ್ಕಿಯು ಒಂದೇ ರೆಕ್ಕೆಯಿಂದ ಹಾರಲಾರದು. ಸ್ತ್ರೀ ಜಾತಿಯ ಒತ್ತಾಸೆ ಇಲ್ಲದೆ ದೇಶದ ಉದ್ಧಾರವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮಾತೃಭೂಮಿಯ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಭಗಿನಿಯರು ಇದುವರೆಗೂ ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶೋದ್ಧಾರ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಪುರುಷರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಾರ್ಧ ಭಾರವನ್ನು ಹೊತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ರಚನಾತ್ಮಕ ಕಾರ್ಯರಂಗದಲ್ಲಿ ಗಂಡಸರಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಸೌಲಭ್ಯವಿದೆ. ಅವರಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಾಧನೆಯಾಗುವುದೆಂಬ ಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸವು ನನಗುಂಟು.

ಕ್ರಿಪ್ ಸಲಹೆಗಳು

ಭಾರತದ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಪರಿಹಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಯುದ್ಧ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲ ಸಲಹೆಗಳೇನೆಂಬುದನ್ನು ಸರ್ ಸ್ಟಾಫರ್ಡ್ ಕ್ರಿಪ್‌ರವರು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವರು. ಈ ಸಲಹೆಗಳ ವಿಶದ ವಿಮರ್ಶೆಗಿದು ಸಮಯವಲ್ಲ. ಆದರೂ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಬಹುದು. ಆ ಸಲಹೆಗಳಿಂದ ಭಾರತದ ಐಕ್ಯಕ್ಕೆ ಭಂಗ ಬರುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದಿರುವ ಸಂಸ್ಥಾನ ಅಥವ ಪ್ರಾಂತಗಳು ಸಂಯುಕ್ತ ಭಾರತದಿಂದ ಹೊರಗಿರಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿರುವ ಮಾತನ್ನು ಯಾರು ತಾನೆ ಒಪ್ಪುವರು ? ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನತೆ ಯುಂಟಾಗದಂತೆ ಸರ್ವಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೂ ಮಾಡಲೇ ಬೇಕು. ಭಾರತದ ಸಂಯುಕ್ತ ಯೋಜನೆಯು ಫಲಕಾರಿಯಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸರ್ಕಾರವು ಅಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಆ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ದೇಶೀಯ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ಸ್ಥಾನವಾವುದು ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿರದಂತೆ ಆಗಬೇಕು. ಅದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದು ನಿಜವಾದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸರ್ಕಾರವಾಗಲಾರದು. ಭಾರತಕ್ಕೆ ರಕ್ಷಣಾ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯು ಇಲ್ಲದಿರುವ ಯೋಜನೆಯು ಫಲಕಾರಿಯಾಗಲಾರದೆಂದೇ ನನ್ನ ಭಾವನೆ.

"ದಗ್ಧಭೂತಲ"ದ ಯೋಜನೆ

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಪ್ರಜೆಗಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕಲಕಿರುವ ಮತ್ತೊಂದು ಮುಖ್ಯಾಂಶವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿ ಈ ಭಾಷಣ ಮುಗಿಸುವೆನು. ಯುದ್ಧ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ವಿಷಮಾವಸ್ಥೆಗೆ ಬಂದರೆ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲೂ ಸಹ 'ದಗ್ಧಭೂತಲ'(Scorched earth) ಏರ್ಪಾಡನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರವನ್ನೂ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಸುದ್ದಿಗಳು ಹೊರಟಿವೆ. ಇದರಿಂದ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗುಂಟಾಗಿರುವ ಕಳವಳ ಮತ್ತು ಕೈಗಾರಿಗೆ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಿರುವ ಭಯ ಇವುಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಬೇಕಾದುದು ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರು 'ದಗ್ಧಭೂತಲ'ದ ಏರ್ಪಾಡನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಯಾವ ಕಾರಣವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ರಷ್ಯಾದೇಶದವರು ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಬರ್ಮಾದಲ್ಲಿ ಅಂಥಾ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಭಿನ್ನವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಭಾರತದ ದೇಶದಲ್ಲಿಯಾಗಲಿ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿಯಾಗಲಿ ಇದನ್ನು ಯೋಚಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ.

ಸರ್ಕಾರದ ವಾರ್ಷಿಕ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಮೈಸೂರಿನ ಸಂಪದಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಹೇತುವಾದ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಉದ್ಯಮಗಳಿಂದ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯೂ ಸೇರಿದೆ. ಈ ಉದ್ಯಮಗಳ ವಿನಾಶ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಬೇಕಾದರೂ ಪ್ರಜಾ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಸಾಧ್ಯವೇ ಹೊರತು ಈಗಿನ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಆಗಲಾರದು, ಆಗಬಾರದು.

ಬಂಧು ಭಗಿನಿಯರೇ,

ನಾವುಗಳು ಒಂದು ಮಹತ್ತರವಾದ ಕಾರ್ಯಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಸಂಕಲ್ಪಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಮಹತ್ತರವಾದ ಸಾಧನಕ್ರಮವನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಮನೋನಿಶ್ಚಯದಲ್ಲಾಗಲಿ, ಹೋಗತಕ್ಕ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಾಗಲಿ, ದೋಷವಿದ್ದರೆ ಸರ್ವನಾಶವಾದೀತು. ಆದ್ದರಿಂದ ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ವರ್ತಿಸಬೇಕಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ. ಈಗ ವಿಶ್ವವನ್ನೇ ಆವರಿಸಿರುವ ಘೋರ ಯುದ್ಧದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾದ ಬದಲಾವಣೆಗಳಾಗುವುದು ಖಂಡಿತ. ಮೈಸೂರಿನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ನಾವು ಬೇಡವೆಂದರೂ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುವುದು ನಿಶ್ಚಯ. ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನವು ಇನ್ನು ಬಹಳ ದಿವಸ ದಾಸ್ಯಾಂಧಕಾರದಲ್ಲಿರಲಾರದು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸೂರ್ಯನು ಉದಯಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಏಳಿರಿ!

ವಂದೇಮಾತರಂ

Printed by C. Rajagopala Char at the Indian Press.
Balepet, Bangalore City.

IV

ಐದನೇ ಮೈಸೂರು
ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮಹಾ ಅಧಿವೇಶನ

ನೆ ಹ ರು ನ ಗ ರ

೧೧, ೧೨, ೧೩, ನೇ ಏಪ್ರಿಲ್ ೧೯೪೨

ಖಾಸಗೀ ನಿರ್ಣಯಗಳು

ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮನ್
ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ

ಮೈಸೂರು
ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮಹಾ ಅಧಿವೇಶನ

ನೆಹರು ನಗರ

ಖಾಸಗೀ ನಿರ್ಣಯಗಳು

ಸಂತಾಪ ಸೂಚನೆ

1. ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪ್ರಮುಖರೂ ಆಗರ್ಭ ಶ್ರೀಮಂತರೂ ಆದ ಜಮ್ನಾಲಾಲ್ ಬಜಾಜ್‌ರವರು ಅಕಾಲ ಮರಣಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾದುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಸಭೆಯು ತನ್ನ ಸಂತಾಪವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂತಾಪಸೂಚಕ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಅವರ ಕುಟುಂಬವರ್ಗದವರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಲು ಈ ಸಭೆ ತೀರ್ಮಾನಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ಎಂ. ಲಿಂಗೇಗೌಡ.

2. ಮಂಡ್ಯದ ಪ್ರಮುಖ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕೆಲಸಗಾರರಲ್ಲೊಬ್ಬರಾದ ಶ್ರೀ ರಾಮಯ್ಯನವರು ಅಕಾಲಮರಣಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾದುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಸಭೆಯು ತನ್ನ ಅಪಾರವಾದ ದುಃಖವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾ ಮೃತರ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ದೇವರು ಶಾಂತಿಯನ್ನೀಯಲೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ|| ಪಿ. ಎನ್. ಜವರಪ್ಪ ಗೌಡ.
ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ಪುಟ್ಟೇ ಗೌಡ.

ಅಭಿನಂದನೆಗಳು

3. ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಐದನೇ ಅಧಿವೇಶನದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಪೀಠಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಟಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯರವರು ಏಕವಾಕ್ಯತೆಯಿಂದ ಚುನಾಯಿತರಾದು

ದನ್ನೂ ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಪೀಠದಿಂದ ನಿವೃತ್ತರಾಗಿರುವ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಹೆಚ್. ಸಿದ್ದಯ್ಯನವರ ಸತತ ಸೇವಾಕಾರ್ಯವನ್ನೂ, ಎ. ಎಂ. ಸಿ. ಸಿ. ಸಭೆಯು ಪ್ರಶಂಸಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ವಿ. ನಾಗೇಶ ಶೆಟ್ಟಿ.

4. ತಮ್ಮ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು ಮತ್ತು ದಾಸ್ಯದಲ್ಲಿ ನರಳುತ್ತಿರುವ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನೀಡಲು ವೀರಾವೇಶದಿಂದಲೂ ಧೈರ್ಯೋತ್ಸಾಹ ತ್ಯಾಗಬುದ್ಧಿಯಿಂದಲೂ, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ರಾಜ್ಯಾಂಗ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ರಕ್ಷಕರಾಗಿ ಹೋರಾಡುತ್ತಿರುವ ರಷ್ಯಾ ಮತ್ತು ಚೀಣಾ ದೇಶಗಳವರು ರಾಕ್ಷಸೀ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾ, ಅನೇಕ ಸ್ವತಂತ್ರ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಘೋರ ನರಕವಾಗಿ ಮಾಡಿ ಅವರ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹರಣಮಾಡಿ, ಮಾನವೀ ಜನಾಂಗದ ದಿವ್ಯ ನಾಗರೀಕತೆಯನ್ನು ಧ್ವಂಸಮಾಡಿ ಅಮಾನುಷ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾ ಇರುವ ನಾಜಿಸಂ ತತ್ವ ಪರಿಪಾಲಕರಾದ ಜರ್ಮನೀ ಮತ್ತು ಜಪಾನೀಯರನ್ನು ನಾಶಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರರಕ್ಷಕರೂ ಶಾಂತಿಪ್ರಿಯರನ್ನು ಈ ಮಹಾಧಿವೇಶನವು ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತದೆ.

ಸಹಾನುಭೂತಿ ಸೂಚನೆ

5. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ದಿನಾಚರಣೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರದುರ್ಗದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಹರಿತಾಳವನ್ನು ಆಚರಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕೆಲವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಈ ಸಭೆಯು ಖಂಡಿಸುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಗಾದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ|| ಟಿ. ಎಸ್. ಸುಬ್ಬಣ್ಣ

6. ಕ್ಯಾಲಿಕಟ್ಟಿನ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ಆರ್. ಗೋಪಾಲ ನಂಬಿಯಾರಾದ ಪ್ರಮುಖ ರೈತಮುಖಂಡರನ್ನು ಮೊರಜಹ್ ಕೇಸಿಗೆ ಗುರಿಪಡಿಸಿ ಮರಣ ದಂಡನೆಗೆ ಗುರಿಪಡಿಸಿರುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೇಳಿ ಈ ಮಹಾಧಿವೇಶವು ಬಹಳ ಕಳವಳಗೊಂಡಿದೆ. ಇಂತಹ ದೇಶಭಕ್ತರನ್ನು ಮರಣದಂಡನೆಗೆ ಗುರಿಪಡಿ

ಸಿರುವುದು ಅನ್ಯಾಯವೆಂದು ತಿಳಿದ್ದು ಈ ವಿಧದ ಕಠಿಣಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮದರಾಸ್ ಆಧಿಪತ್ಯದ ಗೌರ್ವನರ್ ರವರನ್ನು ಒತ್ತಾಯ ಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

7. ಈ ಯುದ್ಧ ಬಡಬಾಗ್ನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಘೋರವಿಪತ್ತುಗಳಿಗೆ ತುತ್ತಾಗಿ ಪ್ರಾಣಾರ್ಪಣೆಮಾಡಿದ ಅನೇಕ ಭಾರತೀಯ ಮತ್ತು ಇತರ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪ್ರಿಯರ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಕೋರುತ್ತಾ ಯುದ್ಧ ವಿಪತ್ತುಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಅಪಾರವಾದ ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳನ್ನನುಭವಿಸಿ ಬಂಧುಮಿತ್ರರ ಬಾಂಧವರನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ನೊಂದು ತವಕಪಡುತ್ತಿರುವವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಈ ಮಹಾಧಿವೇಶವು ತನ್ನ ಅತ್ಯಂತ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ದೊರಸ್ವಾಮಿ.

ರಚನಾಕ್ರಮ ತಿದ್ದುಪಡಿ

8. ಶಾಸನ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರಾಗಿರುವವರು ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಬಾರದೆಂದು ಈ ಅಧಿವೇಶನವು ನಿರ್ಣಯಿಸುತ್ತದೆ.

9. ಒಬ್ಬರೇ ಸದಸ್ಯರು ಮೂರು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರಕೂಡದೆಂದು ಈ ಅಧಿವೇಶನವು ತೀರ್ಮಾನಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ|| ಟಿ. ಎಸ್. ಸುಬ್ಬಣ್ಣ.

10. (ಅ) ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ರಚನಾಕ್ರಮದ ನಿಯಮ '೬' ಉಪನಿಯಮ 'ಅ' ರ 'ಆ' ಕಲಮಿನಲ್ಲಿ "ಅಧಿಕಾರವರ್ಗನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಏಳು ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಮೀರದ" ಎನ್ನುವ ಭಾಗವನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕವದು.

(ಆ) ರಚನಾಕ್ರಮದ ನಿಯಮ '೭' ರ 'ಇ' ಕಲಮಿನಲ್ಲಿ "ಯೂ, ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಸಾವಿರ ಪ್ರಜಾ ಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಮೀರದಂತೆಯೂ" ಎಂಬ ಭಾಗವನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕುವುದು.

(ಇ) ಮೇಲೆ ಕಂಡಂತೆ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ರಚನಾ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಅಧಿವೇಶನವು ತೀರ್ಮಾನಿಸುತ್ತದೆ.

11. ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ವಾರ್ಷಿಕ ಅಧಿವೇಶನ ಮತ್ತು ಅಖಿಲ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಮಿತಿಯ ಅಧಿವೇಶನಗಳ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷ ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಯನ್ನಾದರೂ ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರಗಳಿಗಾಗಿ ಮೀಸಲಾಗಿಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಅಧಿವೇಶನವು ತೀರ್ಮಾನಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ|| ಎ. ರಾಮಣ್ಣ

12. ಅಖಿಲ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಮಿತಿಯ ಮತ್ತು ವಿಷಯ ನಿಯಾಮಕ ಸಮಿತಿಯ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ಮೊದಲು ಅರ್ಧಗಂಟೆ ಕಾಲವನ್ನಾದರೂ ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರಗಳಿಗಾಗಿ ಮೀಸಲಾಗಿಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಮಹಾಧಿವೇಶನವು ತೀರ್ಮಾನಿಸುತ್ತದೆ.

13. "ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ವಿಷಯ ನಿಯಾಮಕ ಸಮಿತಿ ಅಥವಾ ಅಖಿಲ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಮಿತಿಗಳ ಅಧಿವೇಶನಕ್ಕೆ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಖಾಸಗೀ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ತಳ್ಳಿಹಾಕುವ ಅಧಿಕಾರವು ವಿಷಯ ನಿಯಾಮಕ ಸಮಿತಿ ಅಥವಾ ಅಖಿಲ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಮಿತಿಗಳಿಗೆ ಇರತಕ್ಕದೆಂದು ಈ ಮಹಾಧಿವೇಶನವು ತೀರ್ಮಾನಿಸುತ್ತದೆ."

ಶ್ರೀ|| ಡಿ. ಕೆ. ನಾಗಭೂಷಣ್

14. ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿಯೂ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಧ್ಯೇಯ ತತ್ವಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿಯೂ ಇದೆ. ಅಥವ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಅಥವ ತಳ್ಳಿಹಾಕುವ ಅಧಿಕಾರವು ವಿಷಯ ನಿರ್ಧಾರಕ ಸಮಿತಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಸೇರಿರತಕ್ಕದ್ದು.

15. ಅಖಿಲ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಮಿತಿಯ ಮುಂದೆ ಬರುವ ವಿಷಯುಗಳು ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿಯೂ, ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬರಲು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿಯೂ ಇವೆ. ಅಥವ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪರ್ಯಾ

ಉಮ್ಮೇದುವಾರನಾಗಿ ನಿಲ್ಲಬಹುದೆಂಬುದಾಗಿ ಈ ಸಭೆಯು ತೀರ್ಮಾನಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ|| ಪಿ. ಎಲ್. ಜವರಪ್ಪಗೌಡ

ನೀತಿ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ

22. ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರದ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಹಿಂಬದಿಗೊತ್ತಿರುವ ಹೊಳೆನರಸೀಪುರದ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಈ ಅಧಿವೇಶನವು ರದ್ದುಗೊಳಿಸಿ ಕೂಡಲೇ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾದ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ಈ ಅಧಿವೇಶನವು ತೀರ್ಮಾನಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ|| ಟಿ. ಎಸ್. ಸುಬ್ಬಣ್ಣ.

23. ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರದ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಹಿಂಬದಿಯಲ್ಲಿಡಬಹುದೆಂದು ಹೊಳೇನರಸೀಪುರದಲ್ಲಿ ಆದ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಈ ಮಹಾಧಿವೇಶನವು ಮನ್ನಾಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ಎನ್. ಜೋಯಿಸ್

24. ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಏಕಮಾತ್ರ ಧ್ಯೇಯವೂ, ಮಹಾಜನಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುಭಾಗ ಪ್ರಜಾವರ್ಗದವರ ರಾಜಕೀಯ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯೂ ಆಗಿದ್ದ, ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರ ಸ್ಥಾಪನೆಯ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು "ಯುದ್ಧ ನಿಮಿತ್ತ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಹಿಂಬದಿಗಿಟ್ಟ" ಹೊಳೇನರಸೀಪುರದ ಎ. ಯಂ. ಸಿ. ಸಿ. ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಈ ಅಧಿವೇಶನವು ರದ್ದುಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.

25. ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕಿರುವ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಹಿ ಮನೋಭಾವನೆಯು ಇತ್ತೀಚಿನ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ರೀತಿನೀತಿಗಳ ಮೇಲಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ಮಹಾಜನಗಳ ರಾಜಕೀಯ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಮೂಲೆಗೊತ್ತುವ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಯನ್ನು ಈ ಅಧಿವೇಶನವು ಖಂಡಿಸುತ್ತದೆ. ಅತಿ ಜರೂರಾಗಿ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರ ಸ್ಥಾಪನೆಯು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದರ

ಸಾಧನಾ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ನಿಷ್ಕಂಟಕವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸರ್ವತೋ ಮುಖವಾಗಿ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಮೇಲೆ ಉಗ್ರಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳ ಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಭೆಯು ತೀರ್ಮಾನಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀಗಳಾದ ಕೆ. ರಾಘವೇಂದ್ರರಾಯರು, ನಾಗಪ್ಪಶೆಟ್ಟಿ, ದಿವಕರ್ ಜಿ. ಎನ್. ರಾಜಗೋಪಾಲ್.

26. ಈ ಮಹಾ ಘೋರ ವಿಶ್ವಸಂಗ್ರಾಮದ ವಿಷಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಣಾ ಶಾಸನದ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಶ್ರಮಜೀವಿಗಳ ಮುಖಂಡರಾದ ಶ್ರೀಗಳಾದ ಎಂ. ಡಿ. ಶಂಕರ್, ಯಂ. ರಾಮರಾವ್‌ರವರನ್ನು ವರ್ಷದಿಂದಲೂ ವಿಚಾರಣೆ ಯಿಲ್ಲದೆ ಕಾರಾಗೃಹದಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸಿಯೂ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮಾಜೀ ಅಧ್ಯಕ್ಷರುಗಳಾದ ಟಿ. ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯ, ಎಚ್. ಸಿ. ದಾಸಪ್ಪನವರನ್ನು ದಸ್ತಗಿರಿ ಮಾಡಿ ಕಠಿಣ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿಮಾಡಿಯೂ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಮಂಡಲಿ ಸದಸ್ಯರಾದ ರಂಗರಾಮಯ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಗತಿಪಕ್ಷದ ಸಂಚಾಲಕರಾದ ಕೆ. ಎಸ್. ಕುಮಾರ್‌ರವರನ್ನು ರಕ್ಷಣಾ ಶಾಸನದ ರೀತ್ಯ ದಸ್ತಗಿರಿಮಾಡಿ ಕೇಸುಗಳನ್ನು ಹೂಡಿರುವುದರಿಂದಲೂ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಅಶಾಂತಿ, ಅತೃಪ್ತಿ ಅಸಮಾಧಾನವು ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಈ ಮಹಾಧಿವೇಶನವು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಖಂಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ ಘೋರ ಯುದ್ಧಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಸೂಚಿಸಿದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮುಖಂಡರುಗಳನ್ನು ತತ್‌ಕ್ಷಣಾ ಬಿಡುಗಡೆಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ದೇಶದ ರಕ್ಷಣಾ ಕಾರ್ಯೋನ್ಮುಖರಾಗಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತರಾಗುವಂತೆಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

27. ಪೂಜ್ಯರಾದ ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಜೀಯವರನ್ನು ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ನಾಯಕತ್ವದ ಹೊರೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡತಕ್ಕದೆಂದು ಈ ಮಹಾಧಿವೇಶನವು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ದೊರೆಸ್ವಾಮಿ.

28. ಹೊಳೇನರಸೀಪುರದಲ್ಲಿ ಅಂಗೀಕೃತವಾದ "ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರದ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಹಿಂಬದಿಗಿಡಬಹುದಾದರೂ" ಎಂಬುದನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ೨ನೆಯ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಈ ಮಹಾಧಿವೇಶನವು ರದ್ದು ಪಡಿಸುತ್ತದೆ

ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ಎನ್. ಶೀತಾರಾಮಯ್ಯ.

29. ಹೊಳೇನರಸೀಪುರದ ಅಖಿಲ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಮಿತಿಯ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಸಧ್ಯದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರದ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ಹಿಂಬದಿಯಲ್ಲಿಡಬೇಕೆಂಬ ನಿರ್ಣಯದ ನಂತರವೂ ಸರ್ಕಾರದ ಮನೋಭಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಏನೊಂದೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗದೆ ಮೊದಲಿನ ಪ್ರಗತಿ ವಿರೋಧ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರವು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವುದಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ನಬ್ಬಾಳಿಕೆಯ ನೀತಿಯನ್ನೇ ಮುಂದುವರಿಸಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಸ್ನೇಹಭಾವನೆಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಸದರಿ ನಿರ್ಣಯದಿಂದ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ರಾಜಕೀಯ ಮುನ್ನಡೆಗೆ ಬಾಧಕಬರುವಂತಹ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಈಗಿನ ಪ್ರಪಂಚದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಲೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರದ ವಿನಹ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಸುಖಗಳೂ ರಾಜಕೀಯ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳೂ ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಏಕೀಯ ಭಾವನೆಯೂ ಈಡೇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದಲೂ ಸದರಿ ಹೊಳೇನರಸೀಪುರದ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಕೂಡಲೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರ ಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ತೀವ್ರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದೂ ಈ ಅಧಿವೇಶನವೂ ನಿರ್ಣಯಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ|| ದುಮ್ಮಿ ಮುರಿಗೆಪ್ಪ.

30. ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರ ಕೃಪಾಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರ ಸ್ಥಾಪನೆಯೇ ತನ್ನ ಗುರಿಯೆಂದು ಸಾರಿ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಜನ್ಮತಾಳಿ, ತನ್ನ ಈ ಧ್ಯೇಯ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಈವರೆಗೆ ಅಮಿತವೂ ಮತ್ತು ಪ್ರಭಾವಯುತವೂ ಆದ ತ್ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡಿ ಹೋರಾಟವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸು, ಎಂಥಾ ಸಮಯದಲ್ಲೂ ತನ್ನ ಗುರಿಯನ್ನೇ ಹಿಂಬದಿಗಿಡುವ ನೀತಿಯು ಆತ್ಮಘಾತುಕವಾದುದೆಂದು ಈ ಅಧಿವೇಶನವು ಖಚಿತವಾಗಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ

ತನ್ನ ಧ್ಯೇಯವು ಪೂರ್ಣ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರದ ಸ್ಥಾಪನೆಯೇ ಆಗಿರುತದೆ ಯೆಂದು ಈ ಅಧಿವೇಶನವು ಘೋಷಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ|| ದೇವಗಕೊಂಡಪ್ಪ.

31. ಹೊಳೇನರಸೀಪುರದಲ್ಲಾದ ಅಖಿಲ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಮಿತಿಯ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಅಂದರೆ "ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರದ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಹಿಂಬದಿಯಲ್ಲಿಡಬಹುದಾದರೂ "ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಸಭೆಯು ರದ್ದುಗೊಳಿಸುತ್ತಾ, ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರ ಕೃಪಾಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ವರೆಗೂ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಆಯಾಯ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಹೋರಾಟ ನಡಿಸುತ್ತಿರಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಭೆಯು ತೀರ್ಮಾನಿಸುತ್ತದೆ."

32. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ದೊರೆಯುವವರೆಗೆ, ಶಾಸನ ಸಭೆಗಳ ಪ್ರವೇಶ ಕಾರ್ಯವು ಅಂದರೆ Parliamentary activities ಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ, ಅಮೂಲ್ಯ ದೇಶದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಗಳಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಮನವಟ್ಟಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹಾ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನತೆಯ ಬೆಂಬಲವನ್ನೂ, ಮತ್ತು ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಗುರಿಯನ್ನೂ ಪ್ರಚುರಪಡಿಸಲೂ, ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, Parliamentary activities ಕೈಗೊಂಡು ಸುಮಾರು 1½ ವರ್ಷಗಳ ಲಾಗಾಯ್ತು ಮಾಡಿರುವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನೋಡಿದಲ್ಲಿ, ಅದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲದೆಯೂ, ಮತ್ತು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಹೋರಾಡುವ ಮನೋಭಾವನೆಯನ್ನೇ ಹಾಳುಮಾಡಿರುವಂತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆಯಾಗಿ, ಕೂಡಲೇ ಈ Parliamentary activities ನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸಿ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೂಡಲೇ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಲು ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಈ ಸಭೆಯು ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಕೊಡುತ್ತದೆ.

33. ಸರ್ಕಾರದವರು ದೇಶದ ಇಂದಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನರಿಯದೆ, ಜನಾನುರಾಗಿಗಳಾಗಿರುವ ಮತ್ತು ಪ್ರಮುಖ ರಾಜಕೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಯ

ವಿಮಾನ ದಾಳಿ ಮುಂಜಾಗ್ರತೆ, ರಕ್ಷಣಾ ವಸತಿಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವುದಲ್ಲದೆ ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನವನ್ನು ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕಡೆಗೆ ಸೆಳೆಯಬೇಕು.

(1) ಕಾರ್ಮಿಕ ವರ್ಗದವರ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಬಹಳ ಹೀನವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಮುಂಗಡ ಬತ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂತಲೂ,

(2) ಅವರಿಗೆ ಪೂರ್ಣ ರಕ್ಷಣಾ ವಸತಿಗಳನ್ನು, ರಕ್ಷಣಾ ಶಿಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ತಕ್ಷಣ ಒದಗಿಸಲು ಏರ್ಪಡಿಸಬೇಕೆಂತಲೂ,

(3) ಈ ಯುದ್ಧ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಅಲ್ಲೋಲ ಕಲ್ಲೋಲ ಮುಗ್ಗಟ್ಟಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿರುವುದರಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಆಹಾರ ಸಾಮಗ್ರಿ, ಉಡಿಗೆ ತೊಡಗೆ ಬಟ್ಟೆ ಮತ್ತು ನಿರುದ್ಯೋಗ ನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸುವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳಿಸುವುದು, ಪರದೇಶಿಯರು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದು ನೆಲೆಯಾಗಿ ವಾಸಮಾಡುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವ ಕಾನೂನು, ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ವಗೈರೆ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಹೊರಗೆ ಹರಿದುಹೋಗದಂತೆ ಆಮದು ರಫ್ತುಗಳನ್ನು ಉಚಿತ ರೀತಿ ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿಡುವುದರಿಂದಲೂ,

(4) ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯಮಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವುದು, ದವಸ ಧಾನ್ಯಗಳ ಪರಸ್ಪರ ಸಹಾಯಕ ಸಂಘಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು, ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಸುವ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಇದು ಸುಸಮಯವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ದೂರಾಲೋಚನೆಯಿಂದ ಈ ಯುದ್ಧ ಪರಿಣಾಮದಿಂದ ಬೆಂದುಬೇಗುತ್ತಿರುವ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಮುಗ್ಗಟ್ಟನ್ನು ಸರಿಗೊಳಿಸುವ

ಉದ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆ[illegible]ನವರು ಶಾಸನ ಮತ್ತು ಇತರ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು [illegible]ಮಂಡಿಸುವುದಲ್ಲ[illegible] ಇತರ ಸೂಕ್ತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂ[illegible]ದು ದೇಶೋದ್ಧಾರ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನೆರವಾಗಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯಪಡಿ[illegible]ಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ದೊರೆಸ್ವಾಮಿ

42. "ಭಾರತದ ವಿಶೇಷ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ನಿಮಿತ್ತ, ಎಂತಹ ಸಮಯವೊದಗಿದರೂ ಸಹ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಕೇಂದ್ರಗಳ ಮತ್ತು ಯಂತ್ರ ಸಾಮುಗ್ರಿಗಳ ನಾಶಪಡಿಸುವ ನೀತಿಯನ್ನು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲೂ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸಬಾರದೆಂದು ಈ ಸಭೆಯು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಇದೇ ಅರ್ಥ ಬರುವ ಪೂಜ್ಯ ಗಾಂಧೀಜೀಯವರ (೨೨—೩—೪೨ರ ಹರಿಜನ ಪತ್ರಿಕೆಯ) ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಈ ಸಭೆಯು ಬೆಂಬಲವೀಯುತ್ತದೆ."

ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ರಾಘವೇಂದ್ರರಾವ್.

ಇತರ ವಿಷಯಗಳು

43. ಸತ್ಕಾರ ಸಮಾರಂಭ ಕೂಟಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಾರ್ಟಿಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ದೇಶದಾಂತ್ಯವೂ ಒಂದೇ ಶಿಸ್ತನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವಂತೆ ಈ ಸಭೆಯು ತೀರ್ಮಾನಿಸುತ್ತದೆ.

44. ಫ್ಯಾಸಿಸ್ಟ್ ನಾಜಿಗಳ ಧಾಳಿಗಳನ್ನು ದೇಶಾಭಿಮಾನದಿಂದ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿ ಹೋರಾಡುತ್ತಿರುವ ರಷ್ಯಾವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯು ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ|| ಪಿ. ಎನ್. ಜವರಪ್ಪಗೌಡ.

45. ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಉಪಸಮಿತಿಯವರು ಚುನಾವಣೆಗಳಿಗೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಉಮೇದುವಾರರನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ ಉಮೇದುವಾರರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆಯಾ ಸ್ಥಳೀಯ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಮಿತಿಯ ಮಂಜೂರಾತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಭೆಯು ತೀರ್ಮಾನಿಸುತ್ತದೆ.

ಸದರಿ ವರದಿಗಳ ಮೇಲೆ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಉಪಸಮಿತಿಯವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸಂಪೂರ್ಣ ವರದಿಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯು ಪ್ರತಿ ಅಖಿಲ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಮಿತಿಯ ಅಧಿವೇಶನದ ಮುಂದಿಡ ತಕ್ಕದೆಂದು ಈ ಅಧಿವೇಶನವು ತೀರ್ಮಾನಿಸುತ್ತದೆ.

59. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಾರ್ಟಿಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂಬ ಪುಕಾರುಗಳು ಈ ಅಧಿವೇಶನದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುತ್ತೆ. ಹಾಗೆ ಕೆಲಸ ಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಸದಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಮಹಾಜನರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದ ನಂಬುಗೆಯು ದೂರವಾಗಲು ಅವಕಾಶ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆಂಬ ಶಂಕೆಯು ಉದ್ಭವಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಹಾಗೆ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಹೊಂದಿದ ಪಕ್ಷಗಳನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಗೊಳಿಸಿ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸು ನಿಜವಾದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಜನ್ಮವೆತ್ತಿದ ಮಹಾ ಸಂಸ್ಥೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಕಾರ್ಯತಃ ತೋರಿಸುವಂತೆ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಉಪಸಮಿತಿಯವರು ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಮುಂದಿನ ಅಖಿಲ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಮಿತಿಯ ಅಧಿವೇಶನದ ಮುಂದೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ವರದಿಯನ್ನು ಇಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಅಧಿವೇಶನವು ತೀರ್ಮಾನಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ|| ಎ. ಶಿವಣ್ಣ.

60. ಭದ್ರಾವತೀ ನಗರದಲ್ಲಿ ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲಾ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರವರು ೪೯ನೇ ಸೆಕ್ಷನ್ ಜಾರೀಮಾಡಿ ನಾಗರಿಕರ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಧಕ್ಕೆ ತಂದಿರುವದನ್ನು ಈ ಮಹಾ ಅಧಿವೇಶನವು ಖಂಡಿಸುವುದಲ್ಲದೇ ಸಾರ್ವ ಜನಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿರುವ ನಾಗರೀಕರ ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆ ಗಳಿಗೆ ಕಂಟಕಪ್ರಾಯವಾಗಿರುವ ಮತ್ತು ಭದ್ರಾವತೀ ನಗರದ ನಾಗರೀಕ ರಿಗೆ ಅವಮಾನಕರವಾಗಿರುವ ಈ ಬಾಣವೇದನೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸಬೇಕೆಂದು ಈ ಅಧಿವೇಶನವು ನಿಶ್ಚಯಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ|| ಯು. ವಿಶ್ವನಾಥಾರಾಧ್ಯ.

61. ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರು ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಈಗಿರುವ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲವನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸಿ ಪ್ರಜೆಗಳಿಂದ ಚುನಾಯಿತರಾಗಿರುವ

46. ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಉಪಸಮಿತಿಯವರು ಆದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ, ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ರಚನಾಕ್ರಮ ವನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಮುಂದಿನ ಅ. ಮೈ. ಕ. ಸಮಿತಿಯ ಅನುಮೋದನೆ ಪಡೆದು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಭೆಯು ತೀರ್ಮಾನಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ರಾಮಕೃಷ್ಣಯ್ಯ.

47. **ಶಿವಪುರ ನಿರ್ಣಯ.**— ಶಿವಪುರ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನ ೧೮ನೇ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಈ ಅಧಿವೇಶನವು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

"ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗಾಗಿ ಏರ್ಪಾಟಾಗಬಹುದಾದ ಅಥವಾ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಏರ್ಪಾಟಾಗ ಬಹುದಾದ ಸಂತೋಷ ಕೂಟಗಳಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಸಭಿಕರು ಭಾಗವಹಿಸಕೂಡದು. ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಸಂತೋಷ ಕೂಟವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿಕೂಡದು."

48. **ಬಿರುದಾಂಕಿತರ ಸನ್ಮಾನ.**—"ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಹಾರಾಜರವ ರಿಂದ ಬಿರುದು ದಯಪಾಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಖಾಸಗಿ ಮಹನೀಯರಿಗೆ ಸನ್ಮಾನಮಾಡಲು ಏರ್ಪಾಟಾದ ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸದಸ್ಯರು ಭಾಗವಹಿಸಬಹು ದೆಂದು" ಈ ಅಧಿವೇಶನವು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ವಾಸುದೇವರಾವ್

49. ದೇಶದಲ್ಲಿನ ಅನೇಕ ಜಿಲ್ಲಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಸಮಿತಿಗಳು ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಸಮಿತಿಗಳು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಷ್ಟು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿರು ವುದು ಕಂಡುಬಂದಿಲ್ಲವಾಗಿ, ಜಿಲ್ಲಾ ಸಮಿತಿಯವರು, ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಮಿತಿಗಳ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಗೆ, ಒಬ್ಬರು ಮೇಲ್ವಿಚಾರರನ್ನು ನೇಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಅಂದರೆ "Superviser & Origariser" ಈ ಸಭೆಯು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತವೆ.

50. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಕಡೇಪಕ್ಷ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಕಮ್ಮಿ ಇಲ್ಲದಂತೆ, ವೇತನದ ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನು ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ತಕ್ಕ

ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸಭೆಯು ಪ್ರತಿಜಿಲ್ಲಾ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ಆರ್. ಎನ್. ಶಾಸ್ತ್ರಿ.

51. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ದೇಶಸೇವೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂದಾಳುಗಳಾಗಿ ಕೆಲವರು ಸೇರಿಕೊಂಡು ಅಧಿಕಾರ ಬಂದಮೇಲೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಶಿಸ್ತುಮೀರಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆಯದೆ, ತಮಗೆ ತಾವೇ ಸ್ವಯಂವರ್ತಿಸಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಕಳಂಕ ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ವರ್ತಿಸುವವರು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಇರುವುದರಿಂದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕೂಡಲೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ಶಿಸ್ತಿನ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಂಥವರನ್ನು ಸಂಸ್ಥೆಯಿಂದ ವಜಾಮಾಡಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಶಿಸ್ತು, ಸತ್ಯ, ಅಹಿಂಸೆ ಈ ನಿಯಮಾವಳಿಗಳಿಗೆ ಯಾರು ಬದ್ಧರಾಗಿರುವರೊ ಅಂಥವರನ್ನು ಆರಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದೆಂದು ಈ ಸಭೆಯು ತೀರ್ಮಾನಿಸುತ್ತದೆ.

52. ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯಗಳು ಪ್ರತಿಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿಯೂ ನಡೆಯಬೇಕಾದ್ದು ಅಗತ್ಯ. ಆದಕಾರಣ ಪ್ರತಿ ತಾಲ್ಲೋಕಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಕೆಲಸಗಾರರಂತೆ ನೇಮಿಸಿಕೊಂಡು ತಾಲ್ಲೋಕಿನ ಪ್ರವಾಸ, ದಿನಚರಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಅವರು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಚಾರದ ಖರ್ಚಿನಂತೆ ವೇತನದ ಮೂಲಕ ಸರಿಯಾದವರನ್ನು ಆರಿಸಿ ಇತರ ಖರ್ಚಿಗಾಗಿ ಪ್ರತಿ ತಾಲ್ಲೋಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಚಂದಾ ವಸೂಲಿಯಿಂದ ಮೊಬಲಗು ಒದಗಿಸಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನು ನೇಮಿಸಿದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಧ್ಯೇಯವು, ಪ್ರತಿ ಹಳ್ಳಿಯ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಬೇರೂರಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ರಚನಾತ್ಮಕ ಕೆಲಸಗಳು ನಡೆಯುವಂತೆ ಪ್ರತಿ ತಾಲ್ಲೋಕಿಗೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಂತೆ ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನು ನೇಮಿಸಿ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಸುವುದು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಈ ಸಭೆ ತೀರ್ಮಾನಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ಯಂ. ಲಿಂಗೇಗೌಡ.

53. ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಸಿಟಿ ಟೌನ್ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಮೈನರ್ ಪೌರಸಭೆಗಳಲ್ಲೂ ಒಂದು ಸ್ತ್ರೀ ಸದಸ್ಯ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಮೀಸಲಾಗಿಟ್ಟು

ಚುನಾವಣೆಯಿಂದ ಸದರಿ ಸ್ಥಾನವು ಭರ್ತಿಮಾಡಲು ನಿರ್ಣಯಿಸಿ ಸದರಿ ನಿರ್ಣಯವು ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಲು ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿ ಸಭೆಯಲ್ಲೂ, ನ್ಯಾಯ ವಿಧಾಯಕ ಸಭೆಯಲ್ಲೂ ಚರ್ಚೆಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸುತ್ತದೆ.

54. ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯವಾದ ತಾಲ್ಲೋಕು ಹೆಡ್‌ಕ್ವಾರ್ಟರುಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ರಚನಾತ್ಮಕ ಕಾರ್ಯವನ್ನೂ, ಗ್ರಾಮ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಸಲು ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನೂ ನಿಯಮಿಸಬೇಕಾಗಿ ನಿರ್ಣಯಮಾಡುತ್ತದೆ.

55. "ಕ್ಯುಮಲೇಟ್ಯೀವ್ ಓಟಿಂಗ್" ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡುವ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾದ ಸಕಲ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ವಿ. ನಾಗೇಶಶೆಟ್ಟಿ.

56. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಪಾತ್ರವಹಿಸುವ ಯಾವ ಸದಸ್ಯರೂ ಕೋಮುವಾರು ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರಾಗಿರಬಾರದೆಂದು ಈ ಅಧಿವೇಶನವು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

57. ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿಯ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸದಸ್ಯರ ಪೈಕಿ ಕೆಲವರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥಹವರ ಮೇಲೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಬೋರ್ಡಿನವರು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಈ ಅಧಿವೇಶನವು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ|| ಟಿ. ಯಸ್. ಸುಬ್ಬಣ್ಣ

58. ನ್ಯಾಯವಿಧಾಯಕ ಸಭೆಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿ ಸಭೆಯ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಕನಿಷ್ಟಪಕ್ಷ ವರುಷಕ್ಕೆ ಎರಡುಸಲವಾದರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಚುನಾವಣಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸಮಾಡಿ ಜನಗಳ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಡುವುದಲ್ಲದೆ, ಹಾಗೆ ಕೈಕೊಂಡ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳ ವರದಿಯನ್ನು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಉಪಸಮಿತಿಯವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

ಕೊಡುತ್ತಾ ದೇಶದ ಮೇಲ್ಮೆಗಾಗಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿರುವ ದೇಶದ ಮುಂದಾಳು ಗಳಾದ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮಾಜಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರುಗಳಾದ ಶ್ರೀ H. C. ದಾಸಪ್ಪ, T. ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯ ಇವರುಗಳನ್ನು ಇಂಡಿಯಾ ಶಾಸನದ ಪ್ರಕಾರ ಶಿಕ್ಷಿಸಿ ಬಂದನದಲ್ಲಿಟ್ಟಿರುವುದು. ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ರಂಗರಾಮಯ್ಯ, K. S. ಕುಮಾರ ಇವರುಗಳ ಮೇಲೆ ಅದೇ ಶಾಸನದ ಪ್ರಕಾರ ಶಿಕ್ಷಿಸಲು ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೇಸ್ ದಾಖಲ್ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಈ ಸಭೆಯು ಖಂಡಿಸುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಕೇಸು ಗಳನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂಧನದಲ್ಲಿರುವ ಮುಖಂಡರುಗಳನ್ನು ಕೂಡ್ಲೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಈ ಸಭೆಯು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ಯಂ. ಲಿಂಗೇಗೌಡ.

36. ಹೊಳೇ ನರಸೀಪುರದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಯಿಸಿದ "ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರದ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಹಿಂಬದಿಗೆಡಬೇಕು" ನಿರ್ಣಯವಾದ ಅಂದಿನಿಂದ ಇದುವರವಿಗೂ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಹಕಾರ ಹಸ್ತವನ್ನು ನೀಡಿದಾಗ್ಯು ಸರ್ಕಾರದವರೂ ತಮ್ಮ ವಜ್ರಮುಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸಡಿಲಪಡಿಸಿಲ್ಲಾ ಮತ್ತು ಅವರ ಮನೋಭಿಪ್ರಾಯವು ದಿನೇ ದಿನೇ ಕಠಿಣವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸಿನ ಮುಖ್ಯ ಗುರಿಯಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಬೇಗನೆ ಗಳಿಸಲು ಸತತ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಬೇಕು."

ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ಪ್ರಶ್ನೆ

37. ದೇಶೀಯ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಏಕವೂ, ಅಭಿನ್ನವೂ ಆದ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಅಹಿಂಸೆಯ ಆಧಾರದಮೇಲೆ, ಭಾರತ ರಾಷ್ಟ್ರಮಹಾಸಭೆಯ ಮುಂದಾಳತ್ವದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಲ್ಪಡುತ್ತಲಿರುವ ಅನಿಚ್ಛಿನ್ನವಾದ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಬೆಂಬಲ ಮತ್ತು ಸಹಾನುಭೂತಿಗಳನ್ನು ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸಿನ ಈ ಅಧಿವೇಶನವು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಭಾರತ ಭೂಮಿಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಮಯವು ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿವೆಯೆಂದು ಈ ಅಧಿವೇಶಸವು ಆಶಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಹಿಂದು

ಲೋಚಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಅಥವ ತಳ್ಳಿಹಾಕುವ ಅಧಿಕಾರವು ಅ. ಮೈ. ಕಾ. ಸಮಿತಿಗೇ ಸೇರಿರತಕ್ಕದ್ದು.

16 ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಉಪಸಮಿತಿಯು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಂದಾವರ್ತಿಯಾದರೂ ಕಮಿಟಿಯ ಲೆಖ್ಖಪತ್ರಗಳು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಅಧೀನದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ನ್ಯಾಯವಿಧಾಯಕ ಸಭೆ, ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿ ಸಭೆ, ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡು, ಪೌರಸಭೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಚುನಾವಣೆ ಘೋಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರತಕ್ಕ ರಚನಾತ್ಮಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳೇ ಮೊದಲಾದ ಕಾಂಗ್ರೆಸಿನ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯನಿರೂಪಣೆಗಳನ್ನೂ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತಂದಿರುತ್ತವೆ" ಎಂಬಿವೇ ಮೊದಲಾದ ಅಂಶಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ವರದಿಯನ್ನು ಅ. ಮೈ. ಕಾಂ. ಸಮಿತಿಯ ಪರಿಶೀಲನೆಗಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಈ ಅಧಿವೇಶನವು ತೀರ್ಮಾನಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀಗಳಾದ ವಿ. ಯಸ್. ನಾರಾಯಣರಾವ್, ಶೀತಾರಾಮಯ್ಯ, ನಾಗಭೂಷಣ್, ಶ್ರೀಧರಮೂರ್ತಿ, ಟಿ. ಎನ್. ಸುಬ್ಬರಾವ್ ರಾಮುಲಾಲ್ ತಿವಾರಿ.

17. ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಅಂಗರಚನೆಯ 3ನೆಯ ನಿಯಮದಲ್ಲಿರುವ "ಸತತ ಖಾದಿಧಾರಿಯಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು" ಎಂಬುದನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕದ್ದೆಂದು ಈ ಮಹಾಧಿವೇಶನವು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ಎನ್. ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯ.

18. (1) ಕಟ್ಟು 7. ಕಲಮು (ಇ) ನಂತರ ಈ ಕಲಮುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಬೇಕು.

(ಈ) ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೂ ಕನಿಷ್ಟಪಕ್ಷ ಒಂದು ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವು ದೊರೆಯತಕ್ಕದ್ದು.

(ಉ) ಅಧಿವೇಶನಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ಚುನಾಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರು ಮಾತ್ರ ಅ. ಮೈ. ಕಾಂ. ಸದಸ್ಯತ್ವದ ಚುನಾವಣೆಗೆ ಉಮೇದುವಾರರಾಗಬಲ್ಲರು.

(2) ಕಟ್ಟು 8. ಕಲಮು (ಇ) ಯಲ್ಲಿ "ಅಖಿಲ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರ ಪೈಕಿ" ಎಂಬುದನ್ನು "ಅಧಿವೇಶನದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ಪೈಕಿ" ಎಂದು ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕು.

(3) ಅಧೀನ ಸಮಿತಿಯ ನಡವಳಿಕೆಗಳು, ಅ. ಮೈ. ಕಾಂ. ಸಮಿತಿಯ ನಡವಳಿಕೆಗಳು, ಕಾರ್ಯಕಾರೀ ಸಮಿತಿಯ ನಡವಳಿಕೆಗಳು, ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಚುನಾವಣೆಗಳು, ಉಪಚುನಾವಣೆಗಳು ಮತ್ತು ಚುನಾವಣೆ ತಕರಾರುಗಳು, ಮೊದಲಾದುವುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಉಪನಿಯಮಗಳನ್ನು ರಚಿಸಲು ಒಂದು ಉಪಸಮಿತಿಯನ್ನು ಈ ಅಧಿವೇಶನವು ನೇಮಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಈ ಸಮಿತಿಯ ಶಿಫಾರಸುಗಳನ್ನು ಅ. ಮೈ. ಕಾಂ. ಸ. ಯು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕಾರೀ ಸಮಿತಿಯು ಕೂಡಲೇ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು.

ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ವಾಸುದೇವರಾಯರು.

19. ಹರಿಜನಪಂಗಡಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರೊಬ್ಬರನ್ನೂ ಮುಸಲಿಮು ಪಂಗಡಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರೊಬ್ಬರನ್ನೂ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿರತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ಈ ಮಹಾಧಿವೇಶನವು ತಿರ್ಮಾನಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ಎಚ್. ಜೋಯಿಸ್.

20. ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗೆ ಸದಸ್ಯರಾಗಲಿಚ್ಛಿಸುವವರು ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗೇ ಸದಸ್ಯರಾಗಿರಲೇಬೇಕೆಂಬ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಭೆಯು ತಿರ್ಮಾನಿಸುತ್ತದೆ

21. ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮಹಾಧಿವೇಶನಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ಚುನಾಯಿತನಾದವನು ಯಾವ ಜಿಲ್ಲೆಯಿಂದಲಾದರೂ ಎ. ಎಂ. ಸಿ.

ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳನ್ನು ದಸ್ತಗಿರಿಮಾಡಿ ಕಾರಾಗೃಹದಲ್ಲಿಟ್ಟಿರುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಸಭೆಯು ತನ್ನ ವಿಷಾದವನ್ನು [illegible] ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ, [illegible] ಮುಖಂಡರ ತ್ಯಾಗಕ್ಕಾಗಿ ಸಂತೋಷವನ್ನೂ, ಅಭಿನಂದನೆಗಳನ್ನೂ [illegible] ಅರ್ಪಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ಆರ್. ಎನ್. ಶಾಸ್ತ್ರಿ.

34. ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ 1941ನೇ ಜುಲೈ 19-20ರಲ್ಲಿ ಹೊಳೇನರಸೀಪುರದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಅಖಿಳ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯವರ 2ನೇ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧದ ನಿಮಿತ್ತ ಸರ್ಕಾರದವರ ಮನಸ್ಸೆಲ್ಲ ಒತ್ತಟ್ಟಿಗೆ ಆಕರ್ಷಿತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರದ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಹಿಂಬದಿಯಲ್ಲಿಡುವ ನಿರ್ಣಯಮಾಡಿ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಅತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಕಿರುಕುಳಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಜನತೆಯ ಸಾಧಾರಣ ಮತ್ತು ಮೂಲಭೂತವಾದ ಹಕ್ಕುಗಳ ಚಲಾವಣೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒದಗಿರು ಪ್ರತಿಬಂಧಕಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೆಗೆಯಿಸಿ ಜನತೆಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕಾದ ಪರಿಹಾರ ಒದಗಿಸಲು ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಸಂಧಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಲು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಸಭೆಯ ಅನುಮತಿಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡಿ (ಭೇಟಿಯ ಫಲಿತಾಂಶ ದೇಶಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಾಗದೆಯೂ) ಭೇಟಿಯ ಫಲದಿಂದ ಇನ್ನೂ ಕಿರುಕಳು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಪ್ರತಿಬಂಧಕಾಜ್ಞೆಗಳೂ, ಗಡಿಪಾರ್ ಆಜ್ಞೆಗಳೂ, ಶಿಕ್ಷೆಗಳೂ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಜನತೆಯ ಆಜನ್ಮಸಿದ್ಧ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವುದಲ್ಲದೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅತೃಪ್ತಿಯುಂಟಾಗಿ ನೆಮ್ಮದಿಯಿಲ್ಲದೆಯಿರುವುದರಿಂದ, ಯುದ್ಧವು ಇಂಡಿಯಾದ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದೂ ಇಂಡಿಯಾದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದಲೂ, ಕೂಡ್ಲೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಡಬೇಕೆಂಬ ದೃಢ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಈ ಸಭೆ ತೀರ್ಮಾನಿಸುತ್ತದೆ.

35. ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರದೊಡನೆ ಸಹಕರಿಸಿ ಸ್ನೇಹಹಸ್ತವನ್ನು ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪಮಾಡಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಸ್ನೇಹ ಹಸ್ತವನ್ನು ನೀಡದೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗೆ ಕಿರುಕುಳಗಳನು

ನ ಸಭಾ ಸದಸ್ಯರನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲವನ್ನು ಈ ಕೂಡಲೇ ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಭೆಯು ಆಶಿಸುತ್ತದೆ.

62. ಸರ್ ಸ್ಟಾಫರ್ಡ್ ಕ್ರಿಪ್ಸ್ ರಾಯಭಾರದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಿತ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ಪ್ರಜಾವರ್ಗದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಪಡೆದು ಆರೀತಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಹೋದಲ್ಲಿ ಸುಭದ್ರವಾದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಈ ಸಭೆಯು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಕೌಲು ಕರಾರುಗಳೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಸಂಸ್ಥಾನಾಧೀಶರ ಹಕ್ಕುಗಳ ಕಡೆಗೆ ಗಮನವಿಟ್ಟು ಪ್ರಜೆಗಳ ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸದೆ ಹೋಗುವುದು ಈಗಿನ ಕಾಲಸ್ಥಿತಿಗೆ ಸರಿಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೌಲು ಕರಾರುಗಳ ಕಾಲದಿಂದೀಚೆಗೆ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರದ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲೀ ಮಹತ್ತರವಾದ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಆದಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಕೌಲು ಕರಾರುಗಳು ಮಾರ್ಪಾಡಾಗಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಭೆಯು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತದೆ.

63. ಕೋಲಾರದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ (K. G. F.) ಬೆಂಗಳೂರು, ಮೈಸೂರು ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ತೊಟ್ಟಿರುವಂತೆ ನಗರ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ತೊಡಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯ ಒಂದು ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಮೀಸಲಾಗಿಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಮಹಾ ಅಧಿವೇಶನವು ತೀರ್ಮಾನಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ|| ವಿ. ನಾರಾಯಣ ರೆಡ್ಡಿ.

ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮನ್,
ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ

ಸ್ಥಾನದ ಏಕಮಾತ್ರ ರಾಜಕೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಯಾದ ಹಿಂದೀ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಹಾ ಸಭೆಯು, ಸ್ವಾತಂತ್ರ ಭಾರತದ ರಾಜ್ಯಾಂಗವನ್ನು ರೂಪಗೊಳಿಸುವಾಗ ದೇಶೀಯ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ಪ್ರಜೆಗಳ ಧ್ಯೇಯವನ್ನೂ, ಆಶೋತ್ತರಗಳನ್ನೂ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಅವರ ಹಿತವನ್ನು ಕೂಡ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವುದಾಗಿ ಭರವಸೆಗಾಗಿ ಈ ಅಧಿವೇಶನವು ರಾಷ್ಟ್ರಮಹಾಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತನಗಿರುವ ಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

38. ಯುದ್ಧವು ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಆವರಿಸಿಕೊಂಡು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಲಿದೆ. ಪರರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಶತ್ರುಗಳ ಭೀತಿಯೂ ಒಳನಾಡಿನ ಪುಂಡು ಪೋಕರಿಗಳಿಂದ ತೊಂದರೆಯೂ, ಹಾನಿಯೂ ದೇಶಕ್ಕೆ ಉಂಟಾಗಬಹುದಾದ ಸಂಭವವಿದೆ. ದೇಶಕ್ಕೆ ಉಂಟಾಗಬಹುದಾದ ತೊಂದರೆಯನ್ನು, ಭೀತಿಯನ್ನು, ನಷ್ಟವನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವುದು ಇದರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿರುವ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸುವುದಾದರೂ, ಯಾವ ಸರ್ಕಾರವೇ ಆಗಲಿ ಆ ದೇಶದ ಪ್ರಜೆಗಳ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾದ, ದೇಶಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರೇರೇಪಿತವಾದ ಸಹಕಾರವಿಲ್ಲದೆ ಈ ಗುರುತರವಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ ಅಂಗೀಕೃತವಾಗಿರುವ ತತ್ವವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ರಕ್ಷಣೆಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿರುವ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರವು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಪ್ರಜೆಗಳಾಗಿ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುವಂತಹ ಯುದ್ಧ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡದೆಯೂ, ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಆಗತ್ಯವಾದ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುವದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡದೆಯೂ ಜನಾಂಗವನ್ನು ನಿರ್ವೀರ್ಯರವಾಗಿಯೂ, ನಿಸ್ಸಹಾಯಕವಾಗಿಯೂ ಮಾಡಿರುತ್ತದೆ. ಈ ನಿರುತ್ಸಾಹದ ಭಾವನೆಯೂ ಭೀತಿಯೂ ತೊಲಗಿ, ಉತ್ಸಾಹವೂ, ಧೈರ್ಯವೂ ಉಂಟಾಗಬೇಕಾದರೆ ಇಡೀ ರಾಷ್ಟ್ರವು ಸರ್ಕಾರವು ತನ್ನದೆಂದೂ, ದೇಶದ ರಕ್ಷಣೆ ಗೌರವ ಇವುಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದು ನಮಗೆ ಸೇರಿದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೆಂದೂ ಗ್ರಹಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಈಗಿನ ಸರ್ಕಾರದ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನೂ, ಹಾಗೂ ದೇಶೀಯ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಪೂರ್ಣ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಮಾತ್ರವೇ ಹೀಗೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನವೀನ ಚೈತನ್ಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡಲು ಸಾಧಕ

ವಾಗಿರುವ ಏಕಮಾತ್ರವಾದ ಸಾಧನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿ ಇಂತಹ ವಿಷಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಜನಗಳ ಪೂರ್ಣ ಬೆಂಬಲ ಮತ್ತು ಸ್ನೇಹ ವನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರು ಕೂಡಲೇ ಪೂರ್ಣ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕರುಣಿಸಬೇಕಾಗಿ ಈ ಅಧಿವೇಶನವು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀಗಳಾದ ವಿ. ಯಸ್. ನಾರಾಯಣರಾವ್, ಎಂ. ಎನ್. ಶೀತಾರಾಮಯ್ಯ, ಡಿ. ಕೆ. ನಾಗಭೂಷಣ, ಶ್ರೀಧರಮೂರ್ತಿ, ಟಿ. ಯನ್. ಸುಬ್ಬರಾವ್, ರಾಮಲಾಲ್ ತಿವಾರಿ.

39. ಭಾರತದ ರಾಜಕೀಯ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಪರಿಹಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷರೊಡನೆ ನಡೆಸುವ ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಹಾರಗಳ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲೂ ದೇಶೀಯ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರ ಕೂಡಲೇ ಸ್ಥಾಪಿಸವಾಗಬೇಕೆಂಬ ತತ್ತ್ವದ ಅಂಗೀಕಾರದ ವಿಷಯವು ಒಪ್ಪಿಗೆಯ ನಿರ್ಣಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರಲು ಇಂಡಿಯನ್ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ನಾಯಕರುಗಳು ಒತ್ತಾಯ ಪಡಿಸುತ್ತಾರೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಈ ಮಹಾಧಿವೇಶವಕ್ಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ॥ ಯಂ. ಯನ್. ಶೀತಾರಾಮಯ್ಯ.

ಯುದ್ಧ ವಿಚಾರ

40. ಈಗಿನ ಸಂಗ್ರಾಮದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಧೋರಣೆ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ಖಚಿತವಾಗಿ ದೇಶದ ಮುಂದಿಡಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿ ಈ ಸಭೆಯು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ॥ ಪಿ. ಯನ್. ಜವರಪ್ಪಗೌಡ.

41. ಈ ಘೋರ ಯುದ್ಧ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾ ಕೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ಸಮಾಧಾನಾದಿ ಧೈರ್ಯಗಳನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಲು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರು ದೇಶಾದ್ಯಾಂತವೂ ಬಹಳ ತೀವ್ರಾಸಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರಮ ಶ್ರದ್ಧೆಗಳಿಂದಲೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಕ್ಷಣಾ ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದಲ್ಲದೆ ಯುದ್ಧದ ಅಲೆಗಳು ಬಂದೊಡೆಯಬಹುದಾದ ಸಂಗ್ರಾಮ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ

SECRET

D. O. No. 241/41-42/SA.
Encl (1)

M. SESHADRI, Esq., M.A.,
~~XXXXXXXXXXXXXXX~~

Inspector-General of Police
in Mysore.

3413
CB

BANGALORE

April 14, 1942.
15

Dear Mr. Mehkri,

I enclose for the information of Government copies of the speeches made by Messrs: T. Subramanyam, H. Siddiah and V. Venkatappa at the Fifth Session of the All Mysore State Congress Convention held at Nehru Nagar

Copies of the official and non-official resolutions passed there are also enclosed.

Yours Sincerely
M Seshadri

Submitted for perusal
16/4

M. G. MEHKRI, Esq., B.A., LL.B.,
Chief Secy. to the Govt. of Mysore.

16/4

16/4

Mr. S. Narayana Rao., M.A. (Hons).
~~MR. SESHADRI, M.A.,~~
~~District Magistrate~~

Deputy Commissioner's Office,
~~DISTRICT MAGISTRATE'S OFFICE~~
BANGALORE,

3430
OG

Dated 15th April 1942.

D. O. CC.172/41-42

Encs: one file.

OFFICE OF THE
MINISTER FOR LAW
APR 16 1942
No 6788

Dear Mr. Mehkri,

THE FIFTH MYSORE CONGRESS SESSIONS AT TITTA-MARNAHALLI -

In continuation of my D.O. letter of yesterday, on the above subject, I am sending herewith a copy of the report No. S.B. 287/41 dated 14-4-1942 received from the District Superintendent of Police, Bangalore District.

Yours sincerely,

S. Narayanan

Sub. for perusal
Law Minister
16/4

17/4

18/4

Report No. S.B. 287/41-42 dated 14-4-1942 from the District Superintendent of Police, Bangalore District, to the Deputy Commissioner, Bangalore District.

****

Subject:-- Fifth Mysore Congress Sessions at Tittamarnahalli

Further to my report No. SB 287/41-42 dated the 13th instant, submitting details of the Congress activities on 12-4-1942, I have the honour to state that the 2nd days activities on 12th commenced with the hoisting of the National and Mysore Flags at 8-30 in the morning before a gathering of about 600 persons. Messrs. R.R. Devakar and N.C. Thimma Reddy spoke to the gathering briefly on the National Flag and the duties of the people. Then the gathering dispersed.

The Anti-Fascist Conference was then held between 9 and 9-30 A.M. under the Presidentship of Mr. Narasimha Reddy of Madanapally.

The meeting of the Subject Committee of the State Congress met at 11-45 A.M. under the Presidentship of Mr. T. Subramanya, the newly elected President. Draft resolutions were discussed.

Then the 3rd Mysore Women's Conference was held between 12-45 and 2-45 P.M. with Mrs. M.N. Jois in the chair. Mrs. V. Venkatappa was the chairman of the Reception Committee and Mrs. Sunandamma, Secretary of the Conference made a short speech. After passing certain resolutions this Conference terminated at 2-45 P.M. About 500 women attended the Conference which was open to all.

The meeting of the Subject Committee was resumed at 3 P.M. under the Presidentship of Mr. T. Subramanya and terminated at 7 P.M. after discussing various resolutions. The Open Session of the Congress commenced at 8-15 P.M. Mr. T. Subramanya presiding. Certain

resolutions were moved, discussed and passed and the general session came to close for the day at 10-30 P.M. About 1,500 persons including 300 women attended this Open Session. Admission was free. The detail report in duplicate of the Sub Inspector on the spot is enclosed, along with the printed copies in kannada of the speeches of Mrs. V. Venkatappa, Mrs. Umabai Kundapur and Mrs. Subbamma Jois at the Womens' Conference.

The verbatim report of the speeches and discussions as recorded by the Stenographer is under preparation and would be submitted in due course.

****
"Copy"

S. Narayanaswamy 15/4/42

Deputy Commissioner,
Bangalore District.

H/2 15/4

300

S.B. Report of Chennapatna Northm Range Station for 13-4-42.

Submitted,

Beg to report that to-day's proceedings at Nehru Nagar commenced with the hoisting of the flags at 8.30 A.M. As usual Messrs. N.C. Thimma Reddy and R.R. Divakar and the President and others were led to the Jhanda Maidan by a group of volunteers with band.

After "Vandemataram" was sung by the Volunteers in Chorus both the Congress and Mysore Flags were unfurled simultaneously by R.R. Divakar and N.C. Thimmareddy respectively amidst a gathering of about 600 persons.

'Vijayi Viswathi Ranga Pyara" was then sung by the Volunteers in Chorus.

Mr. R.R. Divakar then delivered a short speech and stated that the unfurling of both the flags was a speciality in Mysore and by such an act the people of Mysore expressed not only their love to their country but also their loyalty to their Maharaja.

Mr. N.C. Thimmareddi then addressing the audience condemned the British Government for keeping the Indians in slavery for more than 150 years. He then referred to the dangers of the war which had already entered India and stated that the need for the people protecting themselves was very great, that the people were not properly co-operating with the A.R.P. Measures of the Government, that they would have confidence only in their leaders and suggested that the people should follow the advice given by the Congress in all matters relating to defence.

After this Mr. K. Subba Rao, Treasurer of the Reception Committee announced the reduction of the fee for admission to the Subjects' Committee by one half and the removal of the admission fee for the Open Session and requested the people to attend in large numbers.

Anti Fascist Conference:

An Anti Fascist Conference was held in the A.M.C.C. Pandal between 9.30 and 11.30 A.M. under the Presidency of Mr. Narasimhareddy, Treasurer of the All India Kisan Sabha, Madanapalli.

Mr. M. Doraswamy of Kolar, the organiser of the Conference introduced Mr. Narasimhareddy to the audience and requested him to preside over the Conference.

Mr. T.S. Anandamurthy of Shimoga, then addressed the gathering. He traced the origin and growth of Fascism in Europe and its successes during the present war. He warned the people of the dangers of a Fascist Victory in the present war and appealed to the people to fight against the evil with all their might.

Mr. Narasimhareddy then addressed the gathering in English and the speech was translated into Kannada by Mr. M.H. Jois. In the course of his speech he explained the meaning of Fascism, its implications and its evils, the sufferings and sorrows caused by Fascism in Europe, the dangerous successes of the Fascist forces both in Europe and Asia and the increasing danger to India from Fascist hordes. Declaring that the ultimate success of Fascism would mean the end of all civilisation he stated that it was the duty of everyman, woman and child in India to do his best to check the advance of Fascism.

Amidst great confusion M. Doraswamy moved the resolution that in the fight going on between the Fascist and Anti-fascist forces the people of the whole world should all unite and destroy fascism since otherwise fascism would destroy the world.

Mr. Narayana Setti then moved the resolution that even in these critical times no action had been taken by the Government

to effectively organise the Anti Fascist forces in the country and that the people of India should unite and check the advances of Fascism.

Mr. Dhruva then moved a resolution ~~[illegible]~~ urging the immediate release of all detenues and internees having Anti-fascist views.

Mr. Krishnadev of Bangalore then moved a resolution congratulating and appreciating the people of China and Russia for their bold stand against the forces of Fascism.

The resolutions were all taken as passed.

Mr. M. Doraswamy thanked the President of the Conference and others for their co-operation in the conduct of the conference.

The conference came to a close at 11.30 A.M. with the singing of ("నవీన భారత వాణి") by Gangareddy. Printed pamphlet distributed at the conference is enclosed.

__Note__: Since the admission to the Conference was free there was an audiences of about 1,500 persons - including about 500 ladies - in the conference. But towards the end the number dwindled and the speeches appeared to have made no impression on the audience.

It is learnt that the Conference was the result of the endeavours of Messrs. M. Doraswamy, Krishnadev, Anandamurthy, Ganga-Reddy and some others enthusiastic youngsters, and was held much against the will of the members of the Congrress Working Committee.

__Meeting of the Subjects' Committee:__

The meeting of the Subjects' Committee met at 11.45 A.M. under the Presidency of Mr. T. Subramanyam. Draft official resolutions (1) urging the Government of Mysore not to pursue the "Scortched Earth Policy" in Mysore and to clear the doubts of the people in the matter, (2) that the proposals of Sir Stafford

Cripps could not be accepted before some of its defects were remedied and that one of the Chief draw backs of the proposals was that the people of the States had not been given an honoured place in the future constitution making of India, and (3) requesting the people to follow the instructions regarding the A.R.P. measures, to co-operate and not join other organisations working with this object, but to act with courage and fortitude in any serious situation, were read by the President, and since the members wanted time to study them, the meeting was adjourned to 3 P.M.

Third Mysore Women's Conference:

In the mean while the Women's Conference was held in the same Pendal between 12.45 and 2.45 P.M. under the Presidentship of Mrs. U.N. Jois.

The proceedings started with the singing of Lavanies by Messrs. Vishakantarao and Ramaswamy and National songs by lady congress volunteers.

Mrs. V. Venkatappa, the President of the Reception Committee then welcomed Sri Umabayi Kundapoor and other ladies to the conference and delivered a speech in the course of which she stated that the condition of the women in India was pitiable in all respects, pleaded for the removal of the social disabilities affecting women, and stressed the need for reforming themselves. Copy of the printed speech is enclosed.

Srimathi Sunandamma, the Secretary of the Conference then read her report. She referred to the sad state of the women in Mysore and stated that they should organise themselves and take part in the constructive work of the Congress. She then referred to the threat to India from the war and exhorted the women to follow the example of Madam Chiang-kai-shek, and do all they could to defend themselves, and requested Mrs. U.N. Jois to

preside over the Conference and Srimathi Umabayi Kundapoor to declare the Conference open.

Srimathi Umabayi then addressing the audience stated that the women of Mysore were more educated and advanced than the women of the rest of India and that the women of Mysore had taken an important part in the political movement. She exhorted the women to follow the footsteps of Chand Bibi, Lakshmibai of Jhansi and other heroines and patriots, to improve and encourage home industries, and to organise and form a Peace Volunteers Corps to face the present situation arising out of the war. Copy of her printed speech is enclosed.

Mrs. Subbamma Jois then delivered her Presidential speech in the course of which she stated that the women of Mysore should organise and strengthen themselves, that branches of the conference should be opened in all parts of Mysore and that the women of Mysore should follow the lead of the Mysore Congress. Copy of the printed speech is enclosed.

The President moved a resolution expressing sorrow at the demise of Dr. Tagore, Seth Jamnalal Bajaj and others. The resolution was duly seconded and passed.

Mrs. Changalarayareddi then brought a resolution that the House was pround of the unique success of the Congress in the elections and bye-elections to the Legislative and Local bodies and that the elected persons should work honestly and conscientiously. The resolution was seconded by Mrs. H.C. Dasappa and was duly passed.

Mrs. Visweswaragowda of Nanjangud, Mrs. H.C. Dasapppa and Mrs. Thayamma Veerannagowda also addressed the audience.

After the concluding speech of Srimathi Sunnandamma the conference came to a close.

About 500 women including Mrs. Seshamal of Mandya

attended the conference which was open to all.

The meeting of the Subjects' Committee was resumed at 3 P.M. under the Presidentship of Mr. T. Subrahmanyam.

Mr. H. Siddiah moved the resolution regarding the scorched earth policy already referred to, and delivered a short speech in support of the resolution. The resolution was seconded by Mrs. H.C. Dasappa.

Mr. Guru brought an amendment for the deleting of (తన్ను ముట్టేంతవరకు) and Mr. V.S. Narayna Rao brought an amendment for the deletion of ([illegible]) in them resolution and the amendments were accepted by the mover. A further amendment by M.N. Jois that the Congress should oppose such a policy with all its might if pursued was put to vote and lost, and the resolution as amended was unanimously passed.

The second resolution regarding the Cripps Mission was moved by Mr. S. Nijalingappa and seconded by Mr. Hanjarappa.

Mr. P. Sitharamiah moved an amendment for the deletion of ([illegible]) in the resolution. The amendment was accepted and the resolution as amended was passed unanimously.

The third resolution regarding the need for popular Government and co-operation with A.R.P. measures etc., was moved by Mr. Chengaralaraya Reddy and seconded by Mr. K.T. Bhashyam.

A number of amendments to this resolution were suggested by Messrs. M.N. Jois, M.C. Guru, M. Doreswamy, H.S. Rudrappa, V.S Narayana Rao and others. It was then about 7 P.M. for want of time the house was adjourned to tomorrow.

About 600 visitors attended the meeting and admission was by tickets. About 100 ladies attended the meeting.

The open session commenced at about 8.15 P.M., under the presidentship of Mr. T. Subrahamanyam. Narasimhiah of Bangalore sang some National songs and Messrs. Neelakanta Rao and Ramaswamy song Lavanies.

Mr. K.T. Bhashyam then moved the resolution urging the Government to withdraw the prohibitory orders still existing and to release Messrs. H.D. Shankar, M.S. Rama Rao etc.

The resolution was seconded by Mr. Borannagowda of Hassan and was unanimously passed.

Mr. K. Hanumanthiah then moved the resolution regarding the success of the congress in the elections and bye-elections to the Legislative and local bodies etc. Mr. A.G. Bandigowda seconded the resolution.

This resolution was also passed unanimously.

Mr. H. Siddiah then moved the resolution regarding the scortched earth policy. The resolution was seconded by Mrs. H.G. Basappa and was passed unanimously.

Lastly Mr. S. Nijalingappa moved the ~~xxx~~ resolution regarding the Mission of Sir Stafford Cripps and its failure. The resolution was supported by Mr. Henjarappa and was passed unanimously.

The President Mr. T. Subrahamanyam then announced that the Subjects' Committee would transact business between 8.30 to 11 A.M. ~~xxxxxx~~ ~~tomorrow~~ and that the open session would be held between 1 and 3 P.M. Tomorrow in the A.M.C.C. Pendal.

With the singing of Vandemataram by Gangareddy the deliberations came to a close at 10.30 P.M. About 1,500 persons including 300 ladies attended the meeting. Admission was free.

As had been done yesterday loud speaker arrangements

had been made for all the meetings of the day.

Note: The verbatim reports of the speeches recorded by the Stenographers will follow.

There was a Pandra ~~BKM~~ Bhajan Demonstration in the Jhanda Maidan between 6.30 and 8 P.M.

Under the auspices of the anti-drink union the Drama ([illegible]) has been arranged to be enacted in the Ganana Mantap, Nehru Nagar under the Presidentship of Mr. T. Subrahamanyam at 11 P.M. this night and admission will be by tickets.

Arrivals at and departures from Nehru Nagar are as follows :-

Bangalore City.

Mr. K.T. Bhashyam left Nehru Nagar towards Bangalore by the afternoon train and returned to Nehru Nagar in the evening, 13-4-42.

Messrs. R.R. Divakar and Sthirajulu Naidu returned to Bangalore this day, 13-4-42.

Srimathi Umabayi Kundapoor arrived from Bangalore this day and is camping at Nehru Nagar, 13-4-42.

Mandya District:

Mr. Mahabala Rao of Mandya who is ascertained to have come to Nehru Nagar on 12-3-42 returned to Mandya on 13-4-42.

Bangalore District:

Mahadeva Shastry of Hosakote and T. Thimmarayappa of Magadi left Nehru Nagar this day.

Chitaldrug District:

Messrs. K.T. Vasudeva Reddy, Bruchabendrappa and

and Aswathappa have left Nehru Nagar.

Kolar District:

C.K. [?] Balakrishnan, M.L.C. and Venkatapanappa left for Kolar by the morning train.

Kadur District:

B.P. Basappa Setti has arrived at Nehru Nagar.

Sub Inspector of Police,
North Range, Chennapatna.
14/3/42

Copy submitted,

(1) to the Dist. Superintendent of Police, Bangalore Dist.
(2) to the Asst. Superintendent of Police, Chennapatna.

Submitted
K. Basappa
14-4-42

Dist. Superintendent of Police,
Bangalore District.

ಅಖಿಲ ಮೈಸೂರು ಮಹಿಳಾ ಸಮ್ಮೇಳನ

ಮೂರನೇ ಅಧಿವೇಶನದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಭಾಷಣ

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಬ್ಬಮ್ಮ ಜೋಯಿಸ್

ನೆಹರೂ ನಗರ.

ಅಕ್ಕತಂಗಿಯರೇ,

ಆಕ್ರಮಣದ ದಾಹದಲ್ಲಿ ಪ್ರಪಂಚವೇ ಸಿಲುಕಿ ನಾಶಕಾರಕ ಸಿಡಿಮದ್ದುಗಳ ಜ್ವಾಲೆಗಳು ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆವರಿಸುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಅಖಿಲ ಮೈಸೂರು ಮಹಿಳಾ ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಅಧ್ಯಕ್ಷಿಣಿಯನ್ನಾಗಿ ಆರಿಸಿ ಆಹ್ವಾನವಿತ್ತಾಗ ನನಗೆ ಇಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಧೈರ್ಯ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಸೋದರಿಯರು ನನ್ನಲ್ಲಿಟ್ಟಿರುವ ವಿಶ್ವಾಸ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ, ನನ್ನ ಕಾರ್ಯವು ಕಷ್ಟತಮವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಧೈರ್ಯ ಬಂತು. ಈ ಧೈರ್ಯದಿಂದಲೇ ನಾನು ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಕೂಡಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ನಿಮ್ಮ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ.

ಮೈಸೂರಿನ ಹೆಮ್ಮೆ

ಮೈಸೂರು ಮಕ್ಕಳು ಯಾರಿಗೂ ಹಿಂದುಳಿದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಮಾತು ಭಾರತದ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಯಲ್ಲೂ ನಿಂತಿರುವುದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿಷಯ. ಈ ಹೆಮ್ಮೆಯನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟವರು ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿನ ಗಂಡಸರು. ಇವರು ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸ್ವಾತಂತ್ರಕ್ಕಾಗಿ ದುಡಿದು ಮಹಿಳೆಯರಾದ ನಮಗೆ ನಿಂತು ಕೆಲಸಮಾಡಲು ತಾವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ ತಾವೇ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸು. ನಮ್ಮ ಗಂಡಸರು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ನಮ್ಮ ಪಾಲಿನ

ಕೆಲಸಮಾಡುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ನಾವು ನಮ್ಮ ಪುರುಷರ "ಅರ್ಧಾಂಗಿ" ಯರಲ್ಲವೇ ? ಅಂದಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಪುರುಷರ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡರಲ್ಲೊಂದು ಭಾಗ ನಮಗೆ ಸೇರಿದ್ದು. ಈ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಅರಿತ ನಮ್ಮ ಸೋದರಿಯರು ವಿಧುರಾಶ್ವತ್ಥದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಅಖಿಲ ಮೈಸೂರು ಮಹಿಳೆಯರ ಸಮ್ಮೇಳನವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಈಗ ಈ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಮೂರನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಟ್ಟಿದೆಯಾದರೂ ನಮ್ಮ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಇದುವರೆಗೂ ಮಾಡಿರುವ ಕೆಲಸದ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ನೋಡಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದರಿಂದ ಮುಂದೆ ಕೆಲಸಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ನಾಚಿಕೆಪಡಬೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲ. ಈ ಕೂಡಲೇ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸಂಸ್ಥಾನಾದ್ಯಂತವೂ ನಮ್ಮ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಉಪಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಟೊಂಕಕಟ್ಟಿ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕು. ಬರೀ "ಮಾತಿನ ಮಲ್ಲೆ" ಯರಾಗಿ ಉಳಿಯದೆ "ಕೆಲಸಗಾರ ನಾರಿ" ಯರಾಗೋಣವೆಂಬ ದೃಢಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಇಂದಿನಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಇರುವ ಮಹತ್ತರವಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲಿಕ್ಕೆ ತೊಡಗೋಣ.

ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ

ನಮ್ಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೇನು ? ನಾವು ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಇಳಿಯಲು ಕಾರಣವೇನು ? ಇದರಿಂದ ಪಾರಾಗಿ ನಾವು ನಮ್ಮ ದೇಶ ಮತ್ತು ಸಮಾಜಗಳು ಸರ್ವತೋಮುಖವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯಗಳೇನು ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಾಣಲು ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಕನ್ನಡಿಯೆಂದರೆ ವಿದ್ಯೆ. ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವಿರುವ ಮಹಿಳೆಯರು ದೊಡ್ಡ ರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಳಿನಷ್ಟೂ ಇಲ್ಲ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ. ಈ ದುಃಸ್ಥಿತಿಗೆ ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರಣಗಳು ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾಗಿದ್ದರೂ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಆಲಸ್ಯವೂ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ. ಹೆಂಗಸರು ವಿದ್ಯಾವತಿಯರಾಗುವುದು ಹೆಂಗಸರ ಸಹಜ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅನಾ

ವಶ್ಯಕ ಎಂಬ ಮೌಢ್ಯವೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟಿದೆ. ಆದರೆ ಈಗೀಗ ಈ ಮೌಢ್ಯವು ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಮಾಯವಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಮುಂದಿನ ಮಹಿಳಾ ಪ್ರಪಂಚದ ಸೌಖ್ಯದ ಶುಭಸೂಚನೆ. ಹೆಂಗಸು ವಿದ್ಯೆಯಿಲ್ಲದ ಮೂರ್ಖಳಾಗಿದ್ದರೆ ತನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸೌಖ್ಯ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾರಳು. ಗಂಡಹೆಂಡಿರ ಪರಸ್ಪರ ಹೊಂದಿಕೆ ಆಕರ್ಷಣೆಗಳಿಲ್ಲದೆ ಸಂಸಾರವೇ ಹೆಂಗಸಿಗೆ, ಹುಟ್ಟಿದ ತಪ್ಪಿಗಾಗಿ ತನಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಶಿಕ್ಷೆಯಂತೆ ತೋರುತ್ತೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಬೇಸರಿಕೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಹಿಳೆಯರು ವಿದ್ಯಾವತಿಯರಾದರೇನೇ ದೇಶ, ಸಮಾಜ, ಸಂಸಾರಗಳು ಸೌಖ್ಯದಿಂದ ಬೆಳೆಯಲು ಸಾಧ್ಯ.

ಬರೀ ವಿದ್ಯಾವತಿಯರಾದರೆ ಮಾತ್ರ ದೇಶ ಸಮಾಜಗಳು ಉದ್ಧಾರವಾಗಿವೆಯೆಂಬುದು ಸಂಕುಚಿತ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಯಾಕೆಂದರೆ ವಿದ್ಯಾವತಿಯರಾದ ಅನೇಕ ಮಹಿಳೆಯರು ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿರುವ ನಮ್ಮ ಸಹೋದರ, ಸಹೋದರಿಯರಿಗೆ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಚಾರವನ್ನು ಮಾಡುವ ಕಷ್ಟಕ್ಕೇ ಹೋಗದೆ ದೊಡ್ಡ ನೌಕರಿಗಳಿಗೆ ಬಾಯಿಬಿಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನೌಕರಿ ಬೇಕಿಲ್ಲದ ಅನುಕೂಲಸ್ಥರಾದ ವಿದ್ಯಾವತಿಯರು ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಸುಂದರ ಪಠಗಳಿಂದಿರುವ ಸಿನಿಮಾ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನೋದುವದರಲ್ಲೇ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಶೋಚನೀಯವಾದರೂ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ವಿಷಯ. ಮೌಢ್ಯದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಕೋಟ್ಯಾನು ಕೋಟಿ ಸೋದರ ಸೋದರರಿಗೆ ಅಕ್ಷರಜ್ಞಾನ ಕೊಡೋಣ. ನಮ್ಮ ನೆರೆಹೊರೆಯವರಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಂದರೆ " ಆಟ, ಊಟ " ಗಳ ಪಾಠಗಳು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ಜನರಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾದ ಪ್ರಪಂಚ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ವರ್ತಮಾನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಓದಿ ಅಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿರುವ ಅಕ್ಕತಂಗಿಯರಿಗೆ, ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರಿಗೆ ಪ್ರಪಂಚದ ವಿಷ

ಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಬಡವರೆಂದು ನಿರಾಕರಣೆಮಾಡುವುದನ್ನು ತ್ಯಜಿ ಸೋಣ. ನಮ್ಮ ಸೇವಾರಂಗದಲ್ಲಿ ಜಾತಿಮತಗಳಿಗೆ ಜಾಗವಿಲ್ಲದಂತೆ ಎಲ್ಲರೂ ನಮ್ಮ ಸಹೋದರರು, ಸಹೋದರಿಯರು ಎಂಬ ವಿಶಾಲಹೃದಯ ದಿಂದ ದೇಶ, ಸಮಾಜಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗೋಣ. ಈ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ "ಮೂರ್ಖರೆನ್ನ ದೇವರು, ಪಾಪಿಗಳೆನ್ನ ದೇವರು, ದಾರಿದ್ರರೆನ್ನ ದೇವರು" ಎಂದು ಈ ದೇವರುಗಳ ಆರಾಧಕರಾಗೋಣ. ಇವರ ಉದ್ಧಾರವನ್ನು ಮಾಡುವುದೇ ಸ್ವರ್ಗ. ಅರಿಯದೆ ಇವರನ್ನು ಮರೆಯುವುದೇ ನರಕ.

ಗೃಹ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು

ಗೃಹ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಬೆನ್ನು ಮೂಳೆ. ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತಕ್ಕವರೆಂದರೆ ಮಹಿಳೆಯರು. ಇದರಲ್ಲಿ ನಾವೆ ಲ್ಲರೂ ಮಗ್ನರಾಗಬೇಕು. ಈಗ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸೇರಿರುವ ಈ ನೆಹರೂ ನಗರದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಆಟದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಸಹೋದರಿಯರು ಈಗಲೂ ಮಾಡುತ್ತಿರುವರು. ಚನ್ನಪಟ್ಟಣದ ಆಟದ ಸಾಮಾನು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹೆಸರು ಪಡೆದಿದೆ.

ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ತೊಡಕುಗಳು

ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ತೊಂದರೆ ತೊಡಕುಗಳಿವೆ. ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ದೊರಕಬೇಕಾದ ಸ್ಥಾನ ನ್ಯಾಯಗಳು ದೊರ ಕಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಅವಿದ್ಯೆ ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ ಈಗಿನ ರಾಜಕೀಯ, ಆರ್ಥಿಕಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳೇ ಕಾರಣ. ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಕರನೇಕರು ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದ ದುಃಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲಿಕ್ಕೆಂದು ಅಹರ್ನಿಶವೂ ದುಡಿಯು ತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಚಿರಋಣಿಗಳು. ಆದರೆ ಸಮಾಜೋ ದ್ಧಾರ ಸಲಹೆಗಳು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಕಾನೂನು ನಿಬಂಧನೆ

ಸು ಆವಶ್ಯಕ. ಈ ಕಾನೂನು ನಿಬಂಧನೆಗಳು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸರ್ಕಾರ ದಿಂದಲೇ ಸಾಧ್ಯ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜೋದ್ಧಾರ ಕ್ಕಾಗಿ ರಾಜಕೀಯ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಹೋದರರೊಡನೆ ಭಾಗವ ಹಿಸಬೇಕು.

ಕುಹಕಿಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ

ಹೀಗೆ ಮಹಿಳೆಯರಾದ ನಾವು ಮುಂದುವರಿದು ಕೆಲಸಮಾಡಲು ಹೊರಟರೆ ಇತರರು, ಹೆಂಗಸರ ಸಹಜತೆಗೆ ಇವುಗಳು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಟೀಕೆಮಾಡಿ ಹಾಸ್ಯಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಜನರ ಬಾಯಿಗೆ ಬೀಳು ವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸುಮ್ಮನಿರುವುದು ಲೇಸು, ಎಂಬ ಹೆದರಿಕೆಯು ನನ್ನ ಸೋದರಿಯರನೇಕರಿಗೆ ಉಂಟಾಗಬಹುದು. ಯಾವ ಕೆಲಸವೂ, ಅಭಿ ಪ್ರಾಯವೂ ಅಥವಾ ಸಲಹೆಯೂ ಹೊಸದಾಗಿದ್ದರೆ ಅದು ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವೆಂದೂ ಆದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಬಹಿಷ್ಕರಿಸುವುದೇ ಅಲ್ಲದೆ ಅಂತಹ ಕೆಲಸಗಾರರು, ಸಲಹೆಕೊಡುವವರು ಶೀಲದ ಎಲ್ಲೆಯನ್ನು ಮೀರಿದವ ರೆಂದೂ ಹೇಳತಕ್ಕ ಕುಹಕಿಗಳ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಇದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಇಂತಹ ನಿಂದೆಗಳಿಗೆ ಹೆದರದೆ ನಾವು ಮುಂದರಿಯೋಣ. ಈ ಸಂದರ್ಭ ದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಪ್ರತಿಭೆಯುಳ್ಳ ತೇಜಸ್ವಿನಿ ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿಯ ವಚನವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕೇಳೋಣ.

ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೊಂದು ಮನೆಯ ಮಾಡಿ ಮೃಗಂಗಳಿಗಂಜಿದಡೆಂತಯ್ಯ ! ಸಂತೆ ಯೊಳಗೊಂದು ಮನೆಯ ಮಾಡಿ ನೆರೆತೊರೆಗಳಿಗಂಜಿದಡೆಂತಯ್ಯ ! ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ದೇವ ಕೇಳಯ್ಯಾ ! ಲೋಕದೊಳಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಬಳಿಕ ಸ್ತುತಿನಿಂದೆಗಳು ಬಂದಡೆ ಮನ ದಲ್ಲಿ ಕೋಪವ ತಾಳದೆ ಸಮಾಧಾನಿಯಾಗಿರಬೇಕು

ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿಯ ಈ ವಚನವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮುನ್ನುಗ್ಗಿ ದರೆ ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸಫಲಗೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು

ನಮ್ಮ ಮೇಲಿನ ಅಪಾಯ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ

ಸೋದರಿಯರೇ, ತಮ್ಮನ್ನು ಬಹಳ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಬೇಸರ ಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಘಟನೆಗಳು ಒಂದರಮೇಲೊಂದು ಬರುತ್ತಿವೆ. ಈ ಭಯಂಕರ ಘಟನೆಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೂ ಬಂದಿವೆ. ಯುದ್ಧದ ಜ್ವಾಲೆಯು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಬಾಗಿಲಾಚೆಯಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನಾವರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲೇ ಬಾಂಬಿನ ಸಿಡಿಲು ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಬಡಿದು ಒಳಗೆ ನುಗ್ಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಭಯಭ್ರಾಂತರಾಗಿ ನಮ್ಮ ಬಂಧುಮಿತ್ರರು ದಿಕ್ಕಾಪಾಲಾಗಿ ಓಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಅಪಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಪ್ರಜೆಗಳಾದ ನಾವು ನಮನಮಗೆ ಪರಸ್ಪರ ಸಹಾಯಕರಾಗದಿದ್ದರೆ ಅಪಾಯಗಳಿಂದ ಪಾರಾಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ರಕ್ಷಣಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಭಾಗವಹಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಮಾನ, ಪ್ರಾಣ, ಮಕ್ಕಳುಮರಿ, ಮನೆಮಠಗಳನ್ನೂ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ದೇಹದ ಕೊನೆಯ ತೊಟ್ಟು ರಕ್ತವನ್ನೂ ವಿನಿಯೋಗಿಸೋಣ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಅಮೌಲ್ಯ ಆಸ್ತಿಯಾದ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಹೋದರರ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ನೆರವಾಗೋಣ. ನಮ್ಮ ಅನ್ನ, ನೀರು ಇತರರಿಗೂ ಉಂಟು. ಇತರರ ಸಹಾಯ ನಮಗೂ ಬೇಕು. ಎಲ್ಲರಿಗಾಗಿ ನಾವು, ನಮಗಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಎಂಬ ವಿಶಾಲಹೃದಯ, ಉಧಾರಭಾವಗಳೇ ನಮ್ಮನ್ನು ನಮ್ಮಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತಿರುವ ಸಿಡಿಮದ್ದುಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಬೇಕು. "ಧೈರ್ಯಂ ಸರ್ವತ್ರ ಸಾಧನಂ" ಎಂಬ ಜಪವೇ ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಣಾಕವಚವಾಗಬೇಕು. ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಬಂಧಿತಳಾಗಿದ್ದ ನಮ್ಮ ಭಾರತಮಾತೆ ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಬಂಧವಿಮುಕ್ತಳಾಗುವಳು. ಈ ಸುದಿನವು ಭಯಂಕರ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಮೇಲೆದ್ದು ಬರಬಹುದು. ಕಳೆದ ಅರ್ಧ ಶತಮಾನದಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ

ನಮ್ಮ ಸಾಹಸವು ಸಫಲವಾಗಿ ಸಿಗುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ನಾವು ಸಿದ್ಧರಾಗಿರೋಣ. ಸ್ತ್ರೀಯು "ಅಬಲೆ" ಅವಳ ಮಾನರಕ್ಷಣೆಗೆ ಗಂಡಸಿನ ಆಶ್ರಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂಬ ಮಾತನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕೋಣ. ದೇಶದ ಸ್ವಾತಂತ್ರವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ವೀರಾವೇಶ ದಿಂದ ಹೋರಾಡಿದಳು ಲಕ್ಷ್ಮೀಬಾಯಿ. ಯಮಧರ್ಮರಾಯನನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ ಸತ್ತ ಗಂಡನನ್ನು ಬದುಕಿಸಿ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸಿದಳು ಸಾವಿತ್ರಿ. ತನ್ನ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನೂ ಎದುರಿಸಿದಳು ಅನುಸೂಯೆ. ಇಂತಹ ವೀರನಾರಿಯರ ವಂಶೀಕರಾದ ನಾವು ನಮ್ಮ ಸ್ವಾತಂತ್ರ ರಕ್ಷಣೆಗೆ, ನಮ್ಮ ಗಂಡಸರಿಗೆ ನಮ್ಮಿಂದಾಗುವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮುಗುಳು ನಗೆಯಿಂದ ಮಾಡಿ ಭರತಮಾತೆಯ ವೀರಪುತ್ರಿಯರೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ನಮ್ಮ ನಾಡು, ನಮ್ಮ ಸಿರಿ, ನಮ್ಮ ಧರ್ಮ, ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಗಳನ್ನ ಅಪಹರಿಸುವ ಯಾವ ಪರಕೀಯರನ್ನೂ ಧೂಳಿಯುಣ್ಣಿಸುವ ಮನೋಧೈರ್ಯವನ್ನು ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ರಕ್ತಕಣಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬುವುದು ನಮ್ಮ ಕೆಲಸವೇ. ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಈ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತರಪೇತು ಮಾಡುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುನ್ನು ನಾವು ಹೊತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಮ್ಮ ಗಂಡಸರಿಗೆ ಈ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸಿ, ಅವರ ಮೇಲಿರುವ ಆಗಾಧಹೊರೆ ಗಳನ್ನು ಇಳಿಸೋಣ. ಇವುಗಳೆಲ್ಲವೂ-ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಬೇಡಿ. ನಮ್ಮದು ವೀರನಾರಿಯರ ವಂಶ. ಮನಸ್ಸೊಂದು ಇದ್ದರೆ ಸಾಕು. ಮನಸ್ಸಿದ್ದಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗವಿದ್ದೇ ಇದೆಯಲವೇ ?.

ಬಂಧವಿಮುಕ್ತ ಭರತಮಾತೆ

ನಮ್ಮ ನಾಡ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿ ಎಲ್ಲರ ಏಳಿಗೆಯ ಮಹಾಸತ್ರ ದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವ ಅವ್ಮೃತಯೋಗ ದೊರೆತರೆ ಸಾಕು. ಭರತಮಾತೆಯ ಸೇವಾಪ್ರಸಾದ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸುವವರು ಯಾರಾ

ದರೂ ಇರಬಲ್ಲರೇ ? ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸು
ವಾಗಿ ನಡೆದಾಡಬಹುದು. ನಲಿದಾಡಬಹುದು. ಇಂತಹ ಸುಖವನ್ನನ್ನು
ನುಭವಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಅಂಜದೆ ದುಡಿಯೋಣ. ಪಾರತಂತ್ರ್ಯದ
ಗೋಳಿನ ಬಾಳಿಗಿಂತಲೂ, ನಮ್ಮ ನಾಡು, ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ
ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ಮೀಸಲಾಗಿಡುವುದು ಲೇಸ
ಲ್ಲವೇ ? ನಮ್ಮ ನಾಡ ಅಭ್ಯುದಯವು ನಮ್ಮ ಬಾಳಿನ ತ್ರಿರತ್ನಗಳಾದ
ಸಹಕಾರ, ಸೌಹಾರ್ದ, ಸ್ವಪ್ರಯತ್ನಗಳಿಂದಲೇ ಸಾಧ್ಯ. ಈ ರತ್ನಗಳು
ನಮಗೆ ವಿಪುಲವಾಗಿ ದೊರೆಯಲಿ. ಭರತಮಾತೆಯ ಪಾದದಡಿಯಲ್ಲಿ
ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ, ದೇಶಸೇವೆಯ ಕಿರಿಯ ಹೂಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಸಲ್ಲಲಿ, ಭರತ
ಮಾತೆಯ ಮೇಲ್ಮೆಯ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯಳ ಹೆಜ್ಜೆ ಎಂದೆಂದೂ
ಮುಂದಾಗಲಿ. ನಮ್ಮ ಧ್ಯೇಯಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಶೀಘ್ರದಲ್ಲೇ ಸಾಧಿಸಲಿಕ್ಕೆ
ತಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ, ನನಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಧೈರ್ಯ ಮತ್ತು ತೇಜಸ್ಸು
ಸಿಗಲಿ. ತಾವೆಲ್ಲ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಲಾಲಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ
ತಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ನನ್ನ ಪ್ರಣಾಮಗಳು.

ಶ್ರೀ ಬಸವೇಶ್ವರ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಪ್ರೆಸ್, ಮೈಸೂರು.

॥ವಂದೇಮಾತರಂ॥

ಮಹಿಳಾ ಸಮ್ಮೇಳನ

ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆ ಚನ್ನಪಟ್ಟಣ ತಾಲ್ಲೂಕು ನೆಹರುನಗರದಲ್ಲಿ ತಾ॥ ೧೩—೪—೧೯೪೨ ರಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಮಹಿಳೆಯರ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಸ್ವಾಗತಾಧ್ಯಕ್ಷಿಣಿಯರಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ತಿಟ್ಟಮಾರನಹಳ್ಳಿ ವೆಂಕಟಪ್ಪ ಅವರ ಭಾಷಣ :—

ಶ್ರೀಮತಿ ಉಮಾಬಾಯಿಯವರೇ ಮತ್ತು
ಪ್ರಿಯ ಸೋದರಿಯರೇ,

ಈ ದಿವಸ ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ತಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುವ ಸುಯೋಗವು ನನಗೆ ಲಭಿಸಿರುವುದು ನನಗಿರುವ ಯೋಗ್ಯತೆಯಿಂದಲ್ಲ. ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಈ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನಾನು ಅನರ್ಹಳು. ಇದು ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ಹೇಳುವ ಮಾತಲ್ಲ. ನಾನು ಹೆಚ್ಚು ವಿದ್ಯಾವಂತಳೂ ಅಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಕಾರ್ಯದ ಅನುಭವವಂತೂ ಏನೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ನನ್ನನ್ನು ಈ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಎಳೆದಿರುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯು ದೇಶಸೇವೆಗಾಗಿ ಟೊಂಕಕಟ್ಟಿ ನಿಂತಿರುವ ಈ ದಿವಸದ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯ ದರ್ಶಿಯವರಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ಸುನಂದಮ್ಮನವರದು. ಈ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನಾನು ವಹಿಸುವ ಯೋಗ್ಯತೆ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ ನನಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚುಯೋಗ್ಯರಾದವರಿಗೆ ಈ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಅವರ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಶರಣರಲ್ಲವಾದರೂ ಒಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಒಂದು

ನೆಪವನ್ನು ಅಂದರೆ ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಐದನೆ ಅಧಿವೇಶನದ ಸ್ವಾಗತ ಅಧ್ಯಕ್ಷಸ್ಥಾನವು ನನ್ನ ಪತಿಗೆ ದೊರೆತಿರುವುದರಿಂದ ಅದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಸ್ತ್ರೀ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಸ್ವಾಗತಾಧ್ಯಕ್ಷಣಿಯು ನಾನೇ ಆಗಿರಬೇಕೆಂದು ನಿಯಮಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟುಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾವ ಯೋಗ್ಯತೆಯೂ ನನಗಿಲ್ಲ. ಈ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನು ನೇಮಿಸಿದರೂ ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಸುನಂದಮ್ಮನವರೇ ಬಹಳ ಶ್ರಮವಹಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ತಾವು ಇಲ್ಲಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಷ್ಟವನ್ನೇ ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ತಾವು ತಮ್ಮ ಸಹಜಗುಣವಾದ ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಇದನ್ನು ಸಹಿಸಿ ಈ ಸಭಾಕಾರ್ಯವು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನೆರವೇರುವಂತೆ ಮಾಡುವಿರೆಂದು ನನಗೆ ಭರವಸೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಸ್ವಾಗತ ಸಮಿತಿಯ ಪರವಾಗಿ ಆದರಪೂರ್ವಕ ಸ್ವಾಗತವನ್ನು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಸೋದರಿಯರೇ, ಪೀಠಿಕೆಯು ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೂ ಮತ್ತು ದೇಶಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲೇ ತಿಳಿಸಿರುವಂತೆ ನನಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಹಿತಿ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಒಂದೆರಡು ಮಾತನ್ನು ಮಾತ್ರ ಆಡಿ ನನ್ನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಬಹಳ ಪುರಾತನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗಿದ್ದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ತಿಳುವಳಿಕೆ ಮತ್ತಾವದೇಶದವರಿಗೂ ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ನಿರ್ವಿವಾದದ ವಿಷಯ. ಕಾರಣಾಂತರದಿಂದ ನಮ್ಮ ಭಾರತಮಾತೆಯು ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ತೊಂದರೆಗೊಳಗಾದುದರಿಂದ ಅವಳ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವು ಹೇಗೆ ಹರಣವಾಗಿ ಹೀನಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವುದೋ ಹಾಗೆಯೇ ನಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿಯು ಹೀನವಾಗುತ್ತ ಬಂತು. ಈ ದಿವಸ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದ ಸ್ತ್ರೀಯರಿರುವ ಹೀನಸ್ಥಿತಿಯು ಮತ್ತಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾಜಿಕ, ನೈತಿಕ ರಾಜಕೀಯ ಎಲ್ಲ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ನಾವು ಅತಿ ಶೋಚನೀಯವಾದ

ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಇಳಿದಿದ್ದೇವೆ. ಚಕ್ರವು ವೇಗದಿಂದ ಉರುಳುತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯೋದಯದ ಕುರುಹುಗಳು ಕಾಣುತ್ತಿವೆ. ಇಂತಹ ಬದಲಾವಣೆಯ ಸೂಚನೆಗಳು ಕಾಣಲು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಅನೇಕ ನಾಯಕರು, ನಾಯಕಿಯರು ಪಟ್ಟಿರುವ ಮತ್ತು ಪಡುತ್ತಿರುವ ಕಷ್ಟವನ್ನು ನಾವು ಮರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ. ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಣೆಯು ಅತಿ ವೇಗದಿಂದ ಮುಂದುವರಿಯದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಹಿಳೆಯರು ಕಾರಣರೆಂಬ ಒಂದು ಅಪವಾದವು ನಮಗೆ ಹೇಗೋ ಬಂದಿದೆ. ಈ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾವು ಸರ್ವರೂ ಪ್ರಯತ್ನಪಡಬೇಕು. ಹಳೆಯ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳೆಲ್ಲ ಕೆಟ್ಟುವೆಂದೂ ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕೆಂದೂ ನಾನು ಹೇಳಲಾರೆ. ಕೆಲವೇನೋ ಈಗಿನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಹೋಗತಕ್ಕುವಲ್ಲ. ಅವುಗಳನ್ನು ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಹೊಂದಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಆವಶ್ಯಕ. ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ಇಲ್ಲಿ ವಸ್ತುಪ್ರದರ್ಶನದ ಪ್ರಾರಂಭೋತ್ಸವವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುತ್ತಾ ಶ್ರೀಮಾನ್ ದಿವಾಕರರು ನಮಗೆ ತಿಳಿಸಿದಂತೆ ಈ ಜಾತಿಭೇದ ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಸಾಮಾಜಿಕ ತೊಡಕುಗಳು ನಾವುಂಟುಮಾಡಿಕೊಂಡವೇ ಹೊರತು ಸ್ವಭಾವಜನ್ಯವಾದುದಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಆ ಸುಧಾರಣೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮಿಂದಾದ ಸಹಾಯವನ್ನು ನಾವು ಮಾಡಬೇಕು. ಗೃಹಿಣಿಯು ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನರಿತವಳಾದರೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಕ್ಷೇಮ. ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಅದು ವಾಸ್ತವವಾದ ಸ್ವರ್ಗ ; ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಗಂಡಸರಾಗಲಿ ಹೆಂಗಸರಾಗಲಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಜೀವಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದೇ ನರಕ. ಈ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಅರಿತು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಸಾಮಾಜಿಕ, ನೈತಿಕ ದೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ. ರಾಜಕೀಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಬಹಳ ಅಗತ್ಯ. ನಾವೇ ಸ್ವತಃ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡತಕ್ಕವರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಅಲ್ಪ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರಿಗೆ, ಗಂಡಂದಿರಿಗೆ ನಾವು ಅವರ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನೆರವಾದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವ

ಕಾರಣದಿಂದಲಾದರೂ ಅಡಚಣೆ ತಂದೊಡ್ಡಿದರೆ ಅದು ದೇಶದ್ರೋ ಹದ ಕೆಲಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ತಪ್ಪಿ ನಾವು ನಿಜವಾದ ಅಕ್ಕತಂಗಿ ಯರು ಸಹಧರ್ಮಿಣಿಯರು ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ತಾಯಿಯರೂ. ಆದರೆ ದೇಶವು ಜಾಗ್ರತೆ ಮುಂದುವರಿಯಲು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಸರಿಯಾದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವು ಆಗಬೇಕು. ಗೃಹಿಣಿಯರ ಕರ್ತವ್ಯ ವನ್ನು ಚನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಂತಾಗಬೇಕು. ಪ್ರಿಯಸೋದರಿ ಯರೆ, ಈಗಾಗಲೇ ನಾನು ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡಿ ರುತ್ತೇನೆ. ಈ ದಿವಸದ ಸಭೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ಬಂದಿರುವ ಶ್ರೀಮತಿ ಉಮಾಬಾಯಿ ಕುಂದಾಪುರರವರೂ, ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯನ್ನು ವಹಿಸಲು ಬಂದಿರುವ ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಬ್ಬಮ್ಮ ಜೋಯಿಸರವರೂ ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನನುಭವಿಸಿ, ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸೇವೆಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸ್ತ್ರೀ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಗೌರವವನ್ನು ತಂದಿರತಕ್ಕವರು. ಅವರ ಅನುಭವಪೂರಿತವಾದ ಬುದ್ಧಿವಾದದಿಂದ ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಯೋ ಜನವಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ಧೃಢವಾಗಿ ನಂಬಿರುವುದರಿಂದ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮಗಳೆಲ್ಲರ ಪರವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತವನ್ನು ಬಯಸಿ ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಆಗಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸು ತ್ತೇನೆ.

" ವಂದೇಮಾತರಂ "

ಇಂಡಿಯನ್ ಪ್ರೆಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ

ಮೈಸೂರು ಮಹಿಳಾ ಪರಿಷತ್ತು

೩ನೆಯ ಅಧಿವೇಶನ,

ನೆಹ್ರೂನಗರ, ಚೆನ್ನಪಟ್ಟಣ.

ಉದ್ಘಾಟಕರಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ಉಮಾಬಾಯಿ ಕುಂದಾಪುರ ಇವರ ಭಾಷಣ

ಪ್ರಿಯ ಸಹೋದರಿಯರೇ,

ಇಂದಿನ ತಮ್ಮ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಉದ್ಘಾಟನಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿದ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ತಮಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಋಣಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಕರ್ನಾಟಕ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಪ್ರಜಾಜನರ ಸಂಬಂಧವು ಕಳೆದ ಸುಮಾರು ೨೦ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ವಿಶೇಷ ಬೆಳೆಯುತ್ತಬಂದಿದೆ. ೧೯೨೪ರಲ್ಲಿ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯ ಕೆಳಗೆ ಬೆಳಗಾವಿಯಲ್ಲಾದ ಹಿಂದೀ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಹಾಸಭೆಯ ಅಧಿವೇಶನದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಈ ಸ್ನೇಹ ಸಂಬಂಧವು ಡಾಕ್ಟರ್ ಹರ್ಡಿಕರರ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಿ ಸೇವಾದಳದ ಕಾರ್ಯಕಾರಣದಿಂದ ದೃಢವಾಗುತ್ತ ನಡೆಯಿತು. ಅದಕ್ಕೂ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿದ್ದ "ಮೈಸೂರು ಬೇರೆ, ಉಳಿದ ಕರ್ನಾಟಕವು ಬೇರೆ" ಎಂಬ ಭಾವನೆಯು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಳಿಯಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಅದರ ಫಲವಾಗಿ ತಮ್ಮಲ್ಲಿಯ ಅನೇಕರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯ ಅನೇಕರು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಹೋಗಲು ಬರಲು ಅನುವಾಯಿತು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಭಾಷಾನುಗುಣ ಪ್ರಾಂತರಚನೆಯಾದುದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಪುಷ್ಟಿಯುಂಟಾಯಿತು.

2

ಮುಂದುವರಿದ ಮೈಸೂರ ಮಹಿಳೆಯರು

ಅಖಿಲ ಕರ್ನಾಟಕದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತವೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕವು ಸ್ತ್ರೀ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನೆರೆಹೊರೆಯ ಅನ್ಯ ಪ್ರಾಂತಗಳಿಗಿಂತ ಹಿಂದಿರುವದೆಂಬುದು ಒಪ್ಪಬೇಕಾದುದು. ಆದರೆ ಮೈಸೂರ ಮಹಿಳೆಯರು ಮಾತ್ರ ಇದಕ್ಕೆ ಅಪವಾದರಿರುವರು. ಕಳೆದ ಕಾಲ ಶತಮಾನಕ್ಕೂ ಪೂರ್ವದಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಉಚ್ಚ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದವರಿದ್ದು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚಶಿಕ್ಷಿತ ಮಹಿಳೆಯರ ಸಂಖ್ಯೆಯು ದೊಡ್ಡದಿದೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮೊದಲಾದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘ ಕಾಲದಿಂದ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರಿನ ಇಂಥ ವಿದೂಷಿಗಳು ತಮ್ಮ ಜ್ಞಾನದ ಲಾಭವನ್ನು ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಪ್ರಸಂಗ ವಶಾತ್ ಕೊಡುತ್ತಲ್ಲೂ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಾಂತಿಕ ಭಗಿನೀ ಮಂಡಲದ ಅಧಿವೇಶನಗಳಿಗೆ ನಾಲ್ಕಾರು ಸಾರೆ ಮೈಸೂರ ವಿದೂಷಿಯರನ್ನೇ ಆರಿಸಿ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಕರ್ನಾಟಕದ ಭಗಿನಿಯರು ಅವರ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಗೌರವ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಾಂತಿಕ ಭಗಿನೀ ಮಂಡಲದ ಬೆಳಗಾವಿಯ ಅಧಿವೇಶನಕ್ಕೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಸರಸ್ವತಿ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಿಕೆಯರಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮನವರನ್ನು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡದ್ದು ಹಾಗೂ ಅನಂತರ ಅಂತಹ ಅಧಿವೇಶನಗಳಿಗೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಕನಕಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮ, ಬಿ. ಇಂದಿರಮ್ಮ, ~~ಇಂದಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ~~ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಮ್ಮ ಮೊದಲಾದವರನ್ನು ಆರಿಸಿಮದು ಇಲ್ಲಿ ನೆನಪಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಮಾಜ ಮತ್ತು ರಾಜಕಾರಣ

ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನೀ ಸೇವಾದಲದ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರ ಬಂಧುಗಳ ಸಂಬಂಧವು ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಹೋದಂತೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ರಾಜಕಾರಣದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿನ ಪ್ರಜರು ಹೆಚ್ಚೆಚ್ಚು ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ತರುಣ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರೂ, ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿವ್ಯಕ್ತಿಗಳೂ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಅಖಿಲ ಕರ್ನಾಟಕದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಕಾರ್ಯ ಮುಂದುವರಿಸಿದರು. ಅದರಲ್ಲನೇಕರು

ಸ್ವಾತಂತ್ರ ಸಂಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿದರು. ಸೆರೆ ಮನೆವಾಸ ಅನುಭೋಗಿಸಿದರು. ಕೇವಲ ಪುರುಷರಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಸೌ|| ಗೌರಮ್ಮ ನವರಂಥ ಮೈಸೂರಿನ ಹಲವು ಸ್ತ್ರೀಯರೂ ಕೂಡ ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಹ ಭಾಗಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಗೌರಮ್ಮನವರ ಉದಾಹರಣೆಯಂತೂ ಅಖಿಲ ಕರ್ನಾಟಕದ ಭಗಿನಿಯರಿಗೆ ಒಂದು ಮಾದರಿಯಾಗಿದೆ. ಅವರೂ, ಅವರ ಪತಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ವಿ. ವೆಂಕಟರಾಮಯ್ಯನವರೂ ಕಾರಮರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಯ ಕರ ನಿರಾಕರಣೆ ಆಂದೋಲನದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಸಾಹಸಗಳೂ, ಅನುಭೋಗಿಸಿದ ವಿಪತ್ತುಗಳೂ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯೇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಸುವರ್ಣಾಕ್ಷರಗಳಿಂದ ಬರೆದಿಡುವದಂಥವುಗಳಾಗಿವೆ ಅಂದಿನವರೆಗೆ ಮೈಸೂರ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಭಗಿನಿಯರು ರಾಜಕಾರಣದಿಂದ ಸರ್ವಥಾ ಅಲಿಪ್ತರಾಗಿದ್ದರೆನ್ನಬಹುದು. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣವು ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ವಿಶಾಲ ಮಾಡಿದ್ದಿತು. ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಆ ವಿಶಾಲ ದೃಷ್ಟಿಯ, ವಿದ್ಯೆಯ ಹಾಗೂ ಕಾರ್ಯ ಶಕ್ತಿಯ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಅವರು ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಹೊರತು ರಾಜಕಾರಣದಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. (ರಾಜಕೀಯ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳ ಸಂಪಾದನೆಗಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಅದರ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಅನಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಕೇವಲ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದಿತೆಂದಲ್ಲ. ಇಡೀ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದಿತೆನ್ನಬಹುದು. ಆದರೆ ೧೯೩೦-೩೨ರ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಆಂದೋಲನವು ಭಾರತದ ಸ್ತ್ರೀ ವರ್ಗವನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿತು. ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ರಾಜಕಾರಣದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಥಾನ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಕರ್ನಾಟಕಸ್ಥ ಭಗಿನಿಯರಾದರೂ ಈ ಜಾಗೃತಿಯ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಲಾಭಪಡೆದರು. ಅದರ ಫಲವಾಗಿಯೇ ನಾವು ಇಂದು ಇಲ್ಲಿ ಕೂಡಿರುವೆವು. ಹಿಂದಿನಂತೆ ಕೇವಲ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವಿಚಾರಗಳಿಗಷ್ಟೇ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರದೆ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಬಗ್ಗೆಯೂ ವಿಚಾರ ವಿನಿಮಯ ಮಾಡಹತ್ತಿರುವೆವು. "ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯವು ಬೇರೆ ಮತ್ತು ರಾಜಕಾರಣವು ಬೇರೆ. ಒಂದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದರ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ" ಎಂಬ ನಮ್ಮ ಭಾವನೆಯು ಅಳಿಯ ಹತ್ತಿದೆ. ಅವೆರಡೂ ಪರಸ್ಪರಾವಲಂಬಿ ಮತ್ತು ಘನಿಷ್ಟ ಸಂಬಂಧವುಳ್ಳವುಗಳೆಂಬ ಮಾತು ತಮಗೆ ಹೊಳೆದಿವೆ. ೧೯೩೮ರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರ ಸಂಸ್ಥಾನದ ನಾಲ್ಕಾರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ

ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮತ್ತು ಸೇವಾದಳದ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಪ್ರವಾಸಮಾಡುವ ಸುಸಂಧಿಯು ನನಗೆ ಲಭಿಸಿದ್ದಿತು. ಆಗ ಕಂಡುಬಂದ ಮಹಿಳೆಯರ ವಿಚಾರಗಳು ಮತ್ತು ಇಂದಿನ ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವು ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವುದು. ಸ್ತ್ರೀ ಜಾಗ್ರತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದು ಸುಚಿನ್ಹವೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರು

೧೯೩೮ರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರ ಸಂಸ್ಥಾನ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಎಂಬ ಸಂಸ್ಥೆ ಸ್ಥಾಪಿತ ವಾಯಿತು. ಅದರ ಸ್ಥಾಪನೆಯ ಸ್ವಲ್ಪ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿಯೂ, ಅನಂತರವೂ ನಡೆದ ರಾಜಕೀಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿನ ಅನೇಕ ಭಗಿನಿಯರು ತಮ್ಮ ಬಂಧುಗಳೊಡನೆ ಸಹ ಭಾಗಿಗಳಾದರು. ಮೈಸೂರ ಸರಕಾರದ ಆತಿಥ್ಯವನ್ನೂ ಪಡೆದರು. ಅಂದಿನಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿ ಸಮಾಜ ಮತ್ತು ರಾಜಕಾರಣ ಇವುಗಳು ಬೇರೆ ಅಲ್ಲವೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಒಡಮೂಡಿತೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ. ಮೈಸೂರ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ವಾರ್ಷಿಕ ಅಧಿವೇಶನದ ಕೂಡ ಪ್ರತಿಸಲ ಮೈಸೂರ ಮಹಿಳೆಯರ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಅವರ ಸರ್ವವಿಧ ಏಳಿಗೆಯ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕಾಗಿ ಕೂಡುತ್ತ ಬಂದಿರುವುದು. ಇದು ರಾಜಕೀಯ ಜಾಗೃತಿಯ ಒಂದು ಚಿನ್ಹವು. ಇಂಥ ಪರಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಜಿಪನೆಯದು. ಇದರ ಅಧ್ಯಕ್ಷಿಯರನ್ನಾಗಿ ತಾವು ಶ್ರೀಮತಿ ~~ಬಳ್ಳಾರಿ ಸಿದ್ದಮ್ಮ~~ನವರನ್ನು ಆರಿಸಿದ್ದು ದಾದರೂ ತಮ್ಮ ಹೊಸ ವಿಚಾರಗಳ ಇನ್ನೊಂದು ದ್ಯೋತಕವೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀ॥ ~~ಸಿದ್ದಮ್ಮ~~ನವರು ಮೈಸೂರ ರಾಜಕೀಯ ಆಂದೋಲನದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ ಸ್ತ್ರೀಯರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆದವರು. ಹಲವು ಸಲ ಸೆರೆಮನೆ ಕಂಡವರು. ಅಂಥವರನ್ನು ತಾವು ತಮ್ಮ ಇಂದಿನ ಅಧಿವೇಶನದ ಕರ್ಣಧಾರರನ್ನಾಗಿ ಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದು ಉಚಿತವೇ ಸರಿ.

ರಾಜ ಪ್ರಜರ ಸಂಬಂಧಗಳು

ಮೈಸೂರ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಜರ ಕೃಪಾಛತ್ರದ ಕೆಳಗೆ ಲೋಕ ನಿಯುಕ್ತ ರಾಜ್ಯದ ಆಡಳಿತೆಯಾರಂಭವಾಗಬೇಕೆಂಬ ಸದ್ಧೇತುವಿನಿಂದಲೇ ಈ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಪ್ರಜಾಜನರ ಆಂದೋಲನವು ಕಳೆದ ಹಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಡೆ

ರುವುದು. ಅದೇ ಆಂದೋಲನದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರದ, ಭಗಿನಿಯರಾದ ತಾವೂ ಸಹಕಾರವನ್ನೀಯುತ್ತಿರುವಿರಿ. ರಾಜಪ್ರಜರ ಸಂಬಂಧಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಆಳರಸರ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪರಿವರ್ತನೆಗಳಾಗಬೇಕೆಂಬುದೇ ತಮ್ಮ ಬೇಡಿಕೆಯು. ಅದು ಪೂರೈಸಲ್ಪಡುವವರೆಗೆ ಈ ಆಂದೋಲನವು ಕೊನೆಗೊಳ್ಳಲಾರದು. ಜನಮನಸ್ಸು ಶಾಂತವಾಗದು. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅವ್ಯಾಹತವಾಗಿ ನಡೆದಂತೆಯೇ ತಮ್ಮಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಜರ ನ್ಯಾಯ, ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳಿಗಾಗಿ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲಿಯೂ, ಆಳರಸರಲ್ಲಿಯೂ ತಿಕ್ಕಾಟವುಂಟಾಗುತ್ತಹೋಗುವುದು ನಿಶ್ಚಿತ. ಇದನ್ನು ದೂರಮಾಡಿ ರಾಜಪ್ರಜರಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಸ್ನೇಹ ಸೌಹಾರ್ದವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವಂತೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವುದು ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರ ಕರ್ತವ್ಯವು. ಹಳೆಯದನ್ನೇ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಕೂತುಕೊಳ್ಳದೆ ಕ್ಷಣಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಪಂಚದ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ವರ್ತಿಸುವುದು ಸಂಸ್ಥಾನಾಧಿಪತಿಗಳಿಗೆ ಭೂಷಣವೂ, ಹಿತಾವಹವೂ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಿರುವರು.

ಪ್ರಸ್ತುತದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ

ಪ್ರಚಲಿತ ಜಾಗತಿಕ ಯುದ್ಧವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಎರಡೂವರೆ ವರ್ಷಗಳು ಮೀರಿದವು. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಾದ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಪರಿವರ್ತನೆಗಳು ಜಗತ್ತಿನ ಇತಿಹಾಸದ ಯಾವದೆ ಒಂದು ಶತಮಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಪ್ರತಿದಿನ ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತಿನ ಅನೇಕ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಮಹಿಳೆಯರ ಜೀವನದಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತಿರುವೆವು. ಕಳೆದ ಮಹಾಯುದ್ಧದ ತರುವಾಯ ರಷ್ಯ ತುರ್ಕಿಸ್ಥಾನಗಳ ಮಹಿಳೆಯರ ಜೀವನವು ಗುರ್ತುಹಿಡಿಯಲಾರದಷ್ಟು ಪರಿವರ್ತನೆ ಹೊಂದಿರುವುದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಇಂದು ರಷ್ಯದ ಮಹಿಳೆಯರು ಮತ್ತಷ್ಟು ಮುಂದುವರಿದು ತಮ್ಮ ಬಾಂಧವರ ಸರಿಸಮಾನವಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ ಸನ್ನಾಹ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ, ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ದುಡಿಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಓದುತ್ತೇವೆ. ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಮಹಿಳೆಯರಾದರೂ ಅದೇ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನು

ಸರಿಸಲಾರಂಭಿಸಿರುವರು. ನಾವು ಅವರಿಂದಲೇ ಪಾಠ ಕಲಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಹೆಣಗಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, ನಾವು ನೂರೈವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಕಳಕೊಂಡ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಗಳಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಮಾರ್ಗವು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರ ಇಂದಿನ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುವುದು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಅವರು ಹತ್ಯಾಗ್ರಹವನ್ನು ಅವಲಂಭಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಂಪಾದನೆಗಾಗಿ ನಾವು ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹವನ್ನು ಅವಲಂಭಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಮಾರ್ಗದಿಂದಲೇ ಭಾರತವು ಕಳೆದ ೩೦ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರ ಅನುಯಾಯಿಯಾಗಿ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕ್ರಮಿಸಿರುವುದು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಂಪಾದನೆಯ ದೆಸೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಈವರೆಗಾದ ಮುನ್ನಡೆಯು ಅವರ ನೇತೃತ್ವದಿಂದಲೇ. ಅವರು ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟ ಮಾರ್ಗವಾಗಿಯೇ. ನಮ್ಮ ಧ್ಯೇಯವು ಮಹಾತ್ಮರನ್ನೇ ಮತ್ತು ಅವರು ತೋರಿಸಿದ ಮಾರ್ಗವನ್ನೇ ಕೂಡಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಅವರ ಅನುಯಾಯಿಗಳಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯೋಣ ಇದೇ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಅಂತಃಕರಣದ ಅರಿಕೆ.

ವಂದೇ ಮಾತರಂ

ನೆಹ್ರೂನಗರ,
ತಾ|| ೧೦-೪-೧೯೪೨.

ಶ್ರೀ ಗಜಲಕ್ಷ್ಮೀ ಪ್ರೆಸ್, ಆರ್ಕಾಟ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸಾಚಾರ್ ಬೀದಿ, ಬೆ. ಸಿಟಿ.

ಎದ್ದೇಳಿರಿ ! ನಮ್ಮ ದೇಶದ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಎದ್ದೇಳಿರಿ !

ಮಹಾಜನರಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿ

ಫಾಸಿಸಮ್ಮಿನ ಮಹಾ ಶಕ್ತಿಗಳು ಜಗತ್ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ಅಧೀನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಉದ್ದಿಶ್ಯದಿಂದ ಹೊರಟು ಯೂರೋಪು ಮತ್ತು ಏಷ್ಯಾಖಂಡಗಳ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳನ್ನು ಅಧೀನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇಂದು ಹಿಂದುಸ್ತಾನವನ್ನು ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ಬಂದುನಿಂತಿವೆ. ಭೂಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಜಪಾನರು ದಕ್ಷಿಣ ಬರ್ಮಾವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಉತ್ತರ ಬರ್ಮಾ ಕಡೆಗೆ ಈಗ ತಮ್ಮ ಕೈಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದುಸ್ತಾನಕ್ಕೆ ಕೇವಲ ೫೦-೬೦ ಮೈಲಿಗಳ ದೂರದಲ್ಲಿ ಬಂದು ತಂಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಂದು ಹಿಂದುಸ್ತಾನವ ಜನರೆದುರಿನಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧದ ಭಯಾನಕ ಸ್ವರೂಪವು ತಾನೇತಾನಾಗಿ ತಾಂಡವವಾಡುತ್ತಿದೆ. ಸಿಲೋನಿನ ಮೇಲೆ ಶತ್ರುಗಳ ವಿಮಾನ ಪಡೆಗಳು ದಾಳಿಯನ್ನಾರಂಭ ಮಾಡಿವೆ. ಬಂಗಾಳಾ ಕೊಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಅಂದಮಾನ್ ದ್ವೀಪಗಳನ್ನೂ ವಶಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹಿಂದುಸ್ತಾನದ ಮೇಲೆ ದಾಳಿಯನ್ನು ಆರಂಭಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರಲ್ಲಿ ಜನರು ಗಾಬರಿಗೊಂಡು ಮುಂದೇನು ಗತಿಯೆಂಬುದಾಗಿ ಚಿಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ನಮ್ಮ ನಿಶ್ಚೇಷ್ಟತೆ

ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವೇನು ಮಾಡಬಲ್ಲೆವೆಂದು ಹಿಂದೀಯರು ಕೈಕಟ್ಟಿ ನಿಶ್ಚೇಷ್ಟರಾಗಿ ಕುಳಿತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುವುದು. ಬಂದದ್ದೆಲ್ಲಾ ಬರಲಿ, ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅನುಭವಿಸಲೇ ಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿ ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಯುದ್ಧಕ್ಕೂ ನಮಗೂ ಸಂಬಂಧವೇನೂ ಇಲ್ಲ; ಇದು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಶಾಹಿಗೂ ಜಪಾನ್ ಅಥವಾ ಜರ್ಮನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಶಾಹಿಗೂ ನಡುವೆ ನಡೆಯುವ ಯುದ್ಧವೆಂದೂ, ಈ ಯುದ್ಧದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಹಿಂದೀಯರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯೇನೂ ಆಗಲಾರದೆಂದೂ ಅನೇಕರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶವು ನಮ್ಮದಲ್ಲ; ಬ್ರಿಟಿಷರ ಅಧೀನಕ್ಕೊಳಪಟ್ಟಿದೆ; ನಾವು ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಶತ್ರುಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಶಿಥಿಲವಾಗುತ್ತಿರುವ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶಾಹಿಗೆ ನಾವೇ ಜೀವದಾನ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ; ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಗಳಾಗದೆ ಇರುವುದೇ ವಿಹಿತವೆಂದು ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದುಸ್ತಾನಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟದ್ದಾದರೆ ಮಾತ್ರ ನಾವು ಬ್ರಿಟನ್ನಿನೊಡನೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಹೋರಾಡಿ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಸೋಲಿಸಲುದ್ಯುಕ್ತರಾಗುತ್ತೇವೆಂದುಪ್ರಮುಖ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳು ಕೂಗಿಡುತ್ತಿವೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಶತ್ರುಗಳು ನಮ್ಮದೇಶದ ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ಬಂದು ರಾಣೆ ಊರಿರುವಾಗ ಸಹ ನಾವು ನಿಶ್ಚೇಷ್ಟತೆಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದೇವೆ.

ಹಿಂದುಸ್ತಾನದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ. ಒಂದುಕಡೆ ಪ್ರಮುಖ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರಕಾರದೊಡನೆ ಅಸಹಕಾರ ಮಾಡಿ ಕೂತಿರುವುದಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಕಾದಾಡುತ್ತಿವೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಶತ್ರುಪಕ್ಷದವರು ದೇಶದೊಳಗೇ ಬಹಳ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಭೇದ ಭಾವವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತಾ ಪಂಚಮದಳದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಜಪಾನರು ಬ್ರಿಟಿಷರನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ ಹಿಂದುಸ್ತಾನಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುವರೆಂದೂ, ಆದ್ದರಿಂದ ಜಪಾನ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡಬಾರದೆಂದೂ ಪ್ರಚಾರ ನಡೆಸುತ್ತಾ ಜನರ ಕ್ಷಾತ್ರಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕುಗ್ಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಶತ್ರುಗಳು ಹಿಂದುಸ್ತಾನವನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ತಮ್ಮ ವಶಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲನುಕೂಲವಾಗುವುದು. ಶತ್ರುಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಕುಳಿರುವುದು ವಿಹಿತ ಮಾರ್ಗವೇ? ಹಿಂದೀಯರ ಕ್ಷಾತ್ರ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಂಗಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ತಮ್ಮದೇಶದ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗುವುದೇ?

ಬಂಗಾಳಾ ಕೊಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹಿಂದುಸ್ತಾನದ ಮೇಲೆ ಜಪಾನರು ವಿಮಾನ ದಾಳಿಯನ್ನು ಆರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಕಾಕಿನಾಡ ಮತ್ತು ವಿಶಾಖ ಪಟ್ಟಣಗಳ ಮೇಲೆ ಬಾಂಬುಗಳನ್ನು ಸುರಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ವಿಮಾನದಾಳಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ದೇಶವನ್ನು ಮುತ್ತಿದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಜನರನ್ನು ಭೀತಿಗೊಳಿಸಲು ಶತ್ರುಗಳು ಈ ಕ್ರಮವನ್ನು ಹಿಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಒಮ್ಮೆ ಜನರನ್ನು ಗಾಬರಿಗೊಳಿಸಿದರೆಂದರೆ ದೇಶವನ್ನು ಮುತ್ತಿ ಅದನ್ನು ಅಧೀನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸುಲಭ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು.

ದೇಶದೊಳಗಿನ ಶತ್ರುಗಳು

ಪರದೇಶದಿಂದ ದಾಳಿಮಾಡುವ ಶತ್ರುಗಳಿಗೆ ದೇಶದೊಳಗಿನ ಪ್ರಜಾ ಶತ್ರುಗಳು ನೆರವಾಗದಿದ್ದರೆ ದೇಶವನ್ನು ಅಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಾರದು. ಹಿಟ್ಲರ್ ಮತ್ತು ಜಪಾನೀ ಸೇನೆಗಳ ಅಧೀನವಾಗಿರುವ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳೆಲ್ಲವೂ ಇಂತಹ ದೇಶದ್ರೋಹಿಗಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿಯೇ ಶತ್ರುಗಳ ಪಾಲಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಯೂರೋಪಿನಲ್ಲಿ ಫ್ರಾನ್ಸ್ ಮಹಾ ಪ್ರಬಲವಾದ ರಾಷ್ಟ್ರ. ಫ್ರಾನ್ಸಿಗೂ ಜರ್ಮನಿಗೂ ತೀವ್ರವಾದ ಯುದ್ಧವು ನಡೆಯಲೇ ಇಲ್ಲ. ಫ್ರಾನ್ಸಿನ ನೌಕಾಪಡೆ ಮತ್ತು ವಿಮಾನ ಪಡೆಯು ಕಾರ್ಯರಂಗಕ್ಕೆ ಇಳಿಯಲೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅಧಿಕಾರ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿದ್ದವರು ಹಿಟ್ಲರ್‌ನಿಗೆ ಶರಣಾಗತರಾದರು. ಅದರ ಕಾರಣವಿಷ್ಟೇ. ಅವರ ಮುಂದಿದ್ದ ಮಾರ್ಗಗಳೆಂದರೆ ಎರಡೇ. ಪ್ರಜಾಸತ್ತೆಯ ಜತೆಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಫಾಸಿಸಮ್ಮಿನೊಡನೆ ಹೋರಾಡಿ ಪ್ರಜಾಸತ್ತೆಯೊಡನೆ ಒಂದಾಗಿ ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು; ಇಲ್ಲವೆ ಫಾಸಿಸಮ್ಮಿನೊಡನೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಪ್ರಜಾಸತ್ತೆಯನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ

ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಹಕ್ಕು ಭಾಧ್ಯತೆಗಳಿದ್ದವರು ಎರಡನೆಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿದರು. ನಾರ್ವೆ, ಡೆನ್ಮಾರ್ಕ್, ಬೆಲ್ಜಿಯಮ್ ಮುಂತಾದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಫಾಸಿಸಮ್ಮಿನ ಹಿತೈಷಿಗಳು ತಮ್ಮ ದೇಶಗಳನ್ನು ಹಿಟ್ಲರನ ವಶಕ್ಕೊಪ್ಪಿಸಿದರು. ಹೀಗೆಯೇ ಮಲಯಾದಲ್ಲಿ ಸಹ ಆಯಿತೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸಣ್ಣ ದ್ವೀಪ ಸ್ತೋಮವಾದ ಫಿಲಿಪ್ಪೈನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರು ಇನ್ನೂ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸುತ್ತಿರುವರು.

ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಫಾಸಿಸಮ್ಮಿನ ಹಿತ ಚಿಂತಕರು ಅಸಂಖ್ಯಾಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವು ಸ್ಥಾಪನೆಯಾದರೆ ಅವರ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳಿಗೆ ಚ್ಯುತಿಬರುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಕ್ರಾಂತಿಯ ಶಕ್ತಿಗಳು ಅಂದರೆ ಪ್ರಜೆಗಳು, ಪ್ರಬಲವಾಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವುಗಳನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಪ್ರವೃದ್ಧಮಾನವಾಗಲು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾದರೆ ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳಿಗೆ, ಆಸ್ತಿ ಪಾಸ್ತಿಗಳಿಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರುವುದೆಂದು ತಿಳಿದು ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಹಿಂದುಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ ಸಹ ಫಾಸಿಸಮ್ಮಿನ ಪ್ರಭುತ್ವವು ಬರಬೇಕೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮ ಮಿತ್ರ ಪಂಗಡದವರಾದ ಫಾಸಿಸ್ಟ ಶಕ್ತಿಗಳು ಹೊರಗಿನಿಂದ ದೇಶದ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ನಡೆಸುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ಒಳಗಿನಿಂದ ನೆರವಾಗುವರು. ಅಂತಹವರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉಗ್ರವಾದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಕಡೆ ಜನರಲ್ಲಿ ಭೀತಿಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಜಪಾನರು ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಬ್ರಿಟಿಷ ಕೈಯಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವುದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಜನರಲ್ಲಿ ಶತ್ರುಗಳೊಡನೆ ಹೋರಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಂಗಿಸಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವಿಚಾರವಂತರು ಇದಕ್ಕೆ ಬಲಿ ಬೀಳದೆ ಇರರು. ಇದರ ಜತೆಗೆ ಯುದ್ಧ ವಿರೋಧ ಚಳವಳಿಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಬ್ರಿಟಿಷರ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಭಾವನೆಯು ದೇಶದ ಅಹಿತವನ್ನು ಕೋರುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಶತ್ರುಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಿದೆ.

ಜಪಾನರು ನಮ್ಮ ಹಿತಚಿಂತಕರೇ?

ಚೀಣಾ ದೇಶವು ಬ್ರಿಟೀಷರ ಅಧೀನದಲ್ಲಿಲ್ಲ; ಅವರು ಸ್ವತಂತ್ರರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಜಪಾನರ ಮೇಲೆ ಕೈ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಸಹ ಜಪಾನರು ನಾಲ್ಕೈದು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಚೀಣಾದ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧವನ್ನೇಕೆ ಹೂಡಿರುವರು? ಜಪಾನರು ಏಷ್ಯಾಖಂಡದವರು; ಅವರು ಹಿಂದೀಯರನ್ನು ಹಿಂಸೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಕೊರಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅವರು ಮಾಡಿದ ಅತ್ಯಾಚಾರವನ್ನು ಮರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಅವರು ಗೋಮುಖವನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಂಡು ಹಿಂದುಸ್ತಾನಕ್ಕೆ ಬಂದರೂ ತಮ್ಮ ವ್ಯಾಘ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ.

ದೇಶದ್ರೋಹಿಗಳು ತಮ್ಮ ಸ್ವಾರ್ಥ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ದೇಶದ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡದಿರಲು ಜನರಿಗೆ ಬೋಧೆಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಶತ್ರುಗಳು ದೇಶವನ್ನು ಅಧೀನಮಾಡಿಕೊಂಡರೆಂದರೆ ಹೋಗುವುದು ಯಾರ ಸಂಪತ್ತು? ಕಷ್ಟ ಪಡುವುದು ಯಾರು? ಇವುಗಳನ್ನು ನಾವು ವಿಚಾರ ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ದೇಶದ್ರೋಹಿಗಳ ಹಿತಕ್ಕೇನೂ ಧಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಧಕ್ಕೆ ಬರುವುದೆಲ್ಲಾ ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ; ಅವರ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳಿಗೆ.

ಯಾರಿಗೆ ನಷ್ಟ?

ದೇಶ ನಮ್ಮದಲ್ಲ. ಅದು ಬ್ರಿಟಿಷರ ಅಧೀನದಲ್ಲಿದೆ. ಅದನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವ ಭಾರ ಅವರದು. ಅದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮಾತೇನೂ ನಡೆಯದಿರುವಾಗ ನಾವೇಕೆ ನಮ್ಮ ದೇಶವೆಂದು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕು? ಹಾಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಓಡಿಸಿ ಬ್ರಿಟಿಷರ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದುಸ್ತಾನವನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ೪೦ ಕೋಟಿ ಜನರ ಹಿತ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವುದಿದೆ. ಅದನ್ನು ಬ್ರಿಟಿಷರು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಲಾರರು. ಬ್ರಿಟಿಷರು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಲಾರದಾದರೆ ನಾಶವಾಗುವುದೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮದೇ ಹೊರತು ಬ್ರಿಟಿಷರದಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ನಾವು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದ ಹೊರತು ಹೊರಗಿನವರು ಬಂದು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಲಾರರು. ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಜನ ಹಿತವನ್ನು ಮಾಡಲು ಪೋಲೀಸು ಖಾತೆಯನ್ನು ಸರಕಾರದವರಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕಳ್ಳಕಾಕರ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವುದು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಆದರೆ ಕಳ್ಳರು, ದರೋಡೆಕೋರರು ಮನೆಗೆ ನುಗ್ಗಿರುವಾಗ ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವುದು ಪೋಲೀಸರ ಕೆಲಸ; ಅಲ್ಲದೆ ಪೋಲೀಸರ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರವೇ ಇಲ್ಲ; ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಕೈಸಹ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಯಾವನ್ಯಾಯ? ಕಳೆದುಹೋಗುವುದು ಮನೆಯವರದಲ್ಲದೆ ಪೋಲೀಸಿನವರದಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ ನಡೆಸುವ ಸರಕಾರವನ್ನು ಕಳ್ಳರೇ ಉರುಳಿಸಿ ಅವರೇ ರಾಜ್ಯವಾಳಲಿ ನಮಗೇನಂತೆ ಎಂದು ಕೂಡುವುದಾದರೂ ಮೂರ್ಖತನದ ಪರಮಾವಧಿಯ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಸರಕಾರವು ನಮ್ಮದಲ್ಲವೆಂದು ಪೋಲೀಸರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡದೆ ಕೂಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಪೋಲೀಸರಿಗೆ ನಾವೂ ನೆರವಾಗಿ ಕಳ್ಳಕಾಕರರನ್ನು ಓಡಿಸಿದೆವೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳನ್ನು ನಾವು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಲ್ಲದೆ ಅದರಿಂದ ಬಂದ ಅನುಭವದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಸರಕಾರವನ್ನಾದರೂ ನಮ್ಮ ವಶಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಬರುವುದು.

ಇಂತಹುದೇ ಪ್ರಸಂಗವು ಇಂದು ಹಿಂದುಸ್ತಾನದ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತಿದೆ. ಸರಕಾರವು ನಮ್ಮದಲ್ಲವೆಂದೂ, ಆದ್ದರಿಂದ ದೇಶದ ರಕ್ಷಣೆಯು ನಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಲ್ಲವೆಂದೂ ಹೇಳುವವರ ಪಾಡಾದರೂ ಆ ಮನೆಯವನು ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ಆಗುವುದು.

ಫಾಸಿಸಮ್ ಉಳಿದರೆ ಪ್ರಜಾಸತ್ತೆಯು ಅಳಿಯುವುದು

ಇಂದು ಫಾಸಿಸಮ್ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಎಲ್ಲೆಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಾಶಮಾಡಲು ಹೊರಟಿದೆ. ಇಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಸತ್ತೆಯ ಶತ್ರುವಾದ ಫಾಸಿಸಮ್ಮನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಜಾಸತ್ತೆಯು ಉಳಿದು ಜನಹಿತವಾಗುವುದು. ಪ್ರಜಾಸತ್ತೆಯು ಉಳಿಯಬೇಕಾದರೆ ಅದರ ಶತ್ರುವಾದ ಫಾಸಿಸಮ್ ಅಳಿಯಬೇಕು. ಫಾಸಿಸಮ್ ಉಳಿದರೆ ಪ್ರಜಾಸತ್ತೆಯು ಅಳಿಯುವುದು ಖಂಡಿತ. ನಾವು ನಿಜವಾದ ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾವಾದಿಗಳಾದರೆ ನಮ್ಮ ಶತ್ರುಗಳಾದ ಫಾಸಿಸಮ್ಮಿನೊಡನೆ ಯಾರೇ ಹೋರಾಡುತ್ತಿರಲಿ ಅವರೊಡನೆ ಕಲೆತು ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕು. ಇದೇ ನಿಜವಾದ ಹಿತ ಸಾಧನೆಯ ಮಾರ್ಗ. ನಮ್ಮ ಮನೆ ಮಠಗಳ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ನಾವು ಹೋರಾಡಬೇಡವೇ?

ಬೆಂಗಳೂರು
೧೧-೪-೧೯೪೨ } ತೀವ್ರವಾದೀ ಪ್ರಜಾಪಕ್ಷ

ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟಾದ್ರಿ ಪ್ರೆಸ್, ಚಿಕ್ಕಪೇಟೆ, ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ.

Mr. S. Narayana Rao, M.A.,(Hons).,
~~Mr. M. SESHADRI~~
Deputy Commissioner.

D. O. C.C.172/41

Encls.

34 55 CB

DEPUTY COMMISSIONER'S OFFICE,
BANGALORE,

Dated 17th April 1942

DEWAN'S OFFICE
21 APR. 1942
NO 9083

OFFICE OF THE MINISTER FOR LAW
APR 20 1942
No. 10914

Dear Mr. Mehkri,

The Fifth Mysore Congress Sessions
at Tittamaranahalli.

In continuation of my D. O. letter of even number dated the 15th instant, on the above subject, I am sending herewith for favour of perusal, the marginally noted copies of further communications receive from the District Superintendent of Police, Bangalore District, on the same subject.

1. D.O.letter No.S.B.287/41 D/15-4-42
2. D.O.letter No.S.B.287/41 " 16-4-42
3. Letter No. No.S.B.287/41 " 15-4-42

Yours sincerely,

S. Narayana Rao

Sent for perusal
Law (Minister)

Scorched earth policy (Flag Z)

(Dewan)

20/4

23/4/42

D. O. letter No. S.B.287/41 dated 15-4-42 from the District Superintendent of Police, Bangalore District, to the Deputy Commissioner, Bangalore District.

" I am herewith enclosing ~~herewith~~ for your kind information two copies of the speech delivered by Mr. H. Siddiah, on 12-4-42 at Nehru Nagar, at the time of the first days Flag Hoisting Ceremony in connection with the 5th Session of the Mysore State Congress at Tittamaranahalli. I am also enclosing copies in duplicate, of the detailed proceedings of the A.M.C.C. Session on 12-4-42 and the open Session of the 5th All Mysore Congress Convention on the same day as recorded by the Stenographers deputed for this purpose. "

"COPY"

S. Narayanan 7/4

Deputy Commissioner,
Bangalore District.

B.K.

Secret.

Speech delivered by Mr. H. Siddiah, at Nehru Nagar on 12-4-42, at the time of the First Day's Flag Hoisting, during the 5th Session of the Mysore State Congress.

"Brothern,

At the time of hoisting our sacred and strength giving national flag, we will have to think about our course of action. There are three colours in the national flag. The colour above, is orange. This colour indicates our love for our country and the self sacrifice of our Indians. The middle white sheet indicates our countrymen's love of peace and discipline. The green colour denotes the courage and determination of the country. All together they indicate the nobility and self sacrificing attitude of the people of India. It will be known from our national flag that these qualities are quite essential in the present situation.

Gentlemen, some of the Indians are narrow minded. They have not given up their attitude. This flag belongs to the whole of India and not otherwise. It is seen that some people have wrong notions about it. This national Flag is a precious thing of the entire people of the whole of India. It does not belong only to Congress-men or to any particular party or group. We should know that it belongs to us all. See the white band in the middle of this flag. The figure of the Charaka is printed on it. It is the holy symbol of Mahathma Ghandi and other Indian leaders. Since one or two centuries past our Indian village industries are lagging behind. Since they will have to be improved in future. The figure of the Charaka is shining in the middle of the flag. We will have to see that our country will become rich and glorious again. Owing to these and other reasons the revival of village industries have been made one of the organs of our political life. This has the blessings of Mahatma Ghandi. Lakhs of people are making a living from this. It is our duty to know that we can progress only by village industries. It is evident that if we know that and encourage them it will facilitate their revival.

Gentlemen, at this juncture, it is not possible to say what will be the result and effects of the war, which has envelped the whole world. In this critical situation, it is our duty to think about the course of action we have to take. The British Government sent Sir Stafford Cripps to our Country about three weeks back in a manner likely to cause in us the idea that they were giving freedom to our country. There were circumstances giving rise to the hope that our country would get equal freedom. It was hoped that the British would change their mind and adopt a liberal policy towards India. Sir Stafford Cripps interviewed Mahatma Ghandi, Pandit Nehru and representatives of other parties and discussed many matters. But in the end he is returning from here making several unworthy allegations against the Congress and without coming to any conclusion and withoutgiving us the freedom which we should have by right. We are getting news that he should have returned to-day. This is really very sorrowful. His mission failed owing to the absence of a liberal attitude on the part of the British Government. I do not know what to say for this. As Pandit Nehru has said- they have suspicion against the Indians. It is a very important duty to defend our country. We should win freedom to our country even though we will have to sacrifice our life. It is an important duty of every Indian.

Gentlemen, we will have to sacrifice all our interest in honour of this flag."

Then Mr. T. Subrahamanyam, New President, spoke as follows:-

"Brothers, and Sisters,

Before ascending the Presidential seat, I will tell you of a few ideas raising in my mind about the flag and the present situation. This is the (ಗಂಡಭೇರುಂಡ) flag. It belongs to the family of the ruling Kings of Mysore. By unfurling it,

we will be showing our loyalty. This is all the principle underlying it. X It is an indication that in the future re-constitution of India, we will accept the position and status of His Highness the Maharaja.

Secondly year after year many people have unfurled the national flag of X Independent India and have made many sacrifices. Many have sacrificed their properties to uphold the presitage of the national flag. The British Government are bringing impediments in the name of the Indian States. They have refused to grant freedom to India. We will have to take an oath to-day in this meeting. The important work that the people of Mysore should do to win freedom is to give up their XX differences and to act unitedly.

Gentlemen, at this crucial time you should take the oath that you will make up your minds that XXXXXXX you will make any sacrifice. At a time when the British Government has refused to grant freedom to our country, it is our essential duty to take such an oath. I need not remind X it again. This national flag is sign of X unity. We should not agree to the proposal of tearing up Hindustan. There is no salvation for India unless it remains in its entirety. The whole of our country is one. We are all one. The millions of people inhabiting Hindustan to whichever religion or group they belong should under the circumstances think that they are one; and we should give X all support to make it possible. I close my speech with the belief that you will all support me in this work this year."

English translation by Mr. G.K. Venkanniah, Sub Inspector of Police, North Station, Chennapatna.

[signature]
Dist. Supdt. of Police.

Secret.

~~Thexfgx~~

The fifth/session ~~xxxxxxxxxxxx~~ of the All Mysore State Congress Convention.

The A.M.C.C. Session. (12-4-42)

The ~~x~~ proceedings of the A.M.C.C. commenced at 9.50 a.m. in the Subjects Committee pendal with an invocation by Srimathi. Sunandamma. Mr. Siddiah presided. The gathering was about 2000.

The Secretary, Mr. K.Pattabhiraman read his report for the year. (Copy already enclosed). He also read the Statement of receipts and expenditure for the year. Both these, were placed for approval of the A.M.C.C. Members.

Mr. M.N. Jois requested the Secretary to read the Dewan's reply which he did. It was to the following effect. Mr. K. Pattabhiraman read Mr. Siddiah's letter to the Dewan.

With regard to the alleged victimisation of Shanbhogues and Patels, the Government have replied that they have issued a statement in this connection regarding the attitude of the Government officials participating in elections which is to the effect that the officials can exercise their free choice in giving votes to anybody and in any manner they like and that the officials are not expected to help any party. They also add that no specific instances of victimisation have come to their notice and the Government are prepared to consider any such cases even now after such a long time as this.

With regard to the punitive tax at Turuvanoor, the Govt. have replied that they have already waived this on a representation by the members of that locality and have ordered refund on ~~that~~ condition that the people have repented for their action and would respect law and order.

Regarding the disqualification in respect of many congressmen from standing as candidates to the legislatures and the local Bodies, the Govt. have replied that they cannot interfere in this matter as the law provides that a person convicted for 6 months imprisonment cannot be eligible for any

election. In this connection, the cases of lawyers who have lost their sannads cannot be considered as the Govt. cannot interfere in the High ~~Cgggx~~ Court decisions and also that there is no provision under the Legal Practitioners' Act justifying the Govt's. intervention but they (lawyers) may represent their cases to the High Court for re-consideration.

On the question of promulgation of various prohibitory and externment orders, the government have stated that they have not unnecessarily promulgated the prohibitory orders to disturb the legitimate activities of the congress and that in case where the Congressmen consider that a prohibitory ~~x~~ order was unnecessarily issued, they may have recourse to Law.

On the question of the need to re-constitute the legislatures and order re-election, the Govt. have stated that they do not consider the general elections were illegal.

Finally, on the last question of vesting the administration in the hands of the elected representatives during the period of the war, the Govt. have replied that it is ~~the~~ His Highness who can select ministers and His Highness select~~s~~ whomsoever he thinks best and give co-operation in working the Reforms.

By way of explanation Mr. K. Pattabhiraman added that there is a difference between the issues raised in the interview with the Dewan and the reply sent by the Dewan. He (K.P. Raman) added that congress president has discussed point by point so far as the prohibitory orders were concerned. He also added that the restoration of sannads/~~xxxxxxxxxxxxxxxx~~ was discussed generally and that the ~~xxxxxxxx~~ difficulties of lawyers who had lost ~~x~~ sannads, were not at all placed before the Dewan and that ministerships were not at all asked in the course of the interview. He further elucidated that Civil defence was most important during war time and that civilians cannot administer the Civil defence very well and that representative leaders can manage them ~~as it~~ as they infuse ~~s~~ a faith in the people and this was discussed.

~~MrMxxfstxx~~ Ramachandra Setty: That amounts to Responsible Govt.

M.N. Jois: That is a matter for debate.

Ramachandra setty: That is a point of information I asked.

M.N. Jois suggested that the secretary's report took a long time and that non-official resolutions which are also important ~~wkkk~~ must be put for debate for a long time.

K.J.Satyanarayana Setty observed that the president had asked for ministerships though the Congress had rejected ~~kkm~~ the Reforms as totally unacceptable. Mr. Pattabhiraman said that they did not ask for ministerships. Mr. Satyanarayana setty observed that this clarification must be incorporated in the report.

Mr. Pattabhiraman pointed out to Mr. setty that there is a difference between Popular government and Responsible government and the Reforms provide provision for a popular government.

Mr. M. Shankariah asked the working committee members whether they would add anything by way of criticism/~~kmxkkmxmmpky~~ (in the secretary's report) to the reply received from the Dewan.

statement will be issued was the reply by the working committee, and the delay in issuing a statement was due to the non-receipt of reply till 2-30 a.m. on 11-4-42.

K. Raghavendra Rao asked the President whether ~~kk~~ the A.M.C.C. held at Holenarasipur authorised him to ask for ministers though the Congress had ~~xxjxxxxdx~~ declared the Reforms as unfavourable.

A.N. Suryanarayana Rao observed that the A.M.C.C.permitted the president to ask for civil liberties and not for responsible government.

Mr.Siddiah/requested ~~xxkd~~ that unnecessary debate should not be carried on ~~xxdx~~ special words.

Mr. Shyamaraja Iyengar observed that what the president asked was quite ~~cmxkxxx~~ contrary to the resolution passed at the A.M.C.C. held at Holenarasipur. Mr. Doreswami of Kolar also made a similar observation.

Mr. Boreswami: The Holenarasipur resolution authorised the president only to interview the Dewan and observed that it is strange how Mr. Bhashyam was also taken with the president.

M.R.N. Sastri observed that the Secretary's report is not at all good inasmuchas it does not show the exact membership of the congress for each particular district. No reply was given to him.

Mr. T. Subramanyam explained that Popular govt. must not be mistaken for Responsible govt. and asked the members not to suspect every word as it is not in consonance with parliamentary practice.

Mr. Javare Gowda observed that the question of elected ministers must not have been discussed as they have declared the Reforms as unsatisfactory.

Magadi Narayana Setti observed that disciplinary action taken on some congressmen must have been incorporated in the report.

M/s Shyamaraja Iyengar and Doreswami observed that the conversations between the president and Dewan gives a lot of suspicion.

Replying to the above, Mr. K.T. Bhashyam observed to the following effect:

I thought I should not speak. But you seem to think that I must speak. For 4 times the president met the Dewan. For one of the interviews, I had also gone. After the 4th interview, I had met the Dewan as he wanted to see me and I agreed. A time was appointed for me and I went to see him. But I did not talk these things - only matters unconnected with the present issue were discussed as we had already discussed about these.

A certain A.M.C.C.member asked as to why Mr. Bhashyam was desired by the Dewan to see him. Mr. Bhashyam replied that he was only desired and so he did see the Dewan and he had acquanited what happened there to the working committee and that there is no secrecy about it.

Javare Gowda: There was something about your interview in the newspapers.

K.T. Bhashyam: The newspapers raise so many topics and we cannot answer to the all the points that the newspapers raise. On being asked by one member whether he had taken the permission of the President, Mr. Bhashyam replied that he had not taken but had k has intimated what transpired to the president. Mr. Bhashyam was also asked whether any other working committee members had seen the ministers; Bhashyam replied that a ruling was necessary in this connection. Further, he said that he talked about the war and many doubts and fears resulting from the war situation in the minds of the people, and about thexgx his participation in the National War Front meetings. He recuested that nothing of political importance must be attached to his meeting.

Mr. M.C. Guru desired to know whether the president discussed xx about the prohibitory order issued in Mysore and the answer the Dewan gave to the president (referring to the prohibitory order passed by the District Magistrate of Mysore in connection with giving a Civic Address to the congress president). Mr. Siddiah said that the working committee will issue a statement

Mr. M.R.N. Sastri made the following observations:

The secretary's report does not contain the exact number of congress membership for each district though the necessity of the same has been pointed out some 3 or 4 times. The statement simply shows the congress membership as 40000. But fuller details must be given in the report. the report must also mention as to how many congress committees have been formed and how many District committees have been formed and how they are functioning and why the parliamentary sub-committee had to be re-organised 3 times. There should have been a mention about these.

Mr. Siddiah said that these suggestions will be noted.

Mentionedxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Mr. Shastri asked the president whether he gave the wire to Sir Stafford Cripps on his initiative and whether he had the permission of Gandhiji.

Mr. Siddiah replied that Gandhiji...

not taken.

On the statement of receipts and expenditure, he observed that such a huge sum on meals and tiffin should not have been spent and Rs.700/- was too big an amount and further added that no amount had been spent for conventions or A.I.C.C. meetings. Finally he pleaded that such expenses must be reduced.

The president replied that working committee members are not paid any T.A. and that they are coming spending their amounts. He assured that working committee members are not paid any expenses.

A voice: How many times did the sub-committees meet?

Mr. Shyamarajaiengar: How is it you have spent a thousand and more rupees for travelling. Does it cover Wardha expenses?

C.V. Dhruva: We should not ask how the working committee members have spent the amount.

K. Raghavendra Rao asked whether the president paid from congress funds to the other members who went to Wardha.

Mr. Siddiah replied that expenses of M/s K.T. Bhashyam T. Subramanyam and himself were from congress funds.

Mr. Satyanarayana setti said that the congress collects funds from the members and this money is collected o-n principles of truth and other motives and this should not be spent in unnecessary ways and hence he said he does not accept the report of the secretary. He further stated that the result of the bye-elections to the legislatures must have been included.

The president assured that some of the points raised will be reconsidered.

Mr. Aradhya of Tumkur took an objection for having spent Rs.800/- on loud speakers and the necessity to hire them, for this convention.

Mr. K.P. Raman said that the working committee could have done this but the loud speakers which the congress have in their possession are not effective. He recalled the attention of the members to what happened at Vinobhanagar

Mr. Sarvagna murthi asked as to why there is no mention of the literacy campaign in the report.

Mr. N.C. Thimma reddi/~~replied~~ speaking for a closure observed to the following effect:

The report is there. The members could speak if the are anything that is far from truth. I do not think that so much of discussion is necessary. On the statement of accounts you have spok sufficiently for a long time. I assure you that all the money has spent on good purposes and with the best of intentions. It is alrea time.and He requested the members to pass the resolution without mu ado and make room for other resolutions. He moved for ~~xxx~~ closure.

Mr. Sampatkumaran of Kolar making his observations said that on page 20 of the report there is mention of elected representatives taking the control of government and instead of this there should be Responsible government. The aim of the congress is Responsible government. It was kept in abeyance. The working committe sought for an interview and that was quite unnecessary.

Some of the members took objection to this attitud of the speaker for which the speaker said that he had a right to criticise the report. Mr. M.N. Jois raied a point of order and said that a seperate resolution might be brought, and moved for a closure. M.N. Jois condemned the attitude of ~~the~~ Sampathkumaran and said that it is highly constitutional and derogatory. Devarkondappa and Venkatachalapathi setti also criticised this attitude of sampathkumar Solur Siddappa pressed that the speaker should withdraw his statement Sampathkumaran said that he cannot withdraw though some members press that he must.

A vote for the closure ~~of~~ was suggested and the report ~~was~~ and the statement of accounts were adopted.

Some of the members of the A.M.C.C. (about 20) sent up a resolution to the effect that the constructive sub-committees constituted at Vinobhanagar has not done its ~~and~~ duty properly and that the working committee is not right in not placing the reports before the people and in not having worked properly in the elections in the 7th division in Bangalore city thus giving a place to an independent candidate.~~andxatxaxfor~~ ~~It~~ Further, the resolution read inter alia that the working committee did not do sufficient propaganda in Kadur and that they are mainly responsible for the def of the congress candidate ~~at~~ to the Legislative council in Kadur.

The A.M.C.C. members expressed their regret for not ~~forming~~ raising a volunteer corps.

Mr. Javare Gowda observed that this resolution expresses dissatisfaction at every stage.

Mr. H.S. Siddiah said that it means nothing less than a vote of censure. Mr. Doreswami did not press for it.

Mr. K.T. Bhashyam speaking on this resolution observed:

This resolution is most important one. There is no time and many think that this resolution unnecessary. It is an important resolution which is directed against the working committee members. Even if one member wants to press for such a resolution, this will be taken up. I hope this is Mr. Siddiah's views also. Ramachandra setti said that this does not constitute ~~[illegible]~~ a no-confidence resolution. Mr. Siddiahin said that many criticisms are levelled against the working committee and that when there are specific allegations, he must hear the views of the members. Mr. N.C. Thimma reddi said that such resolution should not be brought and they bring great discredit to the organisation they represent and requested the members not to press for it for discussion.

Ramachandra setti in placing this resolution before the members observed:

We have been given an opportunity to move this proposition and it is for discussion before you. I have not brought this resolution out of selfish motives and I am not criticising their actions. We are only expressing regret for some of their failings. Many committees and sub-committees were ~~[illegible]~~ constituted. A labour sub-committee was constituted at Chickballapur. We requested that 2 or 3 A.M.C.C. members should be taken to the sub-committee. After 3 months, they say that they did not meet. I want that such sub-committees should work ~~some~~ with more zeal and I say that the working committee is responsible for this.

In seconding the resolution, Mr. Satyanarayana setti observed that the working committee have not expressed regret for

... does not bring discredit

to the organisation.

M.N. Jois speaking that the resolution must be withdrawn remarked to the following effect:

Whether to take the resolution or not has taken already 20 minutes. Already somebody has expressed that it must be withdrawn. This resolution casts a reflection on the working committee members by the A.M.C.C. members. It is the idea of the A.M.C. members that there should be more zeal and enthusiasm on the personnel of the sub-committee. If this is the spirit of the resolution, I can ~~xxx~~ can accept. Different committees are functioning. Malaria sub-committee has worked with more alacrity. The meaning of the resolution is that both the working committee and A.M.C.C. members must work with more of enthusiasm. But I request the mover to withdraw his resolution.

Mr. M. Shankariah said that he cannot subscribe to the views of Mr. M.N. Jois nor to the mover of the proposition and that an urgent motion cannot be treated like this.

Opposing the resolution, Mr. D.S. Maklappa observed:

This is a quite important resolution. It is directed against the working committee that they have not done their duty properly. This resolution has been moved and has also been seconded. Now I hear that somebody has observed that it should be withdrawn. We have only 2 alternatives before us - either a total rejection or full acceptance. Of course different committees were formed. The criticism is that they have not worked properly. But you can change them. They are ~~xxxxxxxxxxxxxxxxxx~~ responsible men.(Referring to the working committee). The Malaria sub-committee did much good work. To narrate what other committees have done, requires a long time and it will be a book by itself. Another objection is raised as to how the president took other members for the interview. He can take any man he likes. What harm is there in asking for a national govt. ~~It~~ To catalogue such defects, there will be no end. I request you not to give support to this resolution.

Subba gowda of Krishnarajpet opposed the resolution.

Mr. K.T. Bhashyam replying to the members observed:

I have come ~~to give~~ the opinion of the working

committee. We have not taken this as acriticism and as Mr. J8is said
know the A.H.C.C. members are also engaged in the service of
he country and it is they who have elected us for the working
committee. If we have defects, we can set them right. We have
ot viewed this with indignation. This is our view.

You have raised some doubts about the constructive sub-
committee. We have started the spinners' association and we have
one propaganda. Regarding the ~~a~~ Harijan problem, we have been
orking in liaison with the Harijan Sevak Sangha to lift the ban
n the temple entry. Hindi prachar comittees have been started.
egarding the labour sub-comittee, I wish to say that labour
ssociations have been started and various amendments to the
~~xxxx~~ emergency labour act had been suggested. We have started Reading rooms.
have been working to see whether non-violence prevails in
bour ranks. A labour meeting (of the presidents of various
bour associations) had met and we are calling for a Labour
nference. Ramachandra setti was also present on that day.
course we have not made spectacular progress because there
the limiting factor of finance. We are enthusiastic but the
ing is there are more handicaps. You are the best judges
think whether the resolution should be taken back or pressed
r vote.

Mr. Ramachandra Setti observed:

Individually I have no objection. But 20 members have
fixed their signature for this resolution. Whether to reject it
accept it is the right of the house.

The proposition was lost ~~xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx~~
oting for and 56 against when put to vote.

Mr. H. Siddiah read his own speech (printed copy already
losed).

Both M/s Siddiah and Subramanyam were garlanded and
Subramanyam took charge.

Mr. Doreswami thanked the president/(Mr.Siddiah) on the behalf of the
.C.C. members.

Mr. T. Subramanyam observed to the following effect:

I am deeply indebted to you for this great honour

you have shown me. At this critical juncture in the history of the country, I should say I was not the right man. But there is the solace that I have got the support of my friends and by the virtue of my association with them, I will get an added strength. It is only with this confidence that I have assumed the post of presidentship. I do not propose to speak for a long time. It is already time. Now ~~thexwaxxixxgoingxon~~ I have to ask a ~~xx~~ favour. You must see that this session comes to a successful conclusion very soon. Taking into consideration the political situation of the country, you have to decide ~~whatx~~ the course the congress has to follow. I want your help in this. There is the war going and it has reached our shores. There is no co-operation between government and congress. A foreign aggressor has come and he is threatening us. Be disciplined men and be constitutional. Things are changing fast and you must be prepared to brave any emergency.

Now the A.M.C.C is closed and at 3-30 we will resume our discussion. The Subjects committee will meet then.

At 1-40p.m. the meeting terminated to re-assemble at ~~axpxmx~~ 3-30 p.m.

At 4 p.m. the Subjects committee met under the presidentship of Mr. T. Subramanyam. The gathering was about 2000. Mr. K.P. Raman announced that the Treasurer of the All India Kisan Sabha, Mr. Narasimha Reddi will deliver his message to the Mysore Congress in English.

Mr. Narasimha Reddi's speech in English:

Friends of the Mysore Congress,

I have come here as a neighbour of you. It is from Madanapalli, a very few miles from your border. ~~X~~ Royalpad which is village about 12 miles from Madanapalli is in ~~Kolxxxdistrictx~~. in the Mysore State. Further, on 3 sides we have Mysore country encircling us. Not only geographically but in every other aspect we and the Mysore people have something in common. Just an instance of friendship with Mr. K.Chengalraya Reddi, a member of the working committee of the Mysore congress and my friendship with Doreswami,

Secretary of the Kolar District congress committee and captain Gangi Reddi and many others are clear xxxxxxxxx facts to show that we xxxxxx and you are one. Further, your president, Mr. K.T. Bhashyam will be contributing articles to the Indian press. People of my attitude have studied these articles very carefully about Mysore problems. Because, do not you all know that we are xxxxxx under the British Imperialism. The problem for us and problem for you is one and one only at bottom. We are one xxxxx in the slavery of the British Imperialism - here in the States where the princes are ruling over us and from whom we demand responsible government are in one in the big machine of British Imperialism and therefore if British Imperialism is gone these princes are nowhere. That is why we are interested in your problem and you are interested in our problem. We are attacking British Imperialism direct and you are attacking British Imperialism by attacking the princes. Herein lies our union and union of India. That is why I take this opportunity of coming to you and paying my respects. I see that hundreds of delegates have assembled here and it is really a pleasurable sight to see. Particularly, the xxxxxxxxx volunteers have impressed me because more than half a dozen times they have stopped at the gates. Because I made a mistake. My card had been missing. THIS shows a very good organisation of the Reception committee - in dining, bath and other arrangements. Under the kind and under the great president Mr. T. Subramanyam we are now met to-day in a different atmosphere. So Today you all know a very great war is going on in the whole world. Even war has come to Vizag and Cocanada. I need not tell you xxxxxxxxxx the cause of the war. I hate certainly hate war which is threatening the international situation. I need not tell you the conquest of Japan over India will be the greatest blow to human freedom and liberty. I tell you very honestly and sincerely if Japan conquers India we may xxxxxx not have the congress like this and a man like me working in the Kisan sabha will be shot as people were shot in Germany. xxxxxxxxxx An editor, a responsible man and a member of the Chamber of Deputies was shot by the German army. That is why I tell you under the enlightened leadership of the people, we will march against Fascism, we will march against autocracy and Imperialism.

I am really sorry that British Imperialism has not come yet ~~ma~~ to senses. Because it refuses to give to India a government as contemplated by the congress. If national government had been established, if a defence minister was responsible for Indian defence, if we had powers, we would have been free from British Imperialism and you from princes. I do not want to tell you or dilate upon the international situation because the Subjects committee has met here to discuss all these things. I ~~xxxxxxxxxx~~ only request you ~~for~~ all, you the ~~xxxxxxxxxx~~ rank and file of congressmen, you the leaders ~~and sons~~, my only request to you on behalf of the All India Kisan Sabha as treasurer of the Kisan Sabha, I request you to see things in this perspective and see the danger of Fascism and the danger of Japanese invasion, the danger of German domination of the world. I have come here as a messenger of the all India Kisan Sabha and I will take a lesson which you give here to the Kisan Sabha. I therefore offer my greatest respects to the delegates assembled here and to the leaders assembled on the dias. (4.15 p.m.)

<u>Official Resolutions</u>. (printed copy already enclosed)

The ~~R~~ 1st and the 2nd resolutions were taken and were passed unanimously.

Mr. K.T. Bhashyam moved the 3rd resolution and in moving that resolution he spoke to the following effect:

I need not tell you much on this. They have been discussed now and then. Many leaders are labouring under many difficulties. Many labour leaders were given difficulties. Mr. Parasuram who was a secretary was deported from the State. C.B. Monniah also was deported. Chellam, Laxman Modaliar and Ramalingam have all been externed. In the Mysore Railway workshop some people have been externed. Mr. K.R. Madhava Rao ~~xx~~ also has been externed. He cannot ~~give~~ go to Bhadravathi. You can understand the Government's intention. The Govt. have been exhibiting a stubbornness. The Govt. brought the emergency labour act. We accepted it. The members are not given ~~xx~~ all the privileges. The government have not brought section ~~8~~ 9 and enforced with the result ~~that~~ the labourers got help neither from the government nor from the mill authorities. We cannot strike because ~~xx~~ there is law. The government are treating labourers with contempt. They seem to think that capitalists are sters

and the labourers as servants. Capitalists do not consider labourers as their partners. There is poverty and keen competition in the country so far as wages are concerned. Such a thing is bad in the interest of the country. To constructive programme, the congress have devoted much time and consideration and they think that the labourers interest must be safeguarded. Yet the govt. is unkind towards the labourers. Hereafter they (govt.) will have to obey labourers. Such governments have functioned in America and Australia. Emperors shake hands with labour leaders. To show that Mysore congress is interested in the welfare of labourers, we have brought this resolution. This resolution has been discussed also at Holenarasipur A.M.C.C. The congress does not attach any political significance so far as the labourers are concerned. Labourers also are patriots. It is the duty of the congress to do service to the labourers. That is the idea. The congress do not want to use labourers for political purposes. The government are in no mood to help labourers. We must show our preparedness to do service to labourers. Even Gandhiji has accepted our participation in labour matters. Mr. B.N. Boranna Gowda seconded the resolution.

M.N. Sitharamiah expressed that this resolution goes a step further than the stand taken at the A.M.C.C. at Holenarasipur.

Doreswami observed that section 17 of the Mysore Mines Act may also be incorporated along with section 39 of the Mysore Police Act. Mr. Doreswami withdrew his amendment when Mr. Bhashyam said that section 17 mining act is there from a long time in K.G.F.

C.V. Dhruva suggested that the word "non-violence" must be deleted as the Indian national congress had also changed. To combat internal disorder and external aggression, he said, that must have recourse to violence. We cannot accept Gandhiji's leadership.

Mr. P. Sitharamiah of Mysore observed to the following effect:

It is not necessary that we should follow non-violence. The Indian congress changed their creed. In times of danger - rioting and other disasters - we have to use violence to put down revolts. If we can have defence powers, we can change our creed.

T.S. Subbanna agreed with Mr. C'V. Dhruva's amendments.

Replying to the various amendments, Mr. K.T. Bhashy spoke to the following effect:

The Mysore congress has accepted non-violence. Maha Gandhi's leadership has been accepted. Labourers want to guide themselves in a non-violent way. They will be more non-violent than some of us.

Magadi Narayana Setti said that merely because Gandhiji says it, we should not follow him.

When put to vote, all the amendments failed and the original resolution was passed unanimously.

Mr. Veeranna Gowda placed before the audience another resolution (not found in the printed copy) dealing with the arrests and conviction of M/s S. Rangaramiah, H.C. Dasappa and T. Siddalingiah He condemned the attitude of government on congresskmmdmmm leaders. War is already coming to our doors. At this ~~time~~ juncture, there should be more of peace and tranquillity. The Govt. instead of allaying apanic, they are increasing more. We have to criticise the attitude of govt. During war time, the word of a leader has more value than the word of Govt. If themm leaders are put in pris , it is a loss to the people. Of course, the leaders are suffering imprisonment joyfully. Mr. K.R. Madhava Rao seconded this resolution.

The resolution was passed.

The 4th resolution (vide the printed copy already enclosed) was taken up for discussion and this was moved by Mr. K. Hanumanthiah, and ~~mm~~ Mr. Bandi Gowda seconded the resolution. Seconding the resolution, Mr. Bandi Gowda observed that officers in Maddur and Seringapatam have indirectly helped independent ~~mmmg~~ candidates, and that polling boothe were arranged at distant places and that he nno entirely deny the official interference and requested that Govt. st correct their mistake.

Mr. Bhashyam observed that this is only a thanks-giving resolution for all those who gave support for the congress.

When put to vote, the resolution was passed.

Mr. Venkatappa condemned the attitude of people who got into the pandal without tickets and said that he does not like to ~~xxxx~~ raise funds in this way. He characterised such people as cowards and said that there was polite way to get into the pandal. Finally, he observed that such things would bring great discredit to the taluk and to the country.

Mr. T. Subramanyam asked the audience to be disciplined men as salvation ~~xxxx~~ is possible only through discipline.

At 6.40 p.m. the Subjects meeting terminated.
The proceedings were all in Kannada.

[signature]
Stenographer,
Special Branch, C.I.D. Office,
Bangalore.
(Camp: Channapatna.) 18-4-42.

[signature]
Dist. Supdt. of Police.

Secret.

<u>Confidential</u>

Proceedings of the Open Session of the ~~xxx~~ fifth all Mysore Congress Session held in Nehru Nagar at Tittamaranahalli on the 12th April 1942.

At about 7-30 P.M. the congress president Mr.T.Subramanyam along with the other leading congress leaders was brought to the open session with a band played by the volunteers. Before this, lavani Ramaswami and Vishakanta Rao were engaging the audience with lavanis. All the congress leaders and the president occupied their seats on the dias specially erected for them. Separate enclosures had been arranged for the delegates, the ladies, the A.M.C.C. members and the public. Admission to the Session was by tickets of 2 annas and 1 anna to the male members. The females were allowed free. After the singing of "Rashtra Geeta" by the lady volunteers, the proceedings commenced.

About 4 to 5 thousand people had gathered including ladies and the congress volunteers and delegates. The entire proceedings took place in Kannada except the speech of Miss Aney Mascarine.

Mr.V.Venkatappa, President of the Reception Committee, then read his welcome address in Kannada, copy of which has been submitted separately. (English copy also enclosed)

He then garlanded the President with a Khadi garland. Mr. H.Siddaiah, the retiring president, then introduced the new president and spoke to the following effect.

Ladies and gentlemen and friends, It is really our fortune that this year~~xxxx~~ a man like Mr.T.Subramanyam, who is born in a high family and a well learned man and a leading advocate in Mysore and one of very noble qualities, has been elected as the fifth president of the Mysore State Congress, with one voice. I had heard the qualities and history of Mr.T.Subramanyam since the last five years from many of my friends and I had also the opprotunity of coming into contact with him personally and knowing his qualities when he served his sentence along with me in Jail. I know him and

and his qualities very well now. He is one of those few congressmen of Mysore who entered the political field about 22 years back when the Satyagraha Movement was first started by Mahatma Gandhi. From that day to this day, he has toiled in the political field ignoring the many obstacles that came in his way and has been doing service to the country since then. It is really a pleasure for us to have him in our midst. From the last 1½ years, that too from the last 7 or 8 months, he has been devoting himself for the upliftment of the Harijans and it is a pleasant task for him. He has also engaged himself in the khadi movement and has done a lot for its advancement. He is also a great lover of Hindi. He is an experienced leader with 22 years of experience to his credit and has been arrested 8 or 9 times and imprisoned 4 to 5 times. It is really fortunate that we have got such a great man and noble man as our president for this year. By electing him with one voice, not only have we respected him but also respected ourselves. He has taken up the place of a president in a very grave situation and hence his responsibility is very great. It is our duty to help him in his task and I can assure him that we will give him all the co-operation in his work. After praying that God will grant him the wisdom and courage to lead us in an effective way for the establishment of Responsible Government, I suggest that he should take the Presidential chair and conduct the proceedings.

Mr.K.Chengalraya Reddi, then seconding the suggestion of Mr.H.Siddiah, spoke thus. Friends, I second with all my heart my friend's suggestion. When we have accepted him as the President of Mysore Congress and elected him unanimously, I do not think it is necessary for anybody to second the suggestion. All of you know what the Mysore Congress has been doing for the last 5 years in the country. Mysore has earned the reputation of being a model state and in this state the sons of Mysore have established a model congress and have been carrying on their work in a model way. Year by year, the Session is being conducted with more pomp and discipline. We have been having great men with noble qualities as presidents

of our Congress and this year also we have got a great man like Mr.T.Subramanyam as our President. I can easily compare them to the pandavas of the past who were acting under the advice of Lord Krishna as we have been doing under the advice of Mahatma Gandhi. I need not tell you who is who in this comparison but I can boldly say that our present President can be easily compared to Bheema when we look at him from all points. I do not want to take much of your time by entering into politics now. But I will tell you a few words. We are now in a very grave situation in the history of the world. Many wars have taken place previously in the world and the present is the greatest and fiercest of all and it is nearing our home. The mission of Sir Stafford Cripps has also failed. Therefore, our main duty now is to work the constructive programme and attain self-sufficiency and self-protection. Our present President is the fittest man to work this effectively I need not tell you much about him and I can assure that he will have the co-operation of his friends and countrymen in his task. After praying that God will grant him the necessary strength to carry on his work in the coming year to raise the name and fame of Mysore and its congress by another step, I second the suggestion of my friend and request him to take the Presidential seat.

Mr.T.Subramnyam then delivered his presidential address in Kannada, copy of which has already been submitted separately. (English copy also enclosed)

At the conclusion of his speech, one Chennabasamma of Magadi gralanded the president and presented a rupee to the Congress fund for which the President thanked her.

Mr.K.Chengalroya Reddi, then introduced Miss Aney Mascarine of Trawancore to the audience as a leader of the Travancore State congress who had worked for the people of that state and one who had suffered hard for their cause and requested her to speak a few words.

Miss Aney Mascarene then spoke as follows in English and the speech was translated by Mr.K·Chengalroya Reddi to Kannada.

Mr.President, and my comrades in Mysore, My presence here is a pure accident. Just about 3 months back, I have been released from prison and I had gone to Sevagram for a change. On my retur to the south, I just happened to pass through this way and heard that there is such a session going on. I could not resist the temptation of attending and conveying my hearty greetings to the State Congressmen of my Travancore state men. As we form one body of 90 millions of state subjects in India, I cannot distingu as Travancore, or as Mysore or as Hyderabad. We have been for th last so many years striving for a common cause to reach a common goal and we have been going through intense suffering and sacrifice. But to-day we are living in very momentous times. XXXX I sincerely think that the past activities of the States people in India should be distinguished from the present and the future activities of the States people in India. When we began our agitations in the various States, political tranquility prevailed not only in India, but outside India too. To-day, the wave of destruction is passing through the faces of the earth defiling it and disfiguring it with blood-shed and corpse. Human efforts, human intelligence and human wealth and labour of the past so many years hx is now being expended for the destruction of one another. The storm of international war has shaken the very foundations of empires. Capitalistic domination is spreading out itself and our own existence is in danger. This is no time for us, statespeople of India, to strive for agitation, to agitate for responsible government or any kind of government. This is a moment for us to look after our own existence. As advised by the leaders of the Indian National Congress at Sevagram, I am convinced that we people, workers and leaders of the State should think from the suburbs of political economy down into the very substrata of society. We must sink from our platforms, from our rhetoric and from our town to the village, to the labourer,

to the farmer and to the women. It is time for us to make ourselves ~~mqak~~ equal with them and advise them as to how they should behave in such dangerous times as these. When war, pestilence and famine stare us in the face, it is our duty to make every household in the village, an economic self-sufficient unit. Constructive work for the existence should begin immediately and we should concentrate all our attention in making the man in the street understand the danger of the time. As for responsible government, let me humbly submit to you, my comrades, that when the destinies of nations is emouldering in the furnace of a great order, the destinies of 90 millions ~~xx~~ of state subjects are not very important. If political changes are going to be effected in the world, them democracy and imperialism and all the paraphernalia of such powers should change and we will have our goal to be reached without much trouble.

~~XXX~~ Our next effort should be to concentrate not in administrative criticism but in our own purification. Complaints have gone from heads of governments to Mahatma Gandhi that the leaders and workers of the State congresses are self-seekers. We are represented as self-seekers looking after our own affairs in the name of the public. It is time for us to think of ourselves and look into our own conscience and clear ourselves of such complaints. We are charged with communal preferences and partialities. Let us show the heads of our governments that we are not such, that we love each other, that we regard and care for each other, that self-seeking is not our goal, but that national growth, national benefit and national purification is our goal. Our third effort should be concentrated in keeping our mental equilibrium during a time of danger. Bombs and invasion should not scare us away from the city and town, from the country in ~~which~~ which we are born and bred. We bring more destruction by fear than by tranquility to men. And I appeal to men of all the states to take care of the honour of their women in such times.

3a

9.

I am really much obliged to you to-day for giving me this opportunity to talk to you. I wish you all success and when we reach that goal of responsible government which will be given to us some day, I hope I will meet you again to congratulate you. I thank you very much for the very patient hearing you have given me.

Mr. K. Chengalraya Reddi then thanked Miss Mascarene for her speech.

As per the request of the President, Mr. R. R. Dewakar then spoke thus. Mr. President and friends, your sessions has started now regularly and the time is already up and I do not want to talk to you much. When we consider the present situation in India and in the states, I must say that this is no time for speeches. Though I am not known to you, I know most of your leaders and the work they have done for the sake of your country. I am one of those who started to work for the Karnatak 22 years back and am striving for its unity. Therefore, every Karnatak, wherever he may be, either in British India or in the States is my friend. Therefore you are all known to me thus.

If anybody wants to know the work of the Mysore Congress for the last 6 years, he can see it in this sessions. I could not come to your sessions for the last 6 years and I consider myself fortunate to have had the opportunity to attend this year. I am thankful for you leaders for giving me an opportunity to speak a few words to you. I am in Karnatak and your land is Mysore. But we belong to one land the Karnatak." As far as I am concerned there is no difference between Mysore and Karnatak and the demarkations exist only on the map. I do not know when these lines will be removed from the map but I can boldly say that the time will come shortly when these lines will have to be removed. I have therefore removed them from my mind. I feel that these lines are the work of only historians and some rajas drawn for their convenience when they had to rule in olden days. It [illegible] of god but only that of man. Some people are

advocating the cutting of India into different independent units. But as these are days of democracy, we should not be prepared for the cutting of this karnatak. We must therefore work together thinking that Karnatak is one land, not different bits, and we will not be opposed. From the time I entered the Political field, I had only two objects in view, one the independent India and the other a united Karnatak. If we have one and not the other, our goal is not reached.

Another thing I want to say that there is no real democracy in this country. Some people say that the present war is due the democratic countries. From one aspect, we can say that there is more of democracy in actual practice in Germany than in this country, because the people of that country have elected their leader and given him power to rule them. In this country, how many of us have voted for Lord Linlithgow to act as the Viceroy and how many have given him the power to rule us. We are being ruled by a cabinet which is far away from this country. When war was declared in England, it was immediately announced here that India was also at war. Did they consult or ask anyone to declare this war though they had many constitutions and legislatures, in India? Thus we can see that there is no real democracy in this country. It is existing only in name. The same is the situation in the States. Therefore, it is our duty to unite together and work for the establishment of a new world order, the establishment of true democracy in the country. Another thing that we should remember is that we all belong to one community and not different communities and should work together. I therefore request you not to distinguish between Karnatak and the State. After praying that your work may be successful and you may attain responsible government early and thanking you all, I shall close my speech.

The president then thanked Mr.Devakar and Miss.Mascarsne f their messages.

The President then moved the resolution expressing their deep regret at the demise of Rabindranath TAGORE, Seth Jamanlala

4a

Bajaj, S.Srinivasa Iyengar and also the premature death of P.Krishnamurthy, Ramiah, Dixit and Bhangariah, all of Mysore state and conveying their condolences to the family of the deceased. The resolution was passed unanimously, the audience remaining silent for a minute.

Mr.H.K.Veeranna Gowda, then moved the resolution criticising the policy of the government in arresting the congress leaders under the Defence of India Rules and congratulating the leaders. In moving this resolution, he said that in these critical times, it was the duty of the government to allow the public leaders to move with the ~~xxxxx~~ masses and allay the spread of ~~xxxxx~~ panic in the country, and not arrest them and place them behind bars, and therefore their action had to be criticised and requested the people to give their support to the resolution.

Mr.K.R.Madhava Rao seconded the resolution and requested the audience to give support to the same.

The resolution was unanimously passed.

After Vandemataram by Ganga Reddi and the usual congress jais, the meeting terminated at about 10 P.M. Towards the end, half the gathering had gone away. The President was then taken to his camp with the volunteers band.

Submitted to the Asst.Superintendent of Police, Chennapatna.

Chennapatna.
14th April 1942.

M.A.Parthasarathy.
Stenographer,
Bangalore D.P.O.

[signature]
Dist. Supdt. of Police.

D.O. letter No.S.B.287/41 dated 16-4-42 from the District Superintendent of Police, Bangalore, to the Deputy Commissioner, Bangalore District.

" In continuation of my demi official letters No S.B. 287/41 of the 15th and 16th instant, submitting copies of the speeches and proceedings at the 5th Mysore State Congress Convention on the 12th and 13th instant, I am further enclosing for favour of information copies in duplicate of the proceedings on the 14th instant. They include the speeches delivered after the Flag hoisting ceremony, the Sub Jects' Committee delibera-tions and the proceedings of the open Sessions on the 14th inst.

Copies in duplicate of the proceedings of the open Session on the evening of 13th instant are also enclosed.

This completes the submission of the reports in respect of the proceedings and deliberations of the 5th Session of the Mysore State Congress Convention held on the 12th, 13th, and 14th April 1942. "

" COPY "

S. Naradaranagu 17/4

Deputy Commissioner,
Bangalore District.

B.K. -17-2-42.

Secret.

Speeches delivered by Mrs. Kamalamma Visweswaragowda and Mrs. Yeshodharamma Dasappa, on the morning of 14-4-42 at Nehru Nagar, during the Flag Hoisting Ceremony, in connection with the 5th Session of the All Mysore State Congress.

The Ceremony took place X at 7.30 A.M. The number including the volunteers and spectators was about 125. The Mysore Flag was hoisted by Mrs. Kamalamma Visweswaragowda and the Congress flag by Mrs. XaXXadXaramaXbX Yeshodhamma Venkatappa.

Mrs. Kamalamma spoke as follows :-

" Brothers and sisters, I am grateful to you all for having given me an opportunity this day to unfurl this flag. I recollect during this ceremony a Congress Session held at Karachi, a few years back. I had the fortune of attending that function. I feel any one assembled here, who had an opportunity of attending that Session would recollect that sight X at this moment. I have to tell my brother volunteers how the volunteers there acted with decipline and peace. Whenever they addressed any lady volunteer they used to address them as "Mathaji".

They xxxx promptly helped any woman or child. One should feel proud of the peaceful conduct and their pleasing manner. I am not saying all this to the displeasure of the volunteers here. Any one may follow a good example. Their acts have brought them the X fame.

Secondly communal feelings have risen to a great extent in our state. Formerly there was not this distinction. The increase in the population and the entrance of foreigners into this land has given rise to serious communal feelings. I think there is no xx salvation out of this devil. Every one are equal in the eyes of God. Communities were not created by Him. He did not create the different communal sects. There is no other distinction in the creation, except male and female. Therefore, all should unite and see X that this feeling is driven out and achieve unity. Man and women should work in Co-operation and then only anything can be done smoothly. Either Household work or in the political field there should be equality

and co-operation in man and woman. We cannot shift all the responsibilities on mx man and sit quite. We should also share in their work. Then only we can advance and achieve independence. Men also should co-operate in this. My husband is responsible for my coming over here and unfurl this flag and deliver the speech.

Therefore, I pray that we should work from thisday for our independence andx communal unity. With these few words I close my speech."

Then Mrs. Yeshodharamma Dasappa spoke as follows :-

" Brothers and Sisters, This speech should have been delivered by Mrs. Yeshodhamma Venkatappa, but I have to do x her partx of the work. The war has entered India, but no one can show a way out of it. The vast resources of the British Empire and its people have taken part in it, The situation in the East is lamentable. Malaya, Singapore, Rangoon and other places have gone out of the British hands. We do not know what happens tomorrow. Everyone should think of this at this moment. Man and Woman should work hand to hand and we can achieve something. My x sisters should leave off the idea "that home is our field and politics is of man". Though this is good in one way, we cannot keep out of politics to the extent that we are capable of. We will take interest in their work and share their difficulties. It is xx true that the house is the women's field. No one [illegible] can say that she should neglect this important duty and enter politics. Household work is women's politics. It is my belief that if she were to discharge this part of the work, she can discharge her part also in the political field. Our land has given birth to Savithri, Damayanthi, Seeta and other heroines. We know the difficulties they underwent with their husbands. They did not sit at home while their husbands were under going difficulties in the forests. Did they not share their husbands'

difficulties! It is the duty of the women to serve such a country. We shall do our part of the work. It is a sacred duty to serve ones country. Every woman should think of this work. We are thankful to the Mysore Congress for having given us such opportunites. We shall realise our responsibilites and do the work. Our responsibilities are great. I shall close my speech with a request that every woman should bear her responsibility and co-operate in this work."

Then the ceremony came to an end at 8.10 A.M. with the singing of "Vandematharam".

Translation by Mr. G.H. Shivaswaiah, B.Sc.

Dist. Supt. of Police,
Bangalore Dis.

Secret.

Fifth session of the Mysore State Congress.

SUBJECTS COMMITTEE (14-4-42)

The Subjects Committee resumed their sitting at 9.45 a.m. Lavanies were sung by Mr. Ramaswamy for about 15 minutes.

The president asked the members whether some more amendments could be taken for which the members gave their consent.

Mr. Viswanatha Aradhya suggested that the resolution must include the term Responsible ministers. The president ruled this out as unnecessary.

Mr. M.V. Rama Rao placed the following suggestions He suggested that in place of representatives of the people, there should be elected representatives enjoying the confidence of the legislatures and the portions relating to the Holenarasipur resolution must not be deleted. Continuing he said, that it is very difficult to disprove that the present ministers are not popular ministers as under the Government of Mysore Act 1940 does not provide to pass no confidence resolution. He further observed that though it is the desire of the people that the portions dealing with Holenarasipur resolution must be deleted, it should not be done.

Mr. T. Subramanyam replied to the following effect:

I will make my point clear and I think it will be the view of the working committee also. The Holenarasipur resolution is still in force and it is not cancelled. We had kept the demand in abeyance and there is scope to ask for popular government. Further he said that if the members accept this view, the working committee will have no difficulty to accept the amendments.

M.N. Jois observed to the following effect:

Many amendments have come and discussions are going on. There seems to be a lot of difference of opinion between the A.M.C.C. members and the working committee members. He supported Mr. Rama Rao and said that even the title-holders may be passed off as popular ministers. Now the amendments of Mr. Rama Rao says that the ministers must be elected representatives enjoying the confidence of the people and also of the legislatures. Further he observed that the idea of a popular government was also the spirit of the Holenarasipur resolution. He concluded by saying that the defects of

the resolution of Holenarasipur are becoming apparent and felt by all the members.

Mr. T. Subramanyam said that the Holenarasipur resolution is still binding and operative.

Mr. V.S. Narayana Rao observed to the following effect:

The amendments which have been brought now comprises all the amendments even of yesterday. The technicalities have been explained by Mr. Jois. I had suggested in my amendment yesterday that responsible government must be started now alone. Now the working committee say that the demand is in abeyance though the object is responsible government. I think we may as well compare this with the progress of the Indian National congress. The national congress has been fighting for complete independence. When Sir Stafford Cripp's proposals were put before them promising Dominion Status, the congress did not immediately reject them though complete independence was not promised to them. It is only in the matter of defence, differences arose. Our case is exactly similar to that. The present resolution provides scope to form a national govt. Let there be the hand of co-operation now. If the govt. put some proposals before us, we may also consider them. Of course, they have not done so far. Now let us give one more chance and if the govt. do not give, we can have the Holenarasipur resolution cancelled.

Mr. H.R. Sitharamiah asked whether there was a split among the working committee in framing this resolution.

Mr. K. Raghavendra Rao observed as follows:

Mr. Narayana Rao said that our case is a similar one to that of the Indian National congress. They changed their attitude so far as the principle of non-violence was concerned. But we have not done. Supposing the govt. gives defence, how should the problem be solved.

Mr. T. Subramanyam replied that if the govt. gives, we can change our principle too. We want to follow non-violence and establish popular govt. If it is not feasible, then we will consult you and we can change our principle. But everyone must know that we are still under the leadership of Gandhiji.

Mr. Suryanarayana Setty asked for a clear distinction between

in meaning between responsible government and popular govt. and said that the congress struggle was all directed towards the establishment of responsible government.

Mr. Doreswami of Kolar observed:

The Holenarasipur resolution did not give opportunities to ask for popular govt. It empowered the president to ask for civil liberties.

Mr. Subramanyam replied that Mr. K.T. Bhashyam has explained how the Holenarasipur resolution did offer the scope to ask for popular govt. - a govt. short of responsible govt. which will satisfy the aspirations of the people.

Mr. Sridhar asked whether the reports of the A.M.C.C. at Holenarasipur are available for which the reply was that no shorthand reports are kept by the congress.

Mr. Ramalal Thivari observed ~~to the ...~~ as follows:

There is a glaring difference as between the working committee and the A.M.C.C. members. If you cannot satisfy the members here, I do not know how you will satisfy the people of Mysore (laughter). I know you are better men and more able and can swallow the government officers. But it is your duty to satisfy us; otherwise, how can you take the administration of the country. (laughter).

Mr.T. Subramanyam replied ~~that~~ as follows:

You said that we can swallow government officers so far as intelligence is concerned and if we cannot satisfy you, it shows you are made of a better stuff. (laughter).

K. Raghavendra Rao moved for closure and it was also seconded.

Mr. K. Chengalraya Reddi replied to all the amendments as follows:

I do not propose to deliver a long speech. We have accepted 2 amendments of Mr. V.S. Narayana Rao i.e. that the incorporation of the idea that war has already come to India and that people unless otherwise directed should not leave their places. The working committee agrees with Mr. Rama Rao's amendments also. The result would be that there will not be the demand of responsible govt since the time is not opportune though the ultimate goal is responsible govt.. The Indian national congress did the same. It had complete independence as their objective but were prepared to work as a national govt. with the viceroy

and without the Secretary of State for India. Mahatma Gandhi has also said that "the best form of forging sanction is to work effectively the constructive programme." Finally he observed that "the demand is suspended because the struggle is suspended."

Visvanatha Aradhya withdrew his amendment.

Mr. K. Chengalraya Reddi speaking on the congress stand so far as the A.R.P. measures are concerned observed to the following effect.:

In the event of Indian air raids, we have specified out our duties. We cannot join the government organisations. There are some amendments urging for participation. We cannot function in committees constituted by govt. But at the same we want to avoid any conflict with them. We will do as much as is in our power to help the public. We will co-operate but with govt. but do not join their organisations.

Mr. Sandurappiah asked the whether the present resolution had the consent of the Mahatma Gandhi for which a reply was received in the affirmative.

Mr. V.S. Narayana Rao withdrew his amendments at and observed to the following effect:

In case we have to undertake defence measures, we must be prepared. The enemy is knocking our door. The time has come when we have to inform the govt. that we are prepared to defend the country. The Indian national congress has not left their objective i.e. complete independence. We too must have that responsible govt. as our objective. Now we are asking only for popular govt. I think now there is no difficulty in passing this resolution.

M/s Sridhar, Dhruva, Doraswami, Rudrappa and Raghavendra Rao withdrew their amendments. Mr. Doraswami's amendment regarding participation in A.R.P. measures organised by govt. was lost. Mr. M.R.N. Sastri's amendment was put to vote and was passed.

Mr. T. Subramanyam addressed the house to the following effect:

You have before you the working committee's resolution with the amendments of Mr. Rama Rao and you have passed Mr. Sastri's amendments. The resolution of the working committee with the amendments of Mr. Rama Rao and containing Mr. Sastri's amendments (cancelling Holenarasipur resolution and demanding responsible govt.) is before you. It is the old

working committee

that brought this resolution. The new working committee will take charge from tomorrow. It is now open for them whether they are prepared to accept the present resolution. As president of this year, I have got one thing to say. At the A.M.C.C. held in Holenarasipur, the demand for responsible government was kept in abeyance. Now I am not prepared to accept this present amended resolution. I think in a few days, I will resign from this presidentship.

Mr. M.N. Jois spoke to the following effect:

The working committee has accepted the amendments of Mr. M.V. Rama Rao and I do not know how Mr. Sastri's amendments holds good. Anyway I request you that you should guide us in future. (Cheers). Though the amended resolution has been passed, still the working committee's resolution as it was yesterday (without Mr. Rama Rao's amendments) must be put for vote.

Mr. Subramanyam replying said that the Holenarasipur resolution still holds good and that he is not prepared to work in view of the passing of the resolution with Mr. Sastri's amendments.

Still Mr. Jois urged that only the amendments of Mr Rama Rao have not been passed and the original resolution still holds good and it must be put for debate.

Mr. H.V. Rama Rao pressed for vote on his amendments.

The president said that he does not like to put Mr. Rama Rao's amendments for voting.

(The working committee members did not know what to do and they consulted among themselves for about 20 minutes.)

Mr. T. Subramanyam declared that the original resolution of the working committee with Sastri's amendments are before the house for discussion.

Opposing the resolution Mr. M.N. Jois observed:

We have been discussing from yesterday on this resolution. The same amount of difference that existed between the working committee and the A.M.C.C. was at Holenarasipur is still noticed and the Holenarasipur resolution was passed. This A.M.C.C. has proved one thing very clearly and that is it has also the same outlook as the old A.M.C.C. Various amendments were suggested and Mr. Rama Rao's amendments were incorporated in the working committee's resolution with their (working Committee) consent rather hastily and

Shastri's amendments were put to vote.

Mr. T. Subramanyam requested the speaker to speak on the resolution and that he should not speak against ~~the~~ his decision.

Proceeding Mr. Jois observed:

Now we are engaged in a problem - whether to give vote for Shastri's amendments or to the working committee's resolution. The working committee ~~xxxxxxxx~~ has responsible government as their objective but they will not ~~for~~ ask for it now. The present resolution is altogether a seperate resolution. He requested the members to vote against Sastri's amendments.

Mr. H.V. Rama Rao asked the president that his amendments be put for vote taking ~~with~~ the permission of the members.

D.K. Nagabhushana Rao wanted to know as to who the mover of the resolution is. The president replied that the house is in entire possession of the matter.

Mr. Kapani Gowda asked for the opinion of the working committee on this resolution.

Mr. T. Subramanyam replied that the votes should not be given on that basis and it must exercised dispassionately. He further said that the members should not stand on formalities and that he is not in a position to say anything about the opinion of the working committee.

Supporting the amendments of ~~of~~ Mr. Sastri, Mr. T. Subbanna of Mysore observed that the congress had responsible government as their objective and that Mr. Sastri's amendments are beneficial because they will not give room to lower the prestige of the congress. He further said that Mr. D.S. Puttaswami has been taking this advantage and critisising the policy of the congress.

Mr. Ramanna of Mysore opposing the resolution observed:

Now we are in a crucial position. We cannot go back against the Holenarasipur resolution. We cannot start the agitation. If we start sathyagraha, many of our leaders will have to go to ~~jatxx~~ jails and it will be easy for the enemy to create disorder. If the leaders are in jail ~~and~~ I do not know what our plight will be especially when it is remembered that the government does not enjoy the confidence of the public. (~~Cheersxx~~ Applause) Now the time has come to face the

dangers and defend the country. We have to get into the field of action. We should not/~~agitate~~ demand for responsible government now alone. The time is such that we must be prepared to do lay down our lives. The need to serve the public was never greater than it is now. We can demand responsible govt. afterwards.

Mr. Doreswami said that the resolution has been passed and requested the working committee ~~that~~ not to think that it has not the confidance of the A.M.C.C.

Mr. T. Subramanyam observed that this is not a proper argument.

Mr. C.V. Dhruva supporting the resolution said:

Mr. Ramanna made an interesting speech. The country's leaders need not go to Jails. It is also our attitude that our leaders should not wait at the Secretariat doors. The president should not think that we have no confidence in him. Well, day before yesterday's procession and the enthusiasm shown by the people amply proves that people like the president. We are not anxious that our leaders should go to Jails. We are prepared to sacrifice our lives in this war time and we will defend the country. This is our attitude (cries of hear, hear)' We can demand responsible govt. We need not implore the Dewan to grant us an interview. ~~Thu~~ It is our idea that the Dewan must come himself to Mr. T. Subramanyam's house at ~~TXX~~ UM Tumkur. That situation must come.

Mr. Subramanyam deplored the attitude of Mr. Dhruva and requested the members to talk with responsibility and dignity.

Mr. Visvesvara Gowda, ~~opposing~~ supporting the resolution said:

The Mysore congress was started with the avowed purpose of starting responsible govt. But at Holenarasipur they said that the demand is kept in abeyance. Today's debate has proved that the demand for responsible govt. must always be there. I know there is a great dissatisfaction in the minds of some people here because the resolution has been passed. The leaders need not go to Jails. I ask them whether they were in Jails all along ~~in the~~ ~~as~~ continuously in the course of these 4 or 5 years. There is more work for us to do

and the field is wide than merely jail going. Mahatma Gandhi says that we must work out the constructive programme. I do not know why that/word phrase popular govt. must have figured in this resolution.

Mr. K. Raghavendra Rao supported the resolution and asked the members to support it by giving their votes. Mr. Subba Gowda opposed the resolution. Mr. Sarvagna Murthi also supported the resolution.

Mr. H.C. Thimma Reddi opposing the resolution said:

I have been elected for the working committee of this year and the resolution belongs to the working committee of last year. I am still a member of the A.M.C.C. N.R.N. Sastri has brought the amendments and the amended resolution is before you. You all agree that the war situation is creating many doubts and fears. The present resolution says what we have to do in an unsettled future. You say you want responsible govt. and you desire also that the working committee mus be responsible for you. You must consider the consequences which would result if the working committee resigns. If you accept this resolution, the working committee will have to resign at least to maintain their self-respect and having consideration to democratic principles. The working committee brought this resolution with a different purpose and that you say is quite contrary. The working committee also say that responsible govt. is their objective also. I know both the working committee and A.M.C.C.members are 4 anna members. There is the danger to life and property and therefore the congress do not urge for the immediate establishment of responsible govt. Our struggle with govt. is going on in various ways. We are fighting govt. both in the Representative Assembly and Legislative council. There is the constructive programme which the congress is working and they are trying to reform public opinion. Are not these a fight with govt.? If we demand responsible govt. then we will have to launch a sathyagraha but the time is not proper. Britain is engaged in a life and death struggle and Native Sstates cannot get responsible govt. Sir Stafford's mission in India has failed. We do not know what is going to happen in the future. You say that the present Ministry does not enjoy the confidence of the

people. As you know His Highness is a protected Ruler and he is under the protection of British Government. The present resolution indicates that there is scope to take all the 5 ministers from the rank and file of the public. The granting of responsible govt. may be delayed by accepting your resolution. Every one wants responsible govt. But politics requires wisdoms and strength. Both are required. Mere strength alone is no good. You have to view all these from the point of the country. Probably you may be under the impression that merely because you have voted once for the demand of responsible govt. it does not mean that you should not revise your opinion. Only the interest of the nation must be at heart and you should not stand on formalities. Let not these things weigh in your minds while giving votes. There are so many changes taking place in the world. In Egypt Wafdists came to power. Our assembly has already 127 congress members. We do not know what is going to happen in the next moment. God blessing, tomorrow an opportunity might come to us to form a national govt. This resolution provides an opportunity for such a contingency.

Hussain Sab supported the resolution and Visvanatha Aradhya opposed the resolution.

Opposing the resolution Mr. V. Venkatappa, observed:

At Holenarsipur the resolution demanding responsible government was kept in abeyance. I did not attend that meeting. I read the proceedings in the newspapers. When you are not prepared to launch a struggle, how can you demand responsible govt. It is better that our leaders are not in prison in this hour of grave peril. If we demand responsible govt. are we prepared to launch a struggle ? So many considerations will have to be taken. First of all, is it justifiable to ask for it during war time? You have to imagine the situation in the country without our leaders. Mahatma Gandhi had given his assent for the Holenarsipur resolution. Today's resolution has also the consent of Mahatma Gandhi. We are pursuing a policy of non-violence. He says that even if he gets independence by unjust means, he is not prepared to take that independence. The government and the people are in difficulties. Government's difficulties must

not be our opportunities. We are people who follow Dharma and Justice. We have accepted Gandhiji's leadership. The passing of this resolution means, that ~~yex~~ his leadership will no longer be there.

Mr. T.Subramanyam observed to the following effect:

We have been agitating for responsible govt. under the aegis of the H.H. the Maharaja of Mysore. We have started a fight for our liberties. The country's ~~b~~ cause will be better served by opposing this resolution. Of course, whether to accept the resolution or reject it - is your right and that is your responsibility. ~~&~~ I request you to ~~bexdixpaxsionatex~~ give your votes dispassionately. I need hardly say that country's future depends upon you.

Secondly, we have accepted Gandhiji's leadership. We have been doing so hitherto. ~~Ixmxyxatxrxthexrightxtoxagreeorx faxxyaxxtoxaccaptxwhatxwxrhexsayex~~ You have got a right to agree or disagree with whatever he says.

~~I~~ Gentlemen, the working committee's resolution has been amended by Mr. A.R.N.Sastri. Whether there should be responsible govt. or popular govt. ~~taxmxxxthm~~ - that is not the question. In this hour of great danger, safety of the lives of ~~m~~ our men and their property and the honour of our women are most important. ~~I~~ The present government has not the affection of the people. So, we say that a popular govt. is quite necessary. The serious disagreement between you and the working committee is in the cancellation of the Holenarasipur resolution. At Holenarasipur, it was only kept in abeyance. You ~~I~~ must understand this significance. It is not a climb down from our objective of responsible govt. We have responsible govt. as our objective. We have to move with the times and if time calls for little readjustment, we must do it. Owing to the conditions/prevailing in the country as a result of the war, we have kept the demand of responsible govt. in abeyance. I am sure you will all appreciate this point. ~~R~~ Many of you say that we need not go to jails and you also say that you are not prepared to take back the demand of responsible govt. Supposing you start a

sathyagraha. You must imagine to what extent you will be giving difficulties to the ~~punjab~~ people. ~~XXX~~ It will be a misfortune to the country. If you start sathyagraha and if bombs fall, people will not give support to your sathyagraha. So in the interest of the nation and in the interest of the public, I say to you that the demand for responsible govt. should not be there. By demanding it, you will not be serving the country. If you think you are prepared to launch a struggle, then accept the resolution otherwise you totally reject it. You need not take the working committee's opinion/~~resolution~~ into consideration. I have made my position very clear to you. ~~XX~~ I am not prepared to accept the demand of responsible govt and launching a sathyagraha. I am unable to do it. Many of the working committee members also are not prepared for it. Anyway, I cannot say anything ~~that~~ about the opinion of the new working committee. There is no meaning in saying that there should be the demand for responsible govt. without the idea of starting a sathyagraha. Mr. T' Subramanyam concluded by saying that the congress work lies in the countryside.

When put to vote, the resolution was lost - 31 for and 40 against the resolution.

Mr. M.V. Rama Rao asked whether he could bring his amendments as a non-official resolution and the reply was in the affirmative. Mr. M.N. Jois seconded ~~the~~ this non-official resolution. This was unanimously passed.

It was ~~ass~~ also decided that the venue of the next congress session should be held in Tumkur. Invitations had come from Hassan and Kadur ~~also~~.

The personnel of the working committee was announced. The following constitute the working committee for the current year.

M/s K. Hanjerappa - Tumkur; Nijalingappa - Chitaldrug; K.T. Bhashyam - Bangalore city; A.R. Madhava rao - Shimoga; Hutche gouda - Kadur; Boranna gowda - Hassan; Mrs. Yashodhara Dasappa from Mysore dist.; Thimma reddi - kolar; S. Rangaramiah - Mysore; Bandi gowda - Mandya.

<u>Non-official No.82.</u> (vide copy already enclosed)

T.Subbanna moved the resolution dealing with disciplinary action against certain congressmen and this was supported by Doreswami of kolar. This was unanimously passed.

Mr. T. Subramanyam announced that all the constitutional and procedural questions will be taken at the next A.M.C.C. meeting.

Concluding speech by the president:

We have been assembling here ~~fxx~~ for the last 3 days and conducting deliberations. We have discussed some of the important problems. Now we have to bring them into effect. In Mysore there is the Spinners' Association and I request you to give your support for that ~~institution~~ association. You must also become members of that association. There are 560 Native States in India. Many leaders have already conferred that these States must form into a union. There is one such organisation and it is publishing an organ of its own. (States' people). Dr. Pattabhi Sitharamiah is the editor of that paper. Pandit Nehru is the president of that organisation. ~~Already~~ Problems peculiar to the States will have been discussed here and I request you to contribute for that paper.

At 9.30 p.m. the meeting of the Subjects committee terminated.

The gathering was about 300. The deliberations were in Kannada.

M.R. Krishnaswami
Stenographer,
Special Branch, C.I.D. Office,
Bangalore.
Camp: Chennapatna.(16-4-42.)

[signature]
Dist. Supdt. of Police,
Bangalore Dist.

Secret.

Confidential.

Proceedings of the Open Session of the ~~mxx~~ fifth all Mysore Congress Session held in Nehru Nagar at Tittamaranahalli on the afternoon of 14th April 1942.

The Open Session was held this day in the A.M.C.C.Pendal after the subject committee meeting. About 400 people were present. At about 4 P.M. the President and other Congress leaders arrived and the proceedings commenced after lavanis by some volunteers. The Proceedings were in Kannada.

Mr.K.Chengalroya Reddi then moved the resolution urging the necessity for the establishment of a popular Government consisting of the popularly elected leaders of the country in order to effectively take measures for defence on account of the increasingly grave situation instead of the present government and requesting the congress workers to go to the villages and make propoganda towards protection and co-operate in A.R.P. work without actually joining them and urging the people of the country to equip themselves towards defence bravely, etc.

In moving the resolution, he spoke as follows. This resolution appears to be a very big one and has been discussed for a lot of time in the Subjects Committee. This is a very important one and is the greatest in the history of the Mysore Congress. From the discussions of the Subjects Committee, one could easily say how our members were eager to establish responsible government in the State. I want to tell them that the Working Committee members are in no way less enthusiastic about it. I do not want them to misunderstand me. The aim is one thing and achieving it is another. We have told them that we have never left this aim. But I want to impress on you that in reaching our goal, we have to adopt ourselves according to the circumstances & that is why, on account of the increasing grave situation, this resolution has been placed ~~Infrompenx~~ before you. Another thing that I want to tell you is that this resolution has the approval of our leader, Mahatma Gandhi. When our leaders had gone to Wardha

to discuss about the proposals of Sir Stafford Cripps and the present situation in the country, the question of pressing for the establishment of responsible Government in the State also arose. When asked Mahatma Gandhi told us, forget the Cripps proposals, keep back the demand for establishment of responsible government and, in the present situation engage yourselves in the constructive programme and work it to the utmost. He has also issued a message stating that if all the 15 men at Delhi work the constructive programme, we can defeat Japan. I am ~~sure~~ telling you all this just to show the necessity for this resolution.

Another thing I want to tell my ryot friends is this. On account of the Government notification that all those who possess more stock should give statistics to the Government, some of them under the impression that if they have more stock the government will take it away, have been selling their stocks. They should not do so. This panic is growing and it is the duty of the Government to allay this panic and also the duty of every congressman to prevent its spreading. This is the main object of the Resolution. Let the change of government be on one side. Let us first help the people and then I know a stage will come when the Government without pressure on the part of any will have to give popular government. I therefore request you to give your support to this and engage yourselves in putting the suggestion into practice.

Mr.H.V.Rama Rao seconding the resolution spoke thus. Friends, this resolution has been passed by the A.I.C.C. unanimously after lot of discussion and my friend Mr.K.Changalroya Reddi has explicitly told you the importance and impilications of the resolution. I now believe that all of you have understood the difference between popular government and responsible government. The other part of the resolution is that we should engage ourselves more in defence work, that is in establishing safety committees in every town and village. We should give greater attention to this and work the instructions given by our Working Committee in this direction. Mr.Reddi has told you something about self-sufficiency and self-protection, and

our ryots must remember them well. They should grow more food in the coming monsoon and they should not sell their stocks on the ground that they will get higher prices. This requîres propoganda and it is therefore our main duty to do this work. We must pay more attention to the points explained by the President in his address and take steps to put them into actual practice. After requesting the government to take notice of this resolution and its implications, I second the resolution.

The resolution was then passed unanimously.

The resolution regarding the disciplinary action to be taken on some of the congress candidates who have acted against the principles of the congress was then moved by the President and was passed unanimously.

The President then told the members that the first day of the next A.M.C.C. would be set apart for the discussion of certain non-official resolutions. He also announced that it had been decided that the next Session of the Congress would be held in Tumkur District.

In concluding the Session, Mr.T.Subramanyam spoke to the following effect:-

My dear countrymen, We have been carrying on such work from the last four years successfully and this year also we have done it well. Lot of discussion has taken place here and very important decisions have been taken. We have not yet reached our goal, i.e., the establishment of responsible government. In our fight for it, we must not adopt only one way but must change our path according to the circumstances and conditions. On account of the war, the situation in the country has taken a serious turn. At such a juncture, instead of having our attention on responsible government, it is more important that we should increase our strength and support. We must gather such strength that at the end of war, let alone the Mysore Government, even God should not oppose us. For this purpose, there must be congress committees in every

village and town in the State. Congress members should be public spirited men and must be public servants. They must behave in such a way accordingly to the principles of the congress, so as to attract the confidence of the people.

There is another thing. There might be an invasion of Japan on Mysore. When there is danger to Madras, there is also danger to Mysore and under these circumstances we should act bravely. We should not be afraid and if we are afraid we cannot survive. We may even lose our lives but we should never be cowards and serve the people boldly. The other thing, about food-stuffs, my friend has told you already. In this connection, I want to bring to the notice of the Government, one thing. In Mysore District, the crops have failed and the ryots are selling their stocks to pay the taxes. It is there duty to go to the villages and see the things and pass an order to the effect that only those who can pay the taxes must pay and others need not. Though we grow more paddy in this country, we are getting nearly 80 lakhs of rupees worth of paddy from outside, because we are not growing as much as we want. This is because we are growing more sugarcane in some parts of the land, particularly in the Irwin Canal area. I therefore request the government to press the people to grow more paddy and not sugarcane. Another thing is instances have come to our notice where ryots are being harrassed by the village officers in some places on the plea that they have used water reserved for the wet lands. The Government should instruct those officers not to trouble the ryots. The other thing I want to tell is, the property of ryots consists only of lands and bullocks. Some of them are selling away the bullocks to feed the prisoners and because they get more money. They should not do so and the Government must prevent such selling.

Then, our duty for the year is as follows. From to-morrow everyone must go to the villages, adopt to the village life and preach to the villagers about sanitation and its importance. It is the duty of every congressman. If necessary he should clean the village and keep the health in the villages. It is also the duty of our government.

Whether they do it or not, every congressman should do it. Why I am telling you all this is, unless we do all these things, we will not be called public servants. If we do not act like this, we will be called self-seekers.

The other thing I want to impress is that all of us must take to spinning and produce Khadi. We must actually do this. There is no use of merely advocating it. I tell you that either on account of the enemy activities or on account of the scortched earth policy that may be adopted by our government, a stage may come when all the mills in the country will have to be destroyed and we will have not even a bit of cloth to cower ourselves. We should therefore be prepared for such an emergency. Therefore, there must be a charka or a takli in every house in the country and every boy and girl, men and woman, must take up to spinning and produce as much Khadi as is necessary for all of us. Hence I request all my friends to pay more attention to this.

The next thing I want to impress is that under all circumstances, however trying they may, we must act in a non-violent way, and get the love of the people. Where there is bravery there is non-vilence, where there is love, there is non-violence and bearing all these in mind we must carry on our work. Unless we do this our strength will not increase. Bearing all these in mind every congressman must work this during the coming year and must send his weekly reports to the Congress. Another thing is we must incease our volunteer corps and there should be no distinction between a volunteer and a leader and every one must be a volunteer. The other thing that our ladies must do is that they must always be brave and protect their honour. If the - foreigners try to outrage their modesty, they must remember the advice of Mahatma Gandhi and use their nails and teeth and tear the enemy into pieces. Similarly, our men must try to protect themsevles in a non-violent way. If it is not possible to do so, they must take the violent method and they should not run away as cowards. They may even die but should never be cowards All these things you must remember and act bravely.

One thing I forgot to tell you while mentioning the production of Khadi. There is an association called the All Mysore Spinners Association in Mysore and it will supply as many charkas, and taklies and other facilities as required, it will purchase your yarn, give you Khadi or money. Therefore you need not be afraid of the help. If everyone of you spins for an hour a day, in an year you can produce 60 yards of cloth which is sufficient for your family. Our congressmen should give all help to the people to get the charka, spin, take the yarn and get the cloth and help the poor in this respect.

My request to my friends, the rich people, the capitalists, is this. There have been many instances where the debts are being recovered by resort to the courts and searching their houses. At this stage, do not press the poor for payment. They will certainly repay your debts. I also request the government to insist on the rich not to take action against the poor and pass an order closing the Civil Courts for the present. The next thing is my advice to the shop-keepers and mundy-merchants. Please do not try to make more profit. Try to sell the stuffs with very little profit, and if possible, at cost price. It is your duty to do so.

The other things is regarding the removal of untouchability and entry of harijans to the temple. It is only on account of our differences that we have given room for outsiders to rule us. There should be no distinction between one man and another. Everyone must be equal and these differences should vanish and untouchability must go and the harijans should be allowed to the temples. As long as there is this difference, we cannot get independence and our country cannot prosper. Therefore all of you should think about this and remove untouchability from the country.

I want to tell you another thing. It is also a great responsibility on the government. At the present stage, they should not allow the selling of toddy to continue and take away the ryots money. When there is demand for growing more food, they should not take away the money of the poor by the sale of toddy.

This amounts to the sin of having committed dacoity, though not - actual dacoity. Whether they do it or not, it is our duty to preach to the people not drink and we must stop drinking toddy.

I therfore request you all to remember these things and act ~~xxxxxxxxxxxx~~ accordingly. If we do so we will have independence and we will get responsible government and will also be able to retain it. Therefore, please do not be asleep, but ~~xxxxx~~ wake up.

It is my duty to thank the reception committee, particularly Mr.Venkatappa for the fine arrangements they had made to carry on the work successfully. Our volunteers deserve special congratulations for their work, and particularly for their discipline. I had never seen such discipline. My particular thanks are also due to the press representatives. It is only on account of their support and their timely criticism that our organisation has been able to get such strength. I request them to continue their support to us in a increasing measure and thank them again. One particular thing that I want to mention here is about the gathering of ladies here. I did not know that the ladies of this place had advanced so much. My immense thanks to them. My thanks are also due to the members of the A.M.C.C. and Working Committee for their hearty cooperation in this function. I thank you all.

Mr.Doreswamy then ~~xxxxxx~~ thanked the President, the Working Committee members and the Reception committee members/on behalf of the A.M.C.C. for making their stay enjoyable and requested the President to excuse any mistake or shortcomings on their part during the Sessions.

Mr.V.Venkatappa, the President then thanked all those responsible for making the function a success, the Working Committee Members, the President, the delegates, the volunteers, the Electric Contractors, the Sanitary Contractors, the Shivaji Sangha, the subscribers, B.T.Ramiah, Seth Mahal, Dikson & Co, Shenniah, Mr. Rajagopal and Rangaswamy and the Government departments, particularly the Industries Department, the Electric Department and the Health department. In thanking Government, he particularly mentioned

the changed in the attitude of the Government and thanked them for their co-operation.

After Vande Mataram and other songs by the volunteers, the Sessions came to a close at about 6 P.M.

Submitted to the Asst.Superintendent of Police, Chennapatna.

Chennapatna,
16th April 1942.

K. a parthasarathy.
Stenographer,
Bangalore D.P.O.

[signature]
Dist. Supt. of Police,
Bangalore Dt.

Secret.

<u>Confidential.</u>

Proceedings of the Open Session of the fifth all Mysore Congress Session held in Nehru Nagar at Tittamaranahalli on the evening of 13th April 1942.

Before the commencement of the proceedings, Lavani Ramaswami and Vishakanta Rao were engaging the audience by singing lavanis. At about 7-30 P.M. the congress president along with the other congress leaders arrived and occupied his seat on the dias. A gathering of about 2800 was present including many ladies. The proceedings were in Kannada and commenced at about 8 P.M.

Mr.K.Raghavendra Rao presented a sandalwood fan given by Mr.K.G.Wadayar on behalf of the Shimoga District Congress Committee to the Congress President for which the President thanked him.

Mr.K.T.Bhashyam then moved the resolution No.3 of the official resolutions passed in the Subjects Committee, regarding the confinement of K.S.Kumaran and other leaders, and the existence of several Prohibitory orders in various places of the State and not putting into effect of Clause No.9 in the Labour Act by the Government and urging the labourers to develop the spirit of behaving in a more non-violent and disciplined manner than they have been doing now.

In moving the resolution, Mr.Bhashyam spoke as follows:- In this resolution there is nothing disputable. That the congress has been working for the sake of the labourers is well known to you all. Just as the ryots are the backbone of the country, so are the labourers and it is no wonder that the congress has taken up the cause of the labourers. On account of the congress movement, the Government have now passed the Labour Act directing the labourers to form into organisations and seek redress through legal means either from the management or the Government. In the act, section 9 has been introduced which expresses that the labourers should seek redress through the management. Though the act has been passed, section 9 has not been put into effect. Accordingly, the labourers cannot seek any redress, because as per the act they cannot strike work and they cannot get redress, because section 9 is not in force.

Thus there is a general feeling in the country that the object with which the act was passed by Government has not been properly effected and many people are dissatisfied, because there are many prohibitory orders in the State on many leaders and many places. Some of the leaders cannot even enter the K.G.F.area, while outsiders can take gold from there. They cannot even talk to their friends. Similarly, some cannot enter Bangalore District and Mysore District. Mr.K.R.Madhava Rao cannot enter Bhadravathi. On account of these there is discontent among the people and labourers of the State. The whole world is now being worked on account of the labourers. In other countries labour leaders and other leaders are being welcomed and praised. When such is the case, it is not right for our government to treat the labourers as slaves and it is their duty to remove the discontentment. I know a stage will come when they will have to remove these orders out of compulsion. But before that it is but right that we should urge the Government to change their attitude and remove these orders. The other side of the resolution is that we should request our friends, the workers to behave in a more non-violent and disciplined manner than they have been doing now and to train themselves in this art. All these are implied in this resolution and I request you to pass it.

Mr.Boranna Gowda seconded the resolution and expressed that the difficulties of the labourers had increased on account of the prohibitory orders and the non-introduction of section 9 of the act and requested the Government to change their attitude towards the labourers, at least in view of the present situation.

The resolution was then passed unanimously.

Mr.K.Hanumanthiah then moved resolution No.4 of the Official resolutions, regarding the recent success of the congress in the elections to the Legislatures and Municipalities and Local Bodies and congratulating the voters for their support and urging the congress candidates to act in such a way as to get more of the love and the confidence of the voters.

In moving this resolution, Mr.K.Hanumanthiah, spoke thus. Friends, the first question that is involved in this is the rejection of many applications of the congress candidates by the returning officers on account of frivolous reasons. Most of them were rejected on the ground that the date of birth and age had not been given. Before examining the question, if we see how the rules are framed in British India and other countries of the world, we can see that there is no such rule. But such a rule, we have in our State. Many people are not educated and are not in the habit of noting down the date of birth. The object of this rule is to know the age of the candidate, whether he is above 25 years or not and this can be known by seeing him. Though the Election Commissioner uphold some of the appeals, they were rejected by the High Court Chief Justice who does not know the habits of the people in this country on the ground that the date of birth and age should have been given. Another thing is that if the returning officers had acted impartially from preparation of the electoral roll upto the elections, I can boldly say that the Congress would have got at least 275 seats out of the 298 seats in the assembly. Fourtunately for us, as there was no official interference in the bye-elections, the congress got 25 out of the 28 seats.

The objects of these elections is to see that the Government of the country should be carried on by the people. The government accept that the representatives of the people should carry on the government but in practice it is the contrary. I will give you an analogy. In Egypt, there is a King and Government as we have here. Just as the Congress here, there is a party called the Wafdist party which has popular support and the king there with the object of protecting the country has left the Government to the Wafdist party. In this country, when the Japanese have almost come to its boundaries, it is really sorry that our Government have not even opened their eyes. We are not saying that our Maharaja should not hear the ministers but he should consult the representatives of the people Let us pray that he will bring this into effect.

The other thing that is implied in this resolution is that the many congress candidates that have been successful in the elections should strive to advertise the congress principles and objects in their districts and constituencies and thus try to get more and more the love and confidence of the people in them. If they do this, they will have done their duty to the Congress and also to God. Therefore, I XXXX request you to support this resolution.

Mr.Bando Gowda seconding the resolution spoke thus.

President and friends, I have stood here to second the resolution moved by Mr.Hanumanthiah and tell you a few words about the interference of officials in the elections and then place the resolution before you for acceptance. The resolution has been divided into three parts. The first is regarding the unique success of the congress in the elections to the Municipalities, the Representative Assembly and Legislative Council. The second portion is the thanking of the voters for having helped the congress to achieve such a success inspite of official interference in some places. The third is the duty of the congress candidates to increase the love and confidence of the voters in the congress. I shall tell you something about the interference of the officers in these bye-elections. I belong to Mandya District and recently I toured in 7 taluks . I have nothing to say anything about 5 taluks because I know that they have acted according to rules. It is only in two other taluks there was some interference. You should not misunderstand, because the congress has been defeated. I can say that it is only on account of the interference, that we were defeated there. I shall first take Seringapatam Taluk. There was election both to the Representative Assembly and Legislative Council in this taluk. Till the 22nd March, the Returning officer was all right. But after 22nd, he was changed because the opposite party went and brought a letter from the Deputy Commissioner. The polling officers were interchanged and then we went to his house to ask for the reasons, he asked us not to enter the house as there were ladies. When we told him that we had come to ask for the reasons

he did not heed to our request but asked us to appeal to ~~xx~~ anyone we liked. The next thing is regarding the Polling booth. It did not look like a Polling station at all. There is a rule that none, even the Panchayat-dars should know who has voted for whom. But here every one could know who had voted for whom. When we gave the suggestion that things were not done properly, he said, "Iam doing things according to law and you may send a wire to the Deputy Commissioner". We sent a wire to the Deputy Commissioner but got no reply nor did he come. The other things is regarding the voting. There is a rule that voting should be done one by one. But here there used to be 25 to 30 people and some were suggesting the name of Subbiah for voting. We saw this with our own eyes and when we brought this to his notice, he conducted the elections according to his own way. The next is in Maddur Taluk. There were 11 poling booths in this taluk. The poling was so arranged that the people of one place instead of voting in the nearest Polling station, had to go to a distant one and vote there. The Election roll had also been not continuously prepared. The voting to the Representative Assembly and Council did not take place in the same station. For the council, some had to go to different stations. Though we brought this to the notice of the Returning officer, he did not heed to it because he knew that the congress had a majority in the Taluk. Further, with the help of Patels and Shanbhogues he canvassed votes to the independent party. Though the Government know this, they are keeping quite. Why I am telling you all this is to show that it is only on account of these things that we were defeated in these taluks. Inspite of all this, our voters have voted for the Congress and therefore it is our duty to thank them. The third part my friend has clearly explained and I know that our candidates will behave in such a way as to increase the confidence and love of the people in them. Therefore I request you to pass the resolution.

The resolution was then passed unanimously.

Mr.H.Siddiah then moved the next official resolution, regarding urging the Government no to adopt the"scortched earth policy" if necessity should arise without taking popular opinion into consideration.

In moving the above, Mr. Siddiah spoke as follows:-

Some of my friends have asked me to tell you something about the scortched earth policy. I think you know that in any Government the financial aspect is very important. I need not tell you that the Mysore Government has spent lot of money on many industries. It is really a pleasing thing. There is a doubt in the peoples that in the present circumstances, the Government may be pressed to adopt the scortched earth policy. Nearly 20 crores of rupees have been invested in the industries of this country and they are yeilding 75 laks of rupees. The total income according to the State Budget on account of these is 118 laks, nearly ⅕ of the total Revenues of the State. If on account of the war situation, due to some circumstances, the Government think of destroying these industries, I want to tell you that it is our duty to see that they are not destroyed. This is the opinion of the public. I shall just tell you how these 40 crores have been invested. Some 20 years backs the Electric Department was started by Mr. Seshadri Iyer and it is now paying nearly 64 lakhs of rupees. If this is now destroyed, what will be fate of our Government. The higher officers should consider this. Another thing is the Iron and Steel Works has been started with a capital of 208 laks and it is now yeilding nearly 26 laks of rupees income. Similarly there are many other industries in the State. The Government should therefore think whether it is wise to destroy all these, just to please some others. I want to ask them, that if we destroy all these, who is going to pay for all these. Another thing that I want to impress is that there are nearly 30 thousand people in the factories of the State employed as workers and if all these are destroyed, what about the fate of their families should also be considered. Thus there is a very great responsibility on them. Just because other countries have adopted this policy, whether it is wise to adopt the same in Mysore is to be considered and popular opinion should be taken. After praying and requesting Govt not to adopt this policy, I request you to support the resolution.

Srimathi Yashodhara Dasappa then seconding the resolution spoke thus. I have come here just to make it more clear to my female friends. Many people do not know exactly what scortched earth policy means. It is that when two countries are fighting and one is about to lose, the retreating nation will burn all its indus- ~~tries~~ tries and destroy the important places. It is like burning our own houses. If the government itself, on whom we are all looking for support, if they themselves burn our houses and go away who else should protect us. Suppose the enemies come. It is our duty to protect ourselves by defence and it is the duty of the government to protect the people who pay the taxes. We are all believing that our government will protect us. Instead of taking measures to prevent the enemy, they seem to be more particular in putting our leaders into prison. We therefore request this government to protect us from the enemy and not put the leaders in prison and we have to urge for this.

All our hope lies in the Bluff, the K.G.F. and the Bhadravathi Iron works. If all these are destroyed, we have to consider who is going to make good all this loss. We must also consider that if the dam is broken, how many fields will become barren. If electircity is cut off, how many factories will stop work and how many workers suffer. Who has to make good this loss? If atleast this money had been expended on education of our men, we could have known what we should do in such circumstances. When I see many of our ladies coming and asking me as to what they should do in case the country is bombed, I feel very sorry for them. What we therefore pray and urge this Government is that they should not destory all these things, that too, without taking public opinion into consideration. Let us hope that our government will do this.

Another thing I want to tell you is that to-day we have not as much strength as is required for the establishment of Responsible Government. There are some defects in us. We should therefore try to purify ourselves and increase our strength and if we do so,

we will have responsible government immediately.

The resolution was then passed unanimously.

Mr. Nijalingappa then moved [illegible] the official resolution regarding the proposal of Staffords Gripps and though they contained some points which were favourable, they were not acceptable, etc

In moving this resolution, he explained to the audience that Sir Stafford Cripps had grown in prominence of late because of his successful negotiations between Russia and England and he was considered to be the next person fit to take the place of Mr. Churchill. Such a great person they have sent to day to make negotiations because they know now that without the help of the subject nations, they cannot survive, particularly when Singapore and Malaya have gone and they are very near India. With the hope that his mission will be successful, they have sent him with the draft proposals and he has met all the parties but unfortunately his mission has failed. The terms have not been acceptable to the leading parties because in the proposals there is place for the minorities to form themselves into a separate group and the States which are 600 hundred in number have no place in the future constitution. Hence his mission has failed and he has gone back. I tell you that after this war we will become independent and we will not allow ourselves to be conquered. The main point is that these proposals are not acceptable to the States people because in the proposals there is no place for the representatives of the people in the future constitution but only for the nominees of the Rajas. Therefore I request you to support this resolution

In supporting the resolution, Mr. Nenjarappa said that the proposals of Sir Staffords Gripps were not acceptable to them because there was no place for the States people in the future government or in the government to be formed during the war and therefore requested them to support the resolution.

The resolution was passed unanimously.

The President then told that he had received a letter signed by 59 members of the A.M.C.C. requesting him to hold the Subject Committee Meeting after supper and that it was not possible because even if the Subjects committee was held then, the open session could not be held and secondly, he had some personal ~~arrangements~~ engagements and that the A.M.C.C. Pandal was also occupied on account of the Drama. He therefore requested the members to stay till next day and attend the Subjects Committee. He then requested all to take a vow to observe the national week as it was the last day of the National week.

After Vande Mataram and the usual congress slogans and jais, the meeting terminated at about 10-15 P.M. Most of the crowd had dispersed by then.

Submitted to the Asst.Superintendent of Police, Chennapatna,

Chennapatna.
19th April 1942.

K. a. Parthasarathy
Stenographer,
Bangalore D.P

[signature]
Dist. Supt. of Police,
Bangalore Dist.

D. O. letter No.S.B.287/41 dated 16-4-42 from the District Superintendent of Police, Bangalore District, to the Deputy Commissioner, Bangalore District.-

----

" I am enclosing herewith for kind information copies in duplicate of the reports of the Stenographers in respect of the speeches delivered at the Subjects' Committee and Anti-Fascist Conference on 13-4-42 at Nehru Nagar during the second day of the 5th Session of the All Mysore State Congress.

The copies of the speeches delivered in the morning by Messrs. R.R. Divakar and N.C. Thimmareddi, after the Flag Hoisting on 13-4-42 are also enclosed."

" C O P Y "

S Narayanagowda

Deputy Commissioner,
Bangalore District.

17/4

Secret

Speeches delivered by Messrs. R.R. Devakar and N.C. Thimma Reddy, after the flag hoisting cermony at Nehru Nagar on 13-4-42, during the Second day of the 5th All Mysore Congress Session.

The Congress Flag was unfurled by Mr. R.R. Devakar and the Mysore State Flag by Mr. N.C. Thimma Reddy.

Firstly Mr. R.R. Devakar spoke as follows :-

" I feel happy to be amidst you this day and take part in the proceedings. I like to say one or two words on this occasion of the flag hoisting ceremony. We do not attach so much of importance to this cermony in our Provinces. For we salute only our tricoloured Congress Flag. But in Mysore there is much importance in the Flag Hoisting Ceremony. The Mysore Flag which is to my left belongs to 72 lakhs of people of Mysore State. This Flag is the emblem of the ruling dynasty of Mysore.

Its history is very old. Since a long time this "Gandaka-Bherundha" is the emblem of the whole Karnataka. Before the Mysore Kings took this for their emblem, the Vijayanagar Kings, the Ganga Kings and other kings who ruled over the Karnataka had this as their emblem.

After the fall of those kingdoms this flag has become the emblem of the Mysore Kings. This was the Karnataka Flag and in the past it was the emblem of 1¾ crores of Karnataka people. This day it is the emblem of 75 lakhs of Mysore People. By unfurling this flag you are showing your loyalty to your kings. This is the first duty of every Mysorean. They have to show their complete loyalty to their kings. The one to my right is the Indian National Flag. This does not belong only to 72 lakhs of people. This does not belong to Karnataka Province or to any other individual Province. This national flag belong to the whole of India, and to its 40 crores of people. 75 Lakhs of people of Mysore are also included in that. No one should think that this flag belongs to any party to any community or to any province. Though it is used by the Congress People for

the present, I stand before you this day and say that this belongs to the whole of India. To have both the flags in the State is a happy peculiarity. You need not consider it as strange. By this Mysore subjects are showing their loyalty to their King and love of Independence to India. It is a happy affair to show respect to both the flags in your State. As I have already mentioned to you, you know full well the importance of this. You should not divide the Northern Karnataka from the Mysore Karnataka. We are Kannadigas and wherever we are, we belong to the same Province. We should not forget this point. Though I belong to Northern Karnataka, I love you as people of one and the same province. We belong to the same province. Many of our people have come to your province and got acquaintance with you. Our province is torn. The rulers think that we should not unite. We oppose this. The divided Karnataka parts should be united. Our people, our culture should be organised. Then only we will have our salvation. With your co-operation in this task, it is not difficult to achieve this object. Independence is not far off, but your sympathy and co-operation are needed. It is time. I do not want to disgust you. I bid leave of you"

Then Mr. N.C. Thimma Reddy spoke as follows :-

" Friends, I like to speak a few words to you. Mr. Devakar has sufficiently told you about the flag and I think that my speech on that is unnecessary. The important problem before every one is the dangerous situation created by the war. Every one feels the horrible situation in one way or the other. People are therefore anxious. Every one is confused. Till now we had entertained the idea that the Government would protect us. We believed that the resources and the richness of the Britishers were vast and that their power immeasurable. We have to pay the penalty for our belief. The British have kept us in bondage since 150 years, and brought us to this state.

We cannot do anything. Our bondage began from the day when Jayachandra became a trator to his own people and allowed the foreigners to this land. From that day we are ensalved. There seems to be no way to go out of it. Indians lost the chances which occurred often. But this slavery will not bind us for ever. Within a short time we will be free and the time is approaching. The flames of war are approaching our country. We want peace. We have forgotten war and we do not want it. But even then it will not leave us. The war has entered our country. At this time we should get ourselves organised. To clear our differences the Britishers sent Sir Stafford Cripps as ambassador. When he came the Indians had high hopes in him. Many thought that the Indian dead-lock was over. Negotations went on, but what happened in the end? Sir Stafford Cripps returned as he came. This is the end of negotations. The Britishers have no mind to give us freedom. They want to have us in bondage for ever. They are reaping the fruits of their past Sins. Though the Britishers are ruling us autocratically since 150 years they have not done us any good. Autocracy had reached its height here.

For all these they are suffering. They lost their colonies one after another in the east. There is the hand of God in all these. With out it nothing can take place. Even the Britishers are suffering for their past acts. Therefore, we believe that there is God. Today we have no power in our hands. If We had power, we would have sent every one in the Country with shirts and knickers in Areoplanes. But we cannot doso now.

Gentlemen, we are in such a critical situation. It is our duty to face it. Generally people will not attach importance to any undertaking by the Government. For people have no belief in the present Government. They heed to the Political leaders and people commanding their faith. We do not

donot want to come in the way of the A.R.P. arrangements made by the Government. We are ready to co-operate with them. I request that all people should heed to the instructions given by the Government in this connection. I do not want to detain you long for there is much work ahead. We have to organise a public protection committee and request every one to co-operate with this. I close my speech."

Then with the singing of the song "Vandemataram" the ceremony came to an end.

Translation by Mr. G.N. Sivaramiah, B.Sc.

D.S. [signature]

Secret.

The fifth session of the Mysore State Congress - "Nehru Nagar"

SUBJECTS COMMITTEE MEETING (13-4-42.)

At 11-50 a.m. the Subjects committee ~~meeting~~ members ~~xxxxxxxxx~~ resumed their deliberations. There was a gathering of about 2000.

The president, Mr.T. Subramanyam announced that there are 3 more official resolutions ~~xxxxxxxxxxxxxxx~~ that will be placed before the committee for discussion. He said that these resolutions are not in print as they drafted the same resolutions only just then. The committee members wanted to have copies of the resolutions and hence the committee agreed to meet ~~xx~~ in the afternoon at 3 p.m. THESE resolutions related to the Scorched Earth Policy in Mysore, Sir Stafford Cripps proposals and the ~~xxx~~ need for the formation of a national government or popular government.

At 3.40 p.m. the subjects committee ~~x~~ resumed their discussions. There was a gathering of about 2000.

Mr. H. Siddiah moved the resolution relating to the scorched earth policy in Mysore state and while doing so he spoke to the following effect:

In ~~xxxx~~ 1929 the government had invested about 14½ crores of rupees on industries both small scale and large-scale. Their own figures show that there was an income of 50 lakhs of rupees on their ~~xx~~ investments. By ~~xx~~ 1939 the ~~x~~ government had started some more industries ~~xx~~ and the total capital ~~xxxx~~ invested was about Rs. 20 crores. They used to get an income of 70 lakhs on the total capital invested. Of course, the industries got a fillip in this time. During 1941-42 the government had invested even more capital i.e. ~~xxxxxxxxx~~ one crore and 17 lakhs. The total investments on several industries is rather considerable. If the scorched earth policy is enforced in Mysore, it will be a considerable loss. We hear that there is already some pressure on the Mysore government. HIS policy was resorted in Russia. Conditions existing in Russia are not

in existence here.. Russia is an independent country and this policy was resorted in the interest of the people. But the sa conditions are not here. I hope you will give your support to this resolution.

Seconding the resolution, Mrs. Yashodhara Dasappa observed:

The industries will be destroyed. Who will give food for the labourers ? How can we recover our capital ? If scorched earth policy is resorted here, the rank of unemployed will swell. There will be economic distress everywhere. Merely because our government have entered into treaty rights with the Central government, that does not mean that they should copy the scorched earth policy. If they do so, it will create a great unrest in the people. It is hoped that government will act according to the wishes of the people. Mahatma Gandhi also has written an article in the "Harijan" to the effect that scorched earth policy is not necessary in India. This is the opinion of many great INdian leaders.

Amendments.

Mr. Doreswami of Kolar observed that the A.M.C.C. should not act upon rumours.

Mr. M.C. Guru suggesting his amendments observed:

The resolution says that so far as the Mysore congress is concerned this policy should not be resorted. He said that the congress represents all the 70 lakhs of the people of the state and observed that the country as a whole feels that scorched earth policy is not in Indian interests.

Suggesting another amendment to the resolution, he observed that war has already come and that Vizag and Cocanada have already been bombarded. There is no time to consult the experts or consult anybody nor the government has time to consult the people. Let us say that the government should not do so. Of course, in Kharkov the opinion of experts was taken and parts of big machines were loosened and kept in safe places. But we have no time. Hence he suggested for the deletion of portions expressing this idea.

Mr. Siddiah agreed for the suggestions.

Mr. V.S. Narayana Rao taking an objection observed to the following effect:

The resolution seems to have been drafted hastily though the spirit of the resolution may be accepted. This resolution has been framed on rumours. It is highly objectionable to frame resolution on rumours. The resolution simply says that there is rumour that the government of Mysore may adopt the policy of scorched earth and that the government are thinking deeply about it. We should not say these words and urged for the deletion of ~~a~~ portion expressing this idea. He also suggested that public opinion and expert opinion may collide and may not be one and the same. An export opinion may be to the effect that complete destruction is good. Hence he urged for the deletion of the portions expressing these ideas.

Mr. T. Subramanyam assured that the resolution has ~~a~~ not been drafted hastily and that this has been considered ~~after~~ carefully.

Visvanatha Aradhya suggested some other kannada expression for scorched earth.

M.N. Jois suggested that there should be no deletions but on the other hand there should be ~~xxxxxxx~~ additions. The British government may press Mysore government to adopt the policy of scorched earth and out of pressure the government may adopt that policy. An idea that the congress opposes such a policy even if Mysore government accepts ~~xxxxxxxxxxxxxxx~~ must be added.

M.N. Jois amendments were lost and the resolution was passed unanimously(with the suggestions of Mr. M.C. Guru).

Mr. Nijalingappa moved the resolution relating to ~~the~~ Sir Stafford Cripps proposals and ~~was~~ this was seconded by Mr. Henjerappa.

Amendments.

Mr. M.C. Guru took objection for including the good aspects of Cripps proposals and said that when the Indian national congress has discarded, we must not adopt.

Mr. Nijalingappa clarifed that there are really good aspects such as the ~~xx~~ provision of a Constituent Assembly and

movers of secession. Mr. Guru's amendment was lost.

Mr. H.N. Sitharamiah observed that complete independence was the goal of the congress and Dominion Status was a lesser objective and so he opposed the resolution.

When put to vote, the resolution was passed unanimously.

Moving the resolution dealing with the need to form a popular government, Mr. K. Chengalraya Reddi observed to the following effect:

There never was a time in our history so dangerous as the presents times. Vizag and Cocanada have been bombarded. In Madras air raid is expected at any moment. The people are panicky. Today's news says that Government of Madras have said that danger is increasing and that the people must shift to camps. Madras High Court is shifted to Coimbatore. The seat of government may also be shifted. War has come to our country. Bangalore is not far off to Madras and there are many factories engaged in war production.

How to face such dangers ? It is very essential to know what our duties are and what the duties of the people are. THE people should not be panicky both males and females and both the rich and the poor. They should not have any fears. They must meet all emergencies. Death is ordained in our very births alone.

Secondly, arrangements have to be made to grow more foodstuffs. In these times, factories may not work. We may not have enough clothing and cloth may not come from Ahmedabad. As you know we have to depend to some extent on imported rice. The model government of Mysore imports rice to the extent of one crore. We may have to starve. The Dewan has alluded to this fact in his address to the university students. There is the need for more foodstuffs. Mahatma Gandhi has been saying that we should not depend upon the mill cloth. Spinning has become a necessity otherwise we may have to go naked. More cotton must be grown and we must spin charka. We must ask what the attitude of government is. The government must pay attention

to all these. The time has come when the government and the people have to ~~xx~~ embark upon a scheme to ~~xxxxxx~~ face this danger.

At this juncture, Mr. Ramalala Thiwari said that there is no necessity for a long speech and that he might speak for a long time in the open sessions.

Proceeding, Mr. Reddy observed: If people and government have to work hand in hand, there will have to be an elected ministry. Then the people will have faith. A government of this type has become quite necessary at this time. I know that the attention of the members is already engaged as to how to keep the demand for responsible government in ~~x~~ abeyance. We ~~x~~ on our part, have given all opportunities to government so that there should not be any blame on us. So far as the problem of the demand of Resphnsible government is concerned I may tell you that we are not prepared to conduct the struggle. ~~xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx~~ Responsible government is certainly our objective but ~~xxxxxxxxxx~~ this will not be in the nature of a demand. We ~~x~~ have not kept the object in abeyance but the struggle is held in abeyance. Till the close of the war, we will not launch a sathyagraha. A popular government having the support of the people will be very good. Mr. H. Siddiah ~~xx~~ demanded it as the Government of Mysore Act 1940 provides scope for it. The government did not consider the serious situation facing the country. It is bad for the country and bad for government too. We are not prepared to launch ~~xxxxx~~ before the country a Civil Disobedience movement~~xxx~~ during war time. Look at the misfortune that has befallen to government of Madras. It may have to shift from place to place. Likewise will be the case of Mysore in war time. We should not get the reins of administration by threatening them. A change will of necessity come and things are shaping ~~xxxxx~~ themselves in this direction. But the danger has come and there is need all the more now for a popular government. There must be Civil Defence committees everywhere. They must work day and night. They must combat unnecessary fears and allay panic. Of course, the government may be doing many things but people have come to have ~~x~~ no faith in what the government does. If the leaders say one word, it will have its own effect. Anyway

we ~~xx~~ have to see that we do not come to any conflict with government. But we do not identify with them. However, we give our co-Operation.

The demand for Responsible government was kept in abeyance because launching a struggle has also to be kept in abeyance. Such an idea is not there in this resolution. There is the ~~nn~~ necessity for a popular government. The present government has lost the confidence of the people. If popular governments are there, it will be good for the country and for the people. Such ~~xx~~ governments must be established at least in view of self-sufficiency and self-protection and such a scheme must be brought into effect.

Seconding the resolution, Mr. Bhashyam observed to the following effect:

You know why the resolution has been framed. The people are afflicted with panic and fear. We are concerned how to defend the lives of people and the property of people from external aggression and internal disorder. When the ~~x~~ alert was sounded at Madras, ~~xxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx~~ we were also there. We saw people running in all directions. We have heard cities being swept away during war. There will not be electricity and there will not be water supply. Already we have heard ~~x~~ that the Madras High court has shifted to Coimbatore. People here also are panicky. Even if responsible government, is given, we will have to devote the whole time to solve these problems. Even if popular governments are given, this will have to be our first task. In Bangalore A.R.P. instructions are ~~going~~ given but there is nobody to listen to them and the people view them ~~xx~~ light-heartedly. I do not know whether the people will realise the importance even if bombs fall. The people have no belief in government. They know that the congress is sincere. They know that they are prepared to sacrifice their lives. This the people know very well. That is why popular governments are required. The people know that Messrs. Mohamed Imam, Gundappa Gowda, Ramanathan and Madhava rao will not come to their rescue in times of danger. If bombs fall, they will go to ~~Devanahalli~~ Vadigenahalli. (Applause). If Messrs. Dasappa, Siddalingiah and others are there, the people will obey them. The self-respect and lives of men have to be saved. No use will be served by appointing

an A.R.P. officer. If popular government is there, it will be alright. Responsible government would be much better. If we ask ~~to~~ the government to close the toddy shops, the government will close the temples. If the government do not care for the people, it will not be a popular government. There are men who have won the affection and love of the people and the people will implicitly obey them. We should not ~~xxxx~~ make much distinction between responsible government and popular government. ~~A~~ Responsible government will look after those things much better. But we have said that we do not press for responsible government because we are not prepared to launch sathyagraha. I know you are all prepared but considering the political situation, we are not for it. If we start sathyagraha, many of our leaders will have to go to jails and if we are not here, goondas will take the opportunity to create more trouble. One need not correlate this resolution with the resolution passed at the A.M.C.C. in Holenarasipur. Today we say that for the safety of the country, popular government is quite necessary. There is the war scare. People are already going from ~~one~~ place to place. We have to look after the safety of the people. THE government and the people must act as though they belong to one family. This is our duty.

<u>Amendments.</u>

Mr. M.C. Guru suggested for the splitting up of the resolution into two - one part dealing with Responsible government demand and the other the need for forming a popular government.

Mr. M.N. Jois suggested that ~~xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx government/xxxxxxxxxxxxxxxx~~ and the demand for responsible may be there without the ultimatum.

Mr. M.R.N. Sastri suggested that the demand for Responsible government must be there cancelling the Holenarasipur A.M.C.C. resolution. ~~and xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx~~. Further, he said that the present government may as well say that they have popular ministers among them and he ~~xxx~~ took strong objection for the use of the word "popular."

Doreswami of KOLAR observed that the A.M.C.C. resolution of Holenarasipur did not consider the need for a popular gov

It was the question of civil liberties that arose there. He cautioned the A.M.C.C. members to deliberate on this resolution as responsible men. So far as the A.R.P. matters are concerned, he said, ~~warm~~ the congress must co-operate with the existing organisation and urged the need for some congressmen to become wardens.

Mr. Sridhar observed that the ministers must be those who are elected from the legislatures and not popular ministers.

M^R. Rudrappa observed that the Holenarasipur A.M.C.C. resolution is ultra vires and has no bearing with the present one and distinction must be made between popular government and responsible government.

Mr. C.V. Dhruva suggested that there must be responsible government in place of popular government.

Mr. V.S. Narayana Rao suggested that an idea that war has already come to India must be included. He took strong objection for the/the use of words expressing that the people must remain where they are. It is impossible for the people ro remain where they are. In England and other countries, people went to Canada and Australia when air raids threatened England. He further suggested that the demand for responsible government must be included in the resolution.

Mr. K. Chengalraya Reddi ~~xx~~ agreed to the suggestion that the war has already come to India and also agreed for the suggestion that people must remain in their places unless otherwise told to do so either by the congress or any other organisation.

K. Raghavendra Rao supported the amendments of MR M.N. Jois. He took strong objection for the use of the word popular government and that the A.M.C.C. ~~meeting~~ resolution of Holenarasipur did not contain the demand for a popular government.

As it was already 7.30 p.m. in the evening, the meeting adjourned for the next day.

[signature]
Dist. Supdt. of Police,
Bangalore Dist.

[signature]
Stenographer,
Special Branch, C.I.D. Office,
Bangalore. Camp: Chennapatna.
(15-4-42.)

Secret.

Confidentia

Proceedings of the Anti-Fascist Conference held in the A.M.C.C.Pendal in Nehru Nagar at Tittamaranahalli on the morning of 13th April 1942.

After the flag hoisting was over, it was announced that the anti-fascist conference would be held in the A.M.C.C.Pendal and that entrance would be free. All those who had come to witness the flag-hoisting ceremony, nearly about 1500, assembled in the A.M.C.C.Pendal. After the singing of lavanis by Ramaswami, the proceedings commenced at about 9-30 A.M. ~~EXX~~ Except the the presidential speech, the proceedings was in Kannada.

Mr.Doreswamy of Kolar, the organiser of the conference, then explained that the object of the conference was to know what the people should do in these critical days and how they should act and introduced Mr.Narasimha Reddy of Madanapalli to the audience as the Treasuer of the All India Kisan Sabha, a great worker for the cause of the ryots and the poor and requested him to be the President of the Conference.

As the louder speaker arrangements had not yet been made? Mr.Ananda Murthy explained to the audience the origin and ~~gxx~~ growth of Fascism in Europe and its evils, traced the developments in Europe since the beginning of this war and how efforts were being made by the anti-fascist countries, England and Russia, to check the spread of Fascism throughout Europe, how the Dictators were trying their best to conquer all the countries and keep them under their control and ~~xxx~~ that it was their duty to develop this anti-facist ~~xxxxxxxx~~ tendency and organise themselves and be prepared to check the advance of Fascism to this country.

The President, Mr.Narasimha Reddy of Madanapalli, then delivered his speech in English. It was translated by Mr.M.N. Jois into Kannada.

Dear people of Mysore, I will first or I HAVE to thank you by expressing my deep respects to you all for having attended in such numbers. Then I have to request you to pardon me because

I am not able to talk in your mother tongue. But I can assure you that the next time I happen to come and if there is a chance to come, I hope I will speak in Kanarese. Your language, Kanarese, and my language telugu are nearest brothers to the mother language Sanskrit. That is why I am able to understand 60% of your deliberations here.

Now I will proceed to the subject proper and before proceeding, I ~~will~~ request you all to give a very patient hearing to me because I am afraid I am dealing with a difficult subject. Sitting here in the pendal, you all have to traverse with me or come along with me to Germany, to Italy, to Britain and America and all these foreign lands. You may ask me why we should speak of Italy, Japan and Germany which are thousands of miles away and why not we speak of Mysore. The reason is, if I want to talk to you about the eye, I must speak to you about the body. The whole world is like a body. We cannot isolate and cut off the ear and the nose and say this is this. To-day, 1942, we see the whole world united into a single body and a little force in Italy or Germany will have its repercussion in this pendal. A little act or a little scratch of a pen in the ~~XXXXX~~ British Cabinet will influence all of us here and all our economic life and I will honestly tell you that we are all governed, not by the Indian Government, not by the States Government but by the British White Government sitting there. You may all be very anxious to know what this fascism is. I am not able to find an equivalent telugu or Kannada word for fascism. In telugu we have " నిరంకుశత్వ " But that does not bring the full meaning of fascism. So we shall be content by saying it is fascism. Now fascism is nothing but the extreme limit of all human grief and human exploitation. We all sit here, thousands of people, but we are not equal, equal not in our facial features, not in our hands, legs and noses. I do not mean that; but I mean ~~that~~ the practical life, the daily life we lead. There are the big rulers, the big zamindars and the big capitalists and there is the poor worker in the K.G.F.Mines, who is not able to organise

himself. I am happy my friend Mr.K.Chengalroya Reddi says that they have organised themselves. Really that is a strength for the people: But their organisation is to work a very great and difficult way. The poor people are still poor to-day in 1948. I myself visited the K.G.F.mines and there I saw the present state of the homes of the K.G.F.workers. These are not the only workers. There are millions and millions of workers outside in India. In India there are about 30 crores of peasants living in utter desparation and poverty. India is not the only exception. The whole world contains poor people; These poor people on the one side and the rich people, the people who have got power, the people who have got influence, the people who have got money in their hands, on the other. These communal differences like the Brahmin and non-brahmin, the reddi and vokkaliga and the symbols are mere sham distinctions. In the same community to which I belong, the poor will not be welcomed by the rich man. The rich man will not marry my poor-man's daughter. The rich man will not even condescend to sit by my side and eat food with me. I have seen rich men who do not touch their own community people where there is no real untouchability. Now I ask where is you communal feeling, where is your community? Do you really love your community to say from platforms to get you vote. I will give you the other side of the picture. That is to say, now, the harijans are considered to be untouchables by all of us. But if a harijan rich man, a zamindar or harijan doctor were to come, we go and fall prostrate before his feet. But if a harijan poor man or worker, sincere and good, honest in his motives were to come, we will say, please by aside. The Governors and Governor Generals in India according to our traditional Hinduism are almost harijans (applause), untouchables. In the Tirupathi Devasthanam which you know, even I am not allowed inside the inner temple ([illegible]) but the Governor of Madras, Lord Erskine, can go with his boots and the tragedy is, even the God welcomes him. This is the condition in India. This is the real communal feeling, the real difference between the people, the poor on the one side and

and the rich on the other, the haves on the one side and the have-nots on the other. I think you understand the significance of my statement.

Now these rich people, these zamindars, these big capitalists who have great industries in their hands, about millions of rupees in their hands, all these people may belong to different communities, even untouchables, but they will belong to one community. On the other side, the poor people, depressed in their own life, not even having 2 meals a day, a little house to live, a paltry cloth to cover their naked body, they are all one. Now in this society, whether it be in the Indian Society, the British society or in any society, except I shall say with confidence the Russian society, there is this difference. This difference between the two develops into the Government of the rich. I will give you a very simple illustration. That is to say, I am here a very rich man and you are all here, 10 poor people. You have to work all day and night and give me all your produce and I will give you that amount of food which can keep your lives and which can enable you to produce your sons. Because, if I give you less, you will not be able to produce, you may not be able to bring about children who in future will serve me. Now, you know in Nazi Germany, hundreds and thousands of rupees are paid to the women who can produce 20 children, because they want people to face the guns, play their wars and play their slaves. But all the ten of you are not animals, all the ten of you are human beings. You have intellect and you can also think. You will gradually think of your own position and will ask why should we work like this and why should that man eat all we produce. When that question arises there is a danger for the rich man's position. Therefore, I must prevent you from knowing this and therefore I SHALL do two things. One way is I won't give you education at all. And you know in ignorance there is cowardice. The second thing I will do is I WILL make you simple human beings as you came from your mother's

mother's womb. I will take all your guns; I will take your cannons and I will take even your spirits. All your guns will be taken and placed by me against your hearts. If you ask me- I say, what is this, I am working and you are eating, I will shoot you down. And then, before shooting, I have got my law. I am a lawyer myself and I have passed law and my friends who have been saved by the Government from law, they know that law is the most dangerous thing for the people. I really congratulate the Mysore Government for having taken the sannads of our Working Committee Members (cheers) because no national worker including Gandhiji and Nehru and others can practice and at the same time do public work. The whole of this law, I tell you, which can be compiled into a big heap is all for the rich, because 75 percent of the law is on property. Therefore that law will protect only those who have property. Even the I.P.C. and the Cr.P.C. do not protect the people. But as we have seen here, it is against the people. Princes and Rajas think that this law, this heap of law, is not sufficient to guard them and perhaps take refuge in the Defence of India Act. Therefore, these main departments of Government, the law, the army and the police are against the people. And then if you take their education, the principles of educational schemes, you will see that what they give will train you into pure and undiluted slaves. And if you or myself, if some of use try to give the real education, say in summer schools or other classes or in lectures or print little books, the lectures will be banned, the meetings will be dispersed and the books will be thrown into the Bay of Bengal. That has been our experience in Andhra Desha because our summer schools, of which I HAPPEN to be the principal last year are banned now.

I explain to you all this at full length because fascism is a difficult thing to understand. Now I think you can understand, the people on the one side and the rich people on the other, the rich people having the Government in their hands, the army, the Police and other things. When the rulers think that we are still in the infant

stage, that we are not rebellious and that we are not dangerous people, they will say, we have given some democracy and you be in the Assembly. But your people, the people of the poor, the representatives of the poor cannot go in numbers. There could only be one or two, because their election programme, their election scheme is like that. That is called democracy in the same term. They will say that you have got the right, your own parties in the Assembly and you have democracy. But if they, the rajas think that we are rebellious, that we will ask them why they are doing this, they will kick off this democracy and take to fascism. You will have no Assembly parties, you can have no congress, even organisations and meetings and you will have only one party, the Government. Follow the party, follow the Nazi party in Germany or you are no where. Now this is fascism and I have explained to you enough. Once we understand this, other things are very easy and I can pass off quickly. I tell you, the whole world is one unit. It is intertwined by the economic bonds. If Japan wins over Burma, or if the Spanish Government is defeated, we have the blow for our democracy and for our movements. Therefore, this fundamental contradiction between the poor and the rich is the main cause of all wars. Germany wants to exploit the poor people of the world. Britain also wants to exploit the poor people of the world and there is conflict. Germany wants to dominate India through Japan and Britain wants to dominate India through Indian Government and we are here like innocent deers crushed between two tigers. I tell you both are tigers, British Imperialism and Japan Fascism (Cheers). The difference is only between B.A.Jr. and B.A.Sr. Imperialism will one day develop into Fascism and as a matter of fact had developed in the beginning of war into Fascism.

Now we see we are all against Fascism anywhere in the country and anywhere in the world. You will be all thinking of to-day's war. It has come to our shores. Malaya has been defeated, Singapore fell and EXXXXXXX Burma is also being gradually over-run.

Some of us who have illusioned ourselves that British Imperialisam will protect us now have our lessons. I feel very sorry to tell you that my own Andhra areas, Vizagapatma and Coconada have been mercilessly bombed. But that bombing is not only on the people of these two cities but on the people of whole India. We must think serious of the Japanese Bombing, because Japan is not alone, Japan, Germany Italy and other occupied countries are all marching in unison. They want to control the world, they want to dominate the whole people and make them simply machines. In the occupied countries of Germany i.e., Bulgaria and others, some millions of people,-I think it is 3 million people have been transported to work in War factories. The people in the conquered areas of Russia are working for 18 hours a day. Hitler is saying, will you work for 18 hours or will you face the bullet. And in France, more important people, like editors of Newspapers and responsible people and leaders of the people have all been shot. Their crime was simply that they were really patriotic. If it must happen, which I never wish in my life, Japan conquers India, the same thing will befall us. But do not make me as a terror-monger. Courageous people must know what exactly is the position. And now if really the fascists win, if Germany wins Europe and Japan wins in the East, if Russia and China are defeated, as Jawaharlal has said, the whole world will be doomed. But that is not all the picture. There is the other side resisting these fascist forces. The people of Russia are working out a plan in which there will be no difference between the poor and rich and will be equal in the natural, artificial things. The Red army is fighting aganst Germany and Japan. You may say that Russia is simply defending its country. But in defending Russia, it is defending the whole people of the world. I cannot say that you, Mysore State Congress, is simply fighting against the Mysore Mysore Rajah. The Mysore congress is not only against the Mysore autocratic Government, but against autocratic government in all the state and the autocratic government in INdia and also British Imperialism. We will fight the British Imperialism to the end but we will work with the British people. We will fight the managers in

K.G.F. but will work with the K.G.F. workers. Just because the K.G.F. workers are working in the Gold Mines, they are not the management and they are not in the control of the power.

Now I come to the main point. That is to say, against the Fascist forces, the Russian people, the Chinese and the red army and the people of every country, Britain, America are all resisting as we are resisting here. We should not forget this War because it xxxxxxxxxx is coming over us like a big torrent when we are working our own little problems. IF you do not check that evil force, all our plans will be cleanly washed like the sea-waves wash the child's play. If Japan controls the Indian Army, the Indian people and Indian resources which are very great and if this country goes into the hands of JApan we will have a wretched time.

Now, we in India, 40 crores of people must realise this danger that is coming and we all must unitedly resist as Pandit Jawaharlal has said, "whether British imperialism gives Independence or not, we will fight Japan". If we do not resist, what is the use of all our work these 100 years and it will be simply destroyed by thunders. The XXXX All Indian Kisan Sabha which we have built, the big State Congress organisations which you have built and the Trade Unions and even the Big Indian National Congress will be crushed. So I earnestly request you all to turn to that problem from our immediate problems. It will be the greatest mishap to poor people, to the peasants and workers and the students and the youth. Now about 60 per cent of the peasants in India do not have lands at all. About the workers, I need not tell you. They have their hands, their legs and brainsxxxx to work and eat. XXXX If they are now consuming something like one pound of food every day, they will to-morrow consume only half a pound. But when I Tell you this, that we shall all resist Japan, we shall all resist fascism, do not be mistaken that I am pleading for British Imperialism which xx is also the main enemy. As long as the British Government has the imperialistic colour, we shall fight against it as against JApan. I tell you with the greatest amount of

optimism that British Empire is fast fading away and but the British complex is still persisting. Do not take me as a prophet, but I am simple student of the international situation and I tell you that the future of India will be like this. India must be under Japan if that mishap befalls us or Indian will be all independent. There is no more question of British Imperialism dominating us. So I request you to ignore British Imperialism and consider and respect the British people. The British people, the Indian people and all the people of the world, will stand together against these injustice and inhumanity. If we all win, Indian will have full freedom.

So now, I XXXX will come to India and Indian problems. We are all brave people and have the greatest history behind us and to-morrow all of us who are taking here will take the cannon or ride the plane. Pandit Jawaharlal will be our commander. Even Azad has promised us to arm himself and even the Indian National Congress says, we will defend our country, give us responsibility, but please act as friends and give us help. But I regret to say that the proposals of Sir Staffor Cripps have miserably failed. I must with great indignation say that the British cabinet is still not playing the anti-fascist role. It perhaps very fondly and very foolishly still dreams of a British empire. I tell them once again from this platform, I tell the British cabinet, please - realise the situation. If you do not take India as an equal partner, if you do not give the national government here, if you do not mobilise the whole of India, not only will India be in danger but your fond British Isles. Indi is the centre to day, even America and Australia and even President Roosevelt has stated that India is the centre, if India is over-run by XXXXXXXXX Japan, all your war Councils and Pacific councils become a Nil.

I now come to my last point. I request the Indian people, peasants, workers and students to realise the situation, study the situation and distribute that knowledge. And then, I tell all the Primier political organisations and other organisations of the country, I request them to think well over the situation and not

to be dejected by the failure of these Cripps proposals. When my house is burning, I will not wait for the other man to quench the fire. I will myself get water and volunteers and see it is all right. If we do all these, if we all mobilise ourselves into an strong army, Indian people's army and we resist Japan, I tell you we have a very good future. We can develop as so many military people and into millions and millions of Gorilla forces as Dr.Moonje has himself said. Therefore do not be afraid that we cannot have an army. We can have an army. Therefore if we resist Japan and defeat Japan and we will have no British imperialism here, the Governors and even Governor Generals will be asked to quit and then all these innumerable rajahs, all those 6 hundred, we request them to become ordinary people. But they will know that behind the request, there is the strength of the people and will accept that request. We will then have a free India in a free world. Then all of us will ask ourselves, what is the form of Government we will have and honestly and sincerely try to have the government where there is no artificial distinction between man and man. My women friends need not be angry because I did not mention them. Man will be equal to women. Poverty will go away from this land and so much of death and destruction. I tell you about 7thousand people are dying everyday, that is the statistics given by government. Even in the so-called most industrially developed Mysore, there are people dying out of hunger. This is the dirty phenomenon which we are witnessing. Therefore, I appeal to you all, young and old, man and woman and everybody, to see honestly and sincerely in their own hearts if they can tolerate this picture. This must go and that is we must have 3 times food and clothes and every man must have liberty, education and freedom. Just to fight towards this is the purpose of this conference. If we resit the fascists with determination, we have got the future and we will certainly get our man here. I have taken much time, friends, but it is not my misthke but the mistake of the subject and the necessity for translation. I request the Reception Committee to excuse me for having taken little of their time and I am really happy for giving me this opportunity. I also

express my thanks to my comrades, Doreswamy and other xxxxx who were really responsible for this conference, because this conference is a leading conference and we have given the first lead to the country. I request you all once again to carefully think all these things calmly and dispassionately and without prejudice and to distribute whatever honest opinion you will get to the xx masses.

At this xxxxx stage most of the gathering got up and amidst great confusion and noise, the following resolutions were read and taken as passed.

1. That the present war was due to two principles and against fascist and anti-fascist nations and that all should join together in fighting against the spread of this fascism. (moved by Doreswamy and seconded by Krishnadev)

2. That in this grave situation, no steps have been taken to prevent the advance of fascism to this country and this conference requests all the people of India and the political organisations to join together and fight the advance of fascism. (moved by Ramchandra Setty and seconded by Anandamurthy).

3. That this conference urges the Government to release all those who have been put into prison on account of anti-fascist movement and congratulates them. (Moved by Dhruva and seconded by another).

This conference appreciates the spirit of the people of China and Russia and congratulates them for the brave fight they have been carrying on against Fascism. (Moved by Krishna Dev and seconded by another).

In conclusion, Mr. Doresway thanked all those concerned for making the function a success. After "Namo Bharata Mata" by Ganga Reddy, the conference terminated, at about 11-45 A.M.

Submitted to the Asst. Superintendent of Police, Chennapatna.

Chennapatna.
15th April 1942.

K. A. Parthasarathy
Stenographer,
Bangalore D.P.O.

[signature]
Dist. Supt. of Police,
Bangalore D.

Letter No. S.B.287/41 dated 15th April 1942 from the District Superintendent of Ploce, Bangalore, to the Deputy Commissioner, Bangalore District.

" In continuation of my report No.S.B.287/41 dated the 14th instant, in respect of the activities of the Mysore State Congress at Tittamaranahalli on the 13th instant, I have the honor to further report that the convention continued on the 14th as well. After the usual Flag hoisting ceremony in the morning, when both the Mysore and the Congress Flags were simultaneously hoisted and speeches were made by Srimathis Kamalamma and YesodharaDasappa. The Subjects' Committee met at 9-45 A.M. under the Presidentship of Mt. T. Subramanya. Discussions of various resolutions took place and it was decided to hold the next Session of the Congress in Tumkur District. This meeting came to a close at 2-30 p.m. About 500 people including 75 women attended.

The open Session met 4 p.m. when Mr. T. Subramanya, Presi-~~dent-elect~~ dent-elect presiding. Resolutions were moved and adopted. They related to the establishment of popular Government in the State co-operation with A.R.P. measures, disciplinary action to be taken against Congressment acting prejudicial to Congress interes. The President then delivered his concluding address in which he outlined what would be the current year's Congress Programme The Session terminated at 6-15 P.M. with the singing of 'Vande-mataram' by Srimathi Sunandamma. About 250 persons including fifty women attended the Sessions. Though admission was free, the public interest was waning away.

Next, the Volunteer's Conference was held at 6-45 p.m., when Mr. K. N. Jois presided. Speeches were made commending the good work done by the volunteers. A resolution was passed advocating the formation of an All Mysore Congress Volunteer Corps. A Committee was formed for the purpose with Mr. M.N. Jois as President and Mr. Doraswami as Convenor. The Volunteer's Conference came to a close at 8-30 p.m.

Then the distribution of prizes took place and certifi-

cates

Secret.

S.B. Report of Chennapatna North Range Station for 14-4-1942.

Submitted.

Beg to report that as usual to-day's proceedings at Nehru Nagar commenced at 7.30 A.M. with the hoisting of flags. Amidst a gathering of about 150 persons both the Mysore and Congress Flags were unfurled simultaneously by Srimathi Kamalamma Visweswaragowda of Nanjangud and Srimathi Yeshoda Venkatappa respectively.

Srimathi Kamalamma then delivered a short speech appreciating the conduct and behaviour of the volunteers during the Karachi Session of the Indian National Congress which she visited and urged the necessity for communal unity.

Srimathi Yeshodhara Dasappa then delivered a short speech in which she referred to the war, the pitiable condition of the Eastern States, the loss of Malaya, Singapore and Rangoon, and exhorted the women to stand by the men in all their trials and hardships.

After "Vandemataram" was sung by the volunteers the ceremony came to a close.

The Subjects' Committee met at 9.45 A.M., under Presidentship of Mr. T. Subrahamanyam. Some Lavanies were sung. Discussion of the resolution regarding the need for Popular Government and co-operation with A.R.P. measures was resumed.

Mr. M.V. Rama Rao brought an amendment 1) for the substitution of the words "Government consisting of elected Ministers enjoying the confidence of the Legislature" in place of "Government consisting of ministers representing and enjoying the confidence of the people" in the resolution; 2) and for the deletion of the words ([illegible]
[illegible]
[illegible])

3) and for the deletion of ([illegible])

The President made it explicit to the house that the Working Committee was not prepared to go behind the Holenarasipur Resolution and that the resolution should be passed or rejected in toto.

There was some discussion regarding the amendment suggested and Mr. V.S. Narayana Rao spoke against the amendment and in favour of the original resolution. But the mover Mr. K.Changalaraya Reddy [accepted] the amendment proposed by Mr. Rama Rao.

Mr. H.R.H. Sastry then brought an amendment that the resolution should contain a demand for the immediate establishment of Responsible Government and for the cancellation of the Holenarasipur Resolution on the subject. The amendment was put to vote and carried.

After consultations with the Working Committee the President expressed that he could not take up the responsibility for carrying out the resolution as amended in case it was passed, as it was against their policy, that he will have to resign in case the resolution was passed and that the Working Committee would also be placed in a similar position.

The amended Resolution was placed before the house for discussion. Messrs. H.H. Jois, Kapinigowda, V. Venkatappa, H.C. Thimmareddi and others spoke against the amended resolution and Messrs. D.K. Nagabhushan, Subhan, Visweswaragowda, K. Raghavendra Rao and others spoke in favour of the resolution.

The President then addressed the house and stated that the time was not suitable for the demand for the immediate establishment of Responsible Government and that in this critical situation caused by the war they should not embarass the Government.

The Resolution was then put to vote and lost.

The originalXXXX resolution as amended by Mr. Rama Rao was again moved by Mr. Rama Rao as a fresh non-official resolution. After some discussion it was put to vote and was unanimously carried.

Note: A copy of the resolution is enclosed.

It was then decided that the next Session of the Congress should be held in Tumkur District.

The President then announced that the following had elected members of the Working Committee from the districts noted against their names.

T. Siddalingiah.	Bangalore District.
XXXX Henjarappa.	Tumkur District.
S. Nijalingappa.	Chitaldrug District.
K.R. Madhava Rao.	Shimoga District.
Hutchegowda.	XX Kadoor District.
Borannagowda.	Hassan District.
Bandigowda.	Mandya District.
S. Ranga Ramiah.	Mysore District.
K.T. Bhashyam.	Bangalore City.
Yeshadaramma Dasappa	Mysore City.
N.C. Thimmareddi.	Kolar District.

The President stated that he would announce the names of the nominated members by about a week.

Consideration of the non-official Resolutions was then taken up. Out of the 63 non-official resolutions proposed, only resolution No.57 by T.S. Subbanna regarding the disciplinary action to be taken by the Congress Parliamentary board against Congress Members of local bodies who were acting against Congress PolicyX was moved by Hussain Sheriff, seconded by

by Ramaswamy and was duly passed.

Copy of the printed pamplet containing the non-official resolutions is enclosed.

In conclusion the President advised the audience to become members of the All Mysore Spinners' Association and to subscribe for the "States' People" edited by Mr. Pattabhi Sitharamiah and the meeting came to a close at 2.30 P.M.

About 500 persons including about 75 women attended the meeting and admission was free.

The Open Session Commenced at about 4 P.M., under the Presidentship of Mr. T. Subrahmanyam.

Mr. K. Changalaraya Reddy moved the resolution regarding the need for Popular Government and co-operation regarding A.R.P. measures as amended and passed in the Subjects' Committee. Mr. M.V. Rama Rao seconded the resolution and the same was unanimously passed.

The President then moved the resolution regarding the disciplinary action to be taken against Congress men of local bodies who were acting against the Congress Policy. The resolution was passed unanimously.

The President then delivered his concluding speech in which he chalked out a programme for congressmen for the current year. He stressed the need for constructive work, village and Harijan uplift and encouragement to Khadi. He also pleaded for the cancellation of the orders issued by the Government under the Defence of India Act under which no person could keep more than 10 pallas of rice and suggested that all Civil Courts should be closed during the duration of the war.

The Session came to a close at 6.15 P.M. with the singing of "Vandemataram" by Srimathi Sunandamma. About 250 persons

including about 50 women attended the meeting, admission was free

The Volunteers' Conference commenced x in theA.M.C.C. Pendal at about 6.45 P.M. under the Presidentship of Mr. M.N. Jois.

Messrs. H. Ramaswamy and R.V. Bhadranna and Srimathi ----ndamma and Yeshodramma Dasappa made speeches.

Yeshodharamma Dasappa said a high tribute to discipline and high standard of xx efficiency of the volunteers, and their excellent behaviour towards every body in general x and women in particular.

She stated that she had heardx xxxx some complaints that the arrangements for food during the Session were not satisfactory and that the women had determined to take over the responsibility for food arrangements from the next Session onwards. In conclusion she hoped to see the day when with its high level of nobility and xxxx sanctity the Congress would attract all its opponents into its fold.

The speech was marked with frequent applauses and clapping of hands by the audience.

Mr.M.N Jois in the course of his Presidential speech hoped that the next Session of the Congress would be in a free India and suggested the formation of a permanent volunteer corps for service at all times and not only during the congress sessions.

Mr. Sarvagnamurthy - one of the volunteers then moved a resolution for the formation of an "All Mysore Congress Volunteer Corps" a permanent institution. The resolution was seconded by Narasimhamurthy of Bangalore and was unanimously passed. A Committee of the following was also formed for the

formation of the volunteer corps aforesaid.

Mr. M.N. Jois - President.
Mr. Doraswamy - Convenor.
Vasudevamurthy.
Ganga Reddi.
Raghavendra Rao.
Bhimakumar.
R.V. Bhadranna.
N. Ramakrishniah.
Sarvagnamurthy.
Srimathi Sunandamma.

With some short speeches delivered by Gangareddi, Vishakanta Rao and others the Conference came to a close at about 8.30 P.M.

After this the distribution of prizes took place at the same place. The President Mr. T. Subramanyam distributed the prizes.

The following are some of those that were awarded certificates for their exhibits in the Exhibition :-

1. The Mysore Ryot Samithi.
2. The Thagadoor Vardha Samaj.
3. Chennapatna Co-operative Society.
4. Industrial School, Chennapatna.
5. Agricultural School, Chennapatna.
6. Badanaval Centre.
7. Vaidya Bhooshan P.S. Narayana Rao, Kolar.
8. Radio Soap Institute, Bangalore.
9. Venkataramanappa, Comb Factory, Chennapatna.
10. Bangalore Chemical Jewellery Works.
11. Bengal Bulbs, Co.
12. I.A.E.C., Ltd.
13. T.S. Rudrappa, Bangles Factory.
14. Sharada Samaj, Bangalore.
15. Harijan Seva Sangha, Chennapatna.
16. Sesha Jois, Chennapatna.

Volunteer Captains (1) K. Ramaswamy, (2) Srimathi Sunandamma, (3) K.N. Murthy, (4) Ganga Reddi (5) Sarvagnamurthy (6) Bhimakumar (7) Ramakrishna and (8) P. Ramaswamy and Lavani songsters (1) Neelakantappa (2) Vishakanta Rao and (3) Ramaswamy were presented with silver medals.

Certificates were awarded to all the volunteers and were handed over to Mr. Bhadranna, the G.O.C., for distribution.

XXXX

With the President's concluding remarks the deliberations of the 5th Session of the Mysore State Congress came to a close at about 9.30 P.M.

Note: The verbatim reports of the speeches recorded by the Stenographers will follow

Loud Speaker arrangements had been made for all the meetings of the day as usual.

Nehru Nagar was almost empty tonight. Most of the stalls in the exhibition are empty. A number of congress leaders including Messrs. K.T. Bhashyam, D.S. Mallappa, Kenjarappa, T. Ramachar, K. Hanumanthiah, Umabai Kundapoor and a majority of the Congressmen who attended the session have left.

Mr. V. Venkatappa has arranged for a dinner for all Congressmen this night at his own cost.

It is learnt that the following have been elected members to the Bangalore District Congress Committee.

1. Y. Veerabhadrappa.
2. G. Muniyappa Reddy.
3. M. Varadaraja Setty.
4. S. Siddappa.
5. K. Subba Rao.
6. V. Venkatappa.
7. D. Venkatachalapathi Setti.
8. Ramaswamy Reddi.
9. Channabyregowda.
10. H. Muguvalappa.
11. T. Narayanagowda.
12. K. Hanumanthiah.
13. H.R. Guruvareddy.
14. T. Siddalingiah.
15. T. Hadiahgowda.

Submitted
K. Basavarappa
Police Inspector
Chennapatna
15.4.42

[signature]
Sub Inspector of Police,
Chennapatna North Station.
15/4/42.

[signature]
Dist. Supt of Police
Bangalore Dist.

Speeches delivered at the Women's Conference held on 13-4-42 at XXXXX Nehru Nagar at 12.30 P.M., during the course of the 5th All Mysore State Congress Session.

About 30 to 40 delegates and about 200 visitors attended the Conference. At the beginning Srimathi Sunandamma spoke as follows :-

"President, delegates and sisters. I feel it necessary to speak one or two words as the Secretary of this Conference. I like to add that we are in a momentous period in the History. Every one should have this in mind. I stand before you to do what little I X should do as the Secretary of this Women's Conference. I need not X tell you that my part is difficult. Even then I have come here X to discharge my part of the work and I feel this as my duty. The women of Mysore are having this women's Conference for the third time. I thank you X for having attended this Conference and I welcome you X all to this conference.

History tells you that India has given birth to heroic mothers and heroic daughters. We have to take stock of the situation at present. Our women are in great difficulties. They cannot evince more enthusiasm in their work. XXXXX They have been denied of X their Status, which they should have as their birth right. I am not exaggerating matters. Many have been deprived of XXXXXX their status, on the plea of physical strength, religion and customs. XXX No one should forget that if a country were to prosper, if a community were to prosper, if a race were to prosper, the women's social and moral co-operation are necessary. Women should be educated and they should come forward as examples to other un-educated sisters. Many of my sisters have no opportunity of this kind. In the reorganisation of the society these differences should go. The present system should be changed. We are fighting for the good and for the upliftment of our country. XXXXXXXXXX Every one should X understand this. Women's Conferences should be held more frequently. There should be more number of Women's Instit

Women have a responsible post in the Indian struggle for independence. They should get themselves qualified for this. During the political struggle in Mysore, by the Mysore State Congress, we have to bear our share of responsibility. We have to improve our economic and social status. We have to make propaganda for the upliftment of women. We have also to make a propaganda regarding the use of Khadi. Respectable women of Mysore have entered Representative Assembly and Legislative Council and have done some great things. This is a matter of X pride. The Govt. should not XXX forget that Mysore women have played XXXXX their part for the progress of Mysore. This is a period of great war. At this moment we have to use all our forces and meet this satanic power. We have to take necessary action. The example of Madam-Chiang-kai-Sheik has stirred us. Every woman should follow her example. This conference prays that the souls of those who have sacrificed their lives in this war may rest in peace.

Srimathi Umabai Kundapur is before us in this Conference and also Mrs. M.N. Jois. I request on your behalf Srimathi XXX Umabai Kundapur to open this Conference."

Then Srimathi Umabai Kundapur read hisXXXXXXXXXXXXX opening speech. Copy of the speech is enclosed for kind perusal.

After reading her speech she spoke as follows :-

" Sisters, I X have read to you my opening speech. wish to speak a few words to my sisters assembled here. I hope that today's XXXXXX President will allow me to speak a few words to you.

Prior to this you heard a lavani sung in praise of Kithur Channamma, X Jhansi Laxmibai and Rani Chand Beebi, for their patriotism and their self sacrifice. We have to remember them during this day's meeting. They have sacrificed their lives for the country and made their fame in this world. We are satisfied in reading or hearing their History or seeing cinemas and

dramas about them. I feel that we are not giving them their due respect. Every one of us should remember the heroic deeds done by them and how they became fax famous. We have to do great things and be an example to our future generation. It is our sacred duty. Now a days it is a common among people to say "Woman should not come forward in politics, there is man for everything." Others think 'XXXX why are we born in this world at all, it is better to die soon". But I view like this. It is a good thing that we are born in this time. It is our good fortune to haxhx have taken birth and to live in these times. We cannot get such times in future, nor had we in the past. We cannot see even such times. Happy times are spent away gladly, it is not a great thing. It is XXXX the duty of great men to undergo difficulties in these bad times. We should help people who are in distress. We cannot keep quite. We have to come forward and do our duty. I wondered at the report of Srimathi Yeshodamma Venkatappa, the President of Reception Committee read by Srimathi Yeshodharamma Dasappa, wherein it is stated that 'Ihave not education even then Srimathi Sunandamma, the Secretary has made me to take this great responsibility. I was pressed to become the president of the Reception Committee because my husband Mr. V. Venkatappa is the President of the Reception Committee of the 5th All Mysore State Congress Session and I had to comply with the request.' I like to draw your attention to these words. Ihave attended many a Congress Session. Generally the wife of the President of the Reception Committee, XXXXXXXXXXXXX will be the president of the Reception Committee of the Women's Conference. During the Congress Session held at Assam and during the Cawnpore Session in 1925, it happened like this. Then Dr. Murarilal was the President of the Committee. But his wife was sitting at home worshipping. I had been to their house. Phurdha system prevails to a great extent in North India. Women will not see men. They will not see even their husbands during day time. In 1934 I had been to Behar with Dr. Hardikar during

the Behar earth-quakes. He had permitted me to accompany him. I and my Volunteers had an opportunity of serving them. It is a bad custom that Phurdha prevails in North India. I think only sinners would take birth as women in North India. They fear for us. They said 'We cannot protect ourselves such being the case, we cannot protect you. You go away'. They pressed us like this for 10 days. Even Dr. Rajendra Pershad said so. He wanted to send us away. But we said we have come here to serve, and we will serve you and we cannot go. We did not shirk our responsibility. We said that we would not be irresponsible and that we were prepared to stay and serve them even if it were more than 4 months. In North India matters are like this. Here we are lucky people. We can speak freely with men. We can move with them. There are many chances for women to serve our count-- The women there have not so much of chances in the political f as we have here. Probably Mrs. Yeshodhamma said that she had no education in the sense that she had no college education. The result of College education is to imitate Western manners and customs. Without College Education many women have done many things in political circles. This is evident from to-day's Women's Conference. Therefore, it is a good thing that Srimathi Yeshodhamma had no college education. If she had such an opportunity, I think she would not have served the country as she is doing now. It is enough to utilise the education we have now. We have to train people who have not even this education. We have to use this education in our own ways and field. You have great facilities in your province which we do not find in North-Karnataka. I learn that the Govt. are giving free education upto a certain standard. Even then illiterates are many. Therefore, educated people instead of speaking should stand for the removal of illiteracy. Secondly I speak of village industries. You get grants from the Government for the improvement of village industry. You have many opportunities. Such being the case you should spin. When

When you have time, work for the village industry and then only you will be helped in this critical times. We may have bad days in future. We may not have food to eat and clothes to wear. Then how are we to save ourselves? Men may not find their daily necessities. We have to be on our guad from now. The Government have organised a Civic Guard movement on the same lines. We should also organise a Peace Brigade. We have to train them to work boldly at the time of need. They may be helpful during such meetings or assemblies. The peace brigade may be useful in many a way. Therefore, I request you that such an organisation should be formed immediately. We are asking for the independence of India. There is vast difference between the literacy in Turkey, Russia, France, Japan and other places, and India. We have to think of this. In Germany there are 3 or 4 illiterates in every 100, but in India there are 30 to 40 in every 100. In Japan we do not find even one uneducated; every one is educated. We have to follow many good examples of Japan except her thirst to rule over others. We will be fit to save ourselves when we follow their good examples. When the Govt. also co-operate in this literacy campaign we can achieve much in that field.

Another word, the period from 6th of this month to the 13th is very important to us. For it is the National Week. Dr. Hardikar is now engaged in Hubli in the organisation of Peace Brigade. I too should go there. When Srimathi Sunandamma wrote to me that I should go over here, I replied that it was not possible for me to do so. But she wrote 'your presence is necessary'. I did not want to lose this opportunity of seeing my sisters at Mysore, even though I had not the time. Dr. Hardikar also consented to this. The National Week ends this day, on the 13th. We are observing this National Week since the 13th April 1919. The Government murdered hundreds of men in North India, and we are observing this National Week in rememberence of that day. Then our people were killed. We feel sorry for that. From that day

day we had an awakening. Since then we are fighting constantly for our independence in the leadership of Mahatma Ghandi. I think even in Mysore we have enough of National awakening. We have to keep up this awakening. People should be taught. It is necessary to push forward without fear and do our work. I will have to thank you for having invited me to this Conference and for having showed me great respect. I know that difficulties in Natives States are more than that in British India for any work. But by this the people of the States should not be dejected. They have to push forward and enlarge their field of work and over-come the difficulties to reach their goal. You are capable of doing things. I cannot say more. There is no time. I thank you for your reception and I request to allow me to sit."

Then Srimathi Subbamma Jois, the President of the Women Conference read her Presidential speech. (Copy sent in advance)

Then the following resolutions were brought before the meeting for adoption :-

(1) This meeting regrets for the deaths of Sri Rabhindhranath Tagore, the world poet and a lover of peace and conveys its condolences to his people.

(2) This meeting regrets the death of Sri Jamnalal Bajaj, the Treasurer of the Indian National Congress and conveys its condolences to his people.

(3) This meeting expresses its great sorrow for the death of Sri S. Srinivasa Iyengar, the ex-president of the Indian National Congress, who had independence as his goal and who was a great orator and conveys its condolences to his people.

(4) This meeting regrets for the deaths of Sri Krishnamurthy, Sri, Srinivasiah and Sri Dekshit, who worked for the country through the Mysore Congress. It wishes to convey its deep sorrow to their people.

(5) The meeting congratulates its many friends who have forsaken their homes in the struggle for independence and who have undergone many difficulties and have complete faith in the leadership of Mahatma Ghandi.

All these resolutions were unanimously passed.

Srimathi Thayamma Veerannagowda moved the following

resolution before the meeting :-

"In expressing faith in the leadership of Mahatma Ghandi this conference has in mind the unity of the country the upliftment of the villages, the improvement of the village industries, and other constructive Programmes. This conference feels that a lady Volunteers Corps should be formed to face the situation during the times of lawlessness and to check the rowdies.

This resolution was duly seconded by Yeshodharamma Dasappa and was unanimously passed.

In conclusion Srimathi Sunandamma spoke as follows :-

"The proceedings of this Conference comes to an end :

Firstly, I have to thank the members of the reception committee. Our thanks are due to the reception committee of the 5th All Mysore Congress Session, for having facilitated us to hold the conference by placing at our disposal the pandal of the A.M.C.C.

Secondly, our thanks are due to Srimathi Yeshodha Venkatap[illegible] for her having worked as the President of the reception committee of this Women's Conference and Srimathi Subbamma Jois for having consented to be the president of this Women's Conference.

Thirdly, I thank Srimathi Umabai Kundapur on behalf of this conference and on behalf of you all for having come here to open this confdrence and fulfilling our invitation in spite of h[illegible] heavy work.

Fourthly: I thank our lady volunteers for their peaceful conduct and discipline, in spite of lack of sufficient trai[illegible]

Lastly, I thank on your behalf all those people who delighted us with their speeches for the peaceful closure of the conference. With this the Conference comes to an end. The lady volunteers will sing the National Anthem."

Then the lady volunteers sand the "Vande Matharam" and the Conference came to an end at 2.45 P.M.

Translation by Mr. G.N. Shivaramiah, B.Sc.

Dist. S. of Police
... Dist.

3544
CB

No: CC 172/41-42

Memo.

Forwarded with compliments to the Chief Secretary to Government, for favour of perusal.

S. Narayanaswami

28-4-1942.

Deputy Commissioner,
Bangalore District.

23. APR. 1942
GOVT. OF MYSORE.

mine